ZBORNIK

Medobčinske nogometne zveze Ljubljana

1920–2020

Ljubljana, december 2020

Zbornik Medobčinske nogometne zveze Ljubljana

1920–2020

Glavni in odgovorni urednik: Leon Lobe

Strokovni urednik: Tim Dobovšek

Uredniški odbor:
mag. Gvido Mravljak, Tim Dobovšek, Leon Lobe, Sandi Kranjec, Dragica Istenič, Tone Završan, Jože Gorše, Dušan Razboršek, Stevo Govedarević

Lektoriranje: PSD prevajalske storitve d. o. o.

Izdala: Medobčinska nogometna zveza Ljubljana

Zanjo: mag. Gvido Mravljak, predsednik

Recenzija: prof. mag. Rudi Bračič

Oblikovanje: Partner Graf, zelena tiskarna, d. o. o.

Tisk: Partner Graf, zelena tiskarna, d. o. o.

Zanjo: Andrej Zakrajšek, direktor

Naklada: 1.500

V letu: 2020

Knjigo je sofinancirala Fundacija
za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji.

Fundacija za šport

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

796.332(497.4Ljubljana)«1920/2020«

MEDOBČINSKA nogometna zveza Ljubljana
Zbornik Medobčinske nogometne zveze Ljubljana : 1920-2020 / [glavni urednik Leon Lobe ; fotografije klubski in osebni arhivi]. - Ljubljana : Medobčinska nogometna zveza, 2020

ISBN 978-961-07-0281-8
1. Lobe, Leon
COBISS.SI-ID 39649539

KAZALO

Nagovor predsednika 7

Predsednik Medobčinske nogometne zveze Ljubljana mag. Gvido Mravljak 7

Spremne besede 10

Predsednik UEFA Aleksander Čeferin 10
Predsednik Nogometne zveze Slovenije Radenko Mijatovič 11
Glavni in odgovorni urednik zbornika Leon Lobe 13

Uvodnik 15

Tim Dobovšek, strokovni urednik zbornika 15

Zgodovina MNZ Ljubljana 17

Kronološki pregled predsednikov in sekretarjev 20

Organi in komisije zveze 23

Organi zveze 23
Komisije MNZ Ljubljana 24

Naš nogomet skozi zgodovino 26

1 Predvojno obdobje do leta 1914 26
2 Medvojno obdobje med letoma 1918 in 1945 32
3 Povojno obdobje med letoma 1945 in 1991 61
4 Obdobje po osamosvojitvi 107

Uspehi naših klubov in igralcev 142

1 Osvojene lovorike naših klubov 142
2 Nastopi naših klubov v evropskih pokalih 143
3 Vsi prvaki ljubljanske lige od obnovitve podzveze leta 1952 do danes 144
4 Pokal MNZ Ljubljana 145
5 Igralci naših klubov 145
6 Naši predstavniki v jugoslovanskih zveznih ligah 148

Sodniška organizacija 152

Trenerska organizacija 155

Mladinski nogomet 160

Ženski nogomet 164

Nogomet za vse 167

Mednarodno sodelovanje 170
Mladinske reprezentance MNZ Ljubljana 170
Članska reprezentanca MNZ Ljubljana 177
Futsal 180
Infrastruktura 185
Prejemniki priznanj in odlikovanj 200
Častni člani MNZ Ljubljana 206
Klubi 209
1 Uvod 209
2 Športno društvo Nogometna šola Bela krajina 210
3 Športno društvo Borovnica 211
4 Nogometni klub Bravo 213
5 Nogometni klub Brinje Grosuplje 215
6 Nogometni klub Črni graben 217
7 Nogometno društvo Črnuče 219
8 MŠKD Dlan na dlan 221
9 Športno društvo Dob 223
10 Futsal klub Dobrepolje 226
11 Nogometni klub Dol 228
12 Nogometni klub Dolomiti Dobrova 230
13 Nogometni klub Domžale 231
14 Nogometni klub Dragomer 233
15 Športno društvo Dren Drenov Grič - Lesno Brdo 236
16 Nogometni klub Drenov Grič, Dragomer – Dren 239
17 Nogometni klub Dren Vrhnika 240
18 Športno društvo Extrem 243
19 Športno društvo nogometni klub Ljubljana Hermes 244
20 Nogometni klub Ihan 245
21 Nogometno društvo Ilirija 1911 247
22 Nogometni klub Interblock 249
23 Klub malega nogometa – Futsal club Ivančna Gorica 251
24 Nogometni klub Ivančna Gorica 252
25 Nogometni klub Jevnica 254
26 Nogometni klub Jezero Medvode 256
27 Športno društvo nogometni klub Junior 257
28 Nogometni klub Kamnik 259
29 Nogometni klub Kočevje 262
30 Nogometni klub Športno društvo Kolpa 266
31 Nogometni klub Komenda 268
32 Nogometni klub Kresnice 269
33 Nogometni klub Krim RollJet 270
34 Nogometni klub Krka 271
35 Ženski nogometni klub Krka 274
36 Nogometni klub Laby's Mengo 28 276
37 Klub malega nogometa FC Litija 278

38 Nogometni klub Litija ... 281
39 Nogometni klub Mirna ... 283
40 Športno društvo Mlinše ... 285
41 Športno društvo klub malega nogometa Olimpija ... 287
42 Športno društvo Nogometni klub Olimpija Ljubljana ... 289
43 Ženski nogometni klub Olimpija ... 291
44 Nogometni klub Radomlje ... 294
45 Ženski nogometni klub Radomlje ... 297
46 Nogometni klub Ribnica ... 300
47 Nogometni klub Rudar Trbovlje ... 302
48 Športno društvo Sent ... 305
49 Futsal klub Siliko ... 307
50 Nogometno društvo Slovan ... 309
51 Nogometni klub Svoboda Kisovec ... 311
52 Nogometni klub Svoboda Ljubljana ... 312
53 Nogometni klub Šentjernej ... 314
54 Nogometni klub Šmarješke Toplice ... 315
55 Nogometni klub Šmartno ... 316
56 Športno društvo Tabor 69 Vižmarje-Brod ... 317
57 Nogometni klub Termit Moravče ... 319
58 Športno društvo Tian – Nogometni klub Novo mesto ... 321
59 Dekliški nogometni klub Trbovlje ... 322
60 Nogometni klub Trebnje ... 324
61 Športno društvo Trzin/Futsal klub Trzin ... 326
62 Klub malega nogometa Velike Lašče ... 328
63 Športno društvo Nogometni klub Velike Lašče ... 329
64 Športno društvo Vir ... 331
65 Nogometni klub Virtus Kamnik ... 332
66 Otroška nogometna šola Vodice ... 334
67 Ženski nogometni klub Vrhnika ... 335
68 Nogometni klub Zagorje ... 336

Viri in literatura ... 337

Recenzija ... 339

Recenzija zbornika Medobčinske nogometne zveze Ljubljana 1920–2020 ... 339

NAGOVOR PREDSEDNIKA

Predsednik Medobčinske nogometne zveze Ljubljana mag. Gvido Mravljak

Per aspera ad astra – po trnovi poti do zvezd!

Spoštovani ljubiteljice in ljubitelji nogometne igre!

V počastitev 100. obletnice ustanovitve Ljubljanske nogometne podzveze, v dneh 24. in 25. aprila leta 1920, se je MNZ Ljubljana odločila izdati poseben zbornik, ki bi skozi sliko in besedo, temelječih na izvirnih dokumentih, orisal prehojeno pot jubilanta. Naloga vsekakor ni bila lahka, saj je dostopnih originalnih dokumentov zelo malo ohranjenih, tudi kot posledica izgube arhiva MNZ Ljubljana zaradi požara. Ta pričujoča knjižica bralcu ponuja kratek zgodovinski oris, predstavi naše zdajšnje aktivne članice, obe strokovni organizaciji, sodniško in trenersko, ter v glavnem skozi številne fotografije in faksimile uradnih dokumentov govori o pomembnejših dogodkih, ki sami po sebi povedo več kot vse zapisane besede.

Zakaj smo se lotili dela in pripravili zbornik dogajanja zadnjih 100 let našega delovanja? Odgovor je preprost: predvsem smo želeli pokazati hvaležnost vsem predhodnikom, ki so soustvarjali nogomet na ljubljanskem območju, hkrati pa smo želeli tudi širši javnosti in tudi zanamcem predstaviti, kdo smo, kakšno je naše poslanstvo, kaj smo skupaj dosegli skozi ves ta čas, predvsem pa tudi, da se vsi skupaj vsaj ob obletnici zavemo svojih korenin. Nekdo je dejal, da je zgodovina najboljša učiteljica in res je tako. Uspeli smo že, če se iz naše prehojene poti zavemo storjenih napak in tudi velikih uspehov, kar nam bo hkrati vodilo tudi za naprej. Kot v vsaki organizaciji smo imeli skozi preteklih sto let vzpone in padce, hude in dobre čase, nekatere povzročene kot posledica zunanjih vzrokov in vplivov, nekatere pa tudi zaradi lastnih človeških napak. A vedno je zmagal nogomet, ki je iz vsake krize izšel še močnejši.

Prepričan sem, da bomo skupaj premagali tudi trenutno krizo, povzročeno s pandemijo covid-19, ko je prav na stoto obletnico naše zveze nogomet prvič povsem obstal. Tudi to je in bo preizkušnja za vse deležnike v nogometu, predvsem pa tudi priložnost, da z inovativnimi pristopi poiščemo nove načine in popeljemo nogomet ponovno na pota, na katera spada.

Kako je nogomet vpet v družbeno življenje, nam kaže naša zgodovina. Njegove izjemne družbene vloge se finančno ne da ovrednotiti in zavedati se je treba, da nogomet več daje, kot prejema iz javnih sredstev. Če naštejem samo nekatera področja, na katera ima izjemno velik vpliv: socialna, vzgojna, zdravstvena, ekonomska, promocijska, športno tekmovalna, povezovalna in narodnozavedna. Ker je nogomet najbolj razširjena športna igra na svetu in jo igrajo v vseh državah sveta, je tudi najteže preskočiti zahtevne kvalifikacije za uvrstitev na velika tekmovanja, kar uspeva le največjim in Sloveniji je to že uspelo. In del te uspešne zgodbe je tudi MNZ Ljubljana, ki dobro in vzorno sodeluje z vsemi deležniki. Pri tem je za MNZ Ljubljana najpomembnejše dobro in konstruktivno sodelovanje z Nogometno zvezo Slovenije in drugimi osmimi MNZ-ji.

Vsako organizacijo sestavljajo ljudje. Zbornik je namenjen v zahvalo prav vsem, ki so v vsem tem času igrali nogomet, obiskovali tekme in navijali za svoje moštvo, trenerjem in sodnikom, delegatom, kontrolorjem, vodjem tekmovanj, disciplinskim sodnikom, poslovnim sekretarjem, funkcionarjem v naših klubih in na podzvezi, zdravnikom in fizioterapevtom moštev, klubskim ekonomom, ljudem v administraciji v klubih ter na podzvezi, brez katerih ne bi bilo organiziranega nogometa. Največja zahvala pa gre premnogim ljubiteljem nogometa, ki prostovoljno delujejo v nogometu in vlagajo svoj prosi čas, znanje, izkušnje in denar za svoj klub ali delujejo v organih podzveze, še več, brez njih tudi profesionalni klubi v naših razmerah ne bi mogli delovati. Naša posebna zahvala gre donatorjem, sponzorjem in nosilcem oblasti na lokalni in državni ravni, ki s prepotrebnimi sredstvi omogočajo delovanje klubom. Na koncu pa se je treba zahvaliti tudi navijačem in staršem otrok in mladih nogometašev, ki s svojim prispevkom omogočajo tudi strokovni in še pomembnejši pedagoški napredek vadbe. Žal vseh naštetih ni mogoče poimensko navesti, smo pa zbrali imena vseh predsednikov in sekretarjev, delujočih v MNZ Ljubljana od leta 1920 naprej, ter prejemnikov priznanj zadnjih let in še številnih drugih.

Na MNZ Ljubljana smo lahko upravičeno ponosni na veliko število aktivnih klubov, ki je letos naraslo že na 57, imamo 15.300 registriranih aktivnih igralcev vseh starosti, veliko število licenciranih ter visoko usposobljenih trenerjev in sodnikov, ki jih je iz leta v leto več. Več kot ponosni smo lahko na številne reprezentante in reprezentantke, legende jugoslovanskega in zdaj slovenskega nogometa, ki so ali izhajajo iz klubov MNZ Ljubljana. Iz MNZ Ljubljana so izhajali vsi predsedniki NZS in aktualni predsednik UEFE Aleksander Čeferin. Ponosni smo na naše trenerje, ki so bili in so še uspešni selektorji v naših državnih

reprezentancah, ki so ali še delujejo v tujih uglednih ligah, ki so vodili moštva, s katerimi so mnogi osvajali prvenstva in tudi vodili tuje državne reprezentance. Ponosni smo na naše sodnike, ki so in nekateri še sodijo najzahtevnejše reprezentančne in klubske mednarodne tekme na svetovni in evropski ravni. Ponosni smo na naše klube, ki so osvajali državna in pokalna prvenstva Slovenije, ter na uspešne nastope naših klubov v evropskih pokalih. Pohvaliti je treba tudi reprezentance MNZ Ljubljana, saj so osvojile že več mednarodnih turnirjev, v otroških in mladinskih kategorijah pa tudi kot v članskih ljubiteljskih reprezentancah.

V teh dneh praznovanja naše častitljive obletnice smo samozavestno zakorakali v naslednjih sto let MNZ Ljubljana z jasno vizijo, z začrtanim poslanstvom, s postavljenimi kratkoročnimi in dolgoročnimi cilji. Zavedam se odgovornosti zdajšnjega vodstva MNZ Ljubljana, da nadaljuje in nadgrajuje odlično in uspešno delo, in v prav posebno čast mi je, da sem lahko z Vami del te čudovite zgodbe, ravno ob tako častitljivem jubileju.

Kot je bilo ob zgodovinskem ustvarjanju naše države rečeno »Dovoljene so sanje!«, naj nam bo dovoljeno, da skupaj sanjamo in uresničujemo naše sanje še nadaljnjih večkrat 100 uspešnih let.

Srečno, MNZ Ljubljana, in srečno, Slovenija!

SPREMNE BESEDE

Predsednik UEFA
Aleksander Čeferin

ISKRENE ČESTITKE OB 100. OBLETNICI ŽIBELKE SLOVENSKEGA NOGOMETA. MNZ LJUBLJANA ŽELIM, DA ŠE NAPREJ S TAKŠNIM USPEHOM, ZANOSOM IN HKRA ODGOVORNOSTJO SKRBEL ZA RAZVOJ NOGOMETA IN VZGOJO MLADIH NOGOMETAŠEV / NOGOMETAŠIC. SREČNO

NYON, 12.05.2020

Predsednik Nogometne zveze Slovenije Radenko Mijatovič

Stoletje nogometa na Slovenskem bosta letos praznovali kar dve nogometni sredini. Nogomet na nacionalni ravni in tudi v Ljubljanski kotlini je pred najpomembnejšim jubilejem. Mineva namreč 100 let od ustanovitve osrednje nogometne organizacije na Slovenskem, prednice obeh, Nogometne zveze Slovenije in Medobčinske nogometne zveze Ljubljana. Leto 2020 bo tako praznično za obe organizaciji.

Pot, ki jo je ljubljanski nogomet prehodil vse od Avstro-Ogrske, ko se je zgodba o nogometni podzvezi začela, pa do ene od 27 članic Evropske unije, je polna trenutkov, ki so za vedno zapisani v zgodovino. Zgodba sega v leto 1919, ko je bila v Zagrebu ustanovljena Jugoslovanska nogometna zveza, ki je na svoji prvi skupščini leto dni pozneje tudi potrdila podzvezno organiziranost. Ustanovljene so bile zagrebška, beograjska, sarajevska, splitska in ljubljanska, zadnja pa je pokrivala slovenska ozemlja s Prekmurjem v sklopu Kraljevine SHS. V istem letu so se v sklopu podzvez odigrala prva tekmovanja, zato je Ljubljanska nogometna podzveza, ki je skrbela za izvedbo tekmovanja, opravljla dve vlogi v nogometu – po eni strani kot organ Jugoslovanske nogometne zveze (in tako prednica NZS), po drugi pa kot tekmovalni organ in tako prednik poznejše Medobčinske nogometne zveze Ljubljana.

Nogometno dogajanje na teh prostorih je bilo pestro, samo nogometno udejstvovanje pa se je začelo že bistveno pred ustanovitvijo JNZ ali LNP. SK Ilirija je bila aktivna že leta 1911, a ker so bili takrat drugačni časi, je bil klub leta 1914 razpuščen zaradi vojne, ki je divjala tudi na naših tleh. Zato pa se je toliko več na tem območju dogajalo v letih 1919 in 1920, ko se je začelo rivalstvo dveh ljubljanskih klubov – SK Ilirije in SK Primorja.

Pod okriljem MNZ Ljubljana je zrasla tudi kopica slovenskih reprezentantov in mož, ki so sooblikovali nogomet na Slovenskem. Med njimi so: dolgoletni predsednik NZS Rudi Zavrl, najboljši slovenski nogometaš vseh časov iz leta 2003 Branko Oblak, selektor Srečko Katanec in številni nogometaši, doprinos katerih je pripomogel k razvoju te igre z usnjeno žogo pri nas.

Danes se lahko s ponosom ozremo na pot, ki jo je najbolj priljubljena igra prehodila v svojem obdobju na Slovenskem. Ne le da smo leta 1991/92 ob osamosvojitvi dobili lastno državno prvenstvo, postali člani FIFE in UEFE. Nogomet je v Sloveniji v vseh devetih regijah, ob izdatni pomoči medobčinskih nogometnih zvez, dosegel raven organiziranosti, ki nam jo zavidajo drugi športi.

MNZ Ljubljana je eden pomembnejših delcev v mozaiku slovenskega nogometa. Njena družina šteje več kot šestdeset klubov, ki se raztezajo med Belo krajino prek Notranjske, Kočevskega, Zasavja, Ljubljane do kamniško-domžalske regije. Sodelujejo v mladinski, ženski in futsal ligi pa tudi v mlajših selekcijah, ko bodo v naslednjih generacijah mogoče nosilci nogometa na Slovenskem.

V novejši zgodovini, ki jo lahko definiramo z osamosvojitvijo Slovenije in s konstituiranjem nogometne organiziranosti v državi, kot jo poznamo še danes, je bila MNZ Ljubljana vedno konstruktiven, napredku predan partner, ki je s svojimi predstavniki v izvršnem odboru NZS pomagal, da slovenski nogomet tudi danes deluje v pravi smeri.

Zgodovina je najboljša šola za prihodnost. Verjamem, da smo se skupaj iz nje naučili ogromno in da nas bodo izkušnje, ljubezen do nogometa ter jasen pogled v prihodnost vodili v novem stoletju. Naj bo tudi to polno velikih zgodb.

Vse najboljše.

Glavni in odgovorni urednik zbornika Leon Lobe

Letos mineva 100 let od ustanovitve Ljubljanske nogometne podzveze. V ta namen smo se odločili, da pripravimo zbornik in slavnostno akademijo, kot se za tak jubilej spodobi.

Na aprilsko nedeljo leta 1920 je na ljubljanskem magistratu skupina nogometnih navdušencev in funkcionarjev postavila temelje nove slovenske nogometne organizacije. Od tega dne se je pisala nova era slovenskega nogometa, katere zgodovino smo podrobneje opisali v besedi in sliki tudi v zborniku ob praznovanju stote obletnice MNZ Ljubljana. Najprej nas nagovori predsednik naše največje medobčinske nogometne zveze, sledijo spremne besede naših najvišjih nogometnih funkcionarjev, ki izhajajo iz MNZ Ljubljana in so bili zaprošeni, da podajo svoje videnje ob tem visokem nogometnem jubileju. V nadaljevanju nas nato nagovori strokovni urednik Tim Dobovšek, ki se že leta ukvarja z zgodovino nogometa na Slovenskem in je s svojim delom veliko prispeval k nastanku tega zbornika.

Nadalje se zbornik nadaljuje s predstavitvijo zgodovine Medobčinske nogometne zveze Ljubljana od leta 1920 ter nato nadaljuje s kronologijo predsednikov in sekretarjev zveze od samega nastanka pa vse do današnjih dni.

V poglavju organi in komisije zveze je opisano delovanje tistih, ki so zaslužni, da nogomet živi naprej in se razvija prek naših najmlajših nogometnih navdušencev.

Gotovo lahko rečemo, da je eden najzahtevnejših in najzanimivejših delov zbornika prav poglavje, ki govori o nogometu skozi zgodovino, in sicer o predvojnem obdobju do leta 1914, pa o obdobju med obema svetovnima vojnama, o času med drugo svetovno vojno in po njej ter o obdobju po osamosvojitvi Slovenije leta 1991 do današnjih dni.

Prav gotovo smo najbolj ponosni na uspehe naših igralcev in klubov, ki so v tem obdobju pustili v nogometu na našem prostoru neizbrisen pečat. Prav v teh vrsticah bo marsikateri nogometni navdušenec našel marsikaj zanimivega.

Sledi predstavitev sodniške organizacije, ki je pomemben dejavnik nogometa. Iz našega konca izhajajo vrhunski sodniki, sodnice in delegati,

ki so cenjeni tudi zunaj državnih meja in jih velikokrat videvamo prek TV-zaslonov na najuglednejših tekmovanjih Evrope in sveta.

Pomembno vlogo v nogometu imajo tudi trenerji, zato je prav, da se predstavi tudi trenerska organizacija, iz katere so izšla velika nogometna imena. Nekateri so imeli bogate igralske izkušnje, ki so jih pozneje prenesli na mlajše rodove nogometašev. Tu je veliko vlogo imela trenerska šola prof. Elsnerja.

Vedno pomembnejšo vlogo ima mladinski nogomet, saj brez njega ne bo prihodnosti v nogometu, in če bomo v tej segmentu uspešni, bo naš trud tudi poplačan. Še vedno drži pregovor, da svet stoji na mladih.

Dodano vrednost nogometu so dale tudi predstavnice nežnejšega spola, ki so v nogometni zgodovini dokazale, da je tudi ženski nogomet zanimiv in priljubljen. Predvsem z doseganjem dobrih rezultatov zunaj naših meja sta ženskemu nogometu zrasli priljubljenost in zanimanje. Iz naše MNZ je odšlo v nogometni svet kar nekaj nadobudnih in talentiranih nogometašic, ki si svoj kruh služijo z igranjem nogometa.

Da se nogomet lahko igra tudi v športnih dvoranah, dokazuje futsal, ki je vedno bolj priljubljen v Sloveniji, Evropi in po svetu. Tudi v teh vodah imamo veliko talentov in prav je, da kakšno besedo namenimo tudi temu področju.

V zborniku je predstavljena tudi infrastruktura, ki je pomemben dejavnik za delovanje in obstoj te najbolj množične športne panoge na svetu.

Pozabili nismo niti na najzaslužnejše igralce, klube in športne delavce, ki so v tem obdobju doprinesli k razvoju nogometa v Medobčinski nogometni zvezi Ljubljana in so navedeni v poglavju prejemnikov priznanj in odlikovanj MNZ Ljubljana.

Največ prostora smo namenili klubom Medobčinske nogometne zveze Ljubljana, da se predstavijo in ponosno pokažejo svojo klubsko zgodovino, pa naj traja samo nekaj let ali pa nekaj desetletij. V naši sredini imamo kar nekaj klubov, ki so ali pa bodo kmalu presegli častitljivih 100 let delovanja in je prav, da to tudi zapišemo.

Ob koncu tega nagovora naj izrazim zahvalo uredniškemu odboru, ki je svojo nalogo sprejel z vso resnostjo in odgovornostjo, da je lahko zbornik zagledal luč sveta. Prav tako zahvala velja vsem posameznikom in klubom Medobčinske nogometne zveze Ljubljana, ki so na kakršen koli način pripomogli k realizaciji zbornika ob stoletnici obstoja največje nogometne zveze pod okriljem NZS.

UVODNIK

Tim Dobovšek, strokovni urednik zbornika

Medobčinska nogometna zveza Ljubljana v tem letu slavi častitljiv jubilej. Od njene ustanovitve je namreč preteklo kar sto let, zvrstile so se tri državne tvorbe, zamenjale in preoblikovale so se številne športne organizacije, nogomet na tem prostoru in z njim naša nogometna zveza pa živita naprej, v marsičem boljša in uspešnejša kot kadarkoli prej. Pravzaprav je kar neverjetno, da nogometna podzveza s sedežem v glavnem mestu v vseh teh letih do danes ni izdala še niti ene same publikacije, ki bi popisala zgodovino te ne le v svetu, ampak tudi pri nas najbolj priljubljene in najbolj razširjene športne panoge. Po stotih letih delovanja je tako prišel skrajni čas, da se vsi uspehi, vse prigode, vsi vzponi in padci našega nogometa v tem dolgem in razgibanem obdobju zabeležijo tam, kjer jim je nedvomno tudi mesto, v obsežnem zgodovinskem zborniku.

Ker so bile raziskave s tega področja do sedaj razmeroma redke, arhivi pa bolj ali manj neurejeni ali celo neobstoječi, je bilo potrebno ogromno delo, da je lahko nastal zbornik, kakršen stoji pred vami. Pri tem je bil požar v prostorih Športne zveze leta 1957 žal vse prevečkrat zgolj izgovor za pomanjkanje delavnosti, vneme in motivacije, saj tudi podatkov za obdobje po tem letu ni bilo nič lažje najti. Kljub vsemu je s pomočjo stotin različnih virov nastala publikacija, ki si želi vsaj delno nadoknaditi zamujeno v preteklih desetletjih in bralcem čim bolj celostno predstaviti pretekli razvoj našega nogometa od njegovih začetkov pa vse do danes. V takšnih razmerah in ob tako dolgem obdobju je praktično nemogoče zajeti čisto vse pomembne dogodke in osebe, ne da bi obstajala možnost, da je kje ostalo kaj izpuščenega. V kolikor bo kdo dobil občutek, da se je kaj takega pripetilo njemu ali njegovemu klubu, lahko zagotovimo, da tega prav gotovo nismo storili namenoma.

Začetki nogometa na področju naše medobčinske zveze, to je na širšem območju osrednje Slovenije, Dolenjske, Notranjske in Zasavja, so bili skromni. Na prelomu stoletja so se pojavili prvi klubi v Ljubljani, sledilo je Novo mesto, po prvi svetovni vojni in ustanovitvi podzveze pa se je nogomet razširil kot blisk in že po nekaj letih so delovali klubi v Trbovljah, Kočevju, Kamniku, Domžalah, Zagorju in drugod. V stotih letih se je nato zvrstilo tudi še vsaj toliko klubov, v katerih je delovalo na tisoče in tisoče različnih igralcev, trenerjev in drugih športnih delavcev,

ki so vsak po svoje prispevali kamenčke v mozaik našega nogometa. Od Wilhelma Trea in kolegov, ki so leta 1900 v Ljubljani ustanovili prvi nogometni klub, pa do današnjih dni se je marsikaj spremenilo, a osnovna strast do nogometne igre je ostala bolj kot ne enaka. Naš nogomet je v tem času preživljal tudi številna težka obdobja, a ne dve svetovni vojni, ne administrativne športne politike in ne ekonomske krize niso zaustavile njegovega razvoja. Zvest tradiciji, a odprt za hitre spremembe moderne družbe, nogomet tudi v naših krajih ostaja ne le najbolj priljubljena zabava, temveč tudi način življenja številnih ljudi.

Kot rečeno je nemogoče našteti vse, ki so tako ali drugače ustvarjali našo zgodovino, ne moremo pa mimo tega, da ne omenimo vsaj tistih društev in posameznikov, ki so dosegli prepoznavnost ne le v slovenskem, temveč tudi v širšem prostoru. V članski konkurenci so naši klubi Olimpija, Domžale in Interblock v slabih treh desetletjih osvojili osem državnih in deset pokalnih naslovov ter bolj ali manj uspešno sodelovali tudi v evropskih pokalih. Še mnogo pred njimi sta ledino orala Ilirija in Primorje, Olimpija je dolga leta navduševala v prvi zvezni ligi Jugoslavije, svoje pa so dodali še trboveljski Rudar, šišenska Ljubljana, viška Svoboda in drugi kolektivi, ki so imeli svoje svetle trenutke slave. Slovite šole Olimpije, Slovana in Ljubljane so že v nekdanji državi kot za stavo producirale znane in uspešne nogometaše, v zadnjih letih pa so se jim pridružili še uspešni mladinski projekti Factorja, Domžal in drugih klubov, ki vse več vlagajo v mlade. Iz mladinskih šol na območju naše nogometne zveze so izšli skoraj vsi najboljši slovenski nogometaši, od jugoslovanskih zvezd Branka Oblaka, Srečka Katanca, Danila Popivode in Marka Elsnerja prek nekdanjih slovenskih reprezentantov Aleša Čeha, Džonija Novaka, Milenka Aćimovića, Aleksandra Knavsa, Boštjana Cesarja in Samirja Handanovića pa do trenutno najboljšega slovenskega nogometaša Jana Oblaka.

Po stotih letih od ustanovitve Medobčinska nogometna zveza Ljubljana tako končno dobiva zbornik, kakšnega si naš nogomet in vsi, ki so z njim tako ali drugače povezani, prav gotovo zaslužijo. Prepričani smo, da bodo v njem marsikaj uporabnega in koristnega našli vsi tukajšnji navijači in ljubitelji nogometa, ki so dolga leta čakali na takšno knjigo, športni zgodovinarji, katerim bo služil kot dobra osnova za nadaljnje raziskave, nekdanji igralci, trenerji in funkcionarji, ki bodo lahko obujali nogometne spomine, ter ne nazadnje tudi mladi rodovi, ki naj jim vsi v njem našteti akterji služijo kot motiv in inspiracija za prihodnje uspehe, tako da bomo lahko ponosno praznovali tudi bodoče jubileje.

ZGODOVINA MNZ LJUBLJANA

Medobčinska nogometna zveza Ljubljana je bila ustanovljena 25. aprila 1920 kot Ljubljanska nogometna podzveza oziroma »Ljubljanski nogometni podsavez«, kot so jo imenovali takrat. Bila je ena izmed petih podenot Jugoslovanske nogometne zveze in je vse do leta 1939 obsegala celotno ozemlje Dravske banovine. Takrat je po reorganizaciji in nastanku celjske ter mariborske podzveze dobila obseg bolj podoben današnjemu: zajemala je Ljubljano, Dolenjsko, Notranjsko, Zasavje in tudi še celotno Gorenjsko, kjer je bil nogomet pred vojno sorazmerno slabo razvit.

Po drugi svetovni vojni panožnih zvez in podzvez nekaj časa ni bilo, saj je celoten šport organizirala Fizkulturna zveza Slovenije, znotraj katere je bilo tudi poverjeništvo za nogomet, na regionalni ravni pa so delovali okrajni in mestni odbori. Leta 1948 je bila ustanovljena Nogometna zveza Slovenije, znotraj katere je delovalo ljubljansko poverjeništvo, leta 1952 pa je bila obnovljena Nogometna podzveza Ljubljana. Ker so sprva obstajale le tri podzveze, je bilo ozemlje, ki ga je pokrivala vsaka od njih, razmeroma veliko, tako da so znotraj podzvez nastali še nogometni centri. V okviru NPL so tako delovali ljubljanski, zasavski, gorenjski in goriški nogometni center, pri čemer sta se zadnja dva kmalu osamosvojila v podzvezi.

Leta 1959 je nastala Nogometna podzveza Novo mesto, ki je obsegala Dolenjsko, Belo krajino in Posavje, a je kot samostojna enota zdržala le tri leta, nakar so se njeni člani vrnili v ljubljansko in celjsko podzvezo. Do večjih sprememb je prišlo v sedemdesetih, ko so po skupščini NZS 12. oktobra 1973 skladno z družbeno-političnimi spremembami sprva nastale temeljne nogometne zveze, a so jih že leta 1978 po portoroških sklepih nadomestile številne nove oblike. Tako so takrat in v prihodnjem letu nastale nogometne zveze Ljubljana, Zasavje in Dolenjska, medobčinski nogometni zvezi Domžale - Kamnik in Kočevje ter občinska nogometna zveza Vrhnika.

Eksperiment s številnimi podzvezami se ni izkazal za najbolj posrečenega, zato je leta 1987 prišlo do vrnitve v bolj ali manj staro stanje. Na območju Slovenije je ostalo le še devet medobčinskih zvez, med njimi ljubljanska, ki je nastala 11. maja iz Ljubljanske nogometne zveze, medtem ko so bile preostale zveze na tem območju ukinjene. Medobčinska nogometna zveza Ljubljana je bila z ozemljem od Kamnika do Črnomlja daleč najštevilčnejša in največja MNZ, kar je ostala vse do danes, saj po osamosvojitvi praktično ni bilo več organizacijskih sprememb.

MNZ Ljubljana danes obsega občine Kamnik, Komenda, Mengeš, Trzin, Domžale, Lukovica, Moravče, Dol, Litija, Šmartno pri Litiji, Zagorje, Trbovlje, Ljubljana, Medvode, Vodice, Dobrova - Polhov Gradec, Horjul, Vrhnika, Logatec, Borovnica, Brezovica, Ig, Škofljica, Grosuplje, Dobrepolje, Ribnica, Kočevje, Osilnica, Kostel, Črnomelj, Metlika, Semič, Dolenjske Toplice, Novo mesto, Šentjernej, Mirna Peč, Žužemberk, Ivančna Gorica, Trebnje, Loška dolina, Bloke, Velike Lašče, Sodražica, Loški Potok in Škocjan. Trenutno je v njenih nogometnih in futsal klubih registriranih 15.791 igralcev in igralk.

Odbor LNP leta 1930

Izvršni odbor MNZ Ljubljana leta 2020

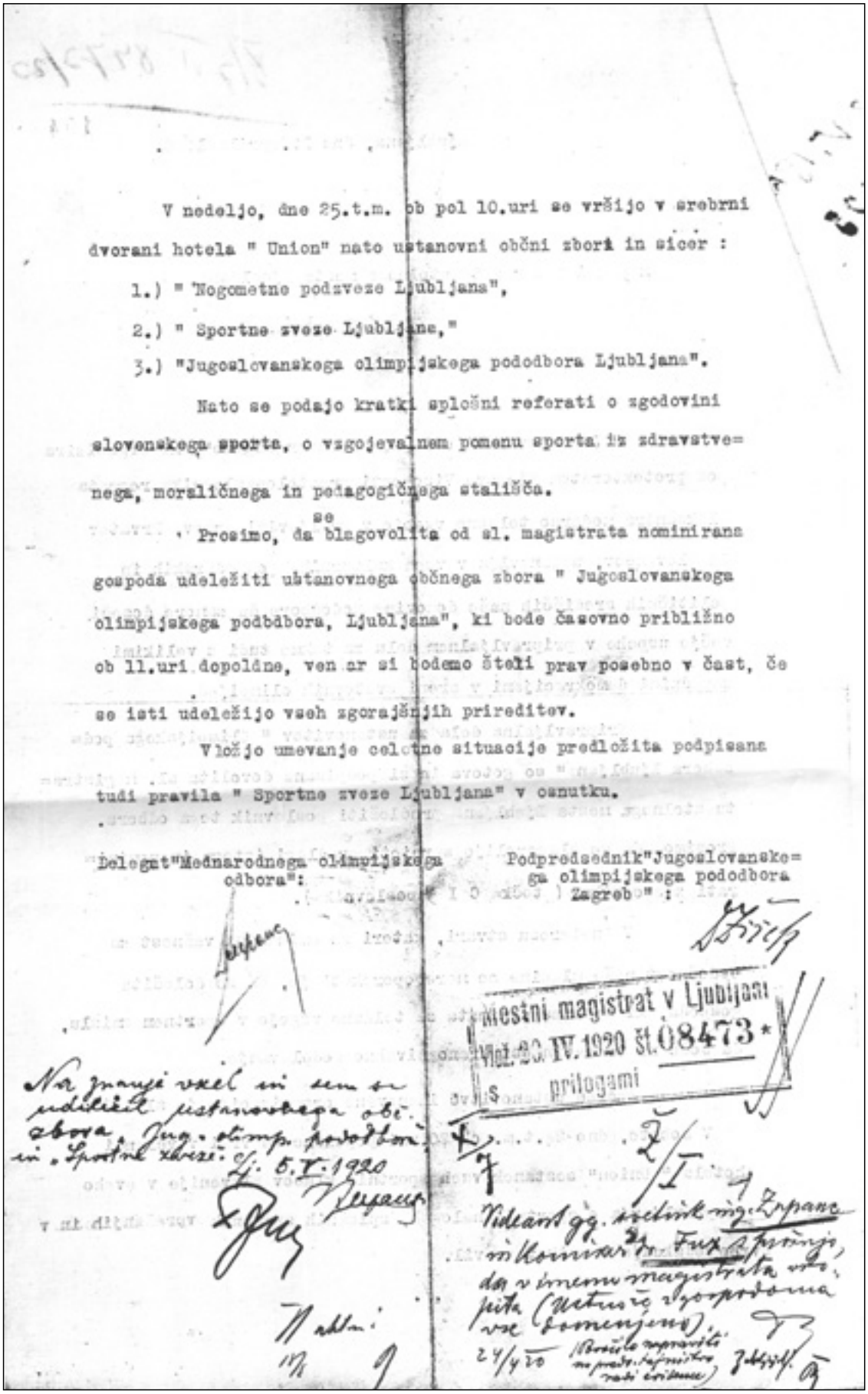

V nedeljo, dne 25.t.m. ob pol 10.uri se vršijo v srebrni dvorani hotela " Union" nato ustanovni občni zbori in sicer :

1.) " Nogometne podzveze Ljubljana",

2.) " Sportne zveze Ljubljane,"

3.) "Jugoslovanskega olimpijskega pododbora Ljubljana".

Nato se podajo kratki splošni referati o zgodovini slovenskega sporta, o vzgojevalnem pomenu sporta iz zdravstve= nega, moralničnega in pedagogičnega stališča.

Prosimo, da se blagovolita od sl. magistrata nominirana gospoda udeležiti ustanovnega občnega zbora " Jugoslovanskega olimpijskega podbdbora, Ljubljana", ki bode časovno približno ob 11.uri dopoldne, ven ar si bodemo šteli prav posebno v čast, če se isti udeležijo vseh zgorajšnjih prireditev.

Vložjo umevanje celotne situacije predložita podpisana tudi pravila " Sportne zveze Ljubljana" v osnutku.

Delegat"Mednarodnega olimpijskega odbora":

Podpredsednik"Jugoslovanske= ga olimpijskega pododbora Zagreb" :

Mestni magistrat v Ljubljani
Vpl. 20. IV. 1920 Št. 08473
s prilogami

Na znanje vzel in sem se udeležil ustanovnega obč. zbora „Jug. olimp. pododbor" in „Sportne zveze". Lj. 5. V. 1920

Nideart gg. svetnik ing. Zupanc in komisar dr. Fux sprejmi, da v imenu magistrata vse pita (Netusič vzporedom vse komenjeno).

24/4 20 (Brošlo upravniku na predstojnikovo naši izvlečkom)

Poslovnik za ustanovitev LNP 1920

KRONOLOŠKI PREGLED PREDSEDNIKOV IN SEKRETARJEV

Anton Jug, 1920–1921, 1922–1924, 1926–1928

Rojen je bil 9. januarja 1882 v Šentvidu pri Grobelnem, a se je v Ljubljano preselil že pred prvo svetovno vojno. Uveljavil se je kot profesor in kulturni organizator, med predsedovanjem podzvezi pa je opravljal službo ravnatelja ljubljanskega liceja. Umrl je septembra leta 1936. Našli so ga obešenega pod starim gradom v Goričanah pri Medvodah.

Josip Birsa, 1921–1922

Rojen je bil 18. februarja 1893 v Gorici. Študiral je na Dunaju, v Zürichu in Zagrebu ter leta 1922 postal doktor filozofije. Kot novinar je delal pri časopisih Jugoslavija, Slovenski narod in Jutro, pozneje pa je postal tudi urednik ljubljanske podružnice tiskovne agencije Avala. Bil je eden izmed soustanoviteljev Primorja, v katerem je nato več let opravljal glavno vlogo, leta 1925 pa je tudi formalno postal predsednik kluba. V tem času je bil dvakrat izvoljen tudi v upravni odbor Jugoslovanske nogometne zveze. Umrl je 25. aprila 1957 v Trstu.

Ivan »Janez« Hrovatin, 1924–1925

Rojen je bil 30. septembra 1893 v Verdu pri Vrhniki. Po poklicu je bil inženir, v javnem življenju se je uveljavil kot župan Črnuč, udejstvoval pa se je tudi v gasilskem društvu. Na nogometnem področju je bil poleg LNP aktiven še v šišenskem Hermesu. Umrl je 30. novembra leta 1974. Pokopan je na Črnučah.

Josip Jaklič, 1925–1926

Rojen je bil 11. novembra 1878 v Šmartnem pri Litiji. Aktiven je bil zlasti na vojaškem področju. V prvi svetovni vojni je bil kot major na koroški fronti odlikovan z redom belega orla z meči 4. stopnje, pozneje pa je postal podpolkovnik. Znan je bil kot velik podpornik športa, poleg nogometa pa se je še posebej posvečal kolesarstvu in avtomobilizmu. Umrl je septembra 1947 v Ljubljani.

Vladimir Knaflič, 1928–29

Rodil se je 13. januarja 1888 v Šmarju pri Jelšah. V Celju je obiskoval gimnazijo, nadaljeval s študijem prava v Gradcu, leta 1915 pa je doktoriral v Pragi. Ukvarjal se je s publicistiko, bil je urednik Jutra in Slovenskega naroda, po letu 1923 pa je deloval zlasti kot odvetnik. Posvečal se je političnim, ekonomskim in socialnim temam ter objavil dela o socializmu in narodnem vprašanju. Umrl je neznano kdaj, uradno 16. maja 1946 na Visu.

Albin Zajec, 1929–30

Rojen je bil 28. februarja 1879 v Ljubljani. Po poklicu je bil finančni računski inšpektor. V nogometu se je uveljavil kot predsednik trnovskega Jadrana, a je nato prišel v spor s klubom in prestopil na stran Primorja. Pozneje je bil aktiven tudi pri SK Ljubljana. Umrl je leta 1970 v Ljubljani.

Miloš Rybář, 1930–34

Rojen je bil 21. decembra 1896 v Trstu, kjer je obiskoval nemško gimnazijo, a bil zaradi protiavstrijskega delovanja izključen. Po vojni je študiral na Dunaju, v Ljubljani pa se je zaposlil kot uradnik pri Narodni banki. V nogometu se je podobno kot njegov predhodnik udejstvoval pri Primorju, kjer je opravljal različne funkcije. Več let je bil tudi član upravnega odbora Jugoslovanske nogometne zveze. Umrl je 14. julija 1971 v Ljubljani, pokopan pa je v grobu družine Elsbacher v Laškem.

Janko Köstl, 1934–39

Rojen je bil 22. marca 1906. Doktoriral je iz prava in služboval kot uradnik pokojninskega zavoda, a se je uveljavil zlasti kot narodnopolitični delavec. V nogometu je začel kot funkcionar Primorja, po večletnem predsednikovanju LNP in članstvu v upravnem odboru JNS je novembra 1939 postal predsednik novoustanovljene Slovenske nogometne zveze. Istega leta je postal tudi predsednik politično-izobraževalnega društva Slovenska beseda, dve leti pozneje pa je bil izvoljen za namestnika Narodnega sveta za Slovenijo. Decembra 1945 je bil obsojen na smrt zaradi dobrih zvez z okupatorji, a bil kasneje pomiloščen in leta 1953 tudi izpuščen iz zapora. Umrl je 27. maja 1995 v Ljubljani.

Aleksander Friedrich, 1939–1941

Rojen je bil 5. februarja 1899 v Gradcu. Po poklicu je bil trgovec. Ukvarjal se je zlasti z izvozom lesa, bil pa je tudi član razsodišča na Ljubljanski borzi. V nogometu se je uveljavil kot predsednik drugorazredne Slavije, kot nadzornik Jugoslovanskega Touring kluba v Ljubljani pa je bil dejaven tudi v turizmu.

Zap. št.	Predsednik	Sekretar	Od	Do	Opombe
1.	Anton Jug		1920	1921	Ljublj. nog. podzveza
2.	Josip Brisa		1921	1922	Ljublj. nog. podzveza
3.	Anton Jug		1922	1924	Ljublj. nog. podzveza
4.	Ivan Hrovatin		1924	1925	Ljublj. nog. podzveza
5.	Josip Jaklič		1925	1926	Ljublj. nog. podzveza
6.	Anton Jug		1926	1928	Ljublj. nog. podzveza
7.	Vladimir Knaflič		1928	1929	Ljublj. nog. podzveza
8.	Albin Zajec		1929	1930	Ljublj. nog. podzveza
9.	Miloš Rybář		1930	1934	Ljublj. nog. podzveza
10.	Janko Köstl		1934	1939	Ljublj. nog. podzveza
11.	Aleksander Friedrich		1939	1941	Ljublj. nog. podzveza
12.	Jože Koračin	Viktor Logar, Miro Veber, dr. Mirko Finderle, Milivoje Tasič, Lojze Špetič	1953	1963	Nogometni center Ljubljana – Nogometna podzveza Ljubljana
13.	Stanko Dolenc	Lojze Špetič, Roman Herbst	1963	1977	TNZ Ljubljana
14.	Albert Erman	Lojze Špetič, Rado Avdić	1977	1987	Ljubljanska nogometna zveza
15.	Stane Curk	Rado Avdić	1987	1989	Od leta 1988 MNZ Ljubljana
16.	Jože Gorše	Stevo Jovičić, Miro Plaznik, Marjan Horvatec	1989	1992	MNZ Ljubljana
17.	Andrej Pongračič	Marjan Horvatec, Igor Horvatec	1992	1996	MNZ Ljubljana
18.	Anton Frantar	Igor Horvatec, Marjan Horvatec	1996	2001	MNZ Ljubljana
19.	Mladen Klavora	Igor Horvatec	2001	2004	MNZ Ljubljana
20.	mag. Ivan Simič	Boštjan Lavrenčič, Igor Horvatec, Sandi Kranjec	2004	2009	MNZ Ljubljana
21.	Stane Oražem	Sandi Kranjec	2009	2013	MNZ Ljubljana
22.	Bojan Gasior	Sandi Kranjec	2013	2014	MNZ Ljubljana
23	Janez Gradin	Sandi Kranjec	2014	2017	MNZ Ljubljana
24.	mag. Gvido Mravljak	Sandi Kranjec	2017		MNZ Ljubljana

ORGANI IN KOMISIJE ZVEZE

Skupščina MNZ Ljubljana

Organi zveze

Vodstvo MNZ Ljubljana:

Predsednik MNZ Ljubljana
mag. Gvido MRAVLJAK

Podpredsedniki MNZ Ljubljana
Stanislav ORAŽEM
Borut NOVAK
Rafael KOREN

Izvršni odbor MNZ Ljubljana
Marko KLINC, Aleš MARINKO, Rok KOROŠEC, Jože ZIDAR, Tone ZAVRŠAN, Sebastian ZALAR, Metod PETRIČ, Grega ROZINA, Boštjan MAJCEN, Radivoje MITIĆ od 2017 do 2019, od 2019 naprej Dušan Razboršek (DNTOZL), Bajram LAZICANI (DNSLJ)

Člani NO MNZ Ljubljana
Žiga DOBRUN, predsednik
Robert GAŠPERŠIČ
Rado KREFT

Arbitražni svet MNZ Ljubljana
Leon LOBE, predsednik
Valentin LOZINŠEK
Marko MIKELJ

Komisije MNZ Ljubljana

Sestava in pristojnosti komisij se podrobneje določijo s pravilnikom IO MNZL. Mandat komisije traja štiri leta. Člane komisij imenuje IO MNZL, pri čemer navadno upošteva predlog ZNTS pri imenovanju članov strokovne komisije, predlog KŽN pri imenovanju komisije za ženski nogomet, predlog KMN pri imenovanju komisije za mali nogomet in predloge članov MNZ pri imenovanju drugih komisij.

Svetovalne komisije za posamezna področja

Komisija za mali nogomet skrbi za razvoj malega nogometa, pripravlja predloge za tekmovanje in skrbi za druge zadeve v povezavi z malim nogometom. Mladinska komisija skrbi za razvoj mladinskega nogometa in druge zadeve v povezavi z mladinskim nogometom. Komisija za objekte pregleduje in opozarja na ustreznost infrastrukture nogometnih klubov. Komisija za priznanja pripravlja predloge za priznanja in vodi evidenco o podeljenih priznanjih. Strokovna komisija sodeluje pri izbiri strokovnega osebja v reprezentancah in ga ocenjuje, sodeluje pri pripravi reprezentančnega koledarja ter obravnava vse zadeve, ki so povezane s strokovnim razvojem nogometa v Sloveniji. Komisija za ženski nogomet skrbi za razvoj ženskega nogometa, pripravlja predloge za tekmovanje in skrbi za druge zadeve v povezavi z ženskim nogometom.

Komisije MNZ Ljubljana

I. Komisija za mladinski nogomet – zadolžen za delovanje komisije je Stanislav Oražem
1. Dejan Dončić – predsednik (NK Domžale) do 6.6.2018, od leta 2018 Matjaž Jakopič
2. Boštjan Kreft (IO MNZ Ljubljana)
3. Robert Gašperšič (NK Ivančna Gorica)
4. Aleš Potokar (NŠ NK Ivančna Gorica)
5. Sebastian Zalar (ŠD Sent)
6. Gregor Urh (NK Komenda)
7. Vladica Cvetković (Hermes Ljubljana)

II. Komisija za mali nogomet – zadolžen za delovanje komisije je Stanislav Oražem
1. Jože Zidar – predsednik (ŠD Extrem)
2. Mitja Pintarič (ŠD NK Velike Lašče)
3. Dejan Novak (FK Dobrepolje)

III. Komisija za ženski nogomet – zadolžen za delovanje komisije je Borut Novak
1. Marko Klinc – predsednik (ŽNK Krka)
2. Vjekoslav Ivanušec (NK Vrhnika)
3. David Fekonja (NK Krim)
4. Manca Jereb (ŽNK Radomlje)

IV. Komisija za registracije – zadolžen za delovanje komisije je Gregor Zavrl
1. Gregor Zavrl – predsednik (NK Litija)
2. Sandi Kranjec (IO MNZ Ljubljana)
3. Mitja Bratun (NK Jevnica)

V. Komisija za odlikovanja in priznanja – zadolžen za delovanje komisije je Rafael Koren
1. Lobe Leon – predsednik (NK Trebnje)
2. Branko Švarc (NK Dol)
3. Valentin Lozinšek (NK Komenda)

VI. Komisija za pritožbe – zadolžen za delovanje komisije je Borut Novak
1. Jernej Klarič – predsednik (IO MNZ Ljubljana)
2. Marjan Cerar (NK Dob)
3. Bojan Ivanovič (ND Ilirija)
4. Rado Kreft (ŠD Dobrova)

VII. Komisija za igrišča – zadolžen za delovanje komisije je Rafael Koren
1. Sandi Kranjec – predsednik (IO MNZ Ljubljana)
2. Meho Avdagič (DNSL)
3. Novica Petrović (DNSL)
4. Boštjan Majcen (NK Kočevje)
5. Tone Završan (NK Radomlje)
6. Rado Kreft (ŠD Dobrova)

VIII. Strokovna komisija – zadolžen za delovanje komisije je Stanislav Oražem
1. Sebastian Zalar – predsednik (ŠD Sent)
2. Matjaž Jakopič (IO MNZ Ljubljana)
3. Jože Zidar (ŠD Extrem)
4. Marko Klinc (ŽNK Krka)
5. Danilo Lukner (ONŠ Ljubljana)
6. Dane Kitić (Olimpija)

Selektorja nogometnih reprezentanc MNZ Ljubljana
Boštjan Kreft
Žiga Starič

Inštruktorja MNZ Ljubljana
Vanja Starčević
Mitja Barborič

Zaposlena
Sandi Kranjec, vodja tekmovanja

Dragica Istenič, poslovna sekretarka

Naš nogomet skozi zgodovino

1 Predvojno obdobje do leta 1914

1.1 Začetki nogometa v Ljubljani

Laibacher Turnverein okrog leta 1900 (Arhiv Zmaga Tančiča)

Nogomet na področju naše medobčinske zveze ima dolgo in bogato tradicijo. Prvi so se z njim spoznali ljubljanski Nemci, ki so imeli močne kulturne stike z Dunajem, Gradcem in ostalimi športno razvitejšimi mesti Avstro-Ogrske. V okviru telovadnega društva Laibacher Turnverein so jeseni leta 1900 organizirali nogometne treninge in si uredili lastno igrišče zraven cesarsko-kraljeve drevesnice ob Tržaški cesti. Konec septembra so prvič nastopili javno, že 4. novembra pa so organizirali še prvo mednarodno nogometno tekmo, saj so v goste povabili sloviti Grazer Sportverein. Ta je v Ljubljano pripotoval z drugo ekipo, a je bil vseeno premočan za mlado in neizkušeno domačo ekipo na čelu s kapetanom in pionirjem ljubljanskega nogometa Wilhelmom Treom in je slavil suvereno z 2 : 9. Dogodek je nekoliko skazilo slabo vreme, saj je dež precej vplival na obisk in stanje igrišča, a je nov šport vseeno požel veliko zanimanje. Zlasti med samimi turnarji, ki so se odločili, da ustanovijo športni klub, in tako je bila 22. decembra 1900 v Kazini, takratnem centru ljubljanskih Nemcev, ustanovna skupščina Laibacher Sportvereina. Predsednik kluba je postal Hans Janesch,

Lattermanov drevored (Arhiv Zmaga Tančiča)

Kazina okrog 1900 (Arhiv Zmaga Tančiča)

poleg njega pa so bili izvoljeni še Gustav Eger za namestnika predsednika, Wilhelm Treo za kapetana, Rudolf Walland za namestnika kapetana, Victor Nagy za blagajnika in Raimund Andretto. Osnovni klubski barvi sta bili modra in rumena, letna članarina za redne in izredne člane pa 24 kron. Spomladi prihodnjega leta so ljubljanski nogometaši dobili boljše pogoje za razvoj, saj so si uredili lastno ograjeno igrišče za Bežigradom nasproti takratnega pokopališča, torej nasproti današnjega Gospodarskega razstavišča, kjer so organizirali številne tekme, med drugim tudi proti novoustanovljenemu društvu iz Celja. V prihodnjih letih je navdušenje popustilo, člani so se večinoma posvetili drugim športnim panogam, na skupščini 2. marca 1909 pa je bil klub dokončno razpuščen.

Stanko Bloudek

Medtem se je ljubljanski nogomet preselil med dijake na šolska igrišča, kjer so spet prednjačili Nemci, a so se jim kmalu pridružili tudi slovenski vrstniki. V I. državni gimnaziji je namreč v šolskem letu 1905/06 službo nastopil profesor Robert Kenda, ki je dijake novo igro učil v okviru igralnih popoldnevov, vodstvo gimnazije pa je kupilo tudi pravo nogometno žogo. Svoji lastni žogi sta v približno istem času dobila tudi dijaka Franc Viliny in Adolf Franzot, v prihodnjih letih pa so se oblikovale tudi stalne dijaške ekipe in z njimi tudi prva rivalstva, zlasti med rdeče-belimi iz prve in modro-belimi iz druge državne gimnazije. A tu še ni šlo za pravi nogomet, saj dijaki niso uporabljali natančnih pravil, predvsem pa niso imeli primerne opreme in ustreznih dovolj velikih igrišč, zaradi česar so ekipe običajno nastopale le s šestimi ali sedmimi igralci. Do prve znane dijaške nogometne tekme, pri kateri je na vsaki strani nastopilo 11 igralcev, je prišlo 19. junija 1910, ko so Nemci združeno slovensko ekipo obeh gimnazij povabili na vojaško vežbališče Device Marije v Polju. Slovenski dijaki, vajeni drugačne postavitve in majhnega igrišča v Tivoliju, se na pravem terenu niso znašli, tako da je nemško moštvo, za katero so zaigrali tudi nekateri starejši člani Turnvereina, slavilo

Evgen Betetto

Josip Tominšek

Hermes 1911, Hiti, Valašek, Zuchiatti, Jankovič, Kobler, Ferjančič, Gorjup, Betetto, Vadnal, Bano, Bremec, sodnik Mencinger

Pionirji ljubljanskega dijaškega nogometa:

Evgen Betetto, Vincenc »Cene« Hiti, Ivan Levec, Josip Vidmar, Stanko Bergant »Kmet«, Anton Vrhovec, Vlado Klimek, Franc Bremec, Vladimir Kobler, Ivan Baltezar, Adolf Vadnal, Josip »Joža« Dolenc, Fran Jankovič, Ivan Kušar, Edvard Dolenc, Viktor Lavrenčak, Karol Valašek, Rudolf Kropivnik, Ernest Turk, Franc Bregar in Ivan Lozej.

z visokim izidom 12 : 7. Skupno nastopanje dijakov obeh gimnazij je dalo podlago za ustanovitev prvega slovenskega nogometnega kluba, ki so ga poimenovali Hermes. Nov klub je od moštva prve gimnazije prevzel rdeče-belo barvo in drese v stilu praške Slavie, ki naj bi jih leto prej sešila kar mama Stanka Bloudka, medtem ko naj bi ime predlagal profesor Josip Tominšek. Ta je konec šolskega leta 1909/10 poskrbel, da je mestni svet gimnazijam dovolil uporabo tivolskega travnika ob Lattermanovem drevoredu severno od dirkališča, s čimer so dijaki dobili prvo pravo nogometno igrišče. Na omenjeni lokaciji so Hermežani 7. maja 1911 proti moštvu Studentesca Sportiva iz Trsta organizirali prvo veliko javno tekmo, ki se je končala z izidom 2 : 2, ob igrišču pa se je zbralo kar 2.500 gledalcev. Sledilo je še več srečanj, vključno z gostovanji v Gorici in Trstu, a je imel Hermes zlasti pri organizaciji domačih tekem nemalo težav, saj je šlo za dijaški klub, ki uradno ni bil registriran in ni imel policijskega dovoljenja za obstoj.

Gostilna Roža
(Arhiv Zmaga Tančiča)

Igrišče ob Lattermanovem drevoredu (arhiv Zmaga Tančiča)

Ilirija - Slavia 1913 (Arhiv NZS)

Na pravi civilni nogometni klub pa Ljubljančanom ni bilo treba dolgo čakati, saj se je za ta korak kmalu odločilo tamkajšnje meščanstvo, ki je imelo tesne stike s Čehi, pri katerih je nogomet že takrat užival izjemno priljubljenost. Sprva se je tako po vzoru na istoimenski praški klub pripravljala ustanovitev SFK Sparta, a je v zadnjem trenutku prišlo do spremembe imena in 9. junija 1911 je bila v gostilni Pri roži slovesno ustanovljena SFK Ilirija. Predsednik kluba je postal odvetnik Franc Kandare, podpredsednik industrialec Josip Rohrmann, tajnik Milan Kenda, blagajnik Rudolf Est, odborniki Julij Dev, Josip Cerk, Karel Jurman, Josip Počivalnik, Edvin Rozman, Ivan Lah, Alojzij Lenček in Vladimir Veršec, za osnovni barvi kluba pa sta bili določena zelena in bela. Vodenje moštva je prevzel Jurman, ki je imel nogometne izkušnje iz Gradca, za medijsko poročanje pa je skrbel Lah, ki je bil urednik pri ljubljanskem liberalnem časopisu Jutro. Ilirija je prvo poskusno tekmo odigrala 30. julija 1911 proti Hermesu, igralci Adolf Franzot, Rudolf Est, Edvin Rozman, Bernard Cescutti, Josip Rohrmann, Rudolf Juvan, Vladimir Veršec, Alfonz Mencinger, Karel Jurman, Ivan Lah in Julij Dev pa se proti mlajšim tehnično bolj dovršenim tekmecem niso najbolje znašli in so izgubili z visokih 0 : 13. Za večino omenjenih igralcev je bil to edini nastop, saj so se za prihodnje tekme svoje vrste odločili okrepiti z dijaki, tako da je že na drugi tekmi v Kranju proti tamkajšnjemu dijaškemu moštvu, ki ga je Ilirija premagala s 5 : 2, nastopilo kar šest članov Hermesa. Sčasoma so v Ilirijo prestopili praktično vsi

Ilirija 1913, Benedik, Turk, Bregar, Betetto, Bremec, Tavčar, Kirin, Beltram, Jankovič, Pelan, Kušar

najboljši mladi igralci in že prihodnjega leta je bilo moštvo na precej višji ravni. Odigralo je sedem tekem, gostovalo v Zagrebu in se pomerilo tudi z drugim ljubljanskim klubom Vzajemnostjo. Šlo je za prvi delavski slovenski nogometni klub, ki so ga leta 1912 ustanovili člani Delavske kulturne zveze z istim imenom, ki pa je bila kmalu prepovedana, zato ni deloval prav dolgo. Na njegovih ruševinah je nato prihodnje leto nastala Concordia, kmalu pa sta se pojavila še Slovan in Olimpija, manj znani internacionalni klub, ki je želel preseči razlike med Slovenci in Nemci in je imel zato številne težave ob ustanavljanju.

Ilirija - Građanski
11. 6. 1914
(Arhiv Zmaga Tančiča)

Tekme med omenjenimi moštvi niso požele veliko zanimanja, zato pa so bile toliko bolj obiskane mednarodne prireditve, ki jih je organizirala zlasti Ilirija. Med njimi ima posebno mesto gostovanje praške Slavije, ki je v Ljubljano pripotovala 2. junija 1913. Na majhnem igrišču ob Lattermanovem drevoredu se je nagnetlo do takrat rekordnih 3.000 gledalcev na čelu z županom, Ilirija v nekoliko neobičajni modro-beli kombinaciji ter postavi Pelan, Jankovič, Kušar, Tavčar, Turk, Beltram, Benedik, Bregar, Kirin, Betetto, Bremec, pa je proti premoč-

Građanski - Ilirija 1914

Slovan 1914

nemu nasprotniku klonila kar z 0 : 10. V gostujočem moštvu je nastopil tudi Jaroslav Jirkovsky, za katerega sta se vodstvi klubov dogovorili, da ostane po tekmi nekaj časa v Ljubljani kot trener. Pod njegovim vodstvom je mlado moštvo doseglo opazen napredek in tako je moral jeseni premoč Iliriji priznati celo zagrebški HAŠK, kar je bilo precejšnje presenečenje, saj so Ljubljančani proti slovitim hrvaškim klubom igrišče navadno zapuščali sklonjenih glav. Spomladi leta 1914 je Ilirija proti Češki tehniki iz Brna prvič nastopila na novem igrišču, saj se je s Sokoli dogovorila za uporabo prostora nekdanjega dirkališča, pozneje istega leta pa je organizirala še prvo prvenstvo Kranjske. Nastopiti bi morali vsi takratni slovenski klubi, a se je odigralo le predtekmovanje med ljubljanskimi nasprotniki. Na prvi tekmi 11. julija je rezervno moštvo Ilirije ugnalo Olimpijo s 5 : 1, naslednji dan pa je bilo s 3 : 0 boljše še od Slovana. Prihodnji teden je bila tako na sporedu odločilna tekma med prvim in rezervnim moštvom Ilirije, ki jo je v dežju po preobratu dobilo prvo s 3 : 2. V glavnem delu prvenstva bi se morala nato Ilirija jeseni pomeriti še z novoustanovljenima kluboma iz Kranja in Novega mesta, a je tekmovanje preprečila prva svetovna vojna. Z izjemo novomeškega primera ni znano, da bi se v tem času še v kakšnem drugem kraju na območju ljubljanske medobčinske zveze igral nogomet. SK Kamnik je bil sicer ustanovljen 13. decembra 1913, a so nogomet v njem začeli gojiti šele v letih po vojni. Med njo je športno življenje za nekaj let povsem zamrlo, življenja pa je izgubilo tudi nekaj odličnih nogometašev, med njimi popularni napadalec Franc Bremc - »Mašinca«.

Kvalifikacije za prvenstvo Kranjske 1914:

11. 7. Ilirija (rezerve) - Olimpija 5 : 1
12. 7. Ilirija (rezerve) - Slovan 3 : 0
18. 7. Ilirija - Ilirija (rezerve) 3 : 2

2 Medvojno obdobje med letoma 1918 in 1945

2.1 Ustanovitev ljubljanske podzveze

Po prvi svetovni vojni je bilo treba nogomet organizirati popolnoma na novo. Igrišča so bila uničena, športnih organizacij starih držav ni bilo več, igralski kader pa je bil močno okleščen in pohabljen s strahotami vojne. V Ljubljani so se preživeli nogometaši spet začeli zbirati šele leta 1919, ko sta svoje delovanje obnovila predvojna kluba Ilirija in Slovan. Ilirijani so se družili od začetka maja, a sprva niso mogli prirejati tekem, saj je bil stari prostor na dirkališču, ki ga je oblast uporabljala za vojaška skladišča, neuporaben. Z lastnikom Cekinovega gradu in enim glavnih delničarjev pivovarne Union Ivanom Koslerjem so se zato dogovorili za nov prostor pri državnem kolodvoru zraven pivovarne, kjer je hitro zrastlo za tisti čas precej moderno igrišče. Prvo tekmo je sicer Ilirija odigrala 20. julija v gosteh pri Rapidu, kjer je slavila s 5 : 1, že 24. avgusta pa je prvič zaigrala tudi na novem domačem igrišču. V goste je prišla zagrebška Šparta, ki so jo domači po golih Karla Bana in Kazimirja Pretnarja pred 3.000 gledalci premagali z 2 : 1. Medtem je treninge začel tudi Slovan, ki pa je po kakovosti precej zaostajal za Ilirijo in je na prvi povojni medsebojni tekmi konec septembra izgubil kar z 1 : 8, razvijali pa so se tudi novi klubi v Celju in Mariboru. Sploh v mestu ob Dravi je bilo povojno nogometno življenje zelo pestro, saj so leta 1919 tam obstajali Rote Elf, Sturm, Rapid, Hertha, Aero in I SSK Maribor. Ker so klubi hitro rastli tudi po drugih krajih kraljevine, so se pri Jugoslovanski nogometni zvezi na prvi redni skupščini 8. septembra odločili, da ustanovijo podenote, tako imenovane podsaveze, ki bodo bedeli nad nogometom na svojem področju. Eden izmed njih je bil predvi-

Ilirija 1919, Vidmajer, Vrančič, F. Bregar, Tavčar, Betetto, Pelan, Kavšek, Zucchiatti, S. Pretnar, Deržaj, K. Pretnar (Arhiv NZS)

Reprezentanca Ljubljane na tekmi proti Mariboru 11. 8. 1920, S. Pretnar, Lenassi, Tavčar, F. Bregar, Oman, Pelan, Vrančič, K. Pretnar, Vidmajer, Deržaj, Kavšek

den tudi za Ljubljano, pri čemer je bilo sprejeto, da se meje ne bodo določile politično, ampak glede na železniško omrežje. Pozneje je bilo sklenjeno, da ima ljubljanskemu podsavezu pripasti poleg celotnega slovenskega ozemlja še Medmurje, medtem ko je bilo Reki prepuščeno, da se sama odloči med Zagrebom in Ljubljano. V času prvega sklepa o podzvezah je bila od klubov iz predvidenega ljubljanskega ozemlja v zvezo vključena samo Ilirija, tako da je bilo treba na realizacijo še nekoliko počakati.

Ljubljana je tretji klub dobila šele 25. januarja 1920, ko je pod vodstvom ravnatelja Antona Juga nastala SSK Sparta. Ta se je na medklubski konferenci konec marca skupaj z Ilirijo in Slovanom dogovorila za ustanovitev podzveze, za katero so sklenili pridobiti še celjske in mariborske klube. Ustanovitev Ljubljanskega nogometnega podsaveza je bila skupaj s formiranjem olimpijskega pododbora in športne zveze določena za vikend 24. in 25. aprila v posvetovalnici ljubljanskega magistrata, aktivno pa so sodelovali samo ljubljanski klubi, saj ostali zaradi železničarske stavke niso uspeli pripotovati. V soboto so se vršila posvetovanja, v nedeljo pa se je po pozdravnem govoru Cirila Žižka in referatih Jerneja Demšarja in Antona Juga konstituiral odbor nogometnega podsaveza. Prvi predsednik je postal Anton Jug, podpredsednik Evgen Betetto, prvi tajnik Stanko Vrančič, drugi tajnik Slavko Pretnar, blagajnik Viktor Logar. Ob ustanovitvi je bilo v podzvezi sedem članov – SK Ilirija, SK Slovan, SSK Sparta, SSK Celje, SV Rapid, SK Hertha in SK Rote Elf, v kratkem času pa sta se pridružila še Cillier Sportverein (prej in pozneje znan kot Athletik SK) in 1. SSK Maribor. LNP se je skladno z navodili jugoslovanske zveze takoj odločila organizirati prvenstveno tekmovanje, v katerem je imelo pravico nastopiti devet klubov, a sta se SSK Celje in SSK Sparta temu odpovedala. Ostalo je torej sedem klubov, ki so nastopili v ligaškem sistemu, naslov pa je premočno osvojila Ilirija, za katero so takrat med drugim igrali Stane Pelan, Slavko Pretnar, Anton Kanc, Gabrijel Zupančič, Stanko Deržaj, Stanko Vrančič, Ljubo

Ustanovni člani ljubljanske nogometne zveze:

SK Ilirija (Ljubljana)
SK Slovan (Ljubljana)
SSK Sparta (Ljubljana)
SK Celje (Celje)
SV Rapid (Maribor)
SK Hertha (Maribor)
SK Rote Elf (Maribor)

Vidmajer, Evgen Betetto, Franc Bregar, Ivan Zupančič in Kazimir Pretnar. Ilirijani so dobili prav vse tekme, drugouvrščeni Rapid so premagali celo z 10 : 0, v celotni sezoni pa so prejeli samo tri zadetke. Za drugo mesto sta v zadnjem krogu obračunala celjski Athletik in mariborski Rapid, s 4 : 5 je slavil zadnji, solidno pa je nastopil še tretji Slovan, ki je po dobrem začetku zaradi odhodov nekaterih igralcev proti koncu nekoliko popustil.

Ilirija - Građanski 1921
(Arhiv Zmaga Tančiča)

Medtem so se v LNP vključili še trije leta 1920 ustanovljeni ljubljanski klubi – SK Hermes, SK Svoboda in SK Jadran, kmalu pa so sledili še številni drugi, tako da je jeseni v prvenstvenih tekmovanjih sodelovalo že 19 moštev. Ker je podzvezo v tistem času obvladovala zlasti Ilirija in ker ji finančno zahtevno tekmovanje v enotni ligi z nekonkurenčnimi nasprotniki ni pretirano ustrezalo, je prišlo do precejšnje spremembe tekmovalnega sistema. Po novem se je tako igralo v treh skupinah – ljubljanski, mariborski in celjski, klubi pa so bili razdeljeni v prvi in drugi razred. V ljubljanskem prvem razredu sta igrala samo Ilirija in Slovan, prva je drugega premagala z 9 : 1, vsi ostali pa so nastopili v drugem razredu, v katerem je pred Hermesom in Primorjem suvereno slavila Svoboda. V mariborskem prvem razredu je medtem pričakovano slavil Rapid, v celjskem nekoliko nepričakovano Celje, oba pa sta se nato z Ilirijo pomerila v finalu. Tam pravega razburjenja ni bilo, Ilirija je Celjane premagala s 13 : 2, Mariborčane pa s 6 : 0. Na splošno so bile v tem času precej bolj popularne in zanimive prijateljske tekme, na katere je Ilirija vabila slovite nasprotnike iz Zagreba in Beograda. Leta 1920 je vrhunec predstavljal obračun z beograjskim BSK-om, na katerem se je po poročilih takratnih časopisov zbralo do 5.000 gledalcev. Prve napete prvenstvene tekme pa so gledalci lahko videli v spomladanski sezoni 1921, ko so se v finale uvrstili Ilirija, Maribor in Athletik. Celjani so v polfinalu izločili Mariborčane, v finalu pa so se proti Iliriji izkazali za nadvse zahtevnega nasprotnika, saj se je živahna tekma na Skalni kleti končala s 4 : 4, pri čemer je imelo vsako moštvo po eno enajstmetrovko. Vodstvo podsaveza je mimo pravil določilo novo tekmo v Ljubljani, čeprav bi se moral igrati podaljšek, ki je bil nato po pritožbi Celjanov

na JNS odigran dva meseca pozneje. Ker se je tudi podaljšek končal neodločeno, je bila nato v začetku oktobra odigrana še odločilna tekma v Ljubljani, ki jo je za svoj novi naslov suvereno dobila Ilirija s 7 : 2.

Finale 17. 7. 1921
Athletik - Ilirija
(Arhiv Zmaga Tančiča)

Uspeh celjskih Atletikov ni bil presenečenje, saj sta v njihovih vrstah med drugim igrala dva izjemna igralca – Franz Schallecker in Karl Dürschmied, ki sta svoje mesto našla tudi v reprezentanci. LNP je namreč 23. junija organizirala srečanje proti Franciji, njeno reprezentančno moštvo, v katerem je poleg obeh celjskih Nemcev nastopilo še sedem Ilirijanov in dva člana Primorja, pa so poimenovali kar slovenska reprezentanca, tako da tekma danes večinoma velja za prvo neuradno tekmo Slovenije. Na igrišču ob Pivovarni Union se je nagnetlo 4.000 gledalcev, ki so lahko videli zasluženo, a mogoče celo previsoko zmago gostov z 0 : 5. Za Slovenijo, ki je nastopila v rdečih dresih, so igrali kapetan Pelan (Ilirija), Mozetič (Primorje), Schallecker (ASK), Deržaj (Ilirija), G. Zupančič (Ilirija), Birsa (Primorje), I. Zupančič (Ilirija), Oman (Ilirija), K. Pretnar (Ilirija), Dürschmied (ASK) in Vidmajer (Ilirija), na tekmi pa sta bila prisotna tudi predsednik deželne vlade Viljem Baltič in predsednik FIFE Jules Rimet. Jeseni so se nato nadaljevala prvenstvena tekmovanja v starem formatu, v ljubljanskem prvem razredu pa sta poleg Ilirije tokrat nastopila Sparta in Primorje. Pri prvi je šlo za klub srednje- in višješolcev, pri drugem pa za ambiciozen kolektiv priseljencev iz Primorske, ki je kmalu postal eden največjih slovenskih klubov in glavni rival Ilirije. Sparta in Primorje sta si uredila skupno igrišče za Aleksandrovo topniško vojašnico, otvorila pa sta ga v nedeljo, 29. maja, s tekmo proti reprezentanci, ki se je pripravljala na srečanje s Francozi. Jesenska prvenstvena tekma med omenjenima tekmecema se je na novem igrišču končala z remijem, spomladi pa povratne ni bilo, saj je Sparta po

Kombinirano moštvo Primorje-Sparta 1921, S. Pobeška, S. Žargaj, Lenassi, Vučenović, F. Žargaj, Marusig, Birsa, Zucchiatti, Mozetič, Okrupa, Rajgelj

hudih podzveznih bojih glede kazni in registracije igralcev razpadla in se združila s Primorjem. Moštvo, za katero so nastopali Peterlin, Petrič, Ternovic, Slamič, Ropas, Kotnik, Žargaj, Birsa, Čamernik, Zucchiatti in Windisch, pa še vedno ni bilo konkurenčno Iliriji, ki je medsebojno tekmo dobila s 5 : 0, v finalu pa je nato s 5 : 1 ugnala še Maribor in tako pričakovano osvojila nov naslov prvaka.

Ilirija - Građanski 2. 9. 1923 (Arhiv Zmaga Tančiča)

V sezoni 1922/23 je v prvem ljubljanskem razredu prvič nastopil tudi šišenski Hermes, ki je v nižjem rangu s samimi zmagami pometel s konkurenco, tako da se je v nasprotju s prejšnjimi leti obetala bolj izenačena in zanimiva sezona. Hermežani, za katere so takrat igrali Mihelčič, Vlah, Prešeren, Hribernik, Černe, Jesih, Madržan, Rozman, J. Pleš, A. Pleš in Zemljak, so se že na prvi tekmi dobro upirali Iliriji, na drugi pa so uspeli priti do remija proti Primorju s 3 : 3. Ilirija je spomladi nekoliko taktizirala in nastopila proti Hermesu z rezervno postavo, kar bi se ji skoraj maščevalo, a je Josip Pevalek z odločilnim golom v

drugem polčasu le poskrbel za minimalno zmago in prvo mesto v skupini. Tako je ostalo odprto le še drugo mesto, za katero sta se v medsebojnem dvoboju udarila Hermes in Primorje, slavili pa so Šiškarji, ki so na začetku drugega polčasa zabili vodilni gol, nato pa na krilih izjemnega vratarja Maksimilijana Mihelčiča zdržali vse nalete tekmeca. Za zaključek sezone je Primorje na krilih nekdanjega igralca Ilirije Kazimirja Pretnarja - »Balinca« prvič v zgodovini doseglo ugledno zmago nad rivalom, a vseeno izpadlo v drugi razred, v katerem je pred Slovanom in LASK-om zasluženo slavil trnovski Jadran. Mariborsko skupino je po zaslugi boljšega količnika golov osvojil Maribor, v celjski pa je pričakovano slavil Athletik. Polfinale je pripadel Mariborčanom, v finalu pa je Ilirija ponovno potrdila svojo premoč in slavila kar s 6 : 1. Da ne bi največ pozornosti spet požele prijateljske tekme, pa je tokrat poskrbela jugoslovanska zveza, ki je po treh let napovedi končno izpeljala prvenstveno tekmovanje za prvaka Jugoslavije. Predstavniki podsavezov so se pomerili v tekmah na izločanje, Ilirijo pa je v prvem kolu doma čakal obračun z Građanskim, ki je tudi z nekaj sreče in pomoči sodnikov z golom tik ob koncu tekme zmagal z 1 : 2.

Sezona 1923/24 vsaj v ljubljanskem prvem razredu ni prinesla večjih razburjenj. Ilirija, za katero so takrat igrali Miklavčič, Pogačar, Beltram, L. Zupančič, G. Zupančič, Hus, I. Zupančič, Doberlet, Učak, Oman in Vidmajer, je gladko opravila s tekmecema, v boju za drugo mesto pa je bil spet najuspešnejši Hermes, ki je na odločilni medsebojni tekmi spomladi suvereno ugnal Jadran z 2 : 0. V mariborski skupini je spet izjemno tesno slavil Maribor, v celjski pa je na igrišču sicer zmagal Athetlik, a je podzveza tekmo zaradi nastopa neverificiranega igralca registrirala s 3 : 0 za Celje. Podobne težave je imelo v drugem ljubljanskem razredu tudi Primorje, ki je v Trstu in Celovcu nastopilo z neverificiranim dunajskim Čehom Matejčekom, zaradi česar je dobilo štiritedensko prepoved igranja tekem, tekma s Slovanom pa je bila registrirana z 0 : 3. A tudi dogajanje za zeleno mizo ni moglo ustaviti črno-belih, ki so imeli ob enakem številu točk ob koncu sezone še vedno precej boljše razmerje v golih od drugega Slovana. V polfinalu in finalu je bilo vse po

Primorje 1924, Jančigaj, Birsa, A. Bregar, Ternovic, Erman, Čamernik, Piša, Windiš, Vrančič, K. Pretnar, S. Žargaj, Vidic, načenik sekcije Debelak, tajnik Kuret

Ilirija 1924, Pammer, Oman, Beltram, Miklavčič, Vidmajer, Učak, Dolinar, M. Zupančič, L. Zupančič, G. Zupančič, J. Zupančič (Arhiv Zmaga Tančiča)

starem, Mariborčani so najprej odpravili Celjane, nato pa jih je Ilirija razbila s petardo. Je pa šlo zato zeleno-belim tokrat slabše v državnem prvenstvu, v katerem jih je pred domačo publiko kar z 1 : 3 odpravil sarajevski SAŠK. Za dodatno zanimivost po koncu sezone pa je poskrbelo novo tekmovanje za pokal kralja, v katerem so se med seboj pomerile reprezentance podzvez. Reprezentanca LNP, v kateri so imeli glavne vloge igralci Ilirije, Hermesa in Primorja, se je v Zagrebu srečala z reprezentanco ZNP, v kateri so igrala številna znana imena, zaradi česar je bila pred tekmo v vlogi absolutnega favorita. Ljubljančani pa se na to niso ozirali in so zaigrali odlično ter povedli z zadetkoma Mirka Pevaleka in Miodraga Doberleta, nakar so domači tudi s pomočjo roke in prepovedanega položaja nezasluženo prišli najprej do podaljška, nato pa še do popolnega preobrata.

Grbi in dresi naših klubov v dvajsetih

2.2 Poskus z enotno podzvezno ligo in borbe za prevlado v LNP

Hermes 1925, Predsednik Curhalek, Batič, Klančnik, Zemljak, Jesih, J. Pleš, Marinko, Uršic, Bardutzky, trener Thomas; A. Pleš, Mihelčič, Prešeren

V sezoni 1924/25 je prišlo do velikih sprememb v tekmovalnem sistemu, saj se je znova vzpostavila enotna podzvezna liga, v kateri so svoja mesta našli štirje klubi iz Ljubljane, dva iz Maribora in eden iz Celja. V primeru slednjega je bil to slovenski SK Celje, saj so atletiki, nezadovoljni z vodenjem zveze, začasno razpustili svoje nogometno moštvo. Liga – realno gledano – ni bila niti pretirano kakovostna niti zanimiva, saj je Ilirija na krilih bratov Ivana, Gabrijela, Ladislava in Milana Zupančiča vpisala 11 zmag ter en remi, ko je v Celju nastopila z rezervno postavo. Ker je bila liga zaradi slabega obiska in previsokih stroškov že po prvi sezoni ukinjena, ni bilo zanimivo niti spodaj, saj iz nje ni izpadel nihče. Po neobremenjenem tekmovanju je na koncu drugo mesto osvojil mariborski Rapid, tretje pa nekoliko nepričakovano ljubljanski Jadran, za katerega so takrat igrali Vidmar, Pečnik, Strickberger, Bončina, Januš, Rogač, Okrupa, Kern, Rape, Martinak in Jamnik. Črno-beli iz Trnovega, ki so si pozneje uredili svoje igrišče na Koleziji, so bili za točko boljši od favoriziranih Hermesa in Primorja. Novo tekmovanje pa očitno ni koristilo Iliriji, saj se je v jugoslovanskem prvenstvu ponovila stara zgodba. Po Građanskemu in SAŠK-u je Ljubljano zmagoslavno zapustila še subotiška Bačka, ki je domače odpravila kar s 3 : 0. Podobno je bilo tudi v pokalu kralja, v katerem se je reprezentanca LNP spet srečala s favorizirano selekcijo zagrebškega podsaveza. Moštvo, v katerem je nastopilo kar osem Ilirijanov, pa ni bilo tako uspešno kot prejšnje leto in je moralo priznati premoč Zagrebčanom z 1 : 3. Bolj napeto je bilo v zakulisju, saj se je na čelu podzveze uspela dokopati struja Primorja, pod katero se je spet organiziralo staro tekmovanje po skupinah.

Sezona 1925/26 je tako prinesla sistem, podoben prejšnjemu, le da zdaj ni bilo več razredov, tako da je imelo pred sezono vsaj teoretično možnost osvojiti naslov prvaka kar 16 klubov. Realno pa seveda pravega vprašanja ni bilo, saj je Ilirija nadaljevala svoj zmagoviti pohod. Najprej so zeleno-beli, za katere je jeseni igral celo znani igralec splitskega Hajduka Šime Poduje, gladko opravili z ljubljansko konkurenco in suvereno osvojili prvo mesto v skupini. Po samih zmagah so izgubili samo zadnjo tekmo, ko jih je v prestižnem derbiju z golom Emila Uršiča ugnalo Primorje. Dober finiš je akademikom, kot so Primorje klicali od poletne združitve z LASK-om, prinesel drugo mesto – pred Jadranom in Slovanom, ki sta zbrala enako število točk, a sta imela precej slabše razmerje golov. Rdeče-belim, za katere so igrali L. Glo-

Ilirija - HAŠK 5. 5.1925, Beltram, Pogačar, Poduje, M. Pevalek, G. Zupančič, J. Zupančič, Oman, L. Zupančič, Seger, Miklavčič, M. Zupančič (Arhiv Zmaga Tančiča)

belnik, Pečar, Grm, Ž. Globelnik, Volkar, Šlegl, V. Marchiotti, Cirović, S. Marchiotti, Ključec in Kunaver, tudi zmaga s 16 : 0 nad Svobodo ni bistveno pomagala, saj je bilo v ligi zaradi velikih razlik med moštvi precej tekem z izjemno visokimi izidi. Podobno gladko sta v drugih dveh skupinah slavila Rapid in Celje, v polfinalu so nato Celjani tekmo proti Iliriji kar predali, v finalu pa je Rapid položil orožje z 1 : 6. Kot je bila zdaj že navada, se je nastopanje v jugoslovanskem prvenstvu za Ilirijo hitro končalo, saj je izkušeno moštvo na čelu s popularnim doktorjem Stankom Tavčarjem v Zagrebu proti Građanskemu izgubilo kar z 1 : 7. Nekoliko boljše pa je šlo tokrat reprezentanci LNP, ki je v pokalu kralja prvega avgusta dosegla svojo sploh edino zmago, potem ko je s 4 : 3 ugnala selekcijo Osijeka. Za zmago sta po dvakrat zadela izjemni predvojni napadalec in najboljši strelec Ilirije vseh časov Oto Oman ter mladi krilni igralec Vane Doberlet, raven tekme pa očitno ni pretirano navdušila kralja in kraljice, ki sta igrišče Ilirije zapustila že ob polčasu. V drugem krogu je žreb Ljubljančanom določil selekcijo Beograda, ki je slavila gladko s 5 : 2.

V sezoni 1926/27 je Ilirija nekoliko spremenila in pomladila postavo, kar se ji je na koncu tudi obrestovalo. V uvodnem skupinskem tekmovanju se je morala sicer malce bolj namučiti kot v prejšnji sezoni, a si je vseeno tudi tokrat prvo mesto bolj kot ne zagotovila že po jesenskem delu. Spomladanskega je zasenčila afera z domnevnim dogovarjanjem tekem ob koncu sezone, saj sta v boju za obstanek

Reprezentanca LNP v tekmovanju za pokal kralja:

1924 ZNP – LNP 3 : 2
14. 9. 1924, Igrišče Viktorije, 3000 (Pevalek, Doberlet)
Maksimilijan Mihelčič (Hermes) – Jože Pogačar (Ilirija), Hugo Beltram (Ilirija) – Karl Baumgartner (Ptuj), Gabe Zupančič (Ilirija), Lado Zupančič (Ilirija) – Pavel Zemljak (Hermes), Adolf Erman (Primorje), Peter Birsa (Primorje), Miodrag Doberlet (Ilirija), Mirko »Inke« Pevalek (Ilirija)

1925 LNP – ZNP 1 : 3
16. 8. 1925, Igrišče Ilirije, 1600 (Doberlet)
Matej Miklavčič (Ilirija) – Jože Pogačar (Ilirija), Hugo Beltram (Ilirija) – Pavel Zemljak (Primorje), Gabe Zupančič (Ilirija), Lado Zupančič (Ilirija) – Janez Zupančič (Ilirija), Oto Oman (Ilirija), Josip Pleš (Hermes), Miodrag Doberlet (Ilirija), Ciril Jamnik (Jadran)

1926 LNP – ONP 4 : 3
1. 8. 1926, Igrišče Ilirije, 2000 (Doberlet 2, Oman 2)
Matej Miklavčič (Ilirija) – Josip Pleš (Ilirija), Hugo Beltram (Ilirija) – Pavel Zemljak (Primorje), Gabe Zupančič (Ilirija), Lado Zupančič (Ilirija) – Srečko Herman (Ilirija), Oto Oman (Ilirija), Viktor Martinak (Ilirija), Miodrag Doberlet (Ilirija), Stanislav Kreč (Ilirija)

BLP – LNP 5 : 2
8. 8. 1926, Igrišče BSK-a, 4000 (Herman, G. Zupančič)
Matej Miklavčič (Ilirija) – Josip Pleš (Ilirija), Hugo Beltram (Ilirija) – Pavel Zemljak (Primorje), Gabe Zupančič (Ilirija), Lado Zupančič (Ilirija) – Srečko Herman (Ilirija), Oto Oman (Ilirija), Viktor Martinak (Ilirija), Miodrag Doberlet (Ilirija), Stanislav Kreč (Ilirija)

1927 BLP – LNP 5 : 0
4. 9. 1927, igrišče Jugoslavije, 3000
Josip Erman (Ilirija) – Josip Pleš (Ilirija), Herman Slamič (Primorje) – Branko Verovšek (Ilirija), Ivan Dekleva (Ilirija), Lado Zupančič (Ilirija) – Janko Šiška (Ilirija), Adolf Erman (Primorje), Franc Čebohin (Primorje), Emil Uršič (Primorje), Miodrag Doberlet (Ilirija)

Ilirija - Amateure
1. 5. 1926, Zankl, Herman, Tavčar, Pleš, L. Zupančič, Verovšek, Miklavčič, Kreč, Beltram, Doberlet, Oman, Pogačar
(Arhiv Zmaga Tančiča)

Hermes in Slovan proti svojima prijateljskima kluboma dosegla nepričakovane izide, kar je na zadnje mesto potisnilo nezadovoljni Jadran. Dogodki so odražali stanje v podzvezi, v kateri sta se okrog Ilirije in Primorja izoblikovala dva tabora, ki sta se z vsemi sredstvi borila za prevlado. Novembrska skupščina je bila na primer zaradi prepirov celo predčasno končana, posredovati pa je morala celo policija. Na naslednji so se nato delegati le nekako dogovorili, oblast je spet prevzela Ilirija, na čelo pa se je vrnil Anton Jug. Kakor koli, podzveza je majske tekme razveljavila, tako da so se morale odigrati še enkrat, novi izidi pa so prinesli izpad Hermesa, za katerega so takrat igrali Burja, Sernec, Pleš, Marinko, Jesih, Batič, Kos, Svetic, Zalokar, Klančnik in Draksler. Spremenjena lestvica je seveda poskrbela za nezadovoljstvo modro-belih, podzveza pa se je nato odločila za salomonsko rešitev in širitev lige, tako da sta v njej ostala tako Hermes kot tudi Jadran. Manj težav je bilo v mariborski in celjski skupini, v katerih sta bila najboljša nemška Rapid in Athletik, prvič pa so v tekmovanju sodelovali tudi klubi iz trboveljskega okrožja, med katerimi je bil najboljši meščanski SK Trbovlje. V polfinalu je Rapid gladko razbil atletike, kar je bilo opozorilo Iliriji, ki se je morala v finalu krepko potruditi, da je uspela doseči zmago. Redni del se je namreč končal z izenačenim izidom 2 : 2, v podaljšku pa so gostom pošle moči, kar sta izkoristila Oto Oman in Boris Jenko, ki sta Iliriji prinesla nov naslov. To ni bil najboljši obet za državno prvenstvo, a so tam Ilirijani proti vsem pričakovanjem Građanski potolkli kar s 5 : 0, blestel je Vane Doberlet s hat-trickom, ter se tako uvrstili v skupinski del. Ilirija je v skupini odigrala pet tekem z najboljšimi jugoslovanskimi klubi, a predstav iz kvalifikacij ni ponovila. Edino zmago je dosegla doma proti subotiškemu SAND-u, ko je edini zadetek dosegel poznejši športni novinar Mirko Pevalek - »Inke«.

Sezona 1927/28 se je začela z zapoznelim pokalom kralja, ki se je takrat igral zadnjič. Reprezentanca LNP je tokrat morala na gostovanje v Beograd, kjer jo je tamkajšnje moštvo brez večjih težav odpravilo s 5 : 0. Prvenstveno tekmovanje ljubljanske skupine, ki se je igralo po že ustaljenem sistemu, je prineslo prvi zares napet boj za naslov, saj sta glavna favorita – Ilirija in Primorje – končala povsem izenačena, med-

Adolf Erman

Oto Oman

tem ko so izzivalci Slovan, Hermes in Jadran tokrat povsem odpovedali. Oba vodilna sta namreč proti omenjenim vpisala same zmage, prav tako pa sta imela enako razmerje med danimi in prejetimi goli, 7 celih s periodo 6, ki je v takšnih primerih odločalo o višji uvrstitvi. To je pomenilo dodatno odločilno tekmo za prvo mesto, ki je bila na sporedu 17. maja. Na domačem terenu je pred 2.000-glavo publiko z dvema goloma svojega prvega predvojnega zvezdnika Adolfa Ermana slavilo Primorje z 2 : 1, kar je pomenilo, da naslov prvič v zgodovini ne bo šel v vitrine Ilirije. Črno-beli, za katere so igrali Jančigaj, Svetic, Pečnik, Zemljak, Slamič, Pišek, Jug, Erman, Čebohin, Buljevič in Uršič, so imeli tako izjemno priložnost za svoj prvo podzvezno lovoriko, a so morali za kaj takega ugnati Mariborčane, ki so v finale prišli brez boja, saj je Athletik kot prvak celjskega okrožja preprosto odstopil od tekmovanja. Finale je bil na sporedu konec maja v Ljubljani, po precej enakovredni igri pa je Primorju le uspelo doseči minimalno zmago in se tako zapisati v zgodovinske knjige. V nadaljnjem tekmovanju za prvenstvo Jugoslavije pa črno-belim ni šlo vse po načrtih, saj jih je že v predtekmovanju po treh izjemno izenačenih tekmah izločil sarajevski SAŠK. Velja omeniti še, da so se medtem v Ljubljani pojavili številni novi manjši klubi, tako da so v drugem razredu na primer nastopili Reka, Svoboda, Krakovo, Panonija in Natakar, ki pa niso imeli lastnih primernih igrišč, tako da so se še kar nekaj časa vse prvenstvene tekme v mestu igrale samo na terenih Ilirije in Primorja.

V sezoni 1928/29 je v ljubljanski skupini spet nastopilo pet moštev. Za naslov sta se borila Primorje in Ilirija, za obstanek Slovan in Jadran, Hermes pa je mirno krmaril v sredini. O najpomembnejših odločitvah je odločal zadnji krog, ki je bil zaradi zanimivosti tokrat raztegnjen kar na dva tedna. Najprej se je Ilirija na domačem igrišču srečala s Primorjem, naslednjo nedeljo pa sta se udarila še Hermes in Slovan. V velikem ljubljanskem derbiju je Ilirija, za katero so takrat igrali Kreč, Verovšek, Strehovec, Pleš, Zupančič, Jenko, Rihar, Berglez, Oman, Dramičanin in Doberlet, pred 3.500-glavo publiko nujno potrebovala zmago, a ni bila kos razigranemu moštvu Primorja, ki je na krilih Adolfa Ermana, Emila Uršiča ter kapetana in nekdanjega Ilirijana Vladimirja Vrhovnika slavi-

Hermes 1929, V. Svetic, Sernec, Draksler, Trobevšek, Marinko, Zemljak, Mihelak, Škrajnar, R. Svetic, Kos, Bizovičar, Košenina

lo kar s 4 : 1. Manj obiskana, a zato zanimivejša je bila tekma prihodnjo nedeljo, ko je Hermes na veliko veselje Jadrana po zaostanku preobrnil izid, zasluženo zmagal in s tem Slovan potisnil v tekmovanje drugega razreda. V celjski skupini, v kateri sta spet nastopala samo dva kluba, je slavilo Celje, v mariborski pa Maribor, ki je tudi v polfinalu gladko ugnal Celjane. Finale se je tokrat igral na dve tekmi, vse pa je bilo več kot jasno že po prvi, ko se je sredi Ljudskega vrta Primorje poigralo z gostitelji in odneslo zmago 7 : 3. Z drugim naslovom v žepu so se akademiki tokrat zoperstavili Građanskemu, ki je na igrišče Primorja privabil 2.500 gledalcev, a domači renomiranemu nasprotniku niso bili kos in so klonili z 1 : 3. Povratna tekma v Zagrebu je bila bolj kot ne formalnost, Hrvati pa so jo dobili s 4 : 0, potem ko je prav vse štiri gole dosegel odlični Slaven Cindrić. Medtem se je nogometno življenje začelo razvijati tudi po provinci, v kateri so v posebnem tekmovanju že drugo leto zapored nastopali novomeški Elan, domžalski Disk, cerkniška Slivnica in Javornik iz Rakeka, pri čemer sta se spomladi zadnja dva združila, Disk pa je odstopil od tekmovanja .

Barve ljubljanskih klubov:

Hermes: modro-beli
Ilirija: zeleno-beli
Primorje: črno-beli
Slovan: rdeče-beli
Jadran: črno-beli
Svoboda: črno-rdeči
Grafika: črno-rumeni

Sezona 1929/30 je prinesla novo spremembo v vodstvu podzveze, saj je novi predsednik postal nekdanji prvi mož Jadrana Albin Zajec, s čimer je Primorje svoje izide na terenu oplemenitilo še na administrativnem področju. Tekmovanje je sicer še ostajalo enako, igralo se je po treh skupinah, pri čemer sta se v ljubljanski spet borila stara znanca Ilirija in Primorje. Po dveh uspehih črno-belih je bila tokrat spet uspešnejša »stara dama«, ki je na jesenskem derbiju dosegla izjemno pomembno zmago z 2 : 1, pomagal pa ji je tudi tretji Hermes, ki je z dvema goloma Viktorja Mokorela Primorju nepričakovano odščipnil dragoceno točko. Dobro je šlo tudi novinki Svobodi, ki si je z remijem v zadnjem krogu priigrala obstanek v ligi. Za ta skromni delavski klub z dolgo tradicijo, a malo uspehi so igrali Fugina, Zore, Prešeren, Boncelj, Fleischer, Batič, Kovač, Brandalik, Koser, Makovec in Ozebek. V celjski in mariborski skupini se je končalo po starem, slavila sta Maribor in Celje, prvi pa je nato brez večjih težav zmagal v polfinalu. Zato pa je bil toliko zanimivejši finale, v katerem si je Maribor po odlični predstavi na domači tekmi priigral visoko prednost s 5 : 3. Na povratnem srečanju so nato Mariborčani pred 3.000 gledalci celo povedli z 0 : 1 in zdelo se je, da bo Ljubljana prvič ostala brez naslova, a sta nato neuničljivi Oto Oman ter spretni Vane Doberlet poskrbela za izjemen preobrat in novo lovoriko Ilirije. Da je šlo za sezono presenečenj, pa se je potrdilo tudi v pokalnem tekmovanju, v katerem sta se v finale uvrstila mariborski železničar, ki je

Primorje 1930, Hassl, M. Pišek, Svetic, Slamič, A. Erman, Uršič, Jančigaj, F. Jug, Slapar, Korče, Jež, Zemljak

v polfinalu ugnal Primorje, ter celjski Athletik, ki je nato z zmago 11 : 1 tudi osvojil svojo prvo in edino lovoriko. Žal pa ni bilo presenečenj v jugoslovanskem prvenstvu, saj je Ilirija proti zagrebški Concordii izgubila s skupnih 1 : 12 .

2.3 Ilirija in Primorje v novem državnem prvenstvu ter vrnitev podzvezne lige

Reprezentanca LNP 1931, Malič, Pfeifer, Strehovec, Erman, Slapar, Slamič, Pišek, Svetic, J. Bertoncelj, Jug, Zemljak

V sezoni 1930/31 tekmovanje ni potekalo po predvidenem sporedu, saj se je nogometna zveza Jugoslavije kar sredi sezone spomnila, da bo uvedla prvenstveno tekmovanje v ligah. Od slovenskih klubov sta v njem mesto našla Ilirija in Primorje, ki sta izstopila iz podzvezne lige, tako da so v ljubljanski skupini spomladi ostali samo trije predstavniki: Hermes, Svoboda in Grafika. Hermežani so po sporni izključitvi kapetana Ivana Košenine na tekmi proti Iliriji, ki je bila ironično tako ali tako razveljavljena, zapustili teren, zaradi česar so si s strani LNP priigrali ostro kazen. Ta je vključevala tudi registracijo tekme proti Svobodi z 0 : 3, s čimer je imela zadnja odprto pot do prvaka. Hermes, za katerega so igrali Mikluš, Sernec, Klančnik, Zalokar, Košenina, Glavič, Kos, Škrajnar, Svetic, Mokorel in Kariž, je imel sicer najkakovostnejše moštvo v ligi in je spomladi Svobodo premagal kar s 5 : 0, a je zaradi kazni ostal za točko prekratek, tako da je prvo mesto osvojila Svoboda. Ta v finalu ni bila konkurenčna Mariboru, ki se je že v polfinalu poigral z Athletikom, v finalu pa je Svobodo razbil kar s 7 : 2 in 6 : 0 ter tako osvojil svojo prvo prvenstveno lovoriko. Medtem sta Ilirija in Primorje nastopala v tako imenovani prvi oziroma slovensko-hrvaški skupini jugoslovanskega državnega prvenstva, v kateri so poleg njiju nastopali še Građanski, HAŠK, Concordia, in Hajduk. Ljubljanska predstavnika pa se nista ravno izkazala, saj sta tekmovanje sklenila na zadnjih dveh mestih, pri čemer gre izpostaviti domačo zmago Primorja nad HAŠK-om in remi Ilirije v Zagrebu proti Građanskemu. Precej uspešnejši so bili naši klubi v novoustanovljenem tekmovanju za zvezni pokal JNS, v katerem se je Ilirija po zmagah nad Građanskim iz Karlovca ter Mariborom prebila v tretji krog, v katerem bi se morala srečati s Slavijo iz Siska, a je bila ta diskvalificirana, tako da so se zeleno-beli znašli v polfinalu. Tam se je Ilirija konec septembra pomerila s sarajevskim SAŠK-om, tekma pa se je po rednem delu in desetih minutah podaljška zaradi teme končala z izidom 1 : 1, pri čemer je gol za domače iz enajstmetrovke dosegel branilec Lado Berglez. Naslednji dan je bil v nadaljevanju s 4 : 2 boljši SAŠK, vseeno pa lahko dosežek Ilirije štejemo za enega največjih uspehov ljubljanskega predvojnega nogometa.

Ljubljanska reprezentanca na turnirju v Beogradu 1931:

11. 4. Beograd – Ljubljana	2 : 1
12. 4. Zagreb – Ljubljana	5 : 0

Doberlet, Kreč in Verovšek
(Arhiv Zmaga Tančiča)

Sezona 1931/32 je prinesla nove spremembe tako na državni kot tudi lokalni ravni. V prvenstvu LNP so se najboljši klubi med seboj spet pomerili v enotni ligi, kjer je tokrat nastopilo samo šest klubov, trije iz Ljubljane, dva iz Maribora ter en iz Celja. Skladno s pričakovanji sta se za naslov borila samo ljubljanska velikana, na koncu pa je slavila Ilirija, za katero je branil sloviti Beograjčan Milovan Jakšič, ki je med drugim blestel tudi na svetovnem prvenstvu leta 1930. Z nasprotniki se je dobro kosala tudi Svoboda, ki je med drugim dosegla remi proti prijateljskemu Primorju, končala pa na petem mestu, ki je prinašalo kvalifikacije za obstanek. Če je bilo novo tekmovanje še kolikor toliko uspešno, pa je popolna zmeda vladala v drugem razredu, kjer so poleg normalnih klubov nastopala še B-moštva prvoligašev, ki so tekme taktično igrala s povsem različnimi postavami, s čimer so želela vplivati na razplet pri vrhu. Na koncu je naslov osvojila Ilirija B, drugo mesto pred Hermesom in Grafiko pa Slovan, s čimer so si rdeče-beli priigrali pravico do nastopa v kvalifikacijah. Tam je bila na obeh tekmah boljša Svoboda in Slovan, za katerega so igrali Zavrl, Marchiotti, Grm, Seunig, Volkar, Schlegl, Lipovšek, Ključec, Uhan, Vidic, Thuma in Globelnik, je ostal v drugem razredu. Se je pa medtem popravila vsaj situacija glede igrišč, saj je 5. septembra s turnirjem šestih klubov svoj novi objekt v Šiški otvoril Hermes, poleg tega pa si je lastno igrišče na Rakovniku uredil tudi tamkajšnji Korotan. Medtem sta Ilirija in Primorje spet nastopila tudi v ligaškem delu jugoslovanskega prvenstva, v katerem pa sta popolnoma razočarala in zaostala celo za novincem Mariborom. Edini omembe vreden rezultat je uspel Primorju, ki je doma remiziralo z Građanskim s 3 : 3, a so zato črno-beli proti istemu nasprotniku vtis pokvarili v gosteh, ko so prejeli kar 10 zadetkov.

V sezoni 1932/33 so sledili novi zapleti, saj se je podzvezna liga namesto s predvidenimi šestimi končala le s štirimi moštvi. V tekmovanje je namreč spet posegla JNS, ki je uvedla enotno jugoslovansko ligo, v kateri je mesto dobilo enajst najboljših klubov v državi, pri čemer je bilo ob desetih stalnih članih enajsto mesto rezervirano za predstavnika Ljubljane. V začetku februarja sta se tako v nepričakovanih kvalifikacijah udarila velika rivala Ilirija in Primorje, ki sta na tekmo privabila več kot 2.000 gledalcev. Na za tisti čas nenavadno dobro pripravljenem igrišču Primorja je Ilirija z golom Josipa Unterreiterja povedla že v prvi minuti, v nadaljevanju pa so precej več prikazali črno-beli, ki so prek Adolfa Ermana in Julija Sočana na veliko veselje svojih privržencev uspeli priti do popolnega preobrata. Povratna tekma je sledila čez dva tedna na igrišču Ilirije, spet pa je bilo boljše Primorje, ki je z golgeterjem Ermanom v glavni vlogi rutinirano ne le zadržalo, ampak še povečalo prednost ter se povsem zasluženo uvrstilo v jugoslovansko ligo. Primorje je posledično zapustilo podzvezno prvenstvo, kmalu po tem

Primorje - Concordia, 30. 4. 1933 (Arhiv Saše Starec)

pa je isto storila še Svoboda, ki se je združila prav s Primorjem, da bi ga okrepila pred zahtevnim tekmovanjem. Že pred tem je bila na mizi tudi združitev z Ilirijo, ki pa je to možnost po notranjem glasovanju z veliko večino zavrnila. LNP je nato poskrbela za zanimivo rešitev, saj je črtala vse tekme Svobode, medtem ko so jesenski izidi Primorja ostali v veljavi. Na nenavadni lestvici je tako prvo mesto zasedel Maribor, demoralizirana Ilirija pa je spomladi povsem popustila in končala celo na zadnjem, tj. četrtem mestu. V drugem razredu so po negativnih izkušnjah iz prejšnje sezone izločili B-moštva ter dvignili regularnost, naslov pa je pred Korotanom in Slovanom povsem zasluženo osvojil Hermes, ki je točko oddal samo zadnji Grafiki. Medtem se je lepo razvijalo tudi tekmovanje v trboveljskem okrožju, v katerem je nastopalo že sedem moštev, ki pa so po kakovosti še močno zaostajala za ekipami iz Celja in drugih večjih krajev. V tekmovanju za prvaka drugega razreda je v tej sezoni na primer nastopil Amater, ki pa je že v prvem krogu izgubil proti prav tako skromnemu novomeškemu Elanu. Leto 1933 je bilo sicer v znamenju nove jugoslovanske lige, v kateri se je Primorje dobro kosalo proti znanim nogometnim imenom tistega časa. Moštvo, v katerem so igrali Starec, Svetic, Jug, Sočan, Slamič, Boncelj, Šlamberger, Erman, Hassl, Slapar in Uršič, je imelo dobre izide zlasti na domačem terenu, Vojvodina je na primer padla kar s 5 : 0, najbolj pa se je spet izkazal kdo drug kot Adolf Erman, ki je postal celo šesti strelec tekmovanja.

Sezona 1933/34 je v podzveznih bojih minila brez Primorja, ki je jeseni igralo tekme še za državno prvenstvo, prav tako pa je bil iz tekmovanja izključen Rapid, ki je zaradi političnega delovanja najprej dobil prepoved javnega nastopanja, nato pa je zmanjkalo časa, da bi odigral vse tekme. Tako je ostalo šest klubov, prvič tudi predstavnik Čakovca, za naslov pa sta se borila Ilirija in mariborski Železničar, ki sta se v zaključku pomerila med seboj. Gostje iz Maribora so na novem stadionu Ilirije potrebovali zmago, in to ne kakršno koli, ampak tudi dovolj visoko, kar bi jim skoraj uspelo, saj so na neki točki vodili že z 1 : 4. Toda Ilirija, za katero so igrali Živanović, Svetic, Berglez, Belak, Sočan, Bogme, Jug, Žitnik, Svetic, Doberlet in Pfeifer, se ni pustila presenetiti in je na krilih Vaneta Doberleta uspela priti do izenačenja in s tem tudi do novega naslova podzveznega prvaka. Dobro se je odrezal tudi Hermes na čelu z rutinerjema Albinom Zalokarjem in Avgustom Klančnikom, ki je končal četrti. V drugem razredu je nastopilo šest klubov, naslov pa

Hermes 1933, Mikuž, Mokorel, Zalokar, V. Svetic, Glavič, Kos, Sernec, Klančnik, Škrajnar, Košenina, Kariž

je pred Grafiko in Jadranom osvojila Reka, klub iz Rožne doline, ki si je svoje igrišče uredil pri takratni milarni ob Tržaški cesti. Tam je Reka v tekmi za prvaka okrožja kar z osmimi goli gladko odpravila domžalski Disk, nato pa nastopila v kvalifikacijah za napredovanje, v katerih je bila manj uspešna, saj jo je izločila mariborska Svoboda. Medtem je Primorje večinoma igralo samo prijateljske tekme, saj je bilo državno prvenstvo za leto 1934 preprosto odpovedano, potem ko se klubi, med katerimi so bili številni v težkem finančnem položaju, niso uspeli dogovoriti za format tekmovanja. Najboljši so sicer igrali tekme za tako imenovani jugokup, a med sedmimi klubi ni bilo prostora za predstavnika LNP.

V sezoni 1934/35 so najboljši jugoslovanski klubi spet igrali prvenstveno predtekmovanje po skupinah, prvič pa so se izkazala tudi moštva iz Ljubljane, točneje Primorje, ki je v težki skupini s HAŠK-om, Građanskim in Ilirijo zaigralo odlično ter na glavo postavilo vsa predsezonska predvidevanja nogometne javnosti. Najprej je doma ugnalo HAŠK, nato pred 4.000-glavo publiko po preobratu dobilo derbi z Ilirijo, v tretji tekmi pa z golom svojega dolgoletna nosilca igre Hermana Slamiča na kolena spravilo še veliki Građanski. Na četrto odločilno tekmo proti HAŠK-u je v Zagreb nato pripotovalo kar 400 ljubljanskih navijačev, ki so lahko videli novo izjemno predstavo svojega moštva. To je na krilih Rudolfa Makovca ter bratov Stanka in Josipa Bertonclja, ki sta leto prej v klub prišla iz Maribora, uspelo priti do remija s 4 : 4 in s tem dragocene točke, ki je klubu že dve tekmi pred koncem zagotovila nastop v sklepni fazi državnega prvenstva. To je pomenilo, da je bilo podzvezno tekmovanje spet osiromašeno, nov naslov pa je zasluženo osvojila favorizirana Ilirija, ki ji je za ovratnik spet dihal mariborski Železničar, a se zeleno-beli v zaključku sezone tudi tokrat niso dali presenetiti. Hermes, za katerega so igrali Oblak, Danev, Klančnik, Sočan, Košenina, Kretič, Derenda, Koprivec, Primar, Mokorel in Kariž, je bil nekoliko slabši kot

Primorje 1935 v Čakovcu

prejšnje leto, a se je z dobrimi izidi v zadnjih krogih tudi po zaslugi predanih tekem nasprotnikov uspel izogniti izpadu. Pestro je bilo tudi v drugem razredu, v katerem je nastopilo kar deset moštev, naslov pa je pred Reko in Grafiko osvojila železničarska Sloga, ki jo je v tekmovanju za drugorazrednega prvaka nato izločil prvak podeželskega okrožja Korotan iz Kranja. To je bil prvi opaznejši uspeh kakšnega kluba iz tako imenovane province, odražal pa je zlasti napredek nogometa na Gorenjskem, kjer sta se v Kranju in na Jesenicah izoblikovala dva močna centra, medtem ko je tekmovanje na dolenjskem in domžalsko-kamniškem območju ostajalo na razmeroma nizki ravni. Prav poseben dogodek sezone pa je bilo gostovanje jugoslovanske reprezentance, ki se je prvič predstavila tudi na slovenskih tleh. 9. decembra so beli orli na novem stadionu Ilirije reprezentanco LNP premagali s 3 : 0. Omeniti velja še novi igrišči, ki sta ju otvorila Jadran in Slovan, zadnji kar s prijateljsko tekmo proti jugoslovanskemu ligašu Primorju. Črno-beli so spomladi začeli boje v sklepnem delu državnega prvenstva, v katerem pa niso bili pretirano uspešni in so na koncu zasedli predzadnje mesto.

2.4 Kriza, fuzija in uvedba profesionalizma

Sezona 1935/36 je bila v marsičem prelomna za ljubljanski in slovenski nogomet. Svetovna gospodarska kriza je močno prizadela tudi tukajšnje klube, ki so se skoraj vsi po vrsti ukvarjali s precejšnjimi finančnimi težavami. Ilirija, ki je le še redko igrala velike in dobro obiskane tekme proti močnim jugoslovanskim klubom, je imela vedno manj denarja za potratno nogometno sekcijo, poleg tega pa se je ukvarjala še s problematiko igrišča, saj so ji poleti odpovedali najem bežigrajskega stadiona, kjer so si Ilirijani svoje novo domovanje uredili samo leto pred tem. V jesenskih prvenstvenih bojih z Građanskim, HAŠK-om in Primorjem so tako zeleno-beli domače tekme gostili kar na stadionu Hermesa, a jih tudi to ni zmedlo, da ne bi dosegli izvrstnih izidov. Po slabšem začetku so namreč ugnali najprej Građanski, zadela sta Franc Jug in Sandi Lah, nato pa še Primorje, proti kateremu sta zadela mladi

nadarjeni napadalec Josip Grintal ter popularni hokejski vratar in krilni nogometaš Ice Rihar. Ilirija, ki se je zanašala zlasti na odličen napad, ki ga je ob že omenjenih igralcih vodil Boris Župančič - »Pikič«, je na odločilni tekmi zadnjega kroga z goloma Laha in Grintala ugnala še HAŠK ter se tako po dolgih letih spet plasirala v državno ligo. Toda nato je na sceno spet stopila Jugoslovanska nogometna zveza, ki je ligaško prvenstvo po decembrski skupščini preprosto odpovedala, kar je bil hud udarec za zeleno-bele, ki so v uspeh vložili vse svoje sile. Ilirija se je tako spet znašla v sovražni podzvezi, v kateri so se nasprotja med njo in Primorjem še dodatno zaostrila. Tekmovanje je sicer spet potekalo po skupinah, v ljubljanski pa so ob obeh rivalih nastopili še Hermes, Celje in Korotan. Na derbiju prvega kroga, ki je bil odigran že sredi februarja, je sodnik po dobri uri igre po prekršku nad Pepčkom Bertoncljem izključil Luceja Žitnika in dosodil še drugo enajstmetrovko za Primorje, ob čemer je Ilirijanom dokončno prekipelo. Izključeni igralec ni želel zapustiti igrišča, nasprotniku pa tudi niso dovolili izvajati kazenskega strela, tako da je bila tekma po dolgem prerekanju v 65. minuti prekinjena, nadaljevalo pa se je še s tretjim polčasom oziroma pretepom pred slačilnicami. LNP je bila neizprosna in je suspendirala kar celotno moštvo Ilirije, s čimer je bila skupina v tekmovalnem smislu bolj ali manj odločena. Primorje je v nadaljevanju brez večjih težav odpravilo drugouvrščeni Hermes in osvojilo naslov, Ilirija pa je nekaj časa životarila z rezervisti, nato pa izstopila iz tekmovanja.

Rihar, N. Zupančič in Berglez
(Arhiv Zmaga Tančiča)

Upravni odbor Ilirije je na seji 7. aprila razpustil svojo nogometno sekcijo in potrdil izstop iz JNS, Primorje pa je ob koncu tekmovanja na podzvezo poslalo dopis, da spreminja ime v SK Ljubljana. S tem je bila izvršena tako imenovana fuzija oziroma uresničena dolgoletna želja športnih in političnih veljakov na čelu z županom Jurom Adlešičem po enem močnem klubu, ki naj bi presegel stara nasprotja ter se postavil ob bok moštvom iz Zagreba in Beograda. Med vzroki za fuzijo je bila tudi uvedba profesionalizma, ki ga je na že omenjeni skupščini de facto sprejela JNS in na katerega slovenski klubi niti približno niso bili pripravljeni. SK Ljubljana, ki je sprva uporabljala nevtralne belo-rdeče-modre barve, je na podlagi tja kvalificiranega Primorja že teden dni po nastanku nastopila v sklepnem tekmovanju za prvaka podzveze, v katerem so poleg nje igrali še Hermes ter prva dva iz mariborske skupine, Železničar in čakovski ČSK. Novo moštvo, ki ga je vodil trener Primorja Nedjeljko Buljević in v katerem so svoja mesta našli le redki Ilirijani, je brez težav opravilo s konkurenco, edini poraz pa je doživelo za zeleno mizo, saj je predalo tekmo v Čakovcu. Tam je Hermes v zadnjem krogu prejel kar sedem zadetkov, tudi sicer pa mu je šlo precej slabo, saj je tekmovanje

Ljubljanski derbiji 1920–1936:

32 tekem, čez 50.000 gledalcev
13 zmag Ilirije, 4 remiji, 15 zmag Primorja
razlika v golih 78 : 57 za Ilirijo

končal na zadnjem mestu. Medtem se je brez večjih zapletov odvilo tudi tekmovanje v drugem razredu, v katerem je blestel Slovan, ki je Reko, Grafiko, Jadran in ostale pustil daleč za seboj. Rdeče-beli, za katere so igrali Bunc, Kobal, Grm, Dečman, Uhan, Poljšak, Thuma, Kolarič, Gerjol, Kerovec in Stojanović, so si odločilno prednost zagotovili že jeseni, ko niso doživeli niti enega poraza. Spomladi so jih nato čakali napeti boji za drugorazrednega prvaka, v katerih so visoko premagali trboveljski Amater in jeseniško Bratstvo, v finalni tekmi pa jih je ugnal celjski Olimp. Jugoslovanske lige spomladi – kot rečeno – ni bilo, najboljši klubi v državi pa so se merili samo v tekmovanju za jugoslovanski pokal, v katerem pa SK Ljubljana ni nastopila, saj se je tja uvrstila Ilirija. Po koncu domače sezone je bilo na sporedu še državno prvenstvo po sistemu na izločanje, v katerem je podzvezni prvak, ki ga je po novem vodil madžarski strokovnjak Gabor Obitz, najprej izločil banjaluški Krajišnik, nato pa ga je v polfinalu suvereno odpravil beograjski gigant BSK, ki je pričakovano dobil obe tekmi.

Sandi Lah

V sezoni 1936/37 so se v ljubljanski skupini podzveznega prvenstva Hermesu in Korotanu pridružili kar štirje novi klubi, poleg finalistov drugega razreda Slovana in Olimpa še trboveljski prvak Amater ter ljubljanska Reka. V tekmovanju, ki je precej padlo v kakovosti, je v nasprotju z vsemi pričakovanji slavil Amater, za katerega so takrat igrali Gracar, Abram, Jordan, Hrovat, Tramšek, Sajevic, Miklavčič, Rus, Ramšak, Mrzel in Šuštar. Trboveljčani so bili s svojo ostro igro zlasti na domačem terenu nerešljiva uganka za nasprotnike, kar jim je prineslo dovolj točk, da so v izenačeni konkurenci osvojili prvo mesto. Vsaj Kranjčani so imeli gotovo boljše moštvo, a so domačo tekmo proti Hermesu izgubili s 3 : 0 brez boja po lastni neumnosti, potem ko so sredi prvega polčasa zaradi razveljavljenega gola napadli sodnika. Glavno razočaranje je predstavljal Hermes, ki je končal šele peti, manj od želja pa je dosegel tudi četrti Slovan, ki so ga pred sezono med drugim okrepili Berto Ilovar, Ice Rihar in Vane Doberlet iz Ilirije. V finalu se je nato Amater s predstavniki mariborske skupine pomeril še za prvaka podzveze, a je moral priznati premoč Železničarju in Celju. V drugem razredu je pred Jadranom in Svobodo zanesljivo slavil ljubljanski Mars, mlad klub s Poljan, katerega skromno igrišče za ljubljansko klavnico pa ni omogočalo igranja prvenstvenih tekem, zato so te igrali drugje. SK Ljubljana je medtem nastopala v tako imenovani nacionalni ligi, v kateri je tekmovalo 10 moštev. Zasedba Gaborja Obitza je začela odlično; najprej je z goli Alojzija Ježa in Josipa Janežiča ugnala beograjsko Jugoslavijo, nato pa v Osijeku kar s 3 : 0 še tamkajšnjo Slavijo. Nadaljevanje je bilo nekoliko slabše, denarja je začelo primanjkovati in po treh porazih s skupno razliko 0 : 18 se je poslovil tudi sloviti trener. Za zadnje tri odločilne tekme je domače vodstvo nekoliko premešalo postavo, kar se je obrestovalo, saj je SK Ljubljana po vrsti ugnala BASK, Concordio in sarajevsko Slavijo, kar ji je prineslo osmo mesto in s tem tudi želeni obstanek v ligi.

Sezona 1937/38 je v ljubljanskem nogometnem podsavezu spet prinesla prvenstveno tekmovanje v treh skupinah, kakršno se je igralo že pred desetletjem. To je pomenilo, da so se vsi najboljši klubi razen SK Ljubljane, ki je nastopala v državni ligi, spet znašli v skupni ligi. Poleg Hermesa, Slovana, Jadrana, Reke, Marsa in Svobode sta v njej nastopila še kluba iz Kranja in Jesenic, pri čemer se je zlasti Kranj, nekdanji Korotan, spet izkazal za zelo zahtevnega nasprotnika. Tokrat se je za naslov do zadnjega boril s Hermesom, za odločilno pa se je izkazala medsebojna tekma 6. marca, ki so jo šišenski železničarji tesno dobili po uspešno izvedeni enajstmetrovki izkušenega Lada Bergleza. Na zelo dobrem tretjem mestu je končala viška Reka, izkazala pa sta se tudi novinca Jadran in Svoboda, medtem ko je Slovan povsem popustil in izpadel. Rdeče-beli, ki so ostali brez svojega tradicionalnega igrišča za Kolinsko tovarno, so se znašli celo v tako velikih finančno-organizacijskih težavah, da so se po sezoni odločili razpustiti svojo nogometno sekcijo. V sklepnem tekmovanju sta se medtem Hermes in Kranj pomerila z najboljšimi tremi klubi iz mariborske skupine ter celjskim prvakom Celjem, ki je v najskromnejši izmed treh skupin med drugim ugnalo tudi zasavska rivala Amater in Trbovlje. Hermes, pri katerem sta imela pomembni vlogi povratnika Vili in Rafko Svetic, se v močni konkurenci ni najbolje znašel in je končal samo pred Celjem, naslov pa je za marsikoga nekoliko nepričakovano prvič odšel v Čakovec. SK Ljubljana je medtem spet nastopila v nacionalni ligi, v kateri proti močnim nasprotnikom tudi tokrat ni ravno blestela. Moštvo, za katero so igrali Logar, Šiška, Jug, Slapar, Repotočnik, S. Bertoncelj, Janežič, Lah, J. Bertoncelj, Tičar in Zemljič, je v gosteh zbralo eno samo točko, je pa zato bolje igralo doma, kjer je z golom Mariborčana Borisa Tičarja med drugim padel tudi Građanski. Ta se je maščeval v pokalu, saj je dva meseca pozneje ljubljansko zasedbo izločil kar s skupnim izidom 14 : 4.

SK Ljubljana 1937/38, Tičar, Lah, Janežič, Repotočnik, Slapar, Boncelj, Vovk, Žitnik, Bertoncelj, Hassl, Pogačnik

V sezoni 1938/39 je tekmovanje v ljubljanski podzvezi potekalo po podobnem sistemu kot leto pred tem. Hermes, za katerega so igrali Oblak, Košmerl, Svetic, Košenina, Derenda, Mokorel, Primar, Martinšek, Rihar, Brodnik in Kretič, se je v ljubljanski skupini spet boril za naslov, a je moral premoč tokrat priznati jeseniškemu Bratstvu. So pa modro-beli zato osvojili vsaj drugo mesto, potem ko so v zadnjem krogu v Kranju proti neposrednemu konkurentu pred lepim številom gledalcev izvlekli želeno točko. Solidno je šlo tudi Reki, Jadranu in Marsu, ki

Hermes 1938, Košmerl, V. Svetic, Košenina, Derenda, Mokorel, Primar, Martinšek, Rihter, R. Svetic, Brodnik, Oblak, Kretič, načelnik Erlich

so zasedli mesta v sredini lestvice, pri čemer je bila zlasti prva razmeroma blizu tudi uvrstitvi v finalni del. Tam so namreč nastopili prvi trije, tekmovanje, v katerem so poleg njih nastopali še najboljši klubi iz celjske in mariborske skupine, pa je potekalo po sistemu na izločanje. Hermes je že v prvem krogu izpadel proti Mariboru, ki je pozneje v finalu z dvema zmagama nad Bratstvom tudi suvereno osvojil naslov. V drugem razredu je zgodovinski uspeh uspel domžalskemu Disku, ki je najprej osvojil kamniško skupino, nato pa v finalnem obračunu za prvaka in napredovanje presenetljivo ugnal še ljubljansko Grafiko ter se tako prvič v zgodovini uvrstil med najboljše slovenske klube. Medtem je SK Ljubljana kot edini predstavnik ljubljanske podzveze spet nastopila v jugoslovanski ligi, kjer pa je tokrat v nasprotju s prejšnjimi sezonami ni čakala krčevita borba za obstanek. Ne zato, ker bi bila nekoliko spremenjena ekipa, v kateri se je izkazal zlasti mladi napadalec Drago Erber, bistvena boljša kot pred tem, ampak predvsem zato, ker so v ligi nastopili tudi novi skromni klubi iz Skopja, Zemuna in Varaždina. Stanje v ljubljanskem moštvu namreč ni bilo nič kaj rožnato in na zimski skupščini so ob hudih finančnih težavah razpravljali celo o njegovi razpustitvi. Tudi na terenu zima ni bila nič kaj uspešna, saj je v Zagrebu Građanski zeleno-bele spet potolkel v pokalni tekmi, tokrat z izidom 6 : 0.

Mars 1940, gospodar Strah, J. Pišek, Avsec, Prijatelj, Žigon, Sočan, Humar, Tršan, Hassl, Gvardjančič, načelnik sekcije Šefic, Vrhovec, Pavlica, Doberlet

2.5 Slovensko-hrvaška liga in druga svetovna vojna

Sezona 1939/40 je prinesla velike spremembe v jugoslovanskem nogometu. Država je bila tik pred vojno, gospodarska situacija je bila slaba, večala pa so se tudi notranja nacionalna trenja. Ta so se avgusta 1939 odražala v nastanku hrvaške banovine, vzporedno s tem pa je potekalo podobno dogajanje tudi na športnem področju. Hrvaški klubi so izstopili iz JNS in ustanovili Hrvaško nogometno zvezo, oktobra pa so v Beogradu ustanovili Vrhovno nogometno zvezo Jugoslavije, ki naj bi združevala srbsko, hrvaško in slovensko podenoto, s čimer so bili slovenski klubi izolirani in postavljeni pred dejstvo, da organizirajo lastno nogometno zvezo. Preteči je moralo še nekaj časa in 19. novembra je bil ljubljanski nogometni podsavez ukinjen, ustanovljena pa Slovenska nogometna zveza, ki je prevzela njegovo lastnino in dolgove. Znotraj nje so nastale nove podzveze, mariborska, celjska in ljubljanska, v katero so bili uvrščeni Adrija, Bratstvo, Disk, Grafika, Hermes, Jadran, Javornik, Kamnik, Kandija, Korotan, Kovinar, Kranj, Litija, Ljubelj, SK Ljubljana, Mars, Mengeš, Mladika, Moste, Reka, Savica, Slavija, Svoboda, Vič, Virtus in Vrhnika, pozneje pa so se pridružili še klubi iz Trbovelj. Prvenstveno tekmovanje se je medtem nadaljevalo še po starem sistemu, tako da so se najboljši klubi pomerili v treh skupinah, najboljših osem pa se je uvrstilo v finale za prvaka. V ljubljanski skupini sta prvi mesti zasedla gorenjska kluba, od ljubljanskih predstavnikov pa se je najbolj izkazal Mars, ki je z močno ekipo, v kateri so igrali številni znani starejši igralci, prilezel vse do tretjega mesta. Marsovci, ki so za seboj pustili slovitejše ljubljanske klube, kot sta bila Hermes in Jadran, so tako prvič nastopili v finalu, v katerem so se v prvem krogu srečali s čakovskim ČSK-jem, ki jih je brez večjih težav izločil s skupnim izidom 9 : 4. Vseeno so bili na Poljanah z doseženim več kot zadovoljni, saj se je moštvo, v katerem so igrali Pavlica, Gvardjančič, Prijatelj, Humer,

Amater Trbovlje 1940, podpredsednik Malovrh, Florjanc, Jordan, Kos, Gosak, Ramšak, Kolbezen, Butkovič, Vrhovc, predsednik Podlesnik, Mrzel, Plaznik, Šuštar

Sočan, Pišek, Piskar, Perko, Žigon, Hassl in Doberlet, uvrstilo v enotno slovensko ligo za prihodnjo sezono. Poleg njih je mesto v njej našel tudi trboveljski Amater, ki je na krilih Franca Kosa suvereno osvojil celjsko skupino, v finalnem delu pa ga je nato izločil Kranj. SK Ljubljana je medtem skupaj s hrvaškimi uporniki igrala v novi tako imenovani hrvaško-slovenski ligi, ki je bila pravzaprav hrvaška liga z gostovanjem omenjenega ljubljanskega kluba. Zeleno-beli so s precej pomlajeno zasedbo zasedli krepko zadnje mesto, spet pa so se ukvarjali zlasti z eksistencialnimi težavami, saj je bilo finančno stanje še slabše kot v letu pred tem.

V sezoni 1940/41 so vsi najboljši slovenski klubi spet igrali v skupni ligi, saj se je v prvenstveno tekmovanje slovenske nogometne zveze vključila tudi SK Ljubljana, potem ko so Hrvati organizirali lastno ligo. Osem klubov je nastopilo v običajnem ligaškem sistemu, že pred sezono pa je bila kljub slabemu finančnemu položaju v vlogo absolutnega in praktično edinega favorita postavljena prav SK Ljubljana. Zeleno-beli so imeli namreč še vedno najmočnejše moštvo, v katerem je imel eno glavnih vlog napadalec Sandi Lah, ki se je vrnil iz Beograda, kjer je med študijem igral za tamkajšnji BASK, enkrat pa je nastopil tudi v jugoslovanski B-reprezentanci. Favorizirano moštvo je začelo odlično in v prvem krogu kar s 4 : 0 premagalo Maribor, v drugem pa ga je nato presenetljivo na kolena spravil trboveljski Amater. Rdeče-črni, za katere so igrali Plaznik, Mrzelj, Šušter, Ramšak, Jordan, Florjanc, Butkovič, Kos, Gosak, Vrhovc in Kolbezen, so pred domačo publiko preobrnili zaostanek ter slavili s 3 : 2, odločilni gol pa je tri minute pred koncem zabil kdo drug kot lokalni golgeter Franc »Enci« Kos. Velika zmaga je dala elan Zasavcem, ki so nadaljevali v podobnem slogu in po polovici sezone senzacionalno zasedli prvo mesto na tabeli. To je bil za SK Ljubljano znak, da je vrag odnesel šalo in zeleno-beli so v drugem delu le zaigrali svojemu statusu primerno. Na domačem terenu so Amater porazili kar s 7 : 2, hat-trick je dosegel Josip »Pepček« Bertoncelj, nato pa vodstva do konca niso več izpustili iz rok. Dobro je šlo tudi Marsu, ki je svoje domače tekme gostil kar na igrišču SK Ljubljane ob Tyrševi cesti, kjer sta med drugim padla tudi Amater in Kranj. Marsovci so na koncu zasedli četrto mesto; ob

SK Ljubljana 1940/41
(Arhiv Zmaga Tančiča)

starih mačkih Viktorju Hasslu in Vanetu Doberletu se je izkazal zlasti Stane Žigon, ki je s 17 goli postal tudi prvi strelec lige. Medtem se je igralo tudi tekmovanje ljubljanske skupine, v kateri je po jesenskem delu pred Jadranom in Grafiko krepko vodil Hermes, pri katerem se je v napadu uveljavljal mladi napadalec Franc Razbornik. Toda spomladanski del sezone ni bil nikoli odigran, saj je aprila v Jugoslaviji izbruhnila druga svetovna vojna, zaradi katere se je športno življenje za nekaj časa povsem ustavilo.

Toda ne za dolgo. Nove okupacijske oblasti so namreč kljub vojnim razmeram želele ustvarjati videz normalnosti, zaradi česar so hitro organizirale nova tekmovanja. V Ljubljanski pokrajini je okrnjena Slovenska nogometna zveza, ki je po novem sodila pod italijanski olimpijske komite, že sredi maja začela tekmovanje za pokal SNZ, v katerem so nastopili praktično vsi takrat še delujoči klubi. Igralo se je po običajnem pokalnem sistemu dveh tekem v vsakem krogu, za uvod pa sta gladki zmagi dosegli sicer oslabljeni favorizirani ekipi Hermesa in SK Ljubljane, medtem ko je v tretji tekmi Svoboda izločila Jadran. Tudi četrtfinale je prinesel bolj ali manj pričakovane izide, saj so napredovali SK Ljubljana, Hermes, Mars in Slavija, prvi nekoliko odmevnejši obračun pa je nato sledil v polfinalu. Pred lepim številom gledalcev, tako so vsaj poročali takratni časopisi, sta se namreč udarila SK Ljubljana in Mars. Ambiciozni klub, ki je medtem prevzel nekdanje igrišče Slovana za Kolinsko tovarno, pa kljub na papirju solidni zasedbi ni bil kos aktualnemu slovenskemu prvaku, saj je že prvo tekmo izgubil kar z 2 : 6, potem ko je hat-trick dosegel prvi zvezdnik zeleno-belih Sandi Lah. Medtem je Hermes presenetljivega polfinalista Slavijo odpravil še z višjim izidom, bilo je 8 : 2, s čimer sta bila oba finalista znana že pred povratnima obračunoma. V velikem finalu, ki se je prav tako igral na dve tekmi, sta se torej 17. 8. pomerila SK Ljubljana in Hermes, po izenačenem boju pa je pred samo kakšnimi 100 gledalci s 3 : 2 slavila prva, potem ko je nekoliko zatajil sicer odlični Hermesov vratar Mirko Oblak. V zmagovalni ekipi se je ob Lahu tokrat izkazal mladi Alojzij Smole, hitri krilni nogometaš, ki je svojo kakovost potrdil z uspešno kariero v prvih povojnih letih. Na povratni tekmi na stadionu Hermesa, ki je bil leto pred tem povsem prenovljen, se je zbralo precej več publike, ki je lahko uživala v izjemno napeti nogometni predstavi. Hermes je namreč na krilih Milana Brodnika v nekem trenutku vodil že s 3 : 1, gostje so nato z avtogolom srečno znižali, tekmo pa je odločil evrogol Franca Kroupe, ki je poskrbel za veliko lovoriko SK Ljubljane.

SK Ljubljana - Hermes 1941

To je bilo za nekaj časa zadnje resno prvenstveno tekmovanje v Ljubljani, saj so v prihodnje otežene materialne okoliščine, odhodi številnih igralcev ter žica okrog mesta onemogočali kakovostno športno udejstvovanje. Jeseni so kljub številnim nesoglasjem med klubi sicer poskušali s prvenstvom, v katerega je bil poleg ljubljanskih klubov povabljen tudi novomeški Elan, a so izpeljali samo štiri kroge, nato pa je bilo tekmovanje zaradi slabega vremena prekinjeno. V trenutku prekinitve je vodila SK Ljubljana, ki je dobila vse štiri tekme, pri čemer je doma Elan porazila kar z 8 : 0. V letu 1942 članskega nogometa v Ljubljani skoraj ni bilo, edini omembe vreden dogodek pa predstavlja jesenski turnir sedmih klubov, ki ga je po aferi z domnevnim dogovarjanjem tekme in izključitvi Mladike dobila SK Ljubljana. Ta je na krilih Franca Kroupe in Leopolda Haclerja v finalnem obračunu povsem nadigrala Mars in slavila zasluženo s 3 : 0. Razmere so se v športnem smislu malenkost izboljšale leta 1943, ko je direktorij nogometne zveze organiziral prvenstveno tekmovanje v dveh divizijah, v katerih je nastopilo osem klubov. Najprej sta se v kvalifikacijah za prvo divizijo pomerili moštvi tobačne tovarne in katoliške Mladike – uspešnejše je bilo prvo – nato pa se je začel ligaški del, v katerega so bili neposredno uvrščeni Hermes, SK Ljubljana in Mars. Tudi v tem primeru tekme razumljivo niso bile na preveč visoki ravni in maloštevilnemu občinstvu niso nudile pravega zadovoljstva. Z visokimi izidi in brez izgubljene točke je prvo mesto spet osvojila SK Ljubljana, ki je imela daleč najboljšo zasedbo, saj so zanjo ob nekdanjih zvezdnikih igrali tudi nekateri starejši igralci, ki so pred tem v mesto pribežali iz Maribora. Drugo mesto je zanesljivo osvojil Hermes, tretje pa Mars, medtem ko je moštvo tobačne tovarne tudi po zaslugi administrativnega poraza s Hermesom ostalo brez osvojene točke.

Hermes – Mars
16. 5. 1943

V letu 1944 so delovala le še redka moštva, vseeno pa jim je uspelo jeseni izvesti prijateljski turnir za 25 žog, ki so v težkih časih predstavljale pravo bogastvo. V članski konkurenci je sodelovalo šest moštev, prvo mesto pred SK Ljubljano in Hermesom pa je osvojilo športno društvo Iztok. Poleg tega je bilo odigranih tudi nekaj prijateljskih tekem propagandne narave, med katerimi je imela osrednje mesto tekma med ljubljanskim Hermesom in združenim celovškim moštvom KAC-Rapid, ki se je vršila 15. oktobra na stadionu Hermesa pred 5.000 gledalci. Okrepljeno moštvo Hermesa, za katerega so igrali Oblak, Antonič, Aljančič, Pelicon, Pilej, Perharič, Smolej, Brodnik, Hacler, Bertoncelj in Šebenik, se je dobro kosalo z nasprotnikom in je po izenačeni klonilo z izidom

Hermes - KAC
Rapid 1944

3 : 4. Mesec pozneje je sledilo še prijateljsko srečanje z beljaškim VSV--jem, konec novembra pa sta se v težkih razmerah pomerili še reprezentanci Ljubljane in Celovca. V prvih mesecih prihodnjega leta je bil nemški rajh že tik pred zlomom, zato je razumljivo, da v Ljubljani takrat ni bilo praktično nobenih športnih prireditev. Med vojno so sicer nogomet igrali tudi na nemških ozemljih zunaj Ljubljane, še posebej živahno pa je bilo v kamniškem okrožju, v katerem so v letu 1942 organizirali tudi lastno prvenstveno tekmovanje sedmih moštev. Poleg tega sta delovala tudi kluba v Šentvidu in Medvodah, ki sta nastopila v drugorazrednem tekmovanju Gorenjske, a vidnejših izidov tam nista zabeležila. Precej boljše je šlo novemu nemškemu društvu SG Trifail v Trbovljah, ki je z nekaterimi znanimi nekdanjimi igralci Amaterja nastopalo v prvenstvenih tekmovanjih na Štajerskem. Trboveljčani so v sezoni 1942/43 osvojili spodnještajersko ligo in se tako uvrstili v razmeroma močno prvenstvo Štajerske, kjer so v prihodnji sezoni nastopili v skupni B z moštvi iz Gradca, Maribora, Lipnice in Rosenthala. Tudi tam so Zasavci igrali odlično in se vse do zadnjega borili za naslov, na koncu pa z enakim številom točk kot prvak končali drugi, pri čemer je bil usoden zlasti tesen poraz na medsebojni tekmi proti Rosenthalu. V nižjem rangu sta nastopali tudi moštvi iz Zagorja in Hrastnika, ki pa nista dosegli vidnejših uspehov.

1920

1.	Ilirija	6	6	0	0	51 : 3	12
2.	Rapid	6	4	0	2	16 : 18	8
3.	Slovan	6	3	1	2	13 : 15	7
4.	Hertha	6	3	1	2	16 : 19	7
5.	Athletik	6	2	2	2	20 : 22	6
6.	Rote Elf	6	1	0	5	10 : 29	2
7.	I SSK Maribor	6	0	0	6	11 : 31	0

1920 jesen

I. razred, ljubljanska skupina

17. 10. 1920	Ilirija – Slovan	9 : 1

Finale:

1. 11. 1920	Rapid – Celje	5 : 0
7. 11. 1920	Celje – Ilirija	2 : 13
14. 11. 1920	Rapid – Ilirija	0 : 6

1.	Ilirija	2	2	0	0	19 : 2	4
2.	Rapid	2	1	0	1	5 : 6	2
3.	Celje	2	0	0	2	2 : 18	0

1921 pomlad

I. razred, ljubljanska skupina

12. 6.	Ilirija – Svoboda	12 : 0

(Slovan oproščen tekem)

Finale:

3. 7.	Maribor – Athletik	1 : 2
17. 7.	Athletik – Ilirija	4 : 4
25. 9.	Athletik – Ilirija	1 : 1
2. 10.	Ilirija – Athletik	7 : 2

1921/22

I. razred, ljubljanska skupina

1.	Ilirija	4	4	0	0	20 : 4	8
2.	Primorje	4	1	1	2	5 : 13	3
3.	Sparta	4	0	1	3	4 : 12	1

Finale:

2. 7.	Athletik – Maribor	0 : 2
9. 7.	Ilirija – Maribor	5 : 1

1922/23

I. razred, ljubljanska skupina

1.	Ilirija	4	3	0	1	14 : 5	6
2.	Hermes	4	1	1	2	7 : 9	3
3.	Primorje	4	1	1	2	5 : 12	1 [–2]

Finale:

27. 5.	ISSK Maribor – Athletik	2 : 1
10. 6.	Ilirija – ISSK Maribor	6 : 1

1923/24

I. razred, ljubljanska skupina

1.	Ilirija	4	3	1	0	20 : 4	7
2.	Hermes	4	1	1	2	3 : 11	3
3.	Jadran	4	0	2	2	5 : 13	2

Finale:

29. 5.	ISSK Maribor – Celje	6 : 0
15. 6.	Finale: Ilirija – ISSK Maribor	5 : 0

1924/25

I. razred:

1.	Ilirija	12	11	1	0	57 : 5	23
2.	Rapid	12	7	0	5	28 : 25	14
3.	Jadran	12	5	2	5	18 : 27	12
4.	Hermes	12	4	3	5	18 : 21	11
5.	Primorje	12	4	3	5	21 : 35	11
6.	Maribor	12	4	1	7	20 : 33	9
7.	Celje	12	1	2	9	17 : 34	4

1925/26

I. razred, ljubljanska skupina

1.	Ilirija	12	11	0	1	95 : 7	22
2.	Primorje	12	8	0	4	60 : 15	16
3.	Jadran	12	8	0	4	48 : 29	16
4.	Slovan	12	8	0	4	52 : 40	16
5.	Hermes	12	5	0	7	28 : 39	10
6.	Slavija	12	1	0	11	9 : 64	2
7.	Svoboda	12	1	0	11	4 : 102	2

Finale:

13. 4.	Celje – Ilirija	0 : 3	b. b.
20. 6.	Ilirija – Rapid	6 : 1	

1926/27

I. razred, ljubljanska skupina

1.	Ilirija	8	6	1	1	32 : 14	13
2.	Primorje	8	5	0	3	35 : 16	10
3.	Jadran	8	2	2	4	16 : 27	6
4.	Slovan	8	3	0	5	15 : 27	6
5.	Hermes	8	2	1	5	12 : 26	5

Finale:

1. 5.	Rapid – Athletik	6 : 2
15. 5.	Ilirija – Rapid	4 : 3

1927/28

I. razred, ljubljanska skupina

1.	Ilirija	10	9	0	1	69 : 9	18
2.	Primorje	10	9	0	1	46 : 6	18
3.	Slovan	10	4	1	5	28 : 41	9
4.	Hermes	10	3	1	6	21 : 29	7
5.	Jadran	10	3	1	6	15 : 59	7
6.	Slavija	10	0	1	9	8 : 43	1

Finale:

29. 4.	ISSK Maribor – Athletik	3 : 0 b. b.
27. 5.	Primorje – ISSK Maribor	2 : 1

1928/29

I. razred, ljubljanska skupina

1.	Primorje	8	8	0	0	45 : 7	16
2.	Ilirija	8	6	0	2	43 : 12	12
3.	Hermes	8	4	0	4	18 : 32	8
4.	Jadran	8	1	0	7	9 : 37	2
5.	Slovan	8	1	0	7	7 : 34	2

Finale:

21. 4.	Celje – Maribor	1 : 3
28. 4.	Maribor – Celje	4 : 3
5. 5.	Maribor – Primorje	3 : 7
12. 5.	Primorje – Maribor	5 : 4

1929/30

I. razred, ljubljanska skupina

1.	Ilirija	8	7	1	0	32 : 9	15
2.	Primorje	8	5	2	1	33 : 10	12
3.	Hermes	8	4	1	3	18 : 17	9
4.	Svoboda (L)	8	1	1	6	12 : 35	3
5.	Jadran	8	0	1	7	11 : 32	1

Finale:

13. 4.	Maribor – Celje	4 : 1
27. 4.	Celje – Maribor	3 : 4
4. 5.	Maribor – Ilirija	5 : 3
11. 5.	Ilirija – Maribor	4 : 1

1930/31

I. razred, ljubljanska skupina

1.	Svoboda (L)	4	3	0	1	11 : 7	6
2.	Hermes	4	2	1	1	12 : 7	5
3.	Grafika	4	0	1	3	6 : 15	1

Finale:

21. 6.	Athletik – Maribor	2 : 1
5. 7.	Maribor – Athletik	8 : 1
12. 7.	Maribor – Svoboda	7 : 2
2. 8.	Svoboda – Maribor	0 : 6

1931/32

I. razred

1.	Ilirija	10	8	0	2	31 : 14	16
2.	Primorje	10	6	2	2	25 : 14	14
3.	ISSK Maribor	10	4	3	3	27 : 20	11
4.	Železničar (M)	10	4	2	4	15 : 19	10
5.	Svoboda (L)	10	2	4	4	20 : 24	8
6.	Atletik	10	0	1	9	12 : 39	1

1932/33

I. razred

1.	ISSK Maribor	7	4	1	2	24 : 15	9
2.	Rapid	7	4	0	3	18 : 20	8
3.	Železničar (M)	7	2	1	4	13 : 22	5
4.	Ilirija	7	1	2	4	13 : 16	4
5.	Primorje	4	2	2	0	10 : 5	6
6.	Svoboda (L)	-	-	-	-	- : -	-

1933/34

I. razred

1.	lirija	10	7	2	1	42 : 20	16
2.	Železničar (M)	10	6	2	2	37 : 21	14
3.	ČSK Čakovec	10	3	4	3	24 : 27	10
4.	Hermes	10	3	4	3	18 : 29	10
5.	Celje	10	2	2	6	21 : 28	6
6.	ISSK Maribor	10	1	2	7	18 : 36	4

1934/35

I. razred:

1.	Ilirija	14	10	2	2	59 : 18	22
2.	Železničar (M)	14	10	2	2	39 : 22	22
3.	Rapid	14	8	0	6	45 : 22	16
4.	ČSK Čakovec	14	5	4	5	30 : 27	14
5.	ISSK Maribor	14	6	1	7	17 : 33	13
6.	Hermes	14	4	1	9	29 : 34	9
7.	Celje	14	3	3	8	21 : 39	9
8.	Svoboda (M)	14	2	3	9	15 : 63	7

1935/36

I. razred, ljubljanska skupina

1.	Primorje	8	7	1	0	32 : 8	15
2.	Hermes	8	6	1	1	30 : 9	13
3.	Celje	8	3	1	4	11 : 22	7
4.	Korotan	8	2	1	5	16 : 29	5
5.	Ilirija	8	0	0	8	0 : 21	0

Finale:

1.	Ljubljana	6	4	1	1	16 : 8	9
2.	ČSK Čakovec	6	3	0	3	17 : 12	6
3.	Železničar (M)	6	2	1	3	8 : 12	5
4.	Hermes	6	2	0	4	10 : 19	4

1936/37

I. razred, ljubljanska skupina

1.	Amater	10	5	2	3	17 : 16	12
2.	Olimp	10	3	5	2	17 : 18	11
3.	Kranj	10	4	2	6	24 : 18	10
4.	Slovan	10	4	2	4	20 : 20	10
5.	Hermes	10	4	1	5	14 : 20	9
6.	Reka	10	3	2	5	18 : 18	8

Finale:

1.	Železničar (M)	6	6	0	0	36 : 5	12
2.	Celje	6	3	0	3	10 : 22	6
3.	Amater	6	2	0	4	9 : 22	4
4.	Olimp	6	1	0	5	7 : 13	2

1937/38

I. razred, ljubljanska skupina

1.	Hermes	14	8	3	3	36 : 19	19
2.	Kranj	14	8	2	4	38 : 15	18
3.	Reka	14	8	2	4	30 : 20	18
4.	Jadran	14	8	2	4	28 : 28	18
5.	Svoboda (L)	14	6	3	5	35 : 26	15
6.	Bratstvo (J)	14	6	0	8	27 : 30	12
7.	Mars	14	2	2	10	19 : 47	6
8.	Slovan	14	2	2	10	17 : 45	6

Finale:

1.	ČSK Čakovec	10	7	2	1	27 : 11	16
2.	Železničar (M)	10	5	3	2	30 : 16	13
3.	ISSK Maribor	10	5	2	3	23 : 19	12
4.	Hermes	10	2	4	4	23 : 28	8
5.	Kranj	10	2	3	5	19 : 30	7
6.	Celje	10	1	2	7	10 : 28	4

1938/39

I. razred, ljubljanska skupina

1.	Bratstvo (J)	14	10	1	3	35 : 19	21
2.	Hermes	14	8	3	3	35 : 26	19
3.	Kranj	14	8	2	4	60 : 28	18
4.	Reka	14	7	2	5	38 : 25	16
5.	Jadran	14	7	2	5	30 : 30	16
6.	Mars	14	5	1	8	29 : 39	11
7.	Svoboda (L)	14	5	0	9	26 : 34	10
8.	Kovinar (J)	14	0	1	13	20 : 72	1

Finale:

2. 4.	ISSK Maribor – Hermes	2 : 0
16. 4.	Hermes – ISSK Maribor	2 : 2
9. 4.	ČSK Čakovec – Celje	3 : 0
16. 4.	Celje – ČSK Čakovec	1 : 2
2. 4.	Kranj – Železničar (M)	2 : 3
16. 4.	Železničar (M) – Kranj	1 : 3
9. 4.	Athletik – Bratstvo (J)	2 : 2
16. 4.	Bratstvo (J) – Athletik	4 : 0
23. 4.	ISSK Maribor – Kranj	3 : 1
30. 4.	Kranj – ISSK Maribor	3 : 4
23. 4.	ČSK Čakovec – Bratstvo (J)	3 : 0
30. 4.	Bratstvo (J) – ČSK Čakovec	4 : 0
7. 5.	Bratstvo (J) – ISSK Maribor	1 : 3
14. 5.	ISSK Maribor – Bratstvo (J)	2 : 1

1939/40

I. razred, ljubljanska skupina

1.	Kranj	14	10	3	1	44 : 20	23
2.	Bratstvo (J)	14	9	2	3	46 : 25	20
3.	Mars	14	9	1	4	36 : 34	19
4.	Hermes	14	7	3	4	42 : 24	17
5.	Jadran	14	4	4	6	27 : 30	12
6.	Reka	14	2	3	9	19 : 38	9
7.	Svoboda (L)	14	3	2	9	21 : 48	8
8.	Disk	14	2	2	10	31 : 47	6

Finale:

26. 5.	ČSK Čakovec – Mars	4 : 2
2.6.	Mars – ČSK Čakovec	2 : 5
26. 5.	Železničar (M) – Bratstvo (J)	6 : 1
2. 6.	Bratstvo (J) – Železničar (M)	3 : 0
26. 5.	Olimp – ISSK Maribor	0 : 3
2. 6.	ISSK Maribor – Olimp	3 : 1
26. 5.	Amater – Kranj	2 : 2
2. 6.	Kranj – Amater	4 : 0
9. 6.	ISSK Maribor – ČSK Čakovec	4 : 2
16. 6.	ČSK Čakovec – ISSK Maribor	2 : 2
9. 6.	Kranj – Železničar (M)	2 : 3
16. 6.	Železničar (M) – Kranj	4 : 1
23. 6.	Železničar (M) – ISSK Maribor	2 : 1
30. 6.	ISSK Maribor – Železničar (M)	2 : 1
14. 7.	Železničar (M) – ISSK Maribor	2 : 0

1940/41

I. razred, ljubljanska skupina:

1.	Hermes	6	5	1	0	24 : 10	11
2.	Jadran	6	4	0	2	16 : 12	8
3.	Grafika	6	3	1	2	12 : 9	7
4.	Svoboda	6	3	1	2	14 : 17	7
5.	Moste	6	1	2	3	16 : 13	4
6.	Korotan	6	0	3	3	10 : 14	3
7.	Disk	6	0	2	4	9 : 26	2

3 Povojno obdobje med letoma 1945 in 1991

3.1 Nogomet in fizkultura v prvih povojnih letih

Po drugi svetovni vojni je bilo potrebno nogomet ponovno organizirati, saj so bile vse krovne organizacije ukinjene ali razpuščene, veliko igrišč uničenih, večina klubov pa neaktivnih. Zlasti v Ljubljani se je nekaj starih športnih klubov sicer ponovno zbralo, a je bilo njihovo delovanje kratkotrajno. Najslovitejši med njimi, SK Ljubljana, je že kmalu po osvoboditvi mesta, točneje 20. maja 1945, odigral prijateljsko tekmo z ekipo 7. korpusa, na kateri se je zbralo kar 1500 nogometa željnih Ljubljančanov. Toda skupaj z ostalimi je bil klub kmalu razpuščen, saj se je šport v novi socialistični državi organiziral na drugačnih temeljih. Tako je bil 3. junija ustanovljen Fizkulturni odbor Slovenije (FOS), ki se je prihodnje leto preimenoval v Fizkulturno Zvezo Slovenije (FZS), kot osnovni gradniki telesne vzgoje pa so začela nastajati nova fizkulturna društva, ki so se pogosto oblikovala okrog predvojnih središč. Lastnost fizkulturnih društev je bila, da so v svojem okviru gojila tako telovadbo kot tudi različne športne panoge. Vsaj v teoriji, saj je marsikje nato dejansko aktivno delovala samo nogometne sekcija.

V Šiški, kjer je pred tem deloval sloviti Hermes, je bil 8. junija ustanovni zbor Fizkulturnega Društva Železničar, ki je od svojega predhodnika prevzelo stadion, barve in igralski kader, podoben razvoj dogodkov pa lahko spremljamo tudi v večini ostalih primerov. Dan prej se je denimo zbral pripravljalni odbor za ustanovitev Fizkulturnega društva Svoboda, ki je za Bežigradom postalo nekakšen dedič SK Ljubljane, V Trnovem je iz Jadrana 25. junija nastalo Fizkulturno društvo Krim, ki je svoje delovanje usmerilo na južni del mesta, v kodeljevski luknji pa je 9. julija nastalo Fizkulturno društvo Svoboda vzhod, ki se je konec leta preminevalo v FD Borec in velja za naslednika oziroma predhodnika Slovana. Za tem so fizkulturna društva začela nastajati tudi v drugih manjših krajih. V Zasavju sta poleti nastala Fizkulturno društvo Zagorje in Fizkulturno društvo Rudar, v Kranju je nastal Storžič, nova društva pa so se formirala tudi v Novem mestu, Kamniku in drugod.

V prvem letu ni bilo nobenih organiziranih tekmovanj, tako da so omenjena društva igrala samo prijateljske tekme, največkrat z raznoraznimi vojaškimi moštvi različnih armij, divizij in brigad. Prvenstvena tekmovanja so se začela šele spomladi 1946, ko je v okviru Fizkulturne zveze Slovenije nastalo tudi poverjeništvo za nogomet, ki ga je vodil legendarni predvojni napadalec Alojzij Jež. Pristojnosti poverjeništva so bile sicer omejene, saj je imelo večinoma samo vlogo posrednika, glavno besedo pa je ohranil sekretariat FZS. Prvenstvo se je igralo po ligaškem sistemu v več skupinah oziroma okrožjih, pri čemer je v ljubljanskem nastopilo denimo pet ekip, v novomeškem pa samo tri. V Ljubljani je po dveh mesecih zanimivih bojev premočno slavil Železničar pred Svobodo, Borcem, Krimom in viško Edinostjo, v novomeškem okrožju je Novo mesto ugnalo Razlag iz Brežic in Krško, v Zasavju je

Krim 1946/47, Markič, Oven, Kumar, Šušteršič, Gabrovšek, Fajon, Marn, Marolt, Ovsenik, Štergel, Levart

slavil Rudar, na Gorenjskem je bil najboljši Storžič, v posebni kamniški skupini ljubljanskega okrožja pa so moči merili še Domžale, Kamnik in Mengeš. Zlasti v ljubljanskih in zasavskih moštvih so nastopili številni znani pred- in medvojni igralci.

Železničar, Svoboda, Borec in trboveljski Rudar so si s svojimi rezultati priigrali nastop v kvalifikacijah za slovensko republiško ligo, v kateri je nastopilo deset ekip. Železničar je gladko opravil z jeseniškim Gregorčičem, Rudar je z dvema zmagama zasluženo izločil Borca, Svoboda pa je razočarala in je po zmagi na prvi tekmi izgubila in izpadla proti mariborskim ajzenponarjem. Sledil je zanimiv ligaški del, kjer se je Železničar, za katerega so igrali D. Razbornik, Aljančič, D. Sočan, Košenina, Pilej, B. Sočan, Šebenik, Cesar, F. Razbornik, Brodnik in Stadler, kot eden izmed favoritov vse do zadnjega kola boril za naslov. Tam je nato samo remiziral, medtem ko je Nafta slavila v Trbovljah in prvi povojni naslov je odšel v Lendavo, Železničar pa je zaradi slabšega količnika golov končal tretji. Rudar je nekoliko razočaral in je v osmih tekmah zbral le dve zmagi in šest porazov, kar je bilo na koncu dovolj za četrto mesto. FZS in nogometno poverjeništvo sta imela v tem času ogromno dela, saj je bilo potrebno za uspešno vodenje tekmovanj v kratkem času urediti igrišča, obnoviti registracije in ponovno vzpostaviti sodniško dejavnost. Razmere so se hitro izboljševale, zato so se za jesen odločili organizirati 14-člansko republiško ligo z vsemi najboljšimi slovenskimi moštvi.

V ligi so nastopili tudi stari ljubljanski znanci Železničar, Svoboda, Krim, Borec in Edinost, trboveljski Rudar ter tokrat tudi Novo mesto, ki pa se v močni konkurenci ni najbolje znašlo in je po koncu jesenskega dela brez zmage zasedalo zadnje mesto na lestvici. Takrat pa je prišlo

do velikih sprememb v slovenskem športu, saj so bila zaradi političnih interesov po močnih množičnih telesnovzgojnih organizacijah številna društva prisiljena v združitve. V začetku decembra je v severnem delu Ljubljane iz Železničarja, bežigrajskega Partizana in Bratstva nastalo FD Triglav, ki je v nogometnem smislu prevzelo rezultate in ligaško pozicijo Železničarja, kot njegova protiutež je v veliki dvorani na Taboru iz Svobode, Borca, Udarnika in Štepanje vasi nastala FD Enotnost, na južnem delu mesta pa se je Edinost pripojila Krimu. Poleg tega so za kontroverzno odločitev poskrbeli še v vodstvu tekmovanja, saj so zaradi pomanjkanja časa razdelili ligo na dva dela, tako da se je spomladi v boju za naslov pomerilo samo prvih šest ekip.

Naslov slovenskega prvaka je leta 1947 prvič osvojila Enotnost, ki je imela na koncu samo točko prednosti pred sosednjim rivalom, železničarskim Triglavom. Lahko rečemo, da je bila odločilna medsebojna tekma, ki jo je na nekdanjem igrišču Primorja za Bežigradom pred 2.000 gledalci dobila Enotnost z goloma starih mačkov Repotočnika in Kroupe v zadnjih minutah srečanja. Enotnost v postavi Šefran, Zavrl, Lah, Bajec, Repotočnik, Perharič, Potočnik, Kroupa, Žigon, Kržan in Hacler je morala nato zaradi nenavadnega tekmovalnega sistema v kvalifikacijah za zvezno ligo znova nastopiti proti Triglavu. Po tem, ko sta se obe srečanji končali z rezultatom 2 : 1 za domačina, je bila naslednji dan na sporedu še odločilna tretja tekma, ki jo je na krilih Repotočnika in Perhariča dobila Enotnost s 3 : 1. Rdeče-beli so si s tem zagotovili nastop (najmanj) v drugi jugoslovanski ligi, hkrati pa je bila to tudi prva tekma na centralnem stadionu za Bežigradom, ki je bil nato še več desetletij domovanje kluba in njegovih naslednikov. Poleg Enotnosti in Triglava, ki se je kmalu preimenoval nazaj v Železničar, se je v vrhu slovenskega nogometa vedno bolj uveljavljal tudi Rudar, ki je sezono sklenil na četrtem mestu, medtem ko je bil Krim peti.

Enotnost 1947

Prvič so se organizirala tudi tekmovanja na nižji ravni, v katerih so dobili priložnost tekmovati tudi preostali klubi, ki jih je bilo vsako leto več. V ljubljanskem okrožju je nekoliko presenetljivo slavila Litija pred Domžalami in Rdečo zvezdo iz Polja, v novomeškem pa Novo mesto pred Razlagom in Krškim. Da bi dvignili razvoj nogometa v teh sredinah in razširili kakovostna tekmovanja v več krajev, so se za naslednjo sezono odločili ustanoviti enotno drugo slovensko ligo, v kateri sta mesto našla tudi oba prvaka omenjenih okrožij, medtem ko so na nižjem nivoju organizirali tekmovanja fizkulturnih odborov po mestih in okrajih. V prvi ligi je poleg istih klubov kot predhodno sezono nastopilo še vojaško moštvo garnizije JLA iz Ljubljane, ki je osvojilo naslov, medtem ko so Rudar, Železničar ter Krim osvojili zadnja tri mesta. Nič kaj bistveno boljše ni šlo niti drugoligašema Litiji in Elanu, kakor se je po novem imenoval klub iz Novega mesta. Najboljša slovenska moštva so poleg tega od leta 1947 naprej nastopala tudi v tekmovanju za pokal maršala Tita, a vidnejših rezultatov niso dosegla in so običajno izpadala v prvih dveh kolih.

Edini klub, ki je bil v tem času vsaj približno konkurenčen slovitejšim tekmecem iz preostalih jugoslovanskih republik, je bila ljubljanska Enotnost, ki je tekmovala v močni drugi jugoslovanski ligi. Po zmagi nad Šiškarji je imela v nadaljnjih kvalifikacijah sicer celo priložnost za uvrstitev v najvišji rang, a je bil zagrebški Metalac kljub številčni podpori ljubljanske publike pričakovano premočan, tako da se je morala Enotnost zadovoljiti z drugo ligo. Tam se je ljubljanski predstavnik kar dobro kosal s tekmeci in med drugim premagal reški Kvarner s 6 : 0, spomladi pa je pod vodstvom znanega trenerja Slavka Kodrnje nekoliko popustil in na koncu osvojil sedmo mesto ter si tako komajda priboril obstanek. Za moštvo je še vedno igralo kar nekaj slovitih predvojnih asov na čelu s Francem »Ackom« Kroupo, ki je bil tudi najboljši strelec moštva.

3.2 Ustanovitev NZS in vsakoletne spremembe tekmovanj

Leta 1948 je prišlo do velikih premikov v slovenski telesni kulturi in njeni organizaciji. Ob ločitvi telovadbe od športa so iz fizkulturnih nastajala športna oziroma sindikalna športna društva, hkrati s tem pa so nastale tudi nove panožne športne zveze, med njimi Nogometna zveza Slovenije, ki so jo ustanovili 29. maja 1948 v Ljubljani. Znotraj nje je delovalo sedem poverjeništev, ljubljansko, mariborsko, goriško, celjsko, dolenjsko, gorenjsko in prekmursko. V sezoni 1948/49 še ni bilo večjih sprememb, saj sta se še vedno igrali dve republiški ligi, znotraj katerih so vidno vlogo igrali tudi klubi iz ljubljanskega poverjeništva. Moštvo Železničarja, za katerega so igrali Ukmar, Osrečki, Sočan, Cesar, Žumbar, Čebohin, Razbornik, Dobnik, Brodnik, Novak in Erber, je zasluženo osvojilo svojilo svoj prvi naslov republiškega prvaka, potem ko je v končnici strlo Rudar, ki je osvojil drugo mesto. Šiškarji so pokal dvignili

po gostujoči zmagi z 0 : 3 v zadnjem kolu prav pri Rudarju, za kar sta poskrbela odlična strelca Božič in Erber, ki sta razžalostila 2.500-glavo domačo publiko.

Dobro je šlo tudi ljubljanskemu Krimu, ki je osvojil drugo mesto v drugi ligi in si tako priboril napredovanje, a je imel precej težav zunaj igrišča. Vodja nogometne sekcije Štefan Šavs je namreč v frakcijskih bojih zagovarjal stališče, po katerem bi morala društva nastopati z lastnimi, v klubu vzgojenimi igralci, prevladala pa je nasprotna opcija, po kateri je potrebno v izbranih klubih zbirati igralce iz širšega območja. Rezultat nesoglasij je bil, da je moral Šavs oditi na družbeno koristno delo, Krim prevzeti predvojno ime Jadran, najboljša igralca Kumar in Fajon pa sta prestopila k Odredu. Poleg Jadrana, nekaterih gorenjskih klubov in postojnskega Železničarja sta v drugi ligi nastopila še zagorski Proletarec, ki je bil odličen tretji ter Predilec iz Litije, ki je sezono sklenil na zadnjem mestu s samimi porazi. V tekmovanju ljubljanskega okrožja je slavil policijski klub Miličnik pred Domžalami in Slovanom, medtem ko je bila na Dolenjskem pričakovano najboljša Krka. Posebnost sezone je bil še dolg premor po koncu, saj se zaradi spremembe koledarja jeseni 1949 ni igralo prvenstvenih tekem, na sporedu so bile le kvalifikacije za slovensko ligo. V njih sta prvi dve mesti osvojila Proletarec in Miličnik, ki sta se tako uvrstila v višji rang. Čeprav je prej nastopal v nižji ligi, uspeh Miličnika ni bil presenetljiv, saj je šlo za dobro stoječ policijski kolektiv, ki si je lahko privoščil kakovostne igralce na čelu z izkušenim Sandijem Lahom.

Medtem je prišlo do sprememb tudi pri najuspešnejšem ljubljanskem društvu, ki je tekmovalo v drugi zvezni ligi in katerega nogometna sekcija se je sredi sezone osamosvojila kot nogometni klub Odred. V prvenstvu ga je na domačih tekmah spremljalo do 8000 gledalcev, ki so lahko med drugim videli zmage nad zagrebškim Metalcem, osiješkim Proleterjem, Sarajevom in skopskim Vardarjem, kar je na koncu zadostovalo za solidno šesto mesto in zanesljiv obstanek. Omeniti velja še, da je moštvo treniral Anton Ringer, ki je pred vojno med drugim vodil zagrebški Građanski. Kot rečeno nato jeseni ni bilo prvenstva, spomladi 1950 pa so se lige nadaljevale v novem formatu pomlad–jesen. Odred, za katerega so igrali Segalla, Medved, Rupar, Piskar, Pertot, Elsner, Benvenutti, Paoletti, Kumar, Keržan in Smole, je po novem vodil Italijan Giorgio Ricciotti, pod katerim je moštvo prvi del prvenstva sklenilo na četrtem mestu. V nadaljevanju so trener in nekateri igralci odšli, ekipo je spet prevzel Kodrnja in Odred je zdrsnil na peto mesto ter tako ostal brez želene prve lige. V nadaljevanju je sicer po sprostitvi enega mesta zaradi ukinitve kluba vojnega letalstva Odred dobil novo priložnost za napredovanje, a je bil v kvalifikacijah po treh tekmah in metu kovanca uspešnejši Spartak iz Subotice.

V tej sezoni se je prvikrat in edinkrat igrala tudi enotna tretja jugoslovanska liga, v kateri sta mesto našla tudi slovenska prvak in podprvak, ljubljanski Železničar in trboveljski Rudar. Tekmovanje je bilo dolgo in naporno, ne eni, ne drugi pa se niso pretirano izkazali in so zasedli zad-

Grafičar 1950

nji dve mesti. Rudar, za katerega so igrali Tauš, Kos, Opresnik, Butkovec, Vodišek, Florjanc, Dolinšek, Koncilja, Hudarin, Šorel in Klančišar, je bil nekoliko uspešnejši in je zbral štiri točke več od Železničarja, pa čeprav je slednji dobil obe medsebojni tekmi. V republiški ligi je slavil kranjski Korotan, Krim je bil soliden peti, Miličnik, ki se je tik pred koncem sezone preimenoval v Triglav, pa deveti. Slednji bi moral nato z desetim Gregorčičem igrati dodatne kvalifikacije za obstanek, a so po odpovedi in številnih komplikacijah na koncu v ligo uvrstili oba kluba. Posebnost sezone pa je prvenstvo ljubljanske oblasti oziroma oblastna liga, kjer so nastopili klubi vse od Tržiča do Brežic, saj je ljubljanska oblast pokrivala precejšen teritorij. Brežiški Razlag je sicer tekom sezone izstopil, prvak je postalo Bratstvo iz Hrastnika, v ligi pa je poleg domžalske Slavije, novomeške Krke in Svobode iz Kočevja nastopil tudi Kamnik, ki se je s šestim mestom ravno še uvrstil v novoustanovljeno drugo slovensko ligo. Poleg oblastne se je igrala še ljubljanska liga, v kateri je nastopilo sedem klubov iz samega mesta, prvak pa je postal Grafičar pred VTP-jem.

V sezoni 1951 je Odredu kot republiški predstavnik v drugi zvezni ligi družbo delal Rudar, tako da je imela Slovenija v tem tekmovanju prvič dve moštvi. Odred je bil pričakovano boljši in je na krilih Edvarda Hočevarja, ki se je moštvu pridružil poleti in nato zabil 11 golov, osvojil osmo mesto, medtem ko je Rudar končal na 14. mestu, a nato drugoligaški status rešil v kvalifikacijah. No, na koncu so izpadli oboji, saj je Nogometna zveza Jugoslavije drugo ligo za prihodnjo sezono preprosto ukinila. Slovensko ligo je spet osvojil kranjski Korotan, medtem ko je šlo ljubljanskim predstavnikom precej slabše od nog. Železničar, ki se je sicer ukvarjal zlasti z gradnjo stadiona, je z zmago nad Triglavom v zadnjem krogu prehitel Krim in slednji se je moral skupaj s Triglavom posloviti od tekmovanja. V drugi ligi je slavil vojaški klub VTP, ki se je preimenoval v Slogo, Kamnik je po slabih predstavah zasedel zadnje mesto, izkazal pa se je ljubljanski Grafičar, ki je bil sedmi. Šlo je za klub ljubljanskih grafičnih delavcev, ki je imel igrišče ob Linhartovi cesti, pozneje pa se je združil s Svobodo. V ljubljanski ligi je prvak postal Slovan, v zasavski pa Krško.

3.3 Obnovitev Ljubljanske nogometne podzveze in uspeh Odreda

Leta 1952 je vnovič prišlo do odločilnih sprememb v organiziranosti slovenskega nogometa, saj so v okviru NZS poverjeništva nadomestile podzveze. V prostorih FZS na Likozarjevi ulici v Ljubljani je bila tako v nedeljo 6. aprila 1952 ustanovna skupščina Nogometne podzveze Ljubljana, ki je obsegala teritorij od Nove Gorice do Trbovelj, saj so takrat obstajale le tri podzveze, ljubljanska, mariborska in koprska. Zaradi tako obširnega območja delovanja so znotraj podzvez nastali nogometni centri, ki so organizirali svoja tekmovanja. Na začetku so bili v ljubljanski podzvezi trije centri, ljubljanski, kranjski in goriški, kmalu pa je nastal še zasavski. V ljubljanski ligi so nastopili Krim, Grafičar, Slovan in Kamnik, zasluženo pa je brez poraza slavil Krim, za katerega so takrat igrali Božič, Kumar, J. Hočevar, Slevc, Gabrovšek, S. Nagode, D. Nagode, Rot, F. Hočevar, Pokorn in Matos. V goriški ligi je slavil Železničar iz Nove Gorice, v kranjski je bil najboljši jeseniški Gregorčič, v zasavski Proletarec iz Zagorja, notranjsko ligo pa je osvojil Železničar iz Postojne. Najprej sta se pomerila prvak ljubljanskega centra Krim in prvak zasavskega centra Proletarec, uspešnejši so bili Ljubljančani, nato pa so se štirje prvaki udarili v finalnem delu za prvaka LNP, kjer je slavil goriški Železničar pred Postojno, Krimom in Gregorčičem.

Proletarec - Rudar 1952

Medtem so najboljši slovenski klubi nastopali v republiški ligi, tudi Odred in Rudar, saj je bila druga zvezna liga kot rečeno ukinjena. Tekmovanje v desetčlanski ligi je bilo omejeno na prvo polovico leta, saj se je za jesen obetala nova prememba tekmovalnega sistema in povratek na klasičen koledar jesen–pomlad. Prepričljivo je slavil Odred pod vodstvom Dalmatinca Mirka Bonačića, ki je sezono začel z domačim porazom, od takrat naprej pa ni več klonil in si je na koncu priigral 7

točk prednosti pred zasledovalci. Rudar je bil tretji, Železničar pa četrti, s čimer sta se oba kluba uvrstila v novo slovensko-hrvaško ligo. Edinkrat je v ligi nastopil tudi ljubljanski vojaški klub Sloga, ki ni imel svojega igrišča, a je zanj med drugim igral kapetan Šercer. Končal je na zadnjem mestu in se poslovil od tekmovanja. Po poročanju tedanjih časnikov tekmovanje v slovenski ligi sicer ni bilo na pretirano visokem nivoju, vseeno pa si je srečanja skupaj ogledalo kar 150.000 gledalcev. A šlo je le za kratkotrajen razcvet, saj je bila v skladu s spremembami na zvezni ravni republiška liga v tedanji obliki ukinjena, namesto nje pa sta nastali dve manjši ligi po sistemu vzhod–zahod. Klubi iz ljubljanske podzveze so bili uvrščeni v zahodno skupino, a zasavski predstavniki s tem niso bili najbolj zadovoljni in so se že po enem letu pridružili celjski podzvezi ter prestopili na vzhod.

V sezoni 1952/53 se je v okviru ljubljanske podzveze tekmovanje igralo po podobnem sistemu kot leto poprej, le da je zasavski prvak Dobrna odstopil od tekmovanja, zato pa sta se v finalni del uvrstila po dva kluba iz ljubljanskega in goriškega centra. V zanimivi in izenačeni ljubljanski ligi je Slovan tesno slavil pred Domžalami, nehvaležno tretje mesto pa je osvojil Grafičar. Na Gorenjskem je bil najboljši Ločan, medtem ko sta se iz goriške lige za finale kvalificirala Branik iz Solkana in sežanski Tabor. Prvak ljubljanske podzveze so postale Domžale, ki so imele samo točko prednosti pred drugim Branikom in tretjim Slovanom. O drugem mestu je odločal količnik v zadetkih, pri čemer so se Slovanovci pritoževali nad sumljivo zadnjo tekmo Domžal, ki so proti Braniku izgubile kar z 11 : 2. Na koncu se je spor razrešil tako, da sta v republiško ligo zahod zaradi dovolj prostih mestih poleg prvaka napredovala oba, tako Branik kot tudi Slovan. Med zaslužnejšimi za uspeh rdeče-belih sta bila nekdanja člana Odreda, trener Stjepan »Cepo« Keržan in igralec Janez Bajc.

Odred v kvalifikacijah za prvo ligo 1953:

28. 6. Odred - Borac 2 : 0
Bežigrad, 8.000 (Belcer, Toplak)

5. 7. Proleter - Odred 2 : 3
Osijek, 7.000 (Hacler, Toplak 2)

19. 7. Borac - Odred 2 : 3
Banjaluka, 4.000 (Toplak 2, Hočevar)

26. 7. Odred - Proleter 1 : 0
Bežigrad, 8.000 (Hočevar)

Medtem je po neuspešnih in predvsem nepoštenih kvalifikacijah za prvo ligo, saj so bili kar trije klubi vmešani v podkupovanje, Odred skupaj z Železničarjem in Rudarjem nastopil v drugoligaški slovensko-hrvaški konkurenci. Tam je ob močnih hrvaških klubih z drugim mestom marsikoga presenetil in se uvrstil v nove kvalifikacije za tako želeno prvo ligo, kjer je po štirih zmagah z osiješkim Proleterjem in Banjaluškim Borcem suvereno osvojil kvalifikacijsko skupino ter tako dosegel do takrat največji uspeh v zgodovini ljubljanskega nogometa. Za moštvo Odreda, ki se je prvič v zgodovini uvrstil v prvo ligo, so igrali Bencik, Pelicon, Piskar, Žumbar, Lesjak, Osrečki, Belcer, Toplak, Brezar, Hočevar in Hacler, trener pa je bil legendarni Avgust »Pupo« Repotočnik. Precej slabše je šlo tisto sezono Železničarju in Rudarju, ki sta zasedla zadnji dve mesti, pri čemer je Železničar po nekakšen republiškem ključu ostal v ligi. V zahodni skupini republiškega tekmovanja je Krim končal na četrtem mestu, Proletarec, ki je bil predzadnji, se je kot že rečeno po sezoni preselil na vzhod, s tekmovanji pa je končala tudi Sloga, ki je bila po sezoni razpuščena.

Odred 1953, Belcer, Pelicon, Toplak, Hacler, Bencik, Brezar, Lesjak, Osrečki, Životič, Žumbar, Hočevar (Arhiv NZS)

Sezona 1953/54 je bila zadnja v kateri so znotraj ljubljanske podzveze obstajali trije centri, saj je bila 27. junija 1954 v Kranju ustanovljena Gorenjska nogometna podzveza. V ljubljanskem centru je tokrat suvereno slavil Grafičar pred Ilirijo in dupliškim Stolom, prvič pa je v tem tekmovanja nastopila tudi Svoboda, ki je bila ustanovljena leto pred tem. V gorenjski ligi je slavila kranjska Mladost, v goriški pa Tabor. Finalno tekmovanje, ki je štelo tudi kot kvalifikacije za republiško ligo, je bilo tokrat nekoliko drugačno, saj se je klubom iz ljubljanske podzveze pridružil še Stil Koper, prvak tamkajšnje podzveze. Tokrat je slavil Grafičar, ki se je tako prvič v zgodovini uvrstil v republiško ligo. Tam sta ljubljanska Slovan in Krim dosegla soliden rezultat v sredini lestvice, medtem ko Domžale tekmecem niso bile konkurenčne. Precej bolje je šlo Šišenski Ljubljani, ki je pod novim imenom nepričakovano osvojila drugo mesto v slovensko-hrvaški ligi. Moštvo, za katerega so igrali Ouček, Leban, Zorko, Maroša, Sočan, Čebohin, Hegediš, Lah, Marjanović, Dimic in Cekov, je zaostalo samo za zagrebškim Metalcem ter si tako zagotovilo kvalifikacije za drugo zvezno ligo, kjer pa je proti kotorskemu Boklju žal izpadlo. Izpadel pa je tudi Odred, ki je sicer prvič igral atraktivne tekme z Dinamom, Hajdukom, Zvezdo in Partizanom, a se je z njimi težko kosal in je končal na enajstem mestu. Za svetlo izjemo velja tekma s Crveno zvezdo, ko je blestel zlasti Ivan Toplak, Odred pa je zmagal 4 : 3.

V sezoni 1954/55 so v ljubljanski podzvezi ostali le še klubi iz istoimenskega centra, tako da je imel prvak prvič zagotovljeno neposredno napredovanje brez kvalifikacij. V prvenstvu prvega razreda je nastopilo 8 klubov, pri čemer pa je novomeški Elan podobno kot že sezono poprej njegov predhodnik obnemogel sredi tekmovanja. Naslov je na koncu osvojila Ilirija, ki si je uredila novo igrišče v zgornješišenski jami, drugo mesto so z dvema točkama zaostanka zasedle Domžale, tretji pa je bil vevški Papirničar. V republiški ligi se je izkazal Krim, ki se je z goriškim Železničarjem do zadnjega boril za naslov, na koncu pa ostal z enakim številom točk za malenkost prekratek, medtem ko je bil Slovan, za katerega so takrat igrali Bajc, Herbst, Majer, Toplak, Oplotnik, Kordež, Kante, Kralj, Verbek, Smeh in Bele, na koncu sezone peti. V slo-

Ljubljana 1954, Perharič, Čebohin, Razbornik, D. Sočan, Dolenc, Cekov, Hacler, Vertelj, Gruden, Jereb, Pandur (Arhiv Draga Grudna)

Ljubljana 1954, Pišek, D. Sočan, Jereb, Razbornik, Perharič, Čretnik, Dolenc, Pandur, Čebohin, Cekov, Gruden, Vertelj

vensko-hrvaški ligi je Ljubljana, ki jo je vodil legendarni Janez Pišek, po predhodnih uspehih nekoliko popustila in se morala zadovoljiti z osmim mestom, precej boljše pa je šlo Odredu v drugi ligi. Rdeče-beli so osvojili četrto mesto, ob tem pa bili eno najučinkovitejših moštev lige, pri čemer se je izkazal zlasti napadalni trio Hočevar – Zdravković – Krgin. Kljub različnim usodam sta se ljubljanska rivala prihodnjo sezono znašla v isti ligi, saj je spet prišlo do spremembe tekmovanja.

3.4 Ljubljanski derbiji v coni in ustanovitev ljubljansko-primorske lige

Spremembe na vsakih nekaj let so postale že navada in tako je tudi s sezono 1955/56 prišlo do popolne reorganizacije jugoslovanskih ligaških tekmovanj. Kot drugi rang so se oblikovale štiri cone s petimi ligami, pri čemer so bili slovenski klubi skupaj s hrvaškimi uvrščeni v prvo cono. V ligi sta mesto našla tudi najboljša ljubljanska kluba Odred in Železničar, medsebojne tekme v močnem tekmovanju pa so le še okrepile staro rivalstvo. Na prvem derbiju, ki se je končal z remijem 2 : 2, se je tako zbralo okrog 5000 gledalcev, podobne številke pa so bile tudi v prihod-

Slovan 1955, Herbst, Hegler, Bajc, Kante, Pogačnik, Uštar, Majer, Oplotnik, Verbek, Tušar, Trček (Arhiv Slovana)

njih letih. Tekmovalno je bila sezona za oba kluba kar uspešna, Odred je na tretjem mestu zaostal le za Lokomotivo in Šibenikom, Ljubljana, ki jo je kot rečeno vodil nekdanji trener Odreda Pišek, pa ni bila dosti slabša in je končala peta. Do sprememb je prišlo tudi na nižji ravni, saj sta republiški ligi vzhod in zahod nadomestili novi ligi, mariborsko-varaždinsko-celjska in ljubljansko-primorska. Pri slednji je šlo predvsem za spremembo imena, saj je tekmovalni sistem ostal praktično enak, le da se je bilo zdaj težje uvrstiti v višjo ligo. Prvak je po napeti borbi s Krimom postal ljubljanski Grafičar, za katerega so igrali Breceljnik, Snoj, Brlan, Kožuh, Miler, Novak, Hanžič, Čučnik, Kroupa, Potočnik in Podobnik. Naslov lahko označimo za največji uspeh tega kluba, pa čeprav je bil potem pričakovano neuspešen v kvalifikacijah proti puljskemu Uljaniku. Dobro je šlo tudi ostalim ljubljanskim klubom, saj je bil Krim na koncu drugi, Ilirija peta, Slovan pa šesti.

V prvenstvu ljubljanske podzveze je tokrat nastopilo 9 ekip, prvak pa je z majhno prednostjo pred Poštarjem postala ljubljanska Olympia. Šlo je za akademski klub, ki je deloval na ljubljanski univerzi in ni imel svojega igrišča, slavo pa je dosegel pozneje, ko je dal ime vodilnemu ljubljanskemu klubu. Takrat ni bil pretirano uspešen, saj je v kvalifikacijah za ljubljansko-primorsko ligo klonil proti solkanskemu Braniku in Tržiču. V naslednji sezoni, torej 1956/57, pa so ljubljansko ligo v tej obliki ukinili, namesto nje pa je podzveza organizirala štiri manjša regionalna tekmovanja, v katerih je nastopilo od pet do osem klubov. Dolenjsko ligo je po zaslugi boljšega gol-količnika osvojil Rudar Kočevje pred Belo krajino, v notranjski ligi je po podobno izenačenem dvoboju slavila ljubljanska Svoboda pred Javornikom, v kamniški so bile najboljše Domžale pred Svobodo iz Duplice in Kamnikom, ljubljansko ligo pa je zanesljivo osvojil Poštar. Štirje prvaki so se nato udarili v finalnem delu, kjer so znova z malenkostno prednostjo slavile Domžale pred Rudarjem in Svobodo. A tudi Domžalčani podobno kot leto pred njimi Olympia niso bili uspešni v kvalifikacijah, saj sta bila primorski

in gorenjski predstavnik znova uspešnejša. Med razloge za to lahko štejemo tudi nenavaden sistem v ljubljanski podzvezi, zato ne čudi, da je vodstvo tekmovanja že po eni sezoni v veljavo vrnilo staro enotno ligaško tekmovanje.

Derbi Krim - Slovan v petdesetih (Arhiv Slovana)

V ljubljansko-primorski ligi so medtem nastopili isti štirje ljubljanski klubi kot sezono pred tem, pri čemer so dosegli tudi podobne rezultate. Naslov je spet odšel v Ljubljano, le da je bil tokrat najboljši Krim, ki je slavil suvereno in zasluženo. Krimovci so v celotni sezoni doživeli le en sam poraz, a je očitno k temu precej pripomogla sorazmerno nizka kakovost lige, saj so bili v kvalifikacijah nemočni proti Orijentu. Kot rečeno, so nove solidne rezultate zabeležili ostali ljubljanski klubi, Grafičar je bil tretji, Slovan peti, Ilirija pa sedma. Slabšo sezono sta imela oba velikana, Ljubljana in zlasti Odred, ki sta se tokrat znašla v spodnji polovici lestvice. Odred, ki se je nahajal v slabem finančnem stanju in je sredstva zbiral tudi z veselicami in tombolami, se je izpada rešil za zeleno mizo. Vodstvo tekmovanja je namreč zaradi nepravilno registriranega igralca poraz s karlovško Turbino spremenilo v zmago, po zaslugi katere so rdeče-beli, za katere so takrat igrali Jazbinšek, Medved, Jagodic, Žumbar, Berginc, Piskar, Žižek, Cuban, Kranjc, Klančišar in Halilagić na desetem mestu prehiteli prav Karlovčane. Ljubljana, ki je med sezono odpustila trenerja, pa se je spomladi dvignila do osmega mesta, s čimer je bila tisto leto tudi najbolje uvrščeni slovenski klub.

V sezoni 1957/58 se je v ljubljanski podzvezi kot rečeno spet igrala enotna liga, v kateri so spet slavile Domžale, dobro pa sta se odrezali tudi Svoboda in Litija. Nasploh se je enotno tekmovanje z 10 klubi izkazalo za ustrezno rešitev, ki je nato ostala v veljavi celi dve desetletji. Je bila pa zato to zadnja sezona za ljubljansko-primorsko ligo, ki jo je še drugič zapored osvojil Krim, za katerega so takrat igrali Mozetič, Razbornik, Kastelic, Hočevar, Bunc, Nagode, Marjanović, Erzar, Matos, Valjavec in Slapničar. A moštvo z Rakovnika spet ni imelo sreče. V prvi kvalifikacijski tekmi je doma premagalo Pulo z 2 : 1, na povratni pa je po zaostanku z 0:3 po golih poškodovanega Berglja, Razbornika in Kastelica uprizorilo neverjeten preobrat in izločilo nasprotnika, a so se zaradi spremembe tekmovanja kvalifikacije izkazale za irelevantne. So se pa zato krimovci uvrstili vsaj v obnovljeno republiško ligo, tako kot tudi tretji Slovan in četrti Grafičar, medtem ko je Ilirija iz lige izpadla. Enaka usoda je doletela tudi Ljubljano v višjem rangu, medtem ko se je šesti Odred po dodatnih kvalifikacijah izvlekel, tudi z nekaj sreče, saj ga je zveza uvrstila v razmeroma lahko kvalifikacijsko skupino, pa še tam je z velikimi težavami ugnal trboveljski Rudar.

3.5. Vrnitev enotne slovenske lige in stabilizacija tekmovalnega sistema

Pred sezono 1958/59 se je Svoboda združila z Grafičarjem in si tako omogočila igranje v republiškem rangu, podzvezna liga pa je ostala brez enega glavnih favoritov. Tako je potem slavila Ilirija pred Litijo in Domžalami, s čimer so se zeleno-beli prvič plasirali na republiški nivo. Tam je zelo dobro sezono odigral Rudar, za katerega so nastopali Ahlin, Hladnik, Ciglar, Mrežar, Šorel, Lamovšek, Perc, Majcen, Knavs, Jerše in Pristov, s številnimi zadetki pa je blestel zlasti srednji napadalec Drago Knavs. Knapi so na drugem mestu zaostali le za Branikom, morda pa bi lahko dosegli še kaj več, saj se je vodstvo kluba pritoževalo nad nedisciplino določenih igralcev. S petim mestom je nekoliko razočarala Ljubljana, z doseženim pa so bili zadovoljni pri Krimu in tudi pri novem združenem moštvu, ki je na Viču igralo pod imenom Grafičar. Po zaslugi zmage v zadnjem krogu nad Mariborom so namreč na desetem mestu za točko prehiteli Slovan in se tako izognili izpadu. Po slovesu Šiškarjev naj bi se vsa kakovost v glavnem mestu skoncentrirala pri Odredu, a ta na igrišču svoje vloge v drugi zvezni ligi ni opravičeval. Za to so bile krive zlasti finančne težave, ki so klub spremljale že nekaj let in zaradi katerih ga je zapustil tudi srbski trener Tomašević, tako da je igralec Hočevar opravljal kar dvojno vlogo. Na koncu se je Odred s predzadnjim mestom spet nekako izvlekel, tudi zato, ker je bil eden od klubov zaradi podkupovanja izločen iz lige.

Ljubljana 1958, Čebohin, Zupančič, Perharič, Čretnik, Pirc, Sočan, Dolenc, Hacler, Šoštar, Blaznik, Gruden (Arhiv Draga Grudna)

Sezona 1959/60 je prinesla pomembno novost, saj so se zasavski klubi vrnili v ljubljansko podzvezo. To je poskrbelo za občutno povečanje kakovosti in zanimivosti lige, ki jo je osvojil Slovan pred Bratstvom in Proletarcem. Močni rdeče-beli v postavi Žabjek, Herbst, Povše, Elsner, Kozinc, Oplotnik, Radovan, Toplak, Stanovnik, Pezo, Žižek, Slapničar, Černe in Švigelj, so nastopali na novem igrišču na Kodeljevem, ki je bilo otvorjeno marca 1959 in je nudilo klubu odlične pogoje za razvoj, tako da je bil njihov uspeh precej pričakovan. Medtem je Ljubljana še

naprej životarila in na koncu zasedla sedmo mesto, slabše pa je šlo tudi Rudarju, ki je bil na četrtem mestu daleč od boja za naslov. Ilirija in Krim nista blestela, a sta se razmeroma zanesljivo izognila izpadu, ki je doletel viške grafičarje. Odred je nadaljeval z mučenjem v drugi ligi, tudi po zaslugi napadalca Brezigarja, ki ga je speljal mestnemu tekmecu, pa mu je vnovič uspelo priti do obstanka. Zanimiva in pomembna je bila zlasti tekma z Igmanom ob koncu sezone, ko so želeli gostje podkupiti domačega branilca Gugolja, a so bili neuspešni in Odred je slavil z 2 : 0. Tekmovalne uspehe pa je po koncu sezone zasenčila tragična novica o smrti Odredovega trenerja Mira Fajona.

V sezoni 1960/61 je ljubljansko ligo z veliko prednostjo pred vevškim Papirničarjem in hrastniškim Rudarjem osvojil Grafičar, ki pa ni napredoval v višji rang, saj je bil neuspešen v kvalifikacijah. V republiški ligi se je začela prebujati Ljubljana, za katero so takrat igrali Istenič, Bogataj, Balantič, Herman, Frič, Skušek, Verbič, Šoštar, Majcen, Lukežič in Potokar, glavni zvezdnik pa je bil napadalec Bogdan Pirc, ki je po izjemni sezoni prestopil k prvaku Mariboru. Šiškarji so osvojili tretje mesto, še drugič zapored pa so se uvrstili tudi v finale slovenskega pokala, a so doma visoko izgubili proti Mariborčanom. Rudar je končal četrti, medtem ko je ljubljanski trojec Slovan, Ilirija in Krim osvojil mesta v sredini razpredelnice. Medtem se je Odred znašel v še precej večjih težavah kot poprej. Dolgovi so znašali milijon in pol dinarjev, moštvo pa se je nahajalo na dnu drugoligaške razpredelnice. Na občnem zboru 22. decembra 1960 so se tako odločili za drastične ukrepe. Nogometaši so se odcepili od matičnega športnega društva ter ustanovili NK Triglav, ki

Odred 1960, Pogačnik, trener Hočevar, Udovič, Rovnik, Eltrin, Novak, Oblak, velkavrh, Gugolj, Virant, trener Fajon, Limo, Berginc, Brezigar, Halilagić, Bečić

je dobil novo vplivno vodstvo. Predsednik je postal direktor pošte Jože Gerbec, podpredsednik pa Janez Zemljarič. V tekmovalnem smislu je Triglav nadaljeval iz pozicije svojega predhodnika, zaradi velikega zaostanka pa ni mogel računati na kaj več od zadnjega mesta. Da bi pri Odredu nadaljevali z nogometom, so pod svoje okrilje zvabili sosednji Krim, ki je tako odslej nastopal pod novim imenom Odred-Krim.

Sezona 1961/62 je prinesla nov uspeh Grafičarja, ki je ljubljansko ligo tokrat osvojil pred Bratstvom in Proletarcem. Tokrat so bili Vičani v kvalifikacijah uspešni, dvakrat so premagali Jesenice, po njih pa so si nadeli svoje staro ime Svoboda. Za dodatno zanimanje v republiški ligi je poskrbel bežigrajski velikan, ki je tam nastopil prvič po več letih in je imel za ta rang tekmovanja kljub nekaj odhodom starejših igralcev pravzaprav zvezdniško ekipo. Moštvo, v katerem so igrali Frič, Eltrin, Klančišar, Jalševec, Berginc, Nikić, Brezigar, Plavšič, Vavpetič, Srbu in Modrić je bilo premočno za ostalo konkurenco in si je naslov bolj kot ne zagotovilo že po jesenskem delu. Takrat pa je prišlo do novih velikih sprememb v ustroju kluba, ki se je vključil v Akademsko športno društvo Olympia oziroma Olimpija in posledično od januarja 1962 dalje deloval pod novim imenom ANK Olimpija. Še najbliže Olimpiji je bil Slovan, ki je na Kodeljem prav s pomočjo nekaterih njenih nekdanjih igralcev sestavil zelo dobro moštvo, ki ga je uspešno vodil Aleksandar Tomašević. Rdeče-beli so po zaslugi drugega mesta igrali v kvalifikacijah za zvezno ligo, kjer pa proti močnemu Varteksu niso imeli pravih možnosti. S statusom tretjega kluba v mestu se je morala sprijazniti četrta Ljubljana, vmes se je vrinil Rudar, blizu pa je bil še hibrid Odred-Krim. Po zaslugi širitve lige je v njej ostala tudi predzadnja Ilirija.

3.6 Uspehi naših klubov v republiški ligi in uvrstitev Olimpije med elito

V sezoni 1962/63 so po več letih na svoj račun prišli tudi navijači v Hrastniku, saj je tamkajšnje Bratstvo osvojilo naslov ljubljanski ligi pred Savo in Mengšem, uspešen pa je bil tudi hrastniški Rudar, ki je bil peti. Za uvrstitev v republiško ligo se je Bratstvo v odločilnih tekmah pomerilo z Olimpom, a je bilo pri tem neuspešno, saj je po domačem remiju klonilo v Celju. V republiški ligi je slavila Ljubljana, ki je s podobno ekipo kot prejšnje leto praktično eksplodirala, za kar je bil v veliki meri zaslužen odlični napadalec Božidar Džaferović »Miki«, ki je bil s 23 goli najboljši strelec lige. V kvalifikacijah nato Ljubljana ni bila tako uspešna in je morala priznati premoč Šparti iz Belega Manastira. Rudar, za katerega so igrali Bantan, Knavs, Bostić, Pajer, Bučar, Pristav, Šorel, Halilagić, Žveglič, Breznikar in Opresnik, je bil spet razmeroma blizu, tokrat tretji, medtem ko je ambiciozni Slovan zlasti finančno nekoliko opešal. Solidno sezono okrog sredine lestvice sta imela še Svoboda in Odred-Krim, medtem ko je Ilirija pričakovano izpadla iz lige. Olimpija, ki je prvič odigrala celotno sezono pod tem imenom, se je takoj zavihtela med najboljše drugoligaše in torej že takoj dokazala, da z novo

zgodbo misli resno. V napadu se je izkazal zlasti novinec Vladan Mladenović, eno glavnih vlog v moštvu pa je imel Andrej Oblak, starejši brat Braneta Oblaka.

Tudi sezona 1963/64 je minila po željah ljubiteljev okrogla usnja v črnih revirjih, saj je hrastniško Bratstvo ne le vnovič osvojilo naslov, pač pa se po dolgih in napornih kvalifikacijah prek Kopra tudi uvrstilo v republiški rang. Rdeče-črne, za katere so igrali Pufler, Maurer, Kodak, Laneger, Kravogel, Klenovšek, Prašnikar, Ocepek, Trinkar, Jager in Bremec, je vodil priznani trener Radovan Zdravković, ki je pozneje treniral tudi Aluminij v drugi jugoslovanski ligi. Da bi se pripravili na sodelovanje v močnejši konkurenci, se je Bratstvo po sezoni združilo s tamkajšnjim Rudarjem, nov klub pa je dobil ime NK Hrastnik. Uspeh podzveze je dopolnila druga Ilirija, ki se je prek kvalifikacij prav tako uvrstila v višjo ligo, potem ko je v drugem krogu premagala prav Bratstvo. V republiškem tekmovanju Ljubljana ni ponovila uspeha iz prejšnjega leta, je pa zato bila presenetljivo blizu tega Svoboda, ki je končala na odličnem drugem mestu. Šiškarji so bili šele šesti, prehitel jih je namreč tudi Slovan, medtem ko je obubožani Odred-Krim v sedmem krogu odstopil od tekmovanja. Združena zgodba torej ni prinesla nič dobrega in krimovci se vse do danes niso več vrnili med najboljše slovenske klube. Je pa zato šlo toliko bolje Olimpiji, ki je z okrepljeno ekipo še izboljšala dosežek iz prejšnje sezone. Z novim trenerjem Brankom Stankovićem je na krilih trboveljskega snajperja Jožeta Zagorca moštvo jeseni doseglo dobre rezultate, tako da so se pojavile celo ambicije o prvi ligi, a so takrat še črno-beli proti koncu sezone popustili in končali kot četrti.

Sezona 1964/65 je prinesla novo tekmovanje, saj se je zdaj med republiško ligo in prvenstvom ljubljanske podzveze igrala še območna liga zahod, v kateri so nastopala moštva iz Primorske, Gorenjske in Osrednje Slovenije. Vanjo so se poleg tretjeuvrščene Litije iz ljubljanske podzveze uvrstili še Kamnik, Slavija, Svoboda Duplica, Sava in Domžale. Z drugim mestom se je najbolj izkazal Kamnik, medtem ko je favorizirana Litija razočarala in izpadla. V ljubljanski ligi so po vseh teh odhodih priložnost dobili tudi manjši klubi in naslov je prvič odšel v kraj

Slovan 1964, Rašković, Limo, Kitić, Oplotnik, Mozetič, Povše, Udovič, Regally, Pfunder, Virant, Nikolić, Kratochvil, Radovan, Pačić (Arhiv Slovana)

brez večje nogometne tradicije. Veselili so se namreč v taboru Usnjarja iz Vrhnike, ki je zanesljivo ugnal Kočevje, Induplate in ostalo druščino, pri čemer so sezono zaznamovale še težave številnih klubov, saj kar trije niso končali tekmovanja. Za velik uspeh je v republiški ligi poskrbel Slovan, ki je ugnal vso konkurenco in osvojil svoj prvi naslov slovenskega prvaka. Okrepljena ekipa, v kateri so igrali Novak, Pašić, Velkavrh, Nikić, Virant, Regally, Ugrenović, Gruden, Kitić, Klaus in Radovan in ki jo je vodil profesionalni trener Janez Pišek, je slavila povsem zasluženo, saj je zanesljivo dobila zadnje tri odločilne tekme, vključno s tisto proti drugemu Aluminiju. Ljubljana je bila tokrat samo četrta, še bolj je razočaral Rudar, ki se je po odhodu trenerja Panića samo za točko izognil izpadu, medtem ko Svobodi, Iliriji in Hrastniku to ni uspelo. Vse skupaj pa je zasenčil dosežek Olimpije, ki se je z zmago v jugoslovanski drugi ligi uvrstila v elitni rang. Olimpija je že pred sezono veljala za favorita, to vlogo pa je potrdila z odličnimi igrami zlasti spomladi, ko je v finišu zlomila Slobodo iz Tuzle.

V sezoni 1965/66, ko so se med drugim spremenila pravila in so morali klubi namesto kvadratnih obvezno uporabljati okrogle okvire vrat, je v ljubljanski ligi slavilo Zagorje pred Litijo in Domžalami. Zagorjani so nastopili pod novim imenom, saj sta se pred sezono, oziroma natančneje po prvem krogu, združila Proletarec in Svoboda iz Kisovca. Združitev je bila bolj ali manj prisilne narave, saj so jo pogojevale finančne težave, vseeno pa se je vsaj kratkoročno izplačala, saj je skupna ekipa suvereno premagala nasprotnike in proti Dobu med drugim dosegla celo rekordno zmago 14:2. Uspeh zasavskega nogometa je dopolnila Litija, ki se je prek kvalifikacij prav tako uvrstila v consko ligo. Tudi tam so klubi iz podzveze odigrali odlično, saj so Slavija, Svoboda in Ilirija dosegle prva tri mesta, pri čemer sta se prva dva tudi uvrstila v republiški rang. To je bil dotlej največji uspeh Slavije, nekdanjega Papirničarja, za katerega so takrat igrali Gomzi, Nadž, Zrimšek, Bergant, Manču, Klešnik, Zupančič, Kocjančič, Živič, Makovec in Tušar, trener pa je bil legendarni Alojz »Planta« Perharič. Uspeh je dopolnila druga Svoboda, ki je v kvalifikacijah ugnala ravenski Fužinar in se prav tako uvrstila v višji rang. V republiški ligi je bila Ljubljana, za katero je še naprej mreže neumorno tresel Miki Džaferović, drugič zapored četrta, blizu pa je bil tudi Rudar, ki se je po turbulencah spet stabiliziral v zgodnji polovici razpredelnice. Medtem je Olimpija prvič po mnogih letih spet igrala v najmočnejši konkurenci in odziv bežigrajske publike je bil temu primeren. Na tekmah proti

Slavija 1966, Makovec, Kocjančič, Nadž, Perharič, Zrimšek, Gomzi, Junker, Makovec, Marolt, Puhar, Kreuh, Manču, Tušar, Župančič, Bergant, Živič, Klešnik

veliki četverici in ostalim se je zbiralo 10.000 in več gledalcev, ki so bili lahko zadovoljni z rezultati domačih. Moštvo, v katerem sta debitirala Branko Oblak in Danilo Popivoda, vodil pa ga je Branko Elsner, je med drugim ugnalo Partizan, na koncu pa zasedlo zelo dobro osmo mesto. Precej manj uspešen je bil v drugi ligi Slovan. Pred začetkom se je okrepil z nekaterimi zvezdniki, potem pa mu je sredi sezone zmanjkalo financ, zato je moral iz tekmovanja izstopiti.

3.7 Ljubljana v drugi ligi, Olimpija v finalu pokala in Evropi

Prihodnje leto, torej v sezoni 1966/67, je naslov ljubljanskega prvaka nekoliko presenetljivo prvič odšel v Belo krajino, saj je slavil tamkajšnji istoimenski klub iz Črnomlja, sicer novinec v ligi. Belokranjci, pri katerih so imeli glavne vloge bratje Žunič, so s tem dosegli največji uspeh v dotedanji zgodovini kluba, tako da je prireditev ob 35. letnici kluba, ko je kapetan Vinko Weiss prejel pokal za osvojitev naslova, minila v nadvse veselem vzdušju. Zadovoljni so bili tudi v Novem mestu, ki je z drugim mestom tik pred Induplati prav tako napredovalo v višji rang. V conski ligi se je z drugim mestom in ponovno uvrstitvijo v republiški rang izkazal Hrastnik, ki je v dodatnih kvalifikacijah, te so organizirali zaradi združitve celjskih klubov, z dvema zmagama suvereno ugnal Partizan Šoštanj. Solidne uvrstitve v zgornji polovici lige pa so dosegli še Ilirija, Zagorje in Kamnik. V republiški ligi je naslov spet odšel v Ljubljano, tokrat v Šiško, dom železničarske Ljubljane. Šiškarji so bili premočni za domačo konkurenco, na zvezni ravni pa jim je zmanjkal kanček sreče. Za nasprotnika v kvalifikacijah za drugo ligo so dobili RNK Split, ki je zmagal prvo tekmo s 5:2, na povratni pa je Ljubljani po zadetkih slovitih golgeterjev Mikija Džaferovića, Alojza Škufce in Blaža Friča uspel preobrat. Ker je bil skupen rezultat 5 : 5 in ker takrat še ni veljalo pravilo gola v gosteh, so sledile enajstmetrovke, kjer so bili

Olimpija 1967 Jovičević, Šoškić, Zagorc, Zavrl, Škulj, Oblak, Golec, Bečejac, Ameršek, Lazović, Vislavski

uspešnejši gostje iz Splita. Za lep uspeh je s četrtim mestom poskrbela skromna Slavija, zadovoljni pa so bili tudi pri Svobodi, za katero so takrat igrali Škerjanc, Verbič, Kadunc, Fečur, Kotar, Oblak, Steiner, Osterc, Zupančič, Slanič in Stermecky, saj je Matjaž Zupančič postal prvi strelec slovenske lige. Rudar spet ni blestel, medtem ko je obubožani Slovan pričakovano izpadel iz tekmovanja. Olimpiji je šlo v jugoslovanski ligi tokrat slabše, saj se je vse do zadnjega kroga borila za obstanek. Tam je nato pred domačimi gledalci dosegla minimalno zmago nad Hajdukom, na roko pa ji je šel še rezultat na Reki, tako da ji je na koncu vendarle uspelo. Ljubljančani so to sezono prvič nastopili tudi v evropskem pokalu velesejemskih mest. Kar 68.000 gledalcev je na legendarnem stadionu NEP v Budimpešti videlo gladko zmago Ferencvarosa.

Sezona 1967/68 je prinesla nekoliko oslabljeno ljubljansko ligo, ki jo je po napetem finišu zasluženo osvojila Sava iz Tacna pred Induplati in Domžalami. Tacenski sodarji so imeli igrišče na Rocnu, kjer je danes policijska akademija, uvrstitev v consko ligo pa velja za največji uspeh kluba. Tam je to sezono slavila Ilirija pred Zagorjem, s čimer so se Ilirijani na krilih Milana Rojine po treh letih vrnili v republiško ligo. To je še drugič zapored suvereno osvojila Ljubljana, za katero so igrali Istenič, Rotar, Hrastnik, Jalševec, Šipčič, Skušek, Mastnak, Škufca, Džaferović, Frič in Papec, trener pa je bil znani nekdanji nogometaš Franc Berginc. Ker je prišlo do sprememb v sistemu druge zvezne lige, ta se je namreč po novem igrala v štirih skupinah, Ljubljani tokrat ni bilo potrebno igrati kvalifikacij in se je neposredno uvrstila v višji rang. Za popoln uspeh je poskrbel odlični hrvaški napadalec Franjo Papec, ki je postal najboljši strelec lige. Z novim četrtim mestom je še en lep uspeh dosegla Slavija, medtem ko so Rudar, Svoboda in Hrastnik končali pri dnu razpredelnice, a zaradi omenjenih sprememb to sezono iz

Ilirija 1967, Rojina, Vrhunec, Jerebic, Filip, Prašnikar, Judež, Toni, Deželak, Šmon, Tomše, Erjavec, Šimnovec, Dermastija, Stanić, Šušteršič (Arhiv Ilirije)

lige ni izpadel nihče. Olimpija, ki so jo to sezono vodili kar trije različni trenerji, je spomladi zapadla v krizo, a ji je v zadnjem kolu z dvema goloma Milorada Lazovića uspelo ugnati Radnički iz Niša in si tako vnovič zagotoviti obstanek. Na koncu se je sicer izkazalo, da bi obstali z vsakršnim rezultatom, saj je jugoslovanska zveza razširila ligo, tako da tudi tu ni izpadel nihče. Črno-beli so v Evropi tokrat nastopi v okviru balkanskega pokala, kjer so v močni skupini osvojili drugo mesto.

V sezoni 1968/69 je v ljubljanski ligi spet slavil Usnjar iz Vrhnike pred Elanom in Domžalami. Za Vrhničane so pod vodstvom Čanovića igrali Vujošević, Gerbec, Cicmil, Dobrovoljc, Gutnik, Kostić, Nikolić, Sarač, Bručan, Ogrin in Jurič, v klubu pa tedanji uspeh še vedno štejejo za rezultatski vrhunec vrhniškega nogometa. V conski ligi klubi iz podzveze tokrat niso dosegli vidnejših rezultatov, še najboljše tretje je bilo Zagorje, kar trije, Slovan, Litija in Kamnik, pa so izpadli iz lige. V republiški ligi so bili blizu najboljšim Svoboda, v moštvu katere je blestel neuničljivi Andrej Oblak, Rudar in Slavija. Trboveljski Rudar si je jeseni celo delil prvo mesto, a je moštvo Nikole Dukoviča spomladi precej popustilo in navijači v revirjih so bili znova razočarani. K temu je pripomogel tudi Hrastnik, ki je gladko izpadel iz lige, medtem ko si je novinka Ilirija brez večjih težav zagotovila obstanek. Zelo zanimivo je bilo v novi drugi zvezni ligi zahod, kjer so nastopili kar trije slovenski klubi, najboljša med njimi pa je bila Ljubljana, ki si je tudi edina zagotovila obstanek. Modro-beli so za to v zadnjem krogu potrebovali vsaj remi proti sloviti zagrebški Lokomotivi in ga tudi dosegli, saj se je tekma v Zagrebu končala z 0:0. Precej manj stresna je bila sezona Olimpije, ki ji je šla širitev prve zvezne lige precej na roko in se je v razširjeni konkurenci lažje kosala z nasprotniki. V fokusu so bili spet derbiji z Mariborom, kjer je po remiju v Ljudskem vrtu Olimpija doma slavila kar s 4:1, ob čemer je dva gola zabil takrat še mladi Vili Ameršek. Kljub vsemu v vodstvu po sezoni niso bili povsem zadovoljni s prikazanim, tako da se je moral posloviti trener Vlatko Konjevod, nasledil pa ga je Edo Hočevar. Olim-

Ljubljana 1968, Berginc, Sabol, Istenič, Mastnak, Frič, Džaferović, Škufca, Papec, Rotar, Jalšovec, Šipčič, Hrastnik, Skušek, Podobnik

pija je sicer spet nastopila tudi v pokalu velesejemskih mest, kjer jo je v prvem krogu gladko izločil Hibernian.

Rudar 1970, trener Zdravković, Čop, Repar, Butkovec, Krasnik, Izlakar, Grešak, Škofca, Hauptman, Petrušić, Klemenc, Ocvirk, Forte, Gorišek, Dragar (Arhiv Rudarja)

Sezona 1969/70 je prinesla nov podzvezni uspeh za Belo krajino, ki je tokrat slavila pred Litijo in Elanom. Črnomaljci morda celo niso imeli tako močne ekipe kot Litija, a so zlasti doma dosegali odlične rezultate, kar je zadoščalo za povratek v consko ligo. Tam je zlata generacija vrhniškega Usnjarja dosegla izjemno drugo mesto za Triglavom, pri čemer se je po navedbah Vrhničanov na domači tekmi z omenjenim nasprotnikom zbralo celo 1500 gledalcev. Solidna izida sta dosegla še zasavska Zagorje in Hrastnik, medtem ko se je conska avantura tacenske Save hitro končala. V republiški ligi se je najbolj izkazala Svoboda s četrtim mestom, medtem ko je Rudar spomladi spet izgubil stik z najboljšimi. Popuščati je začela Slavija, ki je več kot očitno svoj vrhunec že dosegla, medtem ko je šlo vedno bolje Iliriji, ki se je z ekipo domačih fantov uspešno kosala z slovitejšimi in bogatejšimi nasprotniki. Uspešno je v drugi zvezni ligi igrala tudi Ljubljana, ki za razliko od sezone pred tem tokrat ni imela večjih težav glede obstanka. Ob starih znancih se je uveljavil zlasti novinec Mršić, omeniti pa gre tudi tragično smrt napadalca Blaža Friča, ki se je ponesrečil pri potapljanju. Sezona je imela poseben pomen tudi za Olimpijo, saj je konec avgusta proti Partizanu prvič nastopila v zelenih dresih, ki so v prihodnjih desetletjih postali prepoznavni zaščitni znak kluba. Na igrišču sicer ekipi, ki jo je po nekaj krogih prevzel Nedeljko Gugolj, ni šlo tako dobro, saj so spet borili za obstanek. Tega so ob koncu sicer dosegli, a ga je zasenčila podkupovalna afera, v kateri so aretirali člana klubskega vodstva Antona Franetiča, ki je skušal podkupiti vratarja Sarajeva. Razen tega je sezono obeležila še odlična Olimpijina serija v pokalu, kjer se je ljubljanski klub prebil vse do finala, kar je največji uspeh kakega slovenskega kluba v jugoslovanskih tekmovanjih. Tam je bila sicer pričakovano boljša Crvena zvezda, a se je Olimpija kot podprvak vseeno uvrstila v pokal pokalnih zmagovalcev.

Finale pokala 1970:

19. 5. Olimpija-Crvena zvezda 2 : 2
27. 5. Crvena zvezda-Olimpija 1 : 0

V sezoni 1970/71 je naslov ljubljanskega prvaka končno uspelo osvojiti Litiji, ki je sicer nastopila s pomlajeno ekipo, saj je nekaj starejših igralcev pred sezono končalo svoje kariere. Litijani, ki jih je vodil Rajko Kneževič, so za naslov do konca borili s Slovanom, na koncu pa jim je uspelo slaviti zaradi boljše razlike v zadetkih, saj so dosegli kar 99

Olimpija - Benfica 14. 9. 1970 (Arhiv Olimpije)

golov. Tretje mesto je nekoliko presenetljivo osvojil novoustanovljeni Cement 1876, nekakšna druga ekipa Rudarja, katere letnica v imenu je predstavljala začetek proizvodnje cementa v Trbovljah. V conski ligi sta se znova izkazala Zagorje in Usnjar, medtem ko se je tekmovanje za Belo krajino vnovič izkazalo za prezahtevno. V republiški ligi je za dodatno zanimivost poskrbela viška Svoboda, ki je pod predsednikovanjem Adolfa Osterca sestavila za ta nivo izjemno moštvo, tekom sezone pa je tudi prevzela sponzorsko ime Mercator. Vičani, za katere so igrali Novak, Bjedov, Stermecky, Mavrič, Sombolac, Bajec, Milič, Zavrl, Furlan, Corn in Verdenik, so razbili konkurenco in slavili že krog pred koncem, s čimer so dosegli največji uspeh v kratki zgodovini kluba. Zanimivo je, da se je kar nekaj igralcev te šampionske generacije pozneje uveljavilo pri delu na NZS. Rudar je bil tokrat tretji, medtem ko je šlo nekoliko slabše Slaviji in Iliriji, ki pa sta si vendarle zagotovili obstanek. V drugi ligi je Ljubljana dosegla svoj najboljši rezultat, saj se je pod vodstvom Franja Glazerja enakovredno kosala z najboljšimi in na koncu zasedla celo šesto mesto. Spet sta blestela stara znanca Papec in Džaferović, svoje pa je v prvem delu dodal še mladi Predrag Đekić, ki se je pozimi preselil za Bežigrad. Tam je Olimpija nadaljevala svojo prvoligaško pot, tokrat precej uspešneje kot v sezonah pred tem. Nekaj časa se je celo borila za vrh, premagala je Crveno zvezdo s 4 : 2, na koncu pa zasedla odlično sedmo mesto. Izkazala se je tudi na prvi evropski tekmi, ko je z Benfico remizirala 1 : 1, a so nato na kultnem Luzu sloviti gostje slavili kar z 8 : 1.

3.8 Dva naslova Rudarja in ustanavljanje temeljnih nogometnih zvez

Sezona 1971/72 je v ljubljanski podzvezi prinesla zmagoslavje Slovana pred Domžalami in tacensko Savo. Rdeče-beli, ki jih je vodil legendarni Branko Elsner, so sestavili zanimivo moštvo, v katerem je ob mladih domačih fantih nastopalo nekaj starejših igralcev na čelu z vratarjem Antonom Žabjekom, tako da njihov uspeh nikakor ni bil presenetljiv. V conski ligi se je s tretjim mestom izkazala Litija, ki je ob koncu sezone dobila novo igrišče, obubožani Hrastnik pa je po dveh letih tekmovanja izpadel še iz drugega republiškega ranga. V prvem se je za naslov spet boril klub iz Ljubljane, le da je bila to tokrat nekoliko presenetljivo Ilirija, ki pa je v zadnjem krogu doma izgubila proti Kladivarju in naslov

Olimpija 1971, Oblak, Škorić, Pejović, Rogić, Šoškić, Popadić, Bečejac, Popivoda, Ameršek, Haclar, Milevoj (Arhiv Olimpije)

je odšel v Trbovlje. Dosežek pri Iliriji vseeno štejejo za največji povojni uspeh kluba, saj je moštvo, v katerem so igrali Jerebic, Erjavec, Jalševec, Godler, Ahlin, Jesenšek, Šmon, Daneu, Rojina, Dermastija in Kolenc, po zaslugi drugega mesta nastopilo na turnirju za amaterskega prvaka Jugoslavije, kjer je v finalu izgubilo proti Vrbasu. Naslov prvaka je kot rečeno osvojil trboveljski Rudar, ki je v zadnjem krogu pred rekordnim številom gledalcev s kar 10:0 ugnal Slivnico in se s tem končno uvrstil v tako željeno drugo jugoslovansko ligo. Pri knapih, ki jih je vodil nekdanji igralec Leopold Opresnik, se je najbolj izkazal legendarni napadalec Jani Drnovšek, najboljši strelec v zgodovini kluba. S četrtim mestom je uspeh predstavnikov ljubljanske podzveze dopolnila Slavija, za katero je prvi strelec lige Tine Mastnak zabil kar 16 golov. V višjem rangu je Ljubljana po treh uspešnih sezonah nekoliko nepričakovano zasedla predzadnje mesto in izpadla, bolje pa je šlo novincu Mercatorju, ki si je priboril obstanek. Pod vodstvom izkušenega reškega stratega Anđela Zikovića so viški beli namreč uprizorili izjemen finiš in se s serijo zmag otresli zasledovalcev. Solidno je prvi ligi nastopila tudi Olimpija, ki se je na krilih Amerška, Oblaka in Popivode učvrstila v sredini razpredelnice.

V sezoni 1972/73 je ljubljansko ligo spet osvojila Sava pred Kamnikom in Cementom, tako da so se Tacenčani ekspresno vrnili v consko ligo. Tam je navdušil Slovan, ki ga je ob Elsnerjevi odsotnosti vodil Slobodan Kitić, igrali pa so Žabjek, Kokalj, Čečelič, Korošec, Žižek, Novljan, Andrejašič, Haclar, Marinšek, Šinko in Kobilica. Rdeče-beli so si naslov in ekspresen povratek med najboljše slovenske klube več kot zaslužili, saj so v celotni sezoni doživeli zgolj en sam poraz. Dobro sta igrala še Litija in Usnjar, medtem ko je Zagorje razočaralo in izpadlo. V republiški ligi se je najbolj izkazala povratnica Ljubljana, ki si je želela vrniti v višji rang, a jo je ugnal razigrani mariborski Železničar. Šiškarji so po izpadu izgubili precej igralcev, kar se je poznalo zlasti jeseni, ko si je moštvo nabralo odločilen zaostanek. S tretjim in petim mestom sta se

Litija 1973, Savinšek, Nejedly, A. Jovanović, Zupančič, Južnik, Tekalec, trener Pavlica, Brinovec, Videmšek, D. Jovanović, Tišler, C. Kos, Semec, Ralić, T. Kos (Arhiv Litija)

izkazali še Ilirija, pri kateri je blestel Žarko Kolenc, ter Slavija, ki se je očitno dobro znašla tudi brez svojega prvega golgeterja Mastnaka. Slednji je odšel v višjo ligo k viškemu Mercatorju, ki se je poleg tega pred sezono okrepil še z Milovanom Nikolićem in Mahmutom Kapidžićem. Okrepljena ekipa se je uspešno kosala z nasprotniki, med drugim sta padla močna Rijeka in Karlovac, na koncu pa osvojila zelo dobro osmo mesto. A ker se je druga zvezna liga iz štirih po sezoni skrčila na dve skupini, so bile potrebne še dodatne kvalifikacije proti že omenjenemu Železničarju, ki naj bi določile zadnjega slovenskega predstavnika. Po dveh golih Rudija Zavrla in enem Miodraga Kitića je Mercator doma dosegel tesno zmago 3:2, na povratni tekmi pa je z 1:6 razbil nasprotnika in ohranil drugoligaški status. Precej slabše je šlo Rudarju, ki je na zadnjem mestu gladko izpadel. V prvi ligi je Olimpija kljub podobni ekipi kot prejšnjo sezono zaigrala nekoliko slabše in se do zadnjega kola borila za obstanek. Pred odločilno tekmo s Partizanom je bila celo zadnja, a je nato pred 10.000 gledalci slovitega nasprotnika odpravila z 2:0, na roko pa so ji šli še drugi izidi, tako da je ostala v ligi.

Sezona 1973/74 je v ljubljanski ligi prinesla dolgo pričakovano zmagoslavje Kamnika pred Elanom in Zagorjem. Kamničani so poželi uspeh z nadarjeno domačo generacijo, ki se je v letih pred tem izkazala že v mladinskih kategorijah, zdaj pa je poskrbela še za vrnitev publike na idilični stadion prijateljstva v Mekinjah. V conski ligi je Litija z drugim mestom nadaljevala svoj vzpon pod vodstvom že omenjenega Rajka Kneževiča, blizu vrha je vztrajal tudi Usnjar, Sava pa je še drugič zapored klavrno izpadla. Tudi v višji ligi ljubljanskim predstavnikom ni šlo vse po načrtih. Favorizirana Ljubljana je bila šele tretja, Ilirija šesta, Slavija pa osma, čeprav je imela v ekipi Stojana Sevška in Zlata Jalševca, ki sta skupaj zabila kar 28 golov. Bolj so bili zadovoljni pri Rudarju, ki je ponovil uspeh izpred dveh let in vnovič osvojil naslov republiškega prvaka. Knapi, za katere so igrali Repar, Butkovec, Ocvirk, Kolenc, Gorišek, Čop, Forte, Sivko, Drnovšek, Grešak in Rak, so spet slavili izjemno tesno, saj je vnovič odločal zadnji krog, v katerem so doma premagali Koper. Mreže je še vedno paral Jani Drnovšek, ki je postal najboljši strelec lige, moštvo pa je še vedno vodil stari znanec Poldi Opresnik. V

Slovan 1973, Žabjek, Hacler, Djordjević, Sevšek, Korošec, Žužek, Čampa, Jambrović, Čečelič, Novljan, Elsner, Frančeškin, Kokalj, Živković, Mendaš, Krajnik, Hribar, Titan, Andrejašič, Šubic (Arhiv Slovana)

drugi ligi se je medtem Mercator soočal z močnejšo konkurenco, saj so tekmovanju priključili klube iz Slavonije, Vojvodine in zahodnega dela Bosne. Mercator, ki je ekipo temu primerno okrepil z Borutom Škuljem, Predragom Đekićem, Marjanom Golcem in Janezom Zupančičem, je začel zelo dobro, a je v nadaljevanju povsem popustil in zanesljivo izpadel iz lige. Bolje je šlo Olimpiji, ki jo je po novem vodil hrvaški strateg Slavko Luštica, ki je pred tem treniral Hajduk. Tokrat ji v finišu ni bilo potrebno trepetati za obstanek, zasedla je namreč solidno deseto mesto. Ob tem je Danilo Popivoda zabil 17 golov in postal najboljši strelec jugoslovanske lige, uspeh, ki ga pred in po njem ni uspelo doseči nobenemu našemu nogometašu.

V ozadju so se medtem pripravljale velike politično-organizacijske spremembe, ki so v prihodnjih letih zaznamovale slovenski nogomet in o čemer bomo več pisali v nadaljevanju. V skladu z novo politiko samoupravljanja so kot nekakšen športni ekvivalent temeljnim organizacijam združenega dela nastale temeljne nogometne zveze, ki so nadomestile dotedanje podzveze. Ljubljanska podzveza se je tako tekom sezone preoblikovala v Temeljno nogometno zvezo Ljubljana, pri čemer je vsaj na začetku tekmovalni sistem ostal bolj ali manj nespremenjen. Ljubljansko ligo je v sezoni 1974/75 spet osvojila Bela krajina, ki si je priigrala zajetno prednost pred Krimom in Zagorjem. Belokranjci, ki jih je vodil nekdanji igralec Vinko Weiss, so bili odločeni, da tudi v višjem rangu tokrat ne bodo igrali obrobne vloge. Tam je sicer še naprej blestela Litija, ki se je s Primorjem celo borila za naslov, na koncu pa na drugem mestu zaostala samo za točko. Izkazal se je tudi novinec Kamnik, medtem ko je Usnjar začel popuščati. V republiški ligi je tekmovalni vidik zasenčila afera s prehrambnimi boni in kršenjem načel amaterizma, po kateri je bilo kar osem klubov kaznovanih z minus točkami. Tudi Mercator, ki pa se mu to ni pretirano poznalo, saj je imel za ta nivo tekmovanja enostavno premočno ekipo. Vičani so razbili konkurenco, v celotni sezoni pa le na treh tekmah niso zmagali. Da res ne bi bilo nobenega dvoma o prvaku, pa so poskrbeli pozimi, ko so drugi

Muri speljali prvega strelca lige Josipa Turčika. Je pa zato afera močno prizadela Ljubljano, za katero so igrali Dodić, Škoflek, Kulenović, Vasović, Terčič, Sikavica, Petrović, Jovičević, Plešinac, Bušić in Tošev-ski. Modro-beli so po zaslugi kazni prvič v zgodovini izpadli iz republiške lige, kar je bila za šišenskega velikana in njegove navijače prava katastrofa. Po zaslugi tega se je izvlekla Slavija, kazni pa sta se izognila tudi skromnejša Ilirija in Slovan, ki sta končala v sredini razpredelnice. V drugi ligi Rudar ni izboljšal svojega prejšnjega dosežka, nasprotno, knapi so zbrali samo sedem točk in vnovič takoj izpadli. Medtem je Olimpija ponovila predstave iz pretekle sezone in se spet razmeroma zanesljivo izognila boju za obstanek. Sezono je zaznamovala še huda poškodba Vilija Amerška, ki si je zlomil nogo, klub pa je zapustil Danilo Popivoda, ki je odšel v Eintracht Braunschweig.

Mercator 1975

V sezoni 1975/76 je ljubljansko ligo zasluženo osvojil Krim, ki si je medtem uredil novo igrišče na Rakovniku, pred Savo in Kočevjem. Žal pa sezona ni imela pravega tekmovalnega naboja, saj je bilo že vnaprej jasno, da zmaga razen prestiža ne prinaša ničesar, ker je bila conska liga ukinjena. V njeni zadnji izvedbi je premočno slavila Litija, ki je daleč za seboj pustila Ljubljano, Belo krajino, Kamnik in Usnjar. Litijani, za katere so nastopali Kos, Cerar, Volk, Nejedly, Videmšek, Cvetežar, Juvančič, Brinovec, Tišler, Kolman in Savinšek, so tako izpolnili cilj in se prvič v zgodovini uvrstili med najboljše slovenske klube, kar lahko štejemo za največji uspeh kluba. V republiški ligi člani temeljne ljubljanske zveze večinoma niso blesteli, Slovan je kljub številnim golom Marjana Novljana izpadel, Ilirija in Slavija pa sta končali v spodnji polovici nastopajočih. Še najboljši je bil Rudar, ki pa po izpadu iz zvezne lige z osmim mestom prav tako nikakor ni mogel biti zadovoljen. Kakovost se je očitno v veliki meri skoncentrirala pri Mercatorju, ki se je pred novo sezono še dodatno okrepil z vratarjem Antejem Sirkovićem iz Olimpije, napadalcem Štefanom Hohnjecem, ki je pozneje igral celo za Racing Santander, ter še nekaj igralci, moštvo pa je vodil upokojeni branilec Mahmut Kapidžić. Tokrat se je na igrišču vse skupaj obrestovalo, Mercator je nanizal nekaj dobrih rezultatov ter si brez večjih težav zagotovil obstanek v ligi. Nekaj podobnega je v višjem rangu uspelo tudi Olimpiji, pri kateri se je v ekipo vrnil Vili Ameršek, izkazal pa se je tudi novinec Goran Jurišić. Najbolj zanimiva je bila prej ko slej domača tekma zadnjega kroga proti Partizanu, ki si je s kontroverznim golom globoko v podaljšku priigral naslov.

3.9 Portoroški sklepi in njihove katastrofalne posledice

17. aprila 1976 je bil v Portorožu sprejet samoupravni sporazum, ki je določil koncept vrhunskega športa, po katerem bi potekal pretok nadarjenih športnikov iz manjših središč v večja, vzorčno pa je bil izdelan prav za Ljubljano. Predvideval je, da bi članske ekipe imeli le ti večji centri, ki bi morali izpolnjevati kadrovske, finančne, infrastrukturne in druge pogoje, vanje pa bi prehajali mladi talenti iz območij, ki bi jim pripadala. To naj bi dosegli z uvedbo selekcij za potencialne vrhunske športnike, medtem ko bi bila vsem drugim namenjena samo še rekreativna dejavnost. Sklepi so bili v prvi vrsti namenjeni individualnim športom, zato se je njihovo uvajanje v kolektivne panoge, zlasti nogomet, izkazalo za izrazito problematično. V nogometu, ki je imel dolgo tradicijo klubskega organiziranja, je zato moralo priti do popolne transformacije tekmovalnih sistemov. Število lig in njihovih članov se je precej zmanjšalo, namesto včerajšnjih klubov pa so nastopale regijske selekcije. Slovenija je bila razdeljena na 12 centrov, proces treninga pa je potekal v sedmih kategorijah: predselekcija (od 9 do 11 let), I. selekcija (od 11 do 13 let), II. selekcija (od 13 do 15 let), III. selekcija (od 15 do 17 let), IV. selekcija (od 17 do 19 let), V. selekcija (od 19 do 24 let, slovenska članska liga), VI. Selekcija (II. zvezna liga), VII. selekcija (I. zvezna liga).

Sezona 1976/77 je bila prehodna. Ukinjeni sta bili zahodna conska liga ter ljubljanska liga temeljne nogometne zveze, vsi klubi, ki so dotlej nastopali v teh ligah, pa so se morali zadovoljiti z rekreativnimi občinskimi in medobčinskimi tekmovanji. Posledično je bilo nešteto igralcev prisiljenih končati svoje kariere, delovanje pa so opustili tudi številni amaterski športni delavci, od česar si slovenski nogomet še celotno desetletje ni opomogel. V Ljubljani sta lahko s člani kolikor toliko nemoteno nastopala samo Mercator in Olimpija, ki sta pripadala VI. oziroma VII. selekciji, medtem ko naj bi se na ravni slovenske lige oblikovali dve ekipi. Prva je bila predvidena v okviru nogometnega centra Slovan Moste - Polje, v kateri naj bi se zbirali mladi igralci Slovana, Slavije, Krima in Mercatorja, druga pa v okviru nogometnega centra Ilirija Šiška - Bežigrad, kjer bi se zbirali mladi upi Ilirije, Medvod, Ljubljane in Olimpije, medtem ko bi drugi klubi ostali brez članskih ekip. Podoben razvoj je bil predviden tudi za druge kraje in regije, kjer so se ob rekreativnih tekmovanjih v prihodnjem letu oblikovale tudi občinske in medobčinske nogometne zveze. Razumljivo je, da ob vsem tem dogajanju tudi tekmovanje v republiški ligi ni imelo pravega naboja, saj o izpadu ni več odločalo igrišče. Slavija je bila zadnja, a je bilo to tako ali tako brezpredmetno, saj so se morali njeni igralci po sezoni pridružiti nižjerangiranemu Slovanu,

Rudar - Crvena zvezda
5. 6. 1977

Ilirija je bila deveta, Rudar in Litija, ki sta bila v prihodnje prisiljena tvoriti skupno moštvo, pa sta končala v sredini razpredelnice. Vsem tem peripetijam pa se ni uspel izogniti niti Mercator, ki je po slabi drugoligaški sezoni izpadel in so tako tudi zanj veljala nova pravila v slovenski ligi. Medtem je Olimpija nadaljevala s solidnimi predstavama tudi pod vodstvom Dragoljuba Miloševića, ki je ekipo vnovič pripeljal do mirnega obstanka.

V sezoni 1977/78 je v slovenski ligi nastopilo 13 ekip, saj je imela Ljubljana zaradi izpada Mercatorja v tekmovanju tri moštva. Mercator, ki je bil prisiljen povsem spremeniti in pomladiti ekipo, se je v spremenjenih okoliščinah klub vsemu dobro znašel in se je z novim naslovom vrnil v drugo ligo. Pri tem je veliko vlogo odigral mladi napadalec Dušan Poljanšek, ki je zabil 16 golov. Mlada selekcija Zasavja, v kateri so igrali igralci Rudarja, Zagorja, Litije in Cementa, je končala sedma, peta pa je bila selekcija Slovana, v kateri so imeli kot rečeno glavno vlogo igralci Slavije. Nekoliko slabše je šlo le selekciji Ilirija/Ljubljana, ki je svoje tekme igrala izmenično v Zgornji in Spodnji Šiški. Za prihodnjo sezono je nato prišlo do nove spremembe, saj so ligo razdelili na vzhodno in zahodno skupino, v vsaki pa je nastopilo po 9 moštev. Na zahodu je šlo spet precej dobro selekciji Slovana, ki se je s tretjim mestom uvrstila v finalno skupino za prvaka, še bolj pa so se izkazali Zasavci, tokrat spet pod starim imenom Rudar, ki so osvojili najprej vzhodno skupino, nato pa še tako imenovano superligo. V zahodni skupini so igrali še Ilirija/Ljubljana, Dolenjska in Kamnik, pri čemer sta slednja tudi izpadla iz lige. Olimpija je medtem na krilih mladih Toneta Rožiča, Petra Amerška in Janeza Voljča osvojila odlično deseto mesto, nato pa si v prihodnji sezoni komaj priigrala obstanek, potem ko je po številnih menjavah trenerjev v predzadnjem krogu ugnala četrtouvrščeno Sarajevo.

Sezona 1979/80 je prinesla določene popravke neustreznega sistema, saj so na ravni republike spet uvedli drugo ligo po sistemu vzhod–zahod, le da se je ta zdaj imenovala območna liga. Moštva so bila vanjo sicer uvrščena na podlagi različnih nešportnih kriterijev, a je naslov prinašal napredovanje, tako da je imelo tekmovanje vsaj pri vrhu pravi naboj. V zahodni območni ligi je zelo dobro nastopila Bela krajina, sodelovala sta še Elan in Kočevje, medtem ko so v vzhodni svoja mesta našli Domžale, Litija in Kamnik. Litijani so se po sezoni preselili na zahod, domžalsko-kamniški dvojec pa je izpadel oziroma bil izločen, saj ni več izpolnjeval omenjenih kriterijev. V republiški ligi je spet slavil Mercator, ki je sezono pred tem vnovič izpadel iz druge lige. Vičani, za katere so igrali Magič, Protić, Busić, Kolarič, Zupančič, Vrhovec, Kadivnik, Bele, Stamejčič, Zavrl in Klemenc, so spet slavili precej suvereno, čeprav nekoliko manj kot pred tem, saj jim je večji del sezone za ovratnik dihal sosednji Slovan, ki je na koncu dobil medsebojno tekmo kar s 3 : 0, a je bilo to v boju za naslov že prepozno. Mercator je izpolnil cilj povratka na zvezno raven, Poljanšek je postal najboljši strelec lige, a prihodnost je bila negotova, saj je klub po sezoni zapustil generalni sponzor. Slovan je bil na koncu kljub vsemu zadovoljen tudi z drugim mestom, še bolj pa so se veselili pri Iliriji, ki si je v napetem zadnjem

krogu z remijem pred domačo publiko priigrala obstanek. Isto je uspelo tudi Olimpiji v zvezni ligi, kjer so bila moštva vnovič izredno izenačena, zeleno-beli pa so se pod vodstvom Dušana Varagića in s precejšnjo pomočjo povratnika Vilija Amerška kljub nepreprečljivim predstavam spet nekako izvlekli. Precej manj uspešen je bil Rudar, ki se v močni drugi ligi nikakor ni znašel in je spet trdno zasedel zadnje mesto.

V sezoni 1980/81 je v območni ligi prvič nastopil dupliški Stol, ki je po razpadu Kamnika postal nosilec selekcije v tem mestu, tako da se je kakovosten nogomet iz Mekinj preselil na Šmarco. Moštvo Stola je že v svoji krstni sezoni presenetilo, saj je v prvenstvu zaostalo samo za Primorjem, kar je ob širitvi republiške lige pomenilo kvalifikacije z drugouvrščenim z vzhoda. Na prvi tekmi s favoriziranim Kovinarjem je Kamničanom v Mariboru uspelo iztržiti ugoden izid 2 : 2, na povratni pa je moštvo, v katerem so igrali Lamberšek, Modrijan, Marko, Poljanšek, Bukovec, Bizjak, Hribar, Fricelj, Kaučič, Zlatanović in Bekić, z golom Kaučiča ugnalo nasprotnika in poskrbelo za veselje 600-glave publike. V ligi so nastopili še Elan, Bela krajina, Kočevje in Litija, ki so lahko zaradi sistema brez izpadanja igrali povsem sproščeno. Republiška liga je bil prav tako zanimiva, a žal zaradi negativnih razlogov, saj se je prvič v zgodovini zgodilo, da prav noben klub ni hotel napredovati. Prvak je postalo Šmartno, a so se tamkajšnje telesno-kulturne skup-

Bela krajina 1980/81, L. Weiss, Furlić, Čurk, Djokić, Grguraš, Kramarič, Simčič, Dormiž, Čuk, Vrščaj, T. Weiss, Kapš, Cimerman, Zupančič (Arhiv Bele krajine)

nosti odločile, da ne gredo v višjo ligo. Tako se je priložnost ponudila drugouvrščenemu Slovanu, a so se tudi na Kodeljevem odločili podobno, medtem ko Rudar in Ilirija ob slabih izidih sploh nista prišla v poštev. Vse to je odražalo krizo slovenskega nogometa in naših klubov, ki po portoroških sklepih zaradi vseh sprememb enostavno niso bil več konkurenčni moštvom iz drugih republik. Tega so se zavedali tudi pri Svobodi, zato so pred vnovičnim poskusom v višjem rangu svoje vrsti okrepili z zvezdniki Muhamedom Redžo, Fahrudinom Zejnilovićem in celo Vitom Dimitrijevićem, ki je pred tem igral za sloviti ameriški New York Cosmos, v ekipo pa se je vrnil tudi Tone Hrovatič. Pod vodstvom starega lisjaka Zikovića je moštvo med drugim razbilo Maribor s 5:0, na

koncu pa tudi z nekaj sreče osvojilo visoko deveto mesto. Uspešna je bila tudi Olimpija, ki se je spet nekoliko dvignila, zlasti jeseni, ko je pri vrhu mešala štrene tudi najboljšim klubom. Pozneje je nekoliko popustila, v Beogradu med drugim klonila z 0:6, a na koncu osvojila še vedno nadvse solidno dvanajsto mesto.

Sezona 1981/82 je prinesla širitev območne lige na deset klubov, tako da sta v njej svoji mesta našla tudi Usnjar in Domžale. Najbolje se je sicer odrezala Litija, ki je končala druga, medtem ko so bili z uvrstitvijo v zgornjo polovico zadovoljni tudi pri Elan in Beli krajini. V republiški ligi je prvič nastopil Stol in to nadvse uspešno, saj je pod vodstvom že omenjenega Alojza Perhariča dosegel izvrstno osmo mesto, mladi Simon Jeglič pa se je izkazal kot eden najboljših igralcev lige. Slovan je bil tokrat samo četrti, razočaral pa je Rudar, za katerega so igrali Ahlin, Dragojlov, Štendler, Rižnar, Vereš, Cestnik, Pustak, Razboršek, Žlak, Kern in Duh, vodil pa ga je Nikola Popivoda. Knapi so namreč končali šele kot deveti, le nekaj točk pred Ilirijo, ki je po dolgih letih izpadla iz lige. Še bolj tragična je bila usoda Svobode, ki je po odhodu Mercatorja v drugi ligi povsem obubožala in je po obupni jeseni, v kateri je osvojila samo eno zmago, izstopila iz tekmovanja. S tem se je končalo bolj ali manj uspešno desetletno nastopanje tega kolektiva v jugoslovanskih tekmovanjih, saj je morala prenovljena ekipa svojo pot v prihodnje nadaljevati v najnižjih ligah. Edini zvezni predstavnik je s tem ostala Olimpija, ki se je na krilih zimzelenega Vilija Amerška zasidrala v sredini razpredelnice. Na poti do tja je dvakrat remizirala s prvakom Dinamom, v obrambi pa se je vse bolj uveljavljal tudi mladi Marko Elsner.

Olimpija 1981, Janjuš, Šarenac, Iskra, Rožič, V. Ameršek, Petrović, Elsner, P. Ameršek, Voljč, Bošnjak, Sejdić (Arhiv Olimpije)

3.10 Uspeh Slovana in reorganizacija v nižjih ligah

Slovan ob osvojitvi pokala 1982 (Arhiv Slovana)

Na aprilski skupščini leta 1982 je nov predsednik ljubljanske zveze postal Albert Erman, napovedana pa je bila reorganizacija, s katero bi odločilnejšo besedo spet dobili klubi. To je pomenilo konec rekreativnega značaja ljubljanske lige, saj je imel prvak po novem spet možnost napredovanja v višji rang. Po sezoni sta se v kvalifikacijah pomerila Ljubljana in Medvode, ki pod vodstvom trenerja Rada Avdića skoraj dve leti niso izgubile nobene prvenstvene tekme. To se je jim nato pripetilo v Šiški, kjer je Ljubljana slavila s 3 : 2, medtem ko se je povratna tekma končala z remijem in Šiškarji so se uvrstili v območno ligo. V sezoni 1982/83 se je nato igrala ljubljanska liga z 11 člani, tudi to pot pa so pred Slavijo in Svobodo slavile Medvode, ki so bile pod vodstvom novega trenerja Petra Lazarevića v drugo uspešne in so se kvalificirale na višji nivo. V območni ligi je Ljubljana takoj upravičila status velikega kluba in se je že v prvi sezoni borila za naslov, na koncu pa je morala samo za točko priznati premoč zasedbi iz Nove Gorice. Izkazale so se tudi tretje Domžale, ki so zlasti spomladi igrale odlično, blizu pa sta bila še novomeški Elan in Ilirija. V republiški ligi je blestel Slovan, ki je pod vodstvom Dragana Popadića povsem potolkel konkurenco in si že precej pred koncem zagotovil svoj drugi naslov prvaka. Za rdeče-bele, ki so v uvode sezone osvojili tudi republiški pokal, so takrat igrali Oblak, Pavlinič, Javornik, Hegler, Jeglič, Pejović, Jovičević, Kolarič, Voljč, Marolt in Poljanšek, pri čemer je bil v glavni vlogi popularni Robert Voljč, ki je pred sezono prišel iz Olimpije. Rudar se je nekoliko dvignil in je končal na solidnem šestem mestu, uspešen pa je bil tudi dupliški Stol, ki si je brez težave priigral obstanek. Olimpija je nadaljevala z uspešnimi predstavami iz prejšnje sezone in na koncu zasedla celo sedmo mesto, kar je bil izenačen najboljši rezultat kluba v jugoslovanski ligi. K temu je veliko prispeval nadarjeni Srečko Katanec, za katerega je bila to prva sezona v članskem moštvu.

Sezona 1983/84 je bila uspešna za Slavijo, ki je osvojila ljubljansko ligo pred združenim moštvom Sava-Tabor in Ribnico. Vevški modro-beli so se nato v kvalifikacijah za napredovanje pomerili z Naklim, a so po gostujočem remiju s 3 : 3 nato doma izgubili. V območni ligi se je medtem vnovič odvijal hud boj za naslov, v katerem je spet krajšo potegnila Ljubljana, saj jo je tokrat za točko ugnala sosednja Ilirija, ki se je tako ekspresno vrnila na republiški nivo. Za zeleno-bele so takrat igrali Simič, Lovrič, Klančar, Hercigonja, Mišić, Bokalj, Majce, Ratajec, Gom-

Slovan 1983, tehnični vodja Tušar, Hegler, Magić, Vrhovec, Voljč, Maver, ekonom Mušič, Poljanšek, Šuštaršič, Javornik, Oblak, trener Popadić, zdravnik Kolenc, Beširević, Pavlinič, Jeglič, Marolt, Đekić, Jovićević, Kolarič, Pejović, Stupar

boc, Korošec in Čampa, vodil pa jih je nekdanji as Ljubljane Zdravko Dolenc, ki je torej prekrižal račune svojemu nekdanjemu klubu. Zelo dobro je nastopil tudi novinec iz Medvod, ki je bil tretji, medtem ko sta Litija in Kočevje razočarala ter izpadla. V republiški ligi je šlo zelo dobro Rudarju, ki je osvojil odlično tretje mesto, blestel pa je zlasti mladi napadalec Miloš Breznikar. Precej slabše se je odrezal Stol, ki je moral po treh letih zapustiti republiško ligaško druščino. Slovan se je v drugi ligi znašel malenkost bolje kot v prvem poskusu in je sezono odigral do konca, a močnejšim tekmecem vseeno ni mogel resno parirati. Ekipa, v kateri so poleg Voljča igrali še Suad Beširević, Tomaž Kavčič, Predrag Đekić in odlični strelec Igor Maver, je dosegla le tri zmage in ponovno izpadla. Precej bolj nepričakovan pa je bil drugi izpad, saj je po kar 19 sezonah iz prve zvezne lige izpadla tudi Olimpija. Za zmaje, ki so bili še leto pred tem tako uspešni, so bile usodne finančne težave, zaradi katerih so med drugim odšli tudi Marko Elsner, Zdenko Iskra in Branko Bošnjak.

Radomlje - Stol 1984

V sezoni 1984/85 je pred Livarjem in Kočevjem ljubljansko ligo spet osvojila Slavija, a Vevčani tudi tokrat niso bili uspešni v kvalifikacijah za napredovanje, kjer jih je tokrat izločila Postojna. V območni ligi se je medtem ponavljala stara zgodba, favorizirana Ljubljana je bila spet druga, do naslova pa so po napetem finišu prišle Domžale, ki jih je vodil odlični strateg Dimitrije Srbu. Uspeh ravbarjev, za katere so takrat igrali Pogačar, Zlatanović, Jug, Medved, Rihtar, Kovačević, Upelj, Bukovec, Kavčič, Juršič in Orešek, je bil veliko presenečenje, saj jim pred prvenstvom praktično nihče ni pripi-

soval večjih možnosti za naslov. Dobro so se odrezali tudi Stol, Medvode in Elan, ki so dosegli mesta med tri in pet. V republiški ligi se je vse do zadnjega kola za naslov boril trboveljski Rudar. Knapi so pred domačo publiko razbili skromno Ilirijo kar s 6 : 2, a jih je razžalostil rezultat iz Tezna, kjer je slavil Koper, ki je tako osvojil naslov. Za nekaj tolažbe je poskrbel Miloš Breznikar, ki je s 27 goli postal najboljši strelec lige. Dobro se je odrezal tudi Slovan, ki ga je vodil Dragan Rogić in je končal tretji, medtem ko se je Ilirija le s težavo izvlekla. Moštvo iz zgornje Šiške, v katerem je imel glavno vlogo Milorad Mišić, je imelo srečo, da so tudi neposredni tekmeci v zaključku igrali slabo, tako da je rešilno enajsto pozicijo obranilo s točko prednosti. Za Olimpijo se je medtem začenjalo neko novo obdobje, saj se je po mnogih letih znašla v drugoligaški druščini, kjer je igrala z manj renomiranimi nasprotniki, kar se je precej poznalo tudi pri obisku na tribunah. Povsem prenovljeno in zlasti pomlajeno moštvo je prevzel Zdenko Verdenik, ki pa ni ravno navdušil, saj so zeleno-beli skupaj z Mariborom šokantno izpadli še iz druge lige. Zadnji žebelj je v zadnjem krogu zabil subotiški Spartak.

Elan 1985, Horvat, Struna, Pavlin, Novak, Buzuk, B. Avbar, Mesojedec, Dujaković, Gabrič, Rajlić, I. Avbar, Šimunović

Slaviji je sezono 1985/86 v tretje končno uspelo zaključiti uspešno, saj je po novem naslovu pred Svobodo in Črnučami le prebrodila zahtevne kvalifikacije in izpolnila cilj uvrstitve v območno ligo. Pod uspeh se je podpisal Filip Mendaš, ki je pred tem v klubu treniral mladince. V območni ligi je po treh neuspelih poskusih le slavila šišenska Ljubljana, ki je imela za ta nivo izjemno moštvo. Modro-beli, za katere so igrali Dodić, Škoflek, Zadravec, B. Plešinac, S. Plešinac, Vojvodić, Maksimović, Prezelj, Robavs, Kušar in Stanko, so v celotni sezoni izgubili samo dve srečanji. Še najbolj se jim je približal Stol, ki je zasedel odlično drugo

Rudar 1986, Baš, Brečko, Ahlin, Žibret, Mudrinić, Milinović, Parić, Turk, Zagorc, trener Žibret, Memišević, Duh, Drnovšek, Agatić, Buovski, Sotenšek (Arhiv Rudarja)

mesto, medtem ko je zadnje pripadlo obubožanemu Usnjarju, s čimer se je končalo obdobje uspešnih rezultatov na Vrhniki. V republiški ligi se je medtem odvijala nadvse zanimiva sezona, saj so v njej po dolgem času igrali vsi najboljši klubi vključno z Olimpijo, ki je kljub odhodom veljala za glavnega favorita. Toda zmaji, ki jih je še vedno vodil Zdenko Verdenik, te vloge niso upravičili in so po jesenskem delu zasedali komaj enajsto mesto. Spomladi so se nato dvignili do tretjega, a se v boj za naslov niso uspeli vmešati. Večino sezone je bil pred njimi tudi sosednji Slovan, pri katerem je največ golov dosegel Mileta Stanković, prve izkušnje pa je nabiral tudi Aleš Čeh. Rudar, za katerega so igrali tudi republiški reprezentanti Andrej Ahlin, Darino Rižner, Mojmir Brečko in Miloš Breznikar, je bil le peti, zelo pa so se izkazale Domžale, ki so pod vodstvom legendarnega Mikija Džaferovića v svoji krstni republiški sezoni dosegle kar sedmo mesto. Precej manj uspešna je bila Ilirija, ki je samo s tremi zmagami in najslabšim napadom lige zasluženo izpadla iz tekmovanja.

V sezoni 1986/87 je v ljubljanski ligi zasluženo slavila Svoboda pred Livarjem in Črnučami. Zasedba z Viča v celotni sezoni ni doživela niti enega poraza, prejela pa je vsega skupaj samo šest golov, kar ostaja praktično nedosegljivi rekord lige. V območnem rangu je najbolje igrala novinka Slavija, za katero so igrali Volk, Žganec, Đokić, Štancar, Novljan, Poplatnik, Marolt, Narić, Ošlaj, Žganec in Javornik. Vevčani so se za naslov borili z Izolo, ki je bila na koncu za malenkost uspešnejša, saj je na medsebojni tekmi sezone v Vevčah iztržila remi. Stol je bil tokrat tretji, prava drama pa se je vse do konca odvijala tudi na dnu, kjer sta se za obstanek borila Elan in Ilirija. Po zaslugi boljše razlike v zadetkih so se veselili Novomeščani, Ilirijani pa so izpadli še drugo leto zapored. V republiški ligi je prepričljivo in pričakovano slavila Olimpija, ki je imela za ta nivo preprosto izvrstno moštvo. Zeleno-beli, pri katerih so imeli glavne vloge Zvone Terčič, Srečko Rajšel, Primož Gliha, Vlado Milošević in zlasti Jože Prelogar, ki je postal tudi prvi strelec lige, so mariborskemu Železničarju natresli kar 8 golov, v celotni sezoni pa niso doživeli nobenega poraza. Spet je šlo zelo dobro tudi tretjemu Slovanu, pri katerem je v napadu še vedno čaral Stanković, pa tudi četrti Ljubljani, pri kateri so igrali takšni mojstri kot Stojan Plešinac, Sašo Udovič, Zlatko Ratajec in Bojan Škufca, a ne eni ne drugi niso mogli resno konkurirati rivalom izza Bežigrada. Nekoliko slabše kot v prejšnji sezoni pa so se odrezale Domžale, ki jih je izpada rešil zlasti legendarni golgeter Jože Kuprivc, najboljši domžalski strelec v republiški ligi.

Sezona 1987/88 je prinesla nove velike spremembe v nižjeligaških tekmovanjih, saj so bile spomladi vse manjše občinske in medobčinske zveze ukinjene, iz Ljubljanske nogometne zveze pa je po pridružitvi njihovih članov 11. maja nastala velika Medobčinska nogometna zveza Ljubljana, kakršno poznamo še danes. MNZ Ljubljana je posledično formirala novo močno skupno ligo, v kateri so mesta našli Ilirija iz območne lige, Livar, Črnuče in Tabor 69 iz ljubljanske lige, Bela krajina in Kočevje iz dolenjske lige, Ihan, Radomlje, Mengeš in Dob iz kamniško-domžalske lige, Apnar, Litija in Svoboda Kisovec iz zasavske lige,

Domžale 1987/88, Rozman, Pavlinič, Štucin, Novak, Brezovšek, Stanko, trener Džaferović, Kovač, Zaviršek, Dobrovoljc, Kuprivec, Pavlič, Durič (Arhiv Domžal)

ter Usnjar, prvak vrhniške občinske nogometne lige. Prvak je postala Bela krajina pred Ihanom in Litijo, medtem ko so ljubljanski predstavniki večinoma razočarali, Ilirija pa je celo izpadla. V območni ligi so cilj naslova končno izpolnili Dupličani, ki so nastopali pod novim imenom Stol Virtus in imeli na vrhu tabele enako število točk kot Svoboda, a so se lahko veselili zaradi boljše razlike v zadetkih. Vsled formiranja medrepubliške lige, o čemer bomo pisali pozneje, sta napredovali obe moštvi, mogoče malo nepričakovano pa so se jima pridružile še tretjeuvrščene Medvode. Za Medvodčane je bil to zgodovinski uspeh, saj so na stadionu ob Sori prvič dobili priložnost spremljati tudi najboljša slovenska moštva. Solidno sta odigrala še Elan in Slavija, ki sta se v zelo izenačeni ligi spretno rešila izpada. Na republiškem nivoju je po odhodu Olimpije zazevala nekakšna praznina, ki pa je ljubljanska predstavnika nista najbolje zapolnila in naslov je odšel v Koper. Posebnost sezone je bila v tem, da je bila napredovanje omogočeno kar štirim klubom, a se je pozneje izkazalo, da večine ta možnost niti ne zanima pretirano. Na tretjem mestu je namreč končala Ljubljana, a se je vodstvo na čelu z Milanom Vajdo napredovanju odpovedalo, češ da ne more zbrati 400 milijonov dinarjev, ki naj bi bili potrebni za nastopanje v novem tekmovanju. Nasprotno pa so se za sprejetje izziva odločili pri četrtem Rudarju, saj niso želeli razočarati vselej srčnih zasavskih navijačev. Moštvo, za katerega so igrali Ahlin, Kern, Buovski, Jereb, Brečko, Rižner, Duh, Sotenšek, Agatić, Zirdum in Žlak, po upokojitvah nekaterih starejših igralcev sicer ni bilo pretirano močno, a ga je reševal izjemni Jani Žlak, ki je s 17 goli postal prvi strelec lige. Zadnje prosto mesto v višji ligi pa je sprejel Slovan, ki je bil sicer samo šesti, tudi za Domžalami, a se je zanašal na dobro mladinsko šolo in Zorana Ubaviča, ki je prišel iz Olimpije.

3.11 Ustanovitev medrepubliške lige in konec Jugoslavije

Olimpija je v drugi ligi igrala precej povprečno, pred izpadom pa jo je rešil nekakšen republiški ključ, saj Koper po sumljivih kvalifikacijah z moštvom iz Bačke Palanke ni dosegel napredovanja. To je pomenilo, da sta v sezoni 1988/89 v novi medrepubliški ligi zahod, v kateri so igrali klubi iz Slovenije, večine Hrvaške in manjšega dela Bosne in Hercegovine, med štirimi slovenskimi klubi nastopila dva člana MNZ Ljubljana. Močno tekmovanje, v katerem so med drugim sodelovali Zagreb, Split, Varteks, Lokomotiva in Orijent, pa se je za oba izkazalo za prezahtevno, tako da sta morala posloviti že po prvi sezoni. Nekoliko boljše je šlo Slovanu, za katerega so pod vodstvom Vladana Mladenovića igrali Žmavc, Pejović, Stupar, Protega, Žilnik, Kendić, Jerina, Prezelj, Stojanović, Kušar in Dervić, a ga je v izredno sumljivem zadnjem kolu po porazu s

Ljubljana 1988/89, trener Lazarević, B. Plešinac, S. Plešinac, Jankoviè, Dr. Hasanagić, Marković, Judež, Stanković, Gruškovnjak, D. Hasanagić, Magić, Plemeniti, pomočnik trenerja Dodič, tehnični Šimic, sedijo bolničar Stefanovski, Šimic, Cakić, Jančič, Peter Koželj, Matanić, predsednik Vajda, sekretar Kokec, Bengez, Kump, Srovin

Segesto za točko prehitela Lokomotiva, ki je po pravi sodniški smešnici minimalno ugnala Maribor. V republiški ligi, ki je postala četrti nivo nogometa v Jugoslaviji, je medtem pričakovano slavila Ljubljana, ki ob odhodu vseh močnejših tekmecev ni imela prave konkurence. Vodstvo se je po tem uspehu le odločilo, da poskusi srečo tudi v višjem rangu in Šiškarji, katerih nosilci so bili Dragan Hasanagić, Darko Srovin, Sašo Udovič, Roman Bengez in zlasti prvi strelec lige Stojan Plešinac, so se po skoraj dveh desetletjih spet lahko začeli pripravljati na jugoslovansko konkurenco. S sedmim mestom so lepo presenetile Medvode, nekoliko slabše pa se je odrezal kamniško-domžalski dvojec, ki je končal v sredini razpredelnice, medtem ko je Svoboda izpadla. V območni ligi je z naslovom svoj dotlej največji uspeh dosegel novomeški Elan, solidno pa sta nastopili še Slavija, ki je nastopala pod novim sponzorskim imenom Slavija Papir, ter Bela krajina. V ljubljanski ligi je pred Litijo in Usnjarjem slavil Mengeš, ki pa kljub znanemu trenerju Filipu Mendašu v kvalifikacijah ni uspeh premagati kranjske Save.

Štiri nivoje višje se je Olimpija medtem kosala z nasprotniki v drugi ligi, ki je bila prvič po mnogih letih spet enotna, kar je pomenilo, da so v njej igrali številni odlični klubi vse do Bitole. Zmaji, ki jih je vodil Miloš Šoškić, pred sezono zaradi zgoraj opisanih dogodkov nikakor niso veljali za favorita, a so presenetili prav vse in senzacionalno osvojili naslov prvaka. Levji delež pri tem uspehu so imeli Janez Pate, brata Damir in Dinko Vrabac, Peter Ameršek, Gregor Židan, Jedinko Perica in zlasti nepozabni golgeter Zoran Ubavić, na desnem boku pa se je izkazal tudi mladi nadarjeni Črnučan Džoni Novak. To je pomenilo, da je Olimpija sezono 1989/90 spet preživela v družbi najboljših, kjer je ni bilo kar pet let. Zeleno-beli so se po dobrih igrah spomladi zavihteli v zgornjo polovico razpredelnice ter končali na za novinca odličnem osmem mestu. Izkazali so se zlasti na domačem terenu za Bežigradom, kjer so na veliko veselje domačega občinstva padli prav vsi štirje člani velike četverice, Dinamo, Hajduk, Crvena zvezda in Partizan, slednji celo s 5 : 1.

Olimpija 1989, Ameršek, Mohor, Podgajski, Pisenjak, Ubavić, Valentinčič, Irgolič, Da. Vrabac, Perica, Ibranović, Oblak, Škodlar, Pate, Vončina, Bošnjak, Englaro, Židan, Di. Vrabac, Gliha, Novak, Štok, Žitnik, Stojanović, Granov

Tekmovanje so zaznamovale tudi številne enajstmetrovke, ki so se po novih pravilih streljale v primeru neodločenega rezultata, pri čemer je točko dobil samo zmagovalec, kar naj bi vplivalo na napadalnejšo igro ekip, a v praksi temu večinoma ni bilo tako.

V Ljubljanski ligi je slavila Svoboda iz Kisovca pred Ilirijo in Litijo, za razliko od prejšnje sezone pa prvak za napredovanje ni rabil nastopiti v kvalifikacijah. Kisovčani so tako lahko po zadnjem krogu, ko so razbili Radomlje s 7 : 0, s trenerjem Leopoldom Rogličem in navijači proslavili največji uspeh v zgodovini tega skromnega, a tradicionalnega kluba, napredovala pa je še drugouvrščena Ilirija. Veselo je bilo tudi v območni ligi, saj si je napredovanje naknadno nekoliko nepričakovano priigrala tudi ljubljanska Svoboda. Vičani so bili sicer tretji, a so zaradi širitve lige in pa zlasti odstopa mozirskega Elkroja dobili priložnost v dodatnih kvalifikacijah s tretjo ekipo vzhoda, Dravinjo iz Slovenskih Konjic. Prvo tekmo je Svoboda doma dobila s 3:1, na Dobravi pa ji je uspelo zadržati začetni izid, tako da se je po letu odsotnosti vrnila na republiški nivo. Tam so se tokrat izkazale Domžale, ki so se pod vodstvom

trenerja igralca Branka Bošnjaka, na krilih izkušenega Darka Heglerja in ob vnovični občutni pomoči golov Jožeta Kuprivca, zavihtele vse do tretjega mesta ter s tem dotlej največjega klubskega uspeha. Četrto mesto je dosegel Slovan, pri katerem so se med drugim uveljavljali Nihad Pejković, Safet Hadžić in Željko Milinović, pete pa so bile Medvode, ki so tako še izboljšale dosežke iz prejšnjih let. S sedmim mestom je razočaral Rudar, ki se je po izpadu iz medrepubliške lige znašel v hudi krizi, iz katere se ni več nikoli prav dobro pobral. Po sezoni je klub zaradi nemogočih materialnih razmer zapustilo večje število igralcev na čelu s kapetanom Danilom Rižnerjem. Novinec Elan se je z osmim mestom rešil izpada, medtem ko je bil Stol Virtus pri podobni nalogi neuspešen, s čimer se je končalo tudi obdobje republiškega nogometa v Kamniku. Rang višje, torej v drugi izvedbi medrepubliške lige, je medtem nastopala Ljubljana, a tudi njej ni šlo nič bolje od predhodnikov. Šiškarji, za katere so igrali Koželj, Hasanagić, Stojanović, Kosič, Ibranović, Petkičić, Mesesnel, Gruškovnjak, Janković, Udovič in Judež, so na predzadnjem mestu prehiteli le Lokomotivo in tako izpadli nazaj na republiško nivo.

Zadnja sezona pred osamosvojitvijo, torej 1990/91, je dogodke na igrišču potisnila v senco napetih družbeno-političnih dogajanj. To se je najbolj poznalo v obeh zveznih ligah ter tudi v medrepubliški ligi zahod, kjer za razliko od prejšnjih dveh sezon naših predstavnikov ni bilo, medtem ko je tekmovanje v nižjih ligah potekalo sorazmerno mirno. Ljubljansko ligo je pred Dobom in Radomljami osvojilo Kočevje, ki je tako začelo vzpon proti vrhu slovenskega nogometa, ki je sledil v prihodnjih letih. Zadnjo izvedbo območne lige, ki se je po sezoni preoblikovala v 2. SNL, je dobil zagorski Proletarec, ki se je pred sezono preselil iz vzhoda in ga marsikdo ni štel med glavne favorite. Toda zmaga Zagorjanov ni bila tako zelo nepričakovana, saj so se pred sezono okrepili z nekaj igralci sosednjega Rudarja na čelu z Jožetom Kernom, ekipo pa je prevzel stari lisjak Vinko Žibret. Proletarci so v celotni sezoni doživeli en sam poraz, prejeli pa samo 10 zadetkov. Uspeh je na tretjem mestu dopolnila Svoboda iz Kisovca, kjer je za največ zanimanja poskrbel lokalni derbi s prvakom, sezono pa je zaznamoval še izstop obubožane kamniške zasedbe Stol Virtus. V poslovilni sezoni republiške lige sta se izkazala Slovan, pri katerem je zablestel mladi Sandi Valentinčič, ter še zlasti novinka Svoboda, ki je svoje mesto v ligi dobila šele tik pred začetkom tekmovanja. Če drugo mesto zasedbe s Kodeljevega ni bilo nobeno presenečenje, pa je bilo tretje Svobode, pri kateri so poleg Saša Udoviča, ki je pozimi odšel v Hajduk, igrali še Silvester Štok, Dušan Kosič, Rihard Udovič in veteran Darko Hegler, praktično senzacija. Vičani, ki nikoli več niso bili tako visoko, so prehiteli celo Ljubljano, ki se je po nekaterih odhodih morala zadovoljiti s četrtim mestom. Domžale, za katere so igrali Strajnar, Pergar, Završan, Čerimović, Murnik, Dimitrašković, Dimec, Vončina, Cvijanović, Ajkić in Zajc, so bile sedme, izpadu pa sta se uspešno izognila še Rudar in Medvode. Slednje samo po zaslugi točkovne kazni Elanu, ki je moral kljub solidnim predstavam in številnim golom Andreja Kastrevca zapustiti tekmovanje. Nekaj podobnega se je v prvi zvezni ligi pripetilo tudi Olimpiji, ki si je sicer še naprej želela igrati z najboljšimi, a so jo spremenjene razmere prisilile k selitvi med republiško druščino.

1952

(Odred, Železničar in Sloga v republiški ligi)

Ljubljanski center

1. Krim	6	5	1	0	29 : 7	11
2. Grafičar	6	2	3	1	22 : 6	7
3. Slovan	6	2	2	2	15 : 10	6
4. Kamnik	6	0	0	6	5 : 48	0

Zasavski center
Proletarec, Bratstvo, Svoboda, Retje, Litija

Goriški center
Železničar (G), Vipava, Branik, Mladost, Tolmin, Železničar (S)

Kranjski center
Gregorčič, Ločan, Bratstvo, Ljubelj, Projektor, Prešeren, Bled

Notranjski center
Železničar (P), Rakek, Logatec, Ivan Cankar

Finale LNP

1. Železničar (G)	6	5	1	0	17 : 4	11
2. Postojna	6	3	0	3	8 : 10	6
3. Krim	6	2	1	3	13 : 11	5
4. Gregorčič	6	1	0	5	7 : 20	2

1952/53

(Odred in Železničar v slovensko-hrvaški ligi, Krim in Sloga v republiški ligi zahod)

Ljubljanski center

1. Slovan	8	6	1	1	29 : 7	13
2. Domžale	8	5	2	1	22 : 14	12
3. Grafičar	8	4	2	2	27 : 11	10
4. Papirničar	7	1	0	6	5 : 35	2
5. Ilirija	7	0	1	6	4 : 20	1

Kvalifikacije LNP

1. Domžale	8	6	0	2	23 : 25	12
2. Branik (S)	8	5	1	2	31 : 16	11
3. Slovan	8	5	1	2	23 : 12	11
4. Tabor	8	1	2	5	14 : 24	4
5. Ločan	8	0	2	6	9 : 23	2

1953/54

(Odred v prvi zvezni, Ljubljana v slovensko-hrvaški, Slovan, Krim in Domžale v republiški ligi)

Ljubljanski center

1. Grafičar	8	7	1	0	43 : 6	15
2. Ilirija	8	5	2	1	33 : 9	12
3. Stol	8	4	1	3	23 : 19	9
4. Svoboda	8	1	0	7	9 : 33	2
5. Papirničar	8	1	0	7	7 : 48	2
6. Partizan Novo mesto	-	-	-	-	- : -	-

Kvalifikacije

1. Grafičar	8	6	1	1	26 : 12	11
2. Mladost (K)	8	4	2	2	14 : 10	10
3. Tabor	8	3	2	3	18 : 17	8
4. Ilirija	8	1	3	4	17 : 22	5
5. Stil	8	0	4	4	12 : 26	4

1954/55

(Odred v drugi zvezni, Ljubljana v slovensko-hrvaški, Krim, Grafičar in Slovan v republiški ligi)

Ljubljana

1. Ilirija	13	9	1	3	53 : 21	19
2. Domžale	13	7	3	3	38 : 21	17
3. Papirničar	13	7	1	3	29 : 30	15
4. Svoboda	13	5	2	6	25 : 34	12
5. Litija	13	4	3	6	21 : 30	11
6. Mengeš	13	5	0	8	22 : 33	10
7. Stol	13	3	3	7	29 : 37	9
8. Elan	7	2	1	4	10 : 23	5

1955/56

(Odred in Ljubljana v conski, Grafičar, Krim, Ilirija in Slovan v ljubljansko-primorski)

1. Olympia	15	11	1	3	42 : 17	23
2. Poštar	16	10	3	3	40 : 27	23
3. Svoboda L	15	9	1	5	45 : 36	19
4. Domžale	15	8	2	5	42 : 27	18
5. Papirničar	15	6	4	5	30 : 36	16
6. Litija	15	6	3	6	46 : 38	15
7. Partizan K	16	5	2	9	33 : 44	12
8. Svoboda D	15	4	3	8	30 : 34	11
9. Sava	16	0	1	15	17 : 66	1

1956/57

(Ljubljana in Odred v conski, Krim, Grafičar, Slovan in Ilirija v ljubljansko-primorski)

Dolenjska skupina:

1. Rudar Kočevje	11	8	2	1	53 : 16	18
2. Bela krajina	11	9	0	2	49 : 26	18
3. Partizan Kočevje	11	7	2	2	33 : 21	16
4. Elan	11	4	1	6	24 : 23	9
5. Partizan Škofljica	11	3	2	6	21 : 31	8
6. Partizan Grosuplje	11	1	1	9	13 : 40	3
7. Partizan Ribnica	6	0	0	6	8 : 38	0

Notranjska skupina:

1. Svoboda	10	8	1	1	53 : 15	17
2. Javornik	10	7	2	1	31 : 11	16
3. Usnjar Vrhnika	10	5	3	2	11 : 13	13
4. Slivnica	10	3	1	6	16 : 36	7
5. Partizan Logatec	10	2	1	7	19 : 40	5
6. Partizan Borovnica	10	1	1	8	28 : 53	3

Kamniška skupina:

1. Domžale	8	6	2	0	25 : 11	12
2. Svoboda Duplica	8	5	0	3	19 : 12	10
3. Kamnik	8	3	3	2	23 : 14	9
4. Partizan Mengeš	8	3	2	3	19 : 18	8
5. Tabor Ihan	8	0	1	7	3 : 33	1

Ljubljanska skupina:

1. Poštar	14	13	1	0	49 : 12	27
2. Litija	14	12	0	2	67 : 18	24
3. Olimpija	14	8	2	4	57 : 35	18
4. Sava	14	5	2	7	41 : 35	12
5. Papirničar	14	5	0	9	30 : 42	10
6. Medvode	14	5	0	9	29 : 47	10
7. S. Rozman	14	4	0	10	21 : 64	8
8. Jadran	14	1	1	12	19 : 60	3

Finale

1. Domžale	6	3	1	2	16 : 10	7
2. Rudar Kočevje	6	2	3	1	14 : 13	7
3. Svoboda	6	2	2	2	11 : 11	6
4. Poštar	6	1	2	3	7 : 14	4

1957/58

(Odred in Ljubljana v conski, Krim, Slovan, Grafičar in Ilirija v ljubljansko-primorski)

1. Domžale	18	13	2	3	60 : 22	28
2. Svoboda	18	12	2	4	48 : 24	26
3. Litija	18	11	3	4	50 : 21	25
4. Olimpija	18	10	1	7	45 : 46	21
5. Duplica	18	7	3	8	35 : 34	17
6. Javornik	18	7	2	9	38 : 38	16
7. Poštar	18	5	4	9	26 : 39	14
8. Bela krajina	18	4	5	9	37 : 46	13
9. Rudar Kočevje	18	4	4	10	31 : 59	12
10. Usnjar Vrhnika	18	3	2	13	25 : 67	8

1958/59

(Odred v drugi zvezni ligi, Ljubljana, Krim, Grafičar in Slovan v republiški)

1. Ilirija	18	13	4	1	62 : 22	30
2. Litija	18	11	4	3	60 : 25	26
3. Domžale	18	8	5	5	43 : 33	21
4. Bela krajina	18	7	4	7	34 : 39	18
5. Duplica	18	8	1	9	37 : 45	17
6. Olimpija	18	8	1	9	41 : 55	17
7. Javornik	18	7	2	9	43 : 49	16
8. Kamnik	18	6	3	9	25 : 35	15
9. Poštar	18	3	4	11	28 : 44	10
10. Kočevje	18	4	2	12	23 : 49	10

1959/60

(Odred v drugi zvezni ligi, Ljubljana, Ilirija, Krim, Grafičar v republiški)

1. Slovan Ljubljana	22	18	2	2	64 : 23	38
2. Bratstvo Hrastnik	22	16	2	4	30 : 18	34
3. Proletarec Zagorje	22	16	1	5	71 : 29	33
4. Litija	22	14	2	6	70 : 43	30
5. Papirničar	22	13	2	7	67 : 42	28
6. Rudar Hrastnik	22	11	3	8	49 : 41	25
7. Javornik Rakek	22	6	5	11	43 : 60	17
8. Duplica	22	7	2	13	34 : 68	16
9. Kamnik	22	6	1	15	32 : 77	12
10. Olimpija Ljubljana	22	5	2	15	34 : 66	12
11. Domžale	22	4	1	17	35 : 71	9
12. Svoboda Kisovec	22	3	1	18	22 : 65	7

1960/61

(Odred v drugi zvezni ligi, Ljubljana, Slovan, Ilirija in Krim v republiški)

1. Grafičar Ljubljana	22	18	2	2	45 : 10	38
2. Papirničar Vevče	22	13	6	3	39 : 20	32
3. Rudar Hrastnik	22	14	2	6	57 : 31	30
4. Bratstvo Hrastnik	22	11	5	6	54 : 34	25
5. Kočevje	22	10	5	7	42 : 30	25
6. Litija	22	10	3	9	35 : 32	23
7. Proletarec Zagorje	22	9	1	12	39 : 47	19
8. Kamnik	22	6	6	10	28 : 50	18
9. Svoboda Duplica	22	6	5	11	25 : 46	17
10. Sava Tacen	22	6	5	11	32 : 50	17
11. Rakek	22	5	4	13	35 : 51	14
12. Olimpija Ljubljana	22	1	4	17	11 : 51	6

1961/62

(Olimpija, Slovan, Ljubljana, Krim in Ilirija v republiški ligi)

1. Grafičar Ljubljana	22	16	3	3	56 : 18	35
2. Bratstvo Hrastnik	22	13	2	7	71 : 42	28
3. Proletarec Zagorje	22	13	2	7	46 : 29	28
4. Mengeš	22	13	0	9	57 : 53	26
5. Papirničar Vevče	22	10	5	7	49 : 33	25
6. Svoboda Duplica	22	10	3	9	33 : 32	23
7. Litija	22	10	2	10	59 : 50	22
8. Rudar Hrastnik	22	9	3	10	37 : 48	21
9. Sava Tacen	22	8	1	13	46 : 49	17
10. Kamnik	22	6	5	11	33 : 60	17
11. Svoboda Kisovec	22	5	5	12	44 : 55	15
12. Kočevje	22	2	3	15	14 : 68	7

1962/63

(Olimpija v drugi zvezni, Ljubljana, Slovan, Svoboda, Krim in Ilirija v republiški)

1.	Bratstvo Hrastnik	26	21	1	4	90 : 26	43
2.	Sava Tacen	26	15	5	6	69 : 33	35
3.	Mengeš	26	12	7	7	49 : 47	31
4.	Slavija Vevče	26	10	7	9	50 : 44	27
5.	Rudar Hrastnik	26	11	4	11	55 : 55	26
6.	Svoboda Kisovec	26	11	4	11	46 : 52	26
7.	Litija	26	11	3	12	60 : 59	25
8.	Svoboda Duplica	26	10	5	11	59 : 60	25
9.	Proletarec Zagorje	26	8	9	9	44 : 53	25
10.	Kamnik	26	9	7	10	40 : 51	25
11.	Poštar Ljubljana	26	7	10	9	48 : 52	24
12.	Domžale	26	9	5	12	48 : 56	23
13.	Litostroj Ljubljana	26	7	5	14	45 : 66	19
14.	Tabor Ihan	26	3	4	19	26 : 75	10

1963/64

(Olimpija v drugi zvezni, Svoboda, Slovan, Ljubljana in Krim v republiški)

1.	Bratstvo Hrastnik	26	20	2	3	79 : 37	42
2.	Ilirija Ljubljana	26	17	5	4	87 : 34	39
3.	Litija	26	14	4	8	52 : 44	32
4.	Kamnik	26	14	4	8	61 : 56	32
5.	Slavija Vevče	26	12	7	7	67 : 43	31
6.	Svoboda Duplica	26	15	1	10	55 : 36	31
7.	Sava Tacen	26	12	5	9	63 : 45	29
8.	Domžale	26	14	1	11	58 : 47	29
9.	Mengeš	26	10	3	13	58 : 74	23
10.	Rudar Hrastnik	26	9	4	13	40 : 53	22
11.	Proletarec Zagorje	26	8	2	16	55 : 77	18
12.	Bela krajina Črnomelj	26	6	3	17	28 : 72	15
13.	Kočevje	26	5	3	18	33 : 66	13
14.	Svoboda Kisovec	26	2	4	20	27 : 79	8

1964/65

(Olimpija v drugi zvezni, Slovan, Ljubljana, Svoboda in Ilirija v republiški, Kamnik, Slavija, Domžale, Sava, Litija in Svoboda Duplica v conski ligi zahod)

1.	Usnjar	17	12	3	2	39 : 20	27
2.	Kočevje	17	9	5	3	50 : 31	23
3.	Induplati	17	9	2	6	52 : 34	22
4.	Proletarec	17	9	2	6	49 : 36	28
5.	Rudar II	17	9	1	7	43 : 39	19
6.	Dob	17	6	2	9	25 : 51	14
7.	Svoboda Kisovec	17	4	4	9	18 : 49	12
8.	Mengeš	10	5	0	5	41 : 23	10
9.	Hrastnik II	10	3	2	5	26 : 32	8
10.	Bela krajina	10	2	1	7	21 : 32	6
11.	Medvode	17	2	1	14	25 : 72	5

1965/66

(Olimpija v prvi zvezni, Slovan v drugi, Ljubljana v republiški, Slavija, Svoboda, Ilirija, Kamnik in Usnjar v conski ligi zahod)

1.	Zagorje	14	12	0	2	61 : 18	24
2.	Litija	14	10	2	2	41 : 13	22
3.	Domžale	14	9	1	4	34 : 17	19
4.	Sava Tacen	14	6	3	5	28 : 28	15
5.	Induplati	14	6	1	7	32 : 37	13
6.	Rakek	14	4	1	9	21 : 43	9
7.	Ihan	8	3	0	5	12 : 21	6
8.	Svoboda Duplica	8	2	0	6	16 : 28	4
9.	Dob	14	1	1	12	29 : 71	3

1966/67

(Olimpija v prvi zvezni, Ljubljana, Slavija, Svoboda in Slovan v republiški, Ilirija, Kamnik in Litija v conski ligi zahod)

1.	Bela krajina	23	16	3	4	78 : 28	55
2.	Novo mesto	23	16	2	5	79 : 40	34
3.	Induplati	23	15	2	6	67 : 34	32
4.	Usnjar Vrhnika	23	15	2	6	61 : 28	32
5.	Domžale	23	13	3	7	59 : 44	29
6.	Sava Tacen	23	13	2	8	66 : 47	28
7.	Rakek	23	8	5	10	45 : 51	21
8.	Dob	23	7	4	12	46 : 72	18
9.	Rog Kočevje	23	8	2	13	38 : 54	18
10.	Ihan	23	6	4	13	39 : 61	16
11.	Medvode	23	5	3	15	54 : 89	13
12.	Enotnost Jevnica	23	3	3	17	41 : 97	9
13.	Svit Kamnik	12	0	3	9	27 : 72	3

1967/68

(Olimpija v prvi zvezni, Ljubljana, Slavija in Svoboda v republiški, Ilirija, Slovan, Litija, Kamnik, bela krajina in Novo mesto v conski ligi zahod)

1.	Sava Tacen	20	15	4	1	80 : 12	34
2.	Induplati	20	15	3	2	76 : 25	33
3.	Domžale	20	16	1	3	67 : 21	33
4.	Usnjar Vrhnika	20	14	3	3	82 : 24	31
5.	Rakek	20	9	2	9	42 : 38	20
6.	Medvode	20	7	4	9	47 : 57	18
7.	Borovnica	20	4	6	10	34 : 59	14
8.	Mirna	20	4	6	10	28 : 92	14
9.	Dob	20	4	1	15	25 : 73	9
10.	Ihan	20	3	2	15	26 : 74	8
11.	Enotnost Jevnica	20	3	2	15	18 : 73	8

1968/69

(Olimpija v prvi zvezni, Ljubljana v drugi, Svoboda, Slavija in Ilirija v republiški, Sava, Slovan, Litija in Kamnik v conski ligi zahod)

1.	Usnjar Vrhnika	24	19	4	1	86 : 20	42
2.	Elan	24	17	4	3	74 : 28	38
3.	Domžale	24	17	0	7	69 : 37	34
4.	Bela krajina	24	12	7	5	64 : 41	31
5.	Medvode	24	14	2	8	63 : 41	30
6.	Mirna	24	11	3	10	56 : 80	25
7.	Induplati	24	9	5	10	45 : 58	23
8.	Odred Grosuplje	24	9	4	11	43 : 44	22
9.	Rakek	24	8	3	13	57 : 48	19
10.	Dob	24	6	4	14	43 : 72	16
11.	Ihan	24	3	7	14	31 : 66	13
12.	Borovnica	24	3	6	15	43 : 95	10
13.	Enotnost Jevnica	24	3	3	18	29 : 80	8

1969/70

(Olimpija v prvi zvezni, Ljubljana v drugi, Svoboda, Ilirija in Slavija v republiški, Usnjar in Sava v conski ligi zahod)

1.	Bela krajina	22	16	3	3	72 : 30	35
2.	Litija	22	16	1	5	73 : 25	33
3.	Elan	22	12	7	3	56 : 27	31
4.	Slovan	22	11	5	6	52:26	27
5.	Dob	22	8	5	9	46 : 45	21
6.	Mirna	22	9	3	10	50 : 51	21
7.	Induplati	22	8	4	10	39 : 51	20
8.	Odred Grosuplje	22	7	4	11	30 : 48	18
9.	Domžale	22	4	8	10	23 : 49	16
10.	Rakek	22	7	2	13	35 : 69	16
11.	Kamnik	22	4	6	12	38 : 51	14
12.	Medvode	22	5	2	14	31 : 74	12

1970/71

(Olimpija v prvi zvezni, Ljubljana v drugi, Mercator, Slavija in Ilirija v republiški, Usnjar in Bela krajina v conski ligi zahod)

1.	Litija	22	18	3	1	99 : 25	39
2.	Slovan	22	19	1	2	82 : 12	39
3.	Cement 1876	22	14	2	6	75 : 48	30
4.	Domžale	22	11	5	6	64 : 42	27
5.	Sava Tacen	22	11	3	8	50 : 37	25
6.	Kamnik	22	8	4	10	41 : 48	20
7.	Dob	22	8	1	13	53 : 68	17
8.	Mirna	22	6	5	11	29 : 52	17
9.	Rakek	22	7	3	12	35 : 64	17
10.	Odred Grosuplje	22	6	2	14	31 : 49	14
11.	Elan	22	6	2	14	41 : 57	14
12.	Induplati	22	1	3	18	14 : 96	5

1971/72

(Olimpija v prvi zvezni, Mercator in Ljubljana v drugi, Ilirija in Slavija v republiški, Litija in Usnjar v conski ligi zahod)

1.	Slovan	22	19	1	2	82 : 11	39
2.	Domžale	22	16	2	4	51 : 19	34
3.	Sava Tacen	22	14	2	6	55 : 25	30
4.	Ihan	22	12	5	5	43 : 22	29
5.	Bela krajina	22	10	5	7	66 : 43	25
6.	Kamnik	22	9	3	10	38 : 38	21
7.	Elan	22	10	2	10	40 : 40	20 [–2]
8.	Cement 1876	22	7	6	9	29 : 34	20
9.	Rakek	22	7	2	13	35 : 48	15 [–2]
10.	Grosuplje	22	7	3	12	35 : 48	15
11.	Dob	22	4	1	17	28 : 77	9
12.	Mirna	22	1	1	20	18 : 97	3

1972/73

(Olimpija v prvi zvezni, Mercator v drugi, Ljubljana, Ilirija in Slavija v republiški, Slovan, Litija in Usnjar v conski ligi zahod)

1.	Sava Tacen	22	16	1	5	53 : 24	35
2.	Kamnik	22	15	3	4	52 : 21	33
3.	Cement 1876	22	11	3	8	52 : 43	25
4.	Krim	22	11	3	8	37 : 31	25
5.	Elan	22	11	2	9	38 : 38	24
6.	Ihan	22	10	3	9	45 : 34	23
7.	Domžale	22	8	6	8	31 : 29	22
8.	Bela krajina	22	7	4	11	28 : 36	18
9.	Dob	22	8	2	12	45 : 58	18
10.	Hrastnik	22	7	1	14	35 : 48	15
11.	Rakek	22	6	1	15	25 : 41	13
12.	Grosuplje	22	5	3	14	23 : 62	13

1973/74

(Olimpija v prvi zvezni, Mercator v drugi, Ljubljana, Slovan, Ilirija in Slavija v republiški, Litija, Usnjar in Sava v conski ligi zahod)

1.	Kamnik	22	16	3	3	64 : 26	35
2.	Elan	22	15	2	5	64 : 29	32
3.	Zagorje	22	12	4	6	44 : 29	28
4.	Ihan	22	12	4	6	35 : 30	28
5.	Cement 1876	22	12	2	8	67 : 46	26
6.	Črnuče	22	11	2	9	40 : 35	24
7.	Bela krajina	22	9	4	9	42 : 47	22
8.	Krim	22	8	3	11	35 : 42	19
9.	Dob	22	8	2	12	31 : 64	18
10.	Enotnost Jevnica	22	6	3	13	31 : 38	15
11.	Rakek	22	4	2	16	37 : 90	10
12.	Domžale	22	1	3	18	21 : 59	5

1974/75

(Olimpija v prvi zvezni, Mercator, Ilirija, Slovan, Slavija in Ljubljana v republiški, Litija, Kamnik in Usnjar v conski ligi zahod)

1. Bela krajina	22	12	8	2	48 : 24	32
2. Krim	22	10	6	6	31 : 30	26
3. Zagorje	22	10	5	7	36 : 33	25
4. Elan	22	9	7	6	33 : 31	25
5. Sava Tacen	22	9	5	8	43 : 34	23
6. Cement 1876	22	7	8	7	38 : 32	22
7. Hrastnik	22	8	6	8	31 : 29	22
8. Kočevje	22	5	12	5	28 : 24	22
9. Črnuče	22	6	7	9	35 : 34	21
10. Ihan	22	8	5	9	37 : 37	21
11. Enotnost Jevnica	22	7	6	9	30 : 35	20
12. Dob	22	2	1	19	24 : 70	5

1975/76

(Olimpija v prvi zvezni, Mercator v drugi, Slavija, Ilirija in Slovan v republiški, Litija, Ljubljana, Bela krajina, Kamnik in Usnjar v conski ligi zahod)

1. Krim	22	14	6	2	54 : 23	34
2. Sava Tacen	22	12	8	2	35 : 15	32
3. Kočevje	22	12	4	6	49 : 28	28
4. Ribnica	22	10	4	8	36 : 41	24
5. Cement 1876	22	9	4	9	32 : 31	22
6. Zagorje	22	7	7	8	42 : 35	21
7. Grosuplje	22	7	7	8	36 : 43	21
8. Elan	22	8	4	10	35 : 43	20
9. Črnuče	22	7	5	10	36 : 36	19
10. Ihan	22	6	6	10	28 : 43	18
11. Cerknica	22	6	3	13	26 : 43	15
12. Hrastnik	22	4	2	16	26 : 53	10

1976/77

(Olimpija v prvi zvezni, Mercator v drugi, Litija, Ilirija in Slavija v republiški)

Ljubljanska liga:

1. Ljubljana	26	21	2	3	116 : 18	44
2. Mladi Šiškar	26	17	3	6	64 : 31	37
3. Slovan	26	17	2	7	69 : 28	36
4. Krim	26	15	4	7	61 : 36	34
5. Ježica	26	14	5	7	51 : 56	33
6. Tabor 69	26	13	3	10	56 : 52	29
7. Medvode	26	12	5	9	48 : 53	29
8. Črnuče	26	10	6	10	32 : 57	26
9. Sava	26	9	3	14	45 : 60	21
10. Jezero	26	8	4	14	37 : 70	20
11. Vodice	26	5	7	14	40 : 54	17
12. Podgorica	26	4	9	13	27 : 65	17
13. Podpeč-Preserje	26	6	3	17	41 : 71	15
14. Šmartno	26	2	2	22	28 : 94	6

Domžalsko-kamniška liga:

1. Virtus	22	15	4	3	58 : 34	34
2. Kamnik	22	14	5	3	75 : 24	33
3. Induplati	22	14	4	4	55 : 29	32
4. Mengeš	22	11	5	6	59 : 27	27
5. Dob	22	9	6	7	46 : 46	24
6. Domžale	22	10	3	9	46 : 35	23
7. Ihan	22	8	5	9	47 : 31	21
8. Partizan	22	8	5	9	41 : 38	21
9. Radomlje	22	8	5	9	45 : 51	21
10. Moravče	22	7	2	13	39 : 69	16
11. Komenda	22	2	2	18	20 : 79	6
12. Napredek	22	2	2	18	22 : 91	6

Dolenjska liga:

1. Elan	16	12	3	1	45 : 13	27
2. Grosuplje	16	11	4	1	54 : 16	26
3. Kočevje	16	10	4	2	50 : 19	24
4. Bela krajina	16	10	2	4	59 : 27	22
5. Ivančna Gorica	16	7	4	5	32 : 34	18
6. Šentjernej	16	5	2	9	40 : 35	12
7. Mirna	16	3	1	12	31 : 68	7
8. Ribnica	16	2	1	13	18 : 57	5
9. Partizan Straža	16	1	1	14	15 : 76	3

Notranjska liga:

1. Usnjar	12	9	1	2	60 : 13	19
2. Borovnica	12	9	1	2	45 : 26	19
3. Rakek	12	6	0	6	34 : 34	12
4. Borovnica II	12	5	2	5	26 : 30	12
5. Cerknica	12	5	1	6	28 : 26	11
6. Usnjar II	12	5	1	6	31:36	11
7. Dragomer	12	0	0	12	13:72	0

Zasavska liga:

1. Enotnost	12	8	2	2	34 : 17	18
2. Zagorje	12	4	7	1	14 : 12	15
3. Steklar	12	5	3	4	25 : 21	13
4. Cement 1876	12	3	5	4	22 : 20	11
5. Apnar	12	3	4	5	20 : 23	10
6. Svoboda	12	2	4	6	18 : 27	8
7. Sijaj	12	2	3	7	13 : 31	7

1977/78

(Olimpija v prvi zvezni, Mercator, Slovan in Ilirija v republiški)

1978/79

(Olimpija v prvi zvezni, Mercator v drugi, Litija, Slovan, Ilirija, Kamnik in Dolenjska v republiški)

1979/80

(Olimpija v prvi zvezni, Mercator, Slovan in Ilirija v republiški, Bela krajina, Elan, Kočevje, Litija, Domžale in Kamnik v območni ligi zahod)

1980/81

(Olimpija v prvi zvezni, Svoboda v drugi, Slovan in Ilirija v republiški, Stol, Elan, Bela Krajina, Kočevje in Litija v območni ligi zahod)

1981/82

(Olimpija v prvi zvezni, Svoboda v drugi, Slovan, Stol in Ilirija v republiški, Litija, Elan, Bela krajina, Usnjar, Kočevje in Domžale v območni ligi zahod)

1982/83

(Olimpija v prvi zvezni, Slovan in Stol v republiški, Ljubljana, Domžale, Elan, Ilirija, Kočevje, Usnjar, Litija in Bela krajina v območni ligi zahod)

1.	Medvode	20	16	2	2	75 : 16	34
2.	Slavija	20	14	4	2	68 : 27	32
3.	Svoboda	20	13	3	4	68 : 23	29
4.	Črnuče	20	12	2	6	62 : 39	26
5.	Slovan	20	8	2	10	53 : 47	18
6.	Vodice	20	5	6	9	40 : 53	16
7.	Sava - Tabor	20	6	4	10	42 : 57	16
8.	Ivančna Gorica	20	6	4	10	42 : 57	16
9.	Ilirija	20	5	4	11	36 : 64	14
10.	Podpeč	20	4	3	13	39 : 87	11
11.	Jezero	20	3	2	15	18 : 76	18

1983/84

(Olimpija v prvi zvezni, Slovan v drugi, Stol v republiški, Ilirija, Ljubljana, Medvode, Elan, Usnjar, Domžale, Kočevje in Litija v območni ligi zahod)

1.	Slavija	18	13	2	3	48 : 26	28
2.	Sava - Tabor	18	10	5	3	45 : 25	25
3.	Ribnica	18	9	4	5	37 : 27	22
4.	Svoboda	18	9	3	6	35 : 28	21
5.	Livar	18	7	7	4	34 : 29	21
6.	Črnuče	18	6	5	7	44 : 42	17
7.	Borac	18	7	1	10	49 : 49	15
8.	Ilirija	18	5	1	12	19 : 41	11
9.	Vodice	18	4	2	12	39 : 45	10
10.	Slovan	18	4	2	12	27 : 65	10

1984/85

(Olimpija v drugi zvezni, Slovan in Ilirija v republiški, Domžale, Ljubljana, Stol, Medvode, Elan in Usnjar v območni ligi zahod)

1.	Slavija	18	13	4	1	40 : 15	30
2.	Livar	18	10	3	5	43 : 26	12
3.	Kočevje	18	7	5	6	43 : 32	19
4.	Svoboda	18	4	10	4	35 : 24	18
5.	Vodice	18	7	3	8	29 : 35	17
6.	Sava - Tabor	18	6	4	8	32 : 45	16
7.	Ribnica	18	7	7	4	28 : 18	15 [-6]
8.	Črnuče	18	5	5	8	31 : 38	13 [-2]
9.	Slovan	18	3	5	10	25 : 44	11
10.	Mladi Šiškar	18	4	2	12	15 : 44	6 [-4]

1985/86

(Olimpija, Slovan, Domžale in Ilirija v republiški, Ljubljana, Stol, Medvode, Elan in Usnjar v območni ligi zahod)

1.	Slavija	22	21	0	1	115 : 10	42
2.	Svoboda	22	17	1	4	74 : 25	35
3.	Črnuče	22	13	4	5	61 : 47	30
4.	Tabor 69	22	13	1	8	64 : 39	27
5.	Livar	22	10	4	8	44 : 40	24
6.	Šmartno	22	10	3	9	56 : 59	23
7.	Dolomiti	22	6	4	12	44 : 54	16
8.	Belinka	22	6	3	13	41 : 64	15
9.	Ježica	22	5	4	13	27 : 59	14
10.	Jezero	22	6	2	14	39 : 72	14
11.	Vodice	22	5	3	14	25 : 76	13
12.	Mladi Šiškar	22	4	3	15	39 : 84	11

1986/87

(Olimpija, Slovan, Ljubljana in Domžale v republiški, Slavija, Stol, Medvode, Elan in Ilirija v območni ligi zahod)

1.	Svoboda	18	14	4	0	66 : 6	32
2.	Livar	18	13	4	1	58 : 19	30
3.	Črnuče	18	10	5	3	31 : 17	23
4.	Tabor 69	18	7	4	6	34 : 31	20
5.	Dolomiti	18	7	3	8	38 : 32	17
6.	Ježica	18	7	2	9	25 : 36	16
7.	Belinka	18	5	4	9	37 : 46	14
8.	Mladi Šiškar	18	5	3	10	24 : 63	13
9.	Šmartno	18	4	1	13	18 : 51	9
10.	Jezero	18	2	2	14	21 : 66	6

1987/88

(Olimpija v drugi zvezni, Ljubljana, Domžale in Slovan v republiški, Stol, Svoboda, Medvode, Elan in Slavija v območni ligi zahod)

1. Bela krajina	26	16	7	3	47 : 17	39
2. Ihan	26	15	7	4	44 : 23	37
3. Litija	26	16	3	7	62 : 36	35
4. Radomlje	26	13	6	7	46 : 33	32
5. Svoboda Kisovec	26	12	6	8	47 : 32	30
6. Kočevje	26	12	5	9	43 : 38	29
7. Livar	26	10	8	8	40 : 35	28
8. Črnuče	26	7	9	10	32 : 40	23
9. Usnjar Vrhnika	26	10	3	13	36 : 45	23
10. Mengeš	26	8	5	13	32 : 36	21
11. Apnar Kresnice	26	6	6	14	17 : 35	18
12. Dob	26	6	6	14	33 : 57	18
13. Ilirija	26	2	13	11	19 : 38	17
14. Tabor 69	26	4	6	16	25 : 57	14

1988/89

(Olimpija v drugi zvezni, Slovan v medrepubliški, Ljubljana, Medvode, Stol, Domžale in Svoboda v republiški, Elan, Slavija in bela krajina v območni ligi zahod)

1. Mengeš	26	15	8	3	51 : 26	38
2. Litija	26	14	7	5	56 : 46	35
3. Usnjar Vrhnika	26	14	5	7	45 : 23	33
4. Svoboda Kisovec	26	12	7	7	51 : 28	31
5. Kočevje	26	12	3	11	51 : 32	27
6. Radomlje	26	11	6	9	36 : 32	26 [–2]
7. Ihan	26	10	5	11	41 : 38	25
8. Apnar Kresnice	26	8	8	9	38 : 51	23 [–1]
9. Dob	26	10	6	10	42 : 38	22 [–4]
10. Partizan Lukovica	26	10	4	12	42 : 61	22 [–2]
11. Črnuče	26	7	7	12	26 : 37	21
12. Enotnost Jevnica	26	7	8	11	34 : 49	19 [–3]
13. Livar	26	7	6	13	38 : 52	14 [–6]
14. Dana	26	4	2	20	26 : 64	6 [–4]

1989/90

(Olimpija v prvi zvezni, Ljubljana v medrepubliški, Domžale, Slovan, Medvode, Elan in Stol v republiški, Svoboda, Slavija in Bela krajina v območni ligi zahod)

1. Svoboda Kisovec	26	21	4	1	85 : 17	46
2. Ilirija	26	16	6	4	57 : 27	38
3. Litija	26	10	9	7	52 : 43	29
4. Dob	26	11	7	8	41 : 37	29
5. Usnjar Vrhnika	26	11	6	9	46 : 31	28
6. Enotnost Jevnica	26	10	6	10	40 : 38	26
7. Apnar Kresnice	26	8	9	9	39 : 43	25
8. Črnuče	26	8	9	9	25 : 29	25
9. Kočevje	26	8	8	10	33 : 43	24
10. Radomlje	26	9	5	12	35 : 57	23
11. Ihan	26	8	7	11	28 : 35	22
12. Mengeš	26	7	7	12	39 : 49	21
13. Partizan Lukovica	26	8	5	13	31 : 50	21
14. Dolomiti	26	2	3	21	23 : 75	7

1990/91

(Olimpija v prvi zvezni, Slovan, Svoboda, Ljubljana, Domžale, Medvode in Elan v republiški, Slavija, Stol in Ilirija v območni ligi zahod)

1. Kočevje	26	15	6	5	67 : 32	36
2. Cedam Dob	26	13	7	6	50 : 27	33
3. Radomlje	26	14	4	8	44 : 34	32
4. Ihan	26	11	9	6	47 : 33	31
5. Bela krajina	26	12	7	7	44 : 31	30 [–1]
6. Litija	26	10	8	8	40 : 35	28
7. Mengros	26	11	4	11	46 : 38	26
8. Enotnost Jevnica	26	10	6	10	34 : 32	25 [–1]
9. Ježica	26	10	5	11	26 : 27	25
10. Tabor 69	26	8	8	10	33 : 29	24
11. Apnar Kresnice	26	7	10	9	35 : 40	23 [–1]
12. Usnjar Vrhnika	26	9	3	14	41 : 49	21
13. Črnuče	26	5	7	14	27 : 57	17
14. Livar	26	3	4	19	24 : 94	9

Klub/Liga	1. jugoslovanska zvezna	2. jugoslovanska zvezna	3. zvezna/ medrepubliška	Slovenska republiška	2. slovenska/ območna
Olimpija Ljubljana	22	17	1	5	
Svoboda Ljubljana		8		15	3
Železničar Ljubljana		7	5	23	5
Rudar Trbovlje		4	3	39	
Slovan Ljubljana		2	1	28	3
Ilirija Ljubljana				24	7
Krim Ljubljana				16	1
Slavija Vevče				11	7
Domžale				7	6
Proletarec Zagorje				5	19
Stol Virtus Duplica				5	7
Elan Novo mesto				4	12
Grafičar Ljubljana				4	1
Medvode				3	5
Triglav Ljubljana				3	
Litija				2	16
Kamnik				1	9
Sloga Ljubljana				1	1
Edinost Vič				1	
Usnjar Vrhnika					13
Bela krajina					9
Kočevje					5
Sava Tacen					4
Svoboda Kisovec					1

4 Obdobje po osamosvojitvi

4.1 Osamosvojitev Slovenije in 21-članska državna liga

Leta 1991 se je začela neka nova era slovenskega nogometa. Praktično čez noč so se klubi iz četrtega in petega ranga jugoslovanskega nogometa znašli v elitni državni ligi, tako da je bilo potrebno v kratkem času postoriti marsikaj zlasti na organizacijskem in infrastrukturnem področju. Težava je bilo tudi število klubov, saj se vnaprej ni vedelo, da bo do takšnih sprememb sploh prišlo in so se denimo še dva dni pred osamosvojitvijo igrale kvalifikacije za republiško tekmovanje. V igri je bilo nato več opcij, poigravali so se zlasti z možnostjo 18-članske lige, v kateri bi brez svojega mesta med drugim ostale Medvode, a so se na koncu v zvezi odločili za mogoče nenavadno, zato pa najbolj pošteno rešitev. V novo slovensko nogometno ligo je bilo uvrščenih vseh 16 klubov (med njimi kar 7 članov MNZ Ljubljana), ki so si priigrali nastop v republiški ligi, poleg njih pa še vsi štirje člani medrepubliške lige zahod, za katero je bilo že jasno, da se ne bo več igrala. Medtem je Olimpija še vedno načrtovala tekmovanje v zvezni ligi in se povsem resno pripravljala na gostovanje v Beogradu in srečanje prvega kroga s Partizanom, a si je vodstvo na čelu z Ivanom Zidarjem tudi po političnih pritiskih dan pred tekmo premislilo in slovenska liga je dobila enaindvajsetega člana. Zmaji so z zvezdniško jugoslovansko zasedbo, v kateri so imeli glavne vloge Aleš Čeh, Jedinko Perica, Zoran Ubavić in Nenad Podgajski, praktično razbili konkurenco in si že tri kroge pred koncem zagotovili naslov prvega slovenskega prvaka. Olimpija je ob tem dosegla prek 100 golov, Jadran potolkla z rekordnih 12 : 0, Ubavić pa je z 29 zadetki osvojil lovoriko za najboljšega strelca lige. Solidno se je odrezala še Ljubljana na čelu z Ivanom Tahirovićem, Enverjem Adrovićem, Miho Šporarjem in Stojan Plešincem, ki je dosegla peto mesto. Šiškarji, ki jih je vodil Miloš Šoškić, so bili uspešni zlasti spomladi, ko se jim je pridružil odlični strelec Vlado Miloševič. Slovan, h kateremu je pozimi iz Olimpije na pomoč prišel Sašo Udovič, in Svoboda, za katero so med drugim igrali Željko Mitraković, Dušan Kosič in Janez Mrak, sta končala v sredini razpredelnice, slabše pa je šlo zasavskemu dvojcu. Tekmeca sta se v zadnjem krogu za obstanek pomerila v medsebojnem dvoboju, z izidom 0 : 0 pa je v ligi ostalo Zagorje, medtem ko se je moral Rudar, pri katerem so glavno breme nosili Igor Holešek, Jani Sotenšek in Mitja Breznikar, po več desetletjih preseliti na nižji nivo. Iz lige so pričakovano izpadle tudi Medvode, ki so prehitele samo enega nasprotnika.

V drugi ligi medtem praktično ni prišlo do sprememb, le da se je iz območne preimenovala v drugo slovensko, še vedno pa se je igrala po ustaljenem sistemu vzhod–zahod. V zahodni skupini je med 14 klubi nastopilo 5 članov MNZ Ljubljana, pa prav vsi pa so se odrezali zelo dobro. Najbolje pričakovano ambiciozni Elan, ki je po novem nastopal s sponzorskim Imenom Studio D in si je lahko v drugi ligi privoščil tudi takšnega zvezdnika, kakršen je bil reprezentant Primož Gliha. Novome-

ščani so v končnici strli kranjski Triglav in si zasluženo priigrali naslov, presenetljivo tretje mesto pa je zavzela Ilirija, pri kateri je med manj znanimi igralci izstopal veteran Zlatko Ratajec. Zadovoljni so bili tudi pri četrti Slaviji in petem Kočevju, saj se je le toliko klubov neposredno uvrstilo v združeno enotno ligo za prihodnjo sezono, kljub nadvse spodobnih izidom pa se je morala posloviti kisovška Svoboda. Ljubljanska liga oziroma liga MNZ Ljubljana je bila prvič po obnovitvi zveze leta 1952 liga tretjega nivoja, kar pomeni, da so gledalci lahko spremljali sorazmerno kakovostno tekmovanje s kar nekaj zanimivi klubi. Naslov so pred Taborom 69 in Litijo osvojile Radomlje, ki so nato v kvalifikacijah ugnale še mirensko Adrio in škofjeloški LTH ter se tako uvrstile v drugo ligo. Medtem ko so Radomljani proslavljali do takrat daleč največji uspeh v zgodovini kluba, pa so bili zadovoljni tudi na Brodu in v Litiji, saj so se oboji uvrstili v novooblikovano tretjo ligo zahod.

Barve naših klubov v začetku devetdesetih:

Belinka rdeča
Črnuče modra
Dob rumena
Domžale modra
Elan zeleno-bela
Enotnost Jevnica modra
Ilirija zeleno-bela
Induplati vijolično-rumena
Ježica modra
Kamnik modro-bela
Komenda zelena
Kočevje rdeča
Krim belo-modra
Litija modro-bela
Livar modra
Ljubljana modro-bela
Medvode zelena
Mengeš rumeno-črna
Olimpija zeleno-bela
Radomlje rumena
Rudar zeleno-črna
Slavija modro-bela
Slovan rdeča
Svoboda modra
Tabor Grosuplje modra
Tabor 69 vijolično-bela
Zagorje rdeče-bela

S sezono 1992/93 je ljubljanska liga postala četrti rang, gledalci severno od Save pa so lahko spremljali izredno zanimiv boj Črnuč in Mengša, ki je na koncu osvojil naslov samo po zaslugi boljšega rezultata iz medsebojnih srečanj. Verjetno je bila odločilna jesenska tekma, ko so harmonikarji pod vodstvom Alojza Perhariča na malem črnuškem igrišču pod pokopališčem slavili z 0:1. V tretji ligi se je ob solidnih rezultatih Litije in kisovške Svobode najbolje odrezal novinec Tabor 69, ki je presenetljivo osvojil odlično drugo mesto, lahko pa bi celo pripravil senzacijo, a je na odločilni tekmi izgubil proti Piranu. V drugi ligi je zelo dobro nastopilo Kočevje, kjer je igralo kar nekaj zvezd na čelu z Jedinkom Perico, Srečkom Rajšlom in Stanislavom Komočarjem, medtem ko sta moštvi Slavije, ki se je med sezono okrepila z nekaj igrali Slovana, in Domžal končali v sredini razpredelnice. Medvode so se spodaj rešile izpada, to pa ni uspelo Iliriji in Radomljam, ki sta se morala za dlje časa preseliti med nižjeligaško druščino. V prvi ligi je Olimpija zaigrala nekoliko manj prepričljivo kot predhodno sezono in si po jesenskem delu priigrala le tri točke prednost pred rivali iz Šiške, kar je odneslo stolček primorskemu strategu Lučju Pertiču. Spomladi so se zeleno beli, za katere so med drugim igrali Igor Benedejčič, Samir Zulić, Nenad Protega in Sandi Valentinčič, pod vodstvom Bojan Prašnikarja otresli nasprotnikov in pričakovano osvojili še drugi naslov, uspeh pa so dopolnili še s prvo pokalno lovoriko. Najboljši strelec lige je postal Sašo Udovič s Slovanom, ki je bil sicer šele enajsti, precej bolje pa je šlo Ljubljani, ki se je jeseni celo borila za naslov, a je spomladi hudo popustila. Dinko Vrabac, Bojan Škufca, Peter Mesesnel in soigralci so v drugem delu sezone osvojili samo 8 točk in tako izpustili tudi vozovnico za Evropo. Med glavnimi vzroki gre izpostaviti odhod Vlada Miloševiča, ki je jeseni dosegel 12 golov, proglašen pa je bil tudi za slovenskega nogometaša leta. S šestim mestom je še en soliden izid dosegla Svoboda, pri kateri je imel glavno vlogo mladi napadalec Ermin Šiljak, le mesto slabši pa je bil novinec Studio D iz Novega mesta, za katerega so med drugim igrali Robert Oblak, Dušan Kosič in Jože Prelogar. Po Rudarju se je v drugi sezoni samostojne lige poslovilo še Zagorje in zasavski nogomet je ostal brez predstavnika na najvišjem nivoju.

Domžale

Ljubljana

Medvode

Olimpija

Rudar

Zagorje

Slovan

Krka

V sezoni 1993/94 so v ljubljanski ligi pred Kolpo in Šmartnim pričakovano slavile Črnuče. Črnučani si niso dovolili še enega neuspeha in so se za tekmovanje izredno dobro pripravili, morda še skoraj preveč, saj v celotni sezoni niso dosegli niti enega poraza, 22 zmag pa je rekord, ki stoji še danes. Pri uspehu je imela veliko vlogo ambiciozna uprava, na čelu katere je bil Franc Kancilja. V tretji ligi je svoj pohod proti vrhu nadaljeval Mengeš, ki ga je prevzel znani gorenjski strokovnjak Boris Gros. Rumeno-črni so se tokrat za vrh borili z Radomljami, naslov pa so potrdili v zadnjem kolu, ko je za zmago proti Taboru 69 edini zadetek na tekmi dosegel napadalec Jože Hercigonja. Radomlje, ki so za to priložnost združile ekipo s sosedi in so nastopale kot Radomlje - Dob, so se morale zadovoljiti z drugim mestom, obstanek pa sta si priigrala še Tabor 69 in Litija. Iz lige je še drugo leto zapored izpadla Ilirija, posloviti pa se je morala tudi kisovška Svoboda. V drugi ligi je prepričljivo slavilo Kočevje, ki je imelo najboljšo obrambo lige, spredaj pa so mreže tresli Tomislav Bošnjak, Goran Jolić in Igor Murn. Kočevce je do največjega uspeha kluba popeljal legendarni Jedinko Perica, ki je ob tem občasno stopil tudi na igrišče. Z devetim mestom je razočaral nekdanji prvoligaš Zagorje, ki mu je za povrh po sezoni neurje še popolnoma uničilo igrišče, tik nad cono izpada pa so končali Slavija, Domžale in Rudar. Še drugo sezono zapored so izpadle obubožane Medvode, tokrat celo brez zmage in s samo šestimi točkami. V prvi ligi je Olimpija z Miranom Pavlinom, Željkom Milinovičem in Džonijem Novakom pričakovano osvojila še svoj tretji naslov, tokrat bolj zanesljivo kot prejšnjo sezono, saj si je pred drugo Muro priigrala kar 6 točk prednosti. Spodaj se je medtem nadaljevalo krčenje števila članov MNZ Ljubljana v prvi ligi, saj sta prepričljivo izpadla Krka in Slovan, tako da sta ostala v igri le še Ljubljana in Svoboda. Šiškarji, za katere so med drugim igrali Dragan Hasanagić, Stojan Plešinac in Darko Srovin, so bili z enajstim mestom precej nezadovoljni in so že načrtovali spremembe ter vzpon za prihodnjo sezono, medtem ko se pri Svobodi zaradi pomanjkanja financ bolj ukvarjali z dogajanjem zunaj igrišča, kjer je po sezoni prišlo do nevsakdanje situacije.

Džoni Novak (Olimpija), slovenski nogometaš leta 1994

4.2 Krčenje prve lige in konec ere Olimpije

Tik pred začetkom sezone 1994/95 je namreč menedžer Tone Hrovatič, alfa in omega Svobode, nekako uspel preregistrirati celotno ekipo na Vevče ter tako tamkajšnjo Slavijo en dan pred začetkom tekmovanja spraviti v prvo ligo. Vevčani so tam nastopili pod nenavadnim imenom Donit Filtri, Svoboda pa je z novim vodstvom nadaljevala v peti ligi, ki jo je tudi suvereno osvojila. V četrti je medtem pred Ilirijo in Vrhnika slavila Kolpa. Za mlad klub iz Podzemlja, ki ga je vodil Jože Babič, je bil

to ogromen uspeh, še toliko bolj, ker je moštvo v kvalifikacijah ugnalo Transport in se uvrstilo v tretjo ligo. Tam so Črnuče s trenerjem Brankom Oblakom in svojo zvezdniško zasedbo, v kateri je bilo kar nekaj znanih starejših igralcev iz Ljubljane in okolice, pokorile konkurenco ter se samo z enim samim porazom uvrstile v kvalifikacije za napredovanje. Žal pa se je zataknilo pri igrišču, saj so klubu glede črnuškega objekta že v tretji ligi gledali skozi prste, tako da je moral po sezoni zapustiti svoj domicil. Solidno sta se odrezala še Litija in Tabor 69, medtem ko so Radomlje in Medvode izpadle, slednje že tretje leto zapored. Zelo pestro je bilo medtem v drugi ligi, saj se je zaradi krčenja prve obetal izpad številnih klubov. V boju za obstanek sta kratko potegnila obubožana Elan in Slovan, ki so ju proti dnu vlekli še prvoligaški dolgovi, medtem ko se je Mengeš z zmagama v zadnjih dveh krogih nad Elanom in Dravo srečno izvlekel. Rudar in Zagorje nista imela težav z obstankom, ravno na meji pa so končale Domžale, ki so se v kvalifikacijah pomerile s Črnučami. Slednje so na stadionu ŽŠD v Šiški slavile z 2 : 1, na povratni pa je Domžalam pred 1000 gledalci z golom Cvijanovića uspel preobrat. Na koncu sta sicer napredovali obe moštvi, saj sta se tekmovanju odpovedala dekanski Jadran in Kočevje. Za Kočevce je bilo prvoligaško tekmovanje zlasti finančno prezahtevno, tako da so se poslovili že po eni sezoni, podobno pa se je po kvalifikacijah pripetilo tudi Vevčanom in Šiškarjem. Slednji so vrnili tradicionalno ime Železničar in imeli velike ambicije, a ni nič pomagalo, moštvo s Primožem Gliho in Željkom Milinovičem je najprej nesrečno izgubilo v zadnjem krogu proti Korotanu, nato pa še v kvalifikacijah. Tam je sprva sicer ugnalo Koper, a jih je v odločilni tekmi nato sredi Šiške z remijem presenetila Izola. Edini ljubljanski predstavnik je tako ostala Olimpija, ki je po napetem boju z Mariborom osvojila še svoj četrti zaporedni naslov prvaka, a se je razlika na vrhu opazno manjšala.

V sezoni 1995/96 je ljubljansko ligo pred Belinko in Svobodo osvojila Ilirija, ki se je tako po dveh letih odsotnosti vrnila v tretjo ligo. Tam je od predstavnikov naše medobčinske zveze presenetljivo najboljši rezultat dosegla četrta Kolpa, ki je uspela pridobiti močnega sponzorja iz Metlike, a vse le ni bilo tako idilično, saj se je smrtno ponesrečil njen vratar Jože Jaklič. Solidno sta nastopila še Elan in Slovan, ki se je po sezoni združil s Slavijo, medtem ko je Tabor 69 izpadel iz tekmovanja. V drugi ligi je enak podvig uspel Mengšu, zato pa je šlo toliko bolje ljubljanskemu Železničarju, ki je z močno ekipo, v kateri so med drugim igrali Milenko Ačimović, Enver Adrović, Miha Šporar in Nenad Podgajski, pokoril konkurenco ter osvojil naslov z osmimi točkami prednosti pred lendavsko Nafto. Po sezoni se je moštvu pridružil še Marinko Galič, treninge je nekaj časa vodil celo Srečko Katanec, a se je v priprave vmešala NZS. Klubu je za tekmovanje v prvi ligi postavila več pogojev, med drugim plačilo akontacije v višini 1,4 milijona tolarjev in bianco obračunski ček za 4 milijone. Vodstvo na čelu z Milanom Vajdo pogojev ni sprejelo, tako da je NZS v ligo mimo vseh ostalih uvrstila Koper, domnevno zaradi zanimanja za nogomet v regiji. Preskočene so bili tudi tretje Črnuče s Petrom Mesesnelom, Željkom Mitrakovićem, Darkom Birjukovim in Janezom Mrakom, ki pa pravih ambicij za napredovanje

Ljubljana, prvak druge lige 1996

tako ali tako niso imele. Črnučani so bili veseli, da so sploh lahko drugo polovico sezone igrali doma, potem ko so v prvem delu gostovali na Ježici. Blizu sredine so končali še Domžale, Zagorje, ki je spet igralo na svojem stadionu, Rudar in Slavija, ki je nastopala pod sponzorskim imenom Avtoekipa, po sezoni pa se je kot rečeno združila s Slovanom. V prvi ligi je Olimpija, ki so jo tekom sezone vodili kar trije trenerji, morala priznati premoč Gorici, drugo mesto pa je bilo za ekipo, v kateri so med drugim igrali Dušan Kosič, Safet Hadžič, Džoni Novak in prvi strelec lige Ermin Šiljak, veliko razočaranje. So pa zeleno-beli za nekaj veselja svojih navijačev poskrbeli v pokalu, kjer so v finalu po gostujoči zmagi in domačem remiju ugnali ajdovsko Primorje.

Sezona 1996/97 se je v ljubljanski ligi končala z zmago Belinke pred Taborom 69 in Svobodo. Rdeče-beli iz Podgorice pri Črnučah so bili skromen klub s skromnim igriščem ob tovarni za belila in premaze, zato ni bilo takšno presenečenje, ko so se v vodstvu odločili, da po zgodovinskem uspehu v višji ligi ne bodo nastopili. Podobno so razmišljali tudi Taborci, tako da se je priložnost napredovanja ponudila Svobodi, ki jo je zgrabila z obema rokama. Vičani so bili tri leta prej slovenski kadetki prvaki, tako da so imeli dovolj mladih talentiranih igralcev na čelu z izvrstnim Flamurjem Rustemajem. V tretji ligi je naslov osvojil Elan, ki je po novem nastopal s sponzorskim imenom Radio Krka. Franc Jurečič in soigralci so v sezoni doživeli samo dva poraza, a v vodstvu so že iskali okrepitve za nastop v višji ligi. Še vedno je blestela Kolpa, do novega obstanka pa se je priborila tudi Litija s kapetanom Jožetom Žustom in Milanom Karamarkovićem, medtem ko so se ambicije Ilirije hitro podrle. Na igrišču si je obstanek sicer zagotovil tudi Mengeš, a so se tam zaradi finančnih težav odločili, da svoje mesto v zameno za poplačilo dolga odstopijo sosednji Komendi. V drugi ligi se je tragično končala pot Ljubljane, nič kaj mavrično pa ni bilo tudi pri Črnučah, ki so v enem letu praktično z vrha padle proti dnu drugoligaške tabele. Zato pa se je prava pravljica odvijala na Kodeljevem, kjer je novonastali hibrid Slovan - Slavija pod imenom Set Vevče kot za šalo premagoval nasprotnike in zasluženo osvojil naslov prvaka. Močna ekipa, v kateri so bili Dušan

Novak, Darko Karapetrović, Dražen Žeželj, Darko Srovin, Dragan Hasanagić in najboljši strelec lige Anton Usnik, ki je pozimi prišel iz Ljubljane, je z lepimi igrami poskrbela za evforijo med navijači Slovana in zdelo se je, da bi ambiciozni projekt medijskega tajkuna Martina Odlazka lahko uspel. S petim mestom se je izkazal Rudar, pri katerem so igrali Jani Sotenšek, Rajko Props in Igor Holešek, dobro pa je šlo tudi Domžalam, ki so pozimi s Črnuč pripeljale popularnega golgeterja Janeza Mraka. Spet je v sredini razpredelnice končalo tudi Zagorje, kjer so po številnih novih odhodih dokončno opustili upanje na vrnitev v prvo ligo. Tam je Olimpija doživela pravo malo katastrofo, saj je osvojila šele peto mesto, prvič pa je ostala tudi brez Evrope.

Set Vevče - Olimpija 1997/98 (Arhiv Ekipe)

V sezoni 1997/98 je ljubljansko ligo osvojila Ivančna Gorica pred Kresnicami, Taborom 69, Dobom, Belinko in Termitom, kar vseh šest klubov pa je napredovalo v tretjo ligo, saj se je ta zaradi sprememb po novem igrala v štirih skupinah, pri čemer so centralno sestavljali klubi iz MNZ Ljubljane in Gorenjske. V zadnji sezoni zahodne tretje lige se je ob solidnih izidih Kolpe, Litije in Komende najbolj izkazala Svoboda, pri kateri so blesteli Blaž Puc, Vlado Tratar in Damir Matanič. Vičani so kot novinci v ligi osvojili drugo mesto, a bili nato neuspešni v kvalifikacijah s Factorjem, ki je vse dvome o zmagovalcu razrešil že na prvi tekmi, ki jo je dobil kar s 4 : 0. Šlo je za nekakšno nadaljevanje Črnuč, saj se je tamkajšnji kolektiv zaradi težav z igriščem in financami pred sezono združil z moštvom iz Ježice, nov klub pa je v drugi ligi nastopal pod imenom Factor Črnuče. Z zadnjim mestom bi v vsaki drugi sezoni izpadel, a ga je rešila širitev prve lige in omenjene kvalifikacije. Podobno se je godilo tudi predzadnjemu Rudarju, medtem ko so se pod vrh izstrelile Domžale, kjer je kot za stavo zabijal že večkrat omenjeni Janez Mrak, ekipo pa je vodil danes manj znani strateg Ivo Ledenko. Rumeno-modri so se v kvalifikacijah za prvo ligo pomerili z Vevčami, ki so medtem že začele razpadati, tako da zmaga na Kodeljevem in uvrstitev med elito niti nista bili takšno presenečenje. Zelo dobro se je odrezal tudi novinec Elan, kjer so imeli glavne vloge novinci Iztok Kapušin, Antoni Brdik, Šefik Šumar in Iztok Zofič, medtem ko se je oslabljeno Zagorje precej pričakovano znašlo pri dnu lestvice. V prvi ligi se je kot rečeno klavrno končal projekt Set Vevče, nič kaj pretirano bolje kot pred tem pa ni šlo niti Olimpiji. Zeleno-beli, ki sicer niso imeli tako slabe ekipe, saj so v njej med drugim igrali Nihad Pejković, Suad Fileković, Miha Šporar in Milenko Ačimović, ki je pozimi odšel v Crveno zvezdo, so namreč še drugič zapored končali na petem mestu. Ekipi je bil tokrat v tolažbo uspeh Ismeta Ekmečića, ki je z 21 goli postal prvi strelec lige, vsaj delno pa je bil lahko zadovoljen tudi trener Jedinko Perica, ki je za razliko od njegovih predhodnikov na klopi zdržal celotno sezono.

4.3 Ustanovitev tretje lige center in hitri vzponi novih klubov

Sezona 1998/99 je prinesla oslabljeno 12-člansko ljubljansko ligo, v kateri so naslov osvojile Grosuplje pred Belo krajino in Vrhniko. To je bil prvi večji uspeh Grosupeljčanov, ki so ob pomoči sponzorja ABC Tabor sestavile močno zasedbo, ki je imela svoje cilje tudi v tretji ligi. Tam je kakovost precej padla, svoje pa je k slabi podobi tekmovanja dodal še četrti Tabor 69, ki je izstopil iz lige, kar je pomenilo, da je napredovala tudi Bela krajina. Naslov je sicer pred Kolpo in Svobodo osvojila novinka Ivančna Gorica, ki so jo ob močni zasedbi in prenovljenem stadionu že pred začetkom postavljali v vlogo glavnega favorita. V tekmovanju so nastopili še Dob, Komenda, Belinka, Kresnice, Litija in Termit, pri čemer so si vsi z izjemo slednjega brez večjih težav zagotovili obstanek. V drugi ligi medtem našim članom ni šlo tako dobro, saj je bilo najboljše osmo Zagorje, ki ga je reševal Zoran Poglajen, do obstanka pa je uspel priti le še Elan, ki pa je glede na sezono pred tem občutno popustil. Še bolj pa so razočarali ježiški Factor, ki kljub dobri mladinski šoli ni bil zrel za tako prominentno tekmovanje, Slovan, nad katerim so očitno vsi dvignili roke, ter trboveljski Rudar, ki je dosegel daleč najnižjo točko v svoji bogati zgodovini. Medtem je z bledimi predstavami v prvi ligi nadaljevala tudi Olimpija, ki sta jo neuspešno želela dvigniti tako Marin Kovačič kot tudi Janez Zupančič. A težave zeleno-belih so bile globlje in so bile povezane z upravo ter dolgoletnim glavnim sponzorjem SCT.

Derbi za Bežigradom konec 90ih (Arhiv Ekipe)

V sezoni 1999/00 je ljubljansko ligo po napetem boju pred Vrhniko in Kamnikom nekoliko presenetljivo osvojil Dren - Dragomer. Šlo je za klub, ki je nastal nekaj let prej z združitvijo Drena in Dragomera, svoje tekme pa je gostil na idiličnem igrišču na Drenovem Griču. Poleg prvaka se je v višjo ligo zaradi izstopa Belinke uvrstila še druga Vrhnika,

s čimer je bil uspeh v občini zaokrožen v popolnosti. V tretji ligi je naslov osvojila Komenda, ki se je pod novim vodstvom na čelu z Darkom Bolaričem in Metodom Grkmanom preimenovala v Viator&Vektor, za trenerja pa je pripeljala izkušenega Filipa Mendaša. Ker v Komendi ni bilo pogojev za drugo ligo, so tekmovalne pravice po sezoni prenesli na Ljubljano, ki je v drugi ligi nastopila kot Viator&Vektor Ljubljana. Z drugim in četrtim mestom sta smele načrte potrdila tudi novinca Bela krajina in Grosuplje, vmes pa se je vrinil še ježiški Factor, medtem ko sta Rudar in Slovan vnovič razočarala. Rdeče-beli so skupaj z Litijo celo izpadli iz lige in tako postali nekakšen opomin prevelikim ambicijam in prehitremu vzponu, kar se je v prihodnjih letih zgodilo še številnim drugim klubom. V drugi ligi so bili tokrat trije člani ljubljanske medobčinske zveze, ki so se družno zvrstili na mestih pri sredini razpredelnice. Na solidnem šestem mestu je končalo Zagorje, ki so ga na igrišču krmarili Anđelko Petrušić, Gregor Baš in Mitja Breznikar, vodstvo pa se je medtem ukvarjalo zlasti z ustanovitvijo klubskega sklada pod okriljem podjetja Ultra. Mesto za njimi je končal Elan, ki ga je vodil stari maček Vladan Mladenović, osma pa je bila Ivančna Gorica s takrat prepoznavnimi belo-rdeče-modrimi dresi v stilu Sampdorie. V prvi ligi je Olimpija kljub okrepitvam dosegla novo dno, saj je končala na sedmem mestu, je pa zato vsaj vnovič osvojila pokal. Za preobrat in zmago proti Korotanu sta pred 2000 gledalci na povratni tekmi poskrbela Selvad Kujović in Marko Kmetec.

Sezona 2000/01 je bila uspešna za Litijo, ki je v ljubljanski ligi slavila pred Kamnikom in Dolomiti. Litijani so se tako ekspresno vrnili nazaj v tretjo ligo, to pa je zaradi vnovičnega prostega mesta končno uspelo tudi Kamniku, ki se mu je prejšnja leta napredovanje vztrajno izmikalo. V tretji ligi se je medtem odvijala prava drama za naslov, saj so se zanj borili kar trije klubi, Bela krajina, Factor in Grosuplje, ki so na koncu sezone zbrali celo enako število točk. A zadnji krog vendarle ni bil tako razburljiv, kot bi lahko sklepali, saj si je zaradi boljšega izkupička iz medsebojnih tekem prvo mesto že teden prej zagotovila Bela krajina, tako da tekmecema tudi zmagi, Factor je Dren premagal kar z 10 : 1, nista več pomagali. Z uvrstitvijo blizu najboljšim sta se izkazali še ekipi Kolpe in Kresnic, postalo pa je tudi jasno, da se bo moral z realnostjo tretje lige sprijazniti nekdaj veliki Rudar. Center nogometa v Zasavju je namreč postalo drugoligaško Zagorje, ki je svoj velikopotezen projekt začelo z gradnjo novega stadiona, medtem ko so bili uspehi na igrišču rezervirani za prihodnja leta. Najbolje se je tako odrezal Elan, ki je zlasti spomladi na krilih kapetana Gorazda Plevnika nanizal nekaj odličnih rezultatov in se prebil celo do drugega mesta, na koncu pa popustil in končal na petem. V sredini lestvice je poleg Zagorja končal še ambiciozni novinec iz Ljubljane, ki ga je vodil Miloš Šoškić in je imel v svojih vrstah nekaj zelo kakovostnih igralcev, med katerimi sta izstopali zimski okrepitvi Gjergji Dema in Ilija Kitić. Livar, kakor se je spet imenoval klub iz Ivančne Gorice, je precej nihal v formi, a je brez težav dosegel osnovni cilj obstanka v ligi. V prvi ligi je Olimpija po odhodu dolgoletnega glavnega sponzorja začela novo ero pod vodstvom Mira Gaveza, kar je pomenilo precejšnje spremembe v kadru. Dušan Kosič, Gregor

Mirtič, Damjan Ošlaj, Sebastjan Cimirotič in soigralci so se odlično ujeli ter vmešali v boj za naslov, ki se je po zaslugi trikrožnega ligaškega sistema odločal na medsebojni tekmi zadnjega kroga. Za Bežigradom se je zbralo 8.000 gledalcev, a po zaslugi remija z vijoličastimi je naslov spet odšel v Maribor.

Domžale - Olimpija 2001/02 (Arhiv Domžal)

V sezoni 2001/02 je ljubljansko ligo pred Taborom 69 in Induplati osvojil Slovan, ki se je s tem vrnil vsaj v tretjo ligo. V njej je naslov po neuspehu leto predtem le uspelo osvojiti Grosuplju, ki ni imelo prave konkurence, tako da je bil prvak znan že precej pred koncem. Pri Grosupeljčanih, ki so v pripravah na višji rang tudi prenovili stadion, je blestel zlasti Aleksander Bracovič, ki je s 25 goli postal tudi najboljši strelec lige. S tretjim in četrtim mestom sta se izkazala še Svoboda in Dob, medtem ko je Factor s petim glede na zasedbo nekoliko razočaral. Medtem se je v drugi ligi med najboljše uspelo zavihteti zvezdniški zasedbi Ljubljane, v kateri so bili Rok Hanžič, Gregor Zore, Milan Anđelković, Darko Karapetrović in tudi golgeter Dražen Žeželj, ki je pozimi prišel iz Mure. Šiškarji so po zaslugi visoke zmage v zadnjem krogu v Ivančni Gorici na drugem mestu za točko prehiteli Aluminij ter se tako po dolgih sedmih letih vrnili med najboljše slovenske klube. Zelo dobro je šlo tudi Livarju, ki ga je vodil Slaviša Stojanović in je končal na četrtem mestu, med ko je novinka Bela krajina, za katero so med drugim igrali Miha Šporar, Kristjan Penica in Robert Filak, končala šesta. Zagorje je pod vodstvom Jožeta Prelogarja jeseni igralo odlično in bilo povsem pri vrhu, pozimi pa je zamenjalo trenerja in nekaj igralcev, nato pa popustilo in padlo vse do enajstega mesta. Še slabšo je šlo Elanu, ki se je ubadal s številnimi težavami, kar se je odražalo na igrišču, kjer so Novomeščani prejeli kar 105 golov in zasluženo izpadli. V prvi ligi Olimpiji ni šlo več tako dobro, na kar je verjetno precej vplival odhod napadalnega dvojca Sebastjana Cimirotiča in Ermina Rakoviča, ki sta odšla v tujino. Brez njiju so se zmaji spet znašli na sredini lestvice, tokrat na petem mestu, kar je pomenilo, da so vnovič ostali tudi brez nastopa v evropskih tekmovanjih.

Sezona 2002/03 je v ljubljanski ligi prinesla uspeh Radomelj, ki so ugnale Jezero in Tabor 69. Radomljani, ki so to sezono dobili novega gradbenega sponzorja, ki klub spremlja še danes, so se tako po osmih letih vrnili v višji rang, to pa je uspelo tudi medvoškemu Jezeru, saj je Kolpa izstopila iz tretje lige. Tam je naslov osvojila Svoboda, ki se ji je pred tem napredovanje ves čas izmikalo, tokrat pa je z odličnimi igrami ter številnimi goli prvega strelca lige Luke Kovačiča za točko prehitela sicer neporaženi Factor in tako končno le izpolnila cilj. Dobro je šlo tudi Dobu in Kamniku, razočarala pa sta Elan in Rudar, sploh slednji, ki je z zadnjim mestom izpadel celo v četrti rang. V drugi ligi

se je pod taktirko Slaviše Stojanoviča začel vzpon Domžal, za katere so takrat igrali Edis Čaušević, Velimir Varga, Zlatan Ljubijankič in Damjan Malešević. Ravbarji so v celotni sezoni zabeležili le dva poraza, ob tem osvojili še medobčinski pokal ter se tako zmagovito uvrstili v slovensko prvoligaško druščino. Nekaj takšnega bi kaj lahko, vsaj na papirju, uspelo tudi Grosuplju z znanim strategom Tomažem Kavčičem, ki je bilo dolgo časa najresnejši kandidat za drugo mesto, a je v zadnjih treh krogih trikrat izgubilo in padlo vse do četrtega. To je bil odraz hudih finančnih težav v klubu, ki so se pojavile spomladi in zaradi katerih je moral grosupeljski kolektiv po sezoni celo izstopiti iz lige, s čimer se je visokoleteči dolenjski projekt tudi neslavno končal. Dobro je šlo še Beli krajini, za katero je zabijal Andrej Struna, ter Zagorju, ki je precej okrepilo ekipo, saj so se oboji učvrstili tik pod najboljšimi. Nasprotno pa lahko rečemo za Livar, ki se je do zadnjega kroga boril za obstanek, na koncu pa se izvlekel po zaslugi remija z Nafto in porazov neposrednih tekmecev. Za dodatno zmedo je po koncu tekmovanja poskrbela NZS, saj zaradi pomanjkanja mladinskih selekcij ni več dovolila igrati primorskemu Jadranu, ob pomanjkanju klubov pa nato preprosto zmanjšala ligo, tako da so se morali za napredovanje pod nosom obrisati tudi pri ježiškem Factorju. V prvi ligi je medtem prišlo do velikih sprememb pri Olimpiji, saj je vodenje kluba pripadlo ljubljanskemu poslovnežu Juriju Schollmayerju, sponzorstvo je prevzela Kmečka družba, klub pa je bil uradno registriran kot NŠD NK Olimpija. V skladu z velikimi apetiti so za Bežigradom takoj poskrbeli za zvezdniške okrepitve in ekipi sta se med drugim pridružila Robert Prosinečki in Mladen Rudonja, kar je vsaj na začetku prineslo nekaj dobrih rezultatov in evforijo med zeleno-belo publiko. A v nadaljevanju sezona ni bila tako zelo uspešno in Olimpija se je morala zadovoljiti s tretjim mestom, pokalom, ki ga je osvojila z remijema v obeh finalnih tekmah proti Celju, ter strelsko lovoriko Marka Kmetca, ki je prišel iz Ljubljane. Slednja se je dobro odrezala, saj je kot novinka v ligi na krilih Dražena Žežlja osvojila deseto mesto ter se tako izognila izpadu.

4.4 Propad prvoligaških Ljubljane in Olimpije ter nova močnejša tretja liga

V sezoni 2003/04 je nogometna zveza ugotovila, da tretja liga v štirih skupinah ni bila ravno najboljša rešitev, zato se je odločila za krčenje na vzhod in zahod oziroma povratek na staro stanje, kar je pomenilo, da je prvak ljubljanske lige prvič po devetih letih moral v kvalifikacije. Podobno kot nazadnje je to spet postala Kolpa, ki je ugnala Litijo in Kresnice, spet pa jo je v kvalifikacijah čakal tudi prvak Primorske. Tokrat je bila to Cerknica, obe tekmi pa sta se končali 3 : 0, s čimer se je klub iz Podzemlja suvereno vrnil v tretjo ligo. Tam si je mesto v novi zahodni ligi zagotovilo le prvih osem klubov, zato se je odvijal hud boj za pozicije v sredini lestvici, medtem ko je naslov zanesljivo in zasluženo pripadel ježiškemu Factorju. V omenjenem boju je na koncu uspelo Krki, Radomljam in Dobu, naknadno

Olimpija - Liverpool v Pokalu UEFA 2003/04 (Arhiv Olimpije)

pa tudi devetemu Slovanu, saj se je gorenjski Britof zaradi težav z igriščem tekmovanju odpovedal. Medtem se je Factor meril v kvalifikacijah za drugo ligo, ki so prinesle enega največjih preobratov v zgodovini slovenskega nogometa. Prvo tekmo na Maliji so kar s 4 : 0 dobile Korte, na povratni pa je Factor po golih Uroša Zaletela, Jake Jakopiča, Luke Baniča in Miroslava Radulovića uspel slaviti z enakim izidom, zato so o napredovanju odločale enajstmetrovke. Pri streljanju z bele točke so bili Ježičani uspešnejši, tako da se jim je po več letih poskušanja le uspelo vrniti v višji rang.

Tam so se zaradi uvedbe licenciranja pojavile nove težave, saj prvak Rudar ni hotel napredovati, tako da so bile kvalifikacije, ki jih je odigrala in tudi izgubila druga Bela krajina, povsem odveč. Belokranjci, pri katerih so imeli glavne vloge Robert Filak, Tadej Vrščaj, Andrej Struna in Bojan Žagar, so tako za zeleno mizo nepričakovano dosegli največji uspeh v zgodovini kluba, saj jih je zveza uvrstila v prvo slovensko nogometno ligo. Toda s tem zapletov še ni bilo konec, saj je brez prvoligaškega tekmovanja ostalo tudi Šmartno, kar so izkoristili pri tretjem Zagorju, ki je sprejelo ponujeno ter se pridružilo Črnomaljcem v prvoligaški druščini. S šestim mestom je bil sorazmerno blizu najboljšim tudi Livar, dobro pa se je odrezala tudi Svoboda z Jasminom Handanovičem, Merimom Ajderpašićem, Dejanom Kefertom in zimskim novincem Andražem Kirmom, ki je dosegla osmo mesto. V prvi ligi so se začele opazne finančne težave ljubljanskih velikanov Olimpije in Ljubljane, ki sta ostala brez evropske licence, medtem ko sta na igrišču pričakovanja večinoma izpolnila. Olimpija se je v enem najbolj razburljivih finišev slovenske lige v zgodovini za naslov borila z Gorico in Mariborom, na koncu pa ostala praznih rok tudi zavoljo administrativnega poraza z Gorico, ko je nastopil neprijavljeni Boštjan Kreft. Tudi Ljubljana z Neđadom Botonjićem, Janezom Zavrlom in Darkom Karapetrovičem je spomladi igrala izjemno in osvojila celo ligo za obstanek, Dražen Žeželj pa je po zimskem v Primorje postal najboljši strelec lige. Z osmim mestom so klubske apetite zadovoljile tudi debitantske Domžale, ki so spomladi dobile novo moderno tribuno.

Sezona 2004/05 je bila črna za Ljubljanski nogomet, saj sta pod težo dolgov klonila tradicionalna kluba, ki sta v preteklosti dosegla številne uspehe in dala slovenskemu nogometu tudi številne odlične igralce. Če je bil razpad Olimpije zajamčen že precej pred koncem sezone, sploh po tem, ko so na krizni skupščini ob zadnjem poskusu reševanja kluba tudi igralci vnovič podprli staro vodstvo, pa je bila precej bolj negotova usoda Ljubljane. Ta si je na igrišču, kjer je med drugim v gosteh potolkla Maribor, z osmim mestom sicer spet priigrala obstanek, a nato tudi po pritožbi ostala brez licence in bi lahko nadaljevala v drugi ligi, a so to možnost v vodstvu zavrnili. Edini predstavnik ljubljanske kotline v prvi ligi so tako ostale Domžale, ki so pod vodstvom Slaviše Stojanoviča si-

cer zasedle šele osmo mesto, a so praktično čez noč dobile priložnost zajemati igralce iz precej večjega bazena. Spodaj se je srečno izvlekla še Bela krajina, medtem ko je Zagorje s samo dvema zmagama iz igre izpadlo že precej pred koncem prvenstva. Tudi v drugi ligi razplet ni šel na roko ljubljanskim klubom. Svoboda, ki jo je vodil Zlatko Ratajec, se je okrepila z Dejanom Gavrilovićem in Smajem Bečkanovićem, ob starih asih pa se je spomladi z dobrimi rezultati prebila celo do tretjega mesta. Na Viču so se ob težavah Olimpije in Ljubljane že veselili napredovanja, a je šlo le za lažno upanje, saj se je zveza odločila za skrčenje prve lige na 10 klubov. Ista odločitev je prvoligaške sanje odnesla tudi šestemu Livarju z lokalnim golgeterjem Janezom Permetom, medtem ko je bil spodaj Factor, ki ni več smel igrati na domačem igrišču in je gostoval v Šiški, povsem zadovoljen z devetim mestom in obstankom. V novi tretji ligi zahod so se najbolj izkazale okrepljene Radomlje z drugim mestom, dobro pa je šlo tudi sosednjemu Dobu, ki je končal peti. V sredini lestvice sta končali še Krka in Kolpa, spodaj pa je Slovan obstal zgolj zavoljo tega, ker z Gorenjskega ni želel nihče napredovati. Ljubljansko ligo je pred kisovško Svobodo in Jezerom osvojil Ihan, ki se je imel za to zahvaliti zlasti sodelovanju z Domžalami.

V sezoni 2005/06 sta se Olimpija in Ljubljana za naslov pomerili v peti ligi, uspešnejša je bila Olimpija, v ljubljanski regionalni ligi pa je po napetem boju slavil Tabor 69 pred Kamnikom in Rudarjem. Moštvo z Broda je naslov osvojilo zavoljo boljšega medsebojnega izkupička s Kamničani, a se je možnosti napredovanja odpovedalo, tako da se je kljub vsemu v višjo ligo na koncu uvrstil Kamnik. V tretji ligi so bili tokrat izrazito najboljši Primorci, od naših članov pa je najvišje prišla Krka z Adnanom Zildžovićem, Tadejem Vento in Bojanom Juršičem, ki je končala na četrtem mestu. Le mesto za njo je končal odlični novinec Ihan, za katerega je tresel mladi Goran Lazarević, solidno sta se odrezala še Dob in Radomlje, medtem ko se je Slovan zaradi prostih mest spet reševal po administrativni poti. V drugi ligi je v sezono optimistično krenila Svoboda, v kateri je takrat deloval ljubljanski podžupan Slavko Slak in mnogi so bili prepričani, da bodo Vičani postali nov prvoligaš, sploh po tem, ko so jih okrepili še Damir Botonjič, Rok Hanžič, Gregor Režonja in Milan Manojlović. Toda na igrišču ni šlo vse po načrtih, rdeči so izgubljali tudi proti najslabšim, denarja je zmanjkalo, nekateri igralci so pozimi odšli in Svoboda je v nasprotju z napovedmi

Ljubljanski derbi v peti ligi 2005/06
(Arhiv Gorazda Trontlja)

in pričakovanji celo izpadla iz lige. Prav nasprotno pa je veliki podvig uspel Factorju, ki je nekako iz ozadja presenetil konkurenco in senzacionalno osvojil naslov drugoligaškega prvaka, potem ko je v zadnjem krogu na medsebojni tekmi v Slovenskih Konjicah ugnal Dravinjo. Konjičani so se pritoževali nad neregularnim sojenjem, a nič ni pomagalo, Tomaž Kavčič in njegovi varovanci so se veselili napredovanja, prestolnica pa je spet dobila prvoligaša. V senci napetega razpleta na vrhu se je odvijal tudi zanimiv boj za obstanek, v katerem je kratko kot rečeno potegnila Svoboda, medtem ko sta se Zagorje in Livar z nekaj težavami rešila. V prvi ligi sta tokrat nastopila Bela krajina in Domžale, ki pa sta ju doleteli povsem različni usodi. Belokranjci so se ob pravi nogometni evforiji v Črnomlju krčevito borili za obstanek, kar jim je na koncu tudi uspelo, potem ko so v dodatnih kvalifikacijah z goli Dejana Grabića in Josipa Špelića najprej izničili zaostanek proti Dravinji, nato pa doma ohranili svojo mrežo nedotaknjeno za želeni izid 0 : 0. Domžale so se medtem znašle na drugi strani tabele, saj se je moštvo z Brankom Ilićem, Luko Elsnerjem, Zlatanom Ljubijankičem in Juninhem celo vmešalo v boj za naslov proti Gorici, kjer je sicer moralo priznati premoč, a je bilo na koncu zelo zadovoljno tudi z zgodovinskim drugim mestom.

4.5 Projekt Interblock in zgodovinski uspeh Domžal

Sezona 2006/07 je bila v ljubljanski ligi spremljana kot že dolgo ne, saj je v njej nastopila tudi velika Olimpija, na začetku sezone še pod imenom Bežigrad, ki je pod vodstvom Primoža Glihe počasi začenjala svoj vzpon proti vrhu slovenskega nogometa. Zmaji so sestavili zvezdniško zasedbo, v kateri so imeli glavne vloge Aleš Čeh, Miran Pavlin in Zoran Ubavič, v celotni sezoni pa niso doživeli niti enega poraza, zato njihovo suvereno zmagoslavje pred Rudarjem in Črnučami ni bilo nobeno presenečenje. V tretji ligi je Krka na krilih rutinerja Bojana Juršiča potolkla konkurenco in osvojila naslov ter se tako po petih letih vrnila v drugo ligo, z drugim mestom pa so presenetile tudi Radomlje, pri katerih so blesteli Gjergji Dema, Gregor Juričinec in Robert Lenček. Tretji Ihan je po sezoni prekinil sodelovanje z Domžalami ter posledično izstopil iz lige in pokala, precej bolje kot pretekla leta pa je nastopil četrti Slovan, ki je z novo upravo dobil tudi višje ambicije. Z visoko uvrstitvijo se je izkazal še Dob, medtem ko je obubožana Svoboda ostala brez licence in se je morala skupaj z novincem Kamnikom posloviti iz lige. V drugi ligi so med favorite pred sezone uvrščali nekatera druga moštva, a je naslov na koncu nepričakovano pripadel ivanškemu Livarju, ki je v zadnjem krogu sredi Kopra pred 2.500 gledalci v medsebojnem dvoboju presenetil tamkajšnjo Bonifiko. Za livarje, ki jih je vodil Branko Vrščaj, so takrat med drugim igrali Fuad Gazibegović, Goran Miškič, Robert Stranjak in Janez Perme, ki so s soigralci v izenačeni ligi odigrali izjemno taktično, saj so sezono končali z, za prvaka precej nenavadno, gol razliko +1. V sredini lestvice je končalo tudi Zagorje, ki se je po prvoligaškem izpadu očitno nekako stabiliziralo, h čemur je veliko

pripomogel novinec Dejan Božičić. V prvi ligi Beli krajini v tretje ni več uspelo obstati, zato pa je bilo toliko bolj pestro pri Factorju, ki je pozimi zamenjal ne le vodstvo, ampak nekaj, kar v slovenski prvi ligi redko vidimo, tudi kompletno klubsko podobo, barvo in ime. Prevzel ga je namreč znani poslovnež Joc Pečečnik, ki ga je poimenoval po svojem podjetju za igralne avtomate Interblock, osnovni barvi pa sta temu primerno postali črna in rdeča. Toda Pečečnik se seveda pri tem ni ustavil in je za velike spremembe poskrbel tudi na igrišču in ob njem ter med drugim pripeljal Marka Simeunoviča, Zorana Pavlovića, Janeza Zavrla ter novega trenerja Dragana Skočića. Vse skupaj pa se ni preveč poznalo in ekipa je morala svoje mesto potrjevati v dodatnih kvalifikacijah, kjer je ugnala Bonifiko. Medtem je svoj prvi naslov prepričljivo osvojilo moštvo Domžal, ki je na zadnji tekmi pred 2.000 gledalci dvignilo trenerja Slavišo Stojanovića in proslavilo daleč največji uspeh v zgodovini domžalskega kluba.

V sezoni 2007/08 se je v ljubljanski ligi spet odvijala drama, saj je Kamnik v zadnjem krogu na Brodu s poznim golom Jake Kokalja iz enajstmetrovke poskrbel, da se je njegov klub na vrhu lestvice izenačil z Jevnico. Ker pa so imeli Kamničani boljši medsebojni izkupiček iz medsebojnih tekem, saj so doma zmagali kar s 3 : 0, so osvojili naslov in slavje se je lahko začelo. V tretji ligi takšne napetosti ni bilo, saj je tam nastopila Olimpija, ki je bila za razred boljša od nasprotnikov in je v celotni sezoni doživela en sam poraz, ko je na začetku prvenstva klonila v Izoli. Zmaji so se nato konsolidirali in prvenstvo je bilo kmalu odločeno, sezona pa se je končala z velikim slavjem na zelenem petku proti Dobu. V prvem delu je bodočim prvakom za ovratnik dihal sosednji Slovan, za katerega so med drugim igrali Goran Miškič, Vanja Starčevič in Cimetov brat Kristjan Cimirotič, a je na Kodeljevem kmalu zmanjkalo denarja in rdeče-beli so spomladi zdrsnili do devetega mesta. Le mesto boljše so bile Radomlje, izpadu pa se je srečno izognil Dob, saj je iz lige izstopila Izola. V drugem kakovostnem rangu je po nekaj letih spet igrala Bela krajina, ki pa se ji ni uspelo vrniti med elito, saj je po zaslugi poraza

Slovan - Olimpija v tretji ligi 2007/08 (Arhiv Olimpije)

Livar - Domžale 2007/08

v zadnjem krogu dosegla nehvaležno tretje mesto. Nekoliko slabše je šlo Zagorju, pri katerem so si Branimir Djokić, Nejc Vozelj, Anže Kranjc in soigralci srečno priigrali obstanek, medtem ko to ni uspelo novomeški Krki, ki je v celotni sezoni zbrala samo štiri zmage. V prvi ligi je Interblock nadaljeval z zvenečimi okrepitvami, med drugim je prišel Ermin Raković, kar se je tokrat vsaj delno obrestovalo, saj so kockarji ob petem mestu v ligi osvojili pokalni naslov. V finalu na celjski Areni Petrol je Raković namreč dvakrat zatresel mrežo Maribora in mladi ambiciozni kolektiv se je prvikrat uvrstil v Evropo. Domžale, pri katerih so glavno breme nosili Janez Aljančič, Andraž Kirm, Dražen Žeželj in najboljši strelec lige Dario Zahora, so prepričljivo osvojile še svoj drugi naslov državnega prvaka, Livar pa je pričakovano izpadel iz lige, saj je bil tekmecem med slovensko elito povsem nekonkurenčen.

Redni del sezone 2008/09 je v ljubljanski ligi minil razmeroma mirno, saj je z visoko prednostjo pred Jezerom in Ljubljano slavilo moštvo Interblock Svoboda, ki je izgubilo vsega skupaj le dve tekmi. Šlo je pravzaprav za B ekipo Interblocka, katerega načrt je bil pod svojim okriljem združiti vse ali vsaj večino ljubljanskih klubov vključno s Svobodo, ki je moštvu odstopila igrišče, zato je nastopal s takšnim imenom. Do večjega zapletanja pa je prišlo po koncu, saj NZS v svojih tekmovanjih takrat še ni dovolila nastopati B-ekipam, tako da prvaki niso mogli napredovati, njihovi poskusi, da bi licenco nekako prestavili na Svobodo, pa so bili upravičeno neuspešni. Tako je potem napredovalo medvoško Jezero, ki je imelo pred tretjo Ljubljano samo točko prednosti. V tretji ligi so Radomlje spet sestavile močno ekipo na čelu z novincem Darkom Karapetrovićem, kar je bilo dovolj za tretje mesto, blizu pa je bila tudi Krka, ki jo je takrat vodil mladi posavski strokovnjak Iztok Kapušin. Novinec Kamnik se je z desetim mestom izvlekel, povsem pa je razočaral obubožani Slovan, ki je v zadnjem krogu izgubil z 2 : 9, nato pa ostal brez licence in moral zapustiti tekmovanje. Zelo pestro je bilo v drugi ligi, kjer sta moči med drugim merila padla velikana Olimpija in Mura, kar je poskrbelo za precej zanimanja med mediji in gledalci. Na koncu je Olimpija, pri kateri so med drugim igrali Miha Šporar, Amir Karić, Muamer Vugdalić, Mladen Rudonja in Miran Pavlin, s štirimi točkami prednosti pred Aluminijem osvojila naslov ter tako na najboljši možni način zaključila nižjeligaško popotovanje s še s četrto lovoriko v štirih letih. Navijači zeleno-belih so slavili povratek med elito, v klubu pa so se že pojavile prve težave, saj so igralci bojkotirali tekmo v Kranju, ker že skoraj pol leta niso dobili plač. Bela krajina in Livar sta imela s sedmim in osmim mestom za seboj razmeroma mirno sezono, izpadlo pa je povsem obubožano Zagorje, ki so ga strašili še finančni duhovi iz preteklosti. V prvi ligi so medtem Domžale, ki jih je pred sezono prevzel Robert Plevnik, nepričakovane popustile in zdrsnile vse do petega mesta, pri čemer so se poznale tudi rošade v napadu, saj je bila ekipa v primerjavi s predhodnimi sezonami izrazito neučinkovita. Še mesto slabši je bil Interblock, ki tudi z Dariom Zahoro spet ni uresničil visokoletečih napovedi, je pa zato vsaj še drugič osvojil pokal, potem ko je v finalu premagal Koper.

V sezoni 2009/10 je ljubljansko ligo pred Komendo in Jevnico končno osvojila Ljubljana, ki je zadnjih nekaj let podobno kot sosedi izza Bežigrada začenjala svojo novo zgodbo iz najnižje lige. Varovanci Filipa Mendaša so se na zadnji tekmi pri Taboru 69 precej namučili, da so osvojili potrebno točko, a je bil njihov naslov zaslužen, saj so zabili kar 80 golov, od tega visokorasli napadalec Siniša Marinović kar 20. V tretjem rangu je zgodovinski uspeh uspel Dobu, ki je osvojil drugo mesto ter se, ker je prva Adria to možnost zavrnila, uvrstil celo v drugo slovensko ligo. Pri uspehu so imeli glavne vloge Albin Vezirović, Klemen Kunstelj, Amer Krcić in Merim Ajderpašić, ekipo pa je vodil mladi Asad Alilović. S četrtim mestom so bile precej blizu tudi Radomlje, pri katerih je še naprej pridno tresel Robert Lenček, soliden rezultat pa je uspel tudi Kamniku, ki ga je vodil Janez Pate, na devetem mestu. Novomeška Krka je zlasti jeseni precej razočarala, še slabše pa je šlo izpadlima Jezeru in Zagorju, pri katerem tudi protesti igralcev nad nevzdržnim stanjem v klubu niso prav nič pomagali. V drugi ligi je po odhodu Olimpije breme padlo na Belo krajino, ki pa kljub trudu in golom Josipa Špelića ni bila kos najboljšim ter se je morala zadovoljiti s petim mestom. V ligi je nastopil tudi Livar, ki pa je nadaljeval svoj prosti pad in je še drugič zapored izpadel, po prvi tudi iz druge lige. Livarji so velik del možnosti zapravili že jeseni, ceno pa je z odhodom plačal strateg Zvone Magič. V prvi ligi se je Olimpija dobro kosala s tekmeci, sploh po tem, ko je Branka Oblaka nasledil Robert Plevnik, zmaji pa so se na koncu povzpeli celo do četrtega mesta. Na odločilni zadnji tekmi je na stadionu ŽŠD v Spodnji Šiški po golih Luke Prašnikarja in Erika Salkića padla Drava, navijači so v navdušenju vdrli na igrišče, klub pa si je po dolgih letih spet zagotovil igranje v Evropi. Oslabljeni Interblock, ki so ga pozimi še dodatno zapustili Aleš Kokot, Robert Berić in Danijel Brezič, je svojo prvoligaško pot hitro in klavno končal, saj je po devetem mestu izgubil v dodatnih kvalifikacijah za obstanek. V nasprotju z napovedmi in sploh prvič v zgodovini je bil boljši drugoligaš, saj je po zmagi v Šiški tudi na povratni tekmi pred nabito polnim stadionom Stanka Mlakarja slavil kranjski Triglav. Razočarale so tudi Domžale, ki so po slabem pomladanskem nizu padle celo vse do osmega mesta.

Ljubljana, prvak ljubljanske lige 2010

Sezona 2010/11 je prinesla vzpon Svobode, ki je suvereno osvojila ljubljansko ligo pred Bravom in Zagorjem. Na Viču so leto poprej prekinili sodelovanje z Interblockom, ekipa bivših igralcev na čelu z Matejem Hočevarjem in Sanelom Konjevićem pa je zastavila nov projekt, ki je v dveh sezonah prinesel naslova tako v peti, kot tudi v četrti ligi. Prvo polovico sezone je moštvo vodil Konjević, nato pa je trenersko funkcijo prevzel kar napadalec Vanja Starčevič, ki se je s soigralci na koncu veselil velikega uspeha. Ob že omenjenih so bili za naslov najzaslužnejši

Elvis Džafić, Mario Jurišić, Merim Ajderpašić in Dejan Kefert, ki je bil z 11 goli najuspešnejši strelec moštva. V tretji ligi je Ljubljana, za katero so med drugim igrali Gregor Juričinec, Roman Gomboši, Svetozar Rastoka in Dario Lovrec, tri tekme spomladi pa tudi Sebastjan Cimirotič, začela odlično in se dolgo časa borila celo za naslov prvaka. Nato pa so se pojavile hude finančne težave, rezultati so bili vedno slabši, trener Filip Mendaš je že pred zadnjimi tekmami zapustil moštvo in zgodba izpred nekaj let se je ponovila. Ko je Ljubljana po koncu sezone ostala brez tekmovalne licence, je bilo jasno, da bo klub tudi v tej obliki prisiljen prenehati z delovanjem. Naslov so tako brez večjih težav osvojile Radomlje s svojo izkušeno zasedbo na čelu z Markom Lundrom, Robertom Lenčkom in Darkom Karapetrovićem. Mlinarji so imeli na koncu celo 11 točk prednosti pred zasledovalci, v celotni sezoni pa so prejeli samo 15 golov. Dobro je šlo tudi Kamniku, ki je sicer nastopal pod sponzorskim imenom Calcit Football, blestel pa je zlasti veteran Dražen Žeželj, ki je s 17 goli postal tudi prvi strelec lige. V zgornji polovici razpredelnice je končala še novomeška Krka, nekoliko pa je razočarala samo Ivančna Gorica, ki se še ni prav dobro pobrala po izpadu iz druge lige. Tam je imela ljubljanska medobčinska zveza spet tri predstavnike, najbolje pa je šlo Interblocku, ki je dosegel drugo mesto in, ker prvaka Aluminija to ni zanimalo, tudi napredovanje v prvo ligo. A na presenečenje mnogih tudi vodstvo Interblocka na čelu z Jocem Pečečnikom tej opciji ni bilo naklonjeno, zaradi česar so klub po sezoni zapustili Zdenko Verdenik, skupaj z njim pa tudi znameniti conski pressing, ter številni igralci, ki so si poiskali nove klube. Novinec Dob, pri katerem so imeli glavne vloge Aleksander Sašo Avbelj, Blaž Škof, Goran Vuk ter zimska okrepitev Ladislav Stanko, se je izkazal s šestim mestom, medtem ko je Bela krajina, ki so jo začele pestiti finančne težave, končala sedma. V prvi ligi so se Domžale na krilih Damirja Pekiča povzpele nazaj do drugega mesta in pokala, medtem ko je Olimpija, ki jo je vodil Dušan Kosič, še drugič zapored zasedla četrto pozicijo in se tako spet uvrstila v Evropo.

4.6 Povratek Krke in konec tretje lige zahod

V sezoni 2011/12 je ljubljansko ligo pred Kresnicami in Komendo osvojil trboveljski Rudar. Knapi so imeli že pred začetkom velike ambicije, saj jih je v nekakšni dvojni vlogi trenerja in menedžerja prevzel Tone Hrovatič, ki je med drugim pripeljal prvoligaška igralca Miho Šporarja in Saša Ogriča ter celo ultraveterana Alfreda Jermaniša, ki se je vrnil iz nogometnega pokoja. A glavno breme so na koncu vendarle nosili domači igralci na čelu s kapetanom Damirjem Memiševićem, ki so po skoraj desetletju zasavski ponos popeljali vsaj do povratka v tretjo ligo. Tam je tokrat eksplodirala Krka, ki so jo pred sezono okrepili Saša Božičič, Amer Jukan, Luka Volarič in Mitja Brulc, ekipo pa je vodil izkušeni strateg Dragan Skočić. Ob takšni zasedbi zmagoslavje Novomeščanov ni bilo nobeno presenečenje, saj so bili za razred boljši od nasprotnikov, Brulc pa je s 25 goli postal tudi prvi strelec lige. Dobro je vsaj jeseni šlo

Rudar, prvak ljubljanske lige 2012

Slavje v Trbovljah ob naslovu 2012

tudi Ivančni Gorici, kjer so igrali nekateri nekdanji člani Interblocka ter tudi odlični strelec Slaviša Dvorančič, ki pa ga je med zimskim prestopnik rokom speljala Krka. Ivančani so nato zdrsnili do še vedno zelo solidnega petega mesta, točko manj pa je na šestem zbralo Zagorje, ki se je po razpadu Ljubljane v ligo uvrstilo šele naknadno, nato pa z borbeno igro zlasti na domačem terenu presenetilo marsikaterega favorita. Po dobri predhodni sezoni je tokrat razočaral Kamnik, podobno pa lahko rečemo tudi za pomlajeno ekipo Svobode, ki se je pod vodstvom Suada Beširevića jeseni enakovredno kosala tudi z najboljšimi, spomladi pa so jo finančne in organizacijske težave znotraj kluba pahnile vse do zadnjega mesta in izpada. Medtem je v drugi ligi za zgodovinski uspeh poskrbel Dob, ki ga je mladi perspektivni strateg Jernej Javornik popeljal vse do drugega mesta in s tem povsem nepričakovanih kvalifikacij za elito. Kapetan Klemen Kunstelj in soigralci se niso ustrašili prvoligaša Triglava in so že na prvi tekmi sredi Kranja z goloma Gorana Vuka in Armina Kukavice slavili z 0 : 2. Na povratni tekmi so Dobljani pred 1.000 navijači razblinili vse gostujoče upe po preobratu in slavili kar s 4 : 0, a je bilo veselje kratkotrajno, saj se je vodstvo kluba odločilo, da v prvi ligi kljub vsemu ne bodo nastopili. Bravo 1 Interblock, kot se je imenovala združena članska ekipa Interblocka in Brava, je po odhodu Joca Pečečnika izstopil iz lige, s tem pa se je še za eno sezono rešila Bela krajina, ki bi sicer po rezultatih morala izpasti iz lige. V prvem kakovostnem rangu so spet razočarale Domžale, je pa zato zelo dobro sezono odigrala Olimpija, ki se je po dolgem času približala tudi prvaku Mariboru, vsaj po mestu če že tudi po točkah, saj je končala druga. Zmaje, pri katerih so imeli glavne vloge Dare Vršič, Sreten Sretenović in Boban Jovič, so vodili kar trije trenerji, navijači pa so si najbolj zapomnili večni derbi, v katerem je veliki rival padel kar s 4 : 1.

Sezona 2012/13 je prinesla novo zanimivo sezono v ljubljanski ligi, saj smo skoraj do konca spremljali napet dvoboj za naslov, ki ga je po remiju v zadnjem krogu na medsebojni tekmi na Viču osvojilo Jezero pred Svobodo in Jevnico. Medvodčane so do naslova pripeljali Blaž Stojanov, Simon Jurca, Gregor Juričinec in Siniša Marinović, ki je tokrat dosegel

21 golov, ekipo pa je s klopi vodil Štefan Jurinič. V tretji ligi našim klubom to sezono ni šlo preveč dobro, tako da je bilo na šestem mestu najboljše Zagorje z izkušenimi igralci Miho Gracarjem, Nejcem Vozljem in Branimirjem Djokićem. Blizu sredine sta končala še Ivančna Gorica, pri kateri sta mreže tresla Milan Đajić in Danijel Jurišić, in Rudar, ki se je lahko pohvalil z najvišjo gledanostjo v ligi. Najbolj je razočaral Kamnik, ki je končal na predzadnjem mestu, izpada ga je rešilo šele posezonsko dogajanje v višjih ligah. V drugi ligi bi namreč morala izpasti Bela krajina, pri kateri so poleg kapetana Tadeja Vrščaja ostali večinoma le še mlajši igralci, a je propad prvoligaške Mure poskrbel za to, da se je moštvo iz Črnomlja spet nekako izvleklo. Bolj zanimivo je bilo na drugi strani razpredelnice, kjer sta se za mesta tik pod vrhom borila Dob in Krka, na koncu pa so bili uspešnejši Dobljani, kjer se je z dobro igro v napadu izkazal zlasti mladi in hitri Mitja Klopčič. Toda moštvo Damijana Romiha se je še drugo leto zapored pričakovano odpovedalo napredovanju v višjo ligo, tako da je priložnost za to vendarle pripadla tretjeuvrščeni Krki. Novomeščani so sestavili nadvse spodobno zasedbo, v kateri so svoja mesta našli tudi Matko Obradovič, Amir Dervišević, Dejan Burgar in Alen Vučkić, njihova uvrstitev med elito, četudi dosežena po administrativni poti, pa je bila povsem pričakovana. S sezono so bili zadovoljni tudi pri Radomljah, ki so pod vodstvom Roberta Pevnika spomladi prilezle vse do petega mesta. V prvi ligi se je Olimpija na krilih starega prvoligaškega znanca Nikole Nikezića še bolj približala naslovu kot leto pred tem, a Maribor praktično ni imel slabih momentov in zeleno-beli so se morali spet zadovoljiti z drugim mestom. Zelo dobro je šlo tudi Domžalam, za katere so med drugim igrali Nejc Skubic, Jure Balkovec in Rudi Požeg Vancaš, saj so se prebile vse do tretjega mesta, s čimer se je začela nova uspešna era tega kluba, ki traja vse do danes.

Uvrstitev Krke v drugo ligo 2012

V sezoni 2013/14 je prišlo do novih velikih sprememb v tretji ligi, saj se je zveza zlasti zaradi razmer v vzhodnem delu države odločila, da opusti ustaljeni sistem vzhod–zahod ter uvede štiri manjše lige, kakršne so se že igrale desetletje nazaj. To je pomenilo, da bodo klubi iz MNZ Ljubljana skupaj z Gorenjci spet igrali v 14-članski tretji ligi center, kar je odprlo vrata številnim klubom v nižjih ligah. Tako je v ljubljanski ligi sredi sezone postalo jasno, da v višji rang vodi okrog pet mest, zato se je spomladi razplamtel pravi boj tudi za pozicije pod vrhom lestvice. Naslov je z lepo prednostjo pred Ilirijo osvojila Komenda, ki jo je vodil Jože Kranjc, a bolj zanimivo je bilo nižje, saj je bilo v igri ogromno različnih kombinacij. Kolpa je v medsebojnem dvoboju gladko ugnala Kočevje in si tako zagotovila tretjo ligo, enako pa je uspelo tudi drugi ekipi Radomelj, ki je ob precejšnjem domačem pritoževanju nad sojenjem slavila pri Svobodi s 4 : 3. Pozneje se je sreča nasmehnila še petemu Kočevju, ki je napredovalo zaradi propada Bele krajine. V tretji ligi

Krka - Olimpija
2013/14 (Arhiv Krke)

se je vse do tretjega mesta prebilo Zagorje, ki ga je kot trener vodil kar napadalec Anže Krajnc. Proletarci sicer niso zabili ravno največ golov, a so se izkazali z borbeno in požrtvovalno igro, ki je vselej krasila moštva iz Zasavja. Podobno strategijo sta tokrat ubrala še pomlajena Ivančna Gorica, kjer je bil praktično edini izkušeni igralec kapetan Marko Božič, ter trboveljski Rudar, ki je spomladi v prestižnem derbiju pred 1.500 gledalci z 1 : 0 premagal velikega rivala iz Zagorja. Jezero je kot novinec v ligi zasedlo solidno dvanajsto mesto, medtem ko je pod težo dolgov pokleknil Kamnik, ki je tekmo proti Izoli izgubil z rekordnih 16:0, nato pa izstopil iz lige. V drugem rangu so na svoj račun prišli ljubitelji nogometa v domžalski občini, saj sta se za vrh borila tamkajšnja rivala Dob in Radomlje. Do zgodovinskega naslova je na koncu uspelo priti Dobu, za katerega so med drugim igrali Albin Vezirovič, Klemen Kunstelj, Marko Lunder in Albert Račić. Modri iz Doba so v celotni sezoni izgubili le štiri srečanja, kar trikrat pa so ugnali tudi lokalnega tekmeca iz Radomelj. Prav slednjim se je, potem ko je Dob še tretjič zapored zavrnil napredovanje, ponudila priložnost igranja v prvi ligi in vodstvo kluba na čelu z Matjažem Marinškom se je odločilo, da bo sprejelo izziv. To je pomenilo največji uspeh tega kluba iz kraja z manj kot 2.000 prebivalci, ki je zdaj dobil priložnost, da se meri tudi z največjimi in najboljšimi v državi. V ligi je sodelovala tudi Bela krajina, ki si je želela pomagati zlasti z mladimi igralci iz Olimpije, a so jo pokopali stari dolgovi, tako da ni le izpadla iz lige, pač pa je doživela tudi popoln propad. V prvi ligi je Olimpija padla v globoko krizo, navijači so bojkotirali upravo, trenerji so se vrstili eden za drugim, ob koncu sezone pa je prišlo do popolnega reza, saj je klub prevzel ameriški poslovnež Milan Mandarić. Tudi Domžale s šestim mestom niso ravno navdušile, tako da je bila na koncu še najbolj zadovoljna Krka, ki si je po odpovedi kvalifikacij priigrala obstanek v ligi.

Dob, prvaki druge lige
2014

V sezoni 2014/15 je bila ljubljanska liga precej oslabljena, v njej pa je za razliko od prejšnjih sezon nastopilo samo 12 klubov. Sezona se ni začela najbolje, saj je zaradi stavke sodnikov najprej prišlo do zamude, nakar so nekaj tekem sodili kar neverificirani sodniki, a so bile le te razveljavljene in klubi so sezono uradno končali z nenavadnimi in bolj ali manj neregularnimi 19 odigranimi krogi. Naslov je pred Brinjami in Taborom 69 osvojil ljubljanski Bravo, številni klubi pa so bili nezadovoljni z uvrstitvami. V tretji ligi, kot rečeno je šlo spet za centralno skupino, se je zelo izkazala novinka Ilirija, ki jo je Goran Markovič popeljal vse do drugega mesta, pri čemer so se uveljavili tudi številni mladi igralci na čelu z napadalcem Žigo Verbičem. S tretjim in četrtim mestom sta bila zadovoljna tudi Ivančna Gorica in Zagorje, pri katerem je bivši trener Anže Kranjc postal drugi strelec lige, nato pa zaključil bogato kariero, medtem ko so se četrte Radomlje morale posloviti, saj je njihovo prvo moštvo izgubilo prvoligaški status. Rudar, ki ga je vodil Bahrija Hadžić, je bil soliden sedmi, obstanek pa so si priigrali še Jezero, Kolpa in Komenda. Iz lige je pričakovano izpadlo Kočevje, ki so mu med drugim manjkale klasične priprave na tretjeligaško sezono. V drugi ligi je tokrat prvič v zgodovini nastopil le en član ljubljanske medobčinske zveze in sicer Dob, ki se je tudi tokrat boril za mesta pri vrhu razpredelnice. Roletarji, pri katerih je najbolj izstopal Amer Krcić, so po treh uvrstitvah v prvo ligo v četrto ostali brez tega dosežka, saj sta jih po napetem zadnjem krogu za točko oziroma dve prehitela Krško in Aluminij. V prvi ligi se je prenovljena Olimpija, okrepljena z Darijanom Matićem in Miho Zajcem, pod taktirko Darka Karapetrovića dvignila do četrtega mesta, a je zaradi pokalnega naslova Kopra še drugič zapored ostala brez Evrope. Te so se veselile tretje Domžale, pri katerih je blestel zlasti vratar Nejc Vidmar, ki je svojo mrežo kar dvaindvajsetkrat ohranil nedotaknjeno. Dobro je šlo tudi Krki, za katero so med drugim igrali Denis Mojstrovič, Žiga Kastrevec in Marin Perić, saj si je z zmago v zadnjem krogu proti Radomljam priigrala neposreden obstanek v ligi. Prav nasprotno pa lahko rečemo ravno za Radomlje, ki so podrle praktično vse negativne rekorde lige. S polprofesionalnim moštvom se rumeni niso mogli enakovredno kosati s tekmeci in so že zgodaj izpadli iz vseh kombinacij za obstanek, na koncu pa so zbrali zgolj vsega skupaj 16 točk.

4.7 Zadnjih pet let v znamenju Olimpije

Sezona 2015/16 je v ljubljanski ligi minila relativno mirno, naslov pa je mogoče nekoliko presenetljivo pred favorizirano Svobodo in Litijo osvojila Jevnica. Jevničani, ki jih je vodil Tomaž Upelj, so sestavili izkušeno ekipo brez večjih zvezd, ki se je odlikovala zlasti v obrambi, na domačem terenu pa je v celotni sezoni doživela en sam poraz. Precej bolj napet boj smo lahko spremljali v tretji ligi, kjer se je za prvaka boril ljubljanski dvojec Ilirije in Brava. Bravo je zmagal zadnjih osem tekem, med drugim tudi z 12 : 1, a mu ni nič pomagalo, saj je bila tudi Ilirija zelo zanesljiva in je na koncu ohranila točko prednosti za svoj prvi naslov tretjeligaškega prvaka. Toda po novih pravilih je moral prvak za

napredovanje igrati še kvalifikacije, tam pa zasedbi Žige Stariča ni šlo najbolje, saj so jih Brežice taktično povsem nadigrale in že v Zgornji Šiški slavile s 4 : 0. Zelo dobro je šlo tudi tretji Ivančni Gorici, ki se je lahko pohvalila z najboljšo obrambo ligo, ter četrti Komendi, medtem ko je Zagorje na krilih najboljšega strelca lige Ivice Perića končalo šesto. V drugi ligi so Radomlje po izpadu iz elite zaigrale kot prerojene ter se že hitro učvrstile na vrhu lestvice, na koncu pa s petimi točkami prednosti pred Aluminijem tudi osvojile svoj prvi drugoligaški naslov. V ekipi Dejana Djuranovića so imeli glavne vloge Igor Barukčič, Denis Lidjan in zlasti Dušan Stoiljković, ki je na večini tekem predstavljal glavno nevarnost za nasprotnikova vrata. V ligi je igral tudi Dob, ki se tokrat po dolgih letih ni boril za najvišja mesta, na koncu pa se je moral sprijazniti s petim. Medtem je bilo zelo razburljivo in napeto v prvi ligi, ki je z novimi prenosi na kanalu A rušila vse rekorde gledanosti, saj sta se praktično celotno sezono za naslov borila velika rivala Olimpija in Maribor. Zeleno-beli, pri katerih so blesteli Dejan Kelhar, Nemanja Mitrović, Miha Zajc in Rok Kronaveter, so se pod vodstvom Marijana Pušnika že jeseni zavihteli na vrh, a so se v vodstvu med premorom kljub temu odločili za spremembe in moštvo je prevzel srbski strokovnjak Marko Nikolić, pod vodstvom katerega je Olimpija ostala neporažena, a ga je dober mesec pred koncem s klopi odnesel verbalni incident. Toda moštva tudi to ni zmedlo, v zaključku je zaigralo odlično ter si z zmago v predzadnjem krogu v Velenju, ko je Rok Kronaveter izkoristil enajstmetrovko, na veselje številnih navijačev zagotovilo naslov slovenskega prvaka. Domžale so s taktično izpopolnjeno igro Luke Elsnerja osvojile tretje mesto, precej slabše pa je šlo Krki, ki je izpadla iz lige.

Jevnica, prvak ljubljanske lige 2016

V sezoni 2016/17 je ljubljansko ligo pred Kočevjem in drugo ekipo Doba osvojil ljubljanski Tabor 69. Moštvo z Broda, za katerega so med drugim igrali Žiga Bokal, Roman Gomboši in Maximiliano Klebčar, je vodil Marko Sajovic, naslov pa je potrdilo in proslavilo z zmago pred domačo publiko v zadnjem krogu, ko je kar s 5 : 1 padla Litija. Za dodatno veselje je nato poskrbela še uprava, ki se je odločila, da bo klub v nasprotju z izkušnjo izpred desetletja tokrat srečo poskusil tudi v višji ligi. Tam je bil tokrat sistem nekoliko drugačen, saj sta zaradi širitve druge lige neposredno napredovanje prinašali prvi dve mesti, ki sta jih na koncu pričakovano osvojila glavna favorita. Govorimo seveda o Bravu in Iliriji, ki sta na vrhu zamenjala mesti, tako da je naslov osvojil Bravo, ki je v sezoni dosegel kar 105 golov. Standardno blizu sta bila še Ivančna Gorica in Zagorje, medtem ko je tokrat najbolj razočaral novinec iz Jevnice, ki je ekspresno izpadel iz lige. V drugem rangu je medtem Dob spet mešal štrene najboljšim in spet končal drugi, a Rok Kidrič, Matic Mir-

Uvrstitev Radomelj v prvo ligo 2016 (Arhiv Radomelj)

tič, Jernej Leskovar in soigralci spet niso dobili priložnosti zaigrati v prvi ligi, saj se je vodstvo tej možnosti še četrtič odpovedalo. Slabše je šlo Krki, ki so jo mnogi prištevali med favorite, a so Novomeščani, ki jih je večino sezone vodil Iztok Kapušin, očitno potrebovali nekaj časa za stabilizacijo in so sezono končali šele na sedmem mestu. V prvi ligi ljubitelji nogometa niso mogli spremljati takšne drame kot sezono pred tem, za kar je bila kriva zlasti Olimpija, ki ob številnih menjavah tako v vodstvu kot tudi na in ob igrišču nikakor ni našla prave igre. Zeleno-beli, ki so jih med drugim okrepili Andraž Kirm, Danijel Miškić in Leon Benko, so spomladi zaostali celo za Gorico in prvenstvo končali tretji. Tik za njimi so se uvrstile Domžale, ki so se lahko pod vodstvom mladega trenerja Simona Rožmana pohvalile z izjemno učinkovitostjo, saj se je med strelce vpisalo kar 15 igralcev, ob tem pa so osvojile tudi pokalni naslov. Slabo in še slabše kot v prvem poizkusu pa je šlo Radomljam, ki so tokrat v celotni sezoni osvojile eno samo zmago, in to prav proti Domžalam, kjer so zaradi neprimernosti radomeljskega igrišča spet igrali tudi večino domačih tekem. Ob koncu sezone je zveza klubu pogledala skozi prste in v dveh priložnostih so si lahko gledalci prvo ligo ogledali tudi v Radomljah.

Sezona 2017/18 se je v ljubljanski ligi končala pričakovano, saj je naslov z veliko prednostjo pred Interblockom in Termitom osvojila Svoboda. Moštvo starega mačka Damirja Vrabca z Anelom Aličaićem, Jasminom Dindićem in Ousmanom Juwaro v celotni sezoni ni izgubilo ene same tekme, drugouvrščeni Interblock pa je v pomembnem mestnem obračunu potolklo kar s 3 : 0. Rdeči so morali nato za napredovanje igrati še kvalifikacije, saj se je zveza kar sredi sezone odločila, da prvak ne napreduje neposredno, a jih tudi to ni zmedlo. Po zmagi v Žireh so na povratni tekmi z golom Gašperja Cimpriča v podaljšku zadeli za 1 : 1 in veliko veselje se je lahko začelo. Medtem so številne skrbi pestile tudi večino tretjeligašev, saj je bilo zaradi spremembe sistema odločeno, da se liga skrči na 10 klubov. To je pomenilo izpad Kolpe, Kočevja in Rudarja, medtem ko se je Komenda izvlekla z golom v zadnjem krogu v Podzemlju v 93. minuti. Na vrhu je Brinjam na čelu s prvim strelcem lige Denisom Petrovičem malo zmanjkalo v boju za naslov z Bledom, medtem ko se zelo dobro odrezali tudi Tabor 69, Zagorje in Ivančna Gorica, ki so zasedli mesta med tri in pet. V drugi ligi se Dob med razširjeno konkurenco ni najbo-

Svoboda, prvak ljubljanske lige 2018

lje znašel in je zdrsnil do desetega mesta, medtem ko so Radomlje pod vodstvom mladega stratega Nermina Bašića in na krilih njegovega sonarodnjaka Anela Hajrića končale četrte. Ambiciozna Ilirija, za katero so med drugim igrali Enes Rujović, Mustafa Nukić in Dejan Zadnikar, se je morala zadovoljiti z osmim mestom, dve poziciji višje pa je s svojo mlado zasedbo končal sosednji Bravo. Solidno je šlo tudi Krki, ki jo je prekaljeni ajdovski strateg Borivoje Lučić popeljal do petega mesta. Medtem se je v prvi ligi spet odvijal ogorčen boj za prvaka, kjer je imela glavno vlogo Olimpija s Stefanom Savićem, Ricardom Alvesom in Dariom Čanađijo. Zeleno-beli so se že tradicionalno merili z Mariborom, o naslovu pa je tokrat odločal medsebojni derbi v Ljudskem vrtu, kjer je za preobrat in gostujočo zmago z 2 : 3 z nebeškim skokom in strelom z glavo poskrbel argentinski Slovenec Andres Vombergar. Po remiju v zadnjem krogu proti Domžalam sta bila velika rivala na vrhu izenačena, a je naslov po zaslugi več gostujočih golov v medsebojnih srečanjih še drugič v treh letih osvojila Olimpija, ki je ob tem slavila tudi v pokalu in tako poskrbela za dvojno krono. Tretje mesto so osvojile Domžale, pri katerih se je s 13 goli najbolj izkazal Lovro Bizjak.

Slavje ob naslovu Olimpije v Domžalah (Arhiv Olimpije)

V sezoni 2018/19 so se za naslov v ljubljanski ligi dolgo časa borila kar tri moštva, na koncu pa ga je suvereno osvojilo Kočevje, saj sta Kolpa in Ihan v zadnjih krogih precej popustila. Kočevarje je vodil nekdanji prvoligaški igralec Saša Fartek, glavno vlogo na igrišču pa je imel kapetan Miha Babić, ki je s 25 goli postal tudi najboljši strelec tekmovanja. V tretji ligi je po sezoni prišlo do povratka na nekdanje stanje in sistem vzhod–zahod, zato dolgo časa ni bilo jasno, katero mesto morajo moštva doseči, če se še želijo izogniti izpadu. Na koncu se je izkazalo, da o tem ne bo odločalo igrišče, ampak licenciranje, saj so nova pred sezono sprejeta pravila kot pogoj zahtevala mladinsko selekcijo, katere pa niso imeli pri Ivančni Gorici in Zagorju, vsaj ne lastne, tako da sta se morala dolgoletna stabilna tretjeligaša kljub drugemu in tretjemu mestu posloviti od tekmovanja. Mesta med tri in pet so zasedli Brinje, Tabor 69 in Svoboda, iz lige pa je po rezultatu izpadla samo zadnjeuvrščena Komenda. V drugi ligi je bila s četrtim mestom najboljšim spet zelo blizu Krka, pri kateri se je igra vrtela okrog Korejca Dohyuna Kima,

Kočevje, prvak ljubljanske lige 2019

povsem pa je razočarala pomlajena Ilirija, ki je po velikih spremembah v vodstvu in ekipi padla vse do predzadnjega mesta, s čimer je morala samo po dveh letih že zapustiti drugoligaško druščino. Zapustil pa jo je tudi Bravo, a zaradi dobrih rezultatov, saj je ta mladi klub podjetnika Darka Klariča nekoliko presenetljivo opravil s slovitejšimi nasprotniki, osvojil drugo ligo in si prvič v svoji kratki zgodovini zagotovil nastopanje med najboljšimi slovenskimi moštvi. Blizu temu so bile tudi Radomlje, za katere je Anel Hajrić zabil kar rekordnih 35 golov, a so mlinarji v zaključku le morali priznati premoč nasprotnikom in se zadovoljiti s tretjim mestom. V prvi ligi je Olimpija spet doživljala številne turbulence, kar je rezultiralo v drugem mestu in devetih točkah zaostanka za Mariborom. Vtis je v zaključku sezone popravil Safet Hadžić, ki je s svojimi varovanci poskrbel za finalno zmago nad večnim rivalom v Celju in posledično osvojitev pokalne lovorike. Domžale s Senijadom Ibričićem, najboljšim igralcem pretekle sezone, pa so tudi tokrat končale na tretjem mestu.

1991/92

(Olimpija, Ljubljana, Slovan, Svoboda, Zagorje, Rudar, Domžale in Medvode v prvi, Krka, Ilirija, Slavija, Kočevje in Svoboda Kisovec v drugi ligi)

1. Liga MNZ Ljubljana

1.	Radomlje	26	18	3	5	42 : 18	39
2.	Tabor 69	26	16	7	3	40 : 21	39
3.	Litija	26	17	4	5	44 : 27	38
4.	Bela krajina	26	14	6	6	44 : 24	34
5.	Cedam Dob	26	13	5	8	43 : 25	31
6.	Mengeš	26	9	8	9	32 : 29	26
7.	Ihan	26	11	2	13	38 : 39	24
8.	Kamnik	26	10	3	13	29 : 35	23
9.	Ježica	26	7	8	11	33 : 35	22
10.	Šmartno	26	5	12	9	30 : 38	22
11.	Usnjar	26	7	6	13	19 : 34	20
12.	Kolpa	26	5	8	13	29 : 54	18
13.	Apnar	26	5	5	16	24 : 46	15
14.	Enotnost (J)	26	3	7	16	16 : 38	13

2. Liga MNZ Ljubljana

1.	Vir	28	21	4	3	67 : 32	46
2.	Belinka	28	18	6	4	87 : 37	42
3.	Črnuče	28	16	8	4	62 : 21	40
4.	Termit	28	16	4	8	61 : 45	36
5.	Jezero	28	13	6	9	58 : 42	32
6.	Dana	28	12	6	10	64 : 51	30
7.	Dolomiti	28	10	10	8	52 : 50	30
8.	Komenda	28	12	5	11	52 : 41	29
9.	Dragomer	28	11	4	13	46 : 56	26
10.	Dren	28	9	6	13	49 : 60	24
11.	Krim	28	8	8	12	39 : 55	24
12.	Cerknica	28	9	4	15	42 : 56	22
13.	Lukovica	28	7	2	19	45 : 66	16
14.	Induplati	28	6	4	18	40 : 76	16
15.	Enotnost (K)	28	3	1	24	25 : 97	7

1992/93

(Olimpija, Ljubljana, Svoboda, Krka, Slovan in Zagorje v prvi, Kočevje, Rudar, Slavija, Domžale, Medvode, Ilirija in Radomlje v drugi, Tabor 69, Litija in Svoboda Kisovec v tretji ligi)

1. liga MNZ Ljubljana

1.	Mengeš	26	20	5	1	54 : 9	45
2.	Črnuče	26	20	5	1	70 : 14	45
3.	Kolpa	26	15	4	7	42 : 26	34
4.	Cedam Dob	26	13	5	8	55 : 32	31
5.	Vrhnika	26	9	9	8	40 : 34	27
6.	Utrade Trade Kamnik	26	9	9	8	34 : 31	27
7.	Šmartno	26	9	7	10	36 : 37	25
8.	Bela krajina	26	7	9	10	31 : 41	23
9.	Belinka	26	7	7	12	34 : 56	21
10.	Apnar	26	7	6	13	23 : 32	20
11.	Enotnost (J)	26	7	5	14	24 : 34	19
12.	Vir	26	6	6	14	28 : 61	18
13.	Ihan	26	5	6	15	16 : 47	16
14.	Ježica	26	4	5	17	18 : 51	13

2. liga MNZ Ljubljana

1.	Termit	20	14	3	3	60 : 31	31
2.	Dana	20	12	3	5	50 : 24	27
3.	Jezero	20	12	3	5	43 : 29	27
4.	Dolomiti	20	11	4	5	44 : 35	26
5.	Komenda	20	10	4	6	54 : 33	24
6.	Krim	20	10	0	10	39 : 48	20
7.	Dragomer	20	7	4	9	35 : 35	18
8.	Dren	20	7	2	11	32 : 48	16
9.	Cerknica	20	6	3	11	34 : 32	15
10.	Induplati	20	4	1	15	26 : 56	9
11.	Lukovica	20	2	3	15	19 : 65	7

1993/94

(Olimpija, Ljubljana, Svoboda, Slovan in Krka v prvi, Kočevje, Zagorje, Slavija, Domžale, Rudar in Medvode v drugi, Mengeš, Radomlje, Tabor 69, Litija, Svoboda Kisovec in Ilirija v tretji ligi)

1. liga MNZ Ljubljana

1.	Črnuče	25	22	3	0	80 : 9	47
2.	Kolpa	25	17	2	6	61 : 30	36
3.	Soleco Šmartno	25	10	7	8	32 : 25	27
4.	Bela krajina	25	9	8	8	36 : 31	26
5.	Ultra Trade Kamnik	25	9	7	9	35 : 30	25
6.	Dob - Vir	25	10	5	10	42 : 45	25
7.	Ihan	25	9	6	10	32 : 31	24
8.	Vrhnika	25	9	5	11	30 : 34	25
9.	Belinka	25	10	4	11	31 : 36	22 [–2]
10.	Kresnice	25	6	10	9	27 : 35	22
11.	Termit	25	7	7	11	28 : 39	19 [–2]
12.	Dana	25	7	3	15	30 : 48	17
13.	Jevnica	25	5	4	16	32 : 57	14
14.	Vir	13	2	3	8	10 : 44	4 [–3]

2. liga MNZ Ljubljana

1.	Komenda	18	12	3	3	39 : 14	27
2.	Cerknica	18	12	2	4	49 : 23	26
3.	Dolomiti-Duh	18	11	2	5	50 : 18	24
4.	Jezero	18	11	1	6	39 : 22	23
5.	Kočevje	18	8	3	7	35 : 26	19
6.	Dragomer	18	6	3	9	31 : 43	15
7.	Krim	18	5	3	10	21 : 45	13
8.	Dren	18	4	4	10	25 : 37	12
9.	Ivančna Gorica	18	3	5	10	18 : 36	11
10.	Induplati	18	4	2	12	15 : 58	10

1994/95

(Olimpija, Ljubljana, Vevče in Kočevje v prvi, Zagorje, Rudar, Mengeš, Domžale, Slovan in Elan v drugi, Črnuče, Litija, Tabor 69, Radomlje in Medvode v tretji ligi)

1. liga MNZ Ljubljana

1.	Kolpa	25	17	4	4	63 : 19	38
2.	Ilirija	25	15	4	6	42 : 24	34
3.	Vrhnika	25	14	4	7	43 : 30	32
4.	Kamnik	25	10	8	7	32 : 21	28
5.	Dob	25	9	8	8	36 : 29	26
6.	Bela krajina	25	10	5	10	28 : 36	25
7.	Ihan	25	11	3	11	31 : 40	25
8.	Belinka	25	10	4	11	35 : 41	24
9.	Termit	25	7	9	9	42 : 37	23
10.	Kresnice	25	8	7	10	24 : 31	23
11.	Šmartno	25	5	10	10	20 : 33	20
12.	Komenda	25	7	5	13	27 : 42	19
13.	Cerknica	25	6	3	16	28 : 45	15
14.	Svoboda (K)	13	1	4	8	12 : 36	6

2. liga MNZ Ljubljana

1.	Svoboda (L)	18	13	2	3	43 : 20	28
2.	Dana	18	12	2	4	55 : 23	26
3.	Dolomiti Rotar	18	11	1	6	30 : 27	23
4.	Krim Kozama	18	9	4	5	43 : 27	22
5.	C Klub	18	4	8	6	43 : 32	16
6.	Dren Dragomer	18	6	3	9	27 : 36	15
7.	Jezero	18	6	3	9	19 : 28	15
8.	Jevnica	18	5	3	10	28 : 41	13
9.	Ivančna Gorica	18	5	2	11	23 : 36	12
10.	Induplati	18	3	4	11	14 : 35	10

1995/96

(Olimpija v prvi, Ljubljana, Črnuče, Domžale, Zagorje, Vevče, Rudar in Mengeš v drugi, Kolpa, Elan, Slovan, Litija in Tabor 69 v tretji ligi)

1. liga MNZ Ljubljana

1.	Ilirija	26	16	7	3	47 : 20	55
2.	Belinka	26	14	7	5	59 : 28	49
3.	Svoboda (L)	26	15	3	8	48 : 33	48
4.	Bela krajina	26	13	5	8	43 : 32	44
5.	Radomlje	26	11	8	7	37 : 34	41
6.	Kamnik	26	10	10	6	36 : 26	40
7.	Komenda	26	10	5	11	41 : 44	35
8.	Kresnice	26	9	5	12	34 : 31	32
9.	Dob	26	9	5	12	50 : 49	32
10.	Šmartno	26	9	5	12	42 : 47	32
11.	Termit	26	8	7	11	33 : 41	31
12.	Vrhnika	26	8	7	11	35 : 53	31
13.	Ihan	26	8	4	14	31 : 49	28
14.	Medvode	26	1	4	21	32 : 82	7

2. liga MNZ Ljubljana

1.	Krim Kozama	22	18	3	1	54 : 8	57
2.	Jezero	22	14	6	2	54 : 20	48
3.	Dana	22	12	3	7	55 : 29	39
4.	Jevnica	22	10	8	4	46 : 19	38
5.	Dolomiti Rotar	22	8	8	6	32 : 30	32
6.	Dren Dragomer	22	8	7	7	37 : 36	31
7.	Cerknica	22	8	3	11	37 : 43	27
8.	Ivančna Gorica	22	7	5	10	34 : 54	26
9.	Vir	22	7	3	12	34 : 45	24
10.	C Klub	22	4	5	13	26 : 55	17
11.	Borovnica	22	3	5	14	31 : 63	14
12.	Induplati	22	4	2	16	24 : 62	14

1996/97

(Olimpija v prvi, Vevče, Rudar, Domžale, Zagorje, Črnuče in Ljubljana v drugi, Elan, Kolpa, Litija, Mengeš in Ilirija v tretji ligi)

1. liga MNZ Ljubljana

1.	Belinka	25	16	8	1	67 : 20	56
2.	Arne Tabor 69	25	14	7	4	25 : 34	49
3.	Svoboda (L)	25	14	3	8	54 : 33	45
4.	Kresnice	25	12	6	7	39 : 24	42
5.	Jezero	25	11	6	8	41 : 29	39
6.	Krim	25	10	6	9	33 : 32	36
7.	Radomlje	25	10	6	9	29 : 31	36
8.	Kamnik	25	9	5	11	33 : 34	32
9.	Komenda	25	8	8	9	37 : 45	32*
10.	Bela krajina	25	8	5	12	32 : 39	29
11.	Dob	25	7	7	11	30 : 39	28
12.	Termit	25	6	5	14	23 : 40	23
13.	Vrhnika	25	5	0	20	24 : 78	15
14.	Šmartno	13	2	2	9	12 : 28	6 [–2]

2. liga MNZ Ljubljana

1.	Ivančna Gorica	26	20	5	1	70 : 12	65
2.	Dolomiti Rotar	26	18	6	2	77 : 16	60
3.	Jevnica	26	15	4	7	55 : 39	49
4.	Cerknica	26	14	1	11	52 : 46	43
5.	Vir	26	12	6	8	42 : 35	42
6.	Dren Dragomer	26	12	4	10	55 : 46	40
7.	Induplati	26	10	7	9	41 : 37	37
8.	Tabor Grosuplje	26	9	5	12	42 : 41	32
9.	Kočevje	26	10	2	14	45 : 56	32
10.	Dana	26	8	7	11	43 : 47	31
11.	Borovnica	26	8	1	17	42 : 72	25
12.	Ihan	26	7	4	15	33 : 71	24 [–1]
13.	C-klub	26	5	4	17	20 : 54	19
14.	Medvode	26	4	4	18	27 : 72	16

1997/98

(Olimpija in Vevče v prvi, Domžale, Elan, Zagorje, Rudar in Factor v drugi, Svoboda, Kolpa, Litija in Komenda v tretji ligi)

1. liga MNZ Ljubljana

1.	Ivančna Gorica	25	23	1	1	108 : 22	70
2.	Kresnice	25	15	4	6	59 : 38	49
3.	Arne Tabor 69	25	15	3	7	68 : 43	48
4.	Dob	25	13	5	7	56 : 35	44
5.	Belinka	25	13	5	7	51 : 36	44
6.	Termit	25	12	6	7	34 : 32	42
7.	Kamnik	25	10	6	9	37 : 38	36
8.	Radomlje	25	9	4	12	45 : 42	31
9.	Dolomiti	25	8	7	10	41 : 47	31
10.	Bela krajina	25	6	5	14	34 : 60	23
11.	Vrhnika	25	6	4	15	38 : 58	22
12.	Jezero	25	5	3	17	33 : 69	13 [–5]
13.	Šmartno	25	3	3	19	27 : 85	12
14.	Krim	13	2	2	9	12 : 38	3 [–5]

2. liga MNZ Ljubljana

1.	Dren-Dragomer	22	15	4	3	69 : 24	49
2.	Tabor (G)	22	15	3	4	69 : 21	48
3.	Jevnica	22	15	2	5	100 : 28	47
4.	Cerknica	22	15	2	5	64 : 30	47
5.	Ihan	22	10	7	5	52 : 34	37
6.	Svoboda (K)	22	9	7	6	41 : 38	31
7.	Interflash Mirna	22	8	7	7	47 : 38	31
8.	Medvode	22	6	6	10	38 : 54	24
9.	Vir	22	5	5	12	49 : 58	20
10.	Induplati	22	5	4	13	31 : 46	19
11.	Borovnica	22	3	4	15	32 : 73	12 [–1]
12.	Enotnost (K)	22	0	1	21	12 : 170	0 [–1]

1998/99

(Olimpija in Domžale v prvi, Zagorje, Elan, Factor, Vevče in Rudar v drugi, Livar, Kolpa, Svoboda, Tabor 69, Dob, Komenda, Belinka, Kresnice, Litija in Termit v tretji ligi)

1. liga MNZ Ljubljana

1.	Tabor (G)	22	17	3	2	64 : 17	54
2.	Bela krajina	22	13	3	6	53 : 24	43
3.	Vrhnika	22	11	5	6	47 : 31	38
4.	Cerknica	22	11	5	6	84 : 29	38
5.	Kamnik	22	9	7	6	29 : 20	34
6.	Ihan	22	8	4	10	29 : 43	28
7.	Radomlje	22	6	8	8	38 : 41	26
8.	Jevnica	22	7	3	12	32 : 40	24
9.	Dren - Dragomer	22	4	9	9	30 : 41	21
10.	Dolomiti	22	5	5	12	21 : 47	20
11.	Svoboda (K)	22	6	2	14	28 : 57	20
12.	Jezero	22	5	5	12	32 : 47	20

2. liga MNZ Ljubljana

1.	Hermes	20	15	2	3	60 : 26	47
2.	Medvode	20	10	2	8	43 : 40	31 [–1]
3.	Induplati	20	7	5	8	33 : 29	26
4.	Črnuče	20	7	5	8	33 : 38	26
5.	Mirna	20	6	5	9	32 : 31	23
6.	Vir	20	4	3	13	30 : 47	15

1999/00

(Olimpija in Domžale v prvi, Zagorje, Elan in Livar v drugi, Komenda, Bela krajina, Factor, Grosuplje, Kresnice, Belinka, Rudar, Dob, Kolpa, Svoboda, Litija in Slovan v tretji ligi)

1. liga MNZ Ljubljana

1.	Dren - Dragomer	22	14	3	5	47 : 23	45
2.	Vrhnika	22	13	5	4	45 : 21	44
3.	Kamnik	22	10	9	3	45 : 28	39
4.	Ihan	22	10	6	6	37 : 29	36
5.	Dolomiti	22	9	7	6	35 : 30	34
6.	Radomlje	22	8	4	10	34 : 44	28
7.	Arne Tabor 69	22	8	3	11	39 : 46	27
8.	Hermes	22	8	3	11	42 : 59	27
9.	Cerknica	22	6	8	8	26 : 27	26
10.	Termit	22	7	5	10	22 : 28	26
11.	Jevnica	22	6	2	14	22 : 39	20
12.	Svoboda (K)	22	5	1	16	27 : 47	16

2. liga MNZ Ljubljana

1.	Jezero	18	12	3	3	52 : 23	39
2.	Črnuče	18	9	6	3	35 : 22	33
3.	Induplati	18	8	8	2	42 : 25	32
4.	Mirna	18	7	2	9	33 : 30	23
5.	Vir	18	6	3	9	23 : 41	21
6.	Medvode	18	5	3	10	37 : 48	18
7.	Kočevje	18	1	5	12	19 : 52	8

2000/01

(Olimpija in Domžale v prvi, Elan, Ljubljana, Zagorje in Livar v drugi, Bela krajina, Factor, Grosuplje, Kresnice, Kolpa, Rudar, Dob, Svoboda, Vrhnika in Dren v tretji ligi)

1. liga MNZ Ljubljana

1.	Litija	22	15	4	3	48 : 15	49
2.	Kamnik	22	13	3	6	37 : 22	42
3.	Dolomiti	22	12	6	4	48 : 28	42
4.	Arne Tabor 69	22	11	4	7	47 : 36	37
5.	Termit	22	11	3	8	32 : 30	36
6.	Jezero	22	8	7	7	37 : 34	31
7.	Slovan	22	8	4	10	27 : 33	28
8.	Ihan	22	8	4	10	26 : 37	28
9.	Radomlje	22	5	9	8	34 : 38	24
10.	Črnuče	22	4	7	11	23 : 34	19
11.	Induplati	22	4	7	11	27 : 42	19
12.	Jevnica	22	1	6	15	20 : 57	8 [–1]

2. liga MNZ Ljubljana

1.	Svoboda (K)	16	12	3	1	47 : 13	39
2.	Kočevje	16	10	3	3	49 : 20	33
3.	Vir	16	10	2	4	54 : 25	32
4.	Belinka	16	9	1	6	44 : 25	28
5.	Mirna	16	7	4	5	34 : 22	25
6.	Flok Komenda	16	5	3	8	27 : 34	18
7.	Medvode	16	4	3	9	20 : 50	13 [–2]
8.	Šentjernej	16	3	2	11	20 : 53	11
9.	Logatec	16	1	1	14	19 : 72	4

2001/02

(Olimpija in Domžale v prvi, Ljubljana, Livar, Bela krajina, Zagorje in Elan v drugi, Grosuplje, Svoboda, Dob, Factor, Kamnik, Vrhnika, Kolpa, Rudar, Kresnice in Litija v tretji ligi)

1. liga MNZ Ljubljana

1.	Slovan	22	16	5	1	52 : 15	53
2.	Arne Tabor 69	22	12	5	5	46 : 28	41
3.	Induplati	22	9	8	5	36 : 28	35
4.	Radomlje	22	9	7	6	35 : 22	34
5.	Svoboda (K)	22	7	8	7	37 : 42	29
6.	Termit	22	8	4	10	32 : 34	28
7.	Črnuče	22	6	9	7	31 : 26	27
8.	Jezero-Medvode	22	6	8	8	36 : 30	26
9.	Kočevje	22	6	7	9	37 : 45	25
10.	Dolomiti	22	7	3	12	27 : 44	24
11.	Ihan	22	5	7	10	17 : 34	22
12.	Dana	22	4	3	15	24 : 62	15

2. liga MNZ Ljubljana

1.	Vir	21	16	0	5	54 : 29	48
2.	Borovnica	21	10	7	4	53 : 25	37
3.	Jevnica	21	11	2	8	46 : 34	35
4.	Flok Komenda	21	11	2	8	51 : 40	35
5.	DD Dren	21	9	7	5	41 : 35	34
6.	Belinka	21	8	4	9	41 : 35	28
7.	Šentjernej	21	6	1	14	31 : 53	19
8.	Logatec	21	1	1	19	16 : 82	4

2002/03

(Olimpija in Ljubljana v prvi, Domžale, Grosuplje, Bela krajina, Zagorje in Livar v drugi, Svoboda, Factor, Dob, Kamnik, Slovan, Kolpa, Elan, Vrhnika in Rudar v tretji ligi)

1. liga MNZ Ljubljana

1.	Kalcer Radomlje	22	15	1	6	55 : 22	46
2.	Jezero - Medvode	22	13	4	5	42 : 24	43
3.	Arne Tabor 69	22	13	2	7	50 : 29	41
4.	Vir	22	11	4	7	32 : 26	37
5.	Kresnice	22	11	3	8	40 : 31	36
6.	Kočevje	22	9	5	8	30 : 33	32
7.	Termit	22	7	6	9	35 : 29	27
8.	Svoboda (K)	22	7	6	9	21 : 24	27
9.	Dolomiti	22	7	6	9	31 : 40	27
10.	Litija	22	6	5	11	26 : 46	23
11.	Črnuče	22	5	4	13	24 : 40	19
12.	Jarše	22	3	4	15	19 : 61	13

2. liga MNZ Ljubljana

1.	Ilirija	16	11	2	3	50 : 17	35
2.	Ihan	16	11	2	3	41 : 16	35
3.	Jevnica	16	10	2	4	36 : 19	32
4.	DD Dren	16	9	2	5	44 : 25	29
5.	Komenda Simer	16	6	4	6	23 : 34	22
6.	Belinka	16	5	3	8	27 : 36	18
7.	Logatec	16	5	2	9	19 : 39	17
8.	Borovnica	16	2	4	10	15 : 38	10
9.	Mengo 28	16	2	1	13	14 : 45	7

2003/04

(Olimpija, Ljubljana in Domžale v prvi, Bela krajina, Zagorje, Livar in Svoboda v drugi, Factor, Krka, Radomlje, Dob, Slovan, Jezero in Kamnik v tretji ligi)

1. liga MNZ Ljubljana

1.	Kolpa	22	17	1	4	50 : 16	52
2.	Litija	22	11	5	6	45 : 32	38
3.	Kresnice	22	11	4	7	41 : 32	37
4.	Ihan	22	10	6	6	47 : 22	36
5.	Arne Tabor 69	22	9	5	8	52 : 35	32
6.	Dolomiti	22	9	5	8	32 : 41	32
7.	Termit	22	7	10	5	23 : 21	31
8.	Svoboda (K)	22	6	9	7	24 : 29	27
9.	Rudar (T)	22	8	2	12	30 : 40	26
10.	Črnuče	22	6	5	11	19 : 29	23
11.	Kočevje	22	5	3	14	21 : 47	18
12.	Vir	22	2	7	13	18 : 58	13

2. liga MNZ Ljubljana

1.	DD Dren Razvedrilo	18	14	2	2	68 : 19	44
2.	Ilirija 1911	18	13	0	5	54 : 18	39
3.	Jevnica	18	8	3	7	33 : 21	27
4.	Mengo 28	18	7	2	8	28 : 35	23
5.	Flok Komenda	18	6	4	8	32 : 50	22
6.	Belinka	18	3	7	8	27 : 55	16
7.	Logatec	18	1	4	13	14 : 48	7

2004/05

(Domžale, Olimpija, Ljubljana, Bela krajina in Zagorje v prvi, Svoboda, Livar in Factor v drugi, Radomlje, Dob, Krka, Kolpa in Slovan v tretji ligi)

Regionalna liga

1.	Ihan	22	16	3	3	47 : 14	51
2.	Svoboda (K)	22	12	2	8	37 : 41	38
3.	Jezero Medvode	22	10	6	6	38 : 31	36
4.	Rudar (T)	22	10	4	8	39 : 33	34
5.	Kresnice	22	10	1	11	42 : 41	31
6.	Arne Tabor 69	22	8	6	8	38 : 35	30
7.	Kamnik	22	8	5	9	37 : 32	29

8. Črnuče	22	9	1	12	31 : 41	28
9. Dolomiti	22	7	6	9	39 : 36	27
10. Ilirija	22	7	5	10	30 : 43	26
11. Litija	22	7	3	12	28 : 42	24
12. Termit	22	6	2	14	34 : 51	20

MNZ liga

1. Brinje	19	11	5	3	52 : 22	38
2. DD Dren	19	11	4	4	53 : 23	37
3. Jevnica	19	7	6	6	35 : 34	27
4. Vir	19	8	3	8	28 : 42	27
5. Komenda	19	7	4	8	32 : 40	25
6. Belinka	19	6	5	8	38 : 41	23
7. Logatec	19	2	3	14	15 : 57	9
8. Mengo 28	7	2	2	3	10 : 14	8

2005/06

(Domžale in Bela krajina v prvi, Factor, Livar, Zagorje in Svoboda v drugi, Krka, Ihan, Radomlje, Dob, Slovan in Kolpa v tretji ligi)

Regionalna liga

1. Arne Tabor 69	22	13	6	3	34 : 17	45
2. Kamnik	22	14	3	5	49 : 23	45
3. Rudar (T)	22	12	6	4	47 : 23	42
4. Jezero Medvode	22	11	5	6	60 : 31	38
5. Brinje	22	11	3	8	35 : 34	36
6. Cockta	22	8	4	10	33 : 30	28
7. Dolomiti	22	8	4	10	36 : 41	28
8. Svoboda (K)	22	8	3	11	34 : 43	27
9. Ilirija 1911	22	7	4	11	17 : 33	25
10. Litija	22	7	2	13	25 : 52	23
11. Črnuče	22	6	3	13	38 : 44	21
12. DD-Dren	22	4	3	15	24 : 61	15

MNZ liga

1. Bežigrad	17	16	1	0	82 : 9	49
2. Ljubljana	17	15	0	2	66 : 10	45
3. Jevnica	17	10	2	5	49 : 30	32
4. Belinka	17	7	4	6	39 : 35	25
5. Termit	17	7	1	9	26 : 30	22
6. Vrhnika	17	6	3	8	40 : 36	21
7. Komenda	17	5	1	11	19 : 57	16
8. Interblock	9	3	3	3	19 : 14	12
9. Ihan	17	2	0	15	11 : 98	6
10. Vir	17	0	5	12	14 : 46	5

2006/07

(Domžale, Interblock in Bela krajina v prvi, Livar in Zagorje v drugi, Krka, Radomlje, Ihan, Slovan, Dob, Svoboda in Kamnik v tretji ligi)

Regionalna liga

1. Bežigrad	22	19	3	0	91 : 13	60
2. Rudar (T)	22	12	5	5	33 : 23	41
3. Črnuče	22	10	5	7	26 : 20	35
4. Arne Tabor 69	22	10	5	7	43 : 41	35
5. Cockta	22	10	3	9	33 : 47	33
6. Jezero Medvode	22	9	3	10	42 : 47	30
7. Brinje	22	9	2	11	29 : 33	29
8. Svoboda (K)	22	7	4	11	28 : 40	25
9. Kolpa	22	6	6	10	32 : 45	24
10. Litija	22	5	6	11	28 : 41	21
11. Ilirija 1911	22	6	2	14	24 : 37	20
12. Dolomiti	22	4	6	12	24 : 46	18

MNZ liga

1. Jevnica	16	13	2	1	39 : 11	41
2. Ljubljana	16	13	1	2	60 : 21	40
3. Termit Moravče	16	7	5	4	28 : 19	26
4. Belinka	16	8	2	6	36 : 27	26
5. Vrhnika	16	6	2	8	28 : 46	20
6. Komenda	16	5	4	7	32 : 32	19
7. Vir	16	6	0	10	33 : 35	18
8. DD - Dren	16	3	3	10	15 : 39	12
9. Mengo 28	16	1	1	14	7 : 48	4

2007/08

(Domžale, Interblock in Livar v prvi, Bela krajina, Zagorje in Krka v drugi, Olimpija, Radomlje, Slovan in Dob v tretji ligi)

Regionalna liga

1. Kamnik	26	16	7	3	68 : 30	55
2. Jevnica	26	16	7	3	72 : 28	55
3. Kolpa	26	15	3	8	72 : 36	48
4. Ljubljana	26	15	3	8	47 : 29	48
5. Litija	26	15	2	9	57 : 49	47
6. Brinje	26	13	3	10	57 : 50	42
7. Jezero Medvode	26	12	2	12	39 : 35	38
8. Rudar (T)	26	11	4	11	44 : 42	37
9. Cockta	26	10	3	13	46 : 48	33
10. Črnuče	26	8	7	11	37 : 44	31
11. Arne Tabor 69	26	8	5	13	37 : 41	29
12. Svoboda (K)	26	8	5	13	37 : 46	29
13. Ihan	26	4	3	19	28 : 92	15
14. Ilirija 1911	26	1	6	19	18 : 89	9

MNZ liga

1. Interblock B	20	18	1	1	90 : 16	55
2. Komenda	20	14	2	4	57 : 44	44
3. Bravo-Belinka	20	12	2	6	50 : 25	38
4. Vrhnika	20	12	2	6	47 : 29	38
5. Krka B	20	9	4	7	57 : 42	31
6. Vir	20	8	4	8	34 : 43	28
7. Dolomiti	20	8	2	10	47 : 62	26
8. Svoboda (L)	20	7	0	13	40 : 50	21
9. Mengo 28	20	5	1	14	24 : 59	16
10. Termit Moravče	20	4	1	15	20 : 66	1
11. Dragomer	20	2	3	15	16 : 46	9

2008/09

(Domžale in Interblock v prvi, Olimpija, Bela krajina, Livar in Zagorje v drugi, Radomlje, Krka, Dob Kamnik in Slovan v tretji ligi)

Regionalna liga

1. Interblock Svoboda	26	22	2	2	68 : 18	68
2. Jezero Medvode	26	14	8	4	64 : 34	50
3. Ljubljana	26	14	7	5	55 : 29	49
4. Kolpa	26	14	3	9	54 : 34	45
5. Jevnica	26	13	4	9	59 : 46	43
6. Rudar (T)	26	11	7	8	60 : 33	40
7. Črnuče	26	9	9	8	45 : 45	36
8. Komenda	26	9	5	12	43 : 58	32
9. Brinje	26	9	2	15	49 : 68	29
10. Arne Tabor 69	26	8	3	15	43 : 54	27
11. Bravo - Belinka	26	9	0	17	38 : 86	27
12. Cockta	26	7	3	16	31 : 61	24
13. Svoboda (K)	26	5	7	14	30 : 53	22
14. Litija	26	5	6	15	26 : 46	21

MNZ liga

1. Termit	16	12	2	2	56 : 18	38
2. Ihan	16	11	3	2	63 : 19	36
3. Vrhnika	16	11	1	4	42 : 21	34
4. Dragomer	16	8	3	5	40 : 26	27
5. Kočevje	16	7	4	5	25 : 17	25
6. Dolomiti	16	6	1	9	38 : 46	19
7. Vir	16	4	1	11	27 : 38	13
8. MNK Ljubljana	16	3	1	12	15 : 64	10
9. Alfa	16	1	2	13	10 : 67	5

2009/10

(Olimpija, Domžale in Interblock v prvi, Bela krajina in Livar v drugi, Dob, Radomlje, Kamnik, Krka, Jezero in Zagorje v tretji ligi)

Regionalna liga

1. Ljubljana	26	18	4	4	80 : 19	58
2. Komenda	26	18	3	5	59 : 30	57
3. Jevnica	26	17	5	4	64 : 28	56
4. Bravo Publikum	26	15	3	8	60 : 32	48
5. Rudar (T)	26	14	6	6	56 : 36	48
6. Kolpa	26	12	7	7	59 : 39	43
7. Ihan	26	11	2	13	50 : 53	35
8. Arne Tabor 69	26	9	6	11	39 : 40	33
9. Termit	26	9	3	14	36 : 58	30
10. Cockta	26	8	4	14	31 : 39	28
11. Brinje	26	7	4	15	39 : 54	25
12. Slovan	26	6	4	16	27 : 74	22
13. Črnuče	26	6	3	17	36 : 58	21
14. Svoboda (K)	26	3	4	19	17 : 93	13

MNZ liga

1. Svoboda (L)	16	12	2	2	71 : 22	38
2. Vrhnika	16	13	1	2	49 : 17	37 [-3]
3. Kočevje	16	9	4	3	30 : 15	31
4. Litija	16	8	1	7	38 : 29	25
5. Dragomer	16	7	4	5	38 : 25	25
6. MNK Ljubljana	16	6	4	6	26 : 23	22
7. Vir	16	5	0	11	24 : 37	15
8. Dolomiti	16	3	1	12	19 : 57	10
9. Alfa	16	0	1	15	5 : 75	1

2010/11

(Domžale in Olimpija v prvi, Interblock, Dob in Bela krajina v drugi, Radomlje, Kamnik, Krka, Ljubljana in Ivančna Gorica v tretji ligi)

Regionalna liga

1. Svoboda (L)	26	17	5	4	60 : 27	56
2. Bravo Študent	26	15	6	5	59 : 21	51
3. Zagorje	26	15	6	5	60 : 37	51
4. Komenda	26	13	9	4	59 : 30	48
5. Kolpa	26	13	4	9	52 : 29	43
6. Jevnica	26	12	5	9	59 : 37	41
7. Rudar (T)	26	11	4	11	41 : 50	37
8. Ihan	26	10	6	10	44 : 50	36
9. Arne Tabor 69	26	10	6	10	45 : 44	36
10. Cockta	26	8	7	11	26 : 41	31
11. Jezero Medvode	26	8	3	15	35 : 62	27
12. Brinje	26	6	4	16	32 : 66	22
13. Termit	26	5	6	15	27 : 45	21
14. Slovan	26	1	5	20	22 : 82	8

MNZ liga

1. Litija	20	17	1	2	60 : 18	52
2. Vrhnika	20	12	1	7	40 : 25	37
3. Črnuče	20	10	3	7	40 : 35	33
4. Kočevje	20	10	1	9	48 : 35	31
5. Dragomer	20	9	1	10	44 : 46	28
6. Dolomiti	19	7	6	6	35 : 27	27
7. Svoboda (K)	19	8	1	10	27 : 37	25
8. Vir	19	7	2	10	33 : 38	23
9. DD - Dren	19	0	0	19	13 : 79	0

2011/12

(Olimpija in Domžale v prvi, Dob, Interblock, Radomlje in Bela krajina v drugi, Krka, Ivančna Gorica, Zagorje, Kamnik in Svoboda v tretji ligi)

Regionalna liga

1. Rudar (T)	26	16	5	5	63 : 18	53
2. Cockta	26	15	4	7	46 : 29	49
3. Komenda	26	15	4	7	51 : 32	49
4. Ihan	26	13	4	9	53 : 44	43
5. Kolpa	26	13	3	10	42 : 34	42
6. Jezero Medvode	26	12	5	9	53 : 45	41
7. Arne Tabor 69	26	11	5	10	35 : 39	38
8. Jevnica	26	10	6	10	41 : 40	36
9. Brinje	26	9	5	12	39 : 41	32
10. Litija	26	8	7	11	33 : 47	31

11. Kočevje	26	7	7	12	41 : 56	28
12. Vrhnika	26	6	7	13	27 : 54	25
13. Črnuče	26	7	3	16	26 : 51	24
14. Termit	26	5	5	16	25 : 45	20

MNZ liga

1. Dolomiti	18	13	3	2	42 : 13	42
2. Slovan	18	10	1	7	57 : 36	31
3. Vir	18	9	1	8	28 : 38	28
4. Ilirija 1911	18	7	6	5	30 : 28	27
5. Dragomer	18	7	4	7	41 : 42	25
6. Svoboda (K)	18	5	2	11	25 : 35	17
7. DD - Dren	18	2	3	13	29 : 60	9

2012/13

(Olimpija in Domžale v prvi, Dob, Krka, Radomlje in Bela krajina v drugi, Zagorje, Ivančna Gorica, Rudar in Kamnik v tretji ligi)

Regionalna liga

1. Jezero Medvode	26	18	5	3	91 : 33	59
2. Svoboda (L)	26	17	4	5	64 : 31	55
3. Jevnica	26	16	5	5	69 : 38	53
4. Komenda	26	14	7	5	65 : 32	49
5. Cockta	26	14	3	9	41 : 39	45
6. Ihan	26	12	4	10	58 : 53	40
7. Kolpa	26	9	10	7	47 : 34	37
8. Kočevje	26	11	3	12	47 : 49	36
9. Brinje	26	9	5	12	50 : 58	32
10. Litija	26	7	6	13	27 : 45	27
11. Črnuče	26	6	8	12	41 : 51	26
12. Arne Tabor 69	26	6	4	16	30 : 60	22
13. Vrhnika	26	6	2	18	27 : 80	20
14. Dolomiti	26	3	2	21	19 : 73	11

MNZ liga

1. Ilirija 1911	21	17	3	1	88 : 16	54
2. Radomlje B	21	13	3	5	60 : 40	42
3. Slovan	21	11	3	7	66 : 37	36
4. Termit	21	10	5	6	44 : 30	35
5. Svoboda (K)	21	7	4	10	30 : 46	25
6. DD - Dren	21	6	4	11	31 : 59	22
7. Vir	21	4	3	14	28 : 66	15
8. Dragomer	21	1	5	15	27 : 80	8

2013/14

(Domžale, Olimpija in Krka v prvi, Dob, Radomlje in Bela krajina v drugi, Zagorje, Ivančna Gorica, Rudar, Jezero in Kamnik v tretji ligi)

Regionalna liga

1. Komenda	26	21	2	3	66 : 21	65
2. Ilirija 1911	26	17	4	5	59 : 24	55
3. Kolpa	26	16	3	7	52 : 38	51
4. Kalcer Radomlje	26	16	2	8	70 : 48	50
5. Kočevje	26	14	5	7	56 : 33	47
6. Cockta	26	14	2	10	47 : 40	44
7. Brinje	26	10	4	12	33 : 44	34
8. Svoboda (L)	26	9	5	12	44 : 50	32
9. Arne Tabor 69	26	8	7	11	39 : 51	31
10. Jevnica	26	8	7	11	51 : 58	31
11. Ihan	26	8	5	13	56 : 53	29
12. Črnuče	26	6	4	16	35 : 64	22
13. Litija	26	3	5	18	23 : 61	14
14. Slovan	26	3	3	20	24 : 70	12

MNZ liga

1. AŠK Bravo	21	20	0	1	82 : 19	60
2. Dolomiti	21	10	6	5	40 : 45	36
3. Vir	21	9	2	10	35 : 37	29
4. Termit	21	8	4	9	38 : 30	28
5. Dragomer	21	7	6	8	36 : 48	27
6. Svoboda (K)	21	6	5	10	18 : 38	23
7. Šmartno	21	4	4	13	26 : 49	16
8. DD - Dren	21	3	7	11	28 : 37	16

2014/15

(Domžale, Olimpija, Krka in Radomlje v prvi, Dob v drugi, Ilirija, Ivančna Gorica, Zagorje, Radomlje B, Rudar, Jezero, Kolpa, Komenda in Kočevje v tretji ligi)

Regionalna liga

1. AŠK Bravo	19	16	3	0	84 : 12	51
2. Brinje Grosuplje	19	12	5	2	41 : 19	41
3. Arne Tabor 69	19	11	4	4	48 : 23	37
4. Jevnica	19	11	4	4	50 : 30	37
5. Cockta	19	9	4	6	38 : 35	31
6. Svoboda (L)	19	9	1	9	33 : 31	28
7. Litija	19	8	1	10	37 : 37	25
8. Ihan	19	6	3	10	28 : 36	21
9. Bela Krajina	19	6	3	10	30 : 55	21
10. Dolomiti	19	3	4	12	17 : 42	13
11. Črnuče	19	2	4	13	15 : 54	10
12. Vir	19	3	0	16	18 : 65	9

MNZ liga

1. Termit	18	10	3	5	30 : 19	33
2. Svoboda (K)	18	9	4	5	26 : 14	31
3. Dragomer	18	9	3	6	39 : 31	30
4. Laby's Mengo 28	18	7	4	7	39 : 32	25
5. DD Dren	18	7	3	8	24 : 30	24
6. Slovan	18	5	4	9	28 : 35	19
7. Dol	18	5	1	12	33 : 58	16

2015/16

(Olimpija, Domžale in Krka v prvi, Radomlje in Dob v drugi, Ilirija, Bravo, Ivančna Gorica, Komenda, Zagorje, Kolpa, , Brinje, Rudar in Jezero v tretji ligi)

Regionalna liga

1. Jevnica	22	15	4	3	51 : 18	49
2. Svoboda (L)	22	14	2	6	52 : 34	44

3.	Litija	22	12	6	4	39 : 22	42
4.	Kočevje Rotis	22	11	4	7	42 : 37	37
5.	Bela Krajina	22	11	4	7	36 : 31	37
6.	Ihan	22	10	5	7	39 : 33	35
7.	Cockta	22	10	3	9	34 : 31	33
8.	Arne Tabor 69	22	7	4	11	26 : 31	25
9.	Termit	22	6	4	12	28 : 43	22
10.	Dolomiti	22	6	2	14	20 : 40	20
11.	Svoboda (K)	22	5	4	13	30 : 46	19
12.	Črnuče	22	3	2	17	16 : 47	11

MNZ liga

1.	Interblock	16	12	3	1	53 : 17	39
2.	Roltek Dob B	16	12	2	2	59 : 15	38
3.	Slovan	16	9	3	4	44 : 23	30
4.	Vir	16	8	3	5	38 : 25	27
5.	Laby's Mengo 28	16	8	2	6	52 : 33	26
6.	Dragomer	16	5	6	5	28 : 33	21
7.	Hermes	16	3	0	13	20 : 48	9
8.	Dol	16	3	0	13	17 : 73	9
9.	DD - Dren	16	2	1	13	14 : 58	7

2016/17

(Olimpija, Domžale in Radomlje v prvi, Dob in Krka v drugi, Bravo, Ilirija, Ivančna Gorica, Zagorje, Komenda, Brinje, Kolpa, Rudar in Jevnica v tretji ligi)

Regionalna liga

1.	Arne Tabor 69	22	15	4	3	60 : 21	49
2.	Kočevje Rotis	22	14	4	4	58 : 31	46
3.	Roltek Dob B	22	13	4	5	47 : 21	43
4.	Svoboda (L)	22	12	4	6	42 : 31	40
5.	Interblock	22	10	2	10	44 : 42	32
6.	Cockta	22	7	9	6	36 : 39	30
7.	Slovan	22	8	5	9	45 : 35	29
8.	Termit	22	6	6	10	28 : 39	24
9.	Svoboda (K)	22	7	3	12	28 : 47	24
10.	Dolomiti	22	6	2	14	28 : 47	20
11.	Litija	22	4	7	11	24 : 41	19
12.	Ihan	22	4	2	16	25 : 71	14

MNZ liga

1.	Bela krajina 2016	21	17	3	1	59 : 14	54
2.	Črnuče	21	13	5	3	40 : 22	44
3.	Dragomer	21	12	3	6	49 : 23	39
4.	Dol	21	12	1	8	42 : 42	37
5.	Laby's Mengo 28	21	8	4	9	34 : 36	28
6.	Vir	21	6	4	11	22 : 24	22
7.	DD Dren	21	4	2	15	17 : 51	14
8.	Hermes	21	0	2	19	9 : 60	2

2017/18

(Olimpija in Domžale v prvi, Radomlje, Krka, Bravo, Ilirija in Dob v drugi, Brinje, Tabor 69, Zagorje, Ivančna Gorica, Komenda, Kolpa, Kočevje in Rudar v tretji ligi)

Regionalna liga

1.	Svoboda (L)	22	18	4	0	65 : 18	58
2.	Interblock	22	13	3	6	65 : 23	42
3.	Termit	22	12	3	7	33 : 29	39
4.	Cockta	22	10	5	7	41 : 36	35
5.	Bela krajina 2016	22	8	7	7	38 : 26	31
6.	Roltek Dob	22	8	5	9	29 : 26	29
7.	Svoboda (K)	22	8	3	11	29 : 37	27
8.	Slovan	22	7	4	11	33 : 46	25
9.	Jevnica	22	7	4	11	27 : 39	25
10.	Dolomiti	22	5	5	12	22 : 44	20
11.	Litija	22	6	2	14	27 : 53	20
12.	Črnuče	22	4	7	11	21 : 53	19

MNZ liga

1.	Ihan	21	16	3	2	74 : 25	51
2.	Vir	21	14	3	4	62 : 34	45
3.	Dragomer	21	12	5	4	62 : 36	41
4.	Bartog Trebnje	21	10	4	7	38 : 41	34
5.	Laby`s Mengo 28	21	9	5	7	50 : 33	32
6.	Tian	21	7	2	12	58 : 52	23
7.	Hermes	21	1	3	17	23 : 81	6
8.	Dol	21	1	3	17	22 : 87	6

2018/19

(Olimpija in Domžale v prvi, Bravo, Radomlje, Krka, Dob in Ilirija v drugi, Zagorje, Ivančna Gorica, Brinje, Tabor 69, Svoboda in Komenda v tretji ligi)

Regionalna liga

1.	Kočevje	22	17	3	2	55 : 15	54
2.	Kolpa	22	13	6	3	60 : 15	45
3.	Ihan	22	13	3	6	43 : 25	42
4.	Bela krajina 2016	22	11	6	5	33 : 23	39
5.	Slovan	22	8	6	8	32 : 23	30
6.	Cockta	22	7	7	8	38 : 46	28
7.	Rudar (T)	22	8	4	10	27 : 35	28
8.	Svoboda (K)	22	8	3	11	24 : 41	27
9.	Termit	22	7	5	10	31 : 35	26
10.	Interblock	22	6	3	13	23 : 31	21
11.	Dolomiti	22	6	1	15	19 : 61	19
12.	Jevnica	22	3	3	16	21 : 56	12

MNZ liga

1.	Trebnje - Tian	20	17	2	1	70 : 18	53
2.	Laby's Mengo 28	20	16	1	3	57 : 17	49
3.	Jezero Medvode	20	15	1	4	59 : 23	46
4.	Litija	20	11	1	8	52 : 43	34
5.	Črnuče	20	8	6	6	34 : 30	30
6.	Hermes	20	7	1	12	42 : 71	22
7.	Kamnik	20	6	2	12	38 : 53	20
8.	Dragomer	20	4	6	10	40 : 54	18
9.	Vir	20	6	0	14	38 : 72	18
10.	Šmartno	20	4	4	12	28 : 39	16
11.	Dol	20	3	2	15	20 : 58	11

2019/20 – prekinjeno

(Olimpija, Bravo in Domžale v prvi, Radomlje, Krka in Dob v drugi, Svoboda, Brinje, Ilirija, Tabor 69 in Kočevje v tretji ligi)

Regionalna liga

1.	Kolpa	12	8	2	2	37 : 15	26
2.	Ihan	12	8	1	3	28 : 18	25
3.	Zagorje	12	6	4	2	28 : 18	22
4.	Laby's Mengo 28	12	6	3	3	24 : 16	21
5.	Rudar (T)	12	5	3	4	23 : 18	18
6.	Trebnje - Tian	12	5	2	5	18 : 14	17
7.	Cockta	12	4	4	4	19 : 19	16
8.	Interblock	12	3	6	3	15 : 15	15
9.	Termit	12	3	4	5	17 : 24	13
10.	Bela krajina	12	3	4	5	17 : 25	13
11.	Slovan	12	3	3	6	15 : 23	12
12.	Svoboda (K)	12	3	3	6	11 : 20	12
13.	Ivančna Gorica	12	1	1	10	8 : 35	4
14.	Jezero Medvode	-	-	-	-	- : -	-

MNZ Liga

1.	Kamnik	10	9	0	1	36 : 9	27
2.	ATET Dren Vrhnika	10	6	2	2	17 : 7	20
3.	Črnuče	10	6	1	3	21 : 10	19
4.	Dol	9	5	0	4	15 : 20	15
5.	Vir	10	5	0	5	18 : 25	15
6.	Šmartno	10	4	2	4	19 : 17	14
7.	Jevnica	9	3	2	4	15 : 13	11
8.	Hermes	10	3	1	6	15 : 26	10
9.	Litija	8	2	3	3	12 : 15	9
10.	Dragomer	10	2	1	7	14 : 24	7
11.	Dolomiti	10	0	4	6	8 : 24	4

Klub \ liga	1. SNL	2. SNL	3. SNL
Olimpija	25	1	1
Domžale	22	7	
Ljubljana	7	4	1
Krka	5	13	11
Interblock	4	6	5
Zagorje	3	15	9
Bela krajina	3	10	2
Svoboda	3	3	10
Slovan	3	1	9
Radomlje	2	8	10
Vevče	2	6	
Ivančna Gorica	1	10	10
Rudar	1	7	10
Kočevje	1	3	3
Medvode	1	2	6
Bravo	1	2	2
Dob		10	12
Ilirija		4	6
Črnuče		2	2
Mengeš		2	2
Grosuplje		1	3
Svoboda Kisovec		1	2
Kolpa			13
Kamnik			10
Litija			9
Komenda			8
Tabor 69			8
Brinje			5
Kresnice			4
Vrhnika			3
Belinka			2
Ihan			2
Dren			1
Jevnica			1
Termit			1

Uspehi naših klubov in igralcev

1 Osvojene lovorike naših klubov

Prvenstvo LNP:

12-krat Ilirija (1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1930, 1932, 1934, 1935)
2-krat Primorje (1928,1929)
1-krat SK Ljubljana (1936)

Pokal LNP:

3-krat Ilirija (1926, 1927, 1928)
1-krat SK Ljubljana (1939)

Prvenstvo SNZ:

1-krat SK Ljubljana (1941)

Pokal SNZ:

1-krat SK Ljubljana (1941)

Republiška liga:

5-krat Ljubljana (1949, 1963, 1967, 1968, 1989)
4-krat Olimpija (1947, 1952, 1962, 1987)
4-krat Svoboda/Mercator (1971, 1975, 1978, 1980)
3-krat Rudar (1972, 1974, 1979)
2-krat Slovan (1965, 1983)

Republiški pokal:

13-krat Olimpija (1953, 1954, 1955, 1956, 1958, 1962, 1963, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1987)
2-krat Mercator (1976, 1978)
1-krat Rudar (1952)
1-krat Slovan (1982)

Ljubljansko-primorska liga:

2-krat Krim (1957, 1958)
1-krat Grafičar (1956)

1. SNL:

6-krat Olimpija (1992, 1993, 1994, 1995, 2016, 2018)
2-krat Domžale (2007, 2008)

Pokal NZS:

6-krat Olimpija (1993, 1996, 2000, 2003, 2018, 2019)
2-krat Domžale (2011, 2017)
2-krat Interblock (2008, 2009)

Superpokal:

2-krat Domžale (2007, 2011)
1-krat Interblock (2008)
1-krat Olimpija (1995)

2. SNL:

1-krat Krka (1992)
1-krat Kočevje (1994)
1-krat Železničar Ljubljana (1996)
1-krat Set Vevče (1997)
1-krat Domžale (2003)
1-krat Interblock (2006)
1-krat Livar (2007)
1-krat Olimpija (2009)
1-krat Dob (2014)
1-krat Radomlje (2016)
1-krat Bravo (2019)

2 Nastopi naših klubov v evropskih pokalih

Pokal prvakov:

2-krat Olimpija (1992, 1993)

Kvalifikacije za Ligo prvakov:

2-krat Domžale (2007, 2008)
2-krat Olimpija (2016, 2018)

Pokal UEFA:

6-krat Olimpija (1994, 1995, 1999, 2000, 2001, 2003)
1-krat Domžale (2005)

Kvalifikacije za Pokal UEFA / Ligo Evropa:

8-krat Domžale (2006, 2011, 2013, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019)
7-krat Olimpija (2010, 2011, 2012, 2013, 2017, 2018, 2019)
2-krat Interblock (2008, 2009)

Pokal pokalnih zmagovalcev:

2-krat Olimpija (1970, 1996)

Pokal velesejemskih mest:

2-krat Olimpija (1966, 1968)

3 Vsi prvaki ljubljanske lige od obnovitve podzveze leta 1952 do danes

1952	Krim
1953	Slovan
1954	Grafičar
1955	Ilirija
1956	Olympia
1957	Domžale
1958	Domžale
1959	Ilirija
1960	Slovan
1961	Grafičar
1962	Grafičar
1963	Bratstvo
1964	Bratstvo
1965	Usnjar
1966	Zagorje
1967	Bela krajina
1968	Sava Tacen
1969	Usnjar
1970	Bela krajina
1971	Litija
1972	Slovan
1973	Sava Tacen
1974	Kamnik
1975	Bela krajina
1976	Krim
1977	Ljubljana
1982	Medvode
1983	Medvode
1984	Slavija
1985	Slavija
1986	Slavija
1987	Svoboda Ljubljana
1988	Bela krajina
1989	Mengeš
1990	Svoboda Kisovec
1991	Kočevje
1992	Radomlje
1993	Mengeš
1994	Črnuče
1995	Kolpa
1996	Ilirija
1997	Belinka
1998	Ivančna Gorica
1999	Grosuplje
2000	Dragomer - Dren
2001	Litija
2002	Slovan
2003	Radomlje
2004	Kolpa
2005	Ihan
2006	Tabor 69
2007	Bežigrad
2008	Kamnik
2009	Interblock B
2010	Ljubljana
2011	Svoboda Ljubljana
2012	Rudar
2013	Jezero
2014	Komenda
2015	Bravo
2016	Jevnica
2017	Tabor 69
2018	Svoboda Ljubljana
2019	Kočevje

4 Pokal MNZ Ljubljana

V pokalu MNZ Ljubljana tekmujejo vsi klubi, ki v tekoči sezoni ne nastopajo v prvi slovenski ligi, finalista (do leta 2009 tudi tretjeuvrščeni) pa pridobita pravico do nastopa v slovenskem pokalu za prihodnjo sezono. Aktualni prvak so Radomlje, ki so v zadnjem finalu ugnale Bravo s 3 : 1.

1991/92	Olimpija
1992/93	Domžale
1993	Oria Rudar
1993/94	Zagorje
1994/95	Črnuče
1995/96	Avtoekipa Vevče
1996/97	Radio Krka
1997/98	Ivančna Gorica
1998/99	Ivančna Gorica
1999/00	Elan
2000/01	Ljubljana
2001/02	Ljubljana
2002/03	Domžale
2003/04	Svoboda
2004/05	Livar
2005/06	Ihan
2006/07	Zagorje
2007/08	Bela krajina
2008/09	Bela krajina
2009/10	Roltek Dob
2010/11	Krka
2011/12	Calcit Kamnik
2012/13	Krka
2013/14	Kalcer Radomlje
2014/15	Ivančna Gorica
2015/16	Roltek Dob
2016/17	Ilirija 1911
2017/18	Bravo
2018/19	Kalcer Radomlje

5 Igralci naših klubov

Na svetovnih prvenstvih:

Danilo Popivoda (Olimpija) 1974
Senad Tiganj (Olimpija) 2002

Na evropskih prvenstvih:

Srečko Katanec (Olimpija) 1984
Milan Osterc (Olimpija) 2000

Na olimpijskih igrah:

Stanko Tavčar (Ilirija) 1920
Srečko Katanec (Olimpija) 1984

V jugoslovanski reprezentanci:

Branko Oblak (Olimpija 22/2)
Danilo Popivoda (Olimpija 12/2)
Srečko Katanec (Olimpija 8)
Stanko Tavčar (Ilirija 2)
Radoslav Bečejac (Olimpija 2)
Zijad Arslanagić (Olimpija 1)
Branko Bošnjak (Olimpija 1)
Mihajlo Petrović (Olimpija 1)

V jugoslovanski B reprezentanci:

Jože Zagorc (Olimpija 2)
Rudolf Corn (Olimpija 1)
Ivan Toplak (Odred 1)

V slovenski reprezentanci:

Robert Englaro (Olimpija 25)
Džoni Novak (Olimpija 18/2)
Andraž Kirm (Domžale 17)
Branko Ilič (Domžale 14, Olimpija 1)
Sebastjan Cimirotič (Olimpija 11/2)
Primož Gliha (Elan 1, Ljubljana 7/2, Olimpija 1)
Samir Zulič (Olimpija 8/1)
Marko Simeunovič (Olimpija 8)
Miran Pavlin (Olimpija 8)
Ermin Šiljak (Olimpija 7/3)
Darijan Matić (Interblock 6, Domžale 1)
Dare Vršič (Olimpija 7/1)
Milan Osterc (Olimpija 7)
Mladen Rudonja (Olimpija 6)
Anton Žlogar (Olimpija 5)
Rok Kronaveter (Olimpija 4/1)
Zlatan Ljubijankič (Domžale 4/1)
Senad Tiganj (Olimpija 4/1)
Igor Benedejčič (Olimpija 4)
Ermin Rakovič (Domžale 4)
Boštjan Cesar (Olimpija 3/1)
Aleš Čeh (Olimpija 3)
Amadej Vetrih (Domžale 3)
Miha Zajc (Olimpija 3)
Matic Črnic (Domžale 2)
Matjaž Jančič (Slovan 2)
Alfred Jermaniš (Olimpija 2)
Dušan Kosič (Elan 2)
Borut Mavrič (Olimpija 2)
Željko Mitraković (Domžale 2)
Luka Žinko (Domžale 2)
Vlado Miloševič (Ljubljana 1/1)
Sašo Udovič (Slovan 1/1)
Janez Aljančič (Domžale 1)
Edi Bajrektarević (Olimpija 1)
Dejan Djuranović (Olimpija 1)
Luka Elsner (Domžale 1)
Marko Gruškovnjak (Slovan 1)
Erik Janža (Domžale 1)
Igor Lazić (Interblock 1)
Tomaž Lorger (Olimpija 1)
Antonio Mlinar Delamea (Olimpija 1)
Janez Pate (Olimpija 1)
Zoran Ubavič (Olimpija 1)
Samo Vidovič (Ljubljana 1)
Zoran Zeljkovič (Interblock 1)

Stanko TAVČAR

Rojen je bil 8. maja 1899 v Ljubljani. Nogometno kariero je začel in končal pri Iliriji, kratek čas pa je bil tudi član zagrebškega HAŠK-a. Bil je nepogrešljivi član prve povojne generacije Ilirije, s katero je v dvajsetih osvojil številne naslove podzveznega prvaka. Običajno je igral na poziciji srednjega halfa, izstopal pa je zlasti s hitrostjo in zavidljivo tehniko. Leta 1920 je na olimpijskih igrah v Antwerpnu kot prvi Slovenec nastopil za jugoslovansko reprezentanco. Študiral je medicino v Zagrebu ter, po krajši prekinitvi kariere, v Pragi, kjer je leta 1925 tudi doktoriral. Po povratku v Jugoslavijo je deloval kot zobozdravnik. Umrl je leta 1935 v Ljubljani.

Branko OBLAK

Rodil se je 27. maja 1947 v Ljubljani. Nogometno pot je začel pri viški Svobodi, kamor ga je pripeljal starejši brat Andrej, prav tako odlični nogometaš. Kot nadarjen mladinec je pri 18 letih prestopil v Olimpijo, kjer se je hitro uveljavil v prvem moštvu. Več let je bil gonilna sila ljubljanskega moštva v prvi jugoslovanski ligi, pozneje pa je nastopal še za nemška velikana Schalke in Bayern. Z odličnimi igrami si je prislužil vpoklic v reprezentanco, za katero je odigral 46 tekem. Po končani igralski karieri je med drugim vodil slovensko reprezentanco in številne slovenske klube, trikrat tudi Olimpijo. Leta 2003 je bil izbran za najboljšega slovenskega nogometaša zadnjih petdesetih let.

Danilo POPIVODA

Rodil se je 1. maja 1947 v Lovćencu v Vojvodini. Kot najstnik se je z bratom Nikolo, ki je študiral na Državnem inštitutu za fizkulturo, preselil v Ljubljano, kjer se je vključil v mladinske vrste Olimpije. Pri 18 letih je debitiral v članskem moštvu, za katerega je v 10 sezonah odigral 226 ligaških tekem in zabil 58 golov, leta 1974 pa je postal tudi najboljši strelec jugoslovanske lige. Podobno kot njegov soigralec Oblak si je v letu 1972 prvič prislužil vpoklic v reprezentanco, s katero je pozneje igral tako na svetovnem kot tudi na evropskem prvenstvu. Ob koncu kariere je igral za Eintracht Braunschweig, pozneje pa je deloval kot trener, tudi v 1. SNL, kjer je spomladi 1995 vodil moštvo Ljubljane.

Srečko KATANEC

Rodil se je 16. julija 1963 v Ljubljani. Svojo nogometno pot je začel pri istoimenskem šišenskem klubu, kjer je bil član izjemne mladinske generacije pod vodstvom Vladana Mladenovića. Pri 17 letih je prestopil v Olimpijo, za katero je igral do izpada iz prve jugoslovanske lige. V tem času se je prebil najprej v jugoslovansko olimpijsko reprezentanco, s katero je na olimpijskih igrah v ZDA leta 1984 osvojil bronasto medaljo, nato pa še v člansko vrsto, s katero je nastopil tako na evropskem kot tudi na svetovnem prvenstvu. Igral je še za Dinamo, Partizan, Stuttgart in Sampdorio, leta 1992 s slednjo tudi v finalu lige prvakov. Po igralski karieri je kot selektor zlate generacije z uvrstitvami na Euro in svetovno prvenstvo dosegel največje uspehe v zgodovini slovenske reprezentance.

6 Naši predstavniki v jugoslovanskih zveznih ligah

Odred 1953/54
(1. zvezna liga, 13. mesto)

Ivan Toplak 25/14, Filip Lesjak 25, Viljem Belcer 24/4, Vlado Žumbar 23/2, Velibor Životić 22/2, Slavko Pelicon 22/1, Vinko Bencik 18, Franc Berginc 18, Leopold Hacler 17/3, Dušan Piskar 13/5, Edvard Hočevar 13/2, Stane Brezar 12/4, Milan Žižek 11, Zvonko Klančišar 10, Milan Medved 8, Živorad Arsić 7, Radovan Zdravković 5/1, Đorđe Palatinus 5/1, Aleksander Kompoš 4, Rok Osrečki 2, Jože Kumar 2, Franc Bencik 1

Odred 1954/55
(2. zvezna liga, 4. mesto)

Vlado Žumbar 18, Slavko Rupar 17, Svetozar Jurišić 16/1, Radovan Zdravković 14/6, Mladen Krgin 12/8, Zvonko Klančišar 12/2, Edvard Hočevar 11/3, Marjan Brezar 11, Franc Berginc 10/1, Stevan Vorgić 9/7, Ranko Leškov 8/1, Stane Brezar 7/5, Viljem Belcer 7/1, Dušan Piskar 7, Milan Medved 6, Danilo Cuban 5/3, Jože Kranjc 5/2, Milan Žižek 5, Rajko Grčević 5, Marjan Smole 3, Aleksander Kompoš 3, Borut Filipančič 2, Vlado Brglez 1, Janez Jagodic 1, Franc Jagodic 1, Aleksander Bizjak 1, Janez Kozinc 1

Odred 1958/59
(2. zvezna liga, 10. mesto)

Rešad Limo 20, Rudi Mozetič 18, Ivan Virant 17/3, Edvard Hočevar 16/4, Franc Berginc 16, Milan Medved 14, Andrej Oblak 13/4, Božo Plastić 10/3, Andrej Udovič 10, Marjan Pirc 10, Drago Gruden 10, Jože Kranjc 9/3, Dušan Piskar 9, Sulejman Halilagić 8/1, Borislav Jovanović 8, Igor Regally 8, Živko Velkavrh 7/1, Danilo Cuban 5/1, Miodrag Rašković 4, Leopold Hacler 2/1, Peter Babnik 2, Zvonko Klančišar 2, Vlado Žumbar 2, Franc Klenovšek 2, Vlado Brglez 2, Jože Eltrin 1, Mate Bečić 1, Zoran Vojnov 1, Peter Fišer 1

Odred 1959/60
(2. zvezna liga, 10. mesto)

Nedeljko Gugolj 22/1, Franc Berginc 22, Andrej Oblak 21/12, Danilo Brezigar 21/9, Živko Velkavrh 21, Ivan Virant 17/1, Peter Babnik 17, Milan Medved 17, Jože Eltrin 14, Milan Plavšić 10, Božo Plastić 10, Sulejman Halilagić 9/1, Marjan Pirc 9, Jože Kranjc 8/1, Drago Gruden 7, Andrej Udovič 4, Rudi Mozetič 3, Stanko Novak 3, Mate Bečić 3, Miodrag Rašković 2/1, Jože Kastelic 2, Danilo Cuban 1, Igor Regally 1, Zvonko Klančišar 1, Jože Pal 1

Odred 1960/61
(2. zvezna liga, 12. mesto)

Ivan Virant 21/1, Živko Velkavrh 19/3, Franc Berginc 18/1, Andrej Udovič 18, Milan Plavšić 17/1, Danilo Brezigar 16/4, Leonard Jalševec 16/1, Stanko Novak 11, Džafer Alibegović 11, Nedeljko Gugolj 11, Andrej Oblak 9/4, Andrej Vavpetič 9/3, Jože Kranjc 9/2, Peter Babnik 9, Milan Medved 9, Radovan Zdravković 9, Rudi Mozetič 8, Miodrag Rašković 7, Marjan Pirc 6, Dimitrije Srbu 5, Danilo Cuban 5, Zvonko Klančišar 4/1, Mate Bečić 4, Rešad Limo 4, Slobodan Kitić 3, Stane Lunar 2, Nikolaj Pivk 2, Jože Eltrin 1

Olimpija 1962/63
(2. zvezna liga, 6. mesto)

Vladan Mladenović 30/14, Božidar Jovičević 29, Dimitrije Srbu 29, Leonard Jalševec 28, Nijaz Kulenović 26, Danilo Brezigar 25/7, Anton Žabjek 25, Rudi Corn 23/2, Živko Velkavrh 21/4, Andrej Oblak 20/11, Sreten Petković 18, Milenko Vukotić 17, Nedeljko Gugolj 16, Tomaž Frič 13, Jože Eltrin 11, Milan Rojina 9/4, Zvonko Klančišar 7/1, Borislav Runjajić 4, Milan More 3

Olimpija 1963/64
(2. zvezna liga, 4. mesto)

Mahmut Kapidžić 29, Kasim Kokot 28/2, Rudolf Corn 27/9, Jože Zagorc 26/22, Vladan Mladenović 26/9, Božidar Jovičević 26, Dimitrije Srbu 26, Anton Žabjek 23, Franjo Frančeškin 21/3, Nijaz Kulenović 21, Milan More 16, Jože Kranjc 11/2, Milovan Nikolić 11/2, Janez Istenič 10, Anton Rudinski 8/2, Milenko Vukotić 8/1, Leonard Jalševec 7, Jože Eltrin 4, Nedeljko Gugolj 4, Janez Škraba 3/2, Franc Rotar 3, Andrej Oblak 3, Živko Velkavrh 3, Alojz Škufca 3, Tomaž Frič 2, Sreten Petković 2, Milan Rojina 2, Atanas Džorlev 1, Mihael Bajželj 1

Olimpija 1964/65
(2. zvezna liga, 1. mesto)

Rudolf Corn 30/12, Dimitrije Srbu 30, Franjo Frančeškin 29/12, Kasim Kokot 28/3, Božidar Jovičević 28, Anton Žabjek 27, Jože Zagorc 25/25, Miloš Šoškić 24, Zijad Arslanagić 23/16, Mahmut Kapidžić 22/2, Atanas Džorlev 22, Bruno Veselica 17/10, Nijaz Kulenović 13/2, Milovan Nikolić 6/1, Slobodan Nešović 4, Vladan Mladenović 4, Milan More 3, Friderik Benčič 3, Jože Kranjc 3, Borut Škulj 2, Ivo Biočić 2, Alojz Škufca 2, Janez Istenič 1, Janez Škraba 1

Olimpija 1965/66
(1. zvezna liga, 8. mesto)

Miloš Šoškić 30, Kasim Kokot 29/6, Anton Čeh 28/1, Božidar Jovičević 26/1, Anton Žabjek 25, Franjo Frančeškin 24/7, Rudolf Corn 23/2, Velimir Sombolac 23, Dimitrije Srbu 23, Jože Zagorc 22/9, Milovan Nikolić 22/2, Zijad Arslanagić 17/11, Nijaz Kulenović 17, Vladan Mladenović 13/2, Atanas Džorlev 12, Miha Zupančič 7, Alojz Škufca 4/1, Borut Škulj 4, Danilo Popivoda 4, Branko Oblak 2/1, Dragan Lulić 1

Slovan 1965/66
(2. zvezna liga, 18. mesto)

Andrej Oblak 17/7, Faruk Pašić 15, Nikola Popivoda 14/1, Ivan Faganel 13, Andrej Vavpetič 13/2, Slobodan Ugrenović 12, Stojan Šuler 11, Ivo Biočić 11/1, Živko Velkavrh 10/1, Slobodan Kitič 10, Janez Škraba 9, Janez Virant 9, Peter Klavs 8, Miro Koršič 7/2, Milan Rojina 7, Aleksandar Nikić 6, Miha Novak 5, Andrej Udovič 5, Friderik Benčič 4, Petar Vojin 3, Avgust Oplotnik 3, Igor Regally 2, Jože Križman 2, Miloš Kozamernik 2

Olimpija 1966/67
(1. zvezna liga, 14. mesto)

Miloš Šoškić 27, Franjo Frančeškin 26/4, Anton Čeh 25/1, Atanas Džorlev 24, Dimitrije Srbu 24, Jože Zagorc 23/7, Milovan Nikolić 22/1, Borut Škulj 22, Božidar Jovičević 21, Rudolf Corn 18/2, Zijad Arslanagić 16/3, Vladan Mladenović 16/3, Kasim Kokot 14/1, Branko Oblak 13/3, Mahmut Kapidžić 12/1, Danilo Popivoda 11/4, Miha Zupančič 9, Damir Petrunić 9, Tomislav Kaloperović 8/1, Jovan Račić 8, Anton Žabjek 2, Timošenko Bjedov 1, Marjan Golec 1

Olimpija 1967/68
(1. zvezna liga, 11. mesto)

Branko Oblak 29/4, Borut Škulj 29, Miloš Šoškič 29, Atanas Džorlev 28, Milovan Nikolić 25/1, Jože Zagorc 23/8, Branislav Jovanović 21/1, Radoslav Bečejac 19/3, Vili Ameršek 17/3, Anton Čeh 17/1, Božidar Jovičević 17, Milorad Lazović 15/7, Franjo Frančeškin 14/1, Dragan Rogić 14, Danilo Popivoda 11/1, Živan Spasojević 10/3, Marjan Golec 9, Joakim Vislavski 8, Kasim Kokot 5, Jovan Račić 3, Velimir Sombolac 3, Anton Žabjek 1, Miha Zupančič 1, Rudolf Corn 1

Olimpija 1968/69 (1. zvezna liga, 12. mesto)

Miloš Šoškić 34, Mahmut Kapidžić 32/1, Danilo Popovida 29/3, Milovan Nikolić 28/1, Velimir Sombolac 24, Branko Oblak 23/4, Milorad Lazović 21/5, Vili Ameršek 21/3, Atanas Džorlev 19, Hrvoje Jukić 18/2, Branislav Jovanović 18, Borut Škulj 17, Anton Žabjek 17, Dragan Rogić 15, Drago Smajlović 14/4, Kasim Kokot 14, Ivan Pejović 11/3, Dimitrije Srbu 11/1, Jože Zagorc 8/1, Rudi Zavrl 8/1, Franjo Frančeškin 8, Živan Spasojević 7/1, Damir Petrunić 7, Rudolf Corn 7, Miha Zupančič 3, Joakim Vislavski 2, Marjan Golec 1

Ljubljana 1968/69 (2. zvezna liga, 11. mesto)

Lado Gobec 30, Franjo Papec 29/6, Stanislav Nosan 29/1, Franc Skušek 29, Tomislav Šipčić 27, Leonard Jalševec 25/1, Božidar »Miki« Džaferović 23/8, Rajko Kožar 23, Blaž Frič 21/8, Ivica Mršić 20/7, Franc Rotar 17, Matjaž Jakopič 14/6, Alojz Škufca 14/2, Nijaz Kulenović 10/4, Iztok Šubic 7/2, Stane Hrastnik 6, Robert Grizilo 5/1, Kovačič 5, Tomo Poženel 4, Stane Kompan 4, Peter Poljanec 3, Janez Istenič 1, Ivan Hribernik 1, Tine Mastnak 1

Olimpija 1969/70 (1. zvezna liga, 16. mesto)

Vili Ameršek 33/4, Miloš Šoškić 32, Branko Oblak 30/5, Dragan Rogić 28/2, Ivan Pejović 26/10, Danilo Popivoda 26/4, Atanas Džorlev 26/1, Radoslav Bečejac 24/8, Dimitrije Srbu 22, Velimir Sombolac 21, Hrvoje Jukić 21, Dragan Gugleta 19/4, Zlatko Škorić 17, Mahmut Kapidžić 17, Franjo Frančeškin 14/3, Zlatko Klampfer 13, Milovan Nikolić 12, Borut Škulj 11, Marjan Golec 8, Anđelko Jagečić 6, Milorad Lazović 3, Anton Žabjek 2, Anton Čeh 2, Predrag Đekić 2, Marko Hacler 2, Rudi Zavrl 2, Rudolf Corn 1, Darko Gulin 1

Ljubljana 1969/70 (2. zvezna liga, 10. mesto)

Božidar »Miki« Džaferović 30/8, Leonard Jalševec 29/2, Franc Skušek 29/1, Lado Gobec 29, Tomislav Šipčić 29, Ivica Mršić 28/13, Franjo Papec 28/9, Stanislav Nosan 25, Darko Zupančič 19, Tine Mastnak 16/4, Ivan Hribernik 13/3, Niko Žavski 13/3, Damjan Marušič 12/1, Jože Vugrinec 12, Stane Kompan 11, Boris Bunc 11, Franc Rotar 10, Josip Sikavica 6/2, Marjan Daneu 3, Mikoli 2, Zajc 2

Olimpija 1970/71 (1. zvezna liga, 7. mesto)

Zlatko Škorić 34/1, Dragan Rogić 34, Miloš Šoškić 34, Dragan Popadić 33, Branko Oblak 30/9, Dimitrije Srbu 30, Ivan Pejović 27/11, Radoslav Bečejac 27, Danilo Popivoda 23/6, Marjan Golec 22, Vili Ameršek 20/5, Anđelo Milevoj 19/2, Tone Rožič 18/4, Mahmut Kapidžić 17, Milenko Glišić 15/8, Predrag Đekić 9/1, Zlatko Klampfer 8, Marko Hacler 5, Atanas Džorlev 3, Anton Čeh 2

Ljubljana 1970/71 (2. zvezna liga, 6. mesto)

Stanislav Nosan 30, Josip Vugrinec 30, Božidar »Miki« Džaferović 29/7, Matjaž Jakopič 29/1, Lado Gobec 29, Leonard Jalševec 27/2, Tomislav Šipčić 27, Franjo Papec 26/10, Darko Gulin 25/5, Janez Zavrl 20/2, Alojz Škufca 16/2, Predrag Đekić 15/6, Tine Mastnak 15/1, Josip Sikavica 11, Igor Furlan 4, Djurović 3, Franc Skušek 3, Nikola Popivoda 2, Lukič 1, Boris Bunc 1, Mezga 1, Raškovič 1

Olimpija 1971/72 (1. zvezna liga, 9. mesto)

Dragan Popadić 33/2, Miloš Šoškič 32/1, Vili Ameršek 30/12, Dimitrije Srbu 30/1, Dragan Rogić 30, Branko Oblak 28/4, Radoslav Bečejac 27/2, Tone Rožič 26/3, Zlatko Klampfer 26/1, Danilo Popivoda 25/7, Marjan Golec 25/1, Mirko Stojanović 25, Anđelo Milevoj 20, Ivan Pejović 19/4, Milenko Glišić 14/3, Predrag Đekić 9/1, Slavko Sarap 9, Mahmut Kapidžić 9, Steven Samatović 9, Borut Škulj 2

Ljubljana 1971/72 (2. zvezna liga, 17. mesto)

Lado Gobec 34, Stanislav Nosan 34, Janez Zavrl 31/1, Tomislav Šipčić 30, Alojz Škufca 29/3, Josip Vugrinec 28/1, Franjo Papec 25/4, Matič 24/1, Ivica Mršič 23/7, Matjaž Jakopič 22/1, Leonard Jalševec 22/1, Zdenko Iskra 18/2, Predrag Djekić 17/6, Vešligaj 13/2, Josip Sikavica 12, Petranović 9, Rajko Kožar 8, Božidar »Miki« Džaferović 7, Gavranović 5, Andrija Petrović 4/1, Filipović 4, Rašković 3, Miro Lovrič 2, Boris Bunc 2, Igor Furlan 1, Pavletič 1, Lukič 1

Mercator 1971/72 (2. zvezna liga, 13. mesto)

Milovan Nikolič 34, Rudi Zavrl 33/1, Darko Bajec 33, Dejan Mavrič 33, Anton Čeh 32/9, Slobodan Milić 29/5, Andrej Stermecky 29, Darko Ahlin 28, Marko Hacler 24/2, Anton Jančigaj 19/3, Dragan Ivanković 17, Bogdan Žakula 11/3, Nijaz Kulenovič 10/1, Kasim Kokot 10/1, Miloš Kozamernik 10, Bojan Zalar 9, Bojan Hacler 8, Janez Bregar 7, Vladimir Lešnik 7, Franc Štajner 6, Rudolf Corn 5/1, Bojan Klemenčič 4/1

Olimpija 1972/73 (1. zvezna liga, 16. mesto)

Danilo Popivoda 34/8, Vili Ameršek 33/5, Slobodan Dogandžić 32, Miloš Šoškić 32, Tone Rožić 31/3, Dragan Rogić 30/4, Branko Oblak 27/4, Slavko Sarap 27, Mehmedalija Šišić 24/3, Stevan Samatović 20, Zlatko Klampfer 19, Vinko Srok 16/3, Dimitrije Srbu 15, Vukadin Lalović 15, Radoslav Bečejac 12/3, Mladen Kranjc 10, Milenko Glišić 9/1, Marjan Golec 9, Mirko Stojanović 8, Marjan Babšek 6, Josip Vugrinec 5, Borut Škulj 2, Anton Čamernik 2, Ilija Grubor 2, Atanas Džorlev 1, Predrag Djekić 1

Mercator 1972/73 (2. zvezna liga, 8. mesto)

Miodrag Kitić 33/13, Janez Zavrl 33/6, Rudolf Corn 32/7, Rudi Zavrl 32/3, Dejan Mavrič 32, Milovan Nikolič 31, Tine Mastnak 31, Mahmut Kapidžić 27/4, Darko Ahlin 22, Matjaž Jakopič 22, Andrej Stermecky 21, Darko Bajec 16, Janez Bregar 13, Vladimir Lešnik 11/1, Anton Čamernik 11, Slobodan Milić 8/2, Bojan Hacler 8, Bojan Zalar 4, Anton Jančigaj 2

Rudar (T) 1972/73 (2. zvezna liga, 18. mesto)

Dani Grešak 34, Boris Kompan 33/1, Viki Gorišek 32/8, Ivan Forte 31/2, Janez Butkovec 26, Janez Drnovšek 24/6, Mirko Krasnik 24/3, Anđelko Petrušić 24/2, Ivan Novak 23, Robi Kravogel 21, Milan Ocvirk 18/1, Janko Kuder 17/5, Ivan Čop 15, Lado Gobec 13, Miloš Klemenc 11/1, Mirko Repar 11, Mijo Matić 10/1, Stane Ojstršek 10/1, Drago Dragar 10, Stane Izlakar 8, Štefan Baš 5, Abdulah Vejzović 1, Andrej Šink 1

Olimpija 1973/74 (1. zvezna liga, 10. mesto)

Ante Sirković 33, Danilo Popivoda 32/17, Vili Ameršek 32/4, Mehmedalija Šišić 31, Vukadin Lalović 30/3, Slobodan Dogandžić 29, Tone Rožič 28/3, Miloš Šoškić 28, Mladen Kranjc 25/2, Ilija Grubor 23/1, Dragan Popadić 21/1, Josip Vugrinec 19/2, Dragan Rogić 16/1, Slobodan Bracanović 15, Milenko Glišić 14/2, Zdenko Iskra 10, Zlatko Klampfer 9, Marjan Babšek 9, Slavko Sarap 8, Atanas Džorlev 3, Milan Harambašić 3, Mladen Jovičević 1

Mercator 1973/74
(2. zvezna liga, 18. mesto)

Borut Škulj 34, Darko Bajec 33/3, Marjan Golec 33/2 Janez Zavrl 33, Hasan Ibrašimović 31, Miloš Klemenc 29/4, Tine Mastnak 28, Mahmut Kapidžić 26, Rudi Zavrl 22/5, Rudolf Corn 19/1, Miodrag Kitić 18/1, Predrag Djekić 15/5, Matjaž Jakopič 14/1, Janez Zupančič 14, Stjepan Matić 11/1, Dušan Balažič 11, Mirko Krasnik 7, Albin Rupnik 6, Dejan Mavrič 5, Vladimir Lešnik 5, Ljubo Stojilkovski 4, Anton Jančigaj 2, Adamovič 2, Janez Bregar 1

Olimpija 1974/75
(1. zvezna liga, 12. mesto)

Tone Rožič 34/8, Slobodan Dogandžić 33/1, Danilo Popivoda 32/10, Vukadin Lalović 32/6, Zdenko Iskra 29/1, Josip Vugrinec 27/1, Stevan Samatović 24/1, Ilija Grubor 23/3, Goran Jurišić 18/4, Vitomir Dimitrijević 17, Slavko Sarap 16, Slobodan Bracanović, 16 Tomislav Prosen 15, Zlatko Klampfer 13, Dragi Hristovski 12, Ante Sirković 11, Miloš Šoškić 11, Dragan Popadić 10, Vili Ameršek 9/1, Fahrija Dautbegović 7, Marijan Babšek 6, Mehmedalija Šišić 5, Janez Zavodnik 1, Predrag Đekić 1

Rudar (T) 1974/75
(2. zvezna liga, 18. mesto)

Obrad Ilijašević 33/1, Milenko Sivko 32/2, Milan Ocvirk 32/1, Janez Drnovšek 31/6, Franc Sivko 26/2, Viki Gorišek 25, Andjelko Petrušič 25, Ivan Čop 24/1, Ivan Koleša 24/1, Vojko Rak 22/1, Mirko Repar 19, Dušan Rusmir 17, Dani Grešak 13, Matjaž Kolenc 13, Alojz Omladič 12/1, Ivan Štancer 12, Jani Butkovec 12, Peter Ameršek 9, Darko Ahlin 9, Jože Vodlan 9, Ivan Forte 8, Jože Premec 7, Branko Gračanin 4, Slavko Podbevšek 2, Danilo Sivka 1

Olimpija 1975/76
(1. zvezna liga, 14. mesto)

Vili Ameršek 34/10, Stevan Samatović 33, Slobodan Dogandžić 31/2, Goran Jurišić 29/10, Vitomir Dimitrijević 28/1, Ljubiša Dalanović 28, Tomislav Prosen 27/2, Tone Rožič 26/6, Slobodan Bracanović 23/1, Mehmedalija Šišić 23, Zdenko Iskra 21/1, Ilija Grubor 17, Vukadin Lalović 16/1, Janez Voljč 14/2, Dragi Hristovski 12, Tarik Hodžić 10, Josip Vugrinec 9, Zoran Matović 7, Zlatko Klampfer 6, Mladen Jovičević 4, Josip Turčik 3, Branko Šebjan 2, Mladen Mustać 2, Fahrija Dautbegović 1, Zvonko Jurišak 1

Mercator 1975/76
(2. zvezna liga, 12. mesto)

Janez Zupančič 34/1, Darko Bajec 33, Vladimir Kukanja 31/7, Tomislav Žužek 31, Ante Sirković 31, Milenko Glišić 30/9, Janez Zavrl 30/1, Milan Koblencer 28/5, Anton Čamernik 25/1, Miloš Klemenc 23, Hasan Ibrašimović 23, Zvone Terčič 22, Marjan Golec 21/5, Štefan Hohnjec 17/3, Franjo Domić 6/1, Mehmedalija Šišić 6, Milan Pajić 5, Matjaž Jakopič 5, Dušan Balažič 4, Marko Hacler 1, Štefan Hohnjec 2, Anton Jančigaj 1

Olimpija 1976/77
(1. zvezna liga, 12. mesto)

Rade Radulović 34/6, Stevan Komljenović 34/4, Ljubiša Dalanović 34, Slobodan Dogandžić 34, Tone Rožič 31/9, Stevan Samatović 31/1, Slobodan Bracanović 29/1, Zlatko Klampfer 27, Ilija Grubor 23/3, Igor Hazabent 19, Vitomir Dimitrijević 16, Janez Voljč 15/3, Dragi Hristovski 14/1, Peter Ameršek 12/2, Vukadin Lalović 12, Rade Vujnović 11/1, Vili Ameršek 10/2, Tomislav Prosen 10, Mladen Jovičević 10, Mehmedalija Šišić 4, Marijan Koželj 4, Darko Domadenik 4, Igor Kariž 1, Zoran Matović 1, Zvonko Busić 1, Robert Voljč 1

Mercator 1976/77
(2. zvezna liga, 17. mesto)

Zvone Terčič 32/2, Janez Zupančič 32/1, Milan Koblencer 31/6, Darko Bajec 31/1, Josip Vugrinec 29, Anton Hrovatič 29, Ante Sirković 27, Miloš Klemenc 25/3, Milenko Glišić 18/3, Marjan Golec 15/1, Mehmedalija Šišić 15/1, Janez Zavrl 14/1, Tomislav Žužek 14, Hasan Ibrašimović 12, Štefan Hohnjec 11/2, Dušan Bele 11/1, Marko Komljenović 11/1, Anton Čamernik 11, Dragan Stojanović 11, Neven Hrga 9, Franjo Domić 7, Milovan Tarbuk 5, Roman Štancer 4, Josip Ražić 4, Bojan Žiberna 4, Borut Škulj 4, Miloš Kadivnik 3/1, Brane Bukovec 2, Igor Vrhovec 2

Olimpija 1977/78
(1. zvezna liga, 10. mesto)

Rade Radulović 34/2, Tone Rožič 33/8, Ljubiša Dalanović 33/1, Danilo Perduv 32/3, Vukadin Lalović 30/4, Milan Ćalasan 29/8, Slobodan Dogandžić 29, Stevan Samatović 27/1, Peter Ameršek 26/5, Predrag Tomić 26/1, Janez Voljč 24/6, Stevan Komljenović 21/2, Zdenko Iskra 15, Rade Vujnović 14, Zlatko Klampfer 12, Robert Voljč 12, Dragi Hristovski 10, Marko Elsner 5/2, Darko Domadenik 3, Mladen Jovičević 2, Igor Hazabent 1, Anton Hrovatič, 1 Zoran Matović 1

Olimpija 1978/79
(1. zvezna liga, 16. mesto)

Predrag Tomić 34, Marko Elsner 32/5, Peter Ameršek 32/4, Milan Ćalasan 31/8, Vukadin Lalović 31, Danilo Perduv 29, Zdenko Iskra 28/1, Ljubiša Dalanović 27, Janez Voljč 26, Vančo Balevski 22/2, Zlatko Klampfer 19, Mihajlo Petrović 17/2, Mehmed Buza 14/8, Zvone Terčič 14, Robert Voljč 12, Slobodan Dogandžić 11, Danilo Mandić 9, Tone Rožič 8/3, Igor Kariž 7, Slobodan Đurić 7, Veljko Tukša 7, Joško Gluić 3, Zoran Matović 2, Momir Brečko 2, Rade Vujnović 2, Darko Domadenik 2, Vatroslav Petrinović 1

Mercator 1978/79
(2. zvezna liga, 16. mesto)

Dragan Popović 30, Stevan Samatović 28, Dušan Poljanšek 27/9, Janez Zupančič 27/4, Miloš Klemenc 24, Marjan Babšek 23, Igor Vrhovec 20/2, Miloš Kadivnik 19, Vlado Potočnik 17, Vlatko Boljevič 15/4, Zvone Terčič 15/1, Stevo Protić 15, Branko Smiljanić 13/3, Igor Kariž 10, Savo Rogošić 10, Enver Salihodžić 10, Danilo Karadžić 9, Savo Zolotić 8/1, Darko Bajec 8, Anton Bagarič 7, Roman Gašperšič 7, Tomislav Žužek 6, Vukašin Rebić 5, Ivan Drvenšek 4, Vlado Kolarić 3, Leon Podvratnik 3, Dušan Bele 2, Roman Kovač 1, Žarko Munđaš 1, Drago Pugelj 1, Bojan Clemente 1

Olimpija 1979/80
(1. zvezna liga, 15. mesto)

Mihajlo Petrović 33/3, Branislav Bošnjak 32/1, Vili Ameršek 30/7, Janez Voljč 30/6, Jasmin Hajduk 30/2, Danilo Perduv 29, Peter Ameršek 24, Branko Šarenac 22, Sabahudin Vugdalić 22, Tone Rožič 19/1, Predrag Tomić 19, Mehmed Buza 18/4, Zdenko Iskra 18/2, Dragoljub Ljiljak 16/1, Darko Domadenik 15/1, Zvone Terčič 14/1, Ilija Savović 13/1, Ljubiša Dalanović 12, Vukadin Lalović 12, Marko Elsner 6, Danilo Mandić 2, Rade Vujnović 1

Rudar (T) 1979/80
(2. zvezna liga, 16. mesto)

Obrad Ilijašević 30, Sabahudin Krivić 28/2, Marjan Babšek 28/1, Ilija Marjan 27/1, Milenko Sivko 28/1, Janez Drnovšek 23/2, Momir Brečko 21/3, Vitomir Klanjšek 21/1, Darino Rižnar 21/1, Slobodan Đurić 18, Samo Jereb 17, Igor Kariž 17, Mladen Jovičević 15, Matjaž Kolenc 14/1, Čedomir Milošević 13, Dragan Rvović 12/4, Franc Sivko 11, Zlatko Stojanović 11, Milivoj Radak 7, Alojz Škrinjar 5, Rajko Jeršin 4, Dragan Hristovski 4, Danilo Sotenšek 3, Momčilo Božović 2, Janez Zajc 2, Darko Ahlin 1, Miloš Breznikar 1, Janko Živkovič 1

Olimpija 1980/81
(1. zvezna liga, 12. mesto)

Branislav Bošnjak 34/2, Zdenko Iskra 33, Jasmin Hajduk 32, Vili Ameršek 31/6, Janez Voljč 31/5, Ivan Budimčević 31, Mirsad Sejdić 29/2, Mihajlo Petrović 29, Tone Rožič 26/6, Darko Domadenik 25/2, Rade Vujnović 22, Branko Šarenac 20/3, Predrag Tomić 19, Peter Ameršek 18/1, Zvone Terčič 16/1, Ilija Savović 10, Danilo Perduv 5, Marko Elsner 5, Dragoljub Ljiljak 4, Ljubiša Dalanović 4, Igor Maver 3/1, Srečko Katanec 2, Razim Hasanbašić 1, Sašo Stojanov 1, Roman Bengez 1

Svoboda 1980/81
(2. zvezna liga, 8. mesto)

Janez Zupančič 30/2, Anton Hrovatič 28/8, Vito Dimitrijević 28/1, Muhamed Redža 28, Miloš Klemenc 27/3, Ramiz Omanović 27/2, Vlado Kolarič 27/1, Mehmedalija Šišić 27/1, Dušan Poljanšek 26/8, Zvone Busić 26/1, Stevo Protić 18, Bela Petrik 17/2, Ismet Drljačić 16/1, Fahrudin Zejnilović 13, Mladen Jovičevič 13, Slobodan Milojković 5, Drago Pugelj 5, Vedad Busuladžić 4/1, Vlado Potočnik 3, Miloš Kadivnik 3, Zvonko Magič 2, Matjaž Stamejčič 2

Olimpija 1981/82
(1. zvezna liga, 9. mesto)

Tone Rožič 32/6, Marko Elsner 32, Mirsad Sejdić 31/5, Vili Ameršek 30/12, Zdenko Iskra 29/2, Zvone Terčič 27/3, Janez Voljč 27/3, Rade Vujnović 26, Peter Ameršek 22, Mihajlo Petrović 17/1, Slobodan Janjuš 17, Srečko Katanec 17, Ljubiša Dalanović 17, Branislav Bošnjak 16/2, Danilo Perduv 16/2, Branko Šarenac 16, Zoran Martinović 15/1, Ljubiša Vukmirović 14, Darko Domadenik 9/2, Jože Prelogar 7, Roman Bengez 7, Janez Hudarin 6, Robert Voljč 2, Danilo Popivoda 1

Svoboda 1981/82
(2. zvezna liga, 16. mesto)

Ramiz Omanović 14, Staniša Savić 14, Mladen Jovičević 14, Zvone Busić 14, Stojan Plešinac 14/1, Janez Zupančič 14/1, Dušan Poljanšek 13/1, Zlatko Ratajac 12, Sašo Stojanov 9, Miloš Klemenc 9/1, Miloš Kadivnik 8, Vlado Kolarič 8/1, Bojan Mun 7, Zvonko Magič 7, Stanoje Dodić 6, Matjaž Stamejčič 6, Vito Dimitrijević 6/1, Mehmedalija Šišić 4, Zoran Matović 4, Nefad Omanović 3, Lojze Škafar 2

Olimpija 1982/83
(1. zvezna liga, 7. mesto)

Rade Vujnović 32, Zvone Terčič 31/1, Janez Hudarin 31/1, Tone Rožič 30/2, Peter Ameršek 30/2, Vili Ameršek 29/6, Marko Elsner 29/5, Srečko Katanec 29/4, Darko Domadenik 25/5, Zoran Martinović 20/2, Branislav Bošnjak 19/2, Ljubiša Dalanović 18, Ivan Budimčević 17, Mihajlo Petrović 17, Lazar Radević 13, Zdenko Iskra 12/1, Ljubiša Vukmirović 10, Roman Bengez 9, Janez Zupančič 8/1, Dejan Stanković 5, Janez Voljč 4/1, Jože Prelogar 3, Razim Hasanbašić 3, Janez Pate 3

Olimpija 1983/84
(1. zvezna liga, 17. mesto)

Mihajlo Petrović 34/1, Srečko Katanec 33/6, Janez Hudarin 33, Vili Ameršek 32/5, Ljubiša Dalanović 32, Peter Ameršek 31, Rade Vujnović 30/1, Lazar Radević 30, Zvone Terčič 29, Janez Voljč 28/2, Tone Rožič 18/2, Janez Zupančič 18/1, Zdravko Borovnica 16/3, Vukadin Lalović 14/2, Janez Pate 14, Darko Domadenik 9/3, Stanislav Komočar 9/1, Radovan Krstović 8/1, Branko Šarenac 4, Zoran Ubavič 2, Darko Belojević 2, Stojan Plešinac 1, Ljubiša Vukmirović 1

Slovan 1983/84
(2. zvezna liga, 18. mesto)

Zvonko Magič 33, Robert Voljč 32/4, Silvester Štok 31, Suad Beširović 30/3, Čedo Kršić 29, Milomir Mandič 27, Andrej Jerina 26/1, Zoran Pejović 25, Predrag Đekić 24/1, Vlado Kolarič 23, Simon Jeglič 22/3, Tomaž Kavčič 22/1, Igor Vrhovec 17, Darko Hegler 15, Igor Maver 15/4, Bojan Bučar 13/2, Dragan Hasanagić 13/1, Dušan Poljanšek 10, Drago Pugelj 7, Zlatko Pavlinič 5, Željko Stupar 4, Damjan Oblak 2, Robert Šušteršič 1, Matjaž Javornik 1, Janez Robaus 1, Nefad Omanović 1, Mitja Judež 1, Aleš Čeh 1

Olimpija 1984/85
(2. zvezna liga, 15. mesto)

Janez Hudarin 34/1, Ivan Voljč 31/10, Ljubiša Dalanović 30/1, Rade Vujnovič 29, Zvone Terčič 29/5, Vukadin Lalović 29/3, Janez Pate 28/6, Zoran Ubavič 24/3, Roman Bengez 24/4, Gregor Židan 22, Nenad Podgajski 22/1, Milan Pišek 21, Stanislav Komočar 21/3, Dražen Besek 17/2, Branko Bošnjak 16, Ljubiša Vukmirović 15, Miran Jalušič 15, Dragić Komadina 11/3, Mario Štoos 6, Peter Židan 6, Krešimir Bronić 4, Mirsad Granov 2, Darko Domadenik 2, Marko Gruškovnjak 1

Olimpija 1987/88
(2. zvezna liga, 12. mesto)

Janez Pate 34, Aleš Čeh 32/1, Janko Irgolič 30, Stanislav Komočar 28/8, Jedinko Perica 28/1, Tomislav Bošnjak 25/3, Gregor Židan 21/1, Peter Ameršek 21/1, Srečko Rajšel 20, Dinko Vrabac 17/3, Zlatko Ratajec 17/2, Rade Vujnović 17, Silvester Štok 17, Zoran Ubavič 16/10, Zoran Matković 16/3, Mihael Vončina 15/5, Zoran Šestan 15, Branko Bošnjak 15, Mirsad Granov 14, Matjaž Jančič 8, Kadrija Ibranović 7, Džoni Novak 5, Franc Žitnik 5, Branko Zupan 4, Robert Englaro 4, Miloš Hrstić 2, Đurić 1, Štefan Škaper 1

Olimpija 1988/89
(2. zvezna liga, 1. mesto)

Janez Pate 37/8, Damir Vrabac 36/6, Zoran Ubavič 35/17, Peter Ameršek 33/5, Gregor Židan 31/3, Jedinko Perica 30/1, Dinko Vrabac 28/10, Džoni Novak 28/2, Gordan Mohor 25, Robert Englaro 24/2, Nenad Podgajski 23, Kadrija Ibranović 20, Mile Tešić 17/2, Mihael Vončina 14/1, Janko Irgolič 14, Tomislav Bošnjak 13, Primož Gliha 13, Silvester Štok 10, Robert Oblak 9, Jože Prelogar 7/2, Aleš Čeh 7, Franc Žitnik 7, Peter Vončina 6, Sandi Valentinčič 5/1, Petar Pisanjuk 5, Darko Stojanović 3, Ranko Mrkajić 1

Olimpija 1989/90
(1. zvezna liga, 8. mesto)

Dinko Vrabac 34/12, Mile Tešić 31/3, Janez Pate 30/10, Džoni Novak 30/2, Milonja Đukić 28/9, Ivo Šeparović 26/2, Gregor Židan 26/2, Primož Gliha 24/4, Jedinko Perica 23, Aleš Čeh 20/1, Robert Englaro, 20 Damir Vrabac, 19/2 Gordan Mohor, 19 Dragan Zečević 18/2, Goran Marić, 15 Nenad Podgajski 13, Alfred Jermaniš 12, Zoran Ubavič 10, Peter Ameršek 7, Saša Štrbac 7, Izudin Dervić 6, Silvester Štok 6, Mladen Munjaković 4, Janez Irgolič 2, Vlado Miloševič 1

Olimpija 1990/91
(1. zvezna liga, 14. mesto)

Zoran Varvodić 32, Damir Vrabac 30/3, Alfred Jermaniš 30, Janez Pate 29/8, Aleš Čeh 29, Ivo Šeparović 28/6, Dragan Zečević 28/1, Mile Tešić 27/5, Nedeljko Topić 26/3, Dinko Vrabac 25/5, Robert Englaro 23/2, Dražen Boban 19, Milija Bosiljčić 18/1, Jedinko Perica 18, Stanislav Komočar 15/1, Vlado Milošević 15/1, Tomaž Lorger 14, Milinko Pantić 14, Primož Gliha 10/4, Ivan Radivojević 10, Nenad Podgajski 6, Mihael Vončina 5, Goran Marić 4, Silvester Štok 4, Peter Ameršek 2

SODNIŠKA ORGANIZACIJA

Društvo nogometnih sodnikov Ljubljana je najštevilčnejše tovrstno delujoče društvo v Sloveniji. Sodniki društva od nekdaj uživajo velik ugled v sojenju domačih in mednarodnih tekem, nekateri med njimi so dosegli tudi vidnejše uspehe na mednarodni sceni. Iz vrste sodnikov, ki so sodili na najvišjem nivoju v nekdanji Jugoslaviji so trije Emil Erlih, Vlado Tauzes in Lado Jakše, dosegli najvišje mednarodno priznanje. Emil Erlih je bil med prvimi nosilec znaka FIFA sodnika in je sodil vrsto mednarodnih reprezentančnih ter klubskih tekem, pravico je delil tudi na olimpijskem nogometnem turnirju leta 1960 v Italiji.

Vlado Šajn

Vlado Tauzes in Vlado Jakše sta se v svoji sodniški karieri povzpela do stopnje sodnika Evropske nogometne zveze in dosegla vrsto priznanj za dobro sojenje številnih mednarodnih tekem. Vlado Tauzes, ki je bil tudi dolgoletni predsednik društva, je rekorder po številu odsojenih nogometnih tekmah v prvi jugoslovanski ligi. Jaka, kot so ga imenovali prijatelji, pa je bil najbolj prepoznaven sodnik v Jugoslaviji. Bil je tudi predsednik Zveze nogometnih sodnikov Jugoslavije, kar je v tem obdobju predstavljalo veliko čast in priznanje.

Radenko Mijatović

Poleg že omenjene trojice so jugoslovansko ligo sodili tudi Franjo Papec, Aleksandar Nikić, Milovan Nikolić, Franci Rupret in Vladimir Šajn, ki je bil najbolj obetaven sodnik v tem času, vendar je s sojenjem prenehal zelo zgodaj in se posvetil izobraževanju sodnikov. Je najvidnejši član društva. Trenutno je predsednik Zveze nogometnih sodnikov Slovenije, ki jo vodi od leta 2000 in prav tako dolgoletni član petčlanske sodniške komisije UEFA, najpomembnejšega organa za sojenje v Evropi. Zadolžen je za izobraževanje, nadzor in delegiranje najboljših evropskih sodnikov.

Rade Obrenović

Ob razpadu nekdanje države so bili naši najvišje rangirani sodniki, ki so sodili v jugoslovanskih ligah tudi Milan Mitrovič, Sabahudin Vugdalić in Igor Bučar. Oni so bili nosilci sojenja tudi ob nastanku 1. Slovenske nogometne lige v samostojni Sloveniji, katerim so se pridružili Srečko Kandare, Darko Horvat, Radenko Mijatović, Matjaž Frece, Stevo Govedarević, Dževad Salkić, Marjan Strmljan, Andrej Kokolj, Aleksander Likić, Janez Babnik, Gregor Ihan, Drago Kos, Dragoslav

Perić, Davor Drečnik, Boris Tošeski, Mitja Žganec, Dejan Balažič, Rade Obrenović in Asmir Sagrković.

Od omenjenih so mednarodne tekme in grb FIFA sodnika nosili Milan Mitrovič, Srečko Kandare, Drago Kos, Mitja Žganec in Rade Obrenović. Še številčnejša pa je bila zasedba pomočnikov, ki so, ali pa še zmeraj delijo pravico na mednarodnih prvoligaških zelenicah. To so mednarodni FIFA pomočniki: Stevo Govedarević, Andrej Kokolj, Igor Zupančič, Primož Arhar, Marko Stančin, Gregor Rojko, Jure Praprotnik, Andraž Kovačič, Tomislav Pospeh in Aleksandar Kasapović.

Milan Mitrović, ki je bil prvi ljubljanski mednarodni sodnik po osamosvojitvi Slovenije, ki je oral ledino na mednarodnih tekmah v tujini. Andrej Kokolj in Marko Stančin sta bila v ekipi, ko je slovenska sodniška ekipa prvič sodila tekmo skupinskega dela UEFA Lige prvakov leta 2005. Marko Stančin in Primož Arhar sta bila kot pomočnika sodnika udeleženca olimpijskega nogometnega turnirja na OI leta 2008 v Pekingu. Slednji je leta 2012 sodeloval na EURU na Poljskem in v Ukrajini ter bil pomočnik sodnika na UEFA Super pokalu.

Jure Praprotnik je, kot pomočnik sodnika bil v ekipi ki je delila pravico na EURU 2016 v Franciji in na Svetovnem prvenstvu 2018 v Rusiji. Bil je pomočnik sodnika na finalu UEFA Evropske lige leta 2017 in dve leti pozneje pa še na finalu UEFA Lige prvakov, kar je za evropske sodnike najprestižnejša tekma klubskega tekmovanja.

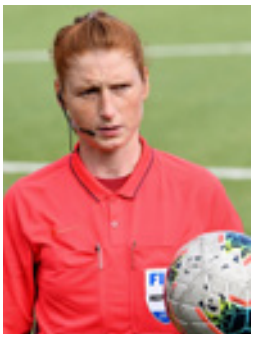

Tanja Subotič

Nikakor ne smemo pozabiti na nežnejši spol oziroma naše sodnice. Tanja Subotič je izmed ljubljanskih sodnic najvišje rangirana in je od leta 2005 tudi ponosna nosilka grba FIFA kot glavna mednarodna sodnica. Kot mednarodna pomočnica sodnice je tudi njena kolegica Helena Buh na listi FIFA.

Znotraj Društva nogometnih sodnikov Ljubljana je tudi skupina sodnikov, ki so specializirani za sojenje malega nogometa – futsala. Sodniki,

Olimpija – Galatasaray

ki so od osamosvojitve dosegli najvišji nivo in prišli do naziva mednarodnega FIFA futsal sodnika so Radenko Mijatović, Sead Nadarević, Dejan Nikolić in Simon Todorović.

Vlogo mednarodnega kontrolorja sojenja je izmed naših članov vrsto let opravljal Milovan Nikolić, medtem ko sta Vladimir Šajn in Drago Kos še vedno aktivna mednarodna kontrolorja sojenja. Vlogo Delegata na mednarodnih tekmah opravljata tudi dva naša člana: Radenko Mijatović in David McDowell Zor.

Prav tako ne smemo prezreti dejstva, da Nogometni zvezi Slovenije od leta 2016 predseduje naš dolgoletni član Radenko Mijatović. S priznanjem za častnega člana NZS se lahko pohvali Milovan Nikolić, enak naziv pa so imeli tudi Vlado Tavzes, Peter Janežič in Stevo Jovičić.

Predsednik društva: **Bajram Lazicani**

Podpredsednik društva: **Stevo Govedarević**

Člani Izvršnega odbora: **Milovan Nikolić, Andrej Kokolj, Žiga Dobrun, Boris Tošeski, Marko Stančin, Primož Arhar in Novica Petrović.**

Predsednik nadzornega odbora: **Jernej Klarič**

Predsednik strokovnega odbora: **Andrej Kokolj**

Predsednik disciplinskega sodišča: **Jure Praprotnik**

Predsednik komisije za delegiranje sodnikov: **Miran Kurež**

Tajnik društva: **Gregor Rojko**

Predstavitev je pripravila sodniška organizacija.

Trenerska organizacija

Ljubljanski nogomet v svoji začetni fazi trenerjev sploh ni poznal. To funkcijo so običajno opravljali kar vodje nogometnih sekcij ter starejši igralci, pri čemer je bila zelo pomembna zlasti vloga kapetana. Tudi Ljubljanski nogometni podsavez še v času po prvi svetovni vojni ni imel selektorja, pač pa je reprezentanco sestavljal kar kapetan, sprva izkušeni vratar Ilirije Stane Pelan. Prav Ilirija pa je bila tista, ki je prva pripeljala tudi trenerja. Po tekmi s praško Slavio junija 1913 je v Ljubljani namreč ostal sloviti češki nogometaš Jaroslav Jirkovsky, ki je nato skrbel za trening nogometašev Ilirije. Tudi po vojni so Ilirijani nadaljevali s prakso angažiranja tujih trenerjev, večinoma Avstrijcev in Čehov, ki pa so praviloma ostali le kratek čas, denimo v času tekmovalnega premora v domačem prvenstvu. Največkrat je šlo namreč za še aktivne igralce, ki so Iliriji pomagali tudi na terenu in neredko je vodstvo kluba od njih celo več pričakovalo na igrišču kot zunaj njega. Leta 1920 je v klub denimo prišel še en nekdanji član Slavie, Valentin »Vilda« Loos, ki je jeseni na 12 tekmah zabil kar 21 golov, dandanes pa je poznan zlasti kot odličen hokejist. Naslednji dve leti je ekipo z vmesnim razmakom treniral Bohuslav Seger, leta 1923 pa je to funkcijo na kratko opravljal še Vaclav Janoušek. Leta 1924 je vodstvo ljubljanskega kluba prvič prevzel Avstrijec, znani napadalec Wilhelm »Willy« Pammer, ki je le dve leti prej z Wiener Sport-Clubom osvojil naslov avstrijskega prvaka. V zmagovalni ekipi je bil takrat tudi Karl Zankl, poznejši selektor avstrijske reprezentance, ki je Ilirijo treniral leta 1926, prihodnje leto pa je moštvo vodil še tretji igralec WSC-ja, Josef Wana, ki je v nasprotju s svojima kolegoma nastopil tudi za avstrijsko državno reprezentanco.

Valentin Loos

Bohuslav Seger

Ostali klubi si tako slovitih imen na klopi praviloma niso mogli privoščiti, medtem ko domačih strokovnjakov sploh ni bilo, zato so številni še vse do druge svetovne vojne igrali preprosto brez trenerjev. Izjema je bilo Primorje, ki ga je vse od združitve z LASK-om vodil sprva študent tehniške fakultete, pozneje pa doktor Zvonimir »Zvonko« Buljević, nekdanji igralec splitskega Hajduka in brat Nedjeljka Buljevića. Slednji je bil dolga leta načelnik nogometne sekcije, po hudem sporu znotraj kluba leta 1933 pa je nasledil brata in ob številnih drugih prevzel tudi vlogo trenerja. Kljub temu je tudi Primorje občasno poseglo pa strokovnjakih iz tujine in tako je leta 1927 ekipo nekaj mesecev vodil Franz Wening, nekdanji član graškega GAK-a, februarja 1934 pa je v Ljubljano prišel Erwin Puschner, še en nekdanji reprezentant in član Wiener Sport-Cluba ter eden prvih tukajšnjih trenerjev, ki je velik poudarek namenjal tudi delu z mladimi. A najslovitejši med vsemi je bil najver-

Wilhelm Pammer

Karl Zankl

Nedjeljko Bulejvić

Gabor Obitz

Janez Pišek

Božo Pilej

jetneje Madžar Gabor Obitz, ki ga je SK Ljubljana angažirala kmalu po ustanovitvi leta 1936. Obitz pri svojih 37 letih za razliko od prej omenjenih v klub ni prišel v dvojni vlogi, tako da je bilo vse njegovo delo skoncentrirano izključno na treniranje moštva. V nogometni javnosti so imeli velika pričakovanja od napovedanega novega profesionalnega režima v moštvu, a na igrišču stvari niso funkcionirale in madžarski strokovnjak, ki je v svoji karieri vodil tudi finsko reprezentanco, se je poslovil še pred koncem ligaške sezone. Od trenerjev, ki niso aktivno pomagali na igrišču, gre omeniti še Avstrijca Hansa Blocha, ki je isti klub vodil leta 1940, deset let prej pa je pri Iliriji deloval tudi Johann Baar. Slovenskih strokovnjakov v času pred drugo svetovno vojno kot rečeno skorajda ni bilo. Pri Hermesu se je z odlično mladinsko šolo uveljavil nekdanji igralec Ilirije Lado Berglez, s treniranjem pa je ob koncu kariere poskušal tudi nepozabni golgeter Adolf Erman, ki je vodil viško Reko.

Trenerski poklic se je pri nas razvil šele po drugi svetovni vojni, pri čemer je imel eno glavnih vlog prav gotovo Janez Pišek, igralec predvojnih Primorja, SK Ljubljane in Marsa. Pišek se je sicer rodil na Jesenicah, a je celotno svojo kariero preživel v Ljubljani, kjer je ob izbruhu vojne tudi zaključil z aktivnim igranjem ter se posvetil treniranju, zlasti mladine. Kmalu se je uveljavil kot največji strokovnjak pri bežigrajski Enotnosti oziroma poznejšemu Odredu, pri katerem je leta 1949 na kratko vodil tudi člansko ekipo. V prihodnjih letih je bil med glavnimi iniciatorji za ustanovitev Zveze nogometnih trenerjev Slovenije, ob njenem nastanku leta 1953 pa je postal tudi prvi predsednik. Pozneje se ga je prijel status prvega profesionalnega slovenskega trenerja, saj je v petdesetih in šestdesetih vodil številne klube na čelu z Odredom, Ljubljano, Slovanom in Rudarjem, bil pa je tudi selektor mladinske reprezentance Slovenije. Pri ustanavljanju ZNTS so imeli pomembne vloge še Miro Fajon, Slavko Pelicon in Božo Pilej iz Ljubljane ter Ivo Butkovec iz Trbovelj, ki so sodelovali tudi na prvem nogometnem tečaju v Ljubljani, ki ga je v sezoni 1952/53 vodil Ljubiša Bročić iz Beograda. Slednji je med drugim vodil tudi Odred, kjer so poleg njega priložnost dobili še številni drugi trenerji iz ostalih jugoslovanskih republik, denimo Slavko Kodrnja, Aleksandar Tomašević, Mirko Bonačić, Milorad Ognjanov, Miroslav Brozović in Mirko Kokotović. Od Slovencev sta se poleg že omenjenih na klopi Odreda preizkušala še nekdanja igralca Edvard Hočevar in Rudolf Makovec, največji uspeh pa je dosegel popularni Avgust Repotočnik »Pupo«, ki se je z ljubljanskim moštvom leta 1953 uvrstil v jugoslovansko ligo. Šišensko Ljubljano so poleg Piška in Pileja vodili še Milan Franković, Branko Katnić in Milovan Čebohin, legendarni bivši nogometaš, ki je svoji dolgoletni karieri odigral prek 800 tekem. Pri Slovanu se je z v tem času z dobrim delom izkazal Stjepan »Cepo« Kržan, pozneje pa je kot »oče slovenskih trenerjev« zaslovel nekdanji igralec rdeče-belih Brane Elsner, ki se je kot predstojnik katedre za nogomet na VŠTK uveljavil kot ena glavnih avtoritet tako na teoretičnem kot tudi na strokovnem področju, vodil pa je tudi avstrijsko reprezentanco.

Že kmalu po ustanovitvi slovenske trenerske organizacije so bile formirane tudi trenerske podzveze, med katerimi je še posebej izstopala ljubljanska, saj je večina najbolj priznanih strategov izhajala prav od tu. Ljubljančani so bili tudi praktično vsi predsedniki ZNTS v šestdesetih, saj so Piška nasledili Pilej, Elsner in Čebohin, poleg tega pa je v tem času začel izhajati še strokovni bilten, ki je od leta 1967 nosil naslov Trener. Vedno večji poudarek se je začelo dajati tudi delu z mladimi, kjer so prednjačile zlasti šole Olimpije, Ljubljane in Slovana, o čemer pišemo v posebnem poglavju. V slovenskem članskem nogometu je vse od sredine šestdesetih izstopala Olimpija, pri kateri je poleg

Milovan Čebohin

Reprezentanca ljubljanskih trenerjev v 70. letih.

Elsnerja potrebno izpostaviti vsaj še legendarnega Nedeljka Gugolja, ki je moštvo vodil v začetku sedemdesetih in večino osemdesetih, ter nekdanjega Hajdukovca Slavka Luštico, ki je vmes na Olimpijini klopi zdržal tri celotne sezone. V drugi jugoslovanski ligi sta Ljubljano med drugim vodila lokalni junak Franc Berginc in izkušeni Purger Franjo Glazer, pri Mercatorju so delovali Anđelo Ziković, Mahmut Kapidžić in Andrej Oblak, Slovan pa je svoj zgodovinski uspeh leta 1983 dosegel s srbskim strategom Draganom Popadićem. Sredi osemdesetih let se je v drugi jugoslovanski ligi znašla tudi Olimpija, ki jo je po slabih rezultatih med sezono prevzel bivši igralec Svobode in Slovana, Zdenko Verdenik. Slednjemu sicer v svoji prvi večji vlogi ni šlo najbolje, saj je moštvo izpadlo iz druge lige. Je pa Verdenik v prihodnjih letih postal eden vodilnih slovenskih strokovnjakov. Uspešno je povezoval teorijo s prakso. Na Fakulteti za šport v Ljubljani je bil dolgoletni sodelavec in naslednik utemeljitelja slovenske nogometne stroke in »očeta slovenskih nogometnih trenerjev«, prof. Branka Elsnerja. Leta 1985 je doktoriral iz teme »Odrejanje homogenih skupin na osnovi nekaterih motoričnih in antropometrijskih značilnosti pri nogometaših mladincih iz SR Slovenije«. Zdenko Verdenik se je tudi izjemno izkazal pri delu na Fakulteti za šport v Ljubljani in Nogometni Zvezi Slovenije v okviru šolanja nogometnih trenerjev, kjer je izobrazil mnoge uspešne slovenske

Zdenko Verdenik

Brane Elsner

Miloš Šoškič
(Arhiv Olimpije)

Nedeljko Gugolj
(Arhiv Olimpije)

Branko Oblak

Srečko Katanec

trenerje. Uveljavil se je tudi kot pisec strokovne literature (strokovni članki, knjige) in na področju znanstvenega dela ter kot predavatelj doma in v tujini. V letih pred osamosvojitvijo Slovenije je Verdenik vodil amatersko reprezentanco Slovenije, ki se je z osamosvojitvijo preoblikovala v državno reprezentanco Slovenije in se vključila v uradna mednarodna tekmovanja v okviru UEFA in FIFA. V letih od 1994 do 1997 je državna reprezentanca Slovenije pod njegovim vodstvom na FIFA lestvici napredovala od 135 do 58 mesta. Verdenik je bil kot trener uspešen tudi na Japonskem, kjer je bil v letu 2001 proglašen za najboljšega tujega trenerja (FC Jef United, 2. mesto v japonski poklicni ligi), z Omiyo Ardijo pa je v letu 2013 postavil rekord neporaženosti v japonski prvi ligi (21 tekem), ki velja še danes. Konec osemdesetih se je kot trener uveljavil tudi Miloš Šoškić, ki se je z Olimpijo uvrstil nazaj v prvo jugoslovansko nogometno ligo.

Po osamosvojitvi so se z uvedbo profesionalne lige možnosti za trenerje nekoliko izboljšale. V prvi sezoni je večina klubov iz področja MNZ Ljubljana nastopala s slovenskimi trenerji. Olimpijo je vodil Primorec Lučjo Pertič, Ljubljano Miloš Šoškić, Slovan Janez Zavrl, Svobodo Anton Hrovatič, Rudar Martin Lavrenčič, Zagorje pa Vinko Žibret. Tudi v prihodnjih letih je Olimpija lovorike osvajala z domačim trenerskim kadrom, saj sta se na klopi zvrstila Bojan Prašnikar in Branko Oblak, legendarni Ljubljančan, ki je pred tem uspešno vodil moštvo Naklega. V Novem mestu se je krajši čas poizkušal stari maček Nedeljko Gugolj, v Šiški pa je nase opozoril Hrvat Jedinko Perica, ki je pozneje vodil še Olimpijo. A vse klubske uspehe je konec devetdesetih prekosil legendarni Ljubljančan Srečko Katanec, ki je po kratki trenerski poti leta 1998 sedel na selektorski stolček ter nato slovensko reprezentanco senzacionalno popeljal najprej na evropsko, pozneje pa še na svetovno prvenstvo. V istem času se je z delom v tujini, zlasti v Indiji in Mjanmaru, uveljavil tudi ljubljanski strateg Ivo Šajh, na klubski sceni pa je svoj vrhunec kariere dosegel Slaviša Stojanović, ki je z Domžalami dvakrat osvojil slovensko ligo, nato pa s Crveno zvezdo še Superligo Srbije. V zadnjih letih se je z dobrim delom na klopi Domžal uveljavil tudi Luka Elsner, ki je nato svojo trenersko pot nadaljeval v Belgiji in Franciji, v tujini pa je svojo srečo poizkušal tudi nekdanji odlični napadalec in pomočnik selektorja Jože Prelogar, ki je vodil celovško Austrio. Nad mlado reprezentanco Slovenije že nekaj let bdi Ljubljančan Primož Gliha, vse do vodenja članske vrste Slovenije pa se je prebil belokranjski strateg Tomaž Kavčič. Potem ko je Olimpija svoja dva naslova osvojila s tujima strokovnjakoma Rodolfom Vanolijem in Igorjem Biščanom, tudi na klubski sceni naše prvoligaše znova vodijo domači trenerji. Tako so se z delom pri Olimpiji, Domžalah in Bravu uveljavili mladi strokovnjaki Safet Hadžić, Dejan Djuranović, Andrej Razdrh in Dejan Grabič.

V času izdaje Zbornika ima DNTOZLJ 719 evidentiranih trenerjev, od katerih jih ima za leto 2020 članarino plačano 317, struktura pa je sledeča:

- 34 trenerjev z izobrazbo trener UEFA PRO.
- 103 trenerjev z izobrazbo trener PRO.
- 92 trenerjev z izobrazbo trener UEFA A.
- 201 trenerjev z izobrazbo trener UEFA B.
- 273 trenerjev z izobrazbo trener C.
- 17 trenerjev z izobrazbo trener futsal UEFA B.
- 40 trenerjev z izobrazbo trener futsal C.

DNTOZ LJUBLJANA je postala samostojna pravna oseba leta 2010. Bila je tudi soustanoviteljica ZNTS, ki je prav tako postala samostojna pravna oseba istega leta. DNTOZ Ljubljana je od leta 2010 do leta 2019 vodil predsednik Marjan Rupnik, od leta 2019 naprej pa Dušan Razboršek, ki je bil istočasno tudi član UO ZNTS. Iz DNTOZ Ljubljana sta v Upravnem odboru ZNTS ob predsedniku DNTOZ tudi Matjaž Jakopič kot podpredsednik ZNTS, Bogdan Trope kot generalni sekretar ZNTS in Bojan Ivanovič kot disciplinski sodnik ZNTS. Bogdan Trope deluje v ZNTS že od leta 1984 in ima velike zasluge za njeno prepoznavnost doma in v tujini. DNTOZ Ljubljana vsakoletno organizira in izvede licenčne seminarje za pridobitev licenc C ali UEFA B, ter izpopolnjevalne seminarje za vse člane DNTOZ Ljubljana, katerih se udeleži okoli 300 trenerjev.

Mladinski nogomet

V MNZ Ljubljana in njenih članih se je vedno dajalo velik poudarek delu z mladimi. Že pred vojno se je organiziralo tako imenovano juniorsko prvenstvo, v katerem so s svojimi moštvi sodelovali praktično vsi najboljši klubi tedanje podzveze, začelo pa se je tudi strokovno trenersko delo z podmladkom. Pri Primorju se je sredi tridesetih na tem področju izkazal zlasti sloviti avstrijski trener Erwin Puschner, v zadnjih letih pred vojno pa se je uveljavila tudi Hermesova mladinska šola pod vodstvom znanega nekdanjega igralca Lada Bergleza. Zelo lep uspeh je tik pred vojno dosegla tudi mladinska ekipa SK Ljubljane, ki je proti močni reprezentanci hrvaške banovine v Zagrebu izgubila samo z 0 : 1. V ekipi so takrat nastopili: Jernej Mikuž, Slavko Rupar, Franc Puterle, Božo Pilej, Ivan Volavšek, Ferdinand Sedej, Danilo Strgar, Alojzij Smole, Stane Perharič, Marjan Repanšek in Leopold Hacler.

Juniorji Ljubljane 1940

Po drugi svetovni vojni je mladinski nogomet doživel nov razcvet, saj je nova socialistična oblast tudi v športu nadvse cenila mladost in množičnost, mladinska tekmovanja pa so prvič več prostora dobila tudi v medijih. V prvih povojnih letih je na tem področju največ postoril legendarni trener Janez Pišek, hitro pa so se razvile tudi slovite mladinske šole, med katerimi so se najbolj uveljavile tiste pri Slovanu, Ljubljani in Olimpiji. V njih so delovali številni ugledni strokovnjaki, nekateri tudi iz sosednjih republik, pri čemer gre omeniti vsaj Nedeljka Gugolja, Branka Elsnerja, Franja Frančeškina, Vladana Mladenovića, Dragana Popadića, Milovana Tarbuka, Radoslava Bečejca, Janeza Zupančiča, Božidarja Jovičevića in Dragana Rogića. Prirejali so se tudi močni turnirji z mednarodno udeležbo, med katerimi je bil nedvomno najznamenitejši memorial Maksa Perca, ki ga je od leta 1969 dalje organiziral Slovan. Na njem so poleg največjih jugoslovanskih klubov nastopali tudi Ajax, Bayern, Nottingham Forest, Ferencvaros in drugi velikani evropskega nogometa.

Mladinci Olimpije na turnirju Maksa Perca.

Mladinci ŽNK Ljubljana 1980

Čeprav so bili rezultati v drugem planu, pa so tudi ljubljanska mladinska moštva v nekdanji državi dosegla nekaj zelo lepih uspehov, zlasti v republiški mladinski ligi, ki se je igrala od leta 1981. Zgoraj omenjeni trojec je v desetih sezonah osvojil kar devet naslovov, največ Olimpija, ki je med leti 1983 in 1989 slavila kar šestkrat. Nedvomno največji podvig pa je uspel mladincem šišenske Ljubljane, ki so leta 1982 v zaključnem tekmovanju za prvaka Jugoslavije izločili Vlaznimi, Čelik in Hajduk ter prišli vse do velikega finala, kjer so izgubili s Crveno zvezdo. V ekipi Mikija Džaferovića so takrat igrali Žmavc, Kokotec, Mahmutović, Udovčič, Raković, Robavs, Robida, Pišek, Corn, Vojvodić, Kušar, Mužar, Prošek, Sokolović in Kosić. V prihodnjih generacijah so iz ljubljanskih mladinskih šol izšli še številni drugi znani igralci, ki so dosegli uspehe ne le v domačem, ampak tudi v mednarodnem okolju, vključno s praktično polovico zlate reprezentančne generacije, ki se je uvrstila na Euro 2000.

Mladinci Slovana 1986

Tudi po osamosvojitvi se je nadaljevalo dobro delo z mladimi. Poleg tradicionalnih središč se je močan mladinski center razvil tudi na Svobodi, ki je z odličnima kadetskima generacijama osvojila naslov slovenskega prvaka najprej 1994, potem pa še 1997, ko so blesteli Matej Hočevar, Miha Kline in Merim Ajderpašić - »Pele«. Dvakrat je isto lovoriko osvojila še Olimpija, ki je bila kar štirikrat uspešna tudi pri mladincih. Zeleno-beli so naslov mladinskega prvaka osvojili v letih 1993, 1996, 1999 in 2002, ko so v ekipi med drugim igrali Dalibor Stevanović, Branko Ilić in Diego Perić. V drugi polovici devetdesetih, ko je kriza precej osiromašila pogona na Kodeljevem in v Šiški, je sinonim za kakovostno mladinsko šolo postal zlasti ježiški Factor. Slednji je dal številne znane igralce, prvo večjo lovoriko pa je po preimenovanju v Interblock osvojil leta 2007 s kadeti, ko so zanj med drugim igrali Dejan Zadnikar, Igor Barukčič in Matic Fink. V zadnjem desetletju so se začeli uveljavljati novi centri, poleg Interblocka pa so največje uspehe dosegle Domžale, ki so v zadnjih nekaj letih osvojile štiri naslove v mladinski in tri v kadetski konkurenci.

Regijski centri in inštruktorska služba MNZ Ljubljana

V začetku leta 2019 se je izvedla reorganizacija dela »Regijskih centrov« na način, da se je na nivojih MNZ ustanovila inštruktorska služba MNZ. MNZ Ljubljana glede na velikost območja, števila klubov in števila registriranih igralcev pripadajo trije inštruktorji, ki so zaposleni na NZS. Trenutno to delo inštruktorjev na MNZ Ljubljana opravljata Vanja Starčevič in Mitja Barborič, tretji inštruktor pa je še v fazi izbirnega postopka.

Program dela v Regijskih centrih MNZ je namenjen dodatni nogometni izobrazbi in vzgoji mladih nadarjenih nogometašev v starosti 11 in 12 let, za katere klubski trenerji ocenjujejo, da imajo z dodatnim delom možnost napredovanja v selekcijskem procesu. Treningi so sestavljeni v skladu s sprejetim mladinskim programom NZS ter usmeritvami in zahtevami programov mladinskih nogometnih reprezentanc Slovenije. Vadba je usmerjena individualno, s čimer je zagotovljen boljši nadzor in večji učinek vadbe. Regijski centri MNZ mladim nadarjenim igralcem ponujajo možnost dodatne vadbe, vsestranskega razvoja in uveljavljanja posameznikovega talenta ter jih še dodatno vzpodbujajo in motivirajo za treniranje nogometa ter posledično napredovanje v svojih sposobnostih in znanju. Treninge vodi inštruktor MNZ, ki mu pomagata dva trenerja. Tehnično organizacijo in administrativno podporo nudi koordinator nogometa za vse na MNZ.

Najpomembnejši cilji programa, s katerim se igralcem omogoča dodatne možnosti za njihov nogometni in osebnostni razvoj, klubom pa nudi strokovno pomoč pri razvoju igralcev, so naslednji: poenotenje vsebine dela v vseh MNZ, povečanje števila treningov v posamezni tekmovalni sezoni, krajevna razpršenost izvedbe centrov znotraj MNZ, strokovna priprava programov, spremljanje igralcev s pomočjo osebnega kartona, zagotavljanje dodatne strokovno vodene aktivnosti za igralce, vključevanje klubskih trenerjev v proces vadbe in dodatno izobraževanje trenerjev v okviru letnih trenerskih usposabljanj.

Centri v MNZ Ljubljana so razdeljeni v štiri skupine, in sicer Ljubljana 1 – center, Ljubljana 2 – center, Ljubljana 3 – Dolenjska s Posavjem, Ljubljana 4 – Zasavje. V spomladanski sezoni se načrtuje izvedba vsaj 56 treningov za obe starostni kategoriji 11 in 12 let, povprečno po 8 na skupino. V programu mentorstvo, katerega cilj je coaching nadarjenih trenerjev, sta bila pilotno izbrana dva trenerja z vsaj od 20 do 25 aktivnosti, ki so bile vezane na 4 glavne sklope: pregled trenerske dokumentacije, opazovanje in analiza izvedbe treningov, analizo vodenja tekem in sodelovanja na treningih v regijskih centrih. V modulu strokovna pomoč klubom – priprava strokovnih gradiv je osnovi namenjen trenerjem mlajših kategorij. Vse v cilju izboljšanja dela z mladimi igralci, poenotenja dela z mladimi igralci in priprava dodatnih strokovnih gradiv za trenerje mlajših kategorij.

Inštruktorji aktivno sodelujejo s selektorji mlajših selekcij MNZ in NZS ter vodijo in sodelujejo pri NZS centrih U-14, ki pa je razdeljen na dva dela selekcioniranih igralcev vzhoda in zahoda države. Sodelujejo pri najrazličnejših usposabljanjih trenerjev. V programu Nogometa za vse pomagajo klubskim trenerjem pri delu v vrtcu Trebnje. Vzpodbujajo tudi veteranski nogomet, ki v MNZ Ljubljana organizirano poteka v dveh veteranskih ligah Kočevje in Ihan, obe s po 10 ekipami. Oba inštruktorja sta člana Mladinske in Strokovne komisije MNZ Ljubljana, ki tudi strokovno spremljata delo v centrih.

ŽENSKI NOGOMET

Fanči Bernik.

Ženski nogomet se je v naših krajih pojavil razmeroma pozno. Pred vojno se ženske v pogojih tradicionalne športne kulture kraljevine niso prav dosti ukvarjale z organiziranim klubskim športom. Njihovo udejstvovanje je bilo ob plavanju, jahanju in drsanju na področju kolektivnih športov omejeno samo na tako imenovano hazeno. Šlo je za nekakšen rokomet na prostem, ki se je igral na travi, največkrat kar na delu nogometnega igrišča. Igralke so tako ob nogometaših težko našle dovolj terminov za trening, zaradi domačih obveznosti jim je primanjkovalo časa za šport, podmladka ni bilo veliko, igra ni bila pretirano atraktivna in priljubljena med gledalci, zaradi česar se hazena ni mogla prav dobro razviti. Na področju naše medobčinske zveze so z njo poleg številnih klubov v Ljubljani krajši čas poskušali le še v Kamniku in Novem mestu. Tudi nogometaši na hazenašice, pogosto je šlo za kultivirana dekleta iz višjih slojev, običajno niso gledali kot na resne športnice, ampak bolj kot na objekte za razvedrilo in zapeljevanje. Omenjeni šport je do leta 1938 praktično zamrl, v približno istem času pa se je prvič pojavil ženski nogomet. Leta 1937 so nastali prvi klubi v Zagrebu, Borovem in Varaždinu, naslednjega leta pa so v Zagrebu organizirali tudi prijateljsko tekmo, v kateri so se domačinke pred 12.000 gledalci pomerile s češko ekipo iz Brna. Za Jugoslovanke sta med drugim nastopili tudi ljubljanski hazenašici Fanči Bernik in Anica Oman. Isti ekipi sta se 7. avgusta pomerili tudi v Ljubljani, rezultat je bil 2 : 2, odziv občinstva in medijev pa v glavnem negativen. V Zagrebu so takrat ustanovili celo »Ženski loptački savez«, a ministrstvo za fizično vzgojo v Beogradu ni potrdilo pravil, češ da nogomet ni za ženske, tako da se je prva epizoda nove panoge hitro končala.

Igralke Čukaričkega v Ljubljani 1958

Šele tik pred in med vojno so se pojavili zametki košarke in odbojke, po njej pa so se v socialističnem sistemu razvile številne nove panoge ženskega športa, a nogometa še dolgo ni bilo med njimi. Ženski nogomet se v Jugoslaviji pojavi šele leta 1968, ko je bila v Beogradu ustanovljena ženska nogometna zveza. Leta 1969 je bil ustanovljen klub Sloga Zemun, leto pozneje pa še Merkur Zagreb, Železničar Subotica itn. Slovenci tokrat nismo prav dosti zaostajali za našimi jugoslovanskimi

brati in tako sta na pobudo tednikov Antena, Nedeljski dnevnik in Študentska tribuna nastali tudi ženski ekipi v Ljubljani in Mariboru v okviru Olimpije in NK Maribor. Na avdiciji se je zbralo več kot 500 igralk, od katerih jih je bilo v Olimpijo izbranih 22. Trener je bil legendarni Miško Jovičević, prva tekma pa derbi 20. junija 1971. Nogometašice Olimpije so za Bežigradom po streljanju enajstmetrovk Mariborčanke premagale s 5 : 3. Leto pozneje je bil na skupščini JNS ženski nogomet uradno priznan, formirana pa je bila tudi reprezentanca, ki je prvo neuradno tekmo odigrala 28. maja 1972 v Zagrebu proti Italiji. V tem času je v Sloveniji delovanje na področju ženskega nogometa spet zamrlo in se znova obudilo leta 1974 v Šiški, kjer je delovala ženska ekipa ŽNK Ljubljana. Ta se je udeležila ustanovnega zbora ženske zveze v Subotici ter se vključila v jugoslovansko žensko nogometno ligo, ki je delovala od sezone 1974/75. Ta se je sprva igrala v dveh skupinah, vzhod in zahod, leta 1980 pa so formirali enotno ligo. V prvenstvu je Ljubljana z razmaki nastopala do 1988, a ni osvojila nobene lovorike, niti ni dosegla kakšnih vidnejših rezultatov. Je pa zato Slovenija v začetku tega obdobja dala kar tri reprezentantke, ki so prihajale iz Ljubljane. To so bile Marija Urankar, Marjana Kop in Štefka Mežnar.

Olimpija 1971

Ob osamosvojitvi je bil ženski nogomet še vedno zelo slabo razvit. Konec leta 1992 so na seji izvršnega odbora NZS sprejeli sklep o ustanovitvi komisije za ženski nogomet, ki jo je vodil legendarni Rudi Corn. Spomladi 1993, točneje 18. aprila, se je tako začelo prvo prvenstveno tekmovanje, za katerega se je prijavilo devet ekip. Iz naše MNZ so bile med njimi Kamnik, Vrhnika, Polževo, Krim in Slavija. Prvo lovoriko je zasluženo osvojila ekipa Krima, ki jo je vodil eden od pionirjev slovenskega ženskega nogometa Moša Marjanović. V prihodnjih sezonah se je tekmovanju pridružilo še nekaj novih uspešnih ekip, med katerimi sta prednjačili Pikapolonica Jarše

Reprezentanca 1993

Krim 1993

in Ilirija. Jaršanke so osvojile naslova v letih 1996 in 1999, Ilirija pa je bila med letih 1995 in 2001 uspešna kar štirikrat. Od Ilirijank gre omeniti zlasti Radmilo Marinović, ki je leta 1997 postala tudi prva strelka lige. Na prelomu tisočletja se je težišče ženskega nogometa v naši MNZ iz Ljubljane preselilo v Novo mesto, kjer je igrala Krka na čelu z legendarno napadalko Karmen Vais. Novomeščanke so v prihodnjih sezonah osvojile kar 8 državnih naslovov, petkrat pa so bile uspešne tudi v pokalu. Moštvo je posledično redno nastopalo v Evropi, največja uspeha v ligi prvakov pa je doseglo v letih 2004 in 2010. V prvo omenjeni sezoni je Krka nastopila v drugem kvalifikacijskem skupinskem delu, poleti 2010 pa so se Farmacevtke pod vodstvom Borisa Devetaka prebile med najboljših 32. V odločilnih tekmah sta še posebej blesteli Andreja Nikl in Kristina Erman. Poleg že omenjenih klubov so v slovenski ženski nogometni ligi v tem času nastopale še ekipe Jevnice, Domžal, Slovana in Zagorja. Zlasti Domžalčanke in Jevničanke so imele tudi nekaj uspehov. Prve so osvojile pokalno lovoriko 2003, druge pa 2011.

Nogometašice ŽNK Krka slavijo dvojni naslov 2007

V zadnjem obdobju se ženski nogomet razvija po celotni državi, pri čemer so se pojavili nekateri novi centri, tako da trenutno v SŽNL nastopajo tri ekipe iz MNZ Ljubljana. To so Krim, Olimpija in Radomlje, medtem ko so pri novomeški Krki pred nekaj leti zaradi finančnih težav dokončno obupali. Zmajčice so v letih 2017 in 2018 osvojile dva naslova, v zadnjem času pa so morale priznati premoč konkurentkam iz Pomurja. Poleg Krima, Olimpije in Radomelj ženski nogomet gojijo še v Trbovljah, na Vrhniki in v Trebnjem, a trenutno nimajo članske ekipe. V petih klubih je v vseh starostnih kategorijah trenutno registriranih več kot 1100 igralk.

Tudi v NK Trebnje v sodelovanju z ŽNK Olimpija gojimo ženski nogomet z dekleti iz področja Dolenjske, Bele krajine in Posavja. Predviden je tudi nov regijski center za ženski nogomet v Trebnjem, ki bo pokrival omenjena področja. Trenutno trenira in tekmuje v 1. ženski ligi NZS približno 50 deklet iz tega območja in sicer pod okriljem skupnih ekip NK Trebnje in ŽNK Olimpija.

Nogomet za vse

Program Grassroots

Nogomet za vse je namenjen predvsem množičnosti in najširši vključenosti ljudi v nogomet v vseh starostnih obdobjih. Nudi dovolj veliko pestrost aktivnosti, da zajame večji del populacije ne glede na spol ali leta. Vendar je prepletenost rekreativnega in tekmovalnega predvsem na področju otroškega in mladinskega nogometa tesno povezana z učinkovitostjo programov za kakovost in rezultat. Program nogomet za vse določa smernice vsebin, ki pa jih potem uresničujejo posamezni programi za posamezna področja. V zavedanju vseh prednosti ustvarjanja pozitivnega športnega okolja v bazi, to je v klubih, daje MNZ Ljubljana temu segmentu poseben poudarek. V MNZ Ljubljana imamo dva koordinatorja za področje Nogometa za vse in to z velikim številom nalog v skladu s Programom Nogomet za vse Nogometne zveze Slovenije 2019–2023. Že vrsto let to delo na MNZ Ljubljana uspešno opravljata Boštjan Kreft in Žiga Starič. Oba v mladih letih uspešna igralca, pozneje trenerja različnih starostnih klubskih ekip, ki s svojimi izkušnjami, pedagoškim čutom in poznavanjem bistva nogometa to prenašata na mlade in kolege trenerje.

Tako na območju MNZ Ljubljana deluje nekaj otroških nogometnih šol (ONŠ), med njimi največja v Ljubljani. Otroška nogometna šola Ljubljana je bila ustanovljena leta 1998 kot panožna športna šola ob pomoči Mestne občine Ljubljana na podlagi strokovnih in organizacijskih osnov iz razvojnih programov Nogometne zveze Slovenije. Idejni oče in ustanovitelj ONŠ Ljubljana je bil prof. dr. Brane Elsner. Šola še danes izvaja trenažni proces na podlagi publikacije »Nogomet trening mladih«, ki jo je napisal prof. dr. Elsner. Po tem vzoru je bilo ustanovljeno še veliko ONŠ po celotni Sloveniji. ONŠ Ljubljana je v večletnem delovanju prerasla v pravo nogometno gibanje, ki postaja pomemben dejavnik ne samo na nogometnem področju ampak tudi v celotni športni Ljubljani. Sodeluje s preko 45 osnovnimi šolami, na katerih izvaja svoj program. Skrbi za uspešen pretok otrok malih nogometašev iz šolskega okolja v nogometne klube, saj obstaja tesna povezanost ONŠ in bližnjih klubov. V vadbo so vključeni tako dečki kot deklice v starosti 8 in 9 let. V projekt je vključenih 45 osnovnih šol, 125 vadbenih skupin, s katerimi dela 40 vodij oddelkov in trenerjev mentorjev. V vadbo je vključenih 1.800 najmlajših, ki imajo več kot 7.500 ur vadbe in 400 tekem med osnovnimi šolami. Vzpodbujajo pa tudi šolska in med šolska tekmovanja. Preko 150 otrok se vsako leto

udeleži tradicionalnih poletnih nogometnih počitnic v Bohinju.

Naslednja dejavnost so nogometne počitnice, ki jih v MNZ Ljubljana v okviru Nogometa za vse organizirano izvajamo pozimi na dveh lokacijah (dvorana Dobrova in Baza Štepanjsko naselje) ter med poletnimi počitnicami na štirih lokacijah. Poletne počitnice organizira tudi veliko število klubov z območja MNZ Ljubljana.

Organizirajo tudi veliko igralnih dni za najmlajše nogometaše Vrtec ter za otroke 1. in 2. razreda osnovne šole, ki jih je med 8 in 10 na sezono. Organiziramo turnirje RIN (Rad igram nogomet) za U-9 in U-11. Posebej priljubljena so tekmovanja za značko nogometaša, ki se sestoji iz treh nalog in sicer vodenje žoge med stožci, poigravanje žoge v zraku in udarjanje žoge na gol.

Rekreativni in veteranski nogomet

Veterani ND Črnuče (Arhiv Ekipe)

Veterani NK Kočevje (Arhiv Ekipe)

Na območju MNZ Ljubljana je zaradi popularnosti nogometa in velikega števila igralcev, ki v različnih starostnih obdobjih prenehajo z aktivnim igranjem v klubskih ekipah in se pozneje vključijo v samo organizirane rekreativne ekipe. V največji meri se to igra v šolskih telovadnicah ali dvoranah preko zimskega obdobja. Organizirajo pa se tudi rekreativni turnirji malega nogometa oziroma futsala. Rekreativno igranje nogometa ima velik vpliv na ohranjanju gibalnih in kondicijskih sposobnostih igralcev in gojenja družabnih in socialnih odnosov, bodisi na nekdanjih skupnih tekmovalnih poznavanjih, študentskih, stanovskih ali naključnih naborih. Termini v dvoranah so v večini samoplačniški, redkeje sponzorirani iz gospodarskega sektorja ali delno subvencionirani od lokalnih skupnosti. Vse pa druži ljubezen do nogometa: podoživljanje sebe z vzorniki in asi svetovnega nivoja na tekmah, ki jih spremljajo preko TV prenosov. Na tem primeru lahko zaključimo, da je nogomet pomemben del življenja velikega števila posameznikov.
V cilju pomagati in vzpodbujati rekreativno nadaljevanje nogometne

kariere po zaključku tekmovalnega obdobja igralcev je MNZ Ljubljana ponudila rezultatsko vodenje dveh veteranskih lig. Prva z nazivom Veterani Ljubljana in druga Veterani Domžale Kamnik, vsaka s po desetimi ekipami. Pravico nastopa za veteransko ekipo ima igralec starosti najmanj 35 ali več let. Na ta način je bilo v obeh ligah evidentiranih preko 500 igralcev. Tekme navadno sodi en sodnik, srečanja pa klub močnemu tekmovalnemu naboju potekajo na osnovah ferpleja in se pogosto zaključijo s skupnim z družabnim srečanjem. Najbolj zanimivi so lokalni derbiji sosednjih občin in nekdanjih igralcev iz sosednjih klubov, ki na tekme privabijo lepo število gledalcev.

Veterani NK Kočevje, državni pravki 2019 (Arhiv Ekipe)

2018/19

Veteranska liga Ljubljana

1.	Kočevje	18	15	1	2	59 : 17	46
2.	FCLL	18	11	4	3	64 : 32	37
3.	Ljubljana	18	12	1	5	46 : 29	37
4.	Svoboda	18	12	1	5	68 : 38	37
5.	Dragomer	18	12	0	6	71 : 40	36
6.	Vrhnika	18	8	3	7	57 : 45	27
7.	Ivančna Gorica	18	7	1	10	46 : 49	22
8.	Slavija	18	4	1	13	27 : 58	13
9.	Borovnica	18	3	0	15	23 : 99	9
10.	Olimpija	18	0	0	18	0 : 54	0

Veteranska liga Domžale - Kamnik

1.	Črnuče	18	14	3	1	53 : 20	45
2.	Moravče Lukovica	18	11	3	4	35 : 22	36
3.	Dob	18	10	3	5	43 : 25	33
4.	Mengeš	18	10	2	6	48 : 32	32
5.	Kamnik	18	9	2	7	39 : 37	29
6.	Vir	18	8	2	8	58 : 56	26
7.	Radomlje	18	7	3	8	32 : 38	24
8.	Ihan	18	4	4	10	32 : 46	16
9.	Črni Graben	18	2	2	14	14 : 39	8
10.	Domžale	18	2	2	14	18 : 57	8

2019/20 – prekinjeno

Veteranska liga Ljubljana

1.	Kočevje	7	6	0	1	23 : 5	18
2.	Ivančna Gorica	7	5	1	1	24 : 8	16
3.	Ljubljana	7	4	2	1	17 : 12	14
4.	Dragomer	7	4	0	3	22 : 16	12
5.	Vrhnika	7	3	1	3	20 : 17	10
6.	FCLL	7	2	2	3	17 : 19	8
7.	Svoboda	8	2	2	4	10 : 19	8
8.	Slavija	7	1	1	5	6 : 18	4
9.	Borovnica	7	0	1	6	6 : 31	1

Veteranska liga Domžale - Kamnik

1.	Radomlje	9	8	0	1	38 : 8	24
2.	Moravče Lukovica	9	7	2	0	26 : 9	23
3.	Črnuče	9	6	1	2	26 : 8	19
4.	Vir	9	6	1	2	15 : 16	19
5.	Kamnik	9	4	2	3	21 : 17	14
6.	Ihan	9	3	0	6	17 : 22	9
7.	Dob	9	3	0	6	21 : 29	9
8.	Domžale	9	2	1	6	14 : 44	7
9.	Črni Graben	9	1	1	7	8 : 19	4
10.	Mengeš	9	1	0	8	8 : 22	3

Mednarodno sodelovanje

Mladinske reprezentance MNZ Ljubljana

Selektorja reprezentanc MNZ Ljubljana Boštjan Kreft in Žiga Starič

MNZ Ljubljana je s svojimi otroškimi selekcijami vse bolj vpeta v sodelovanje na močnih mednarodnih turnirjih. MNZ Ljubljana ima že dolgoletno tradicijo selekcioniranja najbolj nadarjenih mladih nogometašev s ciljem igranja težkih tekem s selekcijami mest ali regij iz tujine, ter jim tako omogočiti pridobivanje tovrstnih izkušenj že na začetku njihove nogometne poti. Glavni cilj udeležbe na tovrstnih turnirjih je omogočiti našim najbolj nadarjenim mladim igralcem mednarodno primerjavo, saj jim tako omogočimo prve mednarodne reprezentančne izkušnje z močnimi nasprotniki. Dragocene informacije pridobijo na teh turnirjih tudi trenerji, saj dobijo primerjavo kakovosti najrazličnejših nogometnih šol iz centralno evropskega in južno evropskega območja. S partnerskimi nogometnimi zvezami ocenjujemo tovrstne aktivnosti kot zelo pozitivne za dober razvoj igralcev kandidatov za kasnejše igranje v najboljših klubih ali nastope v državnih reprezentancah.

Poleg obeh selektorjev reprezentanc MNZ Ljubljana Boštjana Krefta in Žige Starič, ki vodita ekipe, pa jima pri delu pomagata še inštruktorja MNZ Ljubljana Vanja Starčevič in Mitja Barborič, ki imata skozi delo na regijskih centrih z najbolj nadarjenimi nogometaši dober pregled za izbor najboljših. Eden od njiju se udeležuje tudi reprezentančne akcije in spremlja ter analizira igralni napredek pri posameznikih. Pri tem uporabljamo sodobno tehnologijo za snemanje tekem in analizo na prenosnih računalnikih.

IO MNZ Ljubljana je sprejel sklep o ustanovitvi ženskih otroških reprezentanc, ki pa še ni zaživel. Za realizacijo tega projekta je zadolžena Komisija za ženski nogomet, ki bo morala najprej izbrati selektorja ali selektorko, jo predlagati v imenovanje IO MNZ Ljubljana, potem pa dogovoriti prijateljske tekme ali poiskati za nas zanimive turnirje.

Igranje reprezentanc MNZ Ljubljana in reprezentanc zagrebške županije U-12 in U-13

Že vrsto let se po dogovoru med obema zvezama odigrajo spomladi in jeseni dve tekme reprezentanc MNZ Ljubljana in NS Zagrebačke županije okolice za dečke U-12 in U-13. Izmenično enkrat v Sloveniji in enkrat na Hrvaškem. To je priložnost za naše najmlajše reprezentante, da pričnejo s pridobivanjem prvih mednarodnih izkušenj in z igranjem mednarodnih tekem na nivoju regijske reprezentance. Za razliko od domačih klubskih tekmovanj se tekme igrajo na celotnem velikem igrišču, 11:11. Izidi tekem skozi vsa leta so izenačeni in odvisni od nadarjenosti vsakoletne generacije otrok. Otroci se prvič srečajo kot izbranci selektorjev iz različnih klubov z območja MNZ Ljubljana in navadno brez daljših skupnih priprav, da zastopajo tako MNZ Ljubljano kot tudi Slovenijo.

MNZ Ljubljana – NS Zagrebačke županije U-13, Grosuplje 2017

Medsebojno srečanje se zaključi s skupnim kosilom, ki ga financira gostitelj. Na njem se ob razigranem kramljanju bolje spoznavajo otroci obeh držav, ki se bodo lahko srečali tudi na turnirjih ali tekmah kdaj v prihodnosti. Funkcionarjem in trenerjem tudi ne zmanjka strokovnih nogometnih tem in možnosti seznanjanja z organizacijo in načinom dela v obeh državah.

Dvoranski turnir za dečke U-13 v Bratislavi

Na povabilo Bratislavske nogometne zveze se že od leta 2016 v začetku decembra udeležujemo turnirja U-13 v dvoranskem nogometu. Tradicionalno se turnirja udeležuje 8 regijskih reprezentanc iz Slovaške, Poljske, Madžarske, Beograda, Brna, Budimpešte in Ljubljane. Igra se po posebej prirejenih pravilih s štirimi igralci v polju in vratarjem, na rokometne gole, z neomejenim številom menjav.

Na turnirju sodelujemo od leta 2016. Naši reprezentanti se navadno uvrščajo med najboljše štiri reprezentance, saj smo bili v letu 2016 drugi, 2017 pa tretji. V letu 2019 so nas naši reprezentanti še posebej razveselili, saj smo v močni konkurenci osvojili prvo mesto pred reprezentanco FS Beograda ter

Reprezentanca U-13, 1. mesto, Bratislava Cup 2019

imeli najboljšega strelca turnirja. Za turnir vlada veliko zanimanje staršev in sorodnikov otrok, tudi naših iz Slovenije, ki vsako leto napolnijo tribune dvorane s pravim navijaškim vzdušjem, kar igralce še posebej podžiga k večji borbenosti in odgovornosti igranja za svojo reprezentanco. Seveda pa selektorji in vodstvo ne ustvarja pritiska uspeha in rezultata ter jim prepušča sproščeni igri, ki prinaša tudi dobre rezultate.

Turnir 6 glavnih mest za dečke U-13

Na temelju pozitivnih izkušenj sodelovanja na mednarodnih turnirjih je bila podana skupna pobuda Fudbalskega saveza Beograda, Bratislavske nogometne zveze in MNZ Ljubljana za izvedbo močnega turnirja U-13, na katerem bi nastopalo šest reprezentanc regijskih nogometnih zvez iz večjih mest: Beograda, Bratislave, Podgorice, Južnomoravske regije Brna, kantona Sarajevo in MNZ Ljubljane. Organizatorji bi se vsako leto izmenjevali, kar pomeni razdelitev organizacijskega in finančnega bremena. Prvič je bil turnir izveden leta 2019 v Ljubljani, ki ga je organizirala MNZ Ljubljana. Turnir je v vseh pogledih odlično uspel, tako po športnem vidiku z igranjem kakovostnih tekem, prijateljskem vzdušju igralcev in funkcionarjev, prostočasnem druženju in predstavitvijo Ljubljane. Turnir je po žrebu zaradi istega števila točk in enake razlike v golih osvojila ekipa iz Brna, pred MNZ Ljubljano in FS Beogradom. Dogovor sodelujočih je bil, da se bo turnir v tem formatu nadaljeval tudi v prihodnje v enem od sodelujočih mest.

Predsednik FS Beograda, legendarni Ilija Petković

MNZ Ljubljana – FS Beograda, turnir 6 mest

Podelitev nagrade za naj vratarja

Zanimivost in novost pri izvedbi tovrstnih turnirjev je, da gostujoče ekipe pripeljejo s seboj svojega sodnika. Sodniki sodijo tekme po razporedu pri čemer je pogoj, da ne sodijo svojim reprezentancam. S tem se ustvari pozitivna konkurenca med sodniki, ki se zato še posebej trudijo soditi brez napak. Na zadnjem turnirju v Ljubljani je bilo sojenje na izjemno visoki ravni in nobena ekipa ni imela nikakršnih pripomb na sojenje. Še pomembnejše pa je stanovsko druženje, vzpostavitev novih socialnih povezav, izmenjava strokovnih znanj in izkušenj, kar so udeleženi sodniki dobro izkoristili.

Za organizacijo turnirja je IO MNZ Ljubljana imenoval organizacijski odbor, ki je pripravil podrobno časovnico izvedbe tekem in spremljevalnega programa. Seveda smo imeli pri organizaciji turnirja velike omejitve v kratkem času, omejenih finančnih sredstvih in majhnem številu razpoložljivega kadra. Toda kljub temu nam je dobro uspelo in zahvaliti se je potrebno prav vsem, ki so v projektu sodelovali ali so nam pri tem pomagali. Na preizkušnji je bil ugled Slovenije in še posebej slovenski nogomet, saj je MNZ Ljubljana zastopnica glavnega mesta Slovenije in največja MNZ tako po območju, ki ga pokriva kot po številu igralcev in klubov, ki so njene članice.

Turnir »Trofej Beograda« za dečke U-14

Reprezentanca MNZL, letnik 1991

Smo tradicionalna udeleženka spomladanskega turnirja za starost U-14 »Beograd Trophee«, ki ga je v letu 2019 že 17. odlično organiziral Fudbalski savez Beograda, naši reprezentanti so na turnirju sodelovali vsa ta leta od njegovega začetka leta 2003. Prvotna zamisel na začetku je bila, da bi na turnirju sodelovale reprezentance glavnih mest novonastalih držav nekdanje Jugoslavije. Vendar do tega nikoli ni prišlo, zato so dobile priložnost sodelovanja reprezentance glavnih mest iz okoliških držav te regije. Tako navadno sodelujejo reprezentance Budimpešte, Bratislave, Soluna, Kantona Sarajeva, Ljubljane in domačina Beograda. Do zdaj je reprezentanca MNZ Ljubljana dvakrat osvojila prvo mesto na turnirju prvič leta 2013 (letnik 1999), nazadnje, pa leta 2018 (letnik 2005), z zmago nad reprezentanco Soluna iz Grčije. V selekciji MNZ Ljubljana je v teh letih nastopila vrsta odličnih nogometašev sedanjih reprezentantov državne članske selekcije od Jana Oblaka, Andraža Šporarja, Mihe Zajca, Petra Stojanoviča, Haris Vučkić, Jon Gorenc Stankovič, Mario Jurčević, Jure Balkovec, Nemanja Mitrović. Jan Oblak je branil vrata reprezentance MNZ Ljubljana leta 2008 in zasluženo prejel priznanje najboljšega vratarja turnirja, na kar so organizatorji turnirja še posebej ponosni. Jan Oblak, pa je večkrat v intervjujih omenil, da mu je ta turnir še posebej ostal v lepem spominu, ko je kot mladi nogometašu začenjal svojo izjemno kariero. Poleg naštetih, pa še mnogi igralci državnih reprezentanc mlajših selekcij.

Reprezentanca MNZL, letnik 1992

Reprezentanca U-14, Trofej Beograda 2019

Finalna Tekma MNZ Ljubljana – Solun, Trofej Beograda 2018

Turnir 4 glavnih mest za dečke U-14

Podelitev pokala za 1. mesto ekipi Zagreba, Ljubljana 2017

Turnir štirih glavnih mest sodi med prestižne nogometne turnirje za dečke starostne kategorije U-14. Na njem sodelujejo reprezentance glavnih mest svetovnih nogometnih velesil Nemčije in Hrvaške pa tudi Avstrije in Slovenije. Zato je bilo povabilo k sodelovanju MNZ Ljubljana hkrati velika čast in priznanje in na drugi strani še večja odgovornost za organizacijsko izpeljavo turnirja kot tudi za zagotovitev dovolj konkurenčne tekmovalno športne zasedbe naših igralcev. Turnir se igra vsako leto v drugem glavnem mestu po vnaprejšnjem vrstnem redu. MNZ Ljubljana je prvič sodelovala na turnirju v Zagrebu leta 2016 in bila prvič organizator turnirja leta 2017. Naslednje leto je bil turnir v Berlinu in leta 2019 na Dunaju.

Že v uvodu lahko ugotovimo, da smo kljub začetnim težavam pogumno sprejeli izzive in jih tudi v najlepši luči izpeljali. To potrjuje tudi dejstvo, da so na tem turnirju pred nami že sodelovali Pariz, Kopenhagen in Bratislava, pa se niso izkazali na pričakovanem nivoju ter so pri nadaljnjem sodelovanju odstopili.

Turnir 4 glavnih mest U-14, Ljubljana 2017

Reprezentanca MNZ Ljubljana U-14, 3. mesto, Berlin 2018

Polfinalna Tekma MNZL – ZNS, Berlin 2018

Gre za nekakšne turnirje prijateljstva, na katerih sodelujejo igralci starosti U-14. Ljubljana je bila gostiteljica turnirja v letu 2017 in po načelu rotacije je v letu 2018 turnir potekal v Berlinu. Turnir v Berlinu je potekal v dneh od 22. do 24. junija 2018 in je bil izveden na najvišjem nivoju tako po organizacijski kot tudi športno tekmovalni plati. Dogovor med partnerji je, da se turnirja udeležijo najboljši igralci selekcije U 14 in sicer igralci iz najboljših klubov glavnih mest kot so Hertha Berlin, Sturm in Austria z Dunaja, Dinamo in Lokomotiva iz Zagreba, če naštejemo najbolj prepoznavne. To so tudi navadno že igralci nacionalnih selekcij kar turnirju zagotavlja najvišjo igralno kvaliteto. Na turnirju igra vsaka ekipa z vsakim in zmagovalec turnirja je ekipa z največ osvojenimi točkami, najboljšo razliko v golih ali rezultatom v medsebojnem obračunu, kadar imata dve ekipi enako število točk ali razliko v golih.

Čeprav rezultat ni najpomembnejši, je ekipa MNZ Ljubljane zasedla v močni konkurenci odlično tretje mesto. Zmagovalec je bila ekipa Dunaja, drugi so bili nogometaši Zagreba in četrti nogometaši Berlina. Pomembneje kot rezultat je dejstvo, da se je naša ekipa lahko enakovredno kosala z vsemi udeleženkami in je bila tudi zelo blizu zmage nad ekipo Dunaja. Ker gre za tekmovanja starostne skupine U-14 (to leto so to otroci letnika 2004), je za nas udeležba še toliko bolj zanimiva, saj je tovrstnih tekmovanj za to starostno skupino absolutno premalo. Otroci, mladi nogometaši, nabirajo prepotrebne izkušnje, ki jim pozneje zagotovo pomagajo na njihovi športni poti. Poleg tega pa ima dogodek tudi širši povezovalni in predvsem promocijski pomen za posamezno mesto, ki na turnirju sodelujejo. Igralci in funkcionarji se ob druženju konkretno spoznavajo in vzpostavljajo osebne stike in na ta način presegajo zgolj športne okvirje projekta.

Reprezentanca U-14 v Pratru, Dunaj 2019

Organizator nam je v prostem času programa omogočil ogled znamenitosti Berlina in športne infrastrukture Nogometnega kluba Hertha iz

Ogled mesta, Dunaj 2019

Berlina. Verjamemo in z igro dokazujemo, da tudi mesto Ljubljana sodi med velika evropska nogometna mesta in si sodelovanje na takšnih dogodkih tudi zasluži.

Podobno je bilo v letu 2019 na Dunaju. Igralci in spremstvo je bilo nameščeno v hotelu Courtyard by Marriott s petimi zvezdicami, v neposredni bližini znamenitega Dunajskega zabaviščnega parka Prater. Ponovno je prvo mesto osvojila reprezentanca Zagreba, druga je bila reprezentanca Dunaja in tretja reprezentanca MNZ Ljubljana prede reprezentanco Berlina. V prostem času so organizatorji turnirja organizirali ogled znamenitosti Dunaja s krožno vožnjo po mestu in sprehod po ožjem središču mesta ter za otroke še posebej atraktiven obisk zabaviščnega parka Prater. Že tradicionalno, pa je bilo druženje članov delegacije in selektorjev po večerji do poznih večernih ur.

Danube Moravia cup

Od leta 2018 MNZ Ljubljana sodeluje na močnem turnirju »Danube Moravia cup«, ki ga skupaj izmenjaje organizirata Slovaška Bratislavska zveza in Češka Južnomoravska regijska nogometna zveza iz Brna. V letu 2018 je na Slovaškem, na igriščih v okolici Bratislave, potekal nogometni turnir za starostno kategorijo U-15. Na našem prvem nastopu na tem turnirju smo osvojili odlično drugo mesto za ekipo FS Beograda. Nastopile so reprezentance Bratislave (SK), Beograda (SRB), Krakova (POL), ekipa Gyor – Moson – Sopron (MAD), ekipa zahodne Slovaške (SVK), Južnomoravska (ČEŠ) in regionalna ekipa KFS Vysočna (ČEŠ).

V letu 2019 smo na turnirju v Brnu, ki je bil za starostno skupino U-17, osvojili solidno šesto mesto med osmimi sodelujočimi reprezentancami. Na turnirju so sodelovale reprezentance Bratislave (SVK), Beogra-

da (SRB), Krakova (POL), ekipa Gyor – Moson – Sopron (MAD), ekipa Zahodne Slovaške (SVK), Južnomoravka (ČEŠ) in regionalna ekipa KFS Vysočna (ČEŠ).

Vsi našteti turnirji in mednarodne prijateljske tekme so bile načrtovane tudi v latu 2020 in smo se nanje že pripravljali, pa so bili zaradi pandemije virusa covid-19 odpovedani. Z optimizmom pričakujemo, da se bo situacija z virusom polegla in bomo lahko spet nadaljevali našo mednarodno aktivnost.

Članska reprezentanca MNZ Ljubljana

MNZ Ljubljana se poleg otroških in mladinskih selekcij udeležuje mednarodnih tekem in mednarodnih turnirjev s člansko amatersko reprezentanco. Po definiciji UEFA lahko za amatersko nogometno reprezentanco nastopajo igralci, ki nimajo podpisanih profesionalnih pogodb s klubi. UEFA je za Slovenijo določila, da so to igralci, ki igrajo na nivoju 3. slovenske lige ali nižje.

Prijateljska srečanja amaterskih reprezentanc

Članska amaterska reprezentanca MNZ Ljubljana ima že tradicionalno izmenične prijateljske tekme z reprezentanco glavnega mesta Srbije. To je plod in nadgradnja dolgoletnega prijateljskega in strokovnega sodelovanja obeh zvez. Čeprav ima Beograjska zveza neprimerno številčnejšo bazo igralcev, ki jih lahko vpokličejo v amatersko reprezentanco pa razveseljuje dejstvo, da se tudi na tem nivoju lahko naša reprezentanca enakovredno kosa s svojimi nasprotniki.

FS Beograda – MNZ Ljubljana, marec 2019

V letu 2018 smo bili povabljeni na revijalno tekmo v počastite v 90-letnice obstoja FK Vojka iz Vojvodine. Naša reprezentanca in spremljevalne osebe so doživeli nepozaben topel sprejem in gostoljubje domačinov, ki so ob jubileju pripravili bogat spremljevalni program. Tudi mediji so navdušujoče poročali o veliki časti, ki smo jo izkazali s svojo udeležbo na tem dogodku. Rezultat prijateljske tekme je sicer bil 3 : 1 za FK Vojko. Vendar smo se z udeležbo tudi z našo amatersko reprezentanco prikazali kot pravi ambasadorji in promotorji ljubljanskega in slovenskega nogometa.

Sodelovanje amaterske reprezentance MNZ Ljubljana na zaključnih turnirjih UEFA Regions' Cup

Zgodovina tekmovanj UEFA amaterskih ekip sega v leto 1965, ko je Odbor za amaterski nogomet podal pobudo, ki jo je Izvršni odbor UEFE tudi potrdil. Tekmovanje se je takrat imenovalo Amaterski pokal EUEFA. Ključna težava takrat je bila definirati, kdo je lahko priznan za amaterskega igralca. Nacionalne nogometne zveze srednje in vzhodnoevropskih držav so imele vse vrhunske športnike za amaterje, tudi Skandinavske države so imele svoje lige z amaterskimi igralci. Zahteva za sodelovanje v tekmovanju je bila, da imajo vsaj eno profesionalno ligo. Zato je bilo večje število držav iz tega tekmovanja izločeno, saj je od 33 nogometnih zvez lahko tekmovalo zgolj 12. Kvalifikacije za uvrstitev na zaključni turnir so se igrale med državami z eno tekmo doma in eno na tujem. Na zaključni turnir so se uvrstile najboljše štiri reprezentance. Tudi reprezentanca nekdanje Jugoslavije je bila zmagovalka zaključnega turnirja leta 1978 in leta 1974, ko sta se nekdanja Jugoslavija in takratna Zahodna Nemčija dogovorile, da ne odigrata finala, temveč si naslov delita.

Tekmovanje regijskih amaterskih reprezentanc UEFA »REGIONS CUP« v sedanji obliki poteka že 20 let, to je od leta 1999. Poteka vsake dve leti. V prvi fazi se odigrajo kvalifikacije znotraj države in zmagovalec se uvrsti na predhodni turnir v kolikor nima dovolj visok koeficient. Neposredno se na vmesni turnir uvrstijo reprezentance na podlagi razvrstitve po koeficientu glede na tekmovalne uspehe predhodnih treh tekmovanj. Na zaključni turnir se uvrstijo ekipe, ki osvojijo posamezne vmesne turnirje, ki jih je osem, s po štirimi reprezentancami. Tako se osem zmagovalcev vmesnih turnirjev se nato pomerijo med seboj za zmagovalca na zaključnem turnirju.

Leta 1999 se je amaterska reprezentanca MNZ Ljubljana uvrstila na prvi predhodni turnir

Veneto	3	3	0	0	10	3	+7	9
Sofia	3	2	0	1	5	4	+1	6
Geneva	3	1	0	2	3	4	−1	3
MNZ Ljubljana	3	0	0	3	4	11	−7	0

3. junij 1999

Veneto – Sofia	3 – 2
Geneva – MNZ Ljubljana	3 – 2

4. junij 1999

Veneto – Geneva	1 – 0
Sofia – MNZ Ljubljana	2 – 1

6. junij 1999

MNZ Ljubljana – Veneto	1 – 6
Sofia – Geneva	1 – 0

Leta 2012 se je amaterska reprezentanca MNZ Ljubljana uvrstila na vmesni turnir v Kijevu v Ukrajini, kjer so v osmih skupinah nastopale po štiri reprezentance.

Katalonija	3	3	0	0	8	2	+6	9
Ardeni	3	2	0	1	6	5	+1	6
Nove Žittja Andrijivka	3	1	0	2	4	5	–1	3
MNZ Ljubljana	3	0	0	3	3	9	–6	0

9. oktober 2012
Nove Žittja Andrijivka – MNZ Ljubljana 3 – 0
Ardeni – Katalonija 1 – 2

11. oktober 2012
Nove Žittja Andrijivka – Ardeni 0 – 1
Katalonija – MNZ Ljubljana 2 – 0

13. oktober 2012
Katalonija – Nove Žittja Andrijivka 4 – 1
MNZ Ljubljana – Ardeni 3 – 4
(Berger, Starc, Dindić)

Reprezentanca MNZ Ljubljana v Ukrajini (13. 10. 2012)

FUTSAL

Začetki organiziranega malega nogometa

Zgodovina malega nogometa, danes futsala, znotraj MNZ Ljubljana se je začela pisati že v 80. letih, igranje nogometa na manjših igriščih pa sega še dlje nazaj. Prva organizirana tekmovanja malega nogometa so se začela v rekreativnih občinskih ligah, tako v Ljubljani (najprej na Kodeljevem), kakor tudi drugod na področju takratne ljubljanske nogometne podzveze in v ostalih organizacijah. V takratni ljubljanski nogometni zveza so leta 1984 ustanovili tako imenovani koordinacijski odbor za mali nogomet, ki je pozneje prerasel v komisijo za mali nogomet. Odbor so sestavljali predstavniki ekip, ki so za prvega predsednika izbrali Ferija Smolo. Ekipe so se odločile za celoletno tekmovanje po enotnih pravilih, potekala pa so v obliki turnirjev na zunanjih igriščih, prav tako pa so v koledar sprejeli takratne največje dvoranske turnirje, bodisi najbolj znani turnir v dvorani na Kodeljevem (pokrovitelj časopis Dnevnik) in druge (Domžale, Ribnica, Litija ...). Tekmovanje je potekalo tako, da so se točkovale uvrstitve najboljših osmih ekip na posameznem turnirju, po katerih je bil znan končni vrstni red in prvak. V tistem času so ekipe sprva nastopale samo na osnovi prijavnic, z letom 1987 pa so se ekipe registrirale kot klubi malega nogometa, postopoma so registrirani tudi igralci pri MNZL in pozneje tudi NZS. Koncem osemdesetih letih je bilo tako več kot 20 registriranih klubov malega nogometa, takrat so registrirani tudi KMN Vuko, Osvežilci zraka (današnja FC Litija), KMN Lipa, Vulkanizerstvo Stipič, Mercator, Koren, Sodražica in drugi. Vzporedno z organiziranostjo v MNZL se je mali nogomet na podoben način razvijal tudi v drugih delih Slovenije, še posebej v Mariboru, Kopru, na Ptuju in Gorenjskem, k registraciji

so postopoma pristopili na področjih večine medobčinskih zvez. Leta 1986 je NZS izvedla prvo uradno prvenstvo, na katerega so se do leta 1995 uvrščala zmagovalna (KMN Vuko) in pozneje tudi drugouvrščena moštva medobčinskih tekmovanj (Osvežilci zraka).

Ligaško tekmovanje

Prvotni turnirski način s točkovanji uvrstitev je v začetku 90. let spremenjen v ligaško tekmovanje, postopoma se je igranje preselilo izključno v dvorane, nastopati so smeli samo registrirani igralci. Rednim ligaškim delom je sledila tki. liga za prvaka, ki se je odvijala v dvorani Tivoli, dvakrat pa v litijski športno dvorani. Ekipe so dejansko prerasle v klube, ni šlo več samo za eno generacijo, ampak za vse večjo, širšo in boljšo organiziranost "nekdanjih rekreativcev". Določene spremembe je prinesla tudi takratna osamosvojitev Slovenije.

Prehod v lige NZS

Naslednji mejnik je bil začetek ligaških tekmovanj pri NZS v sezoni 1995/96, ko je bilo izvedeno prvo državno prvenstvo v tej obliki, enako tudi za slovenski pokal, naslednjo sezono pa tudi druga liga. Na prvo ligaško prvenstvo se je kot prvak MNZL uvrstil neposredno KMN Vuko, skozi dodatne kvalifikacije pa še drugo uvrščeni Litijani, ki so danes edini klub, kateri je doslej nastopil na vseh prvoligaških prvenstvih, v vseh letih pa je poleg domačih naslovov nanizal tudi številne mednarodne uspehe, nenazadnje se je uvrstil tudi med osem najboljših klubov v uradnem tekmovanju UEFE. Vzporedno s tem je formirana tudi državna reprezentanca in klubi s področja MNZL so imeli številne reprezentante (nosilce igre) od prve do današnje generacije, ki je svojo kulminacijo doživela na odlično organiziranem domačem evropskem prvenstvu leta 2018. Mali nogomet že dolgo ni samo rekreacija, ampak panoga, ki je našla in si ustvarila svoj prostor, simpatizerje, pokrovitelje in medijsko prepoznavnost. Z gotovostjo lahko zatrdimo, da ima veliko zaslug za tak razvoj pri nas ravno področje MNZL. Tako kot povsod pa se klubi še vedno soočajo z določenimi težavami, ki so zlasti finančne težave, tako kot v vsem slovenskem športu. Toda, to ni prostor za jadikovanja, ampak resnično lahko ponovimo, da je panoga zaživela in prispevala k napredku v Sloveniji ravno na področju MNZL.

Najprej prvestvena, zdaj pokalna tekmovanja

Tako kot se je spreminjalo ostalo, velja to tudi za oblike malega nogometa oziroma futsala. Najboljši klubi so napredovali v državne lige, nekateri so odnehali, zato je prvotna oblika medobčinskih tekmovanj nekoliko zamrla, saj prvenstvenih tekmovanj od leta 2005 ni bilo več (že vmes nekaj let), je pa potem vsako leto organizirano pokalno tek-

movanje MNZL, s katerega so se zmagovalci, nekajkrat pa zaradi popolnjevanja tudi drugo uvrščeni klubi MNZL, uvrščali v pokalno tekmovanje NZS.

Organiziranost med mladimi

Vzporedno z zgornjim so v določenih regijah organizirane ekipe mladih, tudi futsal šole in iz njih je ustvarjenih kar precej sedanjih uspešnih futsal igralcev in reprezentantov, ki nastopajo v različnih klubih, tudi v tujini. Še posebej dobro organizirani so na področju občin od Dobrepolja do Sodražice in Ribnice na Dolenjskem. Svojo futsal sekcijo ima tudi NK Olimpija Ljubljana, prav tako z mladimi uspešno delajo na Vrhniki, vendar gre istočasno tudi za igralce nogometa. V vsakem primeru pa ima svojo prihodnost futsal tudi med mladimi, kar je mogoče zatrditi tudi zaradi vizije, ki jo goji UEFA.

Najuspešnejša KMN Vuko in FC Litija

V zgodovini klubov s področja MNZL sta bila najuspešnejša kluba KMN Vuko iz Ljubljane in FC Litija. Medtem ko se Ljubljančani lahko ponašajo z uspehi v obdobju 1985–1995, tudi na območju nekdanje skupne države, to velja v zadnjih 25. letih za Litijane, ki so tudi edini klub v Sloveniji, kateri nastopa v prvi slovenski futsal ligi od vsega začetka. FC Litija je zagotovo najboljši klub MNZL v vsej svoji zgodovini, saj beleži tudi uvrstitev med najboljših oseb klubov v UEFA futsal pokalu (prvakov) in druge odmevne uvrstitve. Naslov državnega prvaka so osvojili 10-krat, pokalni zmagovalci NZS so bili 9-krat, super pokal NZS pa 8-krat do zdaj. Litijani so osvajali tudi prvenstva mladih, kjer so se posebej izkazali tudi v ŠD Extrem Sodražica.

FC Litija 2002/03

Vuko Diamond

Predsedniki

Koordinacijski odbor – komisijo za mali nogomet MNZL od leta 1984 so vodili Feri Smola, Zdravko Slaviček, Stanko Damiš, Željko Pijetlović, Meho Avdagić, Stane Kokalj, Bojan Gliha in Jože Zidar, ki jo več let vodi tudi v sezoni 2019/20.

Predstavitev je pripravil Stanko Damiš.

MNZL – mali nogomet (futsal) – uradna prvenstva

Št.	Sezona/Leto	1. mesto	2. mesto	3. mesto
1.	1983/84	Zavod Tivoli	Tabor	Lira
2.	1984/85	Fery Boys	Lira	Tabor
3.	1985/86	Setnikar in Pik 7	Setnikar in Pik 7	Vuko
4.	1986/87	Setnikar	Vuko	Zmijoljubci
5.	1987/88	Vuko	Mobografika	Setnikar
6.	1988/89	Vuko	Mercator SZ	Strelček
7.	1989	Vuko	Cik cak	Osvežilci zraka
8.	1990	Pik 7	Cik cak	Paladij Team
9.	1991	Vuko	Barakuda	Cik cak
10.	1992	Vuko	Vulkanizerstvo Stipič	Rakova jelša
11.	1993	Inženiring Šarbek	Avtofinish	VS Diamond
12.	1994	A Gama MM	Vuko	San Remo
13.	1994/95	Vuko	Inženiring Šarbek	San Remo
14.	1995/96	Orodjarstvo Ero	A-Pizzerija Azur	LSD
15.	1996/97	Lipa Vulkanizestvo Stipič	LSD	Z-83
16.	2002/03	Nara	ŠD Medvode	Nepremičnine Bode
17.	2003/04	VP Inštalacije	En Pub P. Nuhanović	ŠD Turbo M

MNZL – mali nogomet (futsal) – pokalni zmagovalci

št.	leto	zmagovalec ali predstavnik MNZL v pokalu NZS
1.	2004	Pipo Ivančna Gorica
2.	2005	ŠD Extrem
3.	2006	Extrem Sodražica
4.	2007	Zlatarna Lea Litija
5.	2008	Nazarje
6.	2009	KMN Viktorbit
7.	2010	KMN Viktorbit
8.	2011	Fragmat Extrem
9.	2012	KMN Velike Lašče
10.	2013	Fragmat Extrem
11.	2014	ŠD Extrem
12.	2015	Futsal klub Dobrepolje
13.	2016	Zavas Siliko
14.	2017	ŠD Mlinše
15.	2018	Extrem Sodražica
16.	2019	Mlinše

Infrastruktura

Spredaj dirkališče, kjer je leta 1914 igrala Ilirija, zadaj prostor ob Lattermanovem drevoredu (Arhiv Zmaga Tančiča)

Tudi razvoj infrastrukture na področju medobčinske nogometne zveze Ljubljana ima pestro in bogato zgodovino. Prvo nogometno igrišče je nastalo že leta 1900, ko so si ljubljanski Nemci uredili svoj prostor na robu cesarsko-kraljeve drevesnice ob Tržaški cesti. Po ustanovitvi lastnega kluba Laibacher Sportverein so nemški pionirji nogometne igre na čelu z Wilhelmom Treom svoje delovanje preselili za Bežigrad, kjer so si leta 1901 uredili večje in lepše zamreženo igrišče nasproti Navja. Sčasoma so se z novim športom spoznali tudi Slovenci, sprva dijaki, ki so v okviru šolskih popoldnevov igrali nekakšen približek nogometa šest na šest na majhnem trikotnem igrišču v Tivoliju. Do pravega igrišča so dijaki prišli šele leta 1910, ko jim je zlasti po zaslugi profesorja Josipa Tominška mestni svet dovolil uporabo prostora ob Lattermanovem drevoredu severno od dirkališča. Tam bile spomladi prihodnje leto odigrane prve tekme, pri čemer je bila najslovitejša proti goriški Jugoslaviji 7. maja celo fotografsko dokumentirana. Omenjeno preprosto igrišče je v prvih letih svojega delovanja uporabljala tudi Ilirija, a njenim zahtevam ni povsem ustrezalo, zato so si Ilirijani tik pred vojno, leta 1914, uredili lepši objekt na prostoru nekdanjega dirkališča, ki so ga dobili v najem od Sokolov. Otvoritvena tekma je bila 14. maja proti Češki Tehniki iz Brna, tam pa so se igrala tudi srečanja za prvo prvenstvo Kranjske. Poleg Ljubljane so se z nogometom v tem času ukvarjali tudi v Novem mestu, a podrobnejših podatkov o tem za zdaj žal ni. Po vojni je Elan svoje tekme gostil na Loki in morda je bilo igrišče kar tam.

Do večjega razmaha pri gradnji infrastrukture je prišlo šele v kraljevini Jugoslaviji, ko so nastali številni novi klubi, ki so si gradili svoja igrišča. To pa takrat ni bilo prav preprosto, saj država športa materialno načeloma ni podpirala, zato so bili klubi pri svojih prizadevanjih odvisni od

Igrišče Ilirije

zasebnih sredstev in so številni leta in leta delovali brez lastnih športnih objektov. V Ljubljani sta po vojni nastali dve večji igrišči, na katerih so se potem celotno desetletje igrale praktično vse uradne tekme. Prvega je že 24. avgusta 1919 otvorila Ilirija, ki se je z lastnikom Cekinovega gradu Ivanom Koslerjem dogovorila za prostor ob pivovarni Union, kjer danes stojijo stanovanjski bloki. Na takrat modernem objektu z atletsko stezo, ki ga je projektiral Stanko Bloudek, je zrasla pokrita lesena tribuna, vsega skupaj pa je bilo prostora za kakšnih 4000 do 5000 gledalcev. Toliko naj bi se jih po poročanju tedanjih časopisov vsaj zbralo na tekmi proti beograjskemu BSK-u 14. maja 1920, kar predstavlja številko, ki pozneje nikoli ni bila presežena. Leta 1921 je Sparta skupaj s Primorjem uredila skromno začasno igrišče za bežigrajsko artilerijsko vojašnico kralja Aleksandra, leta pozneje pa je Primorje v neposredni bližini ob Dunajski cesti zgradilo lasten večji objekt, ki ga je otvorilo 11. avgusta z atletskim mitingom in tekmo proti kombiniranemu zagrebškemu moštvu. Tudi omenjeno igrišče je dobilo pokrito tribuno, rekord 4000 do 5000 gledalcev pa je doseglo 4. aprila 1937 proti zagrebškemu Građanskemu. Čeprav je v tem času v mestu delovalo precej klubov, je Ljubljana tretje regularno igrišče dobila šele leta 1931, ko je svoje novo domovanje zgradil šišenski Hermes. Igrišče je zraslo v tako imenovanem ajnšnitu med gorenjsko in kamniško železnico, načrte je podobno kot pri Iliriji naredil Bloudek, svečano pa so ga otvorili s turnirjem šestih klubov 5. septembra. Sprva so postavili preproste garderobe, ograje in 400 metrov dolgo tekališče, ki so ga nato uporabljali za dirke, pozneje pa so zgradili še ogromne nasipe in leseno tribuno, tako da bi objekt vsaj v teoriji lahko sprejel tudi od 20 do 30 tisoč gledalcev.

Ilirija - Primorje, radijski prenos, 28. 4. 1929 (Arhiv NZS)

Primorje - HAŠK V 30.
(Arhiv Zmaga Tančiča)

Otvoritev igrišča Slovana, 1934
(Arhiv Slovana)

V tem času so začela igrišča rasti tudi po drugih manjših krajih v okolici. Poleg Novega mesta so do svojega športnega objekta prišli tudi v Domžalah, kjer so si igrišče uredili na sejmišču, ter Trbovljah, kjer so sprva igrali na Kipah, na praznik 8. septembra 1931 pa so otvorili novo razkošnejše igrišče na lokaciji sedanjega stadiona pod rudarsko bolnišnico. Poleg tega so obstajala še številna manjša neprimerna igrišča po raznih travnikih in livadah, na katerih so trenirali lokalni klubi, ki pa niso bila verificirana in zato niso omogočala igranja uradnih tekem. V Kamniku je denimo SK Kamnik dolga leta deloval brez primernega igrišča, podobno pa tudi Virtus, ki je do primernega domovanja na Duplici prišel šele leta 1938. Nasploh je v tridesetih letih nastalo veliko novih manjših igrišč. V Litiji so leta 1930 zgradili igrišče ob železnici, v Zagorju so po dolgoletnih težavah do stalnega športnega prostora prišli dve leti pozneje, ko so uredili igrišče za tedanjim kinom oziroma poznejšo Delozo, v Zalogu pa je predhodnik Slavije prvo regularno igrišče, prav tako ob železniški progi, dobil leta 1934. Takrat se je situacija glede infrastrukture močno popravila tudi v Ljubljani, saj so nove objekte v istem letu otvorili kar trije klubi. Jadran je svoje igrišče uredil na Koleziji v bližini kopališča, viška Reka svojega ob Milarni za Tržaško cesto, Slovan pa je ob praznovanju obletnice prišel do lastnega igrišča za Kolinsko tovarno. Do pomemb-

Igrišče Amaterja
(Arhiv ZMT)

Fotoreportaža s tekme SK Ljubljana - Građanski 1937

nih premikov je takrat prišlo tudi pri Iliriji, ki se ji je iztekel najem za staro igrišče, novega pa si je poiskala kar na bežigrajskem stadionu, kjer se je prva tekma odigrala 3. junija 1934. A projekt ni bil najbolj posrečen, saj se je na tekmah zbiralo le malo gledalcev, stroški so bili veliki in že po enem letu je prišlo do odpovedi najemnine, s čimer se je predvojna nogometna zgodba z bežigrajskim stadionom tudi končala. Za konec omenimo še novomeško igrišče v Kandiji, ki ga je zgradila italijanska vojaška oblast leta 1941. Tam naj bi se 20. julija po poročanju časnikov na vojaški propagandni tekmi zbralo kar 5000 gledalcev.

Po drugi svetovni vojni se je situacija precej spremenila. Nova oblast je podpirala zdravo športno življenje in načelo množičnosti, tako da so bili v nekaj letih zgrajeni številni novi športni objekti po celotni državi. Na področju ljubljanske podzveze so bili na novo sezidani oziroma povsem obnovljeni stadioni in igrišča v Ljubljani za Bežigradom, v Spodnji Šiški, v Zgornji Šiški in na Viču, v Zagorju, v Trbovljah, na Vrhniki, v Kočevju, v Črnomlju, v Hrastniku, v Domžalah, v Kamniku in v Mengšu. Za Bežigradom je svoje domovanje našla Enotnost, ki je prvo tekmo na tem objektu odigrala 19. maja 1947 proti sosedom iz Šiške. Tudi tamkajšnji stadion Železničarja je v prihodnjih letih dobil povsem drugačno podobo, saj je bila 6. maja 1951 otvorjena veličastna nova pokrita tribuna, za celotno prenovo pa je bilo opravljenih več kot 300.000 ur prostovoljnega dela. Leta 1953 so po projektih Stanka Bloudka zrasli prvi objekti v novem športnem parku na Viču, kjer je svečana otvoritev

Stadion ŽSK Hermes

Stadion za Bežigradom

stadiona potekala 18. oktobra, marca 1959 pa je zaživelo tudi novo igrišče Slovana na Kodeljevem. Leta 1951 je bil dokončan objekt v Zagorju, 1. maja 1953 so otvorili stadion v Kočevju, objekt v Trbovljah, sicer zgrajen takoj po vojni, pa je leta 1961 dobil novo tribuno. 31. julija 1955 so v Kamniku z atletskim mitingom otvorili stadion prijateljstva, pet let pozneje pa so v Novem mestu za potrebe istoimenskega zleta zgradili stadion bratstva in enotnosti. 2. junija 1956 je potekala otvoritev stadiona v Črnomlju, leta 1963 pa je končno podobo dobil tudi objekt Ilirije v Zgornji Šiški. Pozneje je bilo večjih infrastrukturnih posegov precej manj, zgrajena pa so bila številna igrišča po manjših krajih, zlasti v sedemdesetih. 11. maja 1975 je padel tudi rekord, kar se tiče gledanosti nogometnih tekem v Ljubljani, saj se je na srečanju med Olimpijo in Veležem ob brezplačnem vstopu zbralo kar 25.000 gledalcev, tri leta pozneje pa je bila na istem objektu odigrana tudi prva tekma pod reflektorji. Leta 1986 je obsežno prenovo doživel še stadion ŽŠD v Spodnji Šiški, ki je takrat gostil 45. Balkanske igre.

Po osamosvojitvi je bilo zgrajenih le malo novih stadionov, je pa zato prišlo do številnih večjih ali manjših posegov na obstoječih. Marsikje so obnovili ali zgradili nove tribune, postavili sedeže ter uredili drenaže in zelenice. Leta 2004 so v domžalskem športnem parku zgradili glavno tribuno, dve leti pozneje pa so postavili še reflektorje. Leta 1999 je prišlo do popolne rekonstrukcije objekta v Ivančni Gorici, dve leti pozneje pa so moderno tribuno dobili tudi v Zagorju. V Trbovljah so leta 2008 položili umetno travo na glavnem stadionu, v Kočevju pa je tribuna leta 2011 dobila streho. A do največjega projekta je prišlo pred desetletjem v Ljubljani, kjer je bil v Stožicah zgrajen sodoben stadion, ki sprejme 16.000 gledalcev, na njem pa poleg Olimpije večino svojih tekem igra tudi slovenska reprezentanca. Celoten kompleks žal še ni povsem dokončan, sta pa bili zato pred kratkim zgrajeni vsaj dve pomožni igrišči v neposredni bližini, s čimer se je dolgoletna problematika glede pogojev za treniranje v glavnem mestu vsaj delno rešila. Nasploh je

bilo v zadnjem času tudi drugod s pomočjo raznoraznih namenskih sredstev zgrajenih veliko novih trenažnih površin tako z naravno kot tudi umetno travo, s čimer so se izboljšali pogoji zlasti za delo z mladimi. Številni igralci in igralke so se lahko razveselili tudi posegov v spremljevalno infrastrukturo na čelu s slačilnicami, saj so te po večini igrišč dandanes na precej višjem nivoju kot ob osamosvojitvi. Žal pa kljub vsemu napredku celotno območje MNZ Ljubljana dandanes premore samo tri športne objekte, ki v celoti izpolnjujejo stroge kriterije za igranje prvoligaškega nogometa. Upamo, da se bo tudi na tem področju stanje izboljšalo in da se bodo vsaj nekateri obstoječi načrti uresničili. V zadnjih mesecih je potekala postavitev umetne razsvetljave na stadionih v Novem mestu in Kamniku, že lep čas pa se obetata tudi popolni prenovi športnega parka Ljubljana v Šiški ter centralnega stadiona za Bežigradom.

Studio D - Olimpija 4. 10. 1992
(arhiv Marjana Gorenca)

Športno društvo Tabor 69 Vižmarje-Brod

Nogometni klub Ljubljana Hermes in Nogometni klub Bravo

Nogometni klub Brinje Grosuplje

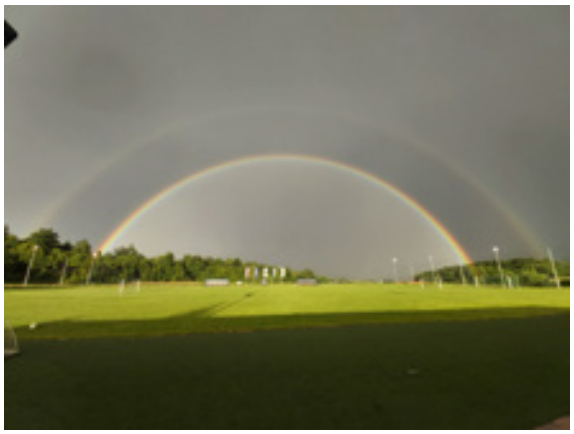

Nogometni klub Trebnje

MŠKD Dlan na dlan

Nogometni klub Domžale

Športno društvo Dob

Nogometni klub Dragomer

Nogometni klub Krka

Nogometni klub Ihan

Nogometno društvo Ilirija 1911

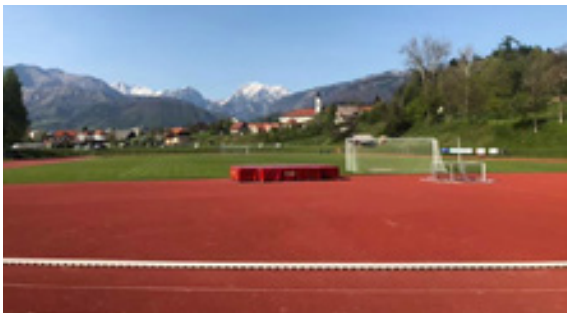

Nogometni klub Kamnik

Nogometni klub Interblock

Nogometni klub Ivančna Gorica

Nogometni klub Mirna

Športno društvo
Nogometni klub
Olimpija Ljubljana

Nogometni klub Ribnica

Nogometni klub Rudar Trbovlje

Nogometno društvo Slovan

Nogometni klub Svoboda Ljubljana

Nogometni klub Dolomiti in ŠD NK Junior

Nogometni klub Športno društvo Kolpa

Nogometni klub Radomlje

Športno društvo Dren

Športno društvo Nogometna šola Bela krajina 2016

Nogometni klub
Črni graben

Nogometni klub
Svoboda Kisovec

Nogometni klub
Komenda

Nogometno društvo Črnuče

PREJEMNIKI PRIZNANJ IN ODLIKOVANJ

V arhivih MNZ Ljubljana so se ohranili zapisi prejemnikov priznanj in odlikovanj samo za zadnjih nekaj let, zato bomo predstavili zgolj nagrajence, ki so priznanja prejeli od leta 2014 dalje.

Prejemniki priznanj MNZ Ljubljana

2014

Valentin LOZINŠEK, NK Komenda – Plaketa MNZ Ljubljana
Milan DIMITRIJEVIČ, NK Kolpa – Plaketa MNZ Ljubljana
Peter JANEŽIČ, NK Termit Moravče – Plaketa MNZ Ljubljana
Jože PLESTENJAK, NK Dolomiti – Plaketa MNZ Ljubljana
Zdenko IVANČIČ, ŽNK Krka – Plaketa MNZ Ljubljana (Posthumno)
KRKA, d. d., Novo mesto, ŽNK Krka – Medalja MNZ Ljubljana
Boris Devetak, ŽNK Krka – Medalja MNZ Ljubljana
NK Termit Moravče, bronasta plaketa MNZ Ljubljana – za 40 let delovanja
ŠD Dren/Drenov Grič, bronasta plaketa MNZ Ljubljana – za 10 let delovanja
ŠD Extrem, bronasta plaketa MNZ Ljubljana – za 10 let delovanja

2015

Tone ZAVRŠAN, NK Radomlje – Častni član MNZ Ljubljana
Jože GORŠE, NK Kočevje – Častni član MNZ Ljubljana
Vojko SPUDIČ, NK Kolpa – Plaketa MNZ Ljubljana
Občina KOČEVJE, NK Kočevje – Plaketa MNZ Ljubljana
Sebastjan ZALAR, NK Vrhnika – Medalja MNZ Ljubljana
Javni zavod za šport Kočevje, NK Kočevje – Medalja MNZ Ljubljana
NK Krim, srebrna plaketa MNZ Ljubljana – za 70 let delovanja
NK Dol, bronasta plaketa MNZ Ljubljana – za 20 let delovanja
ŠD NK Olimpija Ljubljana, bronasta plaketa MNZ Ljubljana – za 10 let delovanja

2016

Dare MARINČIČ, NK Brinje Grosuplje – Častni član MNZ Ljubljana
Darko KLARIČ, NK Bravo – Plaketa MNZ Ljubljana
Janez KOVAČIČ, NK Brinje Grosuplje – Medalja MNZ Ljubljana
Mitja ŠPORAR, NK Brinje Grosuplje – Medalja MNZ Ljubljana
NK Bela Krajina, srebrna plaketa MNZ Ljubljana – za 90 let delovanja
ŠD Dobrova, bronasta plaketa MNZ Ljubljana – za 40 let delovanja
ŠD Dob, bronasta plaketa MNZ Ljubljana – za 40 let delovanja
NK Bravo, bronasta plaketa MNZ Ljubljana – za 10 let delovanja

2017

Joško NEJEDLY, NK Kresnice – Častni član MNZ Ljubljana
Valentin LOZINŠEK, NK Komenda – Častni član MNZ Ljubljana
Stanislav KOLIGAR, NK Šentjernej – Plaketa MNZ Ljubljana
Stane ORAŽEM, NK Domžale – Plaketa MNZ Ljubljana
Stane PEPELNAK, NK Kresnice – Zlata žoga MNZ Ljubljana
NK Komenda, srebrna plaketa MNZ Ljubljana – za 60 let delovanja
NK Mirna, srebrna plaketa MNZ Ljubljana – za 50 let delovanja
ŠD KMN Olimpija Ljubljana, bronasta plaketa MNZ Ljubljana – za 20 let delovanja
NK Dragomer, bronasta plaketa MNZ Ljubljana – za 10 let delovanja
ŽNK Krka, bronasta plaketa MNZ Ljubljana – za 10 let delovanja

2018

Jernej KLARIČ, NK Bravo – Plaketa MNZ Ljubljana
Aleš POTOKAR, NK Ivančna Gorica – Medalja MNZ Ljubljana
NK Jevnica, srebrna plaketa MNZ Ljubljana – za 60 let delovanja
NK Šentjernej, bronasta plaketa MNZ Ljubljana – za 20 let delovanja
NK Mengo 28, bronasta plaketa MNZ Ljubljana – za 20 let delovanja
ŠD NK Ljubljana Hermes, bronasta plaketa MNZ Ljubljana – za 10 let delovanja
ŠD Tian, bronasta plaketa MNZ Ljubljana – za 10 let delovanja

2019

Sandi KRANJEC, MNZ Ljubljana – Plaketa MNZ Ljubljana
Matjaž JAKOPIČ, MNZ Ljubljana – Plaketa MNZ Ljubljana
NK Litija, srebrna plaketa MNZ Ljubljana – za 90 let delovanja
ŠD Tabor 69 Vižmarje Brod, srebrna plaketa MNZ Ljubljana – za 50 let delovanja
NK Šmartno, bronasta plaketa MNZ Ljubljana – za 40 let delovanja
NK Trebnje, bronasta plaketa MNZ Ljubljana – za 10 let delovanja
KMN Velike Lašče, bronasta plaketa MNZ Ljubljana – za 10 let delovanja
ŠD Borovnica, bronasta plaketa MNZ Ljubljana – za 10 let delovanja

2020

Brane ŠVARC, NK Ihan – Častni član MNZ Ljubljana
Anton VRANIČAR, ŠD NK Kolpa – Plaketa MNZ Ljubljana
Milan NOVAK, NK Ihan – Plaketa MNZ Ljubljana
Jože ČURK, NK Bela krajina – Plaketa MNZ Ljubljana
Borut NOVAK, NK Krka – Plaketa MNZ Ljubljana
Rado KREFT, NK Dolomiti – Plaketa MNZ Ljubljana
NK Domžale, zlata plaketa MNZL – za 100 let delovanja
NK Kočevje, zlata plaketa MNZL – za 100 let delovanja
NK Kamnik, zlata plaketa MNZL – za 100 let delovanja
NK Ihan, srebrna plaketa MNZL – za 90 let delovanja
ŠD Vir, bronasta plaketa MNZL – za 40 let delovanja
ŠD NK Kolpa, bronasta plaketa MNZL – za 30 let delovanja
ŠD NK Junior, bronasta plaketa MNZL – za 10 let delovanja
FC Dobrepolje, bronasta plaketa MNZL – za 10 let delovanja

Prejemniki priznanj NZS

Medalje:

1981

Zvone Arnšek
Roman Bengez
Marko Elsner
Alojz Fricelj
Franc Godlar
Janko Jereb
Rajko Jeršin
Željko Klobučar
Matjaž Kolenc
Izidor Kosi
Bojan Marolt
Bojan Murn
Aleksandar Nikić
Andrej Oblak
Franjo Papec
Erdo Raković
Jani Robavs
Sašo Stojanov
Emil Šabić
Silvester Štok
Anton Žabjek

1983

NK Ljubljana
Marko Gruškovnjak
Dušan Kušar
Janez Pate

1996

Sašo Antić
Dejan Balažic
Rok Cirar
Amir Duratović
Suad Fileković
Primož Florjanc
Božidar Jovičević
Blaž Pate
Dino Šeremet
Sani Trgo
Uroš Zaletel

2013

Marko Klinc
Tanja Lekić

Plakete:

1981

Plaketa NZS
NK Bela krajina
NK Domžale
NK Elan
NK Ilirija
NK Kamnik
NK Kočevje
NK Litija
NK Ljubljana
NK Olimpija
NK Slavija
NK Slovan
NK Svoboda
NK Rudar Trbovlje

Franc Borko, Marjan Cetin, Branko Elsner, Tone Florjančič, Tone Franzot, Janez Grbec, Alojz Gvardjančič, Edo Hočevar, Marjan Horvatec, Lado Jakše, Peter Janežič, Stevo Jovičić, Dušan Kompare, Tone Kralj, Rajko Lončina, Miodrag Marković, Jure Novak st., Milorad Orelj, Adolf Osterc, Alojz Perharič, Božo Pilej, Janez Pišek, Marjan Rožanc, Janez Rugelj, Dane Slapničar, Jože Snoj, Rudi Sollner, Pavle Sušnik, Alojz špetič, Dagmar Šuster, Vlado Tauzes, Jože Tomšič st., Milan Vajda, Ljubo Vesnauer, Stanko Vezjak, Dušan Vitamvas, Alojz Voje, Stane Vrhovnik, Rudolf Zavrl, Peter Žagar

1983

Plaketa NZS

NK Krim
NK Sava - Tabor

Franko Vogrinec, Rajko Knežević, Anton Balažič, Evgen Betetto, Štefan Bele, Vili Čampa, Franjo Frančeškin, Mahmut Kapidžić, Stane karo, Marinko Knežević, Vlado Kopač, Slavko krušnik, Boris Kuželj, Milan Lazarević, Vladan Mladenović, Aleksandar Nikić, Milovan Nikolić, Jure Novak ml., Andrej Novoselec, Nikola Popivoda, Franc Pogačar, Jože Pogačar, Aleksander Protić, Rudi Puhar, Franci Rupret, Anton Stubičar, Ignac Ščap, Franc Šereg, Djordje Tertei, Aco Vlah, Vinko Čeh, Bogdan Iličin, Milan Breznikar

1995

Plaketa NZS z vencem za 75 let delovanja
NK Kamnik
NK Železničar Ljubljana

Plaketa NZS za 50 let delovanja
NK Krim

Plaketa NZS
Josip Sikavica
Jože Tomšič

1996

Plaketa NZS z vencem za 75 let delovanja
NK Slavija

Plaketa NZS za 50 let delovanja
NK Olimpija

Plaketa NZS
Valentin Dolenc

1997

Plaketa NZS z vencem za 75 let delovanja
NK Elan
NK Rudar Trbovlje

Plaketa NZS
Peter Janežič
Mirko Plaznik
Milovan Čebohin

1998

Plaketa NZS z vencem za 75 let delovanja
NK Domžale
NK Kočevje

Plaketa NZS
Darko Krištof
Jože Čuden
Jožef Gorše
Franci Rupret
Drago Vrenk
Franc Kos
Tone Završan
Janko Ponikvar

1999

Plaketa NZS
Dragiša Iskrenović
Tone Bratun
Jože Kovič
Jože Lajovic
Milan Mesojedec

2000

Plaketa NZS
Franc Ložar
Brane Švarc

2001

Plaketa NZS z vencem za 75 let delovanja
NK Bela krajina

Plaketa NZS
Stanko Damiš

2002

Plaketa NZS za 50 let delovanja
NK Svoboda

2003

Plaketa NZS
Dimitrije Srbu

2004

Plaketa NZS z vencem za 75 let delovanja
NK Litija

Plaketa NZS
Nedeljko Gugolj

2005

Plaketa NZS z vencem za 75 let delovanja
NK Ihan

2006

Plaketa NZS
Mahmut Kapidžić

2007

Plaketa NZS z vencem za 75 let delovanja
NK Svoboda Kisovec

Plaketa NZS za 50 let delovanja
NK Komenda

2008

Plaketa NZS
Miloš Šoškić
Zdenko Verdenik

2009

Plaketa NZS
Jernej Klarič

2011

Plaketa NZS
Matjaž Jakopič

2012

Plaketa NZS
Tomaž Kavčič

2013

Plaketa NZS
Rado Kreft
Ivan Potokar

2014

Plaketa NZS
Miran Kralj
Franc Kukovica
Stanislav Papež
Marjan Rupnik

2015

Plaketa NZS
Janez Grandovec
Aleksander Kavčič
Aleksandar Mirosavljević

2016

Plaketa NZS
Valentin Lozinšek

2017

Plaketa NZS za 50 let delovanja
NK Mirna

Plaketa NZS
Darko Klarič

2018

Plaketa NZS
Radivoj Mitić

2019

Plaketa NZS
Stane Oražem
Ivan Simič

Plaketa NZS za 50 let delovanja
NK Tabor 69

Posebno priznanje NZS:

1985

Jože Snoj
Janko Šuštar

Posebno priznanje ob 100-letnici kluba:

2013

ND Slovan

Častni člani NZS:

Janko Červ, Vlado Dernač, Miodrag Doberlet, Stanko Dolenc, Jože Gerbec, Marjan Horvatec, Vlado Tauzes, Peter Janežič, Stevo Jovičić, Stane Lavrič, Lado Macoratti, Oskar Obersnel, Branko Pantić, Alfred Petrič, Andrej Pongračič, Janez Rugelj, Jože Snoj, Rudi Zavrl st., Zdenko Verdenik, Marko Ilešič, Tone Frantar

Jubilejna priznanja ob 70-letnici NZS:

Klubi:
NK Kamnik
NK Ljubljana
NK Slovan
NK Olimpija

Nogometaši:
Vili Ameršek, Marko Elsner, Srečko Katanec, Branko Oblak, Danilo Popivoda, Tone Rožič, Miloš Šoškič

Nogometni delavci:
Franc Borko, Leopold Haclar, Peter Janežič, Stane Movrin, Alfred Petrič, Alojz Šef, Janko Šuštar, Vlado Tauzes, Milan Vajda

Jubilejna priznanja ob 75-letnici NZS:

MNZ Ljubljana
Bine Otorepec
Božo Pilej
Pavle Sušnik

Jubilejna priznanja ob 80-letnici NZS:

Jože Kovič
Janko Ponikvar
Anton Žabjek

Jubilejna priznanja ob 90-letnici NZS:

dr. Marko Ilešič
Rudi Zavrl
Tone Florjančič
Miro Samardžija

Zlata žoga NZS:

1994

Branko Oblak
Srečko Katanec

Srebrna žoga NZS:

1994

Danilo Popivoda

Častni člani MNZ Ljubljana

Tone ZAVRŠAN

Tone je svojo pot v NK Radomlje začel takoj po tem, ko se je iz rodnih Črnuč z družino preselil v Radomlje. To je bilo ravno v času, ko je prve korake začenjalo tudi novoustanovljeno nogometno društvo. Že kot aktivni igralec je v letih 1975–1980 prevzemal razne organizacijske in trenerske naloge in pokazal, da je nogomet njegova velika ljubezen. Praktično iz nič je postavljal na noge otroški in mladinski nogomet v Radomljah.

Bil je res vse v eni osebi – od trenerja pionirčkov, starejših dečkov, mladincev in koordinator članske ekipe. Da pa je vse teklo je kot je treba, je tudi kosil in črtal igrišče, vozil kombi, gradil garderobe, sodil tekme, raznašal koledarje, hodil na govorilne ure, pridobival sponzorje in pobiral po domovih tiste otroke, ki sami niso prišli na zbor za tekmo. Ponosno lahko ugotovimo, da NK Radomlje pod vodstvo Toneta nikoli ni odpovedal tekme – vedno je Tone nabral dovolj fantov in vedno smo prišli in odigrali. Sadovi njegovega dela pa so se hitro videli – vzgajal je igralce, ki so zaigrali tudi v najboljših slovenskih klubih in kmalu, tudi doma vzgojil generacijo, ki je v zgodnjih devetdesetih tudi prišla v takratno drugo državno ligo.

Pozneje je bil dolgoletni predsednik kluba (uradno ali neuradno), vedno pa je sprejemal tudi vsako drugo vlogo, ko v klubu nismo našli drugih rešitev. Kaj je Tone pomenil klubu, smo najbolj občutili, ko se je za nekaj časa preselil k sosedom v Dob. V klubu smo si edini, da je bila prav njegova vrnitev pred osmimi leti odločilna za ponovni vzpon, napredek in razcvet, ki ga doživljamo danes. Vse uspehe, na katere smo danes ponosni, smo dosegli s spoštovanjem in udejanjanjem vrednot, na katerih je mnoga leta delal prav Tone Završan. Spoštujte nasprotnika, ne ukvarjajte se s sodniki, igrajte nogomet in dajte gol več, dogovorite se, sodelujte … so bila njegova načela, ki jih ni spreminjal do današnjih dni. Dolga leta je bil Tone predstavnik NK Radomlje v MNZ Ljubljana. Bil je član IO MNZL, predsednik komisije za odlikovanja, član drugih organov in komisij MNZ-ja in vsako funkcijo je opravljal vestno in vedno v iskanju kompromisnih rešitev za obe strani in v dobro nogometa. Vsi ga poznamo, kot delegata ali predstavnika, ki je vedno naredil tako, kot je mislil – po svoji presoji; nikoli ni podlegel raznim lobiranjem in drugim interesom. Ostal je načelen in z glavo pokonci – do vseh.

V Radomljah je Tone Završan oseba, ki ga poznajo vsi in vsi ga imamo radi. Je človek, ki nogometu ni nikoli rekel ne – vedno je bil, je in bo pripravljen narediti karkoli je potrebno. Zato mu člani in članice NK Radomelj pravijo legenda, ter človek z veliko začetnico, za njegovih 40 let nogometnega delovanja v NK Radomlje in MNZ Ljubljana ter za pozitivizem, modrost in dobro voljo, ki jo daje klubu in nogometu.

Jože GORŠE

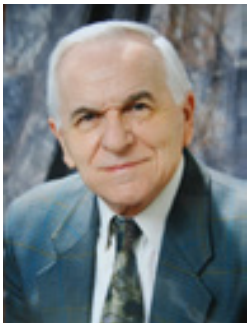

Jože Gorše je aktivno začel delati v športu – nogometu leta 1971. Deloval je na področjih administracije in propagandi, organizaciji tekem in tekmovanj. Od leta 1974 je bil dopisnik Sportskih novosti za nogomet in mali nogomet, od leta 1980 pa še za Dolenjski list in Delo. Najobsežnejša dela (poleg rednih tekmovanj) pa je opravljal v času prilagajanja znanim »Portoroškim sklepom« v letih 1977–1980. Bil je med ustanovitelji NK KOČEVJE (predsednik, med ustanovitelji ONZ Zahodna Dolenjska.

Opravljal je naslednje funkcije v nogometu:
1974: član UO NK KOČEVJE
1977–1983: sekretar NK KOČEVJE
1981–1985: član IO NZS
198–1990: član FK NZS
1985–1987: član IO NZ Novo mesto
1987: član IO MNZ Ljubljana
1989–1992: predsednik MNZ Ljubljana
1990–1992: sekretar NK Kočevje
1992–1993: sekretar NK Avto bum Kočevje
1993–1998: sekretar NK Kočevje
1996–2000: član IO MNZ Ljubljana
1998–2015: član UO NK Kočevje
2000–2004: član NO MNZ Ljubljana

Dare MARINČIČ

V primeru Dareta Marinčiča gre za dolgoletnega športnega delavca, ki je z nogometom povezan celo vrsto let in je v njem pušča močen osebni pečat. Imenovani je bil leta 1974 eden od ustanovnih članov in igralec Nogometnega kluba Ivančna Gorica. V poznejšem obdobju je bil vseskozi povezan z razvojem nogometa v Grosuplju in sicer v klubih ABC Tabor, GPG Grosuplje in pozneje Nogometni klub Brinje Grosuplje. Skozi različne ključne funkcije, ki jih je opravljal v okviru nogometnih sredin je s svojim neutrudnim volonterskim delom pustil pomemben pečat. V zadnjem obdobju svoje izkušnje v Grosuplju prenaša kot član Nadzornega odbora NK Brinje Grosuplje. G. Marinčič je zelo aktiven tudi v okviru dela v MNZ Ljubljana. V dveh mandatih je bil predsednik NO. V prejšnjem mandatu je opravljal funkcijo podpredsednika MNZ Ljubljana, zdaj pa je predsednik Nadzornega odbora NZS. Aktiven je tudi pri delu v okviru različnih komisij
in odborov v okviru NZS.

Vse navedene reference potrjujejo dejstvo, ki kaze na neutrudno delo imenovanega pri razvoju in popularizaciji nogometa v Sloveniji. S tern v celoti izpolnjuje pogoje in pričakovanja, ki jih mora imeti oseba za podelitev predlaganega priznanja.

Joško NEJEDLY

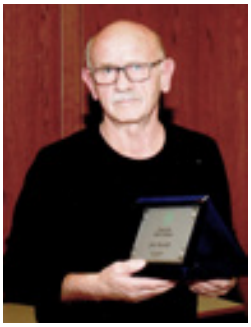

Joško Nejedly je v letu 2017 praznoval 70 let svojega življenja in 60 let aktivnega dela v nogometu. Z nogometno igro se je seznanil v desetem letu starosti v NK Litija, kot takratni pionir. Bil je igralec NK Litija v vseh starostnih kategorijah od leta 1956 do leta 1982. Že kot trener je pričel leta 1974, ko je vodil mladince Litije in z njimi tekmoval v takratni slovenski mladinski ligi. Kot igralec je vrsto let igral tudi za NK Kresnice, kjer je od leta 1996 tudi stalni trener. Treniral je vse kategorije od cicibanov, pa do članov. Zdaj se posveča mlajšim selekcijam. Vzgojil je vrsto odličnih nogometašev med njimi tudi reprezentanta U-21 Grega Bajde, ki igra pri NK Maribor. Pri njem je treniral tudi Adam Jakupič, ki igra za kadetsko ekipo v NK Olimpija in je reprezentant kadetov U-17 in še drugi uspešni nogometaši.

Valentin LOZINŠEK

V nogometu se je začel udejstvovati leta 1973 in sicer v NK Komenda kot igralec, nato pa od leta 1975 po trenerski izobrazbi pa tudi kot trener mlajših kategorij. V letih 1974–1976 je igral tudi v članski ekipi NK Radomlje. Od leta 1976–1987 je igral in treniral mlajše selekcije v NK Komenda. Trenutno ima licenco UEFA B in pomaga v vseh selekcijah kluba. Od leta 1982 je tudi sekretar kluba in to delo opravlja še vedno. Zadnja leta je tudi predstavnik kluba in pomočnik trenerja v 3. članski ligi center. Aktiven je bil tudi v organih MNZ Ljubljana in sicer najprej kot član IO, zdaj pa kot član nadzornega odbora MNZ Ljubljana in član komisije za priznanja pri tej nogometni zvezi. Je tudi predsednik nadzornega odbora v Društvu nogometnih trenerjev območnega združenja Ljubljana. Kljub starosti je še vedno aktiven član nogometne družine.

KLUBI

1 Uvod

V tem poglavju so predstavljeni klubi, ki delujejo pod okriljem MNZ Ljubljana. Vsak klub je uredništvu zbornika posredoval osnovne podatke o klubu, o kontaktnih osebah, predstavitveni tekst in fotografije. Pripravljavci zbornika niso preverjali avtentičnost navedb klubov ter zato ne morejo nosijo odgovornosti za posredovane podatke in fotografije. Se pa zahvaljujemo vsem, ki so pripravili svoje prispevke, saj so s tem obogatili zbornik v jubilejnem letu. Zbrani so vsi aktivni klubi, delujoči v letu 2020, s čimer je izražena velika pripadnost MNZ Ljubljana.

2 Športno društvo Nogometna šola Bela krajina

Pri stadionu 2, 8340 Črnomelj
E-naslov: info@nsbelakrajina.si
Spletna stran kluba: www.nsbelakrajina.si
Telefonska št.: 070 386 386
Leto ustanovitve: 1926 (2012)
Predsednik: Alen Kambič

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Z dobro organiziranostjo skrbimo za kakovostno vadbo, zdravo okolje in dobro počutje vseh naših članov. Klub bo z vrhunskimi strokovnjaki še naprej zagotavljal dolgoročni razvoj nogometne dejavnosti v Beli krajini.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Najstarejša fotografija črnomaljskih nogometašev – 1. 11. 1930

Leta 1926 je skupina prijateljev med poletnimi šolskimi počitnicami prvič pričela brcati nogometno žogo, ki so jo z medsebojno zbranim denarjem kupili v Ljubljani. Zaradi obrabe so jo morali večkrat obnavljati v domači čevljarski delavnici. S povečevanjem zanimanja za nogometno žogo so nastali zametki nogometnega kluba. Prva klubska desetletja so minila v znamenju organizacijskega izpopolnjevanja, prirejanja prijateljskih tekem, aktivnosti za ureditev najprimernejše nogometne površine in prizadevanj za lasten dom.

V povojnem obdobju je bilo njegovo delovanje še bolj živahno in množično. Klub je deloval in športno tekmoval v okviru možnosti in pogojev, ki jih je omogočalo domače okolje.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- 1996 – uvrstitev selekcije U-14 v finale državnega prvenstva;
- 2001 – napredovanje članske selekcije v II. nogometno ligo;
- 2004 – napredovanje članske selekcije v I. nogometno ligo.

Fotografija črnomaljskih nogometašev – 1. 9. 2016

3 Športno društvo Borovnica

Dol pri Borovnici 78a, 1353 Borovnica
E-naslov: sport.borovnica@gmail.com
Spletna stran kluba: http://www.sd-borovnica.si/
https://www.facebook.com/Športno-društvo-Borovnica
Telefonska št.: 051 335 458
Leto ustanovitve: 2009
Predsednica: Tina Vuleta
Sekretar: Alan Mesič
Direktor Marko Žitko

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

ŠD Borovnica je bilo ustanovljeno junija 2009, njegova osnovna dejavnost je izvajanje šole nogometa za predšolske in osnovnošolske otroke. V sezoni 2019/20 imamo aktivne štiri selekcije, in sicer selekcije U-13, U-11, U-9 ter selekcijo U-8, v katero so vključeni otroci, stari od 5 do 7 let. Dodatno izvajamo rekreacijo za člane.

Društvo ima okoli 60 članov, ki prihajajo iz naselij občine Borovnica (Borovnica, Dol pri Borovnici, Laze pri Borovnici, Breg pri Borovnici, Brezovica pri Borovnici, Ohonica). Treninge izvajamo na nogometnem igrišču na Dolu, ki je odprtega tipa in na katerem otroci lahko prosto trenirajo. Treninge izvaja pet licenciranih trenerjev in pomočnik, ki se redno dodatno izobražujejo.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Društvo je bilo ustanovljeno v juniju 2009 in je pravni naslednik NK Borovnica. Nogomet je v Borovnici sicer prisoten vse od leta 1937, ko je bila na igrišču na Dolu odigrana prva tekma.

Foto: arhiv kluba

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

Največji uspeh borovniškega nogometa je bil zabeležen v sezoni 1975/76. Nogometna podzveza Ljubljana je takrat organizirala t.i. podzvezno tekmovanje v I. razredu. V članski ligi je v tej sezoni zmagala NK Borovnica, pred Mladim Šiškarjem in Podpečani.

V sezoni 2018/19 je v ligi MNZ odlično igrala selekcija U-11, ki je jesenski del sezone odigrala brez poraza.

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

Društvo vsako leto v mesecu maju izvede Igralne športne dneve. Ti potekajo enkrat tedensko, štiri tedne zapored. Prek kanalov obveščanja (FB, letaki, sodelovanje z OŠ in vrtcem v Borovnici ter Preserju) nanje

Foto: arhiv kluba

povabimo otroke iz Borovnice ter okoliških krajev, ki pod vodstvom strokovno usposobljenih trenerjev spoznavajo nogometno igro. Športno igralnih dni se povprečno udeležuje okoli 50 otrok ter 70 staršev oz. spremljevalcev. V okolju, v katerem je poleg nogometa razvita le še ena športne panoga, je prireditev zelo odmevna in dobro sprejeta.
Poleg treningov in ligaških tekmovanj organiziramo tudi več prijateljskih tekem z drugimi moštvi s področja Ljubljane.
ŠD Borovnica ob vsakem zaključku sezone organizira piknik za vse člane. Tradicionalno se pomerijo otroci proti očetom, ob zaključku sezone 2018/19 pa se je prvič odigrala tekma otrok proti materam, ki bo postala tradicionalna.

4 Nogometni klub Bravo

Milčinskega 2, 1000 Ljubljana
E-naslov: info@nk-bravo.si
Spletna stran kluba: www.nk-bravo.si
Telefonska št.: 059 01 92 92
Leto ustanovitve: 2006
Predsednik: Luka Brezovec
Sekretar: Rok Cizelj

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Nogometni klub Bravo ni običajen nogometni klub. Vodilo kluba je vseobsegajoče kakovostno delo z mladimi. Poleg tega, da mladim želimo zagotoviti najboljše pogoje za razvoj in napredovanje v uspešne športnike, je poglavitnega pomena tudi hkratni razvoj posameznikov v celostno osebnost.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Ideja o ustanovitvi novega kluba je začeli cveteti že v letu 2005, ko nekaj staršev otrok iz MNK Ljubljana ni bilo zadovoljnih s pogoji dela za mlade nogometaše. Takratne razmere so bile predstavljene Darku Klariču, ki se je v začetku leta 2006 odločil, da stopi na novo pot, nepopisan lista z imenom NK Bravo. Že ob ustanovitvi kluba se je vse dogajalo bliskovito hitro: ustanovna skupščina, uradna registracija kluba, vpis v register društev... Že v mesecu marcu je luč svata ugledala spletna stran kluba, aprila 2006 je bil NK Bravo sprejet v MNZ Ljubljana.

Foto: arhiv kluba

Nogometni klub Bravo danes zajema celotno piramido mladinskih selekcij, ki v tem trenutku zasedajo zavidljivo visoka mesta v svojih kategorijah. Veliko pozornosti in strokovnega dela usmerjamo tudi v svoje člansko moštvo. Bolj kot rezultati pa nas zanimajo individualni napredek vsakega posameznika, in sicer z vodilom našega slogana »Ustvarjamo zmagovalce«, saj vse fante, ki gredo skozi proces treninga v naši nogometni šoli želimo usposobiti za igranje na najvišji slovenski, pa tudi svetovni ravni.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Naslov državnih prvakov U-15 v sezoni 2008/09
- Naslov državnih prvakov U-15 v sezoni 2014/15
- Uvrstitev v 2. SNL

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

Klub od leta 2007 naprej vsako leto organizira mednarodni turnir Ljubljana Open. Na njem igrajo mlajše selekcije. Večinoma je šlo za starostno omejitev U-12, od leta 2019 naprej pa bo turnir za selekcijo U-14.

Člansko moštvo NK Bravo

5 Nogometni klub Brinje Grosuplje

Ob Grosupeljščici 19, 1290 Grosuplje
E-naslov: info@nkbrinje.si
Spletna stran kluba: www.nkbrinje.si
Telefonska št.: 041 686 080
Leto ustanovitve: 2003
Predsednik: Andraž Zrnec

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

NK Brinje Grosuplje skrbi za razvoj nogometa v občini Grosuplje in širše. Udeležuje se tekmovanj pod okriljem Nogometne zveze Slovenije in Medobčinske nogometne zveze Ljubljana. Vse mladinske tekmovalne selekcije so vključene v tekmovanja v 1. ali 2. državni ligi. Članska ekipa tekmuje v 3. slovenski nogometni ligi.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

NK Brinje Grosuplje je bil ustanovljen 03.07.2003 po propadu nogometnega kluba, ki je pred tem deloval v Grosupljem. Vse od ustanovitve dalje je glavna pozornost namenjena popularizaciji nogometa, delu z mladimi in stalnemu napredku.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba:

- Finalist državnega prvenstva v starostni kategoriji starejših dečkov U-15 v sezoni 2018/19
- Finalist Mednarodnega turnirja Gallini word cup 2019
- Uvrstitev članske ekipe v 3. SNL

Turnir Grosuplje open, 2005

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

Mednarodni nogometni turnir za mlajše starostne kategorije GROSUPLJE OPEN, ki poteka neprekinjeno, vsako leto, vse od leta 2003.

Finale državnega prvenstva U-15

Gallini World Cup 2019, U-15, 2. mesto

Člansko moštvo NK Brinje

6 Nogometni klub Črni graben

Stari trg 1, 1225 Lukovica
E-naslov: tilen182@gmail.com
Spletna stran kluba: FB: Nogometni klub Črni graben
Telefonska št.: 031 795 634
Leto ustanovitve: 2011
Predsednik: Tilen Strmšek

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Nogometni klub Črni graben je družinski klub, ki deluje v osrčju občine Lukovica in povezuje otroke od Prevoj pa vse do Trojan. Kljub temu, da se klub nahaja v neposredni bližini nekaterih večjih klubov, se v nogometnem klubu Črni graben igra kvaliteten nogomet. V klubu stremimo k temu, da se bo v občini Lukovica nogomet še naprej razvijal.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

V občini Lukovica se je od nekdaj igral kvaliteten nogomet. Davno tega, pred izgradnjo avtocestnega odseka, je imela občina svoje igrišče in zelo kvalitetno nogometno ekipo. Po podrtju igrišča pa je nogomet v občini nekoliko zamrl. Ponovno je začel cveteti leta 2011, z ustanovitvijo nogometnega kluba Črni graben. Od takrat je klub šel skozi kar nekaj preizkušenj in zamenjal 3 predsednike, vendar se je število članov iz leta v leto večalo.

Foto: arhiv kluba

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba:

- Osvojeni pokali mlajših selekcij na turnirjih in zimskih ligah

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

- Vsako letni mednarodni veteranski turnir ob obletnici kluba, poletna nogometna šola med poletnimi počitnicami za otroke vseh starosti.

Dekleta

U-7

U-9

U-12

Foto: arhiv kluba

7 Nogometno društvo Črnuče

Šlandrova 4 b, 1231 Črnuče
E-naslov: info@nd-crnuce.si
Spletna stran kluba: www.nd-crnuce.si
Telefonska št.: 041 870 870
Leto ustanovitve: 1971
Predsednik: Roman Jerebič

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Nogometno društvo Črnuče je klub s 50 letno tradicijo pri vzgoji mladih nogometašev v selekcijah od U-7 do U-19, ima pa tudi uspešne ekipe članov in veteranov. Klub ima več kot 160 registriranih nogometašev in 10 usposobljenih trenerjev z ustreznimi licencami, znanjem in izkušnjami.

Na svojem igrišču v športnem parku Črnuče (Pot k sejmišču) razpolaga s klubskimi prostori in garderobami, v zimskem času pa vadi v ustreznih pokritih prostorih in telovadnicah.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Nogomet ima na Črnučah dolgo tradicijo, saj je tu že v petdesetih letih prejšnjega stoletja obstajal nogometni klub, ki je nastopal v nižjih ligah ter gojil zlasti živahno rivalstvo s sosednjim Jadranom iz Ježice. Leta 1971 je bil nato ustanovljen sedanji klub, ki je svoje domovanje našel na legendarnem igrišču pod pokopališčem ob železniški progi. V času Jugoslavije je klub sprva nastopal v nižjih ljubljanskih ligah, leta 1987 pa se je s tretjim mestom v ljubljanski ligi uvrstil v novo razširjeno regionalno ligo pod okriljem MNZ Ljubljana, v kateri je igral do osamosvojitve.

V začetku devetdesetih let so Črnuče dobile novo upravo s številnimi znanimi imeni na čelu s predsednikom Rajkom Dežmanom. Ta je sestavila zvezdniško zasedbo, v kateri so svoja mesta našli številni odlični ljubljanski igralci, ki so se jim v večjih klubih odpovedali, vodstvo ekipe pa je za krajši čas prevzel celo legendarni Branko Oblak. Rezultat je bil redko viden ekspresen vzpon proti vrhu slovenskega nogometa, saj je klub v zgolj štirih letih napredoval iz pete v drugo ligo, pri čemer je v zadnjih dveh sezonah na več kot 50 tekmah zabeležil zgolj en sam poraz.

Črnuče : Nafta 1996

V drugi ligi 1995/96 so Črnučani morali svoje domače tekme gostiti na Ježici, a jim je kljub temu uspeh odmeven dosežek saj so osvojili izjemno tretje mesto. Uspehu pa so sledile organizacijske in finančne težave, tako da se je bil klub leto pozneje primoran združiti z ježiškim Factorjem.

Črnučani so s člansko zasedbo na novo samostojno pot krenili leta 1998, nato pa so večinoma igrali v ljubljanski ligi, četrtem rangu slovenskega nogometa. V vsej svoji zgodovini so tudi Črnuče ljubljanskemu in slovenskemu nogometu dale številna znana imena na čelu z nekdanjim reprezentantom Džonijem Novakom, ki še vedno živi v svojem domačem kraju.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Osvojitev naslova v 3. SNL 1995
- Tretje mesto v drugi SNL 1996
- Uvrstitev v pokal NZS 1995

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

- Črnuška pomlad

Člansko moštvo ND Črnuče

8 MŠKD Dlan na dlan

Tržaška cesta 81 a, 1370 Logatec
E-naslov: info@dlannadlan.com
Spletna stran kluba: www.dlannadlan.com in www.nk-logatec.si
Telefonska št.: 031 289 869
Leto ustanovitve: 2008
Predsednik: Matjaž Švajncer

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Nogometni klub/šola Dlan Logatec.
Šolanje igranja nogometa na območju Logatca v sklopu športne šole Dlan na Dlan.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Aktivno dogajanje se je, na »stadion Sekirica«, vrnilo leta 2008. V nogometnem klubu/šoli Dlan Logatec smo se odločili, da je propadanja in žalostne podobe »stadiona Sekirica« dovolj. Z zagrizenim delom so se stvari odvijale zelo hitro. Koča je pričela dobivati svojo novo podobo, igrišče je vstalo od mrtvih in otroški smeh je ponovno napolnil garderobe ob igrišču. Vse skupaj se je leta 2008 pričelo znova. Postavljeni so bili zdravi temelji nogometnega kluba/šole Dlan Logatec, ki je začela vzgajati mlade nogometaše in nastopati v tekmovanju. Danes je slika, kljub kratkemu obdobju, videti lepša. Sadovi dobrega in načrtnega dela se poznajo. Napredek je očiten in daje vsem nogometnim navdušencem, ki želijo gledati in igrati nogomet v Logatcu, še več energije in zadovoljstva, za še boljši jutri. V sezoni 2012/13, so vse ekipe starosti do 15 let, prvič v zgodovini nogometa v Logatcu, nastopale v tekmovanju NZS/Medobčinske nogometne zveze Ljubljana. V vseh ekipah je danes aktivnih 120 nogometašev. Skupaj z nogometaši v sklopu interesne dejavnosti na OŠ Tabor in OŠ 8 talcev pa se število aktivnih otrok povzpne na 200. Osnovni cilj in poslanstvo NK/NŠ Dlan Logatec je šolanje igranja nogometa vsakega posameznika in ne selekcijski proces. Na treningih in tekmah sodelujejo vsi nogometaši. Glavno vodilo je celostni biopsihosocialni razvoj posameznika na osnovi in s pomočjo polne vključenosti v proces šolanja. V sezoni 2018/19 je v uradnem prvenstvu tekmovalo 7 ekip. Ekipe od U-7 do U-15 so ponovno nastopale v rednem tekmovanju MNZ LJ v sklopu NZS. Mladinska ekipa U-19 je igrala v 1. SFL – zahod. Članska ekipa je igrala v 2. SFL.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Šolanje igranja nogometa za vsakogar
- Pedagoško delo z vsakim posameznikom, ki želi igrati nogomet
- Omogočiti in ponuditi igranje na prvenstvenih tekmah vsakomur ne glede na »nogometno znanje«. 100-odstotna vključenost

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

- Aktiven dan z Dlan na Dlan
- Nogometni turnir Dlan Logatec
- Festival LogaLajf

Foto: arhiv kluba

9 Športno društvo Dob

Ljubljanska cesta 33, 1233 Dob pri Domžalah
E-naslov: nk.dob@siol.net
Spletna stran kluba: www.nkdob.si
Telefonska št.: 01 721 52 36
Leto ustanovitve: 1962
Predsednik: Bojan Gasior
Direktor – sekretar: Marjan Cerar

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Nogometni klub Dob, ki zaradi sponzorskih razlogov tekmuje pod imenom Nogometni Klub Roltek Dob, krajše NK Dob, je klub iz občine Domžale, natančneje iz Doba. Svoje tekme igrajo na igrišču v Športnem parku Dob pri Domžalah. Ekipa temelji na domačih igralcih, saj vsako leto vključijo v člansko moštvo mladince iz svoje lastne mladinske šole nogometa.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

TVD PARTIZAN IN NOGOMETNA SEKCIJA DOB (1952–1993)
Takoj po 2. svetovni vojni oblast ni dopuščala ustanavljanje društev, zato so se športne in kulturne dejavnosti odvijale le v sklopu političnih organizacij. Dobska športa sekcija je tako že leta 1947 na Videmškovem dvorišču pripravila velik telovadni nastop. 60 športnikov je telovadilo v Videmškovi dvorani, kjer so pred vojno telovadili Sokoli. Leta 1952 je bil ustanovljen TVD Partizan. V sklopu društva je poleg atletske (tek, met krogle, orodna telovadba, proste vaje), šahovske in strelske sekcije, delovala tudi Nogometna sekcija Dob, predhodnica NK Dob, ustanovljena je bila leta 1960. TVD Partizan DOB je obstajal do 8. oktobra 1993. Prvo uradno tekmo so Dobljani pod imenom TVD Partizan leta 1961, eden tistih, ki se teh dogodkov zelo rad spominja, je tudi Janez Grandovec, starosta dobskega nogometa in dobitnik ZLATEGA PRIZNANJA Nogometne zveze Slovenije (NZS) za dolgoletno delo v nogometu. Le tega je prejel leta 2016 skupaj z g. Aleksandrom Sašem Kavčičem, obema pa je zlati priznanji NZS podelil Aleksander Čeferin, takratni predsednik NZS, zdaj pa predsednik Evropske nogometne zveze (UEFA). 8. oktobra 1993 se iz TVD PARTIZAN NK DOB PREIMENUJE V ŠPORTNO DRUŠTVO DOB(ŠD DOB), ki ga, kot takega poznamo še danes in uradno tudi deluje pod tem imenom. Prvi predsednik Športnega društva Dob je bil Pavle Orehek. V ŠD DOB poleg nogometne, delujejo tudi balinarska, kolesarska, teniška in šahovska sekcija. Širši javnosti je sicer bolj poznan pod imenom NK DOB oz. NK ROLTEK DOB (zaradi sponzorskih razlogov).

Klubska stavba nekoč, takrat še pod imenom TVD Partizan Dob

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Člani: 2. SLOVENSKA NOGOMETNA LIGA (2. SNL)
- Prvaki (1): 2013/14
- Podprvaki (2): 2011/12, 2012/13, 2016/17
- Slovenska Tretja liga (3. SNL)
- Podprvaki (1) 2009/10
- Pokal MNZ Ljubljana
- Zmagovalci (2): 2009/10, 2015/16
- Finalisti (1): 2013/14
- U-13 in U-15 NK ROLTEK DOB: Prvaki 2. lige MNZ Ljubljana
- U-17 in U-19 NK ROLTEK DOB : Dvakrat zapored 1. mesto v ferpleju

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba:

- Turnir v malem nogometu za
- POKAL KRAJEVNE SKUPNOSTI DOB PRI DOMŽALAH
- V sklopu ŠD Dob sodelovanje pri organizaciji krajevnega praznika, organizacija balinarskega in šahovskega turnirja.
- Vsako letno sodelovanje otroške in mladinske nogometne šole NK Roltek Dob v sklopu projekta ŠPORT MLADIH NLB in humanitarno--vzgojnih projektih, obiskovanje vrtcev, šol.
- Zimske priprave, 5 dni, Rovinj, Hrvaška
- Poletne priprave, 3 dni, Kope Slovenija
- Poletni rafting, člani, tradicionalni teambuilding, člani, Slovenija
- Osnovna šola Dob na obisku
- Zaključek sezone za vse selekcije

Velja pa omeniti še eno priznanje in sicer BRONASTO PLAKETO Medobčinske Nogometne Zveze Ljubljana, ki jo je prejel NK Roltek Dob oz. ŠD Dob za svoj prispevek razvoja nogometa v regiji. Priznanje je bilo podeljeno na 47. redni skupščini MNZ Ljubljana, ki je potekala v Ljubljani.

Foto: arhiv kluba

Člansko moštvo
NK Roltek Dob

10 Futsal klub Dobrepolje

Videm 34, 1312 Dobrepolje
E-naslov: fsk.dobrepolje@gmail.com
Spletna stran kluba: FB: https://www.facebook.com/Fskdobrepolje/
https://futsalklub-dobrepolje.com/
Telefonska št.: 031 536 121
Leto ustanovitve: 2010
Predsednik: Jure Žnidaršič
Direktor – sekretar: Bojan Novak

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Futsal klub Dobrepolje deluje od leta 2010. Z delovanjem kluba želimo zagotoviti pogoje za razvoj tekmovalnega športa v dobrepoljski in struški dolini in omogočiti mladim, da se v okviru nogometnih in drugih športnih dejavnosti organizirano družijo, trenirajo, tekmujejo in s tem koristno izrabljajo svoj prosti čas in razvijajo svoje potenciale. V klubu delujejo selekcije od U-7 do U-19 ter članska ekipa (2. SFL).

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Futsal klub Dobrepolje je bil ustanovljen 22. marca 2010. Torej gre še za precej mlad klub, ki je v sezoni 2010/11 šele prvič nastopal v tekmovanjih pod tem imenom. Žal klub nima svoje športne dvorane, zato so ekipe vse sezone (do vključno 2018/19) domače tekme igrale v sosednji občini Velike Lašče.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Naslov državnih prvakov U-17 v sezoni 2015/16
- 4. mesto v 2. slovenska futsal ligi v sezoni 2014/15
- 2. mesto v 1. slovenska futsal ligi do 13 let: v sezoni 2012/13

Foto: arhiv kluba

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

Vsako leto ob koncu sezone pripravimo enodnevno druženje igralcev, staršev, trenerjev in prostovoljcev. Staršem predstavimo igralne dosežke selekcij, odigramo nekaj prijateljskih tekem in se poveselimo.
Zadnja leta v septembru redno organiziramo 4-dnevne priprave za selekcije od U-13 do U-19.Ob večjih športnih dogodkih (npr. evropsko prvenstvo v futsalu) organiziramo skupinski ogled tekem. Ponosni smo na to, da se na domačih tekmah članske ekipe zbere tudi več kot 100 gledalcev, čeprav tekme igramo v sosednji občini Velike Lašče. Verjamemo, da je to velik potencial za naslednje sezone, ko bomo tekme igrali v novo zgrajeni športni dvorani v našem kraju.
Tako kot po tekmovalni plati si želimo biti uspešni tudi po organizacijski. Zato tudi organizaciji tekem posvečamo veliko pozornost.

Foto: arhiv kluba

11 Nogometni klub Dol

Zaboršt pri Dolu 90, 1262 Dol pri Ljubljani
E-naslov: info@nk-dol.si
Spletna stran kluba: www.nk-dol.si
Telefonska št.:
Leto ustanovitve: 1995
Predsednik: Marjan Ferk

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Ustanovni sestanek oziroma skupščina NK Dol je bila 20. 12. 1995 v prostorih OŠ Dol pri Ljubljani, od takrat je NK Dol registriran kot športno društvo in sicer pod polnim imenom Nogometni klub Dol. Travnato igrišče na Korantu se je urejalo že pred uradno ustanovitvijo kluba, vendar so bili v začetku pogoji za igranje nogometa zelo slabi saj garderob takrat še ni bilo, igrišče pa je bilo podobno pašniku. Do leta 1995 je le nekaj zagnanih Dolanov urejalo nogometno igrišče na Korantu, po letu 1995 pa se je s pomočjo občine Dol pri Ljubljani in v sodelovanju s Turističnim društvom Dol pričelo načrtno urejanje in nato v poznejših letih tudi skupna gradnja sedanjega objekta NK Dol in TD Dol. Z novogradnjo je NK Dol pridobil ustrezne prostore z garderobami za izvajanje svoje dejavnosti oziroma poslanstva. Sedanji prostori NK Dol so bili zgrajeni do leta 2002 vendar je potrebno še veliko postoriti, da bodo vsi prostori dokončani. Naselje Dol pri Ljubljani je precej majhen kraj, ki leži ob cesti Ljubljana–Šentjakob–Litija, le nekaj kilometrov iz Ljubljane in spada pod občino Dol pri Ljubljani.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Nogometni klub Dol danes šteje prek 200 članov. V klubu delujejo 5 selekcij. Sekcija mladih (U-8, U-9, U-10, U-11, U-13) in selekcija članov ter rekreacijske selekcije. To pomeni, da ima nogometaš v Dolu vse pogoje za odličen razvoj. Poleg glavnega igrišča, ki se nahaja na RC Korant, pa bi nujno potrebovali še pomožno igrišče, saj bi na ta način razbremenili glavno igrišče, katero je zdaj preobremenjeno in seveda izboljšali same pogoje za treninge. V letnem času oziroma tekmovalni sezoni, ki poteka od meseca aprila do novembra nogometaši vadijo in igrajo prvenstvene tekme na nogometnem igrišču ŠRC Korant. Trenin-

Selekcija članov NK Dol : NK Olimpija (legende)

gi potekajo v terminih, ki se določijo z letnim planom dela in so objavljeni na spletni strani pod informacijami. V zimskem času je organizirana vadba v telovadnici Osnovne šole Janka Modra Dol pri Ljubljani, kar je posledica našega odličnega sodelovanja. Občina Dol pri Ljubljani, ki je nastala leta 1994 je veliko pripomogla pri hitrejšem razvoju nogometa v Dolu, saj je veliko pomagala pri gradnji novih prostorov NK Dol na Korantu. Nadaljnja pomoč Občine Dol pri Ljubljani pa bo nujno potrebna tudi v prihodnosti, saj je potrebno še veliko postoriti na samem nogometnem igrišču in neposredni okolici (ureditev travnate površine, pomožno igrišče). V dejavnosti kluba vključiti čim več mladih in na ta način povečati število igralcev, katere bomo vključili v sisteme tekmovanja v okviru MNZ Ljubljana. V letu 2015 smo praznovali 20 let obstoja kluba pod sedanjim imenom. Zastavili smo delo z mladimi zato upamo, da bomo naslednje okrogle obletnice praznovali s še večjim številom članov. Zadnja leta že tradicionalno v mesecih junij in avgust potekajo nogometni tabori na Korantu pod strokovnim vodstvom trenerjev s predpisano nogometno izobrazbo. S tem so tudi mlajši nogometaši dobili velik zagon in vzpodbudo za naprej, tako, da bi jih v bližnji prihodnosti približali mladinskemu in tudi članskemu nogometu, ki naj bi v prihodnosti slonel prav na domačih igralcih. V klubu se zavedamo, da smo si zastavili pogumne cilje glede na našo majhnost, vendar jih bomo z močno voljo in našo pozitivno energijo tudi dosegli.

Foto: arhiv kluba

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- 1. mesto mladinske ekipe v drugi MNZL
- 3. mesto kadetske ekipe v prvi MNZL
- 1. mesto ferplej članske in mladinske ekipe

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

- Zaključni turnir v počastitev dneva državnosti
- Zaključni turnir v počastitev dneva enotnosti in samostojnosti
- Malonogometni turnir v počastitev občinskega praznika Občine Dol pri Ljubljani

12 Nogometni klub Dolomiti Dobrova

Cesta dveh potokov 2, 1356 Dobrova
E-naslov: info@dolomiti.si
Spletna stran kluba: https://www.facebook.com/NkDolomitiDobrovaSlovenia/
Telefonska št.: 031 648 388
Leto ustanovitve: 1977
Predsednik: Marko Mikelj

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

NK Dolomiti Dobrova je nogometni klub, ki deluje na robu ljubljanske kotline v vasici Gabrje, v občini Dobrova Polhov Gradec.
Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba
NK Dolomiti Dobrova deluje v okviru Športnega društva Dobrova. Klub je ustanovljen v Polhograjski dolini leta 1976, uradno pa registriran leto zatem. V klubu imamo poslanstvo razvijati nogomet za mlade in jih učiti športnega življenja in človeških vrednot.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Uvrstitev starejših dečkov v 1. Slovensko ligo
- Zmaga na kvalifikacijskem turnirju za Cordial Cup v Radomljah
- Izvrstna igra mlajših dečkov na Cordial Cupu
- Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba:
- Poletni kamp za najmlajše nogometaše prve dva tedna poletnih počitnic
- Dnevi Dolomitov, turnir v junij

Foto: arhiv kluba

13 Nogometni klub Domžale

Kopališka 4, 1230 Domžale
E-naslov: info@nkdomzale.si
Spletna stran kluba:
Facebook: NK Domžale/Twitter & Instagram: @nkdomzale
Telefonska št.: 01 722 65 50
Leto ustanovitve: 1920
Predsednik: Stane Oražem
Poslovno finančna direktorica: Tina Jeklic

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Nogometni klub Domžale velja za enega najuspešnejših klubov v Sloveniji, saj se ponaša z dolgoletno tradicijo delovanja, v katerem je klub zabeležil številne odmevne rezultate. Klub se konstantno uvršča na najvišja mesta v slovenski nogometni ligi, hkrati pa domžalske in slovenske barve uspešno zastopa tudi na mednarodnem področju. V klubu velik poudarek dajejo tudi delu z mladimi nogometaši, ki so, kot poudarjajo v klubu, njihov največji motiv.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Nogometni klub Domžale je bil ustanovljen leta 1920 in se ponaša z bogato tradicijo. Čeprav slovensko nogometno zgodovino soustvarja že skoraj 100 let, je največje uspehe dosegel v zadnjih desetih letih. Temelji za naskok na vrh slovenskega nogometa so bili postavljeni leta 2002, ko je predsednik Stane Oražem poskrbel za popolno reorganizacijo kluba, ki še danes velja za enega najbolje organiziranih na sončni strani Alp. Leta 2005 so se Domžale prvič predstavile nogometni Evropi in se nemudoma spopadle z nemškim velikanom Stuttgartom, ki je ob Kamniški Bistrici doživel poraz z 0 : 1. Še danes je to ena večjih zmag slovenskih klubov v Evropi, tudi v lanski sezoni pa nam je uspelo nekaj podobnega. Dosegli smo namreč zgodovinsko uvrstitev v 4. krog kvalifikacij za evropsko ligo, na poti do tja pa izločili tudi nemškega prvoligaša Freiburg, na koncu pa se več kot spodobno zoperstavili francoskemu velikanu Marseillu. V naši bogati zgodovini smo se veselili kar nekaj lepih uspehov. Dvakrat smo osvojili naslov državnega prvaka Slovenije, prav tako dvakrat smo bili najboljši tudi v Pokalu Slovenije, kjer smo se nazadnje veselili junija 2017. Še dve lovoriki smo dodali v Superpokalu Slovenije, tako da se lahko pohvalimo z nazivom tretjega najtrofejnejšega kluba v Sloveniji. V Nogometnem klubu Domžale smo izjemno ponosni tudi na delo z mladimi. Naš Mladinski nogometni center velja za najboljšega v državi, še dodatna nadgradnja dela z mladimi pa je prišla v lanskem letu, ko je svoja vrata odprla Akademija Nogometnega kluba Domžale. Slednja velja za edinstven projekt za razvoj mladih nogometašev v Sloveniji. Gre za nadgradnjo Mladinskega nogometnega centra našega kluba, v katerem deluje skoraj 300 otrok iz Domžal in širše okolice. Nad njimi bdi 22 strokovno in pedagoško usmerjenih trenerjev, pod vodstvom katerih je zraslo precej nogometašev, ki danes že

uspešno branijo barve nekaterih evropskih velikanov (Jan Repas, Jon Gorenc Stanković, Haris Vučkić, Dejan Lazarević ...).

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Dvakratni državni prvaki Slovenije
- Dvakratni pokalni zmagovalci Slovenije
- Udeleženci 4. kroga kvalifikacij za evropsko ligo
- Dvakratni zmagovalci superpokala Slovenije

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

- Redni ligaški in pokalni dvoboji v 1. slovenski nogometni ligi
- Dvoboji v evropskih pokalih

Člansko moštvo NK Domžale

14 Nogometni klub Dragomer

Na grivi 5, Dragomer
E-naslov: nkdragomer@gmail.com
Spletna stran kluba: www.nkdragomer.si
Telefonska št.: 041 336 900
Leto ustanovitve: 2007
Predsednik: Rok Korošec
Sekretar: Bojan Novakovič

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Smo novo ustanovljeni nogometni klub v letu 2007 v novo ustanovljeni občini Log - Dragomer, ki leži na severnem delu Ljubljanskega barja. Zaradi same povezave z »marostom« je naš zaščitni znak na klubskem grbu žaba. Ker je žaba koristna žival vemo oziroma upamo, da smo z ustanovitvijo nogometnega kluba NK Dragomer tudi mi naredili nekaj koristnega za kraj, družbo in predvsem mladino. Nogometno igrišče se nahaja v športnem parku na Logu pri Brezovici, za trgovino Mercator. Čeprav smo novo ustanovljeni klub nam vseeno ni bilo potrebno zgraditi igrišča in druge pripadajoče infrastrukture, kajti vse to je tu že bilo, a v zelo slabem stanju. Za kaj takšnega pa potrebuješ nekoga, ki ima idejo, znanje, voljo in pogum, da to spelje. Ljubezen do tega in vztrajnost sta sama po sebi umevna.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Foto: arhiv kluba

Na lokaciji današnjega igrišča se je namreč nogomet igral že v 70. letih prejšnjega stoletja, toda sami začetki dragomerškega nogometa segajo celo v 60. leta prejšnjega stoletja. Takratni mladci so se začeli združevati in igrati nogomet na igrišču pod Strmco v neposredni bližini kjer danes stoji OŠ Log - Dragomer. Poleg igranja nogometa so igrali tudi odbojko in se šli atlete, kajti okoli igrišča je bila atletska steza. Fantje zbrani od Brezovice, Lukovice, Dragomera do Loga so najprej merili moči med seboj potem pa tudi že proti klubom kot so bili Vrhnika, Borovnica ... Na začetku je bilo vse skupaj bolj ljubiteljsko, s časoma pa so se vse bolje in bolje organizirali in plod vse boljše organiziranosti, je bila tudi ustanovitev nogometne sekcije. V tem obdobju 70. let se začne tudi prvi večji razvoj teh krajev v smislu vse večje poselitve in prebivalstvo se je kaj hitro povečalo. S tem pa se je povečala tudi potreba po drugih športnih panogah in tako pride leta 1976 na pobudo

takratnega predsednika Mira Zorca in vodje nogometne sekcije Slavca Suhadolnika do ustanovitve ŠD Dragomer - Lukovica v sklopu katerega so delovale še šahovska, smučarska in odbojkarska sekcija. Tistega leta začne članska nogometna sekcija tekmovati v notranjski ligi. Prva leta so minila brez vidnejših rezultatov, toda že v sezoni 1978/79 jim je uspelo osvojiti prvo mesto. Zatem se je selekcija uvrstila v takratno ljubljansko B-ligo in po zmagi v tej ligi je sledila uvrstitev v A-ligo, kjer je uspešno igrala do leta 1981. Tisto leto je bila ustanovljena občinska nogometna zveza Vrhnika, v kateri je naša selekcija prav tako igrala vidno vlogo ter v letih 1982, 1983 in 1984 zmagala. Da se je že takrat v naši sredini dobro delalo priča dejstvo, da so k nam na prijateljske tekme prihajali klubi kot so bili Olimpija (takratna 1. jugoslovanska liga), Slovan, Slavija, Krim, Piran, itd. Ekipa je od samega začetka tekmovala tudi za pokal »Maršala Tita«. Vse bolje in sistemsko se je delalo tudi z mladimi in v letu 1983 začnejo v ljubljanski nogometni zvezi tekmovati tudi pionirji in kadeti (vodil jih je Mitja Žniderič), med katerimi sta bila takrat dva celo slovenska reprezentanta (Sebastjan Kačič in Robert Novak), kar je za tako majhen klub kot je bil NK Dragomer izreden uspeh. Klub je pod vodstvom g. Vojka Setnikarja potem bolj ali manj uspešno deloval do sredine 90., ko je prišlo zaradi različnih dejavnikov, do združitve z sosednim klubom NK Dren in tako se je kompletna ekipa NK Dragomer preselila na Drenov grič. Klub je tekmoval pod imenom NK Dren Dragomer. Medtem pa je naše igrišče počasi tonilo v pozabo. Pozimi 2007 pa se je zbrala skupina isto mislečih ljubiteljev okroglega usnja in začela naglas razmišljati o ponovni ustanovitvi NK Dragomer. Čeprav je bilo igrišče z objektom vred v zelo slabem stanju, ni nihče niti za trenutek podvomil o njegovem ponovnem oživetju. Od razmišljanj do začetka uresničevanja ideje je prišlo kaj hitro in tako je bila na pobudo petih iniciatorjev sklicana ustanovna skupščina, na kateri se je 22. 3. 2007 v prostorih Doma krajanov zbralo še 11 isto mislečih ljubiteljev nogometa, ki so soglasno sprejeli temeljni akt oziroma statut in s tem dejanjem ustanovili NK Dragomer. Potem pa je bilo treba pljuniti v roke in veselo na delo v pravem pomenu besede, kajti toliko veselja, dobre volje ob delu in nenazadnje velike želje po ponovni oživitvi športnih površin, se dandanes težko vidi. Najprej se je pričelo z sečnjo precej zaraščene okolice igrišča in urejanjem same travnate površine. Po čiščenju okolice je prišla na vrsto izgradnja sistema odvodnjavanja zaradi same zaščite igrišča pred vdorom vode iz višje ležečega terena. Da stvar funkcionira, je bilo vidno letos jeseni, ko igrišče ni poplavilo niti ob večdnevnem močnem deževju. Sledil je priklop na vodovodno omrežje, pri čemer je bilo potrebno položiti cevi od objekta do ceste Dolomitskega odreda in obnova športnega objekta, ki je bila dejansko največji zalogaj. Treba je bilo obnoviti streho in fasado. Strojne in elektro instalacije so skoraj v celoti nove. V zgornjem nadstropju je praktično vse urejeno na novo od stropov do keramičnih tal, tako da so zdaj v funkciji uporabe sejna soba, delegatska soba in sodniška soba s kopalnico. V spodnji etaži sta obnovljeni garderobi in kopalnici za domače in gostujoče nogometaše ter dva toaletna prostora. Tudi okolica objekta je že delno sanirana. Vse to nam je uspelo tudi ob pomoči naših prijateljev obrtnikov in podjetnikov, ki jim ni vseeno kaj se dogaja v špor-

tnem parku na Logu. Ker vsako tekmovanje v okviru nogometnih zvez zahteva določene minimalne pogoje, smo jih morali zagotoviti tudi mi in to nam je v manj kot pol leta tudi uspelo. Ta projekt oživitve nogometnega kluba NK Dragomer in z njim tudi športnega parka na Logu je terjal ogromno število delovnih ur, sestankov, odrekanj, neprespanih noči, veliko prevožene kilometrov vendar je bil ves trud poplačan. Že na prvi tekmi naše članske ekipe je igralce prišlo bodriti prek 150 naših občanov in občank. Takrat smo se zavedali, kaj nam je uspelo narediti v zelo kratkem obdobju. Poleg članske ekipe, največ pozornosti posvečamo sistematičnemu delu z mlajšimi. Leta 2014 smo začeli sodelovati s sosednjim klubom NK Dolomiti, kar nam je omogočilo, da smo formirali vse selekcije od U-7 do U-19. V letu 2016 smo uspešno kandidirali na razpisu Fundacije za šport in pridobili igrišče z umetno travo v izmeri 40 m x 20 m, kar omogoča članom, da se trenira in rekreira celo leto. Leta 2018 smo uredili še dodatno pomožno igrišče. V klubu se zavedamo, da so danes potrebe in zahteve sodobnega človeka na vseh segmentih življenja pač drugačne kot pred 30. leti, zato se trudimo zagotoviti kolikor se le da dobre pogoje za učenje in treniranje nogometa za vse naše člane. Zelo dobro sodelujemo tako z Občino Log - Dragomer kot tudi z OŠ Log - Dragomer in želimo, da bo to sodelovanje še močnejše, s tem pa lahko seveda pričakujemo še boljše pogoje za treniranje. Navsezadnje gre zato, da vsi skupaj zagotovimo našim otrokom čim več kakovostnih športnih površin, namenjenih treniranju ali pa samo preživljanju njihovega prostega časa v našem domačem okolju z domačimi vrstniki in trenerji. Tudi naš klub si v prihodnje želi napredovati zato vabimo vse, ki so kakorkoli pripravljeni pomagati, da se nam pridružijo. Naša vrata so vedno odprta.

NK Dragomer – člani

15 Športno društvo Dren Drenov Grič - Lesno Brdo

Drenov Grič 25
E-naslov: jelovsek.janez@gmail.com
Spletna stran kluba: www.nkdragomer.si
Telefonska št.: 041 207 372
Leto ustanovitve: 1981

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Športno društvo Dren je društvo s statusom nevladne organizacije, ki deluje v javnem interesu in deluje v občini Vrhnika. Kljub temu, da se je društvo nahajalo in se še nahaja v neposredni bližini večjih nogometnih klubov/društev (Vrhnika – NK Usnjar, NK Dragomer, NK Dolomiti) se je na Drenovem Griču igral kvalitetni nogomet. Danes ima Športno društvo Dren za potrebe posameznih športnih panog ustanovljene sekcije. Tako se je nogomet igral pod okriljem nogometne sekcije ŠD Dren. Nogometaši ŠD Dren so takoj od ustanovitve igrali v občinski nogometni ligi in medobčinski nogometni ligi. ŠD Dren je postal tudi članski prvak medobčinske nogometne lige 1987/88 in si zaslužil napredovanje v višji rang tekmovanja, katerega pa ni bil deležen zaradi ambicij takratnega NK Usnjarja, katerega je ŠD Dren premagalo v neposrednem boju za vstop v višji rang tekmovanja. ŠD Dren , nogometna sekcija je do leta 2018 nogometno povezovala otroke tudi sosednjih krajev in občin (Horjul, Vrhnika, Log - Dragomer, Ligojna) V letu 2017 pa je, lahko bi rekli prišlo do odločitve o preregistraciji in s tem prevzema celotnega otroško-mladinskega nogometnega pogona nogometne sekcije ŠD Drena v korist NK Vrhnike. Od takrat se na Drenu igra nogomet rekreativno in ne tekmuje v ligaških prvenstvih. Ponovna vzpostavitev nogometne šole ŠD Dren je predvidena v naslednji sezoni. Prav tako je članska ekipa, sicer združena z NK Dragomerjem, igrala v III. Slovenski nogometni ligi.

Foto: arhiv kluba

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Športno Društvo Dren je bilo uradno ustanovljeno leta 1981 na podlagi sklepa o ustanovitvi športnega društva, takratne mladinske organizacije. Seveda se je v kraju s športom ukvarjalo že pred ustanovitvijo športnega društva. Z ustanovitvijo športnega društva, pa se je v našem kraju k športni dejavnosti pristopilo, ne samo bolj organizirano, marveč tudi bolj strokovno in z več posluha potreb krajanov. Športno društvo Dren je bilo ob ustanovitvi praktično brez društvenih prostorov in športnih

objektov. Članstvo na novo ustanovljenega društva pa je imelo izredno voljo in zagnanost za delo. Tako je društvo najprej od občine Vrhnika pridobilo zapuščeno in zamočvirjeno zemljišče ob stari železniški progi Vrhnika–Ljubljana, v skupni izmeri 12.000 m^2. Z velikim entuziazmom in prostovoljnim delom članov društva, KS in drugih društev v kraju (predvsem PGD) se je pristopilo k obdelavi zemljišča. Najprej je bilo potrebno urediti kanalizacijo, elektriko in vodovod. Hkrati se je pričel graditi klubski objekt z garderobami in manjša večnamenska športna asfaltna ploščad. Za prvo silo se je na vzhodnem robu na obstoječem zamočvirjenem zemljišču zarisalo nogometno igrišče. Do leta 1990 je društvo ob vhodu v športni park izgradilo dvostezno balinišče in dve tenis igrišči z razsvetljavo. Ker je območje športnega parka na zelo močvirnatem zemljišču se je društvo odločilo za prenovo velikega nogometnega igrišča. Izvedena so bila drenažna in nasipna dela. Vse te gradbene dosežke je društvo uspelo urediti s pomočjo domače KS, PGD, občine Vrhnika in takratne ZTKO Vrhnika. Pri prenovi je s podporo sodelovala tudi Medobčinska nogometna zveza Ljubljane. V zadnjem desetletju delovanja je bilo društvo v sodelovanju s KS uspešno na razpisih Fundacije za Šport. Tako je v letu 2015 pridobilo nov večnamenski garderobni objekt in v letu 2017 malonogometno igrišče z umetno travo. V letošnjem letu je pričelo s prenovo klubskega objekta. V športnem parku športnega društva Dren se tako praktično že od leta 1987 odvijajo naslednje športne dejavnosti: nogomet, košarka, balinanje, tenis. Seveda pa je bila gonilna sila razvoje ŠD Dren nogometna sekcija. Z vsemi zgoraj naštetimi dejavnostmi je športno društvo pod okriljem sekcij nastopalo v občinskih, medobčinskih in državnih tekmovanjih. Člani društva in njegova vodstva so od ustanovitve do danes skrbeli, za kakovostni razvoj športne infrastrukture, športne rekreacije in tekmovalnega športa.

Otvoritev športnega parka in nogometnega igrišča

Pregled dejavnosti društva

Športno društvo Dren je že v začetku delovanja v svojem temeljnem aktu za posamezna športna področja ustanovilo sekcije: nogometno, teniško, balinarsko, smučarsko in splošno rekreativno. V letu 2019 je športno društvo izvajalo športne programe na področju nogometa, tenisa, košarke, balinanja in splošne rekreacije (aerobika, namizni tenis, pohodništvo). Nekatere športne programe je izvajalo v sodelovanju z NK Dren - Vrhnika in ŠPORTNIM KLUBOM »2002« Drenov Grič. Športno društvo Dren se je od svoje ustanovitve naprej s svojimi sekcijami redno udeleževala organiziranih občinskih in medobčinskih ligaških tekmovanj v nogometu, balinanju, tenisu in košarki. Posamezni člani in sekcije so se udeleževali tudi turnirskih tekmovanj (košarka, tenis, balinanje). Športno društvo Dren je v sodelovanju z MNZ, TZS in

drugimi zvezami organiziralo več turnirjev v tenisu, balinanju in nogometu. V času Bojana Križaja, Jureta Franka in drugih takratnih asov jugoslovanskega smučanja je društvo dvakrat organiziralo odprto prvenstvo v veleslalomu za pokal »KAUC«. Največji športni dogodek za kraj in društvo je izvedba tradicionalnega prvomajskega teka po mejah KS Drenov Grič–Lesno Brdo, ki smo ga izvedli že 38.
Izpostaviti velja naslednje vidnejše rezultate Športnega društva Dren: v sezoni 1987/88 osvojitev 1. mesta v medobčinski nogometni ligi. Da se je nogometna ekipa uvrstila v medobčinsko nogometno ligo je pred tem morala osvojiti prvo mesto v občinski nogometni ligi. Leta 2000 uvrstitev nogometašev v III. Slovensko ligo. Vidnejše rezultate v MNZL so v svojih kategorijah od leta 2010 do 2018 dosegali mladi nogometaši društva. Športno društvo Dren je v lanskem letu izvedlo programe redne vadbe na področju športne rekreacije v balinanju, tenisu, pohodništvu in košarki ter programe prostočasne športne dejavnosti za osnovnošolce in mladino v namiznem tenisu, tenisu in pohodništvu. Ker so se nogometaši pridružili k NK Dren Vrhniki, društvo ni izvajalo tekmovalnih in prostočasnih programov na področju nogometa za osnovnošolce in mladino. Je pa NK Dren Vrhniki nudilo in še nudi zgledno pripravljene nogometne objekte z uporabo gaderob (igrišči z umetno in naravno travo), tako, da lahko njihovi trenažni procesi potekajo nemoteno naprej.
V letu 2019 je društvo in njegovo vodstvo največ časa, volje, enrgije in finančnih sredstev z izdatno pomočjo KS posvetilo prenovi in obnovi dotrajane večnamenske asfaltne ploščadi in spodnjih prostorov klubskega objekta.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Prvega mesta v MNL v sezoni 1987/88, uvrstitev v III. SNL 2000, večkratni občinski prvaki v članski konkurenci.
- Osvojeni pokali mlajših selekcij na turnirjih in zimskih ligah, osvojitev kot npr. v letu 2014 – U-9 Prvaki svoje skupine 24 tekem – 22 zmag, 1 remi, 1 poraz, Zmagovalci turnirja na Dobrovi za leto starejše,
- U-11 podprvaki Zimske lige pod okriljem MNZ Ljubljana, zmagovalci svoje skupine, 5. mesto na mednarodnem tekmovanju v Domžalah. V letu 2016 U-13

16 Nogometni klub Drenov Grič, Dragomer – Dren

Tržaška c. 9,1360 Vrhnika
E-naslov: barbara.sigulin@mrak.si
Spletna stran kluba: www.facebook.com/FC DD-DREN
Telefonska št.: 040 168 649
Leto ustanovitve: 12. 9. 1999
Predsednik: Marjan Sigulin

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Nogometni klub DD Dren deluje na območju občin Vrhnika, Log Dragomer, Horjul. Organizirani začetki igranja nogometa na tem področju segajo v 70. leta. Takrat se je začel urejati športni park na Drenovem Griču in vzporedno krepila nogometna dejavnost. Mladi fantje so prihajali iz vseh sosednjih vasi, tako da je postal močen center nogometnih privržencev. Vzporedno je sedem zanesenjakov 1973 ustanovilo športno društvo DREN, ki je združevalo 7 sekcij različnih dejavnosti. Takoj po formalni registraciji so nogometaši začeli nastopati v takratni Notranjski ligi in postali tudi prvaki. Začelo se je delati z mladimi, pridružili so se nekateri igralci z našega območja, ki so igrali v drugih športnih sredinah,med njimi dva mladinska slovenska reprezentanta (Kačič, Novak).

Nogomet je doživel silovit razvoj in postal pomemben dejavnik na tem področju. Vedno boljši rezultati, uspešne igre, dobro vodenje, množičnost, sodelovanje s takratno občino Vrhnika, gradbeni posegi na igrišču in spremljajočih objektih so bili osnova za sprejem odločitve. Tako je bilo nujno potrebno ustanoviti klub, ki bo lahko spremljal in razvijal tekmovalno dejavnost. Zgodilo se je v jeseni 1999 in od takrat naprej je klub stalno rasel in se na daljši rok razvijal.

Foto: arhiv kluba

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Dvakrat članski prvaki v ligi MNZ Ljubljana
- Mladinski prvaki v ligi MNZ Ljubljana
- Uvrstitev v tekmovanje slovenske tretje lige (3. SNL)
- Povezovanje in kadrovsko sodelovanje med NK Dragomer, NK Dolomiti, NK Vrhnika.

17 Nogometni klub Dren Vrhnika

Tržaška cesta 9, 1360 Vrhnika
E-naslov: info@nkdren-vrhnika.si
Spletna stran kluba: https://www.nkdren-vrhnika.si/
https://www.facebook.com/NK-Dren-Vrhnika-169318460269162/
Telefonska št.: 040 524 141
Leto ustanovitve: 1973 (1934)
predsednik: Andrej Šega
Sekretarka: Mojca Slak

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Nogometni klub Dren Vrhnika je največji športni kolektiv v občini Vrhnika. S priključitvijo NŠ Dren k NK Vrhnika smo postali številčno velik klub. Pri nas tedensko trenira približno 300 igralcev od 4. leta do članske in tudi veteranske ekipe. Našim igralcem se trudimo nuditi čim boljše pogoje za delo in napredek, kar se nam na koncu obrestuje. Z uvrstitvijo v lige NZS se počasi uveljavljamo tudi na širšem nogometnem zemljevidu Slovenije, nekaj naših igralcev pa je že našlo svoje mesto v največjih klubih v Sloveniji.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Začetki segajo v leto 1934, ko se je skupina možakarjev zbrala v takratni gostilni Pr' Hočevarju in ustanovila NK Vrhnika. Najprej so igrali na prostoru, kjer je zdaj Mercator center, to je tako imenovani Mullayev travnik, pozneje pa so se preselili na Tojnice. Na mesto sedanjega nogometnega igrišča so se preselili v 50. letih prejšnjega stoletja. Navdušenje nad nogometom je naraščalo. Skrb za klub je prevzela tovarna IUV, zato je klub začel nastopati pod imenom Usnjar. Rezultatski vrhunec je bil dosežen leta 1969, ko je ekipa Usnjarja v takratni drugi slovenski ligi osvojila prvo mesto v konkurenci moštev, kot so bili Koper, Vozila, Primorje, Triglav, Domžale, Elan. Takrat so treningi in tekme potekale v veliko skromnejših pogojih kot danes, a navdušenja nad nogometom to ni motilo. V tistem času se je na primer na tekmi s Triglavom zbralo več kot 1.500 gledalcev, kar se danes še na tekmah prve slovenske lige ne dogaja prav pogosto. V 70. letih prejšnjega stoletja se je zamisel o

Foto: arhiv kluba

Foto: arhiv kluba

športnem društvu porodila tudi na Drenovem Griču. Mladi nadobudneži so do takrat igrali nogomet na 'Piškovem snožet', pozneje pa na že takrat opuščenem travniku 'pr' Rus'. Oprema je bila na začetku prepuščena iznajdljivosti posameznikov, vendar so začeli kmalu iskati ustrezno lokacijo za igrišče. Našli so 'nikogaršnjo zemljo', splošno ljudsko premoženje med nekdanjo železniško progo Ljubljana–Vrhnika in novonastalimi gradnjami ob tako imenovani Gasilski ulici. Treba je bilo le še 'skupaj zorati graben' in nastalo je igrišče za še nekaj več kot le mali nogomet. Tudi večni nasprotniki vsega okroglega so se pričeli umirjati, k čemur je največ pripomogla pozitivna energija krajana Mirka Grudna st. Zaradi njegove vloge pri spodbujanja nogometa na Drenovem griču – nogometašem je priskrbel tudi prve drese TIP-TOP (rumeno-modre barve) – se ga je prijel vzdevek 'tehnični direktor'. Leta 1977 je bila ustanovljena Rekreacijska temeljna nogometna zveza s sedežem na Vrhniki, ki je koordinirala delovanje nogometnih ekip cele Notranjske. V notranjski ligi so takrat nastopala moštva: Dragomer, Stara Vrhnika, Cerknica, Usnjar, Borovnica, Rakek, Podpeč in ekipa Notranjske. Leta 1981 je bil Usnjar sprejet v Območno ligo – zahod, kjer je igral z moštvi Bele Krajine, Elana, Jesenic, Kočevja, Litije, Tabora, Vozil, Domžal in Ljubljane. Na Drenovem Griču pa je julija 1981 tudi formalno zaživelo Športno društvo Dren Drenov Grič - Lesno Brdo – s pomenljivim imenom (ki spominja na staroslovenski izrek 'Zdrav kot dren'). Ustanovljene so bile sekcije za posamezne športe (nogomet, košarka, alpsko smučanje, kolesarstvo, šah, balinanje, planinski izleti, namizni tenis in tenis), že na drugi letni skupščini društva pa se je oblikoval tudi gradbeni odbor, ki je skrbel za gradnjo športnih površin in objektov. Po uspešni priglasitvi del pri občinskih upravnih organih, so dela stekla in kmalu je bil zgrajen nov društveni objekt. S prevzemom organizacije praznovanja tedanjega občinskega praznika v letu 1982 je društvo od občine za ta namen dobilo finančno pomoč. S pomočjo teh sredstev je bila poleg zgradbe zgrajena asfaltna ploščad, na kateri sta tako nastali igrišči za košarko in mali nogomet. Športni park so slovesno odprli 9. maja 1984. V naslednjih letih zagnanosti in dobre volje ter številnih ur prostovoljskega dela ni zmanjkalo. Z novim zagonom, pomlajeno zasedbo

Foto: arhiv kluba

uprave in veliko mero pomoči krajanov, krajevne skupnosti in občine, je društvo po vstopu v novo tisočletje povečalo asfaltno ploščad, jo opremilo z razsvetljavo in prenovilo klubske prostore (pisarno in sejno sobo). V letu 2009 je društvo med drugim zgradilo dejansko povsem novo, veliko, travnato, nogometno igrišče, ki predstavlja izjemno pridobitev za kraj, občino in nenazadnje nogomet nasploh. To je tudi eden od temeljev za uspešno nogometno šolo za otroke. Leta 1993 se je na Vrhniki začel igrati tudi ženski nogomet. Ustanovljen je bil namreč Ženski nogometni klub Vrhnika. V svoji prvi sezoni so dekleta osvojila 2. mesto v Ženski nogometni ligi ter naslov pokalnih prvakinj za sezono 1993/94. Po zatonu dolgoletnega glavnega pokrovitelja nogometa na Vrhniki tovarne IUV, se je izgubilo tudi ime Usnjar in klub je spet začel nastopati pod imenom NK Vrhnika. Leta 2012 je bil izveden prvi poskus združevanja nogometnih klubov v občini (Vrhnika in Dren), a takrat neuspešno. V letu 2017 smo dobili za to novo priložnost. Novejša zgodovina se začenja januarja leta 2017, ko se na skupščini nogometnemu klubu Vrhnika priključila nogometna šola Dren. Upamo, da bomo skupaj spisali veliko lepih in odmevnih zgodb.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Uvrstitev v ligo NZS U-15 Zahod
- Uvrstitev v 2. SKL in 2. SML (NZS)
- Združitev dveh klubov, včasih največjih rivalov

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

- Vsakoletni Cankarjev Turnir, ki poteka konec maja
- Poletni nogometni kamp, ki poteka konec avgusta
- Klubske priprave v marcu

Foto: arhiv kluba

18 Športno društvo Extrem

Majnikova ulica 2, 1310 Ribnica
E-naslov: info@sd-extrem.si
Spletna stran kluba: www.sd-extrem.si
Telefonska št.: 041 831 722
Leto ustanovitve: 2001
Predsednik: Klajič Ambrožič Nuška

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Športno društvo Extrem ima sedež v Ribnici, deluje pa na področju 5 občin (Ribnica, Sodražica, Loški Potok, Bloke in Loška dolina) in izvaja vadbo ter tekmovanja v 7 športnih objektih. Glavna športna panoga je futsal, so pa v društvu oblikovane tudi nogometne skupine. Društvo ima prek 200 članov. V vsej svoji zgodovini se lahko pohvali s številnimi uspehi.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Športno društvo Extrem je bilo ustanovljeno leta 2001. Član MNZ Ljubljana je postalo leta 2004, ko je tudi prvič nastopilo na uradnem tekmovanju v 2. slovenski ligi malega nogometa.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba:

- 3-krat prvak 2. slovenske futsal lige (2005, 2007, 2014)
- 5 naslovov državnih prvakov v futsalu v mlajših starostnih kategorijah (kategorija U-18 v letu 2014, kategorija U-17 leta 2008, kategorija U-15 v letih 2011, 2016 ter 2019)

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba:

- Extremov dan

Foto: arhiv kluba

19 Športno društvo nogometni klub Ljubljana Hermes

Milčinskega 2, 1000 Ljubljana
E-naslov: info@nkhermes-ljubljana.si
Spletna stran kluba: http://nkhermes-ljubljana.si
Telefonska št.: 031 254 727
Leto ustanovitve: 2014 (1909)
Predsednik: Fehim Kalabić
Sekretar: Derviš Muzafirović

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Klub se tekmuje v MNZ-liga Ljubljana, nastopa v vseh starostnih kategorija.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Delujemo skozi čas 110 let z različni imeni. Sam klub je ustanovljen leta 1909, trenutna zgodba pa od leta 2014.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Jugoslovanska 2. liga
- Slovenska 1. liga

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

Memorialni turnir »«ROMAN BENGEZ« za mlajše selekcije.

Člansko moštvo NK Hermes

20 Nogometni klub Ihan

Dragarjeva ulica 3, Ihan
E-naslov: info@nkihan.si
Spletna stran kluba: www.nkihan.si; www.facebook.com/NogometniklubIhan/
Telefonska št.: 040 347 717
Leto ustanovitve: 1930
Predsednik: Mihovil Ložar
Sekretar: Žan Peterca

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Nogometni klub Ihan, krajše NK Ihan, lokalni nogometni klub, ki deluje od leta 1930. Klub s svojimi selekcijami tekmuje pod okriljem MNZ Ljubljana.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

NK Ihan je bil ustanovljen leta 1930. Prvo tekmo so sicer odigrali fantje iz Ihan že v letu 1929 proti ekipi Doba. Prva uradna tekma je bila odigrana l. 1932 v Depali vasi (v prilogi fotografija). NK Ihan naj bi po pričevanju starejših članov in po zapiskih, ki obstajajo, v vseh tekmovlanih sezonah nastopal v različnih tekmovanjih s člansko selekcijo. Po 2. sv. vojni je klub nekaj časa nosil naziv Tabor Ihan. V tekmovanjih pod okriljem MNZ Ljubljana smo dosegali različne uspehe, od preboja v 3. SNL Zahod (2005/06 in 2006/07) do igranja v 1. in 2. Ligi MNZ Ljubljana.

Foto: arhiv kluba

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Prvaki regionalne lige MNZ Ljubljana v sezoni 2004/05
- Zmagovalec pokala MNZ Ljubljana v sezoni 2005/06
- 3. mesto v 3. SNL Zahod, sezona 2006/07
- Finale pokala MNZ Ljubljana 1991/92 – tekma v Ljubljani za Bežigradom proti takrat nepremagljivi ekipi SCT Olimpije (poraz 0 : 3)

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

Poletni turnir mladih ... za različne mlade selekcije

Foto: arhiv kluba

21 Nogometno društvo Ilirija 1911

Vodnikova cesta 155, 1000 Ljubljana
E-naslov: info@ndilirija1911.si
Spletna stran kluba: www.ilirija1911.com
Telefonska št.: 040 709 46
Leto ustanovitve: 1911
Predsednik Marjan Dermastja
Direktorja: Rado Razpet in Tone Zidar

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

ND Ilirija s svojo organizacijo in z načinom dela skrbi za vzgojo kakovostnih igralcev v vseh starostnih kategorijah. Tako bistveno pripomoremo k razvoju mladine v našem okolju in sicer z neposrednim vplivom na krepitev telesa in duha, navajanje na življenje v družbi, prijateljstvo, delovne navade, obveznosti in preprečevanje negativnih pojavov, ki jih lahko prinese predvsem odraščajoče življenjsko obdobje. Tako vzgajamo generacije mladih, za kakovostno življenje sposobnih ljudi, ki nam omogočajo kontinuiran razvoj in doseganje vedno visoko postavljenih tekmovalnih ciljev.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

ND Ilirija je najstarejši slovenski nogometni klub. Kmalu po ustanovitvi je Ilirija pričela igrati tudi mednarodne tekme in sicer proti klubom iz Hrvaške (Gradjanski, Concordia) in Češke (Slavija). Prvo nogometno igrišče Ilirije je bilo v parku Tivoli v Ljubljani. Po vojni je Ilirija ustanovila vrsto športnih sekcij in obnovila delovanje nogometnega kluba. Od leta 1920 naprej je bil nogometni klub Ilirija 12 krat prvak Slovenije. Žal je obetavno pot Ilirije l. 1941 prekinila še ena vojna. Leto 1951 štejemo kot leto obuditve delovanja nogometnega kluba Ilirija. Največji uspeh

Člansko moštvo ND Ilirija

po 2. sv. vojni predstavlja osvojitev naslova članskega prvaka Slovenije v sezoni 1970/71. Leta 1971 je Ilirija postala tudi podprvak Jugoslavije. Za klub so igrali številni uspešni nogometaši: Lah, Tavčar, Pirc, Škulj, Ačimovič, Miloševič, Šiljak, Marušič... Člansko moštvo so trenirali številni nogometni trenerji. Naj omenimo nekatere med njimi: Lah, Grintal, Perkovič, Dermastija, Čampa, Lazarevič, Verdenik, Ubavič, Dolenc, Šuštaršič, Jovičevič.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- 1970/71 članski prvak Slovenije
- Leta 1971 članski podprvak Jugoslavije
- Ponovna uvrstitev vseh selekcij v najvišji rang tekmovanja

Foto: arhiv kluba

22 Nogometni klub Interblock

Tesovnikova 54, 1000 Ljubljana
E-naslov: info@nkinterblock
Spletna stran kluba: www.nkinterblock.com
Telefonska št.: 031 706 307
Leto ustanovitve: 1975
Predsednik: Igor Pušnik

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

NK Interblock deluje kot nogometna šola, v kateri je poudarek na pionirskih in mladinskih selekcijah. Klub ima vse selekcije od U8 navzgor do članske ekipe, ki tekmuje na 4. nivoju slovenskega nogometa. Cilj nogometne šole je poleg vzgoje nogometašev predvsem vzgoja mladih osebnosti s poudarkom na pomenu izobraževanja, sodelovanja, ferpleja, kar naj bi rezultiralo v razvoj samozavestnih, zdravih in poštenih posameznikov, ki bodo imeli radi nogomet in šport na splošno, čeprav večina ne bo dosegla ravni profesionalnega igranja nogometa.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Nogometni klub Interblock Ljubljana je bil kot NK Ježica ustanovljen leta 1975. Klub je do konca 90. let prejšnjega stoletja igral v nižjih ligah, leta 1997 pa se je združil s sosednjim NK Črnuče. Dve leti pozneje je pod imenom Factor sledil preboj v drugo slovensko ligo. Factor je po le dveh letih igranja v drugi ligi leta 2006 osvojil drugo mesto in se prvič v zgodovini uvrstil v prvo slovensko ligo. V sezoni 2006/2007 je klub kot edini ljubljanski prvoligaš nastopal v SNL, vanj pa je vstopil tudi poslovnež Joc Pečečnik, ki je na predsedniški funkciji nasledil Matjaža Jakopiča. Klub se je preimenoval v NK Interblock in z ambicioznim projektom vzbudil zanimanje slovenske javnosti. Klub je osvojil tri velike lovorike (2x slovenski pokal in superpokal), v ligaškem tekmovanju pa ni dosegal zastavljenih ciljev. Ob velikih uspehih mladinske šole pa se je počasi podiral ambiciozni projekt članske ekipe. Ob nepreprečljivih rezultatih zvezdniške ekipe in zapletih pri prenovi Centralnega stadiona za Bežigradom je Pečečnik oklestil proračun, občutno pomlajena ekipa pa je po porazu s Triglavom v dodatnih kvalifikacijah izpadla iz 1. slovenske lige. V naslednji sezoni 2010/11 je vodenje članske ekipe prevzel nekdanji slovenski selektor dr. Zdenko Verdenik. Ob uveljavljanju nadarjenih domačih igralcev je ekipa osvojila končno drugo mesto. Kljub temu pa je Pečečnik blokiral vrnitev v prvo ligo, zato je Verdenik odstopil, moštvo pa je ostalo v drugi slovenski ligi. V naslednji sezoni je v skupnem projektu dveh klubov članska ekipa Bravo 1 In-

NK Jadran, ki je na Ježici deloval v 50ih

Foto: arhiv kluba

terblock pod vodstvom Tomaža Petroviča še nastopala v drugi ligi. Po končnem četrtem mestu pa se je končala tudi zgodba članskega moštva. Pečečnik je namreč klub zapustil, novo vodstvo pa je vse moči usmerilo v stabilizacijo in nadaljnji razvoj nogometne šole. Interblock je tako pot nadaljeval brez prve ekipe. V naslednjih letih je tako usmeritev kluba slonela na delu z mladimi, pred začetkom sezone 2015/16 pa je znova zaživela tudi članska ekipa. Z vrnitvijo nekaterih nekdanjih igralcev je moštvo zaigralo v 2. ligi MNZ Ljubljana in začelo s postopnim vračanjem članskega moštva kluba na slovenski nogometni zemljevid. Ekipi se je v prvem letu tekmovanja uspelo uvrstiti v višji rang tekmovanja (Regionalna Ljubljanska liga). Cilj je preboj v 3. SNL in formiranje ekipe U23, v kateri bi igrali fantje, ki končajo mladinsko nogometno šolo in si želijo izpopolnjevati svoje nogometno znanje tudi na članskem nivoju.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba:

- Sezona 2007/08 zmagovalec pokala NZS
- Sezona 2008/09 zmagovalec superpokala NZS
- Sezona 2008/09 zmagovalec pokala NZS

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba:

- Zimska liga U-13
- Turnir Top 8 U-14

Člansko moštvo NK Interblock

23 Klub malega nogometa – Futsal club Ivančna Gorica

Krka 40, 1301 Krka
E-naslov: jozef.gacnik@gmail.com
Spletna stran kluba: /
Telefonska št.: 041 595 701
Leto ustanovitve: 2016
Predsednica: Darja Drobnič Gačnik

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Ljubitelji dvoranskega nogometa – futsala, smo se odločili za ustanovitev kluba, ker želimo omogočiti domačim igralcem oz. igralcem iz bližnje okolice, da se dokažejo tudi v tekmovanjih na državnem nivoju. Smo ambiciozni in omogočamo igralcem treninge z najboljšim trenerskim kadrom, ki ima veliko tudi mednarodnih izkušenj.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Klub FC Ivančna Gorica smo ustanovili leta 2016. V sezoni 2016/2017 smo s člani tekmovali v 2. SFL, nadaljnje sezone pa smo vključili v tekmovalni ritem tudi selekciji U-17 in U-19.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba:

Velja omeniti izreden uspeh, ki je uspel zelo, zelo redkim klubom v Sloveniji in svetu in to je, da smo ob ustanovitvi kluba in prvi vključitvi v državno tekmovanje, natančneje v 2. SFL (sezona 2016/17) s člansko ekipo postali prvaki 2. SFL in si s tem priigrali napredovanje v 1. SFL, kjer smo se tudi dobro držali in obdržali.

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba:

Glede na mladost kluba o kakšni posebni tradiciji ne moremo govoriti. Naj vseeno omenimo, vsakoletno gostovanje na mednarodnem turnirju v Padovi v Italiji, kamor smo vsako leto povabljeni. Ob zaključku sezone pa vsako leto organiziramo piknik.

Foto: arhiv kluba

24 Nogometni klub Ivančna Gorica

Ljubljanska cesta 2 a, 1295 Ivančna Gorica
E-naslov: Nogometna.sola.ivancna.gorica@gmail.com
Spletna stran kluba: /
Telefonska št.: 041 480 615
Leto ustanovitve: 1973
Predsednik: Rafael Koren

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

NK Ivančna Gorica tekmuje z vsemi selekcijami v MNZ Ljubljana.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Začetki NK Livar Ivančna Gorica segajo še v krajevno nogometno ligo, ki je delovala v letih 1970–1972, vključevala pa je nogometaše krajevnih skupnosti.

Nato pa je bilo 15. aprila 1972 na občnem zboru ustanovljeno športno društvo Zvezda Črnelo ... V tem obdobju je krajevna skupnost dobila od Kmetijske zadruge Stična zemljišče za nogometno igrišče, za kar imata največ zaslug gospod Slavko Medved in Franc Kolar. Prvi predstavnik Zvezde je bil gospod Jože Horvat, ki je ob pomoči prizadevnih članov vodil društvo. Poleg nogometne pa je imelo društvo organizirano še jamsko, odbojkarsko in planinsko izletniško sekcijo. Leta 1973 je bil ustanovni občni zbor NK Ivančna Gorica, klub pa je bil registriran pri nogometni podzvezi Ljubljana. Občni zbor je bil 11. junija 1973 v Titovem domu v Ivančni Gorici. Izvolili so novega predsednika NK Ivančna Gorica, ki je postal Ludvik Čampa, za predsednika Izvršnega odbora pa Avguštin Gorec. Treninge je vodil Vodenšek.

Novopečeni nogometni klub je odigral prvo tekmo 18. junija 1973 v Mirni in izgubil s 6 : 11. Šest dni pozneje je bila ob gostovanju ljubljanske Olimpije prva uradna tekma z Ivančno Gorico. Po tekmi so v Titovem domu ustanovili Društvo prijateljev Olimpije. Društvo je bilo tesno povezano z nogometnim klubom, saj so isti ljudje delali v obeh društvih. Za predsednika društva je bil izvoljen gospod Franc Sadar, ki je urejal tudi prijateljske vezi med Ivančno Gorico in Olimpijo. Tako člani kot pionirji so začeli zdaj resno trenirati. Treninge je vodil Janez Vodenšek, dolgoletni igralec Rudarja iz Trbovelj in pozneje tudi trener kluba Šmartno ob Paki. Ivančna Gorica je v letu 1973 nastopala s člansko in dvema pionirskima ekipama. Pionirska ekipa je v ljubljanski dolenjski notranjski ligi osvojila drugo mesto pred Olimpijo, s katero je dvakrat igrala neodločeno. Člani so tekmovali v »ljubljansko-kamniški« dolenjski ligi in zasedli peto mesto, kar je bil tudi uspeh. Trenerju Vodenšku je pri njegovem delu pomagal gospod Anton Švarc. Leta 1976 je bilo tekmovanje v nogometu organizirano po regijah. NK Ivančna Gorica je bil dodeljen v dolenjsko regijo.

Od tretje do prve lige

Trinajstega julija 1984 je bila seja IO NK Livar. V zapisniku se prvič pojavi ime Livar, saj je sponzor kluba postal takratni IMP Livar n.sol.o. iz Ivančne Gorice. Vsa leta so v klubu vzgajali nogometaše, ki so na nogometnih igriščih dosegali vidne uspehe. Grabljevec, Čož, Škrjanc, Klemenčič so sodelovali v pripravah področnih reprezentanc, Janez Škrjanc pa je bil tudi član reprezentance Slovenije in je tekmoval v kadetski in mladinski selekciji Ivančna Gorica - Grosuplje. V obdobju slovenske samostojnosti se je Livar ob prehodu v novo tisočletje »priključil« drugoligaški druščini, največji uspeh v zgodovini kluba pa je z zmago v gosteh nad Bonifiko dosegel v zadnjem krogu druge lige v tekmovalni sezoni 2006/07, saj se je zavihtel na vrh razpredelnice in si priboril vstop v Prvo Ligo Telekom Slovenije. Podvig je uspel izbrancem Branka Vrščaja. Po enem letu tekmovanja v 1. ligi je klub izpadel nazaj v 2. ligo in po še eni sezoni končal v 3. ligi. Razlog je bil največ izguba sponzorja Livarja, ki je občutil posledice recesije.

NK Ivančna Gorica je v tretjeligaški druščini tekmovala do leta 2019. Vsa ta leta je klub bil uvrščen v vrhu 3. SNL, v tem letu pa je po ukinitvi mladinske selekcije zaradi postopka licenciranja članska ekipa premaknjena v 1. MNZ ligo.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba:

- Uvrstitev v 1. slovensko ligo člani
- 2. liga SKL IN SML

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba:

- Dan nogometa Ivančna Gorica

Foto: arhiv kluba

25 Nogometni klub Jevnica

Jevnica 27, 1281 Kresnice
E-naslov: nk.jevnica@gmail.com
Spletna stran kluba: https://nkjevnica.si/
Telefonska št.: 051 312 937
Leto ustanovitve: 1958
Predsednik: Jurij Godec

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Nogometni klub Jevnica je v letu 2018 praznoval 60-letnico svojega delovanja. Klub razpolaga z glavnim in s pomožnim velikim nogometnim igrišče, igriščem z umetno travo ter rokometnim igriščem na asfaltu, ki se nahajajo v Športnorekreacijskem centru v Jevnici. Nogometni klub je skozi vsa obdobja svojega delovanja posvečal veliko skrb mladim rodovom športnikov. Na strokovno delo pri mlajših selekcijah smo še posebej ponosni v zadnjih letih. Danes se lahko pohvalimo, da imamo v nogometne ekipe mlajših selekcij vključenih že več kot 150 igralcev in igralk. Mlajši igralci in igralke prihajajo večinoma iz občine Litija in še 3 okoliških občin. Redno tekmujejo v ligah MNZ Ljubljana. Tekmujejo tudi na turnirjih po Evropi, kjer smo zabeležili tudi nekaj odmevnih rezultatov.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Nogometni klub Jevnica je bil ustanovljen leta 1957 (točnega datuma ni), registriran pa je bil leta 1958. Prva tekma na domačem igrišču je bila odigrana leta 1959 z Jadranom iz Črnuč. Članska ekipa NK Jevnica je igrala v Ljubljanski nogometni podzvezi, od leta 1976 v zasavski ligi, pozneje spet v Medobčinski nogometni ligi Ljubljana ter v sezoni 2016/17 tudi v tretji slovenski nogometni ligi. Poleg v zadnjih letih zelo aktivnih mlajših selekcij je v klubu aktivno delovala in tekmovala v 1. Slovenski ženski nogometni ligi tudi ženska ekipa.

Foto: arhiv kluba

Člansko moštvo
NK Jevnica

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

Med največje tekmovalne uspehe nogometnega kluba štejemo uvrstitev in nastopanje članske ekipe v 3. Slovenski nogometni ligi, v sezoni 2016/17, osvojitev ženskega nogometnega pokala NZS v sezoni 2010/11 ter v zadnjih letih domače in mednarodne uspehe mlajših selekcij.

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

- Večdnevni nogometni tabor za mlajše selekcije, ki ga organiziramo vsako leto ob koncu šolskega leta
- Organizacija in izvedba mednarodnega veteranskega turnirja
- Turnirji za mlajše selekcije

26 Nogometni klub Jezero Medvode

Medvoška cesta 9, 1215 Medvode
E-naslov: jezero.medvode@t-2.net
Spletna stran kluba: https://www.facebook.com/groups/jezeromedvode/
Telefonska št.: 01 362 34 22
Leto ustanovitve: 1973
Predsednik kluba: Danilo Vuković
Direktor – sekretar: Simon Jurca

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Nogometni klub Jezero Medvode se je v zadnjih letih orientiral predvsem na delo z mladimi, saj smo iz Otroške nogometne šole NK Jezero Medvode pridobili veliko novih mladih igralcev. Razvoj mladinskega nogometa in lastnih kadrov pa bo še naprej ostala vizija kluba v prihodnje. Postati hočemo stabilno društvo, ki bo konstantno prisotno v nogometu. S tem bo klub postal bolj prepoznaven v širšem prostoru, zavezan k visokim standardom na vseh področjih delovanja in težnji k boljši organizaciji kluba.

Članska ekipa NK Medvode v jubilejnem letu s trenerjem prof. Lazarevič Petrom in predsednikom Šimic Božom, ki je osvojila 1. mesto v LNŽ in si pridobila pravico za sodelovanje v kvalifikacijah za OCL (conoj).

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Zgodovina NK Jezero Medvode sega v 50. leta prejšnjega tisočletja, pod zdajšnjim imenom pa nastopa od leta 2001 naprej. Klub je nastal z združitvijo dveh nogometnih klubov – Medvode in Jezero Zbilje. Skozi leta delovanja je klub nastopal v različnih rangih tekmovanja, verjetno največji uspeh kluba pa je nastopanje v 1. SNL na začetku 90. Takrat je klub nastopal pod imenom NK Loka Medvode.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- 1981/82 prvak Ljubljanske Nogometne Zveze (članska ekipa) pod imenom NK Medvode
- 1991/92 igranje v 1. SNL (članska ekipa) pod imenom NK Loka Medvode
- 2002/03 uvrstitev v 3. SNL (članska ekipa) pod imenom NK Jezero Medvode

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba:

- Koksov memorial
- Dvoranski zimski turnir U-11
- Dvoranski zimski turnir U-13

27 Športno društvo nogometni klub Junior

Polhograjska c. 39, 1356 Dobrova
E-naslov: info@sd-junior.si
Telefonska št.: 041 855 866
Predsednik kluba: Janez Bartolj

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

ŠD NK JUNIOR je nogometni klub, namenjen mladim nadobudnim športnikom in s tem namenom izvaja Nogometni krožek Junior, ki se izvaja v vrtcih in okoliških osnovnih šolah.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

ŠD NK JUNIOR je nastal na osnovi ideje, da se okoliškim otrokom in mladini ponudi kakovostno in zdravo preživljanje prostega časa. Tako smo se odločili, da s pomočjo okoliških vrtcev in osnovnih šol ustanovimo organiziramo Nogometni krožek, ki je namenjen predšolskim otrokom in učencem prve triade osnovni šol. Nogometni krožek Junior je svojo pot pričel na Osnovni šoli Dobrova, ker pa je dober program in delo naših strokovno usposobljenih vaditeljev pokazalo veliko zanimanje otrok za vpis v krožek, smo le tega uvedli tudi na drugih šolah in vrtcih: OŠ POLHOV GRADEC, OŠ HORJU, OŠ BREZOVICA, OŠ NOTRANJE GORICE. Vadba poteka v telovadnicah omenjenih šol in zelo smo veseli odličnega sodelovanja s šolskimi delavci. Vsako leto v okviru Nogometnega krožka Junior vadi 150–200 otrok, starih 4–9 let.

ŠD NK JUNIOR sodeluje z NK DOLOMITI in tako otroci od 10. leta dalje nadaljujejo vadbo nogometna v okviru omenjenega kluba.

NK Dolomiti in ŠD NK Junior

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

Poslanstvo kluba je čim več otrok navdušiti za šport, jim nuditi kakovostne vadbene pogoje in z nogometom pomagati k zdravemu načinu življenja. Največji uspeh kluba in vseh vaditeljev je, da vsako leto v okviru Nogometnega krožka Junior vadi veliko število predšolskih otrok in osnovnošolcev.

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba:

Vsako leto klub organizira počitniške Nogometne kampe, ki potekajo v času zimskih in poletnih počitnic. Ker vadba poteka ločeno na osnovnih šola, poskrbimo tudi za spoznavanje otrok iz vseh sodelujočih šol in vrtcev, zato med šolskim letom organiziramo Igralne dni, kjer se srečujejo vsi otroci, ki obiskujejo Nogometni krožek. Igralni dnevi potekajo na zunanjih nogometnih igriščih Gabrje.

Foto: arhiv kluba

28 Nogometni klub Kamnik

Cankarjeva cesta 23, 1241 Kamnik
E-naslov: info@nk-kamnik.si
Spletna stran kluba: Facebook: Nogometni klub Kamnik, Instagram: nkkamnik
Telefonska št.: 070 849 454
Leto ustanovitve: 1920
Predsednik: Tomaž Mencinger
Sekretar: Denis Agović

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

V klubu je trenutno aktivnih več kot 200 igralcev, ki tekmujejo v desetih selekcijah otroških in mladinskih lig pod okriljem Medobčinske Nogometne zveze Ljubljana. Poleg tekmovalnih selekcij imamo organizirano tudi CICI vadbo za najmlajše in ne tekmovalno selekcijo otrok starih pod 7 let. Med šolskim letom obenem izvajamo nogometne krožke na osmih osnovnih šolah v Kamniku in okolici. Osnovni namen delovanja kluba je omogočiti otrokom nemoteno in kakovostno vadbo nogometa, ob tem pa z različnimi dobrodelnimi akcijami in projekti poizkušamo biti integralni del širšega lokalnega okolja. V klubu si želimo kakovostnega nogometa, pri čemer pa si zlasti prizadevamo, da športni uspehi naših igralcev temeljijo na športnem duhu, medsebojnem spoštovanju in prijateljstvu, ki otrokom ne pomagajo samo na nogometnem igrišču, ampak obenem oblikujejo njegov značaj, samopodobo in samozavest. Verjamemo, da bomo v naših vrstah vzgojili vrsto odličnih učencev in tekmovalcev, ki bodo posegali po športnih, šolskih in osebnih uspehih.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Poleti leta 1920 na Prohinarjevem travniku – danes tam stoji športna dvorana – je rojen nogomet na Kamniškem, ki so ga v Kamnik prinesli študentje in dijaki.

V takratnem času je bila izbira nogometnih čevljev stvar lastne iznajdljivosti, žoge so bile usnjene ter ščitniki niso bili predpisani – nekateri so uporabljali kartonske ali usnjene. Dresom je bila namenjena posebna pozornost s strani Kamničanov, za uradne barve so izbrali belo ter sinje modro. Drese so po tekmi prali doma; za nabavo dresov in čevljev sta skrbela brata Ivo in Martin Gjurin. Trgovec Klemenčič je po tekmah igralcem primaknil kakšen priboljšek. Omeniti velja tudi kamniške župane, saj so igralcem večkrat namenili pozornost.

Za opremo igrišča so igralci skrbeli sami, vratnice so bile iz žaganih desk, ki jih je pomagal postaviti g. Škof.
Prve tekme so bile medsebojne – Šutna : Mesto, Dijaki : Obrtniki itn.

Konec leta 1920 se je izločila boljša skupina igralcev, sprejeta društvena pravila in ime ŠND Kamnik. Spomladi leta 1921 so že gostili prvega nasprotnika. Aktivnost igralcev je bila v teh letih omejena samo na poletno sezono.

Že takrat je obstajala navada izmenjave klubskih simbolov pred tekmo – kamniški je bil bršljanov venec s pripetim mestnim grbom, izdelanim iz strojenega usnja.

Po županovih vzpodbudah se je klub maja 1928 reorganiziral in si uredil novo igrišče ob živilskem sejmu – na območju, na katerem danes stoji Alprem. Tam so ostali do leta 1940. Prijavili so se v tekmovanje Ljubljanske nogometne zveze in pričeli tekmovati leta 1931.

V tem času se je v okolici pojavilo več novih klubov – v Kamniku NK Enotnost (1928), NK Titan ter večni tekmec kamniškim nogometašem dupliški NK Virtus (1934); v Domžalah NK Disk ter NK Domžale, zatem NK Mengeš in NK Radomlje itn.
V sezoni 1964/65 si je člansko moštvo priborilo uvrstitev v zahodno consko nogometno ligo, kar je dejansko pomenilo 2. slovenski rang. Dve sezoni pozneje je moštvo osvojilo odlično 2. mesto, kar pomeni, da se je uvrstilo med 20 najboljših klubov v Sloveniji. Če vzamemo v poštev, da je takrat na območju Slovenije tekmovalo 220 klubov, je takšna uvrstitev izjemen uspeh. To obdobje poznih sedemdesetih let pomeni kakovostni vrhunec kluba. Nekaj let zatem so posledice administrativnih odločitev ZTKO SRS in zatem Nogometne zveze Slovenije glede obveznih regionalnih in klubskih selekcij povzročile nezaustavljivo razpadanje kluba – pa ne samo kamniškega. Posledice tega so se vlekle še poldrugo desetletje.

Foto: arhiv kluba

Zabeleženo je bilo, da se je na tekmi med Kamnikom in Olimpijo 10. avgusta 1971 v Mekinjah zbralo 2000 gledalcev. Velja tudi omeniti, da so se v mestu in okolici pojavljale ekipe ulic, vasi in trgov – ki so odigravale medsebojne tekme.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Zmagovalci pokala MNZ Ljubljana v sezoni 2011/12
- osvojitev 3. mesta v tretji ligi NZS v sezoni 2011/12

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

Sodelovanje na Kamfest festivalu, na dogodku »Veter v laseh«, ki se vsako leto odvija v Volčjem Potoku, in Mamut cup (nogometni turnir za najmlajše v Kamniku)

29 Nogometni klub Kočevje

Trg Zbora odposlancev 30, 1330 Kočevje
E-naslov: nkkocevje@gmail.com
Spletna stran kluba: /
Telefonska št.: 031 658 895
Leto ustanovitve: 1920
Predsednik: Branko Kverh
Direktor – sekretar: Boštjan Majcen

Pred prvo vojno v času Avstro-Ogrske je v Kočevju delovalo slovensko telovadno društvo »Sokol«, ustanovljeno leta 1910. Pred tem že leta 1885, pa nemško telovadno društvo »Športverain«. Zapisi govore, da so na kočevski gimnaziji že med letoma 1897 in 1917 poleg telovadbe, kolesarili, plavali, igrali nogomet, pozimi drsali in sankali. Z razpadom Avstro-Ogrske leta 1918 je nastala nova država južnih Slovanov – Jugoslavija. Ta čas, to je po prvi vojni, so v okviru Delavsko-izobraževalne zveze Svoboda v posameznih podružnicah nastajala športna društva z imenom Svoboda.

Nogometno moštvo SK Kočevje leta 1934 v sestavi: Viktor Vidovič, Viljem Jonke, Karl Cimer, Polde Čuk, Ivan Talar, Franc Orehek, Lojze Seljak in zadaj: Štefan Rus, Peter Vovk, Julči Koprivšek in Heini.

V letu 1920 je kot povsod po Sloveniji tudi v Kočevju pričelo delovati kulturno društvo Svoboda, ki je gojilo tudi športno dejavnost telovadbo in imelo v svoji sestavi tudi nogomet – klub »Svoboda Kočevje«, Leto 1920 je zato letnica nastanka nogometnega društva – NK Kočevje, katerega ime so navadno isti člani posameznih generacij dopolnjevali, spreminjali zaradi družbenih, političnih, sponzorskih in drugih razlogov. Svoboda Kočevje je že 6. avgusta 1922. leta priredila prvo nogometno tekmo z istoimenskim moštvom Svoboda iz Most pri Ljubljani.

Po letu 1930 je deloval nogometni klub kot samostojen z novim imenom SK Kočevje, do druge vojne je klub odigral blizu štirideset tekem s klubi z območja Ljubljanske nogometne podzveze ter s klubi s hrvaškega primorja in Gorskega kotarja. Leta 1935 je bil ponovno ustanovljen nogometni klub kočevskih Nemcev SK Rapid. Deloval je v sklopu Kulturbunda – nosilca nacističnih idej in s tem je bilo precej strpno medsebojno življenje kočevskih Nemcev in Slovencev porušeno.

Obdobje 1945–1991 (obdobje političnih sprememb imen zvez, društev in klubov)

Že kmalu po drugi vojni je bil kočevski nogomet v sestavi »SD Bračič«, ime je društvo dobilo po narodnem heroju. V njem je bilo kar nekaj predvojnih nogometašev. Nato je bilo leta 1950 ime spremenjeno v društvo » Svoboda«, za tem leta 1951 »Odred« in v drugem delu prvenstva v »Triglav«.

Moštvo »Partizan Kočevje« pred tekmo v Črnomlju julija 1955. Spredaj čepijo: Dominik Trobentar, vratar Rajko Vesel, Michael Radosavljevič, Medan Uranič, Alojz Furlanič, zadaj stojijo: Drago Bižal, Jože Bartolme, Tone Pirnar, Milan Prica, Matija Pirnar in Anton Bartolme.

Mesto Kočevje s stadionom »GAJ« v športne parku, v ozadju Kočevski rog – leta 1961 (Foto: I. N. Andoljšek)

V letu 1952 so z odloki po vsej Sloveniji nastajala telesno vzgojno društva – TVD Partizan. V tej sestavi kočevskega društva je bil tudi nogomet, ki je kmalu v ligaškem tekmovanju samostojno nastopal kot »Partizan Kočevje«.

Od leta 1954 do 1960 je v na kočevskem rudniku obstajal NK Rudar. Ob medsebojnih srečanjih teh dveh kočevskih klubov Partizana in Rudarja pa je bil v Kočevju naj dogodek, privabil je na stadion Gaj staro in mlado. Medsebojno rivalstvo je že presegalo vse meje in prišlo je leta 1960 do politično dirigirane združitve v skupni klub z novim imenom »NK Kočevje«. Ob tej združitvi so mnogi nogometaši prenehali z igranjem, rudarji pa so izgubili svoj klub.

V sezoni 1962/63 je člansko moštvo NK Kočevje postalo prvak I. lige NP Ljubljana, v kvalifikacijah za višjo ligo pa n i bilo uspešno.

V letu 1966 so na skupščini nogometaši in člani kluba sklenili, da se bodo vključili v tekmovanje pod novim imenom »NK Rog Kočevje«, klub je tekmoval s člani in nato z mladinci, večjega uspeha v tekmovanju pa ni bilo. V letu 1970 je bilo na skupščini kluba vrnjeno ime »NK Kočevje«.

V začetku devetdesetih let so uspešno nogometno pot bolj zaznamovale mlajše ekipe – tako imenovane selekcije. Članska selekcija je nastopala v II. slovenski ligi – zahod 1980/81, to je bilo do takrat najvišje tekmovanje članske ekipe a osvojeno je bilo le predzadnje mesto v ligi.
Mladinska selekcija NK Kočevja pa je v sezoni 1980/81 dosegla enega največjih uspehov z uvrstitvijo v prvo slovensko mladinsko nogometno ligo in v njej nastopala dve sezoni.

Mladinsko nogometno moštvo NK Kočevje 1979. Spredaj so: Igor Murn, Marko Golob, Boro Abramović, Drago Jagunič, Stojan Briški, Drago Dražetič, stojijo: Miran Mladenović, Ivan Klarič, Danilo Rajšel, Marjan Šalika, Anton Bartol, Sandi Polovič in trener Danilo Bižal. (Foto: J. Gorše)

Obdobje v samostojni državi – končno prva državna liga

Na koncu devetdesetih let je le uspelo članskemu moštvu v sezoni 1990/91 osvojiti v štirinajst članski ligi NZ Ljubljana prvo mesto in v sezoni 1991/92 zaigralo tokrat že v II. slovenski državni ligi.

Takratni upravi NK Kočevje je uspelo dobiti sanjskega sponzorja po njem se je imenoval tudi klub Avto-bum Kočevje. Člansko moštvo je tako zlahka kot prvo moštvo kakega slovenskega kluba v državi Sloveniji odšlo julija, pred sezono 1992/93, na deset dnevne priprave v južno Francijo v mesto Saint-Gilles. V tej sezoni je klub, okrepljen dodatno tudi s takrat znanimi profesionalnimi nogometaši, osvojil v enotni II. šestnajst članski državni ligi tretje mesto. Avgusta 1993 je bil na stadionu Gaj v Kočevju nogometni turnir, na katerem sta nastopila dva »slovenska velikana« Maribor in Olimpija ter domači drugoligaš Avto-bum Kočevje, ki je bil tudi končni zmagovalec turnirja.

Zaradi finančnih težav firme Avto-bum je prihajalo do velikih kriz v klubu. Zlasti »kupljeni« igralci so prihajali in odhajali, med njimi so bili tudi taki, ki so pred tem igrali v znanih evropskih klubih Benfici, Dinamu, Sarajevu a največ iz Olimpije. Težave kluba so se kopičile tako, da se je klub proti koncu leta 1993 oziroma februarja 1994 preimenoval v NK Gaj« Kočevje. Moštvu uspe v sezoni 1993/94 v šestnajst članski II. državni ligi osvojiti naslov prvaka in se uvrstiti v prvo slovensko državno ligo. To je bil največji in zgodovinski uspeh kočevskega nogometa v njegovi stoletni zgodovini, seveda tudi uspeh kočevskega športa. Žal je NK Gaj plesal v prvi državni ligi le eno leto in na koncu prvenstva 1995 razpadel.

NK Gaj Kočevje – kočevsko moštvo stoletja, stojijo: direktor Predrag Simeunović, prof. Marjan Vučko, Jedinko Perica – oba trenerja, Dragan Talajić, Stanislav Komočar, Sašo Fartek, Goran Jolić, Sabir Smajić, Draženko Šolaja, Srečko Rajšel, terapevt Ljubenko Mladenović, Ilija Martinović, čepijo: Zoran Vujčić, Drago Buzuk, Marjan Šinkovec, Andrej Struna, Igor Muhvič, Igor Murn, Damjan Bruner, Dejan Majerle in Dušan Rautar. (Foto: Ekipa)

Kočevsko nogometno pot so nadaljevale mlajše ekipe, v sezoni 1996/97 pa spet tudi članska a začeti je morala v ligah Ljubljanske nogometne zveze, pod prejšnjim imenom NK Kočevje. V sezoni 2016/17 je članska ekipa NK Kočevje v Regionalni ligi ljubljanske zveze osvojila 2. mesto na prvenstveni lestvici od dvanajstih sodelujočih ekip in se uvrstila v Slovensko nogometno ligo – center.

Člansko nogometno moštvo NK Kočevje, pred tekmo z NK Rudar (T), 1. junija 2019. Spredaj so: Anel Hodžić, Gal Hočevar, Luka Založnik, Maj Hočevar, David Vesel, Nejc Pavlovič, Nik Janeš, ekon. Miha Vidervol, preds. Branko Kverh, stojijo: Sašo Fartek, trener, pom. Samo Šercer, Emir Krivdić, Marko Gačić, Domen Robida, Dejan Milović, Miha Babič, Žiga Majcen, Anže Ambrožič, Luka Malnar, sekr. Boštjan Majcen, Ado Dizdarević, Peter Vidmar (Siniša Kaiš, Vid Goričar).

Mladinsko moštvo NK Kočevje je v sezoni 2017/18 v ligi desetih klubskih ekip MNZ Ljubljana osvojilo prvo mesto.
V sezoni 2018/19 je članska ekipa NK Kočevje v 12. članski regionalni ligi osvojila prvo mesto. NK Kočevje nastopa v ligah Nogometne zveze Ljubljana v večini z ekipami: člani, mladincev, kadetov, starejših dečkov, mlajših dečkov in cicibanov. V zadnjih letih so Občina Kočevje, Zavod za šport, Športna zveza, NK Kočevje, tudi delno s pomočjo NZ Slovenije in MNZ Ljubljana veliko prispevali za izboljšanje pogojev vadbe in tekmovanj nogometašev v mestu ob reki Rinži z izgradnjo nogometnih igrišč in garderobnih prostorov ter tribune za udobno spremljanje nogometnih tekem. Stadion GAJ, v istoimenskem športnem parku, je tako eden najlepših v Sloveniji.

Foto: arhiv kluba

30 Nogometni klub Športno društvo Kolpa

Podzemelj 4, 8332 Gradac
E-naslov: nk.kolpa@siol.net
Spletna stran kluba: www.nk-kolpa.si
Telefonska št.:
Leto ustanovitve: 1973
Predsednik: Andrej Jerina

Kratka predstavitev društva oz. kluba

Nogometni klub Športno društvo Kolpa ima sedež v Podzemlju v občini Metlika. Ustanovljen je bil leta 1990, pomeni že skoraj 30 let uspešnega delovanja in sodelovanja v državnem sistemu tekmovanja.

Smo društvo, ki deluje v javnem interesu in veliko pozornost posvečamo delu z otroki in mladino. V našem društvu vsako leto trenira od 100 do 120 otrok ter članska selekcija. Trenutno imamo 7 starostnih selekcij, od tega je 6 selekcij v sistemu tekmovanja pod okriljem MNZ. Naša barva dresov je rumena, klubski znak v obliki ščita z metliškim grbom v sredini pa rumeno zelene barve.

Klub ima več sponzorjev in donatorjev, zlasti pa klub močno podpirata Občina Metlika in podjetje Kolpa, d.d.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Mladi zagnani fantje, ki so igrali nogomet po okoliških turnirjih se dogovorijo, da ustanovijo nogometni klub in ga poimenujejo po reki Kolpi. Lahko rečemo, da se je ustanovitev kluba dogajala v času pomembnih dogodkov, ki so vodili v samostojno državo Slovenijo. Stečejo postopki registracije in formirana je članska ekipa NK Kolpa, ki prične nastopati v članski ligi »ZAHOD« MNZ LJUBLJANA, oziroma 5. ligi. V samih začetkih nam je veliko pomagala OŠ Podzemelj, saj smo uporabljali šolske garderobe, ker svojih nismo imeli. Zato se v letih 1995 do 1999 s pomočjo okoliških podjetnikov in veliko prostovoljnega dela zgradi upravna stavba z garderobami, pisarno, sejno sobo, depojem za opremo in klubskim bifejem.

V letu 1996 se zgradijo nove tribune s 100 sedeži.

V sezoni 1996/97 NK ŠD Kolpa prične z delom v mlajših selekcijah, saj je ta poglavitnega pomena za nadaljnji razvoj. Klub pridobiva vse več otrok in članov.

V sezoni 2007/08 ŠD NK Kolpa prvič organizira Zimsko šolo nogometa, ki poteka v zimskem obdobju na treh osnovnih šolah – v Metliki, Podzemlju in v Semiču. Zimsko šolo nogometa obiskuje več kot 80 otrok starosti od 7 do 11 let, pomeni prvi, resni stik otrok z veščinami nogometa in je temelj za nabor mladinskih selekcij.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba:

- ČLANSKA SELEKCIJA – 2. mesto v 3. SNL v sezoni 1998/99
- KADETI U-16 – 1. mesto v 1. kadetski ligi MNZ v sezoni 2007/08

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba:

- ZIMSKA ŠOLA NOGOMETA – vsako leto se udeleži prek 80 otrok starosti od 8 do 11 let.
- MEMORIALNI BOHNARJEV TURNIR – turnir veteranskih selekcij v spomin na tragično preminulega prvega članskega vratarja Jožeta Jakliča – Bohnarja.
- POLETNI TURNIR MLAJŠIH SELEKCIJ – Nog. turnir za selekcije U-11 in U-13.

Člansko moštvo – Nogometni klub Športno društvo Kolpa

31 Nogometni klub Komenda

Glavarjeva ulica 98, 1218 Komenda
E-naslov: ales.marinko@siol.net
Spletna stran kluba: /
Telefonska št.: 041 676 068
Leto ustanovitve: 1957
Predsednik: Aleš Marinko
Direktor – sekretar: Valentin Lozinšek

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Klub obstaja od leta 1956 kot NK Planjava – Komenda, uradno od 1957. Od leta 1973 samo NK Komenda. Zdaj nastopa z vsemi selekcijami v okviru MNZ Ljubljana in NZS.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Klub deluje od 1957 z raznimi selekcijami. Zdaj deluje pod vodstvom predsednika Aleša Marinka, sekretarja Valentina Lozinška in športnega direktorja Radivoje Mitiča.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba:

- Sezona 1999/00, člani 1. mesto v 3. SNL center in uvrstitev v 2. SNL (trener Šoškič)
- Sezona 1997/98, mladinci 3. mesto v 2. SNL zahod (trener Drago Žinič)
- Sezona 1996/97, starejši dečki 1. mesto v 2. MNZ-ligi (trener Robert Misja)

Foto: arhiv kluba

32 Nogometni klub Kresnice

Kresnice 137, 1281 Kresnice
E-naslov: nk.kresnice@siol.net
Spletna stran kluba: www.nkkresnice.si
Telefonska št.: 041 445 151
Leto ustanovitve: 1971
Predsednik: Jurij Kovič

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Ustanovljen leta 1971, deluje na področju nogometa. Poslanstvo kluba je vzgoja mladih na področju nogometa. V letu 2021 klub praznuje 50 let obstoja.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Ustanovljen leta 1971 kot NK Apnar Kresnice, ki je tekmoval v Zasavski ligi, od leta 1986 v MNZ Ljubljana. V lokalnem okolju vključuje mlade v športno aktivnost.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

Člani
- 1997/98 drugo mesto v 1. ligi MNZ
- 1998–2002 nastopanje v 3. SNL center

Mlajši dečki
- 2006/07 prvaki lige MNZ

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba
- vsakoletni zaključek sezone – junija vsako leto
- tradicionalno sodelovanje z NK Olimpijo

Člansko moštvo NK Cockta Kresnice

33 Nogometni klub Krim RollJet

Pot k ribniku 6, 1000 Ljubljana
E-naslov: nkkrim@siol.net
Spletna stran kluba: /
Telefonska št.: 041 421 214
Leto ustanovitve: 1945
Predsednik: Damir Grgasovič

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Trenutno deluje s šestimi selekcijami pri dečkih, ki tekmujejo v ligah Medobčinske nogometne zveze Ljubljana, ter celo piramido pri deklicah, ki tekmujejo pod okriljem NZS.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Pričevanja dokazujejo, da so krimovci začeli vadbo v drugi polovici leta 1945, ko je nova oblast začela obnavljati telesno kulturo ter jo postavljati na nove temelje. Nastajala so nova, tako imenovana fizkulturna društva, med njimi tudi Fiskulturno društvo Krim, ki je imelo organizacijski sedež v Trnovem v nekdanjem Sokolskem domu (zdaj TVD Partizan Trnovo).

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- DU-13 državne prvakinje v sezoni 2017/18
- Članice – uvrstitev v pokale finala 1. SŽNL v sezoni 2018/19
- Redne finalistke državnih prvenstev

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba:

- Vsakoletna organizacija predstavitev ONŠ
- Vsakoletna organizacija »igralni dan za dekleta«

Selekcije NK Krim RollJet

34 Nogometni klub Krka

Topliška cesta 4, 8000 Novo mesto
E-naslov: nkkrka1922@gmail.com
Spletna stran kluba: http://www.nkkrka.com, https://www.facebook.com,
Telefonska št.: 031 373 802
Leto ustanovitve: 1922
Predsednik: Jože Berus
Direktor – sekretar: Stanislav Papež

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Nogometni klub Krka sodi med novomeške klube z najdaljšo tradicijo. Pod okriljem našega kluba vadi prek 250 nogometnih navdušencev, ki tekmujejo v 11 tekmovalnih selekcijah, od cicibanov do mladincev U-19, pa seveda člani in tudi veterani. Dolgoletno angažirano in kakovostno delo številnih trenerjev, pa tudi ostalih sodelujočih v klubu, je pripomoglo k temu, da je članska ekipa v sezoni 2013/14 vstopila v prvo slovensko nogometno ligo. Zdržali smo tri sezone, vendar v vseh treh letih ni prišlo do napredka na področju infrastrukture in v takšnem okolju je postal finančni vložek, ki je potreben za delovanje v Prvi ligi, za naše okolje previsok. Od sezone 2016/17 tekmujemo v 2. ligi, veliko večino ekipe pa sestavljajo doma vzgojeni igralci.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Za ustanovni datum štejemo 19. februar 1922, ko sta se na pobudo tovarnarja Josipa Medica združila dva novomeška športna kluba in prvi člani so sklenili, da bodo razvijali organizirano igranje nogometa in popularizirali ta šport na Dolenjskem. Ni naključje, da se je klub že na samem začetku imenoval Krka, saj so bila nogometna igrišča vedno poleg reke Krke: na Loki, v Kandiji in pozneje na Portovalu. Klub so potem na prvi seji preimenovali v NK Elan in pod tem imenom je deloval do devetdesetih let dvajsetega stoletja. Ime Elan je zato še danes izpisano v grbu kluba, ob ustanovni letnici 1922.

Od leta 2005 se klub spet imenuje Krka, tokrat po farmacevtski tovarni, ki je dobila ime po dolenjski zeleni lepotici. Krka, tovarna zdravil, je prevzela generalno sponzorstvo kluba, ko smo v klubu kar nekaj let

Polne tribune Portovala, 1992

zapored dokazali, da je naša skrb v prvi vrsti namenjena vzgoji in treningu mladih dolenjskih nogometašev.

Moštvo novomeškega Partizana 1953 na starem igrišču v Kandiji, stojijo Borut Kožuh, Božo Čavlovič, Božo Vesel, Slavko Sitar, Vinko Rodič, Ivica, Tomo Windischer, Vinko Mirtič, Janez Turk, Jože Šmajdek, čepi Marjan Kožuh

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Pokalno tekmovanje – člani:
- sezona 2000/01 – polfinale pokala Slovenije
- sezona 2014/15 – četrtfinale pokala Slovenije
- Uvrstitev selekcij U-15, U-17 in U-19 v 1. državno ligo

Člansko moštvo NK Krka

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma klub

- Krka cup: mednarodni dvodnevni turnir za selekcije od U-7 do U-13 (udeležba prek 100 ekip)
- ONŠ: izvajanje nogometnih dejavnosti na OŠ v Novem mestu in okolici.

Naša vizija je, da postanemo klub, ki bo s svojim delovanjem vpet v lokalno okolje in bo nogometni center Dolenjske in sčasoma tudi širšega območja jugovzhodne Slovenije. V NK Krka mlade nogometaše naučimo nogometnih osnov, hkrati pa kot športniki spoznajo, da ni uspeha brez trdega dela in treninga, da je pot do zmage mogoča samo v ekipi, v kateri igralci dobro sodelujejo med seboj in da sta pogoj za uspeh disciplina in spoštovanje dogovorjenega. Ob treningu nogometa se tako mladi razvijajo kot celovite osebnosti, kar jim bo koristilo, če bodo postali poklicni nogometaši, kar je sicer cilj mnogih mladih talentiranih igralcev, ali pa tudi če bodo organizirano treniranje nogometa pozneje opustili. Vrednote, kot so: prevzemanje odgovornosti, medsebojno sodelovanje, spoštovanje soigralcev in še veliko drugih, ki so potrebne pri igranju nogometa, jim bodo še kako prišle prav tudi zunaj športnega udejstvovanja. To pa je ravno tisto, kar spodbuja tudi naš generalni pokrovitelj Krka, tovarna zdravil, Novo mesto, ki nam omogoča, da delujemo.

35 Ženski nogometni klub Krka

Topliška cesta 4, 8000 Novo mesto
E-naslov: wfc.krka@gmail.com
Spletna stran kluba: Marko Klinc – ŽNK Krka – Facebook
Telefonska št.: 031 610 730
Leto ustanovitve: 1998
Predsednik: Marko Klinc
Direktor – sekretar:

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Ženski nogometni klub Krka od ustanovitve leta 1998 deluje na področju Dolenjske in Bele Krajine, po združitvi z ŽNK Krško pa tudi na področju Posavja. V svoji dvajsetletni zgodovini delovanja je klub dajal velik poudarek predvsem na vzgoji mladi nogometašic, ki so ob polprofesionalni članski vrsti dopolnjevale športne uspehe kluba v vsem času delovanja. Skupno 25 osvojenih državnih lovorik in vrsta mednarodnih uspehov ŽNK Krka uvrščajo v sam vrh slovenskega ženskega nogometa. Klub trenutno nima aktivnih ekip v državnih tekmovanjih, veliki mednarodni uspehi kluba, ki so bili povezani z izjemnimi stroški so prekoračili materialne možnosti kluba, po sanaciji pa klub namerava nadaljevati s svojim uspešnim delom na področju Dolenjske, Bele Krajine in Posavja.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

ŽNK Krka je bil ustanovljen leta 1998 z imenom ŽNK Novo mesto, ustanovitelji kluba so bili Zdenko Ivančić, Marko Klinc in Franc Zadravec. Prva predsednica ŽNK Novo mesto je bila Martina Vrhovnik, od začetka leta 2002 pa klub vodi predsednik Marko Klinc, ki je ves čas tudi sponzor – donator kluba. V sezoni 2002/03 je generalno pokroviteljstvo kluba prevzela tovarna zdravil Krka Novo mesto in od tedaj klub tudi nosi njeno ime: ŽNK Krka.

ŽNK Krka, prvak 2003/04

ŽNK Krka, 5-krat državne prvakinje v malem nogometu

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

ŽNK KRKA osvojil naslov državnega prvaka v članski kategoriji v sezonah 2002/03, 2003/04, 2004/05, 2006/07, 2007/08, 2008/09, 2009/10 in 2010/11, to je skupaj 8 naslovov državnih prvakinj. Poleg tega je bil ŽNK Krka 5-krat pokalni prvak Slovenije in 5-krat prvak zimske futsal lige malega nogometa. ŽNK Krka je osemkrat nastopal v kvalifikacijah za UEFA Evropsko Ligo prvakinj, dvakrat se je uvrstil med 32 najboljših v Evropi in enkrat med 16 najboljših v Evropi. ŽNK Krka je državni izbrani vrsti dal vrsto vrhunskih igralk, s katerimi se je Slovenija prebila v prvo evropsko divizijo, v evropskem tekmovanju pa se je Slovenija z večino igralk Krke celo uvrstila v dodatne kvalifikacije za nastop na evropskem prvenstvu na Finskem leta 2009.

Vratarka iz Gruzije Tamar Nadirashvili in obrambna igralka iz Nigerije Kikelomo Florence Ajayi

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma klub

ŽNK Krka je vrsto let organiziral zimske turnirje malega nogometa, futsala, udeleženci so bili ženski nogometni klubi iz Slovenije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine in iz Srbije. V tej konkurenci je ŽNK Krka trikrat osvojil prvo mesto. Naše športne prireditve so bile zlasti osredotočene na UEFA Ligo prvakinj, ŽNK Krka je bil šestkrat organizator kvalifikacijskih turnirjev in vsakič od predstavnikov UEFE prejel najvišja priznanja za kakovostno organizacijo in izvedbo turnirja.

Za velike športne uspehe Ženskega nogometnega kluba Krka je bil predsednik kluba Marko Klinc leta 2014 odlikovan z Medaljo Nogometne Zveze Slovenije.

Za izjemne uspehe pa je klub prejel tudi nagrado Mestne občine Novo mesto, Grb MO Novo mesto za leto 2009.

Na tekmovanjih za Športnika leta v Mestni občini Novo mesto je bil klub sedemkrat uvrščen med prve tri kluba, enkrat pa je bil celo izbran za Najboljši športni kolektiv v Mestni občini Novo mesto.

ŽNK Krka do leta 2006 3-krat državni prvak in 2-krat pokalni prvak Slovenije

Mimica Pavlović v akciji

36 Nogometni klub Laby's Mengo 28

Slovenska 30, 1234 Mengeš
E-naslov: info@nkmengo28.si
Spletna stran kluba: https://www.facebook.com/NK-Labys-Mengo-28-93747647148/
Telefonska št.: 041 321 779
Leto ustanovitve: 1928
Predsednik: Boštjan Pivec

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

NK Laby's Mengo 28 je nogometni klub v Mengšu. Klub z 90-letno tradicijo, s postavljeno piramido selekcij od cicibanov do veteranov.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Za nogomet so se navdušili številni Mengšani, med drugimi tudi Franc Zalokar in Franc Kosmač. Ta dva sta pomagala ustanoviti Športni klub Mengeš in nato sodelovala pri njegovem vodenju ter klubu pomagala z denarjem. Iz klubskih pravil je razvidno, da je bil predsednik Franc Zalokar, tajnik pa Peter Lipar ml.. Pečat je vseboval napis Športni klub Mengeš v Mengšu, na sredini pa je bila nogometna žoga.

Športni klub je deloval do leta 1941 – takrat ga je okupator razpustil in ustanovil novega: Sportgemainschaft Mannsburg (Športno društvo Mengeš). Po vrnitvi iz nemškega ujetništva pozimi 1941 je postal novi predsednik društva Ivan Lipar. Nogometaši so redno trenirali in odigrali več tekem, nekaj tudi po naročilu okupatorske oblasti.

Po končani vojni so predvojni nogometaši začeli nogomet igrati v okviru telovadnega društva, kmalu pa so se jim pridružili tudi mlajši fantje. Igrali so na mestu, kjer je danes večnamenska ploščad v športnem parku. Kmalu pa so morali preseliti na novo lokacijo nižje ob Pšati.

Kadeti in mladinci

Leta 1970 je takratna mladinska organizacija dala pobudo za ustanovitev samostojnega nogometnega kluba. Pobuda je bila sprejeta in 28. junija 1970 je bil ustanovljen Nogometni klub Mengeš (NK Mengeš), Predsednik je postal glavni pobudnik za ustanovitev – Pavle Zalokar.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

Igranje druge slovenske lige, osvajanje različnih turnirjev in lig v sklopu MNZ v mladinskih selekcijah.

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

Otroški nogometni turnir Kraljev memorial, posvečen legendi mengeškega nogometa Jožetu Kralju.

Člansko moštvo
NK Laby's Mengo 28

37 Klub malega nogometa FC Litija

Ulica Mire Pregljeve 1, 1270 Litija
E-naslov: info@fclitija.si
Spletna stran kluba: https://fclitija.si/, https://sl-si.facebook.com/litijafc/, https://www.instagram.com/litijafc/
Telefonska št.: 041 655 955
Leto ustanovitve: 1982
Predsednik: Marjan Skrinjar
Direktor – sekretar: Stanislav Papež
Športni direktor: Andrej Vrhovec / 041 685 742
Tehnični direktor: Marko Jurjevec / 041 655 955

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Klub malega nogometa FC Litija domuje v športni dvorani v Litiji in tekmuje s svojimi selekcijami v tekmovanjih pod okriljem NZS. V klubu poleg članske ekipe delujejo še selekcije U-19, U-17, U-15 in U-13. V sodelovanju z NK Litija izvajamo dejavnost Otroške nogometne šole Litija, ki poteka po osnovnih šolah v občini Litija.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Osvežilci zraka – 1988

Klub je bil ustanovljen leta 1982 na Vačah, po otvoritvi športne dvorane v Litiji, pa je svoje delovanje sredi 90. let prejšnjega stoletja preselil v Litijo. Skozi svoje delovanje je klub deloval in tekmoval pod različnimi imeni. Ustanovno ime kluba je bilo Športno društvo Vače, sledila pa so imena Osvežilci zraka, Assaloni Cosmos, Lesna Industrija Litija, Svea Lesna Litija, Predilnica Litija, od sezone 2009/10 pa nosi ime FC Litija.

Pred ustanovitvijo 1. SFL smo tekmovali na turnirjih v Sloveniji, pa tudi v tujini. Izpostaviti velja tekmovanja SRP (Slovenski Revijalni pokal), POP (Pokal Občinskih Prvakov) in YURK (turnirski sistem tekmovanj v Sloveniji in na Hrvaškem). V okviru tekmovanja POP smo osvojili 1. mesto v sezoni 1991/92, ob tem pa še trikrat igrali v finalu tekmovanja.

Članska ekipa FC Litija igra v 1. SFL neprekinjeno že od prve sezone 1995/96 in ima v svojih vitrinah 10 naslovov državnega prvaka, 9 naslovov pokalnega prvaka in 8 naslovov v superpokalu. S temi naslovi smo najbolj trofejna futsal ekipa v Sloveniji.

Od leta 2003, ko so na sporedu futsal tekmovanja v okviru UEFA, smo se v UEFA Futsal Cupa udeležili sedemkrat. Dvakrat smo se uvrstili tudi v elitni del tekmovanja (Elite Round). Štiri turnirje UEFA Futsal Cup smo tudi organizirali – v Litiji in Laškem. Na teh turnirjih so nastopila tudi zelo zveneče ekipe, kot sta FC Barcelona in Dinamo Moskva.

Pravi praznik futsala je bila predvsem zadnja tekma Elite round v oktobru 2012 v Laškem, med FC Litija in FC Barcelona, za katero so igrali takrat najboljši igralci futsala na svetu – večinoma španski in brazilski reprezentanti. Končno 6. mesto v okviru UEFA Futsal Cup v sezoni 2012/13 predstavlja tudi največji uspeh kluba.

Assaloni Cosmos – prvi naslov državnega prvaka 1997

Klub je skozi svojo zgodovino dal mnoge reprezentante v različnih futsal selekcijah Slovenije. Naši člani so ali pa so bili: Andrej Vrhovec, Zoran Tesko, Tomi Horvat, Denis Ibrišimović, Senudin Džaić, Primož Zorč, Mile Simeunović, Damir Pertič, Dejan Simić, Mito Kos, Igor Osredkar, Gašper Vrhovec in še mnogi. Litija je imela vedno tudi vrhunske vratarje/reprezentante: Vojko Majcen, Darko Tokič, Jože Pavšek, Damir Puškar, Vid Sever. Naš član je bil tudi prvi selektor slovenske futsal reprezentance Dušan Razboršek, precej trenerjev, ki izhajajo iz naših vrst, pa tudi deluje v različnih reprezentančnih selekcijah: Tomi Horvat, Damir Pertič, Bojan Žunko.
Ob članski ekipi pa so svoje uspehe dosegale tudi mlajše selekcije. Več naslovov državnih prvakov imamo v selekcijah U-21, U-19 in U-15.

Foto: arhiv kluba

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Naslov državnega prvaka Slovenije v futsalu – člani – 10-krat: 2003, 2004, 2005, 2006, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013
- Naslov pokalnega prvaka Slovenije v futsalu – člani – 9-krat: 2003, 2004, 2005, 2006, 2009, 2010, 2011, 2012, 2014
- Superpokal Slovenije – člani - 8-krat: 2000, 2004, 2005, 2010, 2012, 2013, 2016, 2017
- UEFA Futsal Cup – člani – 7-krat: 2004/05 – 7. mesto, 2012/13 – 6. mesto.
- POP Slovenije – člani: 1. mesto 1992, 2. mesto: 1991, 1994, 1996
- Naslov državnega prvaka Slovenije v futsalu – U-21: 2012
- Naslov državnega prvaka Slovenije v futsalu – U-18 in U-19: 2000, 2001, 2002, 2005, 2012
- Naslov državnega prvaka Slovenije v futsalu – U-15: 2013

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma klub

- Zimska liga v futsalu v športni dvorani v Litiji – za člane.
- Zimska liga v futsalu v športni dvorani v Litiji – za veterane.
- Memorialni futsal turnir »Darko Tokič«, ki se ga udeležijo bivši igralci FC Litija.
- Turnirji v okviru ONŠ Litija.

FC Litija – Zaključek Otroške Nogometne Šole Litija 2020

38 Nogometni klub Litija

Kidričeva cesta 2, 1270 Litija
E-naslov: nogometniklublitija@gmail.com
Spletna stran kluba: http://www.nklitija.si; FB Nogometni KLUB Litija – Litija
Telefonska št.: 041 719 444
Leto ustanovitve: 1929
Predsednik: Gregor Zavrl
Direktor – sekretar: Elvid Velić

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Nogometni klub Litija si želi, da otrokom v občini Litija na najboljši način predstavi nogometni svet in jih navduši za nogometno igro. Stremel bo k temu, da bo mladinski nogomet v Litiji dobro organiziran, da bodo otroci in mladostniki kakovostno vadili ter bili vseskozi aktivni.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

NK Litija je bil ustanovljen 30. avgusta 1929 ter je sprva deloval v okviru Športnega kluba Litija, ki pa je gojil samo nogometno dejavnost.

Obdobje Nogometnega kluba Litija, bi lahko razdelili na obdobja:
1. Predvojno obdobje od leta 1929 do leta 1941
2. Nogomet po osvoboditvi od leta 1946 do leta 1954
3. Nogomet po letu 1955

Foto: arhiv kluba

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

Ekipa NK Litija, ki je bila v sezoni 1975/76 prvak conske lige zahod in se uvrstila v 1. slovensko ligo.

Foto: arhiv kluba

39 Nogometni klub Mirna

Cesta na Fužine 3, 8233 Mirna
E-naslov: info@nk-mirna.si
Spletna stran kluba: www.nk-mirna.si; Instagram: nkmirna1967; FB: NK Mirna
Telefonska št.: 040 234 513
Leto ustanovitve: 1967
Predsednik: Urban Turk
Direktor – sekretar: Boštjan Kolenc

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

NK Mirna s svojo organizacijo in z načinom dela skrbi za vzgojo mladih igralcev v vseh starostnih kategorijah. Tako bistveno pripomoremo k razvoju mladine v našem okolju in preprečujemo negativne pojave, ki jih prinese negativno odraščajoče okolje. S tem razvijamo mlade in sposobne ljudi, ki so ogledalo našega kontinuiranega razvoja in doseganja postavljenih ciljev. Trenutno ima klub 7 aktivnih selekcij: od U-6 do U-15 in veterane.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

NK Mirna je najstarejši športni klub v mirnski dolini in tudi nekdanji skupni občini Trebnje. Organizirano igranje nogometa na Mirni se je začelo leta 1966, ko je bila odigrana prva neuradna tekma. Ta je bila bolj družabnega značaja, med seboj pa so se pomerili debeli in suhi nogometni navdušenci, ki so se takrat veliko družili ob igranju malega nogometa. Leta 1967 je nekaj somišljenikov z Mirne in okolice ustanovilo Nogometni klub Mirna. Čeprav ni bilo nikakršne infrastrukture, je klub začel nastopati v ljubljanski podzvezi. Igrišče je bil najbolj raven travnik na Mirni, slačilnica oder v domu TVD Partizan, tuširanje je potekalo v bližnjem potoku, prve trenirke so bile po velikih mukah in nekaj letih nabavljene v takrat daljnem Zagrebu. Kljub pomanjkanju sredstev je klub napredoval in vzgajal tudi mlade kadre. Najbrž se je obdržal zato, ker so ga sestavljali v glavnem igralci iz domačih logov.

Foto: arhiv kluba

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Igranje članske ekipe v 1. MNZ
- Osmina finala pokala Slovenije leta 1987
- Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba
- Obeleženje obstoja kluba NK Mirna na vsakih 5 let

Tribuna NK Mirna

40 Športno društvo Mlinše

Mlinše 35, 1410
E-naslov: sdmlinse@gmail.com
Spletna stran kluba: www.facebook.com/sdmlinse
Leto ustanovitve: 1975
Predsednik: Mitja Brodar

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Glavna dejavnost društva je mali nogomet oziroma futsal. Članska ekipa in ekipa U-13 nastopata v tekmovanjih NZS.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Društvo je bilo na pobudo Franca Vidrgarja, ustanovljeno leta 1975.V tem letu se je zgradilo tudi asfaltno igrišče. Že naslednje leto seje igrišče opremilo z reflektorji. Leta 1979 je bila otvoritev športnega doma ki stoji poleg igrišča na Mlinšah. Trenutno v zasavski ligi malega nogometa nastopamo z štirimi ekipami. Največji dogodek ki ga društvo organizira je memorialni turnir Dejana Grdena, ki poteka vsako leto v mesecu juniju, povprečno se ga udeležuje 34 ekip. Na Mlinšah se turnirji igrajo že od leta 1974 ko je bil prvi turnir šena travi.

Zmagovalci 1974

Obisk smučarske reprezentance

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- 4. mesto člani POP Slovenije Velenje 1990
- 3. mesto člani 2. SFL 2018/19
- 4. mesto U-19 SFL 2016/17

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

- Memorial Dejana Grdena

Foto: arhiv kluba

41 Športno društvo klub malega nogometa Olimpija

Tomišeljska ulica 57, 1000 Ljubljana
E-naslov: info@olimpijaljubljana.com
Spletna stran kluba: www.olimpijaljubljana.com
Telefonska št.: 040 811 503
Leto ustanovitve: 1985
Predsednik: Hajrudin Rizvić
Sekretar: Zoran Rakić

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

ŠD KMN Olimpija Ljubljana od leta 2013 naprej deluje kot samostojna nogometna šola za najmlajše nogometaše iz Ljubljane in bližnje okolice. Celotni razvojni proces otrok se odvija programu »ODPRTA ŠOLA OLIMPIJA«, ki je pripravljen po zadnjih modernih smernicah velikih evropskih nogometnih šol, saj poleg nogometnih vsebin program vsebuje razvojne elemente futsala.

Vizija ŠD KMN Olimpija je ostati prepoznavna nogometna šola v Sloveniji in regiji ter tudi obuditev tekmovalnega futsala v Ljubljani v vseh starostnih kategorijah.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

ŠD KMN Olimpija Ljubljana je bil ustanovljen leta 1985 pod imenom KMN Vuko. KMN Vuko je veljal v Sloveniji za najboljšo in v tedanji Jugoslaviji eno najboljših ekip malega nogometa. Največji mednarodni uspeh je KMN Vuko dosegel z zmago leta 1992 na mednarodnem turnirju v Genku (neuradno evropsko klubsko prvenstvo), v Sloveniji je štirikrat postal uradni prvak Nogometne zveze Slovenije. Pozneje je KMN Vuko še nastopal v futsal tekmovanjih pod okriljem NZS, v sezoni 2011/12 je osvojil 1.mesto v 2.SFL, v sezoni 2012/2013 je v 1.SFL osvojil končno 4 .mesto.

Leta 2013 se je klub preimenoval v ŠD KMN Olimpija Ljubljana pod vodstvom novega predsednika Hajrudin Rizvića, ki skupaj z ekipo sodelavcev postavi na novo moderno nogometno šolo. Rezultati dela se kažejo skozi vse starostne kategorije na nogometnih turnirjih v Slove-

2012, KMN Vuko, prvak 2. SFL

niji in tujini, v uradnih tekmovanjih pod NZS sta največja uspeha osvojitev 2. in 1. mesta v SFL v kategoriji U-13.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- 4-krat slovenski prvaki v malem nogometu (1988/89, 1990/91, 1991/92, 1992/93)
- zmagovalci turnirja v Genku 1992 (neuradno evropsko klubsko prvenstvo)
- 2. mesto v 1. SFL v sezoni 1995/96
- 1. mesto v 2. SFL v sezoni 2011/12
- 4. mesto v 1. SFL v sezoni 2012/13
- 2. mesto v 1. SFL U-13 v sezoni 2018/19
- 1. mesto v 1. SFL U-13 v sezoni 2019/20

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma klub

- Mednarodni nogometni turnir »Zmajevo gnezdo«
- Poletni nogometni kamp »Zmajevo gnezdo«

2019, 2. mesto, U-13

2020, 1. mesto, U-13

42 Športno društvo Nogometni klub Olimpija Ljubljana

Dunajska cesta 159, 1000 Ljubljana
E-naslov: info@nkolimpija.si
Spletna stran kluba: www.nkolimpija.si
Telefonska št.: 01 431 01 44
Leto ustanovitve: 1911
Predsednik: Milan Mandarić
Direktor: Marko Čepelnik
Sekretarka: Ines Špelič

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

NK Olimpija Ljubljana ima navijače v vseh kotičkih Slovenije, a naše zeleno-belo srce utripa v Ljubljani. Olimpija domuje na največjem in najmodernejšem slovenskem stadionu v Stožicah. V Olimpiji veliko poudarka poleg članski ekipi dajemo tudi vzgoji mladih igralcev – v mladinskem pogonu znanje kali okoli 300 otrok.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Zgodovina nogometnega kluba Olimpija je dolga in bogata, v svoji izhodiščih pa močno povezana s formalnim oblikovanjem nogometa v Ljubljani in v Sloveniji na splošno. NK Olimpija je že v preteklem stoletju sodelovala v družbi elitnih nogometnih klubov regije. Za nekaj časa je bila odsotna s prizorišča najboljših, danes pa je spet v samem vrhu slovenskega nogometa.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Osvojena dvojna krona: državni in pokalni prvaki v sezoni 2017/18
- Prva zgodovinska uvrstitev v playoff kvalifikacij za evropsko ligo (avgust 2018, zmaga nad HJK Helsinki)

Foto: arhiv kluba

- Klub je decembra 2017 odprl prvo uradno klubsko trgovino v Mercator centru Šiška
-

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

- Članska ekipa: derbiji z NK Maribor
- Mladinski pogon: sodelovanje kluba pri izvedbi turnirja Zmajevo gnezdo

Foto: arhiv kluba

Člansko moštvo NK Olimpija

43 Ženski nogometni klub Olimpija

Jarška cesta 63, 1000 Ljubljana
E-naslov: boris.snedec@znk-olimpija.si
Spletna stran kluba: www.znk-olimpija.si
Telefonska št.: 041 601 367
Leto ustanovitve: 2015
Predsednik: Boris Snedec

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Naša osnova naloga je zagotoviti vsem selekcijam v klubu kakovostno delo in razvoj ter pogoje za doseganje optimalnih rezultatov. Usmerjeni smo v delo z mladimi, ter skrbimo za usposabljanje trenerskega in drugega strokovnega kadra v klubu. Naša naloga je tudi izboljšati in nadgraditi strokovno delo, širiti bazo mladih nogometašic in popularizirati ženski nogomet in zdrav način življenja med mladimi, širiti krog pokroviteljev in podpornikov kluba.

Foto: arhiv kluba

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

ŽNK Olimpija je ženski nogometni klub, ustanovljen bližnjega leta 2015. Idejni oče, ustanovitelj in predsednik kluba je Boris Snedec, rojen Ljubljančan in velik ljubitelj nogometa. K projektu sta pristopila še Velaga Tabaković in Samir Škrgić.

Začetki segajo v januar 2015, ko smo zbrali nekaj deklet, ki so trenirala na betonskem malonogometnem igrišču in mali telovadnici, v kateri so bili popolnoma nemogoči pogoji za vadbo nogometa. Klub je bil uradno registriran 4. maja 2015. V tekmovanje NZS smo se vključili v sezoni 2015/16 z visokimi cilji, kar so nekateri pospremili s precejšnjimi dvomi. Z voljo in velikim optimizmom smo prepričali nekaj deklet, da so se nam pridružila in skupaj z nami verjela v naše cilje. Tako smo sezono končali na odličnem tretjem mestu in s tem napovedali odločen napad na prvo mesto v sezoni 2016/17 in vstop na evropsko sceno ženskega nogometa.

Selekcije
ŽNK Olimpija

Prvo mednarodno tekmo smo odigrali 4. avgusta 2016 proti ekipi Sturm Graz iz Avstrije, ki je že bila udeleženka Lige prvakinj in dosegli odmevno zmago. Z udeležbo na mednarodnih turnirjih v Franciji in Italiji smo pridobili prijatelje v evropskem ženskem nogometu. Avgust 2016 je bil zelo pomemben za ljubljanski ženski nogomet, saj smo prvič v svoji zgodovini nastopili na mednarodnem prizorišču. Štiri dni smo predstavljali

Članice ŽNK Olimpija

Ljubljano in Slovenijo na enem izmed najmočnejših pozivnih mednarodnih nogometnih turnirjev za ženske, ki je potekal v francoskem mestu Woippy v bližini Metza. Na pot z nami se je odpravila tudi televizijska ekipa, ki je bil naš glavni medijski spremljevalec in poročevalec iz Francije, kar je predstavljalo dodaten motiv za čim boljše predstave na igrišču, a hkrati izjemno priložnost za promocijo našega kluba, slovenskega ženskega nogometa in seveda tudi Ljubljane kot »najlepšega mesta na svetu«. V konkurenci 16 uveljavljenih evropskih ekip smo osvojili 8. mesto. Mesec dni pozneje, septembra 2016 smo se udeležili mednarodnega turnirja »Memorial Giancarlo Pozzo« v Italiji in osvojili odlično 2. mesto. Ob vsem tem smo imeli pred seboj tudi velik cilj; snovati mlajše selekcije, postaviti temelje in graditi dekliško nogometno šolo

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- državni prvaki v kategoriji članic sezona 2016/17 in
- 2017/18, drugo mesto sezona 2018/19

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

- Organizacija kvalifikacijskega turnirja za ligo prvakinj leta 2017 in leta 2018.

Kadetinje ŽNK Olimpija

44 Nogometni klub Radomlje

Prešernova 43, 1235 Radomlje
E-naslov: info@nk-radomlje.com
FB: nkradomlje; ignkradomlje
Telefonska št.: 041 622 894
Leto ustanovitve: 1972
Predsednik: Matjaž Marinšek

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

NK Radomlje je že nekaj let med najbolj številčnimi in dobro organiziranimi nogometnimi klubi v MNZ Ljubljana. Ponosni smo, da v zadnjih letih nastopamo s prav vsemi selekcijami, tako v moški, kot tudi v ženski konkurenci v tekmovanjih NZS in MNZ Ljubljana. Prav tako smo eden redkih klubov v državi, ki se je uvrstil v 1.SNL, iz nje izpadel in se po letu dni spet uvrstili v najvišji rang tekmovanja. V klubu je danes dejavnih več kot 400 igralcev, ki jih vodi 14 trenerjev z ustreznimi licencami. Treniramo in igramo v Športnem parku v Radomljah, ki velja za enega najlepših in največjih nogometnih centrov v državi.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

NK Radomlje je bil na pobudo prvega predsednika kluba g. Viktorja Osolin in nogometnih zanesenjakov iz Radomelj (g, Rudi Pirš, g. Miran Jereb, g, Miha Grošelj, Štefan Kren, Justin Hrovat in g. Tone Završan) ustanovljen konec leta 1972. Prvo igrišče so z udarniškim delom zgradili na zemljišču tovarne Stol na Duplici pri Kamniku, na katerem je pozneje uspešno igral NK Stol Virtus,. Leta 1976 se je NK Radomlje preselil domov v Radomlje, na novo igrišče na Kočarjevem travniku, ki je ležalo v neposredni bližini današnjega parka. Ker pa na tej lokaciji ni bilo mogoče zgraditi garderob in drugih spremljajočih objektov, smo se morali še enkrat seliti. Tretje igrišče smo pod vodstvom dolgoletnega predsednika kluba g. Franca Pohlin zgradili na prostoru, na katerem danes stoji Športni park Radomlje leta 1984. Vsa igrišča vključno z današnjim parkom so bila v celoti zgrajena z lastnimi sredstvi in ogromno prostovoljnega dela.

Foto: arhiv kluba

NK Radomlje je od samega začetka vzgajal in razvijal igralce, ki so igrali tudi na najvišji ravni v državi, v evropskih pokalih in tudi v državnih reprezentancah.. Starejši pripadniki kluba pravijo – v Radomljah se je vedno igralo od noge do noge, napadalno in na zmago.

V vseh teh letih smo doživljali vzpone in padce, vendar nikoli nismo odnehali. V težkih trenutkih se je vedno našel nekdo, ki mu ni bilo vseeno, kaj se dogaja s klubom. Za gospodom Pohlinom so kot predsedniki voz vlekli naprej g. Rudi Pirš, g. Milan Židanek in gospoda Franc Hribar in Janez Grešak, ki sta leta 1993 prvo ekipo NK Radomlje prvič popeljala v 2. SNL.

V Radomljah smo si enotni, da je bilo najtežje obdobje kluba v sezonah po izpadu iz 2.SNL.. Vendar pa živa legenda kluba Tone Završan, Janez Kramar, Mitja Jereb, Zvone Slobodnik, Grega Repanšek, Živko Josipović, Milan Narat, Drago Zor in še nekateri nogometni navdušenci niso vrgli puške v koruzo. Klub je preživel in se pod vodstvom predsednika Dušana Florjančič spet uvrstil v 3. SNL Zahod.

Leta 2007 je vodenje kluba prevzel današnji predsednik Matjaž Marinšek, ki je skupaj z g. Metodom Cerar postavil temelje za nadaljnji razvoj in napredek kluba. Prvi mejnik smo dosegli v sezoni 2010/11, ko je ekipa pod vodstvom trenerja Rajka Jeršin osvojila naslov prvaka in se drugič uvrstila v 2. SNL. Takrat nam je uspelo ostati v ligi in leta 2014 nam je uspel nov veliki met – uvrstitev v 1. SNL. Z daleč najnižjim proračunom, obstanek v ligi ni bil realen in vsi so napovedovali, da klub ob izpadu iz lige ne bo preživel. Vendar smo dokazali, da smo drugačen klub in že v naslednji sezoni smo pod vodstvom trenerja Dejana Đuranović, osvojili 2. SNL in se ponovno uvrstili v najvišji rang tekmovanja. Obstanek v ligi tudi v novi sezoni ni bil dosegljiv, vendar smo slabši rezultat prve ekipe nadoknadili z velikim uspehom ekipe U-17 in U-19, ki sta se pod vodstvom Dušana Balutto in Janija Pate uvrstili v 1. SKL in 1. SML, kjer uspešno igramo še danes.

NK Radomlje zadnja leta kroji vrh drugoligaškega tekmovanja in ponosni smo, da v ekipi redno igra skoraj polovica fantov iz naše nogometne akademije.

Največji uspeh kluba smo dosegli v letošnjem letu, ko nam je uspela uvrstitev v polfinale slovenskega pokala.

V slovenskem nogometu smo znani po dobri organizaciji številnih turnirjev, nogometnih kampov in drugih dogodkov za mlade nogometaše in nogometašice, ki so poznani tudi zunaj meja naše države. Odlična infrastruktura in pozitivna energija naših trenerjev in vodstva kluba, nam nudijo pogoje, da lahko delamo in privabimo v Radomlje tudi ugledne evropske klube.

V Radomljah je od leta 2012 dejaven tudi ŽNK Radomlje, ki se vsa ta leta redno uvršča med tri najboljše ženske kolektive v državi.

V klubu smo prepričani, da je usmeritev v delo z mladimi, dobra organiziranost kluba in spoštovanje temeljnih športnih in človeških vrednot osnova, na kateri smo zgradili naš klub in ga bomo gradili in razvijali tudi v bodoče. Verjamemo, da bomo dobro delo v zadnjih letih uspeli nadgraditi in da bo NK Radomlje kmalu spet zaigral v najvišjem rangu tekmovanja.

Hočemo, zmoremo, smo …

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Uvrstitev NK Radomlje v 2. SNL v letih1992 in 2011
- Uvrstitev NK Radomlje v 1. SNL v letih 2014 in 2016
- Uvrstitev v 1. SML in SKL v letu 2017
- Polfinale slovenskega pokala 2020

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

1. **Cordial cup** za selekcije U-11, U-13 in U-15 je že 10 let eden največjih mednarodnih turnirjev za mlade, na katerem vsako leto nastopa skoraj 100 ekip (vsako leto ga v treh dnevih organiziramo v aprilu ali maju)
2. **SEAT CUP** – turnir za selekcije U-8 in U-9, ki postaja pravo druženje za otroke in družine, ki ga vedno popestrimo tudi z družabnim dogodkom
3. **Zimska liga** za U-13 in U-15 je tradicionalni tekmovanje, ki ga NK Radomlje organizira v zimskem času in traja od decembra do konca februarja (sodelujoči je več kot 30 ekip)
4. **Tradicionalno 1. majsko kresovanje** (NK Radomlje ga organizira že več kot 35 let)

Člansko moštvo NK Radomlje

45 Ženski nogometni klub Radomlje

Prešernova cesta 43, 1235 Radomlje
E-naslov: info@znk-radomlje.si
Spletna stran kluba: (FB, Instagram), www.znk-radomlje.si (spletna stran)
Telefonska št.: 04 137 644
Leto ustanovitve: 2012
Predsednica kluba:
Andreja Leskošek Mc Quarrie
Sekretarka: Manca Jereb

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Ženski nogometni klub Radomlje od ustanovitve vztrajno raste in že od samega začetka gradi celotno tekmovalno piramido – vse od najmlajših osnovnošolk do članic. Letos v klubu deluje 6 ekip: DU-10, DU-13, DU-15, DU-17, članice in rekreativke, del ŽNK Radomlje pa so tudi vse deklice iz naše okolice, ki na svojih osnovnih šolah obiskujejo interesno dejavnost Dekliški nogomet.

Do danes je v klubu nabiralo znanje in izkušnje že več sto deklet, izmed katerih se jih je veliko prebilo v reprezentančne vrste, nekatere pa tudi v tujino, kjer se z nogometom ukvarjajo profesionalno ali v okviru študija.

Primarni cilj kluba je omogočiti vsem igralkam najboljše možne pogoje za njihov osebnosti in nogometni razvoj.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Ženski nogometni klub Radomlje je do sredine leta 2018 kot predsednik vodil Uroš Juračič, nato pa je vajeti prevzela Andreja Leskovšek

Foto: arhiv kluba

McQuarrie. Ob ustanovitvi kluba so se začrtale glavne smernice dela, ki se na podlagi pridobljenih izkušenj redno dopolnjujejo in izboljšujejo, spremembe pa so nujne tudi zaradi vse večjega zanimanja za ženski nogomet v svetu in naši okolici.

V začetku je klub sodeloval le v dekliških tekmovanjih, leto 2015 pa je bilo prelomno, saj so naše igralke kot edina dekliška ekipa prvič nastopile v tekmovanju mlajših dečkov U-10. Drugi pomemben korak za razvoj in pridobivanje izkušenj je bila odločitev, da se vključimo tudi v zimske lige – letos so v njih sodelovala dekleta U-10, U-13 in U-15.

Danes ŽNK Radomlje sodeluje v 8 ligah; petih dekliških pod okriljem NZS (DU-11, DU-13, DU-15, DU-17 in 1. SŽNL), dveh fantovskih v okviru MNZ LJ (U-9 in U-11) ter v rekreativni ligi, ki jo organizira ŠD Košana.

Aktivnosti smo razširili tudi na druga področja. Po okoliških osnovnih šolah vodimo interesne dejavnosti in organiziramo igralne dneve ter se predstavljamo na različnih športnih prireditvah. Ponosni smo tudi na naš mednarodni dekliški turnir UKI Cup, ki vsako leto v Športni park Radomlje pripelje veliko število nogometašic. Letos se je v štirih kategorijah predstavilo kar 38 ekip iz 7 držav.

Dobro delo trenerjev, odlične predstave in napredek igralk mlajših selekcij niso ostale neopažene, saj je bil klub povabljen na kar nekaj močnih mednarodnih turnirjev. Omeniti velja ekipo DU-13, ki je na Dunaju osvojila 3. mesto na turnirju Champions Trophy, kjer sta bili na koncu od Radomljank boljša le Juventus in Helsinki.

Poleg uspešnih mladinskih selekcij je klub prepoznaven tudi po članski ekipi, ki je bila v sezoni 2018/19 vse do zadnje tekme na samem vrhu

Selekcije ŽNK Radomlje

prvenstvene lestvice, a so nato dekleta v zadnji tekmi izgubila naslov državnih prvakinj.
Klub je v slovenskem nogometnem prostoru še vedno zelo mlad, vendar se je v sedmih letih s profesionalnim delom licenciranih trenerk in trenerjev, vodstva in uprave kluba, strokovnega sveta ter veliko drugih prostovoljcev uspešno uveljavil kot eden vodilnih in najbolje organiziranih klubov na področju ženskega nogometa v Sloveniji.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- 3. mesto v 1. SŽNL 2017/18
- Finale ženskega pokala 2018
- Državne prvakinje U-15 2014

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

- UKI CUP – mednarodni dekliški turnir za dekleta U-9, U-11, U-13 in U-15
- Prvomajsko kresovanje z NK Radomlje

Članska selekcija ŽNK Radomlje

46 Nogometni klub Ribnica

Breg pri Ribnici na Dol. 64, 1310 Ribnica
E-naslov: info@nkribnica.si
Spletna stran kluba: www.nkribnica.si
https://www.facebook.com/nkribnica/
https://www.instagram.com/nkribnica/
Telefonska št.: 041 336 729
Leto ustanovitve: 2017
Predsednik: Mateja Rovan

Kratka predstavitev društva oziroma kluba:

V NK Ribnica združujemo futsal in nogomet. Treninge obeh panog izvajamo po strokovno oblikovanem učnem programu, prilagojenem vsaki selekciji posebej. Cilj kluba je vzgojiti dobre nogometaše ter ekipo, ki bo igrala futsal in nogomet na visokem nivoju.

Vpisujemo otroke že od 4. leta naprej in razvijamo njihovo motoriko. V klubu imamo selekcije nogometa U-5–U-7, U-10, U-12, U-13 in U-14–15. V panogi futsala so oblikovane selekcije U-5–7, U-9, U-11, U-13 in U-15. Nastopamo v ligi pod okriljem MNZ in NZS ter obiskujemo turnirje. Vsako leto v marcu organiziramo za vse selekcije (razen najmlajše) zimske nogometne priprave.

Velik poudarek dajemo sodelovanju kluba s starši. V gibanje želimo vključiti čim večje število otrok in mladostnikov s poudarkom na športnem in zdravem načinu življenja, medsebojnem spoštovanju, druženju z vrstniki in sodelovanju v skupini. Klub v letu 2019 skupaj šteje že prek 100 članov.

Foto: arhiv kluba

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Ideja o novem klubu NK Ribnica je zrastla iz želje, da se tudi v Ribnici uveljavi šola nogometa in futsala, kot je razvita v španskem delu Evrope. Septembra 2017 je klub postal član Medobčinske nogometne zveze in s tem pridobil pravico do sodelovanja in nastopanja v ligah MNZ in Nogometne zveze Slovenije. Po dveh letih delovanja se je klub uspeš-

no uveljavil, ne le lokalno, ampak je postal prepoznaven tudi v širšem okolju.

Od prve skupinice 11 otrok, ki jo je vodil en trener, je danes v klub vpisanih že prek 50 otrok, ki jih usmerjajo štirje trenerji. Kljub »mladosti« kluba smo nanizali že veliko športnih uspehov. Rezultati dokazujejo naše dobro in strokovno delo z mladimi.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- 3. mesto 1. SFL U-13, sezona 2018/19
- 1. mesto U-13, mednarodni futsal turnir Cerknica 2019
- 3. mesto v nogometu v skupni končnici dveh skupin selekcije U-12, MNZ, sezona 2017/18.
-

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

- Nogometni kamp za vrtčevske otroke – v maju;
- Zaključna prireditev kluba v juniju;
- Organizacija futsal turnirja U-13 s srečelovom – običajno v novembru

Foto: arhiv kluba

47 Nogometni klub Rudar Trbovlje

Rudarska cesta 6, 1420 Trbovlje
E-naslov: nkrudartrbovlje22@gmail.com
Spletna stran kluba: www.nkrudar.si ... Facebook: NK Rudar Trbovlje
Telefonska št.: 040 261 651
Leto ustanovitve: 1922
Predsednik kluba: Damjan Flere
Direktor – sekretar: Jano Sotenšek

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

NK Rudar Trbovlje je klub, ki se ponaša z dolgoletno tradicijo igranja nogometa na slovenskih tleh. V letu 2022 se bo zaznamoval s častitljivo časovno premico – 100 let.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Zgodovina nogometne igre v Trbovljah sega v leto 1922, ki velja za letnico rojstva nogometa v Trbovljah, ko je bila ustanovljena ŠK Zora. V istem letu je ŠK Zora vzbudila med delavsko mladino veliko zanimanja za ta šport, kot takrat že po veliko krajih v Jugoslaviji. V vsej tej dobi so se ustanavljali in delovali v Trbovljah še naslednji klubi: SK Trbovlje, DSK Svoboda, SK Amater, SK Dobrna, DASK, SK Retje, NK Rudar, NK Retje, NK Svoboda, NK Dobrna, NK Sloga in NK Cement 1876. Edini še delujoči klub od vseh naštetih je NK Rudar Trbovlje. Po končani 2. svetovni vojni je veliko število trboveljskih športnikov in odbornikov začelo s pripravami za ponovno oživitev športnega življenja v Trbovljah, predvsem nogometa. Tako so leta 1945 ustanovili SŠD Rudar (sindikalno športno društvo Rudar), katerega prvi predsednik je bil g. Anton Bostič in od takrat naprej se je začela pisati tudi zgodovina kluba. Moštvo, ki je začelo novejšo zgodovino NK Rudar, je bilo naslednje: Tauš, A., Eltrin, Kos, Krasnik, Ameršek, V., Hribar, Hudarin, Princ, Sore, L., Vodišek, Renko, Keršič, Šmit, Vizovišek, Vanelli. Do leta 1972, ko je izšla 1. knjiga ob 50-letnici nogometa v Trbovljah, ki jo je napisal glavni tvorec novejše ere kluba ing. Alfred Petrič, je bil NK Rudar Trbovlje med najuspešnejšimi slovenskimi klubi, v katerem je igralo zelo veliko kakovostnih igralcev, ki so bili poznani tako doma kot po tujini in med katerimi velja omeniti vsaj nekatere: Opresnik, Ahlin, Butkovec, Knaus, Izlakar in še veliko drugih. V letih 1979 in 1980 je ekipo NK Rudar vodil ugleden slovenski nogometni strokovnjak prof. Zdenko Verdenik, ki je s svojo strokovnostjo ob tradicionalni trboveljski borbenosti prinesel

NK Rudar Trbovlje mladinci podprvaki FNRJ 1947 (Foto: Milan Cerinšek)

Rudar 1971

v igro novo kvaliteto. V takratnem času so med veliko drugimi za NK Rudar igrali tudi: Brečko, Klanjšek, Jeršin, Rižner, brata Sivko, Drnovšek, Ahlin, Ocvirk. V osemdesetih letih prejšnjega stoletja je klub bolj ali manj uspešno nastopal v slovenski nogometni ligi, iz tega obdobja velja omeniti uvrstitev ekipe v tedanjo medrepubliško ligo iz katere pa je spet po enem letu izpadla, kar je bolj ali manj logično, saj je takrat NK Rudar nastopal skoraj izključno z domačimi igralci, ki so trenirali in igrali na povsem amaterski osnovi. Takrat so barve NK Rudar zastopali naslednji igralci: Ahlin, Mudrinič, Agatić, Brečko, Žlak, Kern, Buovski, Sotenšek, Barič, Žibret, Duh, Razboršek, Jereb in drugi. Da se je v Trbovljah igral kakovosten nogomet pove tudi dejstvo, da so takrat v republiški reprezentanci, ki je zasedla prvo mesto v nekdanji skupni državi med amaterskimi ekipami in ki je bila pod vodstvom prof. Zdenka Verdenika in Vinka Žibreta igrali, kar 4 igralci NK Rudar: Mojmir Brečko, Andrej Ahlin, Darino Rižner in Miloš Breznikar. Z razpadom Jugoslavije in osamosvojitvijo Slovenije pa so se v republiško ligo vrnila vsa slovenska moštva iz zveznega ranga. NK Rudar je takrat zapustilo nekaj ključnih igralcev in klub je izpadel iz 1. na novo ustanovljene državne lige, v katero se nikoli več ni vrnil. Tudi mlajše selekcije, ki so bile ves ta čas v ponos NK Rudar in so bile dolga desetletja med najboljšimi v Sloveniji so počasi začele izgubljati korak z najboljšimi v državi. Zanimivo pa je dejstvo, da je bil NK Rudar ves ta čas in je še vedno društvo z največ mladimi športniki v Zasavju med vsemi športnimi panogami in tudi klub z največ gledalci na tekmah. S ponosom lahko zapišemo, da sta kalila svoje znanje v NK Rudar tudi dva nekdanja člana, v nekem času

Zasavski derbi
(Foto: Ečo Marin)

tudi oba kapetana državne reprezentance, in sicer: Mišo Brečko in Klemen Lavrič. Pred njima pa so v Rudarju igrali tudi nogometaši, kot so Vili in Peter Ameršek, Jože Zagorc ter Miloš Breznikar. Klemen in Mišo sta dovolj zgovoren podatek, ki priča, da je v Trbovljah veliko mladih talentov, ki jim je potrebno ponuditi možnost, da se razvijajo in bodo v ponos NK Rudar in Trbovljam. Takšno delo se v sedanjosti še vedno vrši, saj se pri NK Rudar Trbovlje odlično dela z mladimi, zato kar lepo število mladih, vzgojenih nogometašev predstavlja barve svojih klubov v 1. slovenski mladinski in kadetski ligi pa tudi v članski konkurenci. Od teh igralcev je tudi nekaj reprezentantov.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Prvaki Slovenske lige: sez. 71/72, sez. 73/74
- Nastopanje v 2. zvezni ligi Zahod: sez. 72/73, sez. 74/75, sez. 79/80
- Nastopanje v Medrepubliški ligi (3. zvezna): sez. 88/89

Omeniti pa sigurno velja tudi uspeh, ki datira še nazaj v zgodovino, ko so v Skopju mladinci Rudarja, 3. julija 1949, osvojili drugo mesto mladinskega jugoslovanskega državnega prvenstva takratne FLRJ.

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba:

- Vsakoletni memorialni turnirji otroških selekcij »Mojčev Memorial«
- Vsakoletni veteranski memorialni turnir »Memorial ing. Alfreda Petriča«

Člansko moštvo NK Rudar

48 Športno društvo Sent

Drenov Grič 7 b, 1360 Vrhnika
E-naslov: sent.zavod@gmail.com
Spletna stran kluba: FB: sent.zavod
Telefonska št.: (0)70 760 001
Leto ustanovitve: 2010
Predsednik društva: Sebastian Zalar

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Športno Društvo SENT ali krajše ŠD SENT danes praznuje 10 letnico svojega delovanja. Svoje poslanstvo je društvo našlo v športni vzgoji otrok s tendenco usmerjanja v nogomet. Tako društvo deluje na večih osnovnih šolah, kjer strokovno visoko usposobljeni kadri vodijo nogometno vadbo za najmlajše.

Društvo se je specializiralo za organizacijo športnih dogodkov, še posebej velja izpostaviti NOGOMETNO AKADEMIJO, ki mladini stari med 6 in 13 let omogoča kreativno in s športom (predvsem nogometom) prežeto preživljanje počitnic, ter mednarodni nogometni turnir »FIREBAL«, katerega se udeležujejo znani klubi iz Slovenije in tujine.

Foto: arhiv društva

Velik delež delovanja predstavlja tudi sodelovanje naših trenerjev v Otroški Nogometni Šoli Ljubljana, ki velja za eno največjih in najbolje organiziranih nogometnih šol v Evropi.

V sezoni 2020/21 je želja, da bi prvič v tekmovanja cicibanov prijavili tudi svoji ekipi.

Primarni namen društva je bil sprva, da ponudi kvaliteten športni inženiring, predvsem na področju nogometa. Tako ima v svojih vrstah trenerje z visokimi trenerskimi izobrazbami, pohvali pa se lahko tudi s strokovnim kadrom, ki ima narejeno diplomo za vodenje nogometnih organizacij, podeljeno iz strani krovne evropske nogometne zveze UEFA: »UEFA football manager«.

Poleg tega je strokovni kader društva član vodstvenih struktur Športne Zveze Vrhnika, Otroške nogometne šole Ljubljana in Medobčinske Nogometne Zveze Ljubljana. Aktivno sodeluje tudi v strokovnih komisijah teh organizacij in tako pomaga pri razvoju samega nogometa.
Velik del delovanja predstavljajo tudi individualni treningi za nogometaše, ki tako pripomorejo k njihovemu še boljšemu nogometnemu razvoju.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Društvo je bilo ustanovljeno leta 2010. Razvilo se je iz predhodnega Zavoda SENT, ki je prav tako deloval na področju športa. Že v začetku svojega delovanja je redno zaposlilo strokovni kader, ki je bil nato preko različnih oblik sodelovanja najet iz strani športnih društev, nogometnih klubov in nogometnih šol. Pozneje je društvo pričelo z izvajanjem lastnega programa. Med bolj odmevnimi projekti so bili: reorganizacija POLETNEGA VKLOPA – počitniškega varstva za otroke na Vrhniki, otroška nogometna šola na Vrhniki in Preserju, mednarodni nogometni turnir »FIREBALL OPEN CUP« in pozneje tudi organizacija in izvedba »AKADEMIJE« – počitniškega varstva za otroke iz Ljubljane in okolice. Slednji projekt je še danes aktiven in dobro obiskan.

Izpostaviti velja tudi projekt ustanovitve nogometne šole ŠD DREN in pozneje združitve NK Vrhnika in ŠD DREN v organizirano nogometno sredino, ki je bila z leti nadgrajena in uspešno deluje še danes.

Strokovni kader je v vseh teh letih vidno pomagal mnogim nogometnim sredinam, kot na primer ŠD DREN, NK ALFA INTERCAMPUS LJUBLJANA, NK VRHNIKA, NK IVANČNA GORICA, NK SVOBODA LJUBLJANA, NK ŠMARTNO LJUBLJANA, ONŠ LJUBLJANA ...

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba:

- »FIREBALL OPEN CUP«
- Športne počitnice »AKADEMIJA«

***

Glavni namen društva je zagotavljanje visoko usposobljenega in kakovostnega strokovnega kadra na področju nogometa. V ta namen vestno in dosledno skrbi za njihovo nenehno izobraževanje in razvoj.

49 Futsal klub Siliko

Tržaška cesta 9, 1360 Vrhnika
E-naslov: info@siliko-futsal.si
Spletna stran kluba: siliko-futsal.si
https://www.facebook.com/SilikoFutsal/
Telefonska št.: 031 888 737
Leto ustanovitve: 2014
Predsednik: Boštjan Erčulj

Kratka predstavitev kluba

Klub deluje od leta 2014 naprej in član 1. Slovenske futsal lige, obenem pa nastopa tudi s selekcijami U-17 in U-19.

Kratka zgodovina delovanja kluba

V prvi sezoni je klub nastopil s selekcijami U-19 in U-21. V sezoni 2015/16 je bila ustanovljena članska ekipa, ki je zaigrala v 2. SFL ter si isto sezono zagotovila napredovanje v 1. SFL. V letih od 2016 in 2019 je klub imel tudi žensko selekcijo, trenutno pa poleg članske ekipe v 1. SFL nastopa še z mladinskima selekcijama U-17 in U-19.

Trije vrhunski rezultati

- 3. mesto v 1. SFL (sezona 2018/19)
- Udeleženci zaključka pokalnega tekmovanja (sezoni 2017/18 in 2019/20)
- Državni prvaki s selekcijo U-19 (sezona 2018/19)

Foto: arhiv kluba

Tradicionalni športni dogodki kluba

Vsako leto junija klub organizira najkakovostnejši turnir v futsalu (Siliko turnir v futsalu) v Sloveniji.

Foto: arhiv kluba

50 Nogometno društvo Slovan

Gortanova 21, 1000 Ljubljana
E-naslov: info@nd-slovan.si
Spletna stran kluba: /
Telefonska št.: 051 320 467
Leto ustanovitve: 1913
Predsednik: mag Ivan Simič
Direktor – sekretar: Erik Adrović

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Nogometno društvo Slovan, »najstarejši še živeči nogometni klub v Sloveniji«, kot bi rekel legendarni Slovanov sekretar Marjan Rožanc, že šestdeset let domuje na Kodeljevem. Tako kot nekoč, tudi današnje delovanje Slovana temelji na vzgoji mladih igralcev. Ponosni smo na dejstvo, da smo vzgojili veliko število odličnih nogometašev, med njimi 27 zdajšnjih in nekdanjih reprezentantov: Marko Elsner – kapetan olimpijske reprezentance Jugoslavije in član jugoslovanske reprezentance, Aleš Čeh – kapetan slovenske zlate generacije, Samir Handanović – kapetan slovenske reprezentance, v Slovanu pa so igrali tudi Gregor Židan, Janez Strajnar, Matjaž Jančič, Marko Gruškovnjak, Edo Barjektarević, Aljoša Sivko, Sandi Valentinčič, Damjan Gajser, Aleksander Knavs, Željko Milinović, Robert Englaro, Sašo Udovič, Zoran Ubavić, Ermin Raković, Sebastjan Cimirotić, Janez Zavrl, Luka Žinko, Darijan Matić, Andraž Kirm, Milivoje Novaković, Džengis Čavušević, Petar Stojanović, Blaž Vrhovec in Zlatan Ljubijankić. V letu 2018 je v ND Slovan treniralo in tekmovalo okoli 300 mladih igralcev v dvanajstih tekmovalnih ekipah, pod vodstvom petnajstih trenerjev in pomočnikov trenerjev.

Od leta 1969, ko smo prvič organizirali Mednarodni mladinski nogometni turnir, do danes so nastopila velika svetovna imena kot so Ajax (trikratni zmagovalec), Bayern, Nothingam Forrest, Dinamo Tbilisi, Avstrija Dunaj, Ferencvaroš, Crvena zvezda iz Beograda, Dinamo iz Zagreb, Hajduk iz Splita, Partizan iz Beograd, Železničar iz Sarajeva in številni klubi iz Francije, Italije, Avstrije Nemčije, Češke, Slovaške in Madžarske. Letos bomo organizirali 42. Mednarodni mladinski nogometni turnir, 21. Memorial Marjana Rožanca (nekoč memorial Mira Perca Maksa).

Foto: arhiv kluba

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Leta 1913, tik pred začetkom prve svetovne vojne je ustanovljen SFK Slovan, ki je svojemu imenu in svoji rdeči barvi ostal zvest do današnjih dni. Po številnih selitvah leta 1934 dobi svoje stalno

domovanje v Zeleni jami za Kolinsko. Leta 1946 se preseli na selezijansko igrišče za kinom Triglav v legendarno »jamo«, kjer ostane do začetka šestdesetih let. Takrat se preseli na današnjo lokacijo na Kodeljevem, kjer poleg igrišča zgradi stavbi, ki sta še zdaj v funkciji. V svoji dolgi in burni zgodovini je imel številne vzpone in padce (štirikratni finalist ter zmagovalec pokala Slovenije, dvakratni prvak Slovenije), vzgajal odlične igralce in številne znane športne delavce: slovenske selektorje – Branka Elsnerja, Zdenka Verdenika, Slavišo Stojanovića in Tomaža Kavčiča, predsednike NZS Branka Elsnerja in Radenka Mijatovića ter športne delavce, ki so pustili pomembno sled v slovenskem nogometu Marjana Rožanca, Milovana Tarbuka, Franja Frančeškina, Slobodana Kitića, Antona Žabjeka, Nenada Protego, Safeta Hadžića, Nihada Pejkovića, …

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Članski prvaki Slovenije v sezonah 1964/65 in 1982/83
- Pokalni prvaki Slovenije 1982/83 (štirikratni finalisti)
- Udeleženci medrepubliške in druge Jugoslovanske lige
- Mladinski prvaki Slovenije 1986/87, 1990/91 in 1991/92
- Pokalni mladinski prvaki 1974/75 in 1990/91

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba:

- 42. Mednarodni mladinski nogometni turnir, 21. Memorial Marjana Rožanca (21 memorialov Marjana Rožanca in 21 Memorialov Mira Perca Maksa)

51 Nogometni klub Svoboda Kisovec

Naselje na šahtu 37, 1412 Kisovec
E-naslov: aljosa@dajan.si
Telefonska št.: 040 428 328
Leto ustanovitve: 1932
Predsednik: Aljoša Janežič

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Klub deluje z sedmimi selekcijami, ki tekmujejo v medobčinskih ligah Ljubljana. Delo z mlajšimi selekcijami vliva nogometnemu klubu Svoboda Kisovec novih moči in volje. Strokovno delo trenerjev nas v zadnjem obdobju kljub težavnemu času za male klube navdaja z upanjem, da se v klubu še vedno igra dober nogomet.
V prihodnjem obdobju čaka člane kluba veliko dela, kajti čas dela svoje, leta pa tečejo.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Z ustanovitvijo SK Svoboda Kisovčani in Ločani leta 1932 začne organizirana vadba in telesna kultura. Pozneje se klub preimenuje v Nogometni klub Svoboda Kisovec kar je še danes.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Uvrstitev članske ekipe v 2. SNL
- Dolgoletno igranje mladinske ekipe v 2. SNL

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba:

- Veteranski turnir Ladislava Gostiše
- Turnir mlajših selekciji
- Vsakoletni zaključek kluba za vse selekcije in njihove starše

Člansko moštvo NK Svoboda Kisovec

52 Nogometni klub Svoboda Ljubljana

Gerbičeva ulica 61, 1000 Ljubljana
E-naslov: nksvoboda.ljubljana@gmail.com
Spletna stran kluba: /
Telefonska št.: 01 283 13 02
Leto ustanovitve: 1952
Predsednik: mag. Drago Balant
Sekretar: Robert Ranzinger

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Nogometni klub Svoboda je društvo z bogato več kot 60-letno tradicijo, ki je bil ustanovljen leta 1952 in ima sedež na Viču v Športnem parku Svoboda. Klub je tekmoval na vseh nivojih v Republiki Sloveniji ter v nekdanji 2. Jugoslovanski ligi, z mladinskimi selekcijami pa najvišji državni ravni.

Razveseljuje nas tudi dejstvo, da smo v naših vrstah vzgojili kopico poznejših prvoligaških igralcev in slovenskih reprezentantov. V ponos si štejemo, da iz naših mladinskih vrst prihaja Brane Oblak, najboljši nogometaš Slovenije vseh časov. Za naš klub so uspešno igrali ali opravljali trenerske in druge funkcije: dr. Branko Elsner (bil je prvi trener NK Svoboda), Nedeljko Gugolj, brata Rudi in Jani Zavrl, Sašo Udovič, Ermin Šiljak, Željko Mitraković, Andraž Kirm in veliko drugih.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Nogometni klub Svoboda je društvo z bogato več kot 60 letno tradicijo. NK Svoboda ves čas svojega delovanja slovi po dobrem delu z mladinskimi selekcijami, o čemer govori bogata zakladnica pokalov in priznanj. Najbolj veseli trikratni naslov kadetskega prvaka Slovenije(1985, 1994, 1997) ter večkratna udeležba mladincev v finalnih tekmovanjih, za kar gredo zasluge dolgoletnemu trenerju Acu Vlahu.

Foto: arhiv kluba

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

Najbolj uspešno obdobje je doživel pod imenom Mercator, ko je nekaj let tekmoval v 2. nogometni ligi Jugoslavije. V obdobju po osamosvojitvi, od 1991-1994 je tekmoval v 1. SNL, kjer je bil najuspešnejši pod imenom, kot Kompas Holidays. Zlati časi kluba so bili v sedemdesetih letih, ko je klub, večinoma pod imenom Mercator, štirikrat osvojil naslov amaterskega prvaka Slovenije, ter dvakrat naslov zmagovalca pokala Slovenije.

Člansko moštvo NK Svoboda Ljubljana

53 Nogometni klub Šentjernej

Cesta oktobrskih žrtev 7, 8310 Šentjernej
E-naslov: info@nk-sentjernej.com
Spletna stran kluba: www.nk-sentjernej.com
Telefonska št.: 07 600 30 10
Leto ustanovitve: 1998
Predsednik kluba: Gregor Nanger

Kratka predstavitev kluba:

V letu 2010 se NK Šentjernej v dolgoletni tradiciji igranja nogometa v Šentjerneju povsem obrača k delu z mladimi, starimi od 8 do 14 let. Klub je interesno združenje otrok in staršev, ki na inovativen in zabaven način omogoča kvalitetno treniranje nogometa, učenja timskega dela, zabave in igre.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Zavedamo se pomembnosti prvih korakov pri uvajanju otroka v šport. V prvih korakih se otroku oblikuje ljubezen do športa, ki ga potem spremlja celo življenje. Tudi osnove, ki jih pridobi kot otrok mu ostanejo celo življenje in mu pomagajo pri profesionalni poti. Zato jemljemo treniranje nogometa in vodenje kluba resno. Otrokom zagotavljamo kvalitetne treninge, da napredujejo in se med seboj povežejo kot prijatelji.
V našem klubu ne gre samo za nogomet. Tekmo otroci tudi izgubijo. Trenerji otroke skušajo tako soočiti tudi s porazi, jih pripraviti na to, da se po porazih poberejo in gredo naprej. In tudi, če več tekem zapored zmagajo, jih je treba postaviti na trdna tla, jih naučiti, da uspeh ne pride sam od sebe. To, da otroke naučimo soočiti se s porazi in zmagami, je pomembna naloga kluba. Ker občutki so enaki kot potem v poslu. Če to znaš že kot otrok, ti bo v odrasli dobi gotovo pomagalo

Selekcije
NK Šentjernej

54 Nogometni klub Šmarješke Toplice

Šmarjeta 66, 8220 Šmarješke Toplice
E-naslov: nksmarjesketoplice@gmail.com
Spletna stran kluba: /
Telefonska št.: 040 954 871
Leto ustanovitve: 2011
Predsednik: Denis Perše
Sekretar: Jure Žagar

Kratka predstavitev kluba:

NK Šmarješke Toplice, je bil ustanovljen z namenom, da bi omogočili treniranje nogometa otrokom v občini Šmarješke Toplice. Klub bazira na razvoju osnovnih gibalnih sposobnosti in spretnosti skozi nogometno igro. Ciljna skupina so otroci od šestega do dvanajstega leta.

V povprečju treninge nogometa obiskuje okoli 40 otrok. V vadbo so vključeni dečki in deklice.

Selekcije NK Šmarješke Toplice

55 Nogometni klub Šmartno

Jarška cesta 36a, 1000 Ljubljana
E-naslov: info@nksmartno.si
Spletna stran kluba: www.nksmartno.si
Telefonska št.: 031 335 760
Leto ustanovitve: 1979
Predsednik: Metod Petrič

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Klub, ki združuje zlasti otroke in mladino z vzhodnega dela Ljubljana, deluje že 40 let. V naši sredini se veščin nogometne igre učijo že predšolski otroci, pridobljeno znanje pa na tekmah izkazujejo vse selekcije, vključno s člansko.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Že leta 1974 so domačini iz Šmartna in okolice pričeli z organizirano vadbo in tekmovanjem, sprva dobro leto na igrišču za tovarno Žito, pozneje pa na lokaciji ob Savi, kjer klub domuje še danes.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

Svojo nogometno pot je v Nogometnem klubu Šmartno začel nekdanji slovenski reprezentant Andraž Kirm. Na igriščih v Šmartnem je nogometno znanje nabiral dolgih 10 let.

V sezoni 2018/19 je v ligi MNZ odlično igrala selekcija U-11, ki je jesenski del sezone odigrala brez poraza.

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

- Tradicionalni nogometni turnir cicibanov v maju
- Zaključni piknik kluba v juniju
- Poletni kamp za šolarje v avgustu

Člansko moštvo NK Šmartno

56 Športno društvo Tabor 69 Vižmarje-Brod

Na gmajni 1, 1133 Ljubljana Brod
E-naslov: nkarnetabor69@gmail.com
Spletna stran kluba:
Telefonska št.: 031 369 569
Leto ustanovitve: 1969
Predsednik: Peter Vukšinič
Direktor – sekretar: Miranda Velikonja

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Poslanstvo Športnega društva Tabor 69 Vižmarje-Brod je kakovostno delo z mladimi selekcijami nogometašev, pri čemer se mladim nogometašem hkrati omogočijo pogoji za osebnostno, gibalno in socialno rast. Kot temeljna celica družbe je v središču delovanja kluba družina, zato imajo v klubu pomembno vlogo starši, ki s svojim prostovoljnim delovanjem sooblikujejo zdravo, naravno okolje za razvoj otrok, ter tako pripomorejo k skladnosti in sožitju delovanja kluba ter lokalnega okolja. V sezoni 2019/20 v vseh selekcijah 240 nogometašev, med katerimi sta tudi 2 nogometašice. Najmlajši nogometaši se v delo vključujejo že pri 6 letih, nogometaši pa so selekcionirani v kategorije od U-8 do članske selekcije.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Leta 1969 so v Vižmarjah praznovali 100. obletnico Vižmarskega tabora – največjega tabora na Slovenskem. Tako se je ob tej priložnosti med domačimi fanti iz Vižmarij, Broda, Tacna in Šentvida, ki so nogomet za zabavo in zaradi druženja že igrali v okviru Mladinskega kluba ter tekmovali v tedanji Sorski ligi, ki je združevala dejavnost mladine od Vodic do Škofje Loke, porodila zamisel o poimenovanju in registraciji društva. V čast Vižmarskega tabora so tako 18. julija 1969 v Vižmarjah pri Ljubljani ustanovili nogometni klub »Tabor 69«. Glavni ustanovitelji športnega društva, so bili: Vili in Rajko Bizant, Andrej in Matija Medved, Srečko in Roman Flerin, Stane Dimnik, Janez Šimenc, Matjaž Rajer, Franc Zatler I – debeli in Franc Zatler II – suhi in še enkrat brata – tokrat Štefan in Vjekoslav Ptičar. Primarna nogometna zelenica, kjer so trenirali člani v okviru Mladinskega kluba, se je nahajala na travniku

Foto: arhiv kluba

blizu čistilne naprave na Brodu (ob Savi), zemljišče pa je bilo last tete Matjaža Rajerja, gospe Mince, ki je dovolila brezplačno uporabo.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- 1991/92 v 1. ligi MNZ Ljubljana zasedla 2. mesto in se uvrstila v 3. SNL zahod
- Sezona 1992/93 je bila za ekipo ena najuspešnejših v njeni zgodovini. Člani so osvojili 2. mesto ter po odločilnem porazu s Piranom le za las zgrešili nastopanje v 2. slovenski ligi
- 2. slovenska mladinska NK liga zahod od 2011 naprej

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

- Vsako letno tradicionalno druženje ob zaključku sezone 15. junija ob tekmovanjih in kulturno zabavnem programu
- 15. 6. 2019 – 50-letnica kluba – slovesno praznovanje na prostem

Družinski amaterski klub z dolgoletno 50 letno tradicijo. Vizija delujočih v Športnem društvu Tabor 69 Vižmarje-Brod je zagotovitev kakovostnega in prijetnega okolja za razvoj otrok na področju nogometne vadbe. Trenerji, vodstvo, starši vseskozi stremimo k izboljšanju procesov in pogojev delovanja našega kluba in širitev vpetosti kluba v lokalno okolje, s tem pa zagotavljamo pogoje za dobro počutje vseh naših obstoječih in tudi bodočih članov, z namenom zagotovitve dolgoročnega obstoja kluba in nogometne dejavnosti na območju Vižmarij, Šmartna in širše

Člansko moštvo ŠD Tabor 69 Vižmarje-Brod

57 Nogometni klub Termit Moravče

Vegova ulica 9, 1251 Moravče
E-naslov: info@nktermit.si
Spletna stran kluba: www.nktermit.si, fb NK Termit Moravče,
Telefonska št.: 031/490-665
Leto ustanovitve:
Predsednik kluba: Đorđo Stjepanović

Kratka predstavitev kluba:

Nogometni klub Termit Moravče že 46 leto nudi organizirano vadbo nogometa vsem starostnim skupinam od 5. leta naprej, tako fantom kot dekletom. Poleg selekcij U-7, U-8, U-9, U-10, U-11, U-13, U-15, mladincev, članov ter veteranov imam od leta 2013 tudi selekcijo deklet. Naše selekcije poleg vrstnikov iz moravške doline sestavljajo tudi vrstniki iz okoliških občin. Trenutno število članov je 172 od tega se jih 136 aktivno udeležuje tekmovanj pod okriljem Medobčinske nogometne zveze Ljubljana. Eden od ciljev kluba je zadržat trenutno število članov za kaj več pa nam trenutno ne dovoljuje infrastruktura saj imam eno nogometno igrišče.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Nogomet v moravški dolini se igra že kar nekaj let. Nekaj fantov je igralo po okoliških klubih Lukovica, Domžale, Jarše, vse do leta 1974, ko je bil ustanovljen klub v okviru TVD Partizan. Kar nekaj tekem je bilo odigrano pri sosedih iz Krašnje in Lukovice, preden je klub prišel do svojega igrišča s pomočjo Agroemone, ki je odstopila zemljišče in podjetja Termita, ki je pomagalo pri urejanju, ter seveda s pridnim delom takratnih članov kluba. Zanimanje za nogomet je začelo rasti in se je počasi tudi ustanovila prva selekcija pionirjev. V času osamosvojitve Slovenije je tudi klub prerasel okvirje TVD Partizan in leta 1991 nastal Nogometni klub Termit Moravče, ki se še danes imenuje tako. Malo za tem zaradi denacionalizacije je klub izgubil igrišče in potem so s pomočjo podjetja Termit in sodelovanja z občino Moravče začeli leta 1999 gradnjo novega igrišča, ki stoji še danes. Klub je začel s člansko ekipo,

Selekcija deklet
NK Termit Moravče

njej pa se je pridružila še pionirska ter pozneje mladinska ekipa. Vsa ta leta se je klub obdržal ne glede na vse zunanje vplive in spremembe, ki so se dogajale, ter se razvijal in rasel v močen in trden klub, ki ima danes 11 selekcij.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- 1998/99 igranje v 3. SNL Center
- 2008/09 prvaki MNZ-lige
- 2014/15 prvaki MNZ-lige

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

- Turnir malega nogometa ob dnevu državnosti
- Memorial Rajka Vavpetiča

U-8

U-9

U-13

U-15

Člansko moštvo NK Termit

58 Športno društvo Tian – Nogometni klub Novo mesto

Trška gora 57a, 8000 Novo mesto
E-naslov: sportno.drustvo.tian@gmail.com
Spletna stran kluba: http://www.sdtian.si/
https://www.facebook.com/nkribnica/
https://www.instagram.com/nkribnica/
Telefonska št.: 040 512 170
Leto ustanovitve: 2007
Predsednik: Tilen Prus

Kratka predstavitev društva

Športno društvo Tian je prepoznavno prostovoljno, samostojno, in nepridobitno združenje ljubiteljev športa ter rekreacije. Delujemo v javnem interesu na področju športa, katerega glavni namen je organizirati in vzpodbujati športno-rekreativne aktivnosti , kot odlično sredstvo sprostitve po napornem delavniku. Velik poudarek imamo na otrocih in mladini – ravno iz tega razloga smo pod okriljem našega društva ustanovili nogometno šolo, ki je letos zaznamovala pet let obstoja. Vse naše aktivnosti potekajo na pokritem nogometnem igrišču z umetno travo – Športnega parka Dragotin Kette NM.
Športno društvo Tian s svojimi selekcijami tekmuje pod okriljem MNZ Ljubljana.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma nogometne šole

Društvo je bilo ustanovljeno leta 2007. Skozi čas smo svojo zgodbo nadgradili in v okviru društva marca 2015 ustanovili nogometno šolo za otroke.

Tradicionalni športni dogodki društva

- Otroška in odrasla zimska liga ŠD Tian
- Poletni nogometni kamp za otroke Športfest

Selekcije ŠD Tian

59 Dekliški nogometni klub Trbovlje

Rudarska c. 6, 1420 Trbovlje
E-naslov: dnk.trbovlje@gmail.com
Spletna stran kluba: FB: Dekliški nogometni klub Trbovlje
Telefonska št.: 031 531 249
Leto ustanovitve: 2018
Predsednica: Monika Povše

Kratka predstavitev društva

Dekliški nogometni klub Trbovlje je bil ustanovljen 4. maja 2018. Smo prostovoljno, samostojno in nepridobitno društvo, ki deluje na področju dekliškega nogometa v Zasavju. Temeljni cilj delovanja društva je dvig kakovosti športnega življenja otrok in mladostnikov, zastopanje in uveljavljanje njihovih interesov in potreb ter zaščita njihovih pravic na področju športa in prostovoljnih športnih aktivnosti. V društvu želimo deklicam iz vseh socialnih okolji, da razvijajo svoje gibalne sposobnosti in nogometne spretnosti, pridobivajo na socialnih odnosih ter predvsem kvalitetno preživljajo svoj prosti čas.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Društvo smo ustanovili starši deklic, ki rade brcajo žogo. Ob podpori našega trenerja Hajrudina Ibrakića smo se organizirali in pričeli s treningi na asfaltnem igrišču v Trbovljah. Začetki so vedno težki. Pomanjkanje terminov na igriščih, telovadnicah. Oprema. Spopadi z birokracijo. Pomanjkanje tekmovanj. In nam je uspelo z veliko potrpljenja, volje in motivacije. Leta 2019 smo dočakali na sprejem v MNZ Ljubljana in s tem se nam je odprla tudi pot na uradna tekmovanja za dekleta v okviru NZS.

Ustanovitev

Pričeli smo torej maja 2018 s 17 dekleti različnih starosti. Junija 2020 v našem klubu redno trenira 50 nogometašic med 6. in 15. letom. Trenirajo v 4 različnih kategorijah DU-9, DU-11/13 A- in B-ekipa, DU-15. Rdeče-črne Karioke (plesalke z žogo) prihajajo iz širšega zasavskega območja – Trbovlje, Zagorje, Litija in Hrastnik. Treninge izvajamo trikrat tedensko in sicer v toplejših mesecih na površinah Športnega parka Rudar, pozimi pa v telovadnicah osnovnih šol v Trbovljah.

Zdaj torej sodelujemo v tekmovanjih NZS DU-13 in DU-11, Zimskih turnirjih NZS DU-13 in DU-15, Zimski ligi v okviru MNZ Maribor med dečki U-11. Trudimo se sodelovati s širšim zasavskim okoljem, zato se tudi uspešno udeležujemo tudi turnirjev v domačih krajih (npr. Brečkov memorial, Hrastkov turnir, Božičkov turnir) in širše. Srečujemo se tudi na prijateljskih trening tekmah s fantovskimi klubi iz Zasavja in nekaterimi dekliškimi klubi s cele Slovenije. Sodelovali smo na mednarodnem turnirju UKI CUP, ter Mednarodnem festivalu v organizaciji ŽNK Pomurje Beltinci. Pobrateni smo s klubom ŽNK Goričko Stanjevci – Zmagovalke.

V Zasavju se udeležujemo humanitarnih in družabnih dogodkov npr. Sejem športa, Humanitarni tek, Tek za Male viteze, Pohod z rdečimi baloni, Dežela pravljičnih nasmehov.

V DNK Trbovlje se zavedamo, da je pred nami še dolga pot. Verjamemo pa, da lahko pridemo daleč, če je ta pot tlakovana s strokovnostjo, sistematičnostjo, timskim duhom in ljubeznijo do nogometa.

.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- 4. mesto Zimski turnir DU 13 Vzhod
- 2. mesto Hrastkov turnir U9
- 4. mesto Turnir Trbovlje U8

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

- Novoletno obdarovanje za članice kluba

Selekcije Dekliškega nogometnega kluba Trbovlje

60 Nogometni klub Trebnje

Gubčeva cesta 26, 8210 Trebnje
E-naslov: nk.trebnje@gmail.com
Spletna stran kluba: www.nktrebnje.si
Telefonska št.: 041333009
Leto ustanovitve: 2009
Predsednik: Dejan Smuk
Direktor – sekretar: Leon Lobe

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

V nogometnem klubu trenutno deluje 13 selekcij, od tega so 3 dekliške selekcije, ki tekmujejo v ligi NZS, medtem ko preostale selekcije tekmujejo v ligi MNZ. Trenutno v klubu trenira prek 300 otrok. V osnovni šoli Trebnje in na njenih podružnicah v nogometnem krožku obiskuje vadbo nogometa prek 60 otrok. Prav tako podobno število otrok obiskuje malo šolo nogometa v Vrtcu Mavrica Trebnje. Najmlajši pričenjajo z vadbo že v vrtcu Mavrica Trebnje, osnovnošolci in starejši pa vadijo pod strokovnim vodstvom 12 trenerjev z licenco, na igrišču z umetno travo v Športnem parku Trebnje, Kidričeva 2 a, ki je bil izgrajen avgusta 2014 in na nogometnem stadionu Trebnje, Kidričeva 30 a, z naravno travo, ki je bil izgrajen avgusta 2015.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Nogometni klub Trebnje je bil ustanovljen z namenom, da omogočimo otrokom in mladini v Trebnjem in okolici možnost treniranja nogometa.

Vodstvo kluba je le v 2 letih ustvarilo pogoje, da smo lahko pričeli s treniranjem selekcij U-8 in U-10. Hkrati smo se včlanili v MNZ Ljubljana in se prijavili v tekmovanje teh selekcij v sezoni 2011/12. Od septembra 2011 naš klub prvič v zgodovini mesta Trebnje nastopa v ligi MNZ Ljubljana.

Skupinska slika strokovnega tima in vseh selekcij NK Trebnje

Avgusta 2011 smo prvič pričeli z redno vadbo nogometa za selekciji U-8 in U-10. Organizirali smo tudi prvi nogometni kamp, katerega se je udeležilo prek 30 otrok. Že prvo sezono, se je naših treningov udeleževalo skoraj 60 otrok.

Državne osnovnošolske prvakinje v dvoranskem nogometu, Trebnje 2017

V krstni sezoni 2011/12 smo dosegli lepe rezultate in se uspešno zoperstavili ostalim moštvom z bistveno daljšo tradicijo. V sezoni 2012/13 smo nastopali s selekcijami U-8, U-9, U-10 in U-12. V sezoni 2013/14 smo nastopili s selekcijami U-8, U-10, U-11 in U-13.

V sezoni 2014/15 in 2015/16 je klub nastopil s 6 selekcijami.

V sezoni 2016/17 se je naša selekcija U-15 uvrstila v 1. MNZ ligo in sicer tako, da je le v dveh sezonah prišla iz 3. lige v 1. ligo. Od sezone 2017/18 naprej v našem klubu delujejo prav vse selekcije in sicer od U-6 do članov pri fantih in od U-11 do U-15 pri dekletih. Dekleta, ki igrajo v našem klubu, so v sezoni 2016/17 postale državne šolske prvakinje, po zmagi na finalni tekmi proti ŽNK Maribor. Naslednje leto so dekleta postale državne podprvakinje. V letih 2018/19 je klub vstopil v nogometno tekmovanje z 13 selekcijami in sicer z 10 fantovskimi in 3 dekliškimi selekcijami. Kar tri od teh igrajo v ligi NZS. Enako je bilo v nogometni sezoni 2019/20. V tekmovalnem letu 20/21 je klub sodeloval z osmimi selekcijami v prvenstvu MNZ Ljubljana in s tremi selekcijami v 1. ženski ligi Nogometne zveze Slovenije (skupaj s ŽNK Olimpijo). Slogan tekmovalnega leta je bil: »Skupaj zmoremo več.«

Športni park Trebnje

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Uvrstitev U-15 selekcije v 1. ligo MNZ.
- Osvojeno 3. mesto za U-13 in U-15 na mednarodnem turnirju Cordial Cup U-15.
- Naslov osnovnošolskih državnih prvakinj v nogometu.
- 3. mesto v osnovnošolskem državnem prvenstvu za dečke.

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

- Turnir KS Trebnje Open.
- Zimska liga Dolenjske, Bele krajine in Posavja.
- Nogometni poletni tabor.

61 Športno društvo Trzin/Futsal klub Trzin

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
E-naslov: info@fc-trzin.si
Spletna stran kluba: https://www.facebook.com/SDTrzin/, https://www.fc-trzin.si
Telefonska št.: 051 345 331
Leto ustanovitve: 1997
Predsednik: Robert Matijević
Predsednik kluba: Miran Bandur

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Športno društvo Trzin deluje od leta 1997. Nogometna sekcija šteje 4 članske rekreativne ekipe, ki že vsa leta organizirajo turnirje in tekmujejo predvsem v rekreativnih oziroma regionalnih futsal ligah bližnje okolice. Leta 2016 se je ustanovila tudi mladinska sekcija z imenom Futsal klub Trzin, ki bo v sezoni 2020/21 prvič nastopila, na uradnem tekmovanju Slovenske futsal lige, v starostni kategoriji U-19.

Kratka predstavitev zgodovine delovanje društva oziroma kluba

Nogomet ima v Trzinu dolgo zgodovino. Prvič je bilo Športno društvo (Partizan) Trzin ustanovljeno leta 1973, z glavnim poudarkom na namiznem tenisu in nogometu. Delo v nogometu je počasi zamrlo, ker v Trzinu ni bilo urejenega nogometnega igrišča. Z dograditvijo športnih površin leta 1991 so se pokazale možnosti za razvoj športne dejavnosti v šoli in kraju. Športno društvo Trzin je bilo ustanovljeno leta 1997, kjer so med drugim ustanovili tudi nogometno sekcijo. Danes pod okriljem ŠD delujejo 4 članske rekreativne in 1 mladinska tekmovalna futsal ekipa. Z izgradnjo nove športne dvorane, ki bo omogočala igranje tekmovalnega futsala, pa si želimo, naš mladinski pogon še okrepiti in pričakujemo, da bomo v prihodnjih sezonah lahko nastopali, na uradnih tekmovanjih NZS, v vseh starostnih kategorijah.

Foto: arhiv kluba

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- 4. mesto U-13 EXTREM FUTSAL CUP 2016
- 2. mesto U-15 ŠAMPION FUTSAL CUP PTUJ 2018

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

Največji dogodek je Valentinov turnir, ki ga organiziramo vsako leto februarja in je bil letos že 17. po vrsti.

Foto: arhiv kluba

62 Klub malega nogometa Velike Lašče

Turjak 17, 1311 TURJAK
E-naslov: kmn.velikelasce@siol.net
Spletna stran kluba: FB: https://www.facebook.com/FutsalVelikeLasce/
Telefonska št.: 041 681 461
Leto ustanovitve: 2009
Predsednik: Aleš Pirnat

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Klub malega nogometa Velike Lašče je bil ustanovljen leta 2009. Takrat je dozorela ideja, da bi se velikolaški klub prijavil v 2. Slovensko futsal ligo. Primarno se ukvarja s tekmovalnim sodelovanjem v futsalu znotraj MNZ Ljubljana in NZS. Trenutno v mirovanju.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Foto: arhiv kluba

Ustanovljen leta 2009 s prvim trenerjem Dušanom Novakom. V sezonah od 2009 do 2013 je klub nastopal v 2. Slovenski futsal ligi in se uvrščal v sredino lestvice. V sezoni 2012/13 je prvič nastopal tudi v četrtfinalu Slovenskega pokala v futsalu. V tekmovalni sezoni 2013/14 in 2014/15 smo se povabilu na tekmovanje v 1. Slovenski futsal ligi navdušenjem odzvali.V nadaljnjih sezonah od 2015 do 2019 je klub nastopal v 2. Slovenski futsal ligi in se uvrščal v zgornji del lestvice.

KMN Velike Lašče nastopal tudi z mlajšimi selekcijami U-21 in U-18. Največja uspeha kluba pri delu z mlajšimi selekcijami sta bila dosežena v sezonah 2010/11 in 2011/12. Pod vodstvom Srečka Rajšla in Primoža Škulja je ekipa U-13 osvojila odlično 2. mesto, ekipa U-15 pa 3. mesto.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Članska ekipa sodelovala v tekmovalni sezoni 2013/14 in 2014/15 v 1. Slovenski futsal ligi.
- Selekcija U-13 v sezoni 2011/12 osvojila odlično 2. mesto
- V svojih vrstah smo kalili poznejše državne reprezentante v mladinski in članski selekciji: Mark Pintarič, Nikola Jandrić, Klemen Duščak.

Tradicionalni športni dogodki društva oz. kluba

Zadnja leta organiziranje zimske futsal lige v domači dvorani v Velikih Laščah. Udeležujejo se je igralci od Turjaka do Kolpe. Spada med močnejše v širši regiji.

63 Športno društvo Nogometni klub Velike Lašče

Levstikov trg 1, 1315 Velike Lašče
Telefonska št.: 041 771 900
Leto ustanovitve: 2003
Predsednik: Marko Žužek

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Nogometni klub Velike Lašče je bil ustanovljen leta 2003. Od vsega začetka je njegov namen delovanja delo z mladimi nogometaši in razvoj nogometa v občini Velike Lašče.
V vseh letih je pod vodstvom izkušenih in usposobljenih trenerjev nogometno šolo obiskovalo več sto osnovnošolcev. Bolj ali manj uspešno so prevzeli filozofijo njihovih trenerjev, ki temelji na dobri tehnični usposobljenosti in tekmovalnosti. Praktično vsi so tudi po osnovni šoli ostali zvesti nogometu, vsaj v rekreativnem smislu v ekipah občinske lige v malem nogometu, nekateri pa so nadaljevali kariero v drugih, tudi bolj uveljavljenih klubih. Tako je kar nekaj nogometašev, ki so se prvih nogometnih korakov in preigravanj ter strelov na gol učili prav v vrstah NK Velike Lašče, pozneje v svojih kategorijah nastopalo v prvi državni nogometni ligi ter v prvi in drugi slovenski futsal ligi.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Od ustanovitve v letu 2003 lahko delovanje NK Velike Lašče opredelimo z naslednjim namenom in dejavnostmi: delo z mladimi nogometaši v času obiskovanja osnovne šole, skrb za razvoj nogometa v občini Velike Lašče, udeležba na odgovarjajočih tekmovanjih s svojimi ekipami, organiziranje rekreacijske in tekmovalne dejavnosti v nogometu in futsalu, povezovanje in sodelovanje z drugimi nogometnimi klubi doma in v tujini, organiziranje športnih šol in tečajev v sodelovanju s šolami in šolskimi športnimi društvi, skrb za vzgojo lastnega strokovnega kadra in organiziranje rekreacijskih tekmovanj za svoje člane in druge občane.

Foto: arhiv kluba

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- U-10 2007 3. mesto MNZ
- U-13 2008 2. mesto MNZ
- U-11 2017 1. mesto MNZ

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

Vsako leto na zaključku sezone nogometne šole organiziramo druženje staršev in mladih nogometašev, ki poleg podelitve priznanj in pogostitve vključuje tradicionalno tekmo med otroci in njihovimi starši. Organiziramo tudi skupne oglede pomembnejših nastopov slovenskih nogometnih in futsal reprezentanc.

Foto: arhiv kluba

64 Športno društvo Vir

Zoisova 43, 1230 Domžale
E-naslov: sdnvir@mail.com
Spletna stran kluba: www.nkvir.si
Telefonska št.: 040 751 602
Leto ustanovitve: 1980
Predsednik: Grega Stanek
Sekretar: Jaka Fetih

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Klub deluje že 39 let, velik poudarek dajemo na mladih selekcijah. Imamo pa tudi mladinsko, kadetsko in žensko ter moško člansko ekipo.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Klub je začel delovati leta 1980; s podporo prostovoljcev si je ustvaril ime in prepoznavnost.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

Največji vrhunski rezultat je iz leta 1991, ko člani pridejo v 4. ligo.

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

- Turnir v malem nogometu (27. april)
- Memorial v čast umrlemu klubskemu igralcu Maksu Mavu s turnirjem v nogometu (18. maj)
- Zaključek nogometne sezone (19. junij).

Foto: arhiv kluba

65 Nogometni klub Virtus Kamnik

Ul. Matije Blejca 7, 1241 Kamnik
E-naslov: nkvirtus@gmail.com
Spletna stran kluba: /
Telefonska št.: 031 344 489
Leto ustanovitve: 2014
Predsednik: Dušan Balutto
Sekretar: Valentin Vidergar

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Nogometni klub Virtus Kamnik je bil ustanovljen v letu 2014 z namenom mlade navdušiti za nogometno igro in jim v najboljši luči predstaviti šport. Zavedali smo se dejstva, da ustanavljamo društvo v zato ne ravno najprimernejših časih, ampak smo vsi skupaj verjeli, da nam bo z voljo, trudom in podporniki našega društva uspelo in bomo postavili dobre temelje tako v igralskem, tekmovalnem, kot tudi organizacijskem smislu. Štartali smo s točke nič in postavili društvo oz. nogometni klub na lokaciji, ki ima lepo tradicijo in zgodovino. Z lastnim vložkom sredstev in s pomočjo nekaterih prijateljev je klub delal male korake in si izbojeval prostor pod kamniškim soncem, da so nam priznali status enakovrednega kluba. Klub je z včlanitvijo in sprejemom v Medobčinsko nogometno zvezo Ljubljana pridobil tudi status kluba, ki je s tem

Foto: arhiv kluba

postal del družine klubov ki so pod okriljem krovne NZS.
Delovanje kluba obsega nogometne vadbe v klubu, izvedbo počitniški taborov, udejstvujemo se v različnih tekmovanjih, ligah in se s svojimi ekipami udeležujemo različnih turnirjev. Vsako poletje za najmlajše organiziramo igralne dneve, kjer imamo priložnost se predstaviti. Naše delovanje smo razširili še na predstavitve in animacije za najmlajše po vrtcih in šolah z namenom da se jim predstavi šport in nogometna igra. S trenerji poskušamo navdušiti otroke za igro in vadbo ter jim ponuditi

aktivnosti za čim boljši razvoj. Žene nas zavedanje, da je klub nekaj več ter da povezuje otroke, starše in okolico. V novi sezoni 2019/20 smo se bolj usmerili na delovanje po šolah in vrtcih in z ustanovljeno Otroško Nogometno Šolo Virtus postavili okolje v katerem bodo otroci uživali, se učili in napredovali. Zavedamo se, da smo mlad klub, vendarle pa je v našem nogometnem klubu še veliko idej, ki jih poskušamo realizirati.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

Na dupliškem koncu Kamnika nadaljujemo nogometno tradicijo okolja, ki sega v daljne leto 1930, ko je bil ustanovljen na pobudo ing. Skalarja športni klub imenovan SK Virtus Duplica in leta 1938 je bilo verificirano igrišče, klub pa je bil sprejet v zvezo. Ime je predlagal latinščino učeči se Ljubljančan. Klub je imel veliko vlogo v rekreativni in športni kulturi mesta Kamnik. V tedanjem času je nogometni klub poleg športne vloge imel tudi politično vlogo tako da se je takrat v klubu zbirala vsa napredno misleča mladina in klub je takrat užival velik ugled in spoštovanje med meščani Kamnika. Med nogometaši se je takrat razvijala in krepila napredna miselnost, ki so jo v klub vnašali člani Partije in SKOJ-a. Vsi člani kluba so se vključili v narodnoosvobodilno gibanje. Nogometaši so imeli tudi drese (bele majice in rdeče hlačke), igrali pa so na travniku za Bistrico, za katerega so plačevali najemnino. Po drugi svetovni vojni je bil klub obnovljen, sredi petdesetih pa preimenovan v NK Svoboda Duplica. Svoboda je največji uspeh dosegla leta 1964, ko se je uvrstila v consko ligo zahod (2. Slovenska liga), kjer pa je naslednje leto končala zadnja.

Po tem je prišlo do desetletnega zatišja, leta 1975 pa je bil klub reaktiviran kot NK Virtus, vključil pa se je v drugi razred ljubljanske podzveze. Po razpadu NK Kamnik je NK Virtus postal nosilec nogometne piramide v občini Kamnik (portoroški sklepi). Klub je bil tako leta 1980 uvrščen v zahodno območno ligo, kjer je okrepljen z nekdanjimi igralci Kamnika in pod pokroviteljstvom Stola (ter novim imenom NK Stol) dosegel drugo mesto in si izboril kvalifikacije, kjer je NK Stol premagal Kovinarja in se tako uvrstil v slovensko ligo – (Kovinar (M) – Stol 2 : 2, 0 : 1)! NK Stol je tam igral tri sezone (od sezone 1981/82 do sezone 1983/84). Nato je NK Stol spet igral v območni ligi, kjer je zapored osvojil tretje, drugo in tretje mesto, leta 1987 pa se preimenuje v NK Stol Virtus in osvoji naslov prvaka ter se tako 1988 še drugič uvrstil v slovensko ligo, tokrat za dve sezoni (od sezone 1988/89 do sezone 1989/90. V sezoni 1990/91 je klub nadaljeval v območni ligi, v kateri je zasedel 8. mesto, a se je po koncu sezone NK Stol Virtus razpustil.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Delo z mlajšimi do 12. leta starosti
- Cici vadba s predšolski otroci

66 Otroška nogometna šola Vodice

Vodiška cesta 14,1217 Vodice
Telefonska št.: 041 686 204
Leto ustanovitve: 2020
Predsednik: Rok Šlibar

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Otroška nogometna šola je imela ustanovni zbor ob koncu leta 2019, uradno je bila vpisana v razvid društev z letom 2020. Otroška nogometna šola Vodice je bila ustanovljena z namenom popularizacije nogometa v občini Vodice po dolgih letih nogometnega mrtvila v občini Vodice. Kot že samo ime društva pove, ONŠ Vodice deluje z otroci od 5 let do 12 let. Vse naše aktivnosti potekajo na igrišču z umetno travo v Utiku ter šolskih telovadnicah. ONŠ Vodice tekmuje pod okriljem MNZ Ljubljana.

Udeleženci otroške nogometne šole Vodice

67 Ženski nogometni klub Vrhnika

Opekarska cesta 14, 1360 Vrhnika
E-naslov: zenskinogometniklubvrhnika@gmail.com
Spletna stran kluba: FB: ŽNK Vrhnika Reisswolf
Telefonska št.: 031 678 517
Leto ustanovitve: 2016
Predsednik: Goran Čučilović

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Tudi dekleta bracajo in to že kar nekaj let. V Športnem parku na Vrhniki deluje tudi ženska selekcija, in sicer članice, kamor se vključujejo dekleta od vključno petnajstega leta naprej, podmladek tvorijo dekleta, ki tekmujejo v selekciji DU-15, ter naše najmlajše deklice, ki sestavljajo selekcijo DU-11, od šestega leta dalje. Dekleta trenirajo pod vodstvom mladih, predanih in strokovno podkovanih trenerjev. Napredek deklet iz treninga v trening ter iz tekme v tekmo opažajo vsi, ki dekleta spremljajo podrobneje. Dokaz za to je, da jih imamo že kar nekaj v reprezentančnih selekcijah

Selekcije
ŽNK Vrhnika

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

V letu 2016 smo se odločili za samostojno pot. Z nogometni udejstvovanjem smo pričeli v mednarodni ligi v Trstu. Po težkih začetkih smo s predanim delom deklet napredovali iz leta v letu in turnir v Trstu tudi dvakrat osvojili. Zato smo se odločili da se preizkusimo tudi na domačih tleh in sicer v prvi nogometni Futsal ligi pod okriljem NZS, kjer smo v krstni sezoni osvojili tretje mesto. Aktivno sta se udejstvovali tekmovanj pod okriljem NZS-ja tudi mlajši selekciji DU-11 in DU-15.

Trije vrhunski rezultati in uspehi društva oziroma kluba

- Tretje mesto v prvi Futsal ženski nogometni ligi (2018/19)
- Prvakinje Crese cup (2018)
- 2x prvo mest Torneo citta di Trieste (2017, 2018)

68 Nogometni klub Zagorje

Cesta 9. avgusta 48, 1241 Kamnik
E-naslov: info@nkzagorje.si
Spletna stran kluba: /
Telefonska št.: 031 712 280
Leto ustanovitve: 1923
Predsednik: Miloš Roglič
Sekretarka: Maja Žarko

Kratka predstavitev društva oziroma kluba

Klub deluje v okviru Občine Zagorje ob Savi. Združuje vse mladinske selekcije in člansko ekipo. Spremljajoči objekti, ki jih upravlja Zavod za šport Zagorje, so dobro vzdrževani in primerni tudi za večje prireditve.

Kratka predstavitev zgodovine delovanja društva oziroma kluba

V začetku dvajsetih let so nastala prva nogometna društva v Zasavju. Igranje nogometa se je začelo v društvu Vesna, ki pa je preraslo v ustanovitev prvega pravega nogometnega kluba, ki se je imenoval Jupiter in je bilo uradno zabeleženo 18. junija 1923 leta. V zdajšnjem času se klub imenuje Nogometni klub Zagorje in je kot Športno društvo Proletarec začelo delovati med nemško okupacijo.

Trije vrhunski izidi in uspehi društva oziroma kluba

- 1990–1991, druga slovenska liga
- 1991–1992, prva slovenska liga
- 2004–2005, prva slovenska liga

Tradicionalni športni dogodki društva oziroma kluba

- Občinsko kresovanje
- Srečanje veteranov
- Vsakoletne igre Vzgojno-varstvenega centra

Člansko moštvo NK Zagorje

Viri in literatura

Naš nogomet, MNZ Ljubljana, 1983–
Službeni vestnik Ljubljanskega nogometnega podzsaveza 1937–1941
Službene objave LNP v Jutru, 1920–1937
Sport, 1920
Naš sport, 1926
Slovenski sport, 1926
Sportni list, 1930–1933
Posebna izdaja sportnega lista ob 10-letnici LNP, 1930
Sport, 1934
Slovenska nogometna liga, 1940
Album nogometnih klubova, 1925
Jugoslovenski sport, 1928
Prvi jugoslovenski sportski almanah, 1930
Jugoslavenski sport, 1933
Sportni klub Ilirija v 11. olimpijskem letu, 1936
Jutro, 1920–1945
Jugoslavija, 1920–1922
Slovenec, 1920–1945
Slovenski narod, 1920–1945
Slovenski dom, 1935–1945
Jugoslovan, 1930–1931
Narodni dnevnik, 1924–1928
Ponedeljek 1927–1930
Ponedeljski Slovenec, 1932–1939
25 let Ž. Š. K. Hermesa, 1944
35 let SŠD Železničar Ljubljana, 1953
40 let ŽŠD Ljubljana, 1958
Od SK Hermesa do ŽŠD Ljubljane, 1980
Sportni Klub Hermes ŽŠD Ljubljana 90 let, 2014
80 let korenin nogometnega kluba Olimpija, 1991
Olimpija 1955–2005, 2007
Pot v prvo ligo: Olimpija 2005–2010 in druge zgodbe, 2010
NK Slovan (1914) 1919–1969, 1969
70 let Slovan, 1983
100 let Slovan, 2013
Ilirija za vedno, 2011
50 let NK Krim, 1995
50 let nogometa Vevče, Zalog, Polje, 1971
70 let NK Slavija, 1991
30 let športa v Trbovljah, 1952
50 letnica nogometa v Trbovljah, 1972
70 let nogometa v Trbovljah, 1992
Kos s sapo napihnjenega usnja Zagorje, 2002
Nogomet v Beli krajini, 1993
70 let nogometa v Litiji, 1999
90 let nogometa v Litiji, 2019
Nogomet v Domžalah: njegovih osem desetletij, 2001
75 let nogometa v Ihanu, 2006
20 let ŠD NK Kolpa, 2010
30 let NK Medvode, 1983
40 let NK Komenda, 1997
Nogometni klub Komenda 50 let, 2007
80 let nogometa v Mengšu, 2009
40 let NK Jevnica, 1998
50 let NK Svoboda Kisovec, 1982
Jubilejni zbornik NK Arne Tabor 69, 2019
Nogomet v Idriji 90 let, 2002
Ob 75-letnici nogometnega kluba Cerknica, 2001
Teh naših devetdeset let NK Rakek, 2016
Začetki nogometa in športne dejavnosti med Javorniki in Slivnico 1926–1955, 2016
Nogomet in športna dejavnosti med Javorniki in Slivnico 1956–1985, 2018
50 let ustanovitve vodstvene nogometne organizacije na Slovenskem, 1970
70 let prve vodstvene nogometne organizacije na Slovenskem, 1990
75 let prve vodstvene nogometne organizacije na Slovenskem, 1995
80 let organiziranega nogometa na Slovenskem. 2000
90 let krovne nogometne organizacije v Sloveniji, 2010
Slovenski nogomet 1992
Slovenski nogomet 1993
Nogometni vestnik, 1950–1951
Službene objave NZS, 1951
Nogomet, NZS, 1951–1952
Nogomet, NZS, 1967–1972
Slovenski nogomet, NZS, 1972–2020
Naš nogomet, NZS, 1995–2020
Ljudska pravica, 1945–1959
Slovenski poročevalec, 1945–1959
Delo, 1959–2020
Ljubljanski dnevnik, 1951–2020
Polet – list za telesno kulturo, 1945–66
Sportske novosti – izdanje za Sloveniju 1964–2014
Ekipa športni tednik, 1991–1997
Ekipa nogomet, 1994–98
Ekipa športni dnevnik, 1995–2014
E šport, 1992–96
Kamniški občan, 1962–2015
Dolenjski list, 1950–2020
Občinski poročevalec Domžale, 1962–1991

Slamnik, 1991–2020
Zasavski tednik, 1948–1964
Zasavc, 1991–2014
Logaške novice, 1954–2020
Naš časopis, 1973–2020
Šport v Trbovljah, 2010
20 let športa na Ježici, 1965
100-letni športni mozaik Hrastnika, 2014
20 let Zveze nogometnih trenerjev Slovenije, 1973
25 let Zveze nogometnih trenerjev Slovenije, 1978
SNL revija, 1998–2010
10 let SNL, 2001
15 let SNL 1991–2006, 2007
Oris zgodovine telesne kulture na Slovenskem, 1968
Fizkultura in šport, 1950
Zanimanje za sport je prodrlo med Slovenci že v široke sloje, 2005
Jugoslovenski sport, 2005
Enciklopedija jugoslavenskog nogometa, 1974
Jugoslovenski fudbalski klubovi, 1977
Nogometni leksikon, 2004
Godišnjak FSJ 1920–1953
Godišnjak FSJ 1953/54–1963/64
Godišnjak FSJ 1974/75 in 1975/76
Godišnjak FSJ 1976/77
Godišnjak FSJ 1977/78
Almanah FSJ 2 1978-1986 Domaća klupska takmičenja
Fudbalska takmičenja Južnih Slovena, 2018
Hronika prve lige 1923–1940, 2019
Zlatni jubilej ZNS, 1969

RECENZIJA

RECENZIJA ZBORNIKA MEDOBČINSKE NOGOMETNE ZVEZE LJUBLJANA 1920–2020

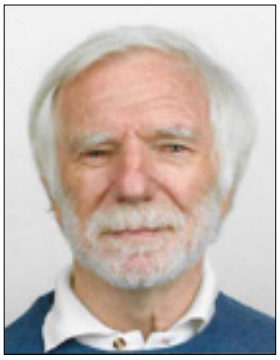

Zbornik *100 let MNZ Ljubljana* je epohalno delo, ki na strukturiran, podroben in zgodovinsko poglobljen način opisuje stoletni razvoj nogometa na območju Medobčinske nogometne zveze Ljubljana, to je na območju osrednje Slovenije, Dolenjske in Zasavja. Čeprav je nogomet po raziskavah med športnimi ljubitelji tudi v Sloveniji najbolj popularen šport in čeprav gre za najbolj konkurenčno in razširjeno športno panogo, ki ima daleč največ registriranih igralcev in športnih delavcev v državi, pa je na zgodovinskem področju, zlasti kar se tiče Ljubljane z okolico, izrazito zapostavljena. Gre za pomanjkanje pisnega arhivskega gradiva, saj je bil arhiv Medobčinske nogometne zveze Ljubljana skoraj v celoti uničen v požaru leta 1948. Avtorji zbornika so se zato zelo potrudili, da so zbrali dokumente v javno dostopnih arhivih, poiskali pa so jih tudi pri številnih posameznikih v njihovih zasebnih zbirkah ter jih obudili iz pozabe in omogočili, da so dostopni javnosti.

Čeprav je bil, kot to natančno s številnimi zgodovinskimi viri popisujejo avtorji prispevkov v zborniku, prvi nogometni klub v Ljubljani ustanovljen že leta 1900, prva vodstvena organizacija pa leta 1920, vse do danes ni izšla nobena zgodovinska monografija, ki bi celostno prikazala razvoj nogometa na območju osrednje Slovenije. Po sto- in večletnem razvoju te izjemno pomembne športne panoge na območju, kjer so se pojavili številni najuspešnejši slovenski nogometni igralci, trenerji, sodniki in klubi, se tudi Ljubljana z okolico in Dolenjsko pridružuje manjšim in nogometno slabše razvitim središčem, ki imajo take publikacije že več desetletij.

Avtorji prispevkov v obsežnem zgodovinskem besedilu predstavljajo začetke nogometa v Ljubljani pred prvo svetovno vojno, medvojno obdobje do leta 1941 (ustanovitev ljubljanske zveze), nogomet med okupacijo, ki je bil v dosedanji literaturi praktično povsem spregledan, razvoj v nekdanji socialistični državi po letu 1945 ter obdobje zadnjih 30 let po osamosvojitvi Slovenije. Predstavljeni so najboljši in najuspešnejši klubi v posameznih obdobjih ter tudi vsi klubi od najvišjih do najnižjih ravni tekmovanj. Gre za zelo zanimivo in poučno branje, ki je namenjeno ljubiteljem in poznavalcem nogometa ter številnim

nekdanjim igralce in športnim delavcem, ki so predstavljeni v zborniku. Opozarjam na poglavja, ki predstavljajo nekdanje predsednike, trenerje, sodnike in najuspešnejše igralce na območju medobčinske zveze – gre za veliko novih podatkov, ki slovenski nogometni javnosti doslej niso bili znani.

Nogometni zgodovinarji in navdušenci bodo našli v zborniku veliko zanimivih statističnih podatkov, ki so prvič zbrani in objavljeni na enem mestu – npr. vse lestvice tekmovanj na področju medobčinske nogometne zveze Ljubljana od leta 1920 do danes. Verjamem, da bo veliko nekdanjih igralcev ob tem podoživljalo čase, ko so bili še aktivni nogometaši.

Zbornik so pomagali pripraviti številni klubi in vsi člani nogometne zveze, zato so v monografiji objavljene tudi njihove kratke in izvirne predstavitve, ki so bile zbrane posebej za to priložnost.

V posebnih poglavjih so predstavljeni še ženski, mladinski nogomet, nogomet za vse, mednarodno sodelovanje in futsal.

Zbornik odlikuje pionirski prikaz razvoja nogometne infrastrukture na tem območju, in sicer opozarjam na številne zanimive podatke in bogato slikovno gradivo.

Avtorji so imeli največ težav pri pisanju poglavja *Prejemniki priznanj in odlikovanj,* saj se je bilo tako rekoč nemogoče dokopati do vseh podatkov iz preteklosti in sestaviti popoln seznam nagrajencev MNZ Ljubljana. Opravili so veliko delo in postavili temelje za nadaljnje sistematično spremljanje podatkov na tem pomembnem področju športa.

Medobčinska nogometna zveza Ljubljana je ob stoti obletnici končno dobila delo, ki si ga nogomet in vsi, ki so z njim povezani, zaslužijo. Zbornik je zanimiv tudi zaradi bogatega slikovnega gradiva, izstopajo pa predvsem številne prvič objavljene fotografije iz osebnih arhivov. Obsežno delo zaznamujejo številni natančni podatki, ki so povezani v zanimivo in berljivo literarno celoto. Prepričan sem, da gre za enega izmed osrednjih zbornikov slovenskega nogometnega zgodovinopisja, zato bo zanimiv in pomemben tudi za prihodnje rodove.

Zbornik *100 let MNZ Ljubljana* je sodobna in odlično napisana knjiga, na katero so avtorji in izdajatelj lahko upravičeno ponosni. Gre za pomemben in nepogrešljiv vir podatkov o stoletnem delovanju MNZ Ljubljana – knjiga je poklon nogometu in vsem, ki imajo ta šport radi, zato zbornik pozitivno ocenjujem in ga zelo priporočam za natis.

Višji pred. mag. Rudi Bračič, prof.
Recenzent Zbornika 100 let MNZ Ljubljana

SLOVENIJA

OLIMPIJSKI KOMITE
SLOVENIJE
ZDRUŽENJE
ŠPORTNIH ZVEZ

NZS
NOGOMETNA
ZVEZA
SLOVENIJE

MEDOBČINSKA
NOGOMETNA ZVEZA
LJUBLJANA

Mestna občina Ljubljana

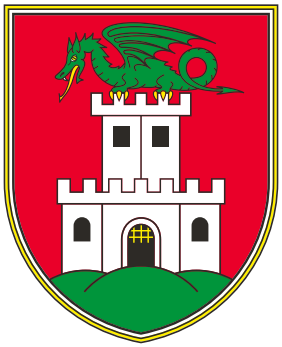

DNS
LJUBLJANA

DNTOZ
Ljubljana

Since 1920
NK DOMŽALE
D
1920

TOSAMA
Negujemo generacije od 1923

ATET. rent a car

StratKom

RS FOTO LIFE
Novi trg 9, 8000 Novo mesto 07/33-74-000 031/610-730
REKLAM STUDIO - FOTO LIFE - FOTOEKSPRES

GRASI d.o.o.

Podjetje za gradbeništvo, inženiring in trgovino .

INŠTALACIJE
ŽAGAR
www.instalacije-zagar.si

TROJANE
Gostišče s tradicijo

PLESKO® CARS
STRASTNI DO VOŽNJE
RENAULT
Passion for life
DACIA
PLESKOGROUP.COM

Tabakum 1974

VisitVrhnika.si

Aleš Marinko, direktor

MARINKO & PARTNERJI

računovodske storitve, d.o.o.

Medvedova 28, 1000 Ljubljana

tel.: +386 1 439 8430

mob.: +386 41 676 068

e-mail: ales,marinko@siol.net

BODITE NEUSTAVLJIVI
MAGNEZIJ Krka 300
edinstvena kombinacija
Mg+B2
Granulat za pripravo napitka vsebuje magnezijev citrat in vitamin B2.
Magnezij in vitamin B2 prispevata k zmanjševanju utrujenosti in izčrpanosti ter normalnemu delovanju živčnega sistema.
Magnezij prispeva tudi k delovanju mišic.
MAGNEZIJ Krka
300
Mg
www.magnezijkrka.si
Okus po pomaranči in limeti.
Brez konzervansov.
Brez umetnih barvil, arom in sladil.
Ena vrečka na dan.
Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano.
Skrbite tudi za zdrav življenjski slog.
KRKA